

Doğu Trakya'da
Mezar
Tepelerinin
Ortaya ıkışı
ve
Gelişimi

“...Dokuz gün odun taşıdılar yığın yığın.
Ölümlülere parlayan şafak sükünce onuncu günü,
Gözyaşı içinde göturdüler Hektor’un ölüsünü,
Koydular yığınların tepesine, verdiler ateşe.
Gül parmaklı şafak sabah erken parlayınca,
Ünlü Hektor’un ölüsü çevresinde toplandı bütün halk.
Hepsi geldi bir araya, topluluk kuruldu,
Parıldayan şarapla söndürdüler odun yığını,
Söndürdüler ateş gücünün sardığı her şeyi,
Sonra topladı kardeşleri, dostları ak kemikleri,
Hepsinin yanaklarından iri yaşlar dökülüyordu.
Kemikleri alıp koydular bir altın kutuya,
Erguvan rengi yumuşak örtülerle sardılar kutuyu.
Sarar sarmaz indirdiler derin bir çukura.
Ekli kocaman taşlarla ördüler üstünü.
Sonra bir mezar tümseği yapmaya başladılar.
Gözcüler diktiler çepeçevre dört bir yana.
Mezar bitmeden Akalar saldırmazın diye,
Bir mezar tümseği olunca toprak kabara, kabara,
Gerisin geri döndü hepsi kente.
Toplanıp bir güzel kutladılar çok ünlü şöleni,
Zeus Oğlu Kral Priamos’un sarayında,
İşte böyle yapıldı atları iyi süren Hektor’un cenaze töreni.”

Homeros, İlyada (XXIV, 784)

ÖNSÖZ

1999 yılında o zamanki Kültür Bakanlığı, Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü tarafından Edirne Müzesi Müdürlüğü'ne Müze Araştırmacısı olarak atandım. Bu vesile ile o zamana kadar pek bilgi sahibi olmadığım Trakya bölgesi üzerine hem fikir edinmek hem de bölgeyi öğrenmek amacıyla çalışmalara başladım. Trakya, Antik dönem mirası açısından ülkemizin Ege ve Akdeniz bölgeleri kadar zengin değildir. Via Egnatia ve Roma Ordu Yolu üzerinde bulunan bir çok antik kent daha sonraki dönemlerde de iskana uğramış, bundan dolayı da bu yerleşimlerdeki antik mirasın izleri büyük ölçüde silinmiştir. Antik miras açısından gözle görülebilir eserlerin başında tümülüsler bulunmaktadır.

Doğu Trakya'da bulunan bu mezar tepeleri, çok çeşitlilik gösteren ölü gömme adetlerine sahiptir. Doğu Trakya'da yaşayan kavimlerin izlerini ve arkeoloji bilimi açısından gerekli olan tüm bilgileri bir sır gibi içlerinde saklayan bu anıtları, doktora tezimin konusu olarak seçtim. Bu tez önerimi kabul eden Sayın Prof. Dr. Coşkun ÖZGÜNEL'e sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Bu tez çalışmasının gerçekleştirilmesinde Turkish Cultural Foundation' dan sağlamış oldukları burs ile katkıda bulunan Türk-Amerikan İlmî Araştırmalar Derneği'ne de teşekkür ederim. Ayrıca araştırmama destek sağlayan Trakya Üniversitesi Vakfı'nın başkanı Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanı Sayın Prof. Dr. Nihat AKTAÇ'a da teşekkürü bir borç bilirim.

Özellikle tez çalışmasının her bölümünde yardım ve desteğini hiç esirgemeyen değerli dostlarım Edirne Müzesi Müdürlüğü uzmanlarından Arkeolog Günay KARAKAŞ'a, Sanat Tarihçisi Yavuz GÜNER'e, Sanat Tarihçisi Güven AKBUZ'a, Arkeolog Leyla ATLI'ya, Almanca çevirilerimi gerçekleştiren Yrd. Doç. Dr. Gülgün YILMAZ'a, Bulgarca çevirilerimi gerçekleştiren Arş. Gör. Bahriye GÜRAY'a, arazi çalışmaları sırasında bana yardımcı olan Uzman Arkeolog Erdener PEHLİVAN'a, toplanan verilerin düzenlenmesinde yardımcı olan Şehir Plancısı Okay AÇIL'a, Harita Mühendisi Doğan SAVRAN'a, Sanat Tarihi Öğrencisi Durmuş GÜR'e, değerli katkılarından ötürü Dr. Sinan UYGUN'a Mehmet YİĞİT'e, araştırmam sırasında müzelerinin sorumluluk alanındaki bölgelerde her türlü desteği sağlayan Tekirdağ Müzesi Müdürü Mehmet Akif IŞIN'a, İl Kültür ve Turizm Müdür Yardımcısı Filolog Önder ÖZTÜRK'e, Kırklareli Müze Müdür V. İrfan CANDAR'a, Kırklareli İl Kültür ve Turizm Müdür V. Fikret MACİT'e ve adlarını burada yer darlığından dolayı sayamayacağım, gittiğim bütün

köylerdeki bana yardımcı olan köy muhtarlarına ve sakinlerine çok teşekkür ederim.

Yine tez çalışmasında tümölüsler hakkındaki bilgilerini benimle paylaşan Sayın Prof. Dr. Mehmet ÖZDOĞAN ile Sayın Prof. Dr. Mustafa Hamdi SAYAR ve Sayın Prof. Dr. Sait BAŞARAN'a da buradan teşekkür etmek isterim.

Manevi katkılarından ötürü de sevgili aileme minnettarım. İyi ki varsınız...

Ankara 2008

İÇİNDEKİLER:

I.

Giriş.....	1
A. Amaç ve Yöntem.....	2
B. Kapsam ve Sınırlamalar.....	3
II. Doğu Trakya'nın Kısa Tarihçesi.....	6
III. Doğu Trakya'nın Tarihi Coğrafyası ve Traklar.....	16
A. Trakya.....	16
B. Traklar.....	17
IV. Trakya Tümülüslerinin Ortaya Çıkışı ve Gelişimi.....	20
A. Orta Asya.....	20
B. Kafkasya.....	21
C. Kuzey Karadeniz.....	22
D. Balkanlar.....	24
1. Tunç Çağı.....	24
2. Demir Çağı.....	25
3. Klasik, Hellenistik ve Roma Çağları.....	33
a. Balkanlar'da Klasik, Hellenistik ve Roma Çağları'na Tarihlendirilen Önemli Tümülüsler.....	36
1. Vergina Tümülüsü.....	36
2. Kazanluk Tümülüsü.....	37
3. Maltepe Tümülüsü(Mezek).....	38
3. Mezek Kurtkale.....	38
4. Starosel Tapınak Tümülüsü.....	39
5. Sveshtari Ginina Tümülüsü.....	40
6. Shoushmanets Tümülüsü.....	40
7. Griffin Tümülüsü.....	41
8. Otrousha Tümülüsü.....	42
9. Zhaba Tümülüsü.....	42
10. Kotcherinovo Tümülüsü.....	43
11. Mikri Doxipara Tümülüsü.....	43
V. Doğu Trakya Tümülüslerinde Görülen Mezar Tipleri.....	45
A. Erken Demir Çağı Tümülüslerinde Görülen Mezar Tipleri....	46
1. Dolmenler.....	46
a. Tek Odalı Dolmenler.....	47
b. Çift Odalı Dolmenler.....	48
2. Çukur Mezarlı Taşlı Tepeler.....	50
B. Geç Klasik, Hellenistik ve Roma Çağı Tümülüslerinde Görülen Mezar Tipleri.....	51
1. Çukur Mezarlı Tümülüsler.....	51
a. Anakaya'ya Oyulan Çukur Mezarlar.....	52
b. Toprağa Açılan Çukur Mezarlar.....	53
c. Taş Örgülü Çukur Mezarlar.....	56
2. Lahit Mezarlı Tümülüsler.....	58

3. Kiremit Mezarlı Tümülüsler.....	62
4. Mezarsız Tümülüsler.....	63
5. At İskeleti Bulunan Tümülüsler.....	64
6. Oda Mezarlı Tümülüsler.....	65
a. Dörtgen Planlı Mezarlar.....	67
1. Tek Odalı Mezarlar.....	67
1a. Vize A Tümülüsü.....	67
1b. Pınarhisar İslambey A Tümü..	69
1c. Ortaca Tümülüsü.....	70
1d. Askertepe Tümülüsü.....	71
1e. Kırklareli A Tümülüsü.....	72
1f. Çataltepe Tümülüsü.....	73
1g. Höyükbayırı Tümülüsü.....	74
1h. Kumtepelere B Tümülüsü.....	74
1i. Naip Tümülüsü.....	75
2. Çok Odalı Mezarlar.....	76
2a. Kırklareli C Tümülüsü.....	77
b. Yuvarlak (Tholos) Planlılar.....	77
1. Kırklareli B Tümülüsü.....	78
2. Eriklice Tümülüsü.....	79
3. Karakoç Tümülüsü.....	80
4. Akviran Tümülüsü.....	81
5. Batkın A Tümülüsü.....	81
VI. Doğu Trakya Tümülüslerinin Dökümü.....	82
A. Doğu Trakya Tümülüslerinin Günümüzdeki Formları.....	82
B. Doğu Trakya Tümülüslerinin Mülkiyet Durumu.....	84
C. Doğu Trakya Tümülüslerinin İllere Göre Dağılımı.....	85
D. Trakya Tümülüslerinin İlçelere Göre Dağılımı.....	85
E. Doğu Trakya Tümülüslerinin Yerleşim Konumları.....	88
1. Trakya Tümülüslerinin Antik Kentler ve Yollarla İlişkisi...89	
a. Roma Ordu Yolu.....	89
b. Via Egnatia.....	89
c. Ainos-Hadrianopolis Hattı.....	90
d. Burgaz-Byzantion Hattı.....	90
e. Byzantion-Burgaz Sahil Hattı.....	90
f. Apri-Sesthus Hattı.....	90
F. Doğu Trakya Tümülüslerinin Fiziki Durumları.....	91
G. Doğu Trakya Tümülüslerinin Tespit ve Tescilleri.....	93
H. Doğu Trakya Tümülüslerinin Günümüzdeki Yükseklikleri ve	
Çapları.....	94
I. Doğu Trakya Tümülüslerinin Dönemleri.....	97
İ. Doğu Trakya Tümülüslerinin Bilimsel ve Kaçak Kazı	
Durumları.....	99
VII. Doğu Trakya Tümülüs Lokalizasyonu.....	101

A. Çanakkale İli, Gelibolu İlçesi Tümüls Lokalizasyonu.....	101
B. Edirne İli Tümüls Lokalizasyonu.....	101
C. İstanbul İli, Çatalca ve Silivri İlçeleri Tümüls Lokalizasyonu.....	112
D. Kırklareli İli Tümüls Lokalizasyonu.....	114
E. Tekirdağ İli Tümüls Lokalizasyonu.....	122
VIII. Değerlendirme ve Sonuç.....	129
IX.	
Özet.....	140
X.	
Summary.....	141
Kısaltmalar ve Kaynakça.....	150
Teknik Kısaltmalar.....	151
Antik Kaynakça.....	151
Modern Kaynakça.....	151
Levha Listesi.	
Levhalar.	
Haritalar(Ek Dosya).	

I. GİRİŞ

Eski Yunanca'da "tumbos" kelimesi; höyük, mezar üzerine örtülen toprak yığını gibi çeşitli anlamlarda kullanılmaktadır.¹ Latince'deki "tumulus" kelimesi ise, Yunanca'dakine benzer bir şekilde yığma tepe, mezar tepesi, tepecik gibi anlamlara sahiptir.² Romalıların mezar amaçlı yapılmış yığma tepeler için kullandıkları "tumulus" kelimesi, arkeoloji literatürüne de Latince'deki anlamıyla girmiştir.³

Trakya, Türkiye'de tümülüs tipi mezar yoğunluğunun en fazla olduğu bölgeler arasındadır. Tarih öncesi, Roma, Bizans ve Türk uygarlıklarının önemli yerleşim yeri ve tarihsel olayların odağında yer alan Trakya bölgesi, Asia Minor ve Avrupa arasında bağlantı sağlayan coğrafi yapısıyla da kültürlerin buluştuğu, kaynaştığı ve geliştiği bir merkez konumunda olmuştur. Trakya'dan Anadolu'ya, Anadolu'dan Trakya'ya çağlar boyunca gelip geçen kavimlerin ve uygarlıkların arkeolojik izlerini çok kısıtlı da olsa Trakya'da görmek mümkündür.⁴

Bu arkeolojik izlerin başında tümülüsleri, tümülüslerin ataları olarak nitelendirilen taşlı tepeler ile dolmenleri görmekteyiz. Tümülüs tipi ölü gömme geleneğine Yunan ve Roma dünyasında oldukça sık rastlanılmaktadır. Ancak bu ölü gömme geleneği sadece Yunan ve Roma dünyasında kullanılmamaktadır. Suni mezar tepesi şeklindeki bu gelenek, M.Ö. III. binden beri Kafkasya'da, Balkanlar'da ve Orta Asya'da bulunan bir çok kavim tarafından kullanılmıştır.

Bu doktora tezinde tümülüs tipi ölü gömme geleneğini açıklayabilmek amacıyla, bu mezar tipinin dünya üzerinde nerelerde kullanıldığı hakkında kısa da olsa bazı bilgilere yer verilmiştir. Ancak tez çalışmasının ana amacı Doğu Trakya'da bulunan tümülüslerdir.

---

¹ Liddell, Scott., 1975: 824.

² Kabağaç, Alova, 1995: 612.

³ Bu tezin adında geçen "mezar tepeleri", Erken Tunç Çağı'ndan M.S. III. yüzyıla kadar görülen bir ölü gömme adetini ifade etmektedir. Ancak, arkeoloji literatüründe kullanılan tumbos ve tumulus tabirleri ise, Yunan ve Roma dönemlerinde mezar amaçlı yapılan suni tepelere verilen isimlerdir. Bu da yaklaşık 1000 yıllık bir süreyi kapsamaktadır. Günümüzde ise, Trakya'da tümülüslere halk arasında verilen isim genel olarak "höyük"tür. Ancak Kırklareli'nin kuzey ilçelerindeki dağ köylerinde yaşayan halk tümülüslere "tumbek" demektedir. Yine Kırklareli'nin Vize, Lüleburgaz, Edirne'nin Keşan, Tekirdağ'ın da Malkara İlçelerinin bazı köylerinde halk bunları "Tumba" olarak adlandırmaktadır.

⁴ Yıldırım, Karakaş, 2006: 52.

Trakya bölgesinde Frigya ve Lidya'dakinden çok daha fazla sayıda tümülüs bulunmaktadır. Doğu Trakya'da tümülüsler dört önemli grup oluşturur; Birinci grup, Edirne- Kırklareli-Pınarhisar-Vize- Saray yolu üzerinde ve civarında bulunan, yani dağlık arazinin step arazi ile birleştiği yerlerdeki tümülüsleri içerir. Bunların bazılarının Istrancalar'dan paralel olarak Ergene'ye inen derelerin vadilerinde, yahut bu vadilerin kenarlarındaki tepelerin üzerinde buldukları görülmektedir. Tümülüs yoğunluğu açısından en önemli merkezler arasında Kırklareli İli, Vize İlçesi ve çevresindeki köyleri sayabiliriz.

İkinci grup Ergene vadisinde bulunan tümülüsler tarafından oluşturulmaktadır.

Üçüncü grup ise, Ergene'nin güneyinde, Kabahüyük civarındaki tümülüsler ve Edirne-Uzunköprü-Keşan-Malkara-Hayrabolu-Tekirdağ istikametinde uzanan tümülüslerden oluşmaktadır.⁵

Dördüncü ve son grup, Edirne İli, Süloğlu İlçesi civarındaki Küküler Köyü ile Lalapaşa İlçesi ve çevresindeki köylerin bulunduğu bölümdür. Bu bölge tümülüslerin hem yoğunluk olarak oldukça fazla olduğu, hem de Erken Demir Çağından, Roma Çağına kadar uzanan kronolojik çeşitlilik gösterdiği bir alandır. Neredeyse tüm Trakya'daki tümülüslerin yüzde otuzu burada bulunmaktadır.

A) Amaç ve Yöntem

Bu tez çalışması, tümülüs tipi ölü gömme geleneğinin Doğu Trakya'da ne zaman ve nasıl ortaya çıktığını, hangi kavim ya da kavimler tarafından kullanıldığını, geçirdikleri mimari gelişimi ve de mezar tiplerini gözler önüne sermek amacı taşımaktadır.

Trakya'da tümülüsler Erken Demir Çağı ile birlikte ortaya çıkmıştır. M.Ö. II. binin sonları ile M.Ö. I. binin başları, Balkanların arkeoloji literatüründe Erken Demir Çağı olarak bilinmektedir. Erken Demir Çağı göçleri ile bölgeye gelen Trak kavimlerinin tümülüslerde mezar olarak kullandığı başlıca iki tip vardır. Bu mezar tiplerinden birincisi, içinde dolmen olan tümülüslerdir. İkinci tip ise taşlı tepe olarak da nitelendirilen, benzerlerine Orta Asya, Avrupa ve Kafkasya steplerinde sıkça rastlanılan ufak tümülüsler olarak görülmektedir. Bu iki mezar tipinin Balkanlar'da M.Ö. VIII-VII. yüzyıllara kadar kullanıldığını, hatta Klasik ve Hellenistik dönemlerde bu tümülüslerin

---

⁵ Mansel, 1938: 16.

içlerine ikincil gömülerin de yapıldığını bunlarda gerçekleştirilen kazılar ortaya çıkarmıştır.

M.Ö. V. yüzyılla birlikte Trakya'da Yunan etkileri ağırlık kazanmaya başlar. Trakya kabilelerinin hemen güneylerinde yer alan Yunan uygarlığı ile yakın ilişki içinde oldukları antik kaynaklar tarafından sıklıkla belirtilmiştir. Bu dönemde tümülüs gömülerinde eski gelenekler kısmen de olsa kullanılmaya devam eder. Ancak, mezarlarda görülen mimari ve mezar ritüellerinde görülen uygulamalar daha karmaşık ve çeşitli hale gelmiştir.

Trakya'da Geç Demir çağ ile birlikte tümülüslerde yeni bir oluşum görülmeye başlanır. Aristokrasinin gömülmesinde tümülüsler ile kaplanmış oda mezarların ortaya çıkmıştır. Bunlar Trakya'nın etkileyici oldukça etkileyici mezar anıtlarıdır.

Trakya mezarları mimari çeşitlilik ve anıtlarının zenginliği ile oldukça dikkat çekicidir. Antik ustaların başarıları tarz olarak uygulanmış ve yerel gereksinimlere uyarlanmışlardır. Trakya tümülüslerinde bulunan mezarların oldukça kaliteli işçilik ve bezemeye sahip olması, bu anıtları inşa eden ustaların Anadolu ve Yunanistan'daki okullarda eğitilmiş ya da bire bir ilişkili olduklarına işaret etmektedir.

Roma Çağı'nda da tümülüs tipi mezar anıtlarının kullanımının devam ettiği, bölgede gerçekleştirilen kazıların sonucundan anlaşılmaktadır.

Doktora tezinin içindeki bölümlerde inşa edilen mezar tipleri, mimari gelişimleri de göz önünde bulundurularak anlatılmıştır. Doğu Trakya'da kaç farklı mezar tipi olduğunu belirlemek ve karşılaştırmalar yapabilmek amacıyla Doğu Trakya'da bulunan 600 civarında köye gidilmiş, bu köylerde bulunan bütün tümülüslerin fotoğrafları çekilmiş, Genel Konumlandırma Sistemi (GPS) ile coğrafi koordinatları alınmıştır. Ayrıca bir veri tabanı programı oluşturulmuş tümülüslerin çapları, yükseklikleri, tespit edilebilen dönemleri, konumları, antik kentlerle ve tarihi yerleşimlerle olan ilişkilerinin de aktarılmasına çalışılmıştır. Elde edilen bütün veriler bilgisayar ortamına aktarılmış ve bu verilerin istatistiksel bir değerlendirilmesi de yapılmıştır.

Doğu Trakya için ilk defa yapılan bu çalışma sonucunda belirlenen tümülüsler, 1: 90.000 ölçekli Trakya haritasına işlenmiştir. Tespit edilen bu tümülüslerin işlendiği harita üç pafta halinde tez çalışmasının ekinde bulunmaktadır.

B) Kapsam ve Sınırlamalar

Trakya diye adlandırılan bu yarım ada, coğrafi yüzölçümü ile Edirne, Kırklareli ve Tekirdağ İllerinin tamamını, Çanakkale ve İstanbul İllerinin ise bir bölümünü içinde barındırmaktadır. Oldukça geniş sayılabilecek bu alanı, Karadeniz'e paralel uzanan Istrancalar ve Tekirdağ'dan başlayıp neredeyse Gelibolu'ya kadar uzanan Ganos Dağları çevrelemektedir. Istranca dağları ve kısmen de olsa Ganoslar bölgenin en iyi korunmuş orman alanlarını içinde barındırmaktadır. Bu iki dağ silsilesi arasında antropojen step olarak bilinen düzlük alanlar bulunmaktadır. Doktora tezinin kapsamını, yukarıda bahsettiğimiz illerin sınırları içerisindeki tümülüslerde kullanılan mezarların tipolojik olarak gelişimleri oluşturmaktadır.

Ormanlık ve dağlık arazilerde bulunan tümülüslerin tespitinde çeşitli güçlüklerle karşılaşmıştır. Oldukça sık orman dokusunun bulunduğu Istrancalar'da tümülüsleri çıplak gözle tespit etmek neredeyse imkansızdır. Burada bulunan tümülüsleri belirleyebilmek için hem 1:25.000 ölçekli haritalardan hem de bölgede yaşayan yerli halktan yardım alınmıştır.

Akademik olarak günümüze kadar gerçekleştirilen çalışmalar, genellikle tek bir tümülüs ya da tümülüslerde yapılan kazılar sonucunda ortaya çıkarılan eserlerin değerlendirilmesine yönelik olmuştur. Tümülüs tipi mezar geleneğinin orjini ile ilgili detaylı bir çalışma henüz yapılmamıştır. Bu nedenle Doğu Trakya tümülüslerinin ne zaman ve nasıl ortaya çıktığı, kaç ayrı tipte mezar yapısı inşa edildiği sorusunun cevabını bulmak oldukça zahmetli ve karmaşık bir iş olarak görülmektedir. Bu soruların cevabını bulabilmek için özellikle komşu ülkelerdeki çalışmalardan faydalanılmıştır.

Doğu Trakya tümülüsleri ile ilgili geçmiş yıllara ait çok fazla çalışmanın yapılmamış olması da araştırma sırasında karşılaşılan güçlükler arasında sayılmaktadır. Bu bağlamda bu çalışmanın Doğu Trakya tümülüsleri hakkındaki ilk geniş kapsamlı çalışma olması önemlidir.

II. Doğu Trakya'nın Kısa Tarihçesi.

Balkan Yarımadası daha doğrusu güneydoğu Avrupa bölgesi, Avrupa, Asya, ve Afrika kıtalarının birbiri ile kesiştiği bir yer olup, iklim ve coğrafi şartlar bakımından IV. Jeolojik Zamanın başından beri insan topluluklarının yaşamalarına elverişlidir.⁶ Paleolitik dönemle ilgili olarak elde edilen veriler ışığında, insanlığın bilinen en eski alet türü “çaytaşı” aletlerden oluşmuştur. Büyük Çekmece yakınlarındaki Eskice Sırtı, Kilyos yakınlarındaki Gümüş Dere ile Kefken Buluntuları bunu kanıtlamaktadır. Bunlar Yarımburgaz mağarasında bulunanlarla birlikte, insanların Yakın Doğu'dan Avrupa'ya olan yayılımını simgelemektedir. Paleolitik dönemin daha ileri aşamalarına ait bulgulara gene Karadeniz kıyı şeridi üzerinde, özellikle ağaçlı ve Kefken çevresinde rastlanılmıştır. Bunlar Karadeniz kıyısı boyunca uzanan fosilleşmiş kumullar üzerinde saptanmış olan Mezolitik-Epi-Paleolitik dönem yerleşmelerdir. Günümüzdeki iklim koşullarının hakim olmaya başladığı bu dönemde bir tatlı su gölü durumunda olan Karadeniz çevresinde yoğun bir iskanın olduğu anlaşılmaktadır. Bu döneme ait en zengin buluntular Ağaçlı kumullarında bulunmuş olan “minik” alet topluluklarıdır. “Ağaçlı Kültürü” olarak tanınan bu gurup, ülkemizde bu döneme ait bilinen en zengin buluntu topluluğudur.⁷

Karpat-Balkan bölgesi M.Ö. Geç VII. ve VI. bin yıllar boyunca Yakın Doğu'dan gelen Neolitik çiftçiler tarafından iskan edilmiş ve bundan dolayı da Marmara bölgesi bir kavşak noktası haline gelmiştir.⁸ İnsanlığın gelişimindeki en önemli dönüşümlerden biri olan ve “üretim devrimi” olarak da bilinen bu süreçte Marmara bölgesinin önemli bir yeri olduğu anlaşılmaktadır. M.Ö. VII. bin yıllarından itibaren çiftçiliği bilen ilk gurupların bölgeye geldikleri, Çan yakınlarındaki Çalca mevki buluntuları ile anlaşılmaktadır. Bu ilk gelen “Anadolulu” göçmenler, çanak çömleğin bulunmasından hemen önceki bir döneme aittir. Bu göçün giderek daha yoğun bir şekilde M.Ö.VI. bin yıl boyunca sürdüğü anlaşılmaktadır. Bölgeye gelen ilk çanak çömlek, İç Anadolu'nun bilinen en eski çanak çömlek türlerinden olan koyu yüzlü ve basit kıvrımları olan kap geleneğine aittir. Kuzeybatı Anadolu'da Menteşe, Ilıpınar, Fikirtepe, ve Pendik gibi kazı yerleri ile tanıdığımız bu çanak çömlek türü Marmara bölgesinin en eski çanak çömleğini oluşturur. Bu çanak çömlek Doğu Marmara bölgesinde uzun süre varlığını sürdürerek yerel özellikler kazanacaktır.⁹

⁶ Erzen, 1994: 35.

⁷ Özdoğan, 2000a: 309.

⁸ Hoddinott, 1981: 15.

⁹ Özdoğan, 2000a: 310.

Neolitik dönemin sonlarında, İç Anadolu ya da Ege'den, kırmızı renkte astarlı kaplar kullanan yeni bir göç dalgasının daha geldiği anlaşılmaktadır. Daha çok bölgenin batı kesimlerini etkileyen bu süreç içinde izlenen değişiklik yalnızca kap kacağın yüzey renkleri ile ilgili değildir; kapların yapım, bezeme ve fırınlama teknolojisi ile kullanılan aletler tümü ile değişmiştir. Balkan ve diğer Avrupa kültürlerinin gelişiminde esasen bu gurup etken olmuştur.¹⁰

Balkan yarımadasında Neolitik Dönemin eski safhalarına ait şu kültürler bize kadar intikal etmiştir. Teselya'da Erken Keramik Devresi ve Proto Sesklo, Trakya'da Karanovo I-II, Yugoslavya'da Starcevo, Batı Bulgaristan'da Kremikovkzi geçiş gurupları ve Makedonya'da Vrasnik'dir. Bunlar Balkan Yarımadasında şimdiye kadar Neolitik Döneme ait en eski buluntular ve kültürlerdir. Neolitik ve Aneolitik dönemlerde insanlar henüz açık arazide, nehir, göl kenarlarında ve güneşli vadilerde yaşıyorlardı. Trakya ve Mysia için iskan tepeleri (höyük) tipiktir. 400 kadar höyük tespit edilmiştir. Mesela Anadolu'daki Troia, Trakya'daki Karanovo gibi meşhur iskanlar ve Belgrad civarındaki Vinca, gerçek iskan tepeleridir ki, bunlar tarım ve hayvancılık yapan kavimler tarafından iskan edilmiştir.¹¹

Kalkolitik Dönem'in başlarında bir süre Neolitik gelenekli kültürlerin gelişerek varlıklarını sürdürdükleri, ancak giderek yerlerini tümü ile farklı bir kültüre bıraktıkları anlaşılmaktadır. Bölgenin gerek Anadolu, gerekse Trakya kesiminde gelişen bu yeni kültür, üzeri oluk, yiv, çizi bezemeli, omurgalı gövdeli ve uzun boyunlu kapları ile kolaylıkla tanınmaktadır; Balkanlarda "Vinca Kültürü" olarak da tanınan bu kültürün ilk dönemlerine ait yerleşme yerlerine bölgenin hemen her yerinde rastlanmaktadır; ancak Orta Kalkolitik Çağın sonlarına doğru Marmara Denizi'nin Anadolu tarafındaki yerleşmelerin kesintiye uğradığı, buna karşılık Trakya'nın iç kesimlerinin daha yoğun olarak iskan edildiği anlaşılmaktadır.¹²

Kalkolitik Dönem'in sonlarına doğru, Trakya'da ki bütün yerleşmelerin şiddetli bir yangın ile tahrip olduğu gerek yüzey buluntuları, gerekse bu bölgede yapılan kazılardan anlaşılmaktadır. M.Ö.IV. bin yıl içine tarihlenecek buluntular çok seyrek ve daha çok iç kesimlerde; bunlarda bulunan malzeme de Balkanlar'ın kuzeyinden bilinen Pre-Cucuteni kültürü ile benzeşmektedir. Kesin olmamakla birlikte Son Kalkolitik Dönem içinde Trakya bölgesinde göçebe çoban kavimlerin oturduğunu düşünebiliriz. Buna karşılık bölgenin Anadolu

---

¹⁰ İbid, 310.

¹¹ Erzen, 1994: 40-41.

¹² Özdoğan, 2000a: 310.

tarafının giderek Orta Anadolu kültürlerinin etki alanı içine girdiği, özellikle M.Ö.IV. bin yılın sonlarına doğru kentleşme sürecinin başlangıcı olarak tanımlayacağımız yerleşme birimlerinin ortaya çıktığı görülmektedir.¹³

Karpatlar ve Balkanlar'da Kalkolitik dönem, büyük olasılıkla M.Ö. V. binin sonlarından başlayarak M.Ö. IV. binin ortalarına kadar sürmüştür. Özellikle bu çağda eşi görülmemiş derecede başarılı ve sanat değeri yüksek eserler ortaya çıkmıştır. Gradeshnitsa ve başka yerlerde bulunmuş üzeri kazıma motifli kaplar ve objelerin gösterdiği kadarıyla yörede büyük bir gelişim söz konusudur.¹⁴

M.Ö. III. bin yıl içinde Marmara Denizi'nin Anadolu tarafında Troia gibi yerleşmelerden de tanıdığımız ilk gerçek kentler ve giderek kent devletleri görülmeye başlar. Buna karşılık Balkan Yarımadası'nın bir çok yerinde olduğu gibi Trakya'da da İlk Tunç Çağı'na tarihlenen yerleşme yerleri sayıca az ve küçüktür; bu dönemde Trakya'nın büyük bir kısmında göçebe çoban bir yaşamın sürdüğü, ancak belirli yerlerde küçük yerleşimlerin olduğu anlaşılmaktadır. Trakya'daki yerleşme yerlerinin çoğu Marmara-Ege kıyı şeridi üzerinde dizilmiştir; bu yerleşmelerde Troia'dan bilinen Anadolu türü çanak çömleğe rastlanılmış olması, bunların olasılıkla ticaret amaçlı Anadolu kolonileri olduğunu düşündürmektedir. Kıyı şeridi üzerindeki bu yerleşmelerin en büyüğü İstanbul yakınlarındaki Selimpaşa Höyüğü'dür.¹⁵

Anadolu tarafında İlk Tunç Çağı'nın başlarında çok sayıda küçük yerleşim yerleri vardır; dönemin sonlarına doğru Anadolu tarafında yerleşmelerin sayısı azalmakta, buna karşılık, kent olarak yorumlanabilecek daha büyük yerleşmeler görülmektedir. Bu tür yerleşmelere Yenişehir, İznik, Balıkesir gibi büyük ovalarda rastlanmaktadır.¹⁶

Orta ve Son Tunç Çağı'nda M.Ö. II. bin yıl Anadolu ve Ege'de Hitit, Miken gibi, önce devletlerin hemen sonra da imparatorlukların geliştiği bir dönemdir. Buna karşılık Trakya kesiminde ise tümü ile göçebe-çoban bir topluluk vardır ve bu döneme tarihlenen hiçbir yerleşme yerine, Gelibolu Yarımadası ile Ege kıyı şeridi dışında rastlanmamıştır. Bu da Marmara Bölgesi'nin M.Ö. II. bin yılında büyük devletlerin ilgi alanı dışında kaldığını göstermektedir.¹⁷

---

¹³ Özdoğan, 2000a: 311.

¹⁴ İbid, 311.

¹⁵ İbid, 311.

¹⁶ Özdoğan, 2000a: 311.

¹⁷ İbid, 311.

M.Ö. II. bin yılın sonlarına doğru Trakya'nın kuzey kesimlerine, özellikle Istranca dağlık bölgesine Karadeniz'in kuzey kısımlarından yeni ve büyük bir göç dalgasının geldiği anlaşılmaktadır. "Taşlıtepe" olarak da adlandırılan ve daha sonraki tümülüs geleneğinin öncüsü olan küçük tümülüsler ilk defa bu dönemde görülür. Yeni gelen topluluğa ait çok sayıda küçük yerleşim yerleri vardır. Anadolu tarafında çömlekçi çarkının kullanılmasına rağmen, bu topluluk hala kap kacağını elde biçimlendirmekte ve, görel olarak ilkel bir teknoloji ile fırınlamaktadır. Kullanılan çanak çömlek siyah açık yüzey rengi, oluk ve ip baskı bezemesi ile Kuzey Romanya'nın Babadağ kültürünün belirgin izlerini taşımaktadır. Bu guruba ait toplulukların M.Ö. II. bin yılın sonunda, Geç Tunç Çağı-İlk Demir Çağ geçiş sürecinde güneye indiği Troia ve Avşa adasındaki buluntulardan anlaşılmaktadır.¹⁸

Bu yeni gelen göç dalgası ile birlikte görülen bir diğer mezar türü de "dolmen" olarak bilinen megalitik anıtlardır. İri taş bloklar ile, harç kullanılmadan yapılan bu mezar anıtları genellikle iki oda ile bir giriş bölümünden oluşmakta ve bunların üzeri toprak ile örtülmektedir. Dolmenler ile birlikte, boyları 4 m. yi geçen ve "menhir" olarak adlandırılan dikilitaşlara da rastlanmaktadır.¹⁹ Dolmen ve menhirlere bölgenin özellikle kuzey bölgelerinde rastlanılmaktadır.

Tunç Çağı ile Demir Çağı arasındaki geçiş süreci Yakın Doğu ve Ege'nin bir çok yerinde olduğu gibi Anadolu'da da çok karışık bir dönemdir. Çeşitli kavimlerin hareketlendiği, Hitit ve Miken İmparatorluklarının yıkıldığı bu dönem genel olarak "karanlık çağ" olarak da adlandırılmaktadır. Anadolu ve Ege'de hüküm süren bu kargaşaya karşın, bu dönemde Trakya'nın oldukça sakin olduğu ve M.Ö. II. bin yılın sonlarında bu bölgeye gelen toplulukların buradaki varlıklarını sürdürdüğü belli olmaktadır. Bu toplulukların yerleşmek için korunaklı yerlerden çok düz ovaları seçmiş olmaları, bölgenin her hangi bir tehdit altında olmadığını göstermektedir.²⁰

M.Ö. II. binde Trakların işgali altında bulunan Balkan Yarımadası'nın güney-batı bölgelerine İllirialılar'ın girmesi üzerine yerlerinden oynatılan bazı Trak kabileleri, en çok Brigler ya da Frigler Boğazlar üzerinden Anadolu'ya geçerek bu ülkenin batısında ve kuzeyinde oturan bazı savaşçı kavimlerin bunlara katılmasıyla günden güne büyüyen bir çığ halinde Hitit devletine saldırmışlar, şehir ve kasabaları yakıp yıkarak bu devleti ortadan kaldırmışlar, aynı zamanda

---

¹⁸ Özdoğan, 2000a: 311.

¹⁹ İbid, 311.

²⁰ Mansel, 1995: 88.

Anadolu'nun etnik ve sosyal bünyesinde büyük değişiklikler meydana getirmişlerdir.²¹ İonlar, Dorlar ve Aioller M.Ö. XI. yüzyılın sonunda Ege adalarına ve Anadolu'nun Batı kıyılarına yerleşmeye başladıklarında kabileler halinde organize olmuşlardı. Anadolu'ya Batıdan Güneydoğuya kadar akınlar yapan Balkan kavimleri ve bunların arasında Muşkililer, Brigler yani Phrygler Anadolu yarımadası içinde bir yerden ötekine sürekli göç etmişlerdir.²²

Yunanlıların kolonizasyon hareketleri M.Ö. VIII. yüzyılda başladı ve bunların yeni bir temeli vardı. Her ne kadar kabile organizasyonuna ait izler hem koloni kuran şehirlerde ve kolonilerin kendisinde görüle de polis için karakteristik olan yeni özellikler kolayca izlenebiliyordu. Yunan şehir devletlerinin oluşum süreçlerinin M.Ö.VIII. ve VII. yüzyıllar arasında yani Yunan Arkaik döneminde olduğunu söyleyebiliriz. Bu dönemde Akdeniz kıyılarında ve daha sonra Karadeniz'de çeşitli yerlerde Yunan kolonileri ortaya çıkmaya başlamıştır.²³ Bu kolonizasyon hareketinden Trakya da nasibini almıştır. Trakya kıyılarına çıkmış, Maroneia ve Abdera gibi şehirleri kurmuş, ya da ormanlarıyla ünlü Thasos (Taşoz) ve diğer bazı adaları kolonize etmiş olan İonlar Traklar'ın şiddetli direnişii ile karşılaşmışlardır. Fakat yüzyıllarca sürdüğü anlaşılan bu savaşlara rağmen Yunanlılarla Traklar arasında kültür ilişkileri hiçbir zaman eksik olmamış, bu ilişkiler sayesinde bir taraftan Yunan Uygarlığı Trakya'ya girmiş, diğer taraftan Traklar Orpheus mitinden de anlaşılacağı üzere, en çok din alanında Yunanlılar üzerinde etkilerde bulunmuşlardır.²⁴ Yunan kolonizasyon hareketleri ile oluşturulan kentler genellikle Trakya bölgesinin kıyılarında Milet'in başını çektiği İonia kentleri tarafından kurulmuştur. Bu kentler arasında başlıcaları; Ainos (Enez), Salmydessos (Kıyıköy), Abdera, Khalkhedon (Kadıköy), Byzantion, Apollonia, Istros, Olbia, Maroneia, Perinthos (Marmara Ereğlisi), Heraion Teichos (Karaevli Altı), Selymbria (Silivri), Kardias (Bakla Tepe) sayılabilir.

M.Ö. VII. yüzyılda batıdan gelen son bir basınç neticesinde Bithynler ve bunlarla akraba olan Thynler ve diğer bazı kavimler Anadolu'nun kuzeybatı köşesinde yerleşerek buraya Bithynia ismini vermişlerdir. M.Ö. VII. yüzyılda İskitlerin büyük bir dalga halinde kuzeyden Tuna memleketlerine indikleri dikkate alınırsa, Bithynlerin göçlerinin bu İskit akınıyla ilgili olduğu anlaşılmaktadır.²⁵ Bithynler çok sayıda Trak kabilesinden "sonraki geride kalan göçmenler" dir. Bithyn

---

²¹ Özdoğan, 2000a: 311.

²² Akurgal, 1995: 137.

²³ Pavel, 1985: 85.

²⁴ Mansel, 1995: 166.

²⁵ Mansel, 1938: 24.

kabileleri aslında Trakya'da Orta Strymon (Vardar) bölgesinde oturuyorlardı. Bithynler, bunun gibi Matiobithynler, Thynler ve Bithynler ile akraba kabileler Homeros'un destanlarında zikir edilmemektedirler. Bazı bilim adamları Bithynlerin Anadolu'ya 700 yılları ya da biraz daha geç gelmiş olduklarını yazmaktadırlar bundan dolayı, ne Bithynler ne de onların ülkesinden Homeros destanlarında söz edilmemiştir.²⁶

M.Ö. VI. yüzyılda Atina Tiranı Peisistratos Trakya'da bazı madenleri elinde bulunduruyordu. Yine VI. yüzyılda Kipselos'un oğlu Miltiades Gelibolu yarımadasını ele geçirmiş ve burasının en dar yerinde bir sur bina etmekle burasını Trak hücumlarından korumak amacını gütmüştü. İşte gerek koloni kentleri, korunaklı mevkiiler ve gerekse özel malikaneler aracılığıyla Yunan kültürü Trakya'ya etki etmeye başlamıştır.²⁷

Yunan hayat tarzı ve kültürü kıyılarda her tarafta etkisini gösterdiği gibi, memleketin içine de etki etti. Henüz M.Ö. VI. yüzyılda aşağı Strymon'daki Trak kabileleri Milet veyahut Euboia Mine sikkeleri bastılar. Mezarlardan çok güzel VI. yüzyıl sonuna ait buluntular elde edilmiştir. Aynı zamanda yine mezarlarda V. yüzyıl ortasına ait Yunan ithali çok ince ve güzel buluntulara rastlanılmıştır.²⁸

Trakya'da Yunan etkisinin yanında İskit etkileri dahi önemli bir alan işgal etmektedirler. İskitler yalnız kültürel etkilerde bulunmakla kalmamışlar, birçok kereler güneye inerek Trakya'ya girmişler ve Traklar ile ırk olarak dahi kaynaşmışlardır. Ölülerini kırmızıya boyamak, erkeğin yanına atını dahi gömmek ve diğer İskitlere has bir takım geleneklerin, M.Ö. VI. ve V. yüzyıllara tarihlenen Trak mezarlarında yapılan kazılarla mevcut olduğu anlaşılmıştır.²⁹ Arkaik Dönem boyunca göçler, kolonizasyon ve çeşitli kavimlerin saldırılarına maruz kalan Trakya bu dönemden sonra tamamıyla Yunan Kültürünün etkisi altına girmiştir.

M.Ö. 513'deki Darius'un İskit seferi Trakya'nın içinden , doğu kıyısından çok uzak olmayan bir mesafeden geçti. Ordu, Odrisler'in memleketindeki Artiskost'ta bir mola verdi. Bölgelerinin içinden geçtiği Trak kabileleri silah kullanmadan kendilerine teslim olmuşur.³⁰ Bu konu üzerine Heredotos da (Historia, V-1-2) bazı bilgiler vermektedir;

---

²⁶ Erzen, 1994: 75-76.

²⁷ Mansel, 1938: 24.

²⁸ İbid, 24.

²⁹ İbid, 24.

³⁰ Erzen, 1994: 88.

“Persler Megazabos’u Trakya’da bırakarak ilerlemelerini devam ettirdiler. Megazabos Perinthos’lulara baş eğdirttikten sonra Trakya içlerine ilerledi. Bu ülkedeki bütün siteleri ve ulusları Büyük Kral adına ele geçirdi. Zaten Darius’un emri de buydu, Trakya’ya baş eğdirtmekti.”³¹ Megazabos, Makedonya kralı Amyntas’ı dahi Pers hegemonyasını kabul etmeye mecbur bırakmıştır. Trakya’da bir pers satraplığından şu an için söz edilememektedir.

Perslerin memleketten atılmasından sonra Batı Trakya’da yabancı kuvvetler faaliyet gösterirken, Doğu Trakya’da kabilelerin önemli bir birleşmesi gerçekleşti. Önderliği kral Teres’in idaresi altında Odrysler kabilesi aldı. Odrysler, Darius’un yaptığı sefer sırasında kendi kuvvet ve kudretlerini hissettirmişlerdi; fakat ciddi şekilde zayıflatılmamışlardı.³²

M.Ö. 431’de Abdera’da bulunan Yunan yöneticisi Nymphodoros’un kız kardeşiyle evlenen, Kral Teres’in oğlu Sitalkes, bu evlilikle, Odrys devletinin güneydoğu kanadını güçlendirmiş oldu. Sitalkes, Atina’nın gözüne girmeyi başardı ve Peleponnes savaşında Atinalılar’ın müttefiki de oldu. Sitalkes’in oğlu Sadokos da Atina vatandaşı oldu, Nymphodoros Sitalkes ve Tereus’u Atina temsilciliği görevine atadı. Muhtemelen merkezi Vize’de bulunan Ast kabilesinin kralı da oldu. Güney Trakya yöneticileri tarihi figürler olarak ilk kez bu olayla tarih sahnesinde yer almışlardır.³³

Aslında bu ittifakın Makedonya kralı Perdikkas’a karşı olduğu anlaşılmaktadır. Çünkü Perdikkas sahile inmek arzusunda bulunuyor ve bu nedenle Halkidikia yarımadasında önemli bir rol oynuyordu. Perdikkas bir takım manevralarla Traklar’ın harekete geçmesine engel oldu. Ama Sitalkes Atinalılar’ın talebi üzerine, M.Ö. 429 ‘da hazırlıklarını tamamladıktan sonra Makedonya üzerine yürüdü ve Strimon ile Aksios arasındaki sahayı yakıp yıktı. Trak ordusunun güneye doğru zaferle ilerleyişi Makedonyalılar ile birlikte Yunanlılar’ı dahi korkutmuştu. Atinalılar’da müttefiklerinden korkarak vaat ettikleri gemileri Halkidikia’ya göndermekten vazgeçtiler. Traklar’ın Makedonlar üzerine yaptıkları bu sefer kesin bir sonuca ulaşamamıştır.³⁴ Atinalılar için bu erken sonuç başarılı idi; Sitalkes, M.Ö. 424 yılında kuzeybatıda bulunan Trakyalı Triballi kabilesine karşı yaptığı seferde ölünceye kadar Atinalıların müttefiki olarak kalmıştır.³⁵

³¹ Herodotos(Historia)Çev. Müntekim Ökmen: 247.

³² Erzen, 1994: 91.

³³ Hodinott, 1981: 104.

³⁴ Mansel, 1938: 27.

³⁵ Mihailov, 1972: 61.

Sitalkes'in ölümünden sonra yerine yeğeni Seuthos geçmiştir. Bu kral Odrysler'in eski sınırlarını korumaya çalışmıştır. Makedonya kralı Perdikkas'ın kızıyla evlenerek onlarla dostça geçindi. Bu kralın bazı gümüş sikkeleri zamanımıza kadar gelmiştir. Seuthos'un ne zaman öldüğü belirgin değildir. Seuthos'un ölümünden sonra yerine oğlu olduğu anlaşılan Kothys (M.Ö. 383-360) geçti. Kothys Atinalılarla iyi ilişkiler kurdu ve onların yardımıyla, Odrys devletinde oluşmuş bulunan ikiliği ortadan kaldırdı. İsyan etmiş olan birçok kabileyi tekrar yönetimi altına alarak büyük Odrys devletini tekrar kurmayı başardı.³⁶ Kothys, M.Ö. 360' da Yunanlılar tarafından öldürülmüştür. Atinalı kumandan Haridemos, Kothys'in oğlu Kersopleptes'i himaye etmiştir. M.Ö. 359'da Odrys devletinin dağıldığını ve Kersopleptes, Berisades ve Amodokos arasında bölüşüldüğünü görmekteyiz. Kersopleptes esas memleketi olan Doğu Trakya'yı, eski Odrys krallarından Medakos'un soyundan gelme Amadokos'un ise, Maroneia'dan Philippolis'e kadar uzanan Meriç vadisini, Berisades'in ise Strimon ile Nestos nehirleri arasında kalan bölgeyi aldığını görmekteyiz.³⁷ Trakya'nın üç parçaya bölünmesinden sonra kaos başladı ve iki yıl içerisinde bu üç kralda Atinalılarla antlaşma yaptı. M.Ö. 385'de II. Philippos, Amphipolis ve Krenides'i ele geçirdi ve Amphipolis'in adını değiştirerek kendi adı olan Philippopolis ismini kente verdi. Pangea madenlerini de ele geçiren II. Philippos M.Ö. 342-341'de Trakyalı yöneticilere boyun eğdirerek Danube'nin güneyinde kalan bütün Trakya'yı zapt etti. Kuzeydeki uzak kabilelerden biri olan Geti Tribal kralı Kotelas'ın kızı Meda ile iyi ilişkiler kurmak amacıyla evlendi ve onu yedi karısından biri yaptı.³⁸

M.Ö.336'da Philippos'un öldürülmesinden sonra yerine oğlu III. Alexandros (Büyük İskender) Makedonya tahtına geçti. Büyük İskender M.Ö.335' de Trakya içlerine sefer yaparak buradaki huzursuzluğu sona erdirdi.³⁹ İskender Trakya'da babasından kalma teşkilatı korumaya önem göstermiştir. İskender'in Asya seferine çıkarken Trakya'yı Makedonya'da kral naibi olarak kalmış olan Antipatros'un nezareti altına vermiş olası pek muhtemel görülmektedir.⁴⁰

Büyük İskender'in ölümünden sonra Trakya'nın idaresi generallerinden Lysimachos'a verildi. Lysimachos Trakya'da Odrys lideri Seuthos'un önderliğinde çıkartılmış olan isyanları bastırmakla uğraştı. M.Ö. 309'da tüm Trakya'yı egemenliği altına aldı. M.Ö. 305'de büyük kral ünvanını aldı ve Odryslerden bir kadın ile evlenerek Trakların

---

³⁶ Mansel, 1938: 28.

³⁷ Mansel, 1938: 29.

³⁸ Hodinott, 1981: 106.

³⁹ Erzen, 1994: 99.

⁴⁰ Mansel, 1938: 30.

kalplerini kazanmaya çalıştı. Lysimachos Trakya'da Gelibolu civarında (Bolayır) Lysimacheia adlı kendi adını taşıyan kenti kurdu. Lysimachos'un M.Ö. 281'de Lidya'daki Kurupedion savaşında ölmesi ile birlikte tüm Trakya Seleukosların hakimiyeti altına girmiştir. Seleukos, ordusu tarafından Trakya kralı ilan edildi, Fakat Trakya'ya ayak basar basmaz Lysimacheia civarında Ptolemaios Keraunos tarafından öldürülmüştür.⁴¹

Bir tampon vazifesi gören Lysimachos devletinin yıkılması üzerine, Avrupa'nın batısından Keltler veyahut Galatlar M.Ö. 280-279 tarihlerinde göç etmeye başladılar. Ptolemaios Keraunos Trakya'da hakimiyet kuramadan Makedonya'yı işgal etmiş olan Keltlerle savaşmak zorunda kaldı ve yaptığı bir savaşta Keltler tarafından öldürüldü. Keraunos'un ölümüyle Trakya'da büyük bir anarşi ortaya çıktı. Bu zaman zarfında ise, Keltlerin güney ve doğuya doğru akınları devam ediyordu. Bunların bir kolu Byzantion üzerinden Anadolu'ya geçti ve Merkezi Anadolu'da kendi adlarını taşıyan Galatya'ya yerleşti. Antigonas Gonatas'ın M.Ö. 277'de Lysimechaia civarında kazandığı zafer Güney Trakya civarını Kelt boyunduruğundan kurtardı. Keltler Odrys devletinin büyük bir bölümünü işgal altında tuttular ve Tunca'nın yukarı kısmında Tilis (Tülova) kısmında bir devlet kurdular. Trakya'nın güneyinin Mısır egemenliğine girmeye başladığı esnada M.Ö.212'de Trakların çıkardığı bir isyanla bu devletin varlığına son verilmiştir.⁴²

M.Ö. II. yüzyılın başlarıyla birlikte Makedonya ve Trakya'da Roma etkisi görülmeye başlar. Romalılar ilk olarak bir himaye politikası izlemişler, ve zamanla Hellenistik devletleri birbirlerinden ayırmışlar ve bunları birer birer ele geçirmişlerdir. Seleukoslar'ın Kartaca kralı Hannibal'i kabul etmeleri Romalılar'la Seleukoslar'ın arasını açmış ve Manisa civarında M.Ö. 190'da yapılan savaşla Seleukoslar Küçük Asya'nın hakimiyetini kaybetmiştir. Romalılar ayrıca Gelibolu yarımadasını ve Lysimacheia'yı Bergama Kralı II. Eumenes'e vermiştir.⁴³ Böylece Trakya üzerinde Roma egemenliği dönemi başlamıştır.

M.Ö. 129'da Gelibolu yarımadası ve civarı Makedonya eyaleti ile birleştirildi. Romalı Komutan Minucius Rufus M.Ö. 108 tarihinde Meriç civarında yapılan büyük bir savaşla Besleri ve diğer Trak kabilelerini mağlup etmiştir. Mithridates'in de kışkırtmasıyla Traklar, M.Ö. 88-87 yıllarında Romalılara saldırarak büyük toprak kaybına neden oldular.

---

⁴¹ Mansel, 1938: 31.

⁴² İbid, 32.

⁴³ Mansel, 1938: 34.

Sulla'nın ordunun başına gelmesiyle birlikte Mithridates'in Balkanlar üzerindeki emelleri suya düşmüştür.⁴⁴

Uzun yıllar boyunca devam eden mücadeleler sonucunda artık Trakya'nın Roma'ya ilhak edilmesi bir zaman meselesi olmuştur. M.S. 37-38'de İmparator Gaius Caligula'nın çocukluk arkadaşı da olan Rhoimetalkhes adlı Doğu Trakya hanedanına mensup bir prens Caligula tarafından Trakya Kralı ilan ettirildi. Rhoimetalkhes'in katlinden sonra bir takım isyanlar çıktı. Bunların M.S. 44-46 yıllarında bastırılmaları üzerine Trakya, İmparator Claudius zamanında bir Roma Eyaleti haline getirilerek Provincia Thracia adıyla Roma'ya ilhak edildi. Eyaletin başkenti ise Marmara Ereğlisinde bulunan Perinthos antik kentidir.⁴⁵

Trakya'da iki Roma şehri mevcuttur: İmparator Claudius tarafından kurulan Apri ve İmparator Vespasianus tarafından kurulan Daeltum şehirleri. Gelibolu yarımadasında da Roma şehri olarak Coela kenti bulunmaktadır.⁴⁶

Tuna hattı savunmasındaki lejyonların himayesi altındaki Trakya M.S. III. yüzyıla kadar sakin bir dönem geçirdi. İmparator Traianus ve Hadrianus, Trakya için gerek teşkilat gerekse şehircilik bakımından yatırımlarda bulunmuşlardır. Hadrianus'un M.S. 123-124 yıllarında yaptığı gezi sırasında uğradığı Odrysia (Edirne) kentinin adı Hadrianopolis olarak değiştirilmiştir.⁴⁷

M.S. II. ve III. yüzyıllardan sonra Trakya doğuya giden ve doğudan geri dönen Roma Orduları için bir geçit yeri olmuştur. M.S. 240 yılında Gotların saldırılarıyla birlikte Tuna savunma hattı çöker ve Trakya Gotların işgaline uğrayarak rahat ve huzurunu kaybeder. İmparator Diocletianus'un başarılı seferleri neticesinde Trakya Büyük Constantinus'a kadar uzanan ikinci bir barış dönemine kavuşur.⁴⁸

Roma İmparatorluğu'nun M.S. 395'de ikiye ayrılmasından sonra Trakya Doğu Roma İmparatorluğu sınırları içerisinde kalmıştır. M.S. XIV. yüzyıla kadar Bizans İmparatorluğu yönetiminde bulunan bu topraklar, 1453 yılında İstanbul'un alınıp Bizans İmparatorluğu'na son verilmesiyle birlikte Osmanlı İmparatorluğu hakimiyeti altına girmiştir.

---

⁴⁴ Erzen, 1994: 114.

⁴⁵ Mansel, 1938: 37-38.

⁴⁶ İbid, 38.

⁴⁷ İbid, 39.

⁴⁸ İbid, 40.

III. Doğu Trakya'nın Tarihi Coğrafyası ve Traklar.

A.Trakya.

M.Ö. I. binde Yunan dünyasının kuzey kenarında yer alan Antik Trakya, Doğu Avrupa'nın geniş, ama bir o kadar da değişken tarihi ve coğrafi bir bölgesi idi. Bu bölge kuzeyden güneye günümüzde şu ülkelerin sınırları içerisinde yer almaktadır: Moldova, Ukrayna'nın Odessa eyaletinin güneybatı kısmı, doğu ve güney Romanya, Bulgaristan, Doğu Sırbistan, Makedonya Cumhuriyeti'nin doğu kısmı, Makedonya'nın merkezi kısmı, ve Yunanistan'ın Trakya Eyaleti ile Türkiye'nin Avrupa kısmı. Tarihsel olarak, farklı Trak kabilelerinin Yunanistan'ın Merkezi, Kuzeybatı Anadolu ve bazı Ege Adaları'nda da olduğu kabul edilir, ama antik çağda bu topraklar diğer tarihi bölgelere aittir.⁴⁹

Bölgenin tarihi coğrafyası üzerinde çalışan araştırmacıların bir kısmı batıda sınır olarak Axios (Vardar) Nehri'ni kabul ederken, diğerleri Strymon (Struma) ya da Nestos (Mesta) nehirlerini sınır alır. Trakların Ege Denizi'nin kuzeyindeki adalara da ulaştığı düşünülürken, Ban ve Güney Makedonya'ya da yerleştikleri bilinir. Tuna Nehri'nin kuzeyinde ise, bugünkü Romanya topraklarında Karpatlara kadar olan bölgede Trak kabilelerinin izlerine rastlanılır⁵⁰ (Lev. I).

Genellikle köy ve mezra niteliğindeki yerleşmelerde yaşayan Trakların şehir olgusu ile tanışmaları, M.Ö. VII. yüzyıl başlarından itibaren Ege Denizi'nin Trakya kıyıları, Ege Adaları, Kalkidikia Yarımadası ile Batı Anadolu sahillerindeki şehir devletleri tarafından koloniler kurulmasıyla başlamıştır. Sahile yakın Trak köylerinin çevresinde ya da yanı başında ticari amaçlı kurulan bu kolonilerden bazıları sadece pazaryeri niteliğindedir.

Marmara Denizi'nin kuzey sahilinde Megara ve Samos, Trakya'nın Karadeniz sahillerinde Miletos kolonileri, Ege kıyısında ise Amphipolis, Maroneia, Abdera, Ainos (Enez) gibi şehir devletleri kurulmuştu. Ayrıca bu dönemde, Marmara'nın kuzey kıyısında Tyrodiza, Seriotekhōs, Didymoteikhōs, Neapolis, Dauniotekhōs gibi açık pazaryeri niteliğindeki çevresi tahkim edilmiş yerleşmeler ile Bisanthe (Barbaros, Tekirdağ), Heraion Teikhos (Karaevlialtı ?), Perinthos (Marmara Ereğlisi), Selymbria (Silivri), Byzantion (İstanbul) adlarını taşıyan şehir devletleri oluşmuştu.

---

⁴⁹ Theodossiev, 2007: 1.

⁵⁰ Sayar, 2006: 162.

Karadeniz kıyısında bulunan Apollonia, Mesambria, Odessos, Dionysopolis, Kallatis ve Histria bu bölgede kurulan kolonilerin en büyük ve gelişmiş olanlarıydı. Bunların yanısıra Gelibolu Yarımadası civarında çok sayıda irili ufaklı koloni ve emporion (pazaryeri) vardı. Bunların büyük bir kısmının varlığını antik yazarların verdiği bilgiler ile, I. ve II. Attika-Delos Deniz Birliği'ne ödedikleri vergilerin kaydedildiği listelerden öğrenmekteyiz. Bazıları kısa bir süre sonra bazıları da aradan yüzyıllar geçtikten sonra kent (polis) statüsünü alarak şehir devletine dönüşen bu yerleşmeler arasında Sestos, Aigospotamoi, Madytos, Alopekonesos, Kardia, Limnai, Krithote, Paktye, Elaius sayılabilir⁵¹

B. Traklar.

Herodotos(Historia,V, 3), “ Yeryüzünde, Hintliler’den sonra, en kalabalık olanlar Trakya’lılardır; bir tek adamın komutasında ya da tek iradeyle hareket etseler, hiç yenilmez ve bence, ulusların en güçlüsü ve en kalabalığı olurlardı. Ama onlar için imkansızlık buradaydı ve bu birlik hiçbir zaman kurulamadı; bunların zayıf yerleri burasıdır. ” demektedir.

Trak kavimlerinin yaşamış oldukları coğrafya, oldukça geniş bir alanı kapsamaktadır. Boğazlar üzerinden Anadolu’ya geçtikleri bilinmektedir. Anadolu'nun kuzeybatısında oturan Bithynler de bir Trak boyu olduğu şeklinde çeşitli aktarımlar bulunmaktadır. Nitekim yazıtlardan antikçağda Trakya ve Bithynia bölgelerinde yaşayan yerli halk isimleri arasında büyük benzerlikler olduğu anlaşılır. Trakların yoğun olarak yaşadığı yerlerde sayıları elliye bulan kabile adı bilinmektedir. Bunların en ünlülerinden birisi olan Thyn kabilesinin yurdu Istranca (Yıldız) Dağları'ydı. Trakların Uskudama adını verdikleri Edirne civarında, Meriç (Hebros) Havzası'nda ve doğu Rodoplarda yaşayan diğer bir Trak kabilesi ise Odryslerdi. Astlar Bizye (Vize) civarında, Besler Güney Rodoplarda, Edonlar, Bisaltlar ve Maedler de Struma Vadisi'nde yaşamışlardı. Tuna Nehri'nin her iki kıyısı boyunca Geder ve Morava Vadisi'nde de haklarında daha az bilgi sahibi olduğumuz Moesia ve Tribal kabileleri vardır.⁵²

Strabon kendi döneminde bütün Trakya’da 22 adet Trak kabilesinin yaşadığını belirtmekte ve bir savaş anında 50.000 süvari ile 200.000 piyadeden oluşan bir güç gönderebildiklerini aktarmaktadır(Coğrafya, VII, 47).

⁵¹ Sayar, 2006: 163. (Trakya’daki antik şehir ve yerleşimler için bkz. Lev. II, III).

⁵² Sayar, 2006: 163.

Doğu Trakya’da bulunan Trak kabileleri arasında en çok bilinen topluluk Odrysler’dir. Trakya’da kudretlerinin zirvesinde olan en meşhur kabiledir ve oldukça geniş bir sahayı kaplamışlardır. Başlangıçta Tunca Vadisi’nde ve buradan sahile kadar olan bölgede oturmuşlardır.⁵³ Trak kabilelerinin en büyüklerinden birisi olan Odrysler, Meriç’in Tunca ile birleştiği noktada bir şehir kurmuşlardı. Bu şehrin adı Odrys kabilesine ithafen Oreistias veyahut Odrysia idi. Bu şehrin İmparator Hadrianus zamanında adı değiştirilmiş ve Hadrianopolis ismini almıştır.⁵⁴ Günümüzde Edirne’nin ufak ilçelerinden biri olan İpsala(Kypsela), Odrysler’in uzunca bir süre başkentliğini yapmıştır. Ancak günümüz İpsala’sının altında kalan bu antik kente ait oldukça bozulmuş bir kaleden başka herhangi bir toprak üstü kalıntı bulunmamaktadır.

Livius, (Historia, XLII) M.Ö. 168’de 3000 özgür Trakyalının Odrys kabilesinin kralı, Seuthos oğlu Kothys’in kumandanlığı altında Citium’a vardıklarını ve buradan 1000 adet süvari ile yaklaşık olarak bu sayıya eşit piyade topladıklarından bahsetmektedir. Bu örnek bize Odrysler’in bölgedeki gücünü göstermesi açısından önemlidir.

Astlar, Byzantion’un kuzeybatısında geniş topraklarda yaşayan büyük bir kabiledir.⁵⁵ Astlar’la ilgili bir anlatıma Titus Livius’da rastlamaktayız. Onun anlatımına göre Astlar, Manlius’un yükünü yağma etmişlerdir.⁵⁶ Ast kabilesinin merkezi bugün Kırklareli’nin bir ilçesi olan Vize’de lokalize edilmiş Bisye şehridir.⁵⁷

Apsintiler, Ainos’un (Enez) doğusunda yaşıyorlardı.⁵⁸ Herodotos’da (Historia, VI, 36-37) Apsintilerle ilgili bir pasaj bulunmaktadır; “ Miltiades, Khersonesos kıstağını kesmek ve Apsinthialılar’ın saldırılarına karşı korumak üzere Kardya ile Paktya arasına duvar çekmekle işe başladı. Kıstak 36 stadia genişliğindedir. Kıstağın beri yanında Khersonessos’un uzunluğu 420 stadiadır. Bu geçidi kapattıktan ve Khersonessos’u Apsinthialıların saldırılarından kurtardıktan sonra Lampsakos’a yöneldi...” Herodotos’un (Historia, IX, 119) başka bir anlatımında da; “ Atinalılar’ın Khersonessos kuşatmasından kurtulan Oiobazos Trakya’ya kaçmıştı. Apsinthi Trakları onu yakaladılar ve ulusal töreleri gereğince, yerli bir tanrı olan Pleistoros’a kurban olmak üzere kafasını kestiler. Yanındakileri de başka türlü öldürdüler.” şeklinde geçmektedir.

---

⁵³ Erzen, 1994: 29.

⁵⁴ Mansel,1938: 6.

⁵⁵ Erzen, 1994: 28.

⁵⁶ Livius, 1995: 40.

⁵⁷ Mansel,1938: 6.

⁵⁸ Erzen, 1994: 28.

Binnailer, Meriç'in orta veya aşağı bölümündeki topraklarda yaşarlardı.⁵⁹

Bessiler ise Trak kabilelerinden en güçlülerinden birisidir. Geç antik devirlere kadar özelliklerini korumuşlardır. Meriç, Rodop ile Haimos arasındaki derin vadilerde oturmuşlardır.⁶⁰ Heredotos (Historia, IX, 119) onlar hakkındaki yegane bilgiyi bize aktarmıştır.

“Satrailer (Bessi kabilesinin bir klanı) bizim bildiğimiz kadarıyla, bugüne kadar hiç kimsenin egemenliği altına girmemişlerdir; Traklar içerisinde günümüze değin özgür kalanlar yalnız bunlardır. Çünkü bunlar, yüksek dağ başlarında yaşarlar, derin kayalarla dolu, çeşit çeşit ormanlarla kaplı, karlarla örtülü dağlardır. Ayrıca korkunç savaşçıdırlar ve bir de Dionysos orakları vardır; bu tapınak, dağların en yüksek tepesindedir ve Satrailer içinde oraklı sözcülüğünü Bessiler yaparlar...”

Kikoniler, bunlar da önemli Trak kavimlerinden olup, Heredotos bunlardan şöyle bahsetmiştir; “ Xerxes, Yunanistan'a doğru giderken geçtiği bütün yerlerden rastladığı ulusları orduya katılmaya zorluyordu... ..Ülkelerinden geçtiği Trak ulusları şunlardır; Paitiler, Kikoniler, Bistoniler, Sapailer, Dersailer, Edonlar, ve Satrailer; deniz kıyısında olanlar donanmaya, karada oturanlar ise asker olarak zorla toplanıp kara ordusuna katılıyorlardı...”.

Kikonilere Odyssea'da da (IX, 35-40) rastlamaktayız; “İlyon'dan çıkarken bir rüzgar aldı beni, götürdü attı Istmasor'a, Kikonların kentine, yerle bir ettim ben orayı, öldürdüm Kikonları, aldım karılarını, mallarını bütün, ve onları bir güzel pay ettim...”.

Doğu Trakya'da yaşayan Trak kabileleri varlıklarını Roma döneminin ortalarına kadar kısmen de olsa devam ettirmişlerdir. Geç Roma ve Bizans dönemi ile birlikte Traklar tarih sahnesinden kaybolmuşlar ve diğer topluluklarla birlikte Bizans İmparatorluğu'nun içerisinde asimile olmuşlardır.

---

⁵⁹ İbid, 28.

⁶⁰ İbid, 28.

IV. Trakya Tümülüslerinin Ortaya Çıkışı ve Gelişimi.

Tümülüslere dünyanın bir çok yerinde rastlanılmaktadır: Polonya, Ukrayna, Rusya, Kazakistan, Türkmenistan, Türkiye, Bulgaristan, Makedonya, İngiltere, Çek Cumhuriyeti, Macaristan, İtalya, Avusturya, İsveç, İsrail, Kuzey Amerika, Japonya, Kore ve Mısır'da tümülüs tipi mezarlar bulunmaktadır.⁶¹ Ancak bu tümülüslerin önemli bir bölümünün birbirileri ile kronolojik ve kültürel bir bağlantısı bulunmamaktadır.

Rusya, Ukrayna, Kafkasya ve Orta Asya'daki tümülüs şeklindeki yapay mezar tepeleri Türkçe bir kelime olan "kurgan" adı ile de anılmaktadır.

Tümülüslerin dünya üzerinde en yoğun olduğu bölgeler arasında Güneydoğu Avrupa, Karadeniz'in kuzeyi, Orta Asya ve Anadolu'yu özellikle belirtmeliyiz. Trakya bölgesindeki tümülüsleri kavrayabilmek için özellikle bu coğrafyayı kapsayan Orta Asya, Kuzey Karadeniz, Kafkasya ve Balkanları irdelemek gerekmektedir.

A. Orta Asya:

Kurganların ya da tümülüslerin ilk önce Orta Asya'da ortaya çıktığı ve buradan çeşitli göçlerle dünyanın bir çok yerine dağıldığı şeklinde bazı görüşler bulunmaktadır.⁶² Ancak bu görüşler ve tezler yarı politik unsurlar da içermekte olup, kronolojik ve de kültürel bir temele dayanmaz. Bu nedenlerden ötürü bu tip iddialar tezin ana konusu içerisinde yer almamıştır. Orta Asya'nın Trakya'yı ilgilendiren bölümü İskit göçleridir. İskitler'in Orta Asya bozkırlarından kalkarak Kafkasya ve Kuzey Karadeniz üzerinden Balkanlar'a geldiği bilinmektedir.

Orta Asya'da son yıllarda Alman Arkeoloji Enstitüsü tarafından Kuzey Kazakistan'daki Baykara'da gerçekleştirilen kazılar, oldukça önemli sonuçları da beraberinde getirmiştir. Baykara'da İskitlerin kutsal alanı olarak düşünülen bir bölgede çok sayıda tümülüs kazılmış ve Tunç Çağından Sarmatlar(M.S. II. yüzyıl) dönemine kadar uzanan büyük bir nekropol alanı ortaya çıkarılmıştır.⁶³ Bu da Orta Asya'da tümülüs geleneğinin Tunç Çağı başlarından itibaren kullanılmakta olduğunu göstermiştir.

---

⁶¹ Kitov, 1994 122.

⁶² Gimbutas, 1977; Gimbutas, 1980.

⁶³ Parzinger vd. 2003.

Orta Asya'daki bilinen tümülüsler arasında dünya tarihi açısından Pazırık tümülüsleri, önemli ve kendine özgü buluntular vermiştir. Arkaik ve Klasik çağlara denk gelen Pazırık kültürü, Güney Sibirya'yı ve Altay Dağlarını içermektedir. Pazırık kültüründe yaşayan insanlar, tarihlerinde oldukça önemli anıtlar yaratan Avrupa'daki İskitlerle çağdaştır. İklimsel ve çevresel faktörlerin etkisiyle inşa ettikleri tümülüs mezarlarında görülen kendilerine has konstrüksiyonları ilgi çekicidir. Bu mezarlarda ortaya çıkarılan olağanüstü sanat eserleri günümüze kadar koruna gelmiştir.⁶⁴

Kazakistan'da, Sakmara deresinin kıyısındaki Gumarovo köyünde bulunan tümülüslerde yapılan arkeolojik kazılar sonucunda, M.Ö. VIII. yüzyılın sonlarına tarihlendirilen mezarlar ortaya çıkarılmıştır. Bu tümülüs gurubu, İskit çağına ait Orta Asya'daki en erken gömüleri oluşturmaktadır.⁶⁵

1990-1996 yılları arasında Çin, Moğolistan, Kazakistan ve Rusya sınırlarının kesiştiği Ukok Platosunda gerçekleştirilen tümülüs kazılarında, Erken Demir Çağı'na (M.Ö. VIII-VII. yüzyıllara) tarihlendirilen üzerleri dere taşlarıyla kaplı, ahşaptan tek odalı mezarlar ortaya çıkarılmıştır⁶⁶ (Lev. IV: a-b).

Orta Asya'da İskitlere ait olduğu düşünülen bu kültürün Kafkasya ve Karadeniz'in kuzeyine doğru yayıldığı yapılan arkeolojik çalışmalarla ortaya çıkarılmıştır.

Daha sonraki yüzyıllarda Orta Asya'da bulunan Türki kavimler özellikle de Hunlar, Kazaklar, Göktürkler, Kırgızlar ve de yakın akrabaları olan Moğollar tümülüs şeklindeki mezarları sıklıkla kullanmışlardır.⁶⁷

B. Kafkasya:

Tümülüs tipi mezarların en çok görüldüğü coğrafyalardan birisi de Kafkasya'dır. Kafkasya ve Kuzey Karadeniz tümülüslerinin kronolojisi için şimdiye kadar önerilmiş tarihlemelerde ortak bir yargıya varılamamış, her araştırmacı kendi kazısının malzemesine dayanarak başka bir kronoloji oluşturmuştur. Bu nedenle de günümüze kadar bölgesel bir değerlendirme ortaya konulamamıştır. Bu konunun asıl

---

⁶⁴ Tarasova, 2003: 235.

⁶⁵ Zuev, Ismagil, 1999: 271.

⁶⁶ N.V. Polosmak, V.I. Molodin, 2000: 66.

⁶⁷ Ögel, 1991.

zorluğu, buluntuların henüz tam anlamıyla bilimsel olarak yayınlanmamış olmasından kaynaklanmaktadır.⁶⁸

Kafkasya'da bulunan tümülüsler bir çok farklı kültür ve kavimin izlerini taşımaktadır. Kuzey Kafkasya'daki ilk arkeolojik araştırmalar 19. yüzyılda başlamış ve özellikle de dağlık kesimde yoğunlaşmıştır. 1980'li yıllarda Kuzey Osetia'daki Mozdok steplerinin kültürel gelişimine yeni ve önemli veriler sağlayan bir takım girişimler söz konusudur⁶⁹(Lev. V). Bölgede bulunan tümülüsler üzerinde yapılan çalışmalar sonucunda, bu mezarların M.Ö. III. bin'den M.Ö. VIII. yüzyıla kadar uzanan kronolojik bir çeşitlilik gösterdiği anlaşılmıştır. Bu da Kafkasya'daki tümülüs tipi mezarların Erken Tunç Çağından, Demir Çağı başlarına kadar kullanıldığının ve de köklü bir geçmişe sahip olduğunun bir göstergesidir.

Tunç Çağı Kafkasya'sındaki ölü gömme gelenekleri arasında sıkça rastlanılan tümülüslerin Kuzeydoğu Anadolu tümülüsleri ile de bazı paralellikleri bulunmaktadır. Kuzeydoğu Anadolu'da bulunan ufak boyutlu tümülüslerin Kafkasya'daki tümülüslerle yapısal benzerlilikler gösterdiği düşünülmektedir(Lev. VI). Trans-Kafkasya'da bu ölü gömme geleneği M.Ö. 2500 tarihi civarında ortaya çıkmıştır.⁷⁰

Kuzey Kafkasya'da bulunan Kuma-Manych çukuru ve Güney Yergeuni tepelerinde ortaya çıkartılan, Yamnaya kültürüne ait olduğu düşünülen bazı tümülüslerde yapılan kazı çalışmaları sonucunda, bu tümülüslerin M.Ö. 2600-2500 yılları arasına tarihlendiği görülmüştür. Bu bölgede 50 civarında tümülüsün kazısı gerçekleştirilmiş olup, bunların step kültürleriyle olan ilişkileri de incelenmiştir⁷¹ (Lev. VII).

Kafkasya tümülüslerinde görülen mezar tipleri arasında; derin gömü çukurları (Lev. VIII), sığ gömü çukurları, geçitli mezar (Lev. IX), toprak yüzeyinin üstüne yapılan ahşap mezar odaları (Lev. X), toprak yüzeyinin altına yapılan mezar odaları (Lev. XI) bulunmaktadır.⁷²

C. Kuzey Karadeniz:

Demir Çağı Karadeniz coğrafyasında tümülüsler özellikle İskitler tarafından yoğun bir şekilde kullanılmıştır. İskitler, Ortasya'dan,

---

⁶⁸ Nagler, 1996: 8.

⁶⁹ İbid, 1996: 65.

⁷⁰ Özfirat, 2001.

⁷¹ Shishlina, 2004: 91-106.

⁷² Sagona, 2004: 475-538.

Pontus'un kuzeyine kadar ilerlemişlerdir. Karadeniz'in kuzeyindeki erken İskit anıtları İskit göçünden sonrasına, yani M.Ö. VI. yüzyıl başlarına işaret etmektedir.⁷³

İskitlerin Kuzey Karadeniz'de inşa ettiği bu tümülüsler, Ukrayna ve Rusya steplerindeki sırtlarda ve sırtların çevresindeki su yolları civarında bulunmaktadır. İskit tümülüsleri oldukça geniş bir coğrafyayı kapsamaktadır. Bu mezarlar İskitler'in yaşamı ve sanatı hakkında yegane bilgi veren kaynak durumundadır.⁷⁴

İskitlere ait olduğu düşünülen Kuzey Karadeniz bölgesindeki tümülüsler, çadır şekilli yapılar göstermektedir. Atla gömülen mezarlar oldukça fazladır. Koşum takımlarıyla birlikte gömülmüş savaşçı mezarları, M.Ö. VII-V. yüzyıllarda Kuzey Karadeniz bölgesinin kısmen ağaçlıklı steplerinin karakteristiği haline gelmiştir. Bu erken buluntu örneklerinin varlığı ve gitgide daha şematize olma eğilimi gösteren, batıya doğru aşamalı yayılışları, bilim adamlarını İskitlerin kökenlerinin Orta Asya'nın yüksekleri olduğunu düşünmeye yöneltmektedir⁷⁵. Bu tip bulgular Asya'nın göçebe toplumlarının Avrupa İskit kültürünün oluşmasında aktif rol oynadığını da göstermektedir.⁷⁶

Bazı akademisyenler, Kırım civarında bulunan kesme taştan yapılma İskit kral ve seçkin mezarlarının ortaya çıkışını Geç Tunç - Erken Demir çağlarında Avrasya bozkırlarına yayılmış olan "Timber" (kereste) adı verilen kültürlere ait basit, yerel ahşap yapıların evrim geçirmesine de bağlamıştır.⁷⁷ Başka araştırmacılar ise, M.Ö. VI. yüzyıl ile M.Ö. IV. yüzyıl başları arasında tarihlenen Kuban bölgesindeki yerel çadır tipi gömülerin Bosporus kral ve seçkin mezarlarının prototipleri olduğuna kanaat getirmiştir (Lev. XII: a-b). V. Gaidukevich⁷⁸, bu mezarların formunun (özellikle de dairevi olanlarının) kökeninin bölgenin dışında, belki Trakya'da olduğunu söylemekte A. İvanova⁷⁹ ise bu mezarları, Küçük Asya ya da Trakya etkilerine bağlamaktadır.

---

⁷³ Parzinger, 2002: 333.

⁷⁴ Boardman, I.E.S. Edwards, E. Sollberger, N.G.L. Hammond, 1992: 550.

⁷⁵ Pek çok araştırmacının görüşüne göre doğuyla bağlantılı olan Avrupalı İskitler'in kültürel unsurlarını ortaya koymak önemlidir. Yapılan çalışmaların azlığı ve bu çalışmaların birbirlerinden kopuk oluşu kültürel bağlar kurmayı zorlaştırmaktadır.

⁷⁶ Bokovenko, 2005.

⁷⁷ Tsetshkhladze, 2005: 38., Minns, 1913: 194.

⁷⁸ Gaidukevich, 1971: 271.

⁷⁹ İvanova, 1953: 69.

D. Balkanlar:

1. Tunç Çağı:

Balkanlar'da tümülüs geleneği, Erken Tunç Çağı'nda ani bir başlangıç göstermiştir. Bu Erken Tunç Çağı tümülüsleri, Çukur mezar(Pit Grave) kültürü'nde somutlaşan, Orta ve Doğu Avrupa'nın bozkırlarında da sıklıkla görülen yaygın bir geleneğin sonucu olarak ortaya çıkmışlardır. Bu kültürün hamileri, etnik kimlikleri hemen hemen hiç tanımlanmamış bir kabile grubudur. Trakya'yı ilgilendirdiği kadarıyla, bu insanların Trakya toplumunun kuruluşunda yer aldıkları kesindir.⁸⁰ M.Ö. III. bin yıl boyunca, II. binin bazı dönemlerinde ve M.Ö. I. Binden, M.S. III. yüzyıla kadar, yani yaklaşık 3300 yıllık bir süre boyunca, tümülüsler Balkanlar'da ve Trakya'da kümelenmiştir⁸¹.

Balkanlar'da Tunç Çağı başlarına tarihlendirilen çok fazla sayıda tümülüs bulunmamaktadır. Günümüzde Bulgaristan, Yunanistan, Macaristan'ın doğusu, Eski Yugoslavya ve Arnavutluk sınırları içerisinde kalan topraklarda yapılan tümülüs kazılarında Tunç Çağı'na tarihlendirilen bir takım tümülüsler bulunmuştur. Erken Tunç Çağı tümülüsleri genellikle çukur mezarlı(pit grave) tümülüsler şeklindedir. Bu tümülüsleri sadece tek bir etnik gurubun izi olarak görmemek gerekir. Bu tipteki tümülüsler genellikle Orta ve Güney Avrupa'daki bir çok farklı etnik gurup tarafından kullanılmıştır.⁸² Bu tümülüsler, Erken Tunç Çağı'nda Balkanlar'da küçük kabileler şeklinde yaşayan topluluk şeflerinin mezarlarıdır.⁸³

Bulgaristan'da bulunan Erken Tunç Çağı tümülüslerinin mezar uygulamaları güçlükle sınıflandırılmıştır. Definler, bazı durumlarda etrafı ahşapla çevrili dikdörtgen şeklindeki çukurlarda, inhüstasyon olarak gerçekleştirilmiştir. İskeletler, sırtüstü, bacakları kaldırılmış ve karında toplanmış, "hocker" pozisyonunda bulunmuştur. Her bir tümülüse genellikle birden fazla gömü yapılmıştır. Geç Tunç Çağı'na ait olduğu belirlenen tümülüslere en çok Rodoplar'da rastlanılmaktadır. Trakya'nın tüm alanlarında bu kadar uzun zamandır bulunamamış olmaları şüphe uyandırır da bunun nedeni büyük ihtimalle düzensiz araştırmalardır.⁸⁴

---

⁸⁰ Kitov, 1994a: 68.

⁸¹ Kitov, 1994b: 121.

⁸² Ecsedy, 1978: 126.

⁸³ İbid, 127.

⁸⁴ Kitov, 1994b: 122.

Balkanlar'da yapılan tümülüs kazıları arasında bulunan birkaç örnek bu gelenek hakkında oldukça belirleyici ve önemlidir. Bulgaristan'ın Radevo şehri yakınlarındaki Golyama Detelina köyünde bulunan bir tümülüste büyük çoğunluğu ikincil gömü olan 34 adet çukur mezar(pit grave) ortaya çıkarılmıştır. Birincil mezarlar içerisinde bulunan seramiklerden ötürü bu tümülüs, Erken Tunç Çağına tarihlendirilmiştir.⁸⁵ Yine aynı köyde bulunan diğer tümülüslerde Bulgar bilim adamı Krissimir Leshtakov kurtarma kazıları gerçekleştirmiş ve bu kazıların sonucunda 1,5 m. yüksekliğinde 30 m. çapındaki bir tümülüste Tunç Çağına tarihlendirilen bir mezarlık bulunmuştur. Tümülüste bulunan 5 mezardan dördü daha sonraki ikincil gömülere aittirler. Mezarın tam ortasında, ana toprağa bir çukur kazılarak oluşturulan mezar Erken Tunç Çağı'na tarihlendirilen seramik buluntular vermiştir⁸⁶ (Lev. XIII: a-b).

Ayrıca 1953 yılında Arnavutluk'ta Servia'da ve Kuzey Yunanistan'da Chaeronea'da W. Dörpfeld tarafından yapılan kazılar sonucunda Tunç Çağı'na tarihlendirilen tümülüs tipi mezarlar ortaya çıkarılmıştır. Bu tümülüsler mezar envanterlerinde bulunan Tunç ve pişmiş toprak eserlerden elde edilen veriler ışığında M.Ö. II. bine tarihlendirilmiştir. Orta boy ölçülere sahip olan bu tümülüslerin bazılarında kremasyona da rastlanmıştır.⁸⁷ Bu örnek Balkanlar'da görülen en erken kremasyon uygulamasıdır.

Yine Bulgaristan'daki Kazanlak şehri yakınlarındaki Dolno Sahrane köyünde 1961 yılında yapılan iki tümülüsün kazısında Geç Tunç Çağı'na tarihlendirilen mezarlar bulunmuştur. Bu çukur mezarlı gömüler bu bölgede bulunan yerli kavimlerin step karakteristiği gösterdiği şeklinde değerlendirilmiştir.⁸⁸

2. Demir Çağı:

Balkanlar'da M.Ö. II. binin son çeyreği ile birlikte Demir Çağı kavimlerinin göçleri başlar. Bu göçler sonrasında bölgeye gelen kavimlerin de tümülüs tipi mezarları sıklıkla kullandıklarını görmekteyiz.

M.Ö. I. bin, Trakya bölgesinin cenaze ve ibadet uygulamaları açısından yeni bir dönemdir. Bu bölgede oturan Erken Demir Çağı toplulukları açısından mezarlar oldukça önemli bir yere sahiptir. mezar uygulamaları arasında en çok tümülüsler görülmektedir. Bu tümülüsler

---

⁸⁵ Kinçev, 1995: 35-63.

⁸⁶ Leshtakov, Borisov, 1995: 9-34.

⁸⁷ Hammond, 1974: 141.

⁸⁸ Leshtakov, 1994: 51.

doğal peyzajda belirgin olacak bir şekilde bilinçli olarak konumlanmıştır. Toprak tepelerle örtülmüş dolmenler de tıpkı tümülüsler gibi çok benzer pozisyonlarda konuşlandırılmıştır. Bu pozisyonlar genellikle alçak dağ basamağı, tepeler ve yüksek taraçalar şeklindedir. Erken Demir Çağı'nda Doğu Balkan yarımadasında çok sayıda tümülüs bulunmaktadır.⁸⁹

Balkanlar'da özellikle de Bulgaristan'da Erken Demir Çağı ölü gömme gelenekleri oldukça iyi analiz edilmiştir. En dikkat çekici mezar yapıları Güney Trakya ve Samothrake'de oldukça yaygın olan megalitik dolmenlerdir. Dolmenler genellikle küçük bir tümülüs ile kaplanmıştır. Trakya'nın güneyinde yaygın olan diğer megalitik mezar yapısı tipi de düzenli olmayan biçimlerde küçük ölü gömme odalarının yer aldığı, kaya oyma mezar yapılarıdır ve bu yapılar Anadolu'daki kaya oyma mezar yapıları ile benzerlik göstermektedir.⁹⁰

Bulgaristan'da bulunan 750 dolmenin 600'ü yani % 83'ü kayıt altına alınmıştır. Bunların çoğu platoların kuzey yamaçlarında bulunmaktadır⁹¹ (Lev. XIV, XV).

Balkanlar'da özellikle Bulgaristan, Yunanistan ve Doğu Trakya'da görülen megalitik anıtlar olan dolmen ve menhirler; Asya, Avrupa ve Afrika'da, Sumatra, Japonya, Moğolistan, Güney Hindistan, Keşmir, İran, Kafkasya, Doğu Anadolu, Lübnan, Sudan, Cezayir, Kırım ve Batı Akdeniz adaları gibi, birbirinden uzak yerlerden bilinmektedir; ancak bunların en iyi araştırıldığı ve en yoğun olarak bulunduğu bölge Batı ve kısmen de Kuzey Avrupa'dır. Batı Avrupa'da yalnızca geçitli mezar odalarının sayısı kırk binin üzerindedir. Uzun süre, dünyanın çeşitli yerlerine dağılmış olan bu megalitik anıtların birbiri ile ilgili olup olmadığı ve bunların tarihleri tartışılmış, ancak tümünün farklı tarihlere ait olduğunun anlaşılması, bunların arasında bir ilişki olma olasılığını, hemen hemen ortadan kaldırmıştır.⁹²

Günümüzde Yunanistan sınırları içerisinde kalan Batı Trakya'da özellikle Roussa, Katronia, Koila'da bulunan dolmenler; geçiş kulvarı ve karşıt odası bulunmayan basit bir odadan ibarettirler. Dikdörtgen bir oda şeklinde dikey taş duvarları üstten hafif içe dönük şekilde, dört büyük dikey taştan yapılmıştır⁹³ (Lev. XVI: a).

---

⁸⁹ Archibald, 1998: 48.

⁹⁰ Theodossiev, 2007: 12.

⁹¹ Archibald, 1998: 64.

⁹² Özdoğan, Akman, 1992: 406.

⁹³ Triandophyllos, 1995: 45.

Dolmenlerin büyük çoğunluğu, dört ya da daha fazla kaya levhadan yapılmış, bu levhalardan daha büyük bir kaya levha ile de üstleri kapatılmış basit dikdörtgen kutulardır. Hepsinin üstü yapıldıkları dönemde toprak tümülüslerle kapatılmıştır. Bu toprak tümülüslerin ana hatları, günümüzde sadece çevresindeki taş halka ya da halkalardan anlaşılabilir ve bu halkalar da dolmenli tümülüslerin çaplarının 5 ve 25m arasında olduğunu göstermektedir. Dolmenlerin kaya levhaları ya dikey olarak konulmuş ya da trapezoidal görüntüsü verebilmek için belirli bir açıyla meyillendirilmiştir. Bazı dolmenlerde, ya boylamasına ya da yan yana sabitlenmiş, taş lahit benzeri mezar odaları da bulunmaktadır. Bu odalara, odalar ile aynı tarzda yapılmış küçük bir ayaklık ya da dromos'tan ulaşılmaktadır.⁹⁴ Dolmenler, Bulgar bilimadamları tarafından klasik dönem mezar odalı tümülüslerin öncüleri olarak kabul edilmektedir.⁹⁵

Dolmenlerin bütün taşları, Istranca Dağları'nın tepelerinde ve eteklerinde, toprağın hemen altında bol miktarda bulunan şist taşlarından çıkartılmıştır. Şist taşının yapısal karakteristiği nedeniyle, kolaylıkla tabaka halinde yaprak yaprak kalkması ve erozyona uğraması mümkündür. Bu sebepten dolayı, bugün bu taşlar ilk yapıldığı dönemdeki kalınlıklarından çok daha incedir. Dolmenlerde yapılan kazılar sonucunda ortaya çıkarılan pişmiş toprak Buckel keramik olarak adlandırılan kaplar, Batı Trakya dolmenlerinin büyük çoğunluğunun Erken Demir Çağı'na tarihlendirilmesine neden olmuştur.(Lev. XVI: b) .

Batı Trakya dolmenlerinin üzerlerini örten tümülüsler günümüze kadar genellikle korunamamıştır. Dolmenlerin üzerini kapatan toprak ve moloz yığını örtü, zamanla hem yağmur suları hem fiziksel şartlar hem de insan tahribatı nedenleri ile aşınmıştır.⁹⁶

Dolmenlerin etrafını çeviren taşlı yapıya Balkanlar'daki neredeyse bütün Demir Çağı tümülüslerinde rastlamak mümkündür. Bu durum sadece yüzeysel tespitlerle değil, kazılar sonucunda elde edilen dökümanlarla da tespit edilmiştir. Tümülüsün çevresi taşlardan oluşmuştur. Bazen bir dolmenli bazen de dört dolmenli tümülüsler mevcuttur.⁹⁷

Erken Demir Çağı'nda dolmenli tümülüslerin yanısıra özellikle Bulgaristan, Sırbistan, Arnavutluk ve Doğu Trakya'da taşlı tepe diye

---

⁹⁴ Archibald, 1998: 64.

⁹⁵ Mikov, 1933: 4.

⁹⁶ Triandaphyllos, 1980: 146.

⁹⁷ İbid, 146.

adlandırılan Orta Asya ve Kafkasya tümülüslerini andıran küçük tümülüsler de bulunmaktadır.

Bulgaristan'da, Batı Rodop dağlarında Erken Demir Çağı'na tarihlendirilen pek çok tümülüs bir ya da birden fazla gömü yapılması amacıyla kullanılmıştır. Bazı nekropoller, M.Ö. I. bin boyunca dikkat çekici bir biçimde devamlılık göstermiş ve işlevlerini sürdürmüştür. Güneybatı Trakya'daki Erken Demir Çağı cenaze pratikleri ile ilgili bilgilerimiz henüz tam olarak yeterli değildir, fakat buralarda düz mezarlık alanları ile küçük tepelerin kullanıldığı da gayet açıktır. Kuzey Trakya'da yürütülen yoğun arkeolojik kazılar, Erken Demir Çağı ile ilgili görece bütüncül bir panoramayı bizlere sunmaktadır.⁹⁸ Genel olarak Bulgaristan'daki Sveshtari köyü yakınlarındaki Sboryanovo'da görüldüğü üzere, küçük boyutlu taşlı tümülüsler kullanılmıştır. Bu tümülüslerde bir, iki ya da daha fazla inhumasyon gömü görülmektedir.⁹⁹ Erken Demir Çağı tümülüslerinin bir bölümünde görülen ikincil mezar uygulamaları Trakya'nın neredeyse tüm bölümlerinde belgelenebilir. Balkanların kuzeyinde 1979'dan beri bir dizi bilimsel tümülüs kazısı gerçekleştirilmiştir.¹⁰⁰

Bulgaristan'da Sveshtari köyü yakınlarındaki Sboryonovo tümülüsleri bu dönemi anlatan en iyi örnekler arasında yer alır. Sboryonovo'da elli civarında tümülüs bulunmaktadır(Lev. XVII). Ancak bunlardan bir sırt üzerinde duran beş tane küçük boyutlu tümülüsde yapılan kazılar sonucunda elde edilen Buckelkeramikler, bu tümülüslerin Erken Demir Çağı'na tarihlendirilmesine neden olmuştur¹⁰¹(Lev. XVIII: a-d).

Bulgaristan'da Erken Demir Çağı tümülüs kazıları arasında Varna yakınlarındaki Belogradec Köyünde bulunan 13 adet tümülüsün kazısı, bölge için oldukça önemli sonuçların ortaya çıkmasını sağlamıştır. M.Ö. VIII-VI. yüzyıllar arasına tarihlendirilen bu tümülüsler, Step kültürlerindeki çukur mezarlı tümülüslerle benzerlikler göstermektedir¹⁰² (Lev. XIX: a-b).

Kuzeydoğu Bulgaristan'daki alçak tümülüs mezarlıklarının birkaç yüzyıl boyunca kasaba toplumlarını temsil ettiği sanılmaktadır. Bunlar büyük olasılıkla aile mezarlıklarını temsil ediyor olmalıdır.¹⁰³

---

⁹⁸ Theodossiev, 2007: 13.

⁹⁹ Stoyanov, 1997: 9.

¹⁰⁰ Archibald, 1998: 53.

¹⁰¹ Stoyanov, 1997: 11.

¹⁰² Tonçeva, 1980.

¹⁰³ Archibald, 1998: 63.

Yine Arnavutluk'taki Lofkend'de 2004-2005 yıllarında yapılan bir tümülüs kazısında altmışın üzerinde mezar bulunmuş ve bu mezarların bir bölümünde bulunan insutu pişmiş toprak kaplar, bu tümülüsün Erken Demir Çağı'na tarihlenebileceğini göstermiştir¹⁰⁴ (Lev. XX: a-c).

Ayrıca Sırbistan'daki Priboj na Limu şehrinin 35 km. güneybatısında bulunan Poblacnica vadisindeki tümülüslerde, 1982-1987 yılları arasında, Belgrad Arkeoloji Enstitüsü ve Titova Uziçe Müzesi'nin gerçekleştirdiği kazı çalışmaları sonucunda, benzerlerine Step kültürlerinde, Dinyester ve Danube bölgelerinde rastlanılan küçük taş dolgulu tümülüsler bulunmuştur. Bu çukur mezarlı tümülüslerde mezarları çevreleyen taşlar, çember oluşturacak bir şekilde dizilmiştir. Kazılar sırasında bulunan seramiklerin kronolojisi, Erken Tunç Çağı'ndan, Demir Çağı başlarına kadar sıralanmaktadır.¹⁰⁵(Lev. XXI: a-c).

Balkanlar'ın bir başka ülkesinde Romanya'da, Lugoj Tarih ve Etnoğrafya Müzesi, Susani Köyü'nde bulunan Erken Demir Çağı'na ait bir tümülüsün kazısını gerçekleştirmiş ve Balkanlar'daki en ilginç mezarlardan birisini ortaya çıkartmıştır.¹⁰⁶ Bu tümülüsde dere taşlarının dizilmesiyle oluşturulmuş, yuvarlak planlı oldukça ilginç bir mezar bulunmaktadır. Mezarın içerisinde yaklaşık 250 parçadan oluşan, Buckelkeramik diye adlandırılan pişmiş toprak kaplar ele geçmiştir(Lev. XXII: a-b).

Erken Demir Çağı boyunca Balkanlar'da bulunan hem dolmen hem de taşlı tepe biçimindeki tümülüslerde en göze çarpan buluntu Buckelkeramik diye adlandırılan, çömlekçi çarkı kullanılmadan elde yapılan pişmiş toprak kaplardır. Bu pişmiş toprak kaplar arasında en çok tek kulplu kantharolar, büyük tören kapları(Lev. XXIII) ve küçük çömlekler bulunmaktadır. Genellikle siyah, ender olarak da kırmızı renkte olan bu kaplar oluk, yiv, çizi ve ip baskı yöntemleri ile bezenmiştir.¹⁰⁷ Kazılar sırasında bulunan bu seramiklere Bulgaristan'daki paralel kültür guruplarından Çatalka ve Pseniçevo'da da rastlanılmaktadır.¹⁰⁸ Ayrıca Bulgaristan'daki Karanovo ve Romanya'daki Vinçe höyüklerinin Erken Demir Çağı'na tarihlendirilen kültür tabakalarında da sıklıkla ele geçmiştir. Doğu Trakya'da Edirne'de Hacılar, Arpalık dolmenlerinde, Taşlıcabayır tümülüsü ve Çakıllı

---

¹⁰⁴ Papadopoulos, Bejko, Morris, 2007.

¹⁰⁵ Zotoviç, 1990.

¹⁰⁶ Stratan, Vulpe, 1977.

¹⁰⁷ Özdoğan, 2000a: 158.

¹⁰⁸ Akman, 1998: 68.

dolmenli tümülüsünde bu seramik örneklerinden bol miktarda bulunmuştur(Lev. XXIV: a-d).

Bu seramik türü sadece Trakya bölgesinde görülmemektedir. Troya'da M.Ö. 1150-1100 yılları arasına tarihlendirilen VIIb2 kültür tabakasında da Buckelkeramik denilen seramiğe rastlanılmıştır¹⁰⁹(Lev. XXV: a-b). Bu da Buckelkeramiğin, Demir Çağı başlarında Anadolu'yu istila eden "Kavimler Göçü" ile bağdaştırılmasına neden olmuştur. Bu noktada dolmen kültürü yalnızca Trakya için değil Anadolu için de büyük bir önem taşımaktadır.¹¹⁰

Genel olarak kabul edilen bir görüşe göre, M.Ö. 1200 yıllarına doğru başlayan ve dalgalar halinde 400 yıl kadar sürdüğü düşünülen Trak göçleri, Hitit İmparatorluğu'nun yıkılışını izleyen dönemde oldukça yoğunlaşmıştır. Son yıllarda, Troia ve Gordion (Yassıhöyük) kazılarında elde edilen arkeolojik buluntular da bu görüşü desteklemektedir. Adını Homeros'un destanlarından öğrendiğimiz Mygdon, Askanios, Otreus gibi liderlerin önderliğinde, İlkel bir aşiret düzeninde yaşamlarını sürdürdüğü anlaşılan Frigler'in Anadolu'daki ilk yüz yılları hala büyük ölçüde karanlıktır. Bununla birlikte, Eskiçağ yazarlarının verdikleri bilgilerden onların, başlangıçta Troia ve çevresini ele geçirdikleri, zaman içinde Askania Gölü (İznik Gölü) kıyılan ile Sangarios (Sakarya) Nehri vadisine doğru yayıldıkları anlaşılmaktadır. Frigler, buradan güney ve doğu yönde genişleyerek Anadolu içlerine doğru yayılmaya devam etmiştir. Gordion'da hemen Hitit yerleşmesi üzerine bulunan Erken Demir Çağı'na tarihlenen (M.Ö. 1200-950) kalıntılar, ilk Frig göçmenlerinin M.Ö. XII. yüzyıla doğru Polatlı yakınlarındaki daha sonra başkentleri olacak olan Yassıhöyük'e ulaştıklarını ve başlangıçta basit köy düzeyinde yerleşik bir yaşamı benimsediklerini göstermektedir¹¹¹. Gordion'da 1988 ve 1995 yılları arasında gerçekleştirilen kazı çalışmalarında ilk defa olarak "Avrupa" mimari geleneğini yansıtan evler açığa çıkartılmış ve bunlarda Trakya ve Troia VIIb2 çanak çömleği ile karşılaştırılabilecek el yapımı yeni bir tür seramiğin varlığı kanıtlanmıştır¹¹² (Lev. XXVI).

Erken Demir Çağı'nda Frigler ve diğer Trak kavimleri arasında büyük benzerlikler bulunmaktadır. Ölü gömme geleneklerinde hem Trakyalılar hem de Frigler tümülüsleri kullanmışlardır. Erken Demir Çağı'nda Güneydoğu Avrupa ve Küçük Asya'da yaşayan nüfusun ölü gömme törenleri, Hint-Avrupa kökenleri, kabile akrabalıkları, birbirileri

¹⁰⁹ Becks, Thum, 2001: 420.

¹¹⁰ Özdoğan, Akman, 1992: 408.

¹¹¹ Sivas, 2007: 9.

¹¹² Wittke, 2006: 10.

ile olan sıkı ilişkiler ve bölgesel yakınlıklarla açıklanan bir çok ortak özelliği vardır.¹¹³ Trakya ve Frigya arasındaki karşılaştırmalar genellikle her iki bölgede de yaygın olan tümülüsler, kaya mezarları ve megalitler üzerine yoğunlaşmaktadır.¹¹⁴ Bunlara ek olarak Trakyalılarla Frigyalılar arasındaki genetik akrabalığa dair antik yazım geleneğinden gelen iddialar aynı zamanda ölü gömme törenlerinde de benzerlikler arama isteği yaratmaktadır.¹¹⁵

Trakya'dakilerle karşılaştırıldığında da, Frig cenaze uygulamaları bu anlamda hemen hemen benzerlik göstermektedir. Gordion'u çevreleyen yamaçlarda ve tepelerde aşağı yukarı yüz tane gömüt ya da tümülüs vardır. Bunlardan arkeolojik olarak incelenen kırka yakını, M.Ö. IX. İle I. yüzyıllar arasına tarihlendirilir. Mezarları barındıran tepelerin boyutları çeşitlilik göstermektedir. Bunlardan en büyüğü olan Midas Tümülüsü'nün yüksekliği 50 metreye, çapı ise neredeyse 300 metreye kadar ulaşır(Lev. XXVII: a). Diğer bazı tümülüsler ise erozyon, çift sürme ya da soyguncuların açtığı çukurlar nedeniyle neredeyse gözden kaybolmuşlardır.¹¹⁶ En erken Frig tümülüsü M.Ö. 850-800 yılları arasına tarihlendirilen "Tümülüs W"dir. Yüksekliği 22 m.ye ulaşan bu mezar, tüm Frig ülkesinin ikinci büyük tümülüsüdür.¹¹⁷ Bu tümülüslerde ölümler önce inhumation olarak, M.Ö. VII. yüzyıldan sonra da kremasyon olarak tümülüslerin altına veya kaya mezarlıklarına gömülmüştür.¹¹⁸ Tümülüs tipi ölü gömme geleneğinin Anadolu'ya tanıtıldığı veya Balkan ölü gömme geleneklerinden etkilendiği şeklinde bir görüş bulunmaktadır. Öte yandan kremasyon tipi gömülerin görülmesi, yoğunlaşan Doğu Yunan etkisi ile açıklanmaktadır. Ahşap mezarlar değişmeden kalmış ve eski Frig geleneğine göre inşa edilmeye devam edilmiştir.¹¹⁹

Trakya'da olduğu gibi Frigya'da da mezarların ölenin evi olarak düşünüldüğü, evlere benzeyen bu mezarlardan bulunan masalar, sandalyeler, kumaşlar, kaplar vs. gibi günlük yaşama ait çok sayıda eşyadan anlaşılmaktadır.¹²⁰

Friglerin ölümlerini süsledikleri çok belirgindir. Frig tümülüs nekropollerinden elde edilen veriler, kişinin giydirilmesinin ölü gömme töreninin oldukça önemli bir unsuru olduğunu doğrulamaktadır. Bununla

---

¹¹³ Georgieva, 1998: 61.

¹¹⁴ Venedikov, 1976., Vassileva, 1994.

¹¹⁵ Georgieva, 1998: 61.

¹¹⁶ Voight, 2006: 30.

¹¹⁷ Devries, 2006, 44.

¹¹⁸ Georgieva, 1998: 61.

¹¹⁹ Kohler, 1980: 65-89.

¹²⁰ Georgieva, 1998: 61.

beraber, bunun bir tür ölü gömme seramonisiyle veya ölümden sonra ölünün kaderi hakkındaki fikirlerle bağlantılı olup olmadığını söylemek mümkün değildir.¹²¹ Gordion'daki P ve MM tümülüslerinde ve Antalya'daki Bayındır tümülüslerinde bulunan muhteşem kemerler, Gordion'daki 3 nolu tümülüsde ele geçen keten giysiler ve diğer mezarlarda ele geçen çok sayıdaki fibula, ölünün törensel giysiler giydirilerek gömüldüğünü göstermektedir. Ayrıca insutu durumda bulunan birçok fibuladan da ölümlerin vücudunun kumaşa sarıldığı düşünülmektedir.¹²²

M.Ö. VII. ve VI. yüzyıllardan itibaren Trakya'da yoğun bir şekilde uygulanan hayvan kurbanlarının benzerleri Gordion'daki tümülüslerde de bulunmuştur ve en erkeni VII. yüzyılın sonuna tarihlendirilmiştir.¹²³ Bu mezarlarda bulunan at kurbanlarına ait motifler, Trakya tümülüslerinde görülenlerle benzerlik göstermektedir.¹²⁴

Trakların ve Friglerin ölü gömme törenlerinde görülen ortak unsurlar(ölen kişinin en iyi elbiseleri içinde gömülmesi, ölünün beslenmesi, at kurbanları, tümülüs yığılması vs.) ölüm, ölen kişi ve ölümden sonraki hayat hakkında iki toplumda da birbirilerine benzeyen ortak kavramların varlığını göstermektedir. Bu ortak kavramlar, sadece ortak Hint-Avrupa kökenli olmalarından ve kültürel ilişkilerinden değil, aynı zamanda iki toplumun sosyal ve politik yapılarında ve ideolojilerindeki benzerliklerden de ortaya çıkmış gibi gözükmektedir.¹²⁵

M.Ö. 1200'lerde ya da daha sonraları gerçekleşen Frig göçüne dair bilgiler özellikle Herodotos ve Strabon tarafından aktarılır. İçinde Friglerin Anadolu'ya yerleşmesi ve bir Frig devletinin varlığından bahsedilen İlyada'nın da, M.Ö. VIII. yüzyılda gerçekleşen tarihsel olayları yansıttığı kabul görmektedir. Gordion ve diğer yerleşmelerde, Erken Demir Çağı'nın gelişimi boyunca varlıkları kanıtlanan eski Balkan etkileri, bu durumu arkeolojik açıdan da doğrulamaktadır. Bazı arkeologlar tarafından Gordion'da olduğu iddia edilen M.Ö. 1200-1100 yılları arasındaki yerleşim boşluğu da dikkate alınmalıdır. Fakat, bugün Frig kültürünün Anadolu topraklarında gelişmiş bir olgu olduğu yadsınamayacak bir gerçek olarak karşımıza çıkar.¹²⁶ Lidya kültüründe

---

¹²¹ Georgieva, 1998: 62.

¹²² Young, 1981: 156-172.

¹²³ Young, 1956: 266.

¹²⁴ Vassileva, 1994: 63-67.

¹²⁵ Georgieva, 1998: 63.

¹²⁶ Wittke, 2006: 24.

görülen tümülüs geleneğinin de Frigler'den etkilenecek geliştiği şeklinde bazı görüşler bulunmaktadır.¹²⁷

3. Klasik, Hellenistik ve Roma Çağları.

Balkanlar'da Erken Tunç Çağı hariç, daha erken dönemlere tarihlendirilen tümülüs yoktur. Yapılan arkeolojik kazılar M.Ö. XII. yüzyıldan itibaren tümülüs mezarların kullanımının yaygınlaştığını göstermektedir. Bu durum Trak kavimlerinin göçleri sonucunda ortaya çıkan yeni bir kültürel olay olarak değerlendirilmektedir.¹²⁸ Geç Demir Çağları ile birlikte Traklar ve Traklar'ın ölü gömme gelenekleri olan tümülüsler antik kaynaklarda yer almaya başlamıştır.

Trakya'daki tümülüs şeklindeki ölü gömme geleneği hakkında ünlü tarihçi Herodotos, Historia (V,8) adlı eserinde; "...Ölüyü üç gün seyre koyarlar, çeşitli kurbanlar keserler, yanıp yakılırlar ve arkasından büyük bir tören tertiplenir. Sonra gömerler, ölü ya toprağa verilir ya da külleri alınır; bir tümsek yaparlar, çeşit çeşit oyunlar oynarlar, en yüksek kazanç ise teke tek yapılan güreşler için konulan ödüdür...". diye anlatmaktadır.

Herodotos, Trak soylularının bir tümülüse gömüldüğünü, üç günlük yas süresince sayısız kurbanların kesildiğini ve ziyafetler verildiğini; tümülüsün yığılmasını izleyen süreçte teke tek dövüşlerin de yer aldığı farklı müsabakaların gerçekleştirildiğini yazmaktadır. Daha sonraları Xenophon'da Herodotos'un tanımlamasını destekler: M.Ö. 399'da Bithynia'daki bir savaştan sonra Odrisler ölmüş yoldaşlarını gömmüşler, çok fazla miktarda şarap içmişler ve onların anısına at yarışı düzenlemişlerdir. Daha erken dönemlerde, M.Ö. VI. yüzyıl boyunca, Dolonkoi ve Atinalı kolonistlerin oluşturduğu karmaşık toplum yapısının bulunduğu Trak Chersonesos'unun yerleşimcileri, bu geleneği izleyerek, kurbanlar kesmiş ve at yarışları ile diğer olimpik oyunları Büyük Trak Kralı Miltiades anısına gerçekleştirmişlerdir. Zalmoxis, Rhesos ve Orpheus mitolojik figürlerine bağlı olarak, çok sayıda antik kaynak, Trak aristokrasisinin konseptine dair ek bilgiler sağlamakta ve bazı Trak krallarının ve rahiplerinin, yeraltından canlanarak çıkan ölümsüz kahramanlar ve yarı ilahlar olarak görülüp, ölümlerinden sonra

---

¹²⁷ Roosevelt, 2006. Roosevelt'e göre; Lidler çukur, lahit ve oda mezarlı olmak üzere kabaca üç tür mezar yapısına sahiptir. Mezarların çok azı topraktan, taşla ya da kiremitle çevrili çukurlardan oluşur. Lidya'da mezar odaları ana kayaya oyulmakta ve Frigler'in ahşaptan yaptığı mezar duvarları ise kesme taş bloklarından örülmektedir. M.Ö. VII-IV. yüzyıla tarihlendirilen yaklaşık 600 tümülüs başta Bintepeleler olmak üzere tüm Lidya ülkesine dağılmıştır.

¹²⁸ Gergova 1989.

ilahlaştırıldıklarını ve tapınıldıklarını belirtmektedir.¹²⁹ Bu mitolojik kayıtlardan bazıları, Conon gibi, oldukça güvenilir tarifler de vermektedir. Conon, Orpheus'un mezarının kutsal bir alanla çevrilen büyük bir tümülüs olduğunu, buranın kahramana tapınma için oluşturulup, sonra bir tapınak haline geldiğini, tanrılara tapınma için kurbanlarla sunularda bulunulduğunu yazmaktadır.¹³⁰

Trakya tümülüslerinin yapılış aşamalarıyla ilgili olarak ise antik kaynaklardaki bilgiler yetersizdir. Bu yüzden tümülüslerin yapılış tarzlarıyla ilgili çok çeşitli referanslar aranmaktadır. Klasik dönemlerde yapılan devasa boyutlara sahip tümülüslerin yüzlerce insandan oluşan, ağır ve uzun süreli bir işgücüyle yapıldığı fikri uzmanlar arasında giderek yaygınlaşmaktadır.¹³¹

Trakya'da Geç Demir Çağı'nın tümülüsleri erken dönemdekilere oranla daha büyüktür ve bazen yükseklikleri 25 ila 30 metrelere, çapları da 100 ila 150 metrelere kadar uzanabilmektedir.

Klasik ve Hellenistik Çağlara ait tümülüsler Balkan yarımadasının özellikle doğusunda çok sayıda bulunmaktadır. Tümülüsler, Doğu Balkanlar'da düzenli bir şekilde de dağılmamıştır; Rodopların yüksek dağlık bölgelerinde ve Stara Planina (Balkan Dağları), Sakar ve Istranca Dağları'nda görülmezler. Genellikle tümülüsler nehir kenarlarında ya da alçak tepe ve dağ kollarında küçük dağınık gruplar halindedir. Bu alanlar mezarları yapanlar tarafından önemli oldukları için seçilmiştir.¹³² Günümüzde tüm Trakya'da yaklaşık elli bin kadar tümülüs olduğu düşünülmektedir.¹³³

Trakya Tümülüslerinde en çok kullanılan formlar ise; konik, yarım küre, biçimsiz tümsekler gibi çeşitli tiplerdedir. Hangi tipin ilk önce ortaya çıktığını söylemeye çalışmak oldukça güçtür. Buradaki ana konu, bunların rastlantısal bir şekilde ortaya çıkıp çıkmadığıdır. Orijinal biçimin konik, kubbe ya da arı kovanı şeklinde olması daha mantıklı görünmektedir. Çünkü tüm Trakya bölgesinde görülen en görkemli tümülüslerin bu formda olduğu görülmektedir.¹³⁴

Bu görkemli tümülüslerin ortaya çıkmasındaki en önemli olgu ise, Trak kabilelerinden birisi olan Odryslerdir. Trak kabilelerinin en büyüğü olan Odrysler'in yükselişi ile birlikte tümülüs gömüleri Trakya ve

---

¹²⁹ Theodossiev, 2007: 12.

¹³⁰ Theodossiev, 2007: 12.

¹³¹ Kitov, 1994b: 124.

¹³² Archibald, 1998: 151.

¹³³ Kitov, 1994b: 121.

¹³⁴ Kitov, 1991: 48.

Makedonya’da M.Ö. I. binin başlarından itibaren yaygınlaşmaya başlamıştır.¹³⁵

Tümülüs geleneğinin tam anlamıyla yaygınlaşması ise Klasik ve Hellenistik Çağlar’da gerçekleşir. Özellikle M.Ö. geç VI. yüzyıldan M.Ö. III. yüzyılının ilk yarısına kadar uzanan bu zaman periyodu içinde, Trakya’da zengin aristokrasinin ve kraliyet soylularının tümülüs şeklindeki mezarlarının ortaya çıktığı görülmektedir. Trak elit mezarları genellikle altın ve gümüş kaplar ve mücevherler, çeşitli silahlar, ithal edilmiş Grek kapları ve tunç sofrta takımları ile çok sayıda diğer mezar hediyelerinden oluşmaktadır.¹³⁶ Perslerin çekilmesinin ardından, mezar uygulamalarında net bir değişiklik gözlenmektedir. İthal edilmiş eşyaların yanı sıra, mezar stillerinde ve tarzlarında, çoğunlukla lüks ve prestij eşyalarında yeni üsluplar görülmüştür. M.Ö. V. yüzyılın sonlarına doğru Trakya’nın hem kuzeyinde hem de güneyinde ithal kaplar ve metal işleri yaygınlık kazanmıştır.¹³⁷ Kazanluk bölgesinde yapılan tümülüs kazılarında bulunan mücevher ve diğer buluntular, Traklar’ın özellikle II. Philip, Büyük İskender ve Lysimachos’un Trakya topraklarına yaptıkları seferlerle güçlendirdikleri Hellenistik dünya ile olan sıkı bağlantılarını ortaya koymaktadır. Bununla birlikte Güney Bulgaristan ve Rodoplardaki buluntular da Kuzey Ege kıyısındakilerin, Karadeniz kıyısındaki Yunan kolonileri ile sıkı bağlantıları olduğunu göstermektedir.¹³⁸

M.Ö. VI. yüzyıl sonundan, özellikle de Odrys Krallığının kurulduğu V. yüzyılın başına kadar, bugünkü Bulgaristan topraklarında yaşayan Trak kavimleri oldukça zenginleştiler. Bu durum gömü geleneklerinde ve kral ve seçkin mezarlarının yapısında meydana gelen değişimlerde de kendisini göstermektedir. Büyük mezarlar yaygınlaşmıştır. Mezar buluntuları Odrys krallığının hükümdarlarının ve seçkinlerinin zenginliğine işaret etmektedir. M.Ö. XII. yüzyıldan önce Miken ve M.Ö. VIII. yüzyıl sonunda Frigya, Karya ve Lidya hükümdarlarının yaptığı gibi. Trak kralları ve seçkinleri de ölümlerinden sonraki ikametgahları üzerine düşünmeye başlamışlardır.¹³⁹ Bu mezarlar, Helenistik dönemin politik liderleri olarak da görülen yönetici sınıfın yüceltiildiği, onurlandırıldığı heroonlara da dönüştürülmüştür.¹⁴⁰

M.Ö. I. binin ortalarında, Küçük Asya’ya, adalara ve Trakya’nın Ege kesimine doğru olan Yunan yayılımı, zamanla bu topraklardaki eski

---

¹³⁵ Archibald, 1998: 151.

¹³⁶ Theodossiev, 2007: 14.

¹³⁷ Archibald, 1998: 154.

¹³⁸ Kitov, 2000: 254.

¹³⁹ Tsetshkhladze, 2005: 48.

¹⁴⁰ Rabadjiev, 1995: 115.

toplulukların kültürel hatıralarını silmiştir. Bu insanlara Yunan politika modelleri, ekonomileri ve kültürü empoze edilmiştir. M.Ö. IV. yüzyıldan sonra, politik ve ekonomik değişikliklerin sonucu olarak ve büyük olasılıkla kültürel çevrenin de değiştirilmesi, Hellenize edilmesi ile birlikte Trakyalıların manevi ve materyal kültürü önemli değişikliklere uğramıştır. M.Ö. III. yüzyıldan sonra, zengin mezarlara sahip büyük tümülüsler çok azalmış ve hatta yerini tüm nekropolü oluşturan küçük tepelere bırakmaya başlamıştır. Zaman içinde mezar tümülüsleri, kültürel anlamları ile birlikte, orjinal önem ve anlamlarının bir kısmını da kaybetmişlerdir.¹⁴¹

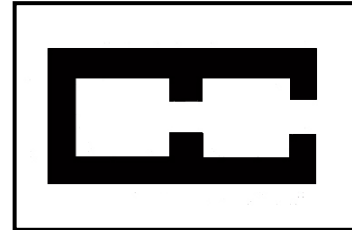
Bu durum Roma İmparatorluğu döneminde değişikliğe uğramıştır. Özellikle M.S. I. ve II. yüzyıllarda Trakya'da tümülüs boyutlarının tekrar eski görkemine kavuştuğu görülmektedir. Ancak tümülüslerin içinde bulunan mezar yapıları, Klasik ve Hellenistik dönemdekilerle kıyaslanmayacak derecede azalmıştır. Mezar tiplerinde daha çok basit mezar çukurlarının, kiremitli mezarların, lahitlerin ve taş örgülü ufak mezar yapılarının kullanıldığı görülmektedir.

a. Balkanlar'da Klasik, Hellenistik ve Roma Çağları'na Tarihendirilen Önemli Tümülüsler.

Balkanlar'daki özellikle de Bulgaristan'daki tümülüslerde 19. yüzyıldan bu yana bir çok arkeolojik kazı gerçekleştirilmiştir. Yapılan bu kazılar sonucunda tümülüs tipi ölü gömme geleneği hakkında bir çok önemli bilgi ortaya çıkarılmıştır. Trakya'da bulunan önemli tümülüslerden bazılarında burada değinilmeye çalışılmıştır.

1.Vergina Tümülüsü

Balkanlar'daki önemli tümülüsler arasında Kuzey Yunanistan'da Vergina'da ortaya çıkarılan II. Philip'in mezarı dikkati çekmektedir(Lev. XXVII: b-c) . M.Ö. 340-330 yıllarına tarihlendirilen bu mezar, dörtgen planlı iki odadan oluşur ve yarı silindirik bir tonozu

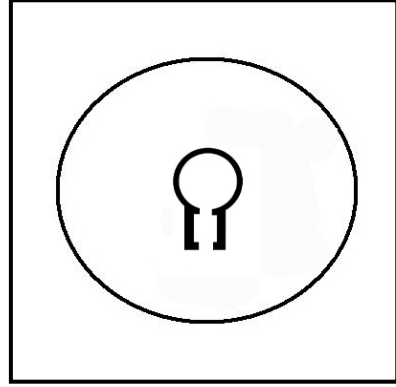

¹⁴¹ Rousseva, 2000: 72.

vardır.¹⁴² Birinci odanın önünde bronz aplikleri bulunan iki kanatlı mermer bir kapı bulunmaktadır. Duvar resimlerindeki insan ve hayvan figürleri klasik bir anlayışla ile yansıtılmıştır. Büyük bir küme şeklindeki bu mezar kompleksinde Philip'in mezarından başka üç mezar yapısı daha bulunmaktadır.¹⁴³

2.Kazanluk Tümülüsü

Önemli mezar yapılarından bir diğeri de, 1942 yılında Bulgaristan'ın Kazanluk kenti yakınlarındaki Seuthopolis antik kentinde bulunan bir tümülüsde ortaya çıkarılmıştır. Bu mezar M.Ö. III. yüzyılda yaşamış olan Odrys hanedanlığı krallarından Seuthes III için yaptırılmıştır. Tuğladan yapılmış duvarları ve kubbesi muazzam duvar resimleriyle bezelidir(Lev. XXVIII: a). Bu duvar

resimlerinde Seuthes III'ün cenaze yemeği töreni usta bir ressam tarafından aktarılmıştır. Kazanluk mezarı arı kovanı şeklindedir ve tholos planlıdır¹⁴⁴(Lev. XXVIII: b). Bulgaristan'da günümüze kadar 34 adet anıtsal mezar yapısı ortaya çıkarılmıştır. Bu mezarların 15 tanesi yuvarlak (tholos) planlı, geri kalanları ise kare planlıdır. Trakya'da arı kovanı şeklindeki kubbeli mezarların kaynaklarıyla ilgili olarak çeşitli düşünceler vardır. Bazı bilimadamları, bu tipin gelişimiyle ilgili olarak Mikenai'de bulunan arı kovanı şeklindeki Atreus'un mezarıyla bağlantı kurmaktadır¹⁴⁵(Lev. XXIX: a). Başka bir görüş ise tholos planlı, kubbeli mezarların, benzerlerine Girit'te sıkça rastlanılan yuvarlak planlı evlerden gelişmiş olabileceği şeklindedir.¹⁴⁶

¹⁴² Vasileva, 2005: 175.

¹⁴³ Andronikos: 1992., Dimitrova, 2000: 57.

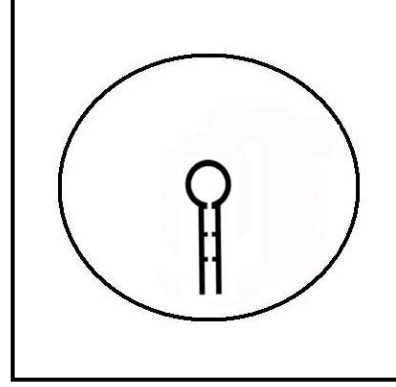
¹⁴⁴ Vasileva, 1980: 243.

¹⁴⁵ Ancak Atreus'un mezarı doğal bir tepenin içine yapılmıştır. Trakya'da henüz doğal bir tepe içine yapılmış bu şekilde bir mezara rastlanılmamıştır. Trakların Atreus'un mezarını görüp bundan etkilenmeleri daha mantıklı bir olasılık olarak görünmektedir. Vasileva, 1980: 243., Mansel, 1943: 28.

¹⁴⁶ Vasileva, 1980: 243.

3. Maltepe Tümülüsü(Mezek)

Maltepe tümülüsü, Türkiye-Bulgaristan sınırındaki Svelingrad kasabasında, Mezek köyü civarında bulunmaktadır. Prof. Bogdan Filov tarafından ortaya çıkarılmıştır. Mezek yöresi tümülüslerinin en büyüğüdür. Tümülüsün eteğinde, toprağın kaymasına engel olmak için halka şeklinde bir istinad duvarı (krepis) bulunur. Maltepe tümülüsünün içinde ince uzun bir dromos bulunmaktadır.

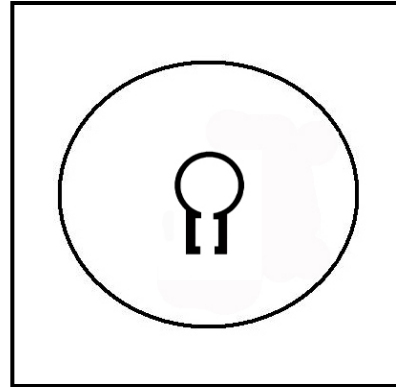

İki dikdörtgen, bir de yuvarlak odadan ibaret olan ve kireç taşı bloklardan yapılan bu mezarın genel uzunluğu 30 metreyi bulmaktadır. 21,50 m. uzunluk, 1,55 m. genişlik ve 2,60 m. yüksekliğinde olan koridorun üzeri biri birinin üzerinden taşan ve iç cepheleri eğik olarak düzlenmiş taşlarla örtülmüştür(Lev. XXIX: b). Genişliği 1,50 m. derinliği 1,26 m. ve yüksekliği 3,20 m. yi bulan birinci oda ve genişliği 1,82 m. derinliği 2,12 m. ve yüksekliği 3,60 m. olan ikinci odanın üzerinde aynı şekilde bir tavan vardır. 3,30 m. çapında, 4,30 m. yüksekliğinde olan yuvarlak mezar odası 13 halkadan oluşan kovan şeklinde bir kubbe ile örtülüdür.¹⁴⁷

Kubbeli odanın içinde, binanın ekseni üzerinde, yekpare bir taş bloktan yapılmış büyük bir ölü yatağı bulunur. Bu yatağın sağında ve solunda üzerleri yassı taşlarla örtülmüş taş lahit yer almaktadır.¹⁴⁸

3. Mezek Kurtkale:

Mezek köyünün güney batısında, Kurtkale tepesinin üzerindeki bir tümülüste ortaya çıkarılmıştır. Çok eski bir zamanda soyulmuş olduğu anlaşılan bu mezar binası, Maltepede olduğu gibi, düzgün orthogonal teknikte işlenmiş taşlardan yapılmıştır. 1,74 m. genişliğinde ve 2 m. uzunluğunda dikdörtgen bir ön oda ve 3,75 m. çapında ve 3,45 m. yüksekliğinde, 11 halkadan oluşan kovan şeklinde bir kubbe ile örtülmüş yuvarlak bir mezar odasından ibarettir. 1,17 m.

¹⁴⁷ Mansel, 1943: 5.

¹⁴⁸ İbid, 5.

yüksekliği, 0,65 m. genişliği olan ön odanın dış kapısının, üstünde silmeli bir blok bulunmaktadır.¹⁴⁹

M.Ö. IV. yüzyıla tarihlendirilen bu mezarın en yakın paraleli, Bulgaristan'da Aleksandrova'da bulunan bir tümülüsde ortaya çıkarılan mezar yapısıdır.¹⁵⁰ Bu mezarda ayrıca bir koridor mevcut değildir(Lev. XXIX: c).

4. Starosel Tapınak Tümülüsü:

Bulgaristan'nın Starosel kentinde bulunan bir tümülüsde Bulgar bilimadamları tarafından tapınak olarak nitelendirilen, büyük bir mezar kompleksi ortaya çıkarılmıştır. Bu tümülüs mezarı, Odrys Kralı Sitalkes'in M.Ö. 424'teki ölümü sırasında aynı zamanda bir tapınak da olan, oldukça büyük bir mezar yapısı şeklinde inşa edilmiştir(Lev. XXXI: a-b). Kral böylece bir tanrı seviyesine getirilmiştir. Başka Trak krallarına da böyle tapınak işlevi gören tümülüslerin yapılmış olma ihtimali bulunmaktadır.¹⁵¹ Bu tip tümülüslerde Ana Tanrıça ve Orpheus'a yönelik tapınım ve törenler yapıldığı şeklindeki bir görüş Bulgaristan'da oldukça hakimdir.¹⁵²

---

¹⁴⁹ İbid, 6.

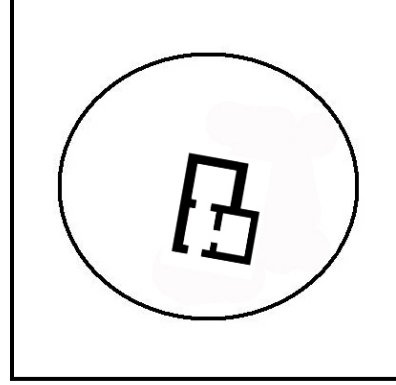
¹⁵⁰ Mezek Maltepe tümülüsünün bir benzerine Haskova'nın 20 km. kuzeydoğusundaki Aleksandrovo köyünde rastlanılmıştır. Bu bölgede yükseklikleri 1,5 m. yi geçmeyen 3 tane tümülüs bulunmaktadır. Bu tümülüslerden birisinin içinde çok düzgün granit bloklardan yapılmış bir mezar odasına rastlanılmıştır. Mezar yapısı mezekte bulunan tümülüs ile örtüşmektedir. Mimari tipi ve mezarın kubbesinde çeşitli av sahnelerinin resmedildiği freskolar bu mezarı M.Ö. IV. yy ın 3. çeyreğine tarihlendirmektedir. Bu av sahnesinde bulunan insanların Yunan kıyafetleri gitmiş olmaları bazı bilim adamlarınca Büyük İskender'in ordusunda bulunan Trakyalılar olarak algılanmıştır. Duvar resimlerinde kullanılan üslup Kazanluk tümülüsü ile benzerlik göstermektedir(Lev. XXX, Res a-b)(Kitov, 2003a: 149.),(Kitov, 2002: 42-44.),(Webber, 2001: 47-50).

¹⁵¹ Kitov, 2002: 11., Fol, 2005: 65., Dimitrova, 2000., Rousseva, 2000. Tapınak tanımı Bulgar bilimadamları tarafından sıklıkla kullanılmaktadır. Bulgaristan'da bulunan anıtsal mezar yapılarında görülen cenaze törenleri sırasındaki at ve çeşitli hayvan kurbanları, Antik Trakya'da karşılaşılan Orpheus inancı ile bağdaştırılmaktadır.

¹⁵² Kitov, 2001: 11.

5. Sveshtari Ginina Tümülüsü:

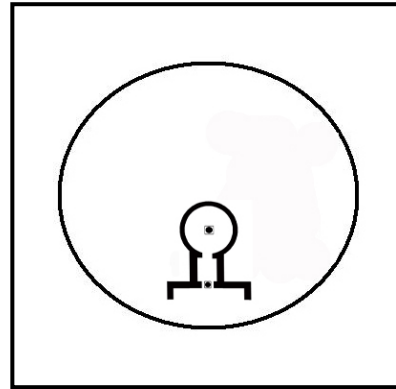
Bu mezar yapısı, Kuzeydoğu Bulgaristan'da, Razgrad bölgesindeki Sveshtari köyünün yakınlarında keşfedilmiş olup, Trakya'nın en önemli mezar anıtları arasında geçmektedir (Lev. XXXII: a-d). Mezar girişinin olduğu bölümde, cenaze töreni sırasında atlar kurban edilmiştir. Yapı kemerli bir dromosla, kare planlı ve birbirinden farklı boyutlardaki, yarı silindirik tonozlarla örtülü üç odadan oluşmaktadır.¹⁵³

Mekanların birbirilerine olan konumları alışılmışın dışındadır. Birinci ve ikinci odalar uzunlamasına bir eksen üzerinde yer alırken üçüncü oda güneydoğuda, birinci odanın doğusunda bulunmaktadır.¹⁵⁴ Birinci odanın girişinde 2 adet dor sütunu vardır. Bu odanın kuzeyinde üçüncü odaya geçişi sağlayan bir kapı da bulunmaktadır. Üçüncü odada ise, tanrıça Hestia'nın betimlendiği 10 adet yüksek kabartma halinde karyatid bulunmaktadır (Lev. XXXII: e). Hestia Antik Trakya için önemli tanrıçalar arasında sayılmaktadır.¹⁵⁵ Asıl mezar odasının girişinin hemen karşısında, karyatidlerin üstündeki duvar yüzünde at üzerinde bulunan bir savaşçıya, kalabalık bir kadın grubu tarafından çelenk sunulmasının betimlendiği bir duvar resmi bulunmaktadır. Bazı Bulgar araştırmacılar at üzerindeki bu savaşçının Büyük İskender olduğunu öne sürmektedirler.¹⁵⁶ Ginina tümülüsü içerisinde yer alan bu mezar, hem heykeltraşlık eserleri hem de mimari yapısından ötürü M.Ö. IV. yüzyıla tarihlendirilmektedir.

6. Shoushmanets Tümülüsü:

Bulgaristan'daki Şipka kasabası yakınlarında keşfedilmiştir. Bu tümülüsde mezar anıtı, suni tepenin güneyinde yer almaktadır. Mezar yapısına girişi dikdörtgen bir oda sağlamaktadır. Mezar kapısının girişindeki tonozu sahte İon başlıklı bir sütun taşır. Bu giriş odasında esas mezar odasına açılan kabartma şeklinde, üçgen alınlıklı bir kapı bulunmaktadır. M.Ö.

¹⁵³ Marazov vd, 1998: 114.

¹⁵⁴ Dimitrova, 2000: 49.

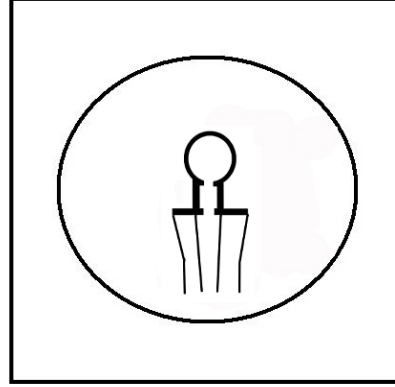
¹⁵⁵ Fol vd. 1986: 5.

¹⁵⁶ Bkz. Marazov vd, 1998.

IV. yüzyıla tarihlendirilen bu tümülüsün asıl mezar odası tholos planlı olup, odanın merkezinde kubbeyi taşıyan Dor başlıklı bir sütun vardır. Tholosu çevreleyen duvarlarda ise, yedi adet dor düzenli, yarım sütun plasterler mevcuttur. Mezar kuzey-güney doğrultusunda inşa edilmiştir. Bütün yapının ve sütunların bir zamanlar sıvalı olduğunu gösteren sıva kalıntıları ise halen görülebilmektedir.¹⁵⁷

7. Griffin Tümülüsü:

Griffin tümülüsü, Kazanluk bölgesinde, Trakyalı yöneticilerin vadisi olarak bilinen Shipka kasabasının doğusunda yer almaktadır. Bu tümülüsden başka bu alanda yedi tümülüs daha bulunmaktadır. Griffin tümülüsünde bulunan mezar oldukça iyi korunmuştur. Uzun bir dromos, dikdörtgen bir ön oda ve tholos planlı asıl mezar odasının bulunduğu büyük bir mezar kompleksidir(Lev. XXXIV: a)

Granit taşlardan yapılan mezar odasının dromosu ve birinci odası yağmur sularının girmemesi ve toprak dolgusunun kaymaması için taş ve toprakla doldurulmuştur. Oldukça uzun olan dromos, tümülüsün güneyinde yer almaktadır. Dromos, fasadlı bir kapısı olan birinci odaya doğru uzanmaktadır(Lev. XXXIV: b). Bu odadan antalı bir kapı vasıtasıyla tholos planlı asıl mezar odasına geçilir¹⁵⁸ (Lev. XXXIV: c-d).

Bulgar bilimadamları Griffin tümülüsünü, yığma tepesi ve mezarı ile birlikte, çevresinde dini aktivitelerin gerçekleştirildiği bir heroon kompleksi olarak nitelendirmektedir.¹⁵⁹ Tümülüslerin altında heroon yapılarının elementlerine rastlanması Bulgaristan'da sıkça görülen bir uygulamadır. Bu yapıların büyük çoğunluğu hem ölülerin gömülmesi hem de gömü öncesindeki ritüeller için kullanılmıştır. Bir yöneticinin ya da soylu bir ailenin bireyinin gömüsünden sonra bu yapıların tapınma yerlerine dönüştürülmüş olma olasılığı vardır.¹⁶⁰

¹⁵⁷ Dimitrova, 2000: 44.

¹⁵⁸ Kitov, 2003b: 307.

¹⁵⁹ İbid, 303-304.

¹⁶⁰ İbid, 306.

Griffin tümülüsündeki mezar yapısı, Trakya'da taş bloklardan inşa edilen en iyi işçiliğe sahip kubbeli mezardır ve M.Ö. IV. yüzyıla tarihlendirilmiştir.¹⁶¹

8. Otrousha Tümülüsü:

Yine Bulgaristan'ın Shipka kasabası yakınlarındaki Otrousha tümülüsünde yapılan kurtarma kazıları sonucunda anıtsal bir mezar yapısı ortaya çıkarılmıştır(Lev. XXXV: a-c). Bu bölgede M.Ö. XIII. yüzyıldan, M.S. IV. yüzyıla kadar tarihlenen toplam 15 adet tümülüs bulunmaktadır. Otrousha tümülüsü 20m. yükseklik, 100m.lik çapı ile Trakya'da bulunan büyük ölçekli tümülüslerdendir. Tümülüsde bulunan Lahit formlu mezar yapısı M.Ö. IV. yüzyıla tarihlendirilmiştir. Bu lahit formlu mezar odası, üç basamaklı bir stereobat üzerinde bulunmaktadır. Mezar yapısı bir giriş odası, üç adet dikdörtgen mekan ve bir daire formlu odadan oluşmaktadır¹⁶²(Lev. XXXV: b). Bu güne kadar yapılan tümülüs kazılarında buna benzer bir mezar yapısıyla karşılaşılmaştır. Lahit formlu asıl mezar tek bir bloktan yapılmıştır. 2,5 x 2,5 x 3,5m.lik ölçülere sahiptir. Uzun yüzünde mezar yapısının giriş kapısı bulunur. Bu mezar tipinin paralellere Küçük Asya'da sıklıkla rastlanılmaktadır.¹⁶³

9. Zhaba Tümülüsü:

Zhaba tümülüsü, Bulgaristan'daki Strelcha şehrinin güneybatısında bulunmaktadır. Bu bölge antik dönemde Trak kabilelerinden Bessiler'in toprakları olarak bilinmektedir.¹⁶⁴ Mezar odası tümülüsün güneyinde yer almaktadır. Mezar odası kare planlı bir ön oda ve tholos planlı, kubbeli bir ikinci odadan oluşmaktadır(Lev. XXXVI: a). Dörtgen odanın önünde iki kanatlı metal bir kapı, yuvarlak planlı odada ise, tek kanatlı bir taş kapı bulunmaktadır. Giriş kapısının cephe süslemelerinde İon kymationlu zengin bir bezeme organizasyonu vardır(Lev. XXXVI: b). Bu tümülüs Bulgar bilimadamları tarafından bir tapınak ya da mozole olarak nitelendirilmektedir.¹⁶⁵ Mezar odasının girişinde üç at iskeleti, bir cenaze arabası ve pişmiş topraktan yapılmış kaplar bulunmuştur(Lev. XXXVI: c). Bu tümülüs M.Ö. V-IV. yüzyıllara tarihlendirilmiştir.¹⁶⁶

¹⁶¹ Ayrıca bkz. Kitov, 1999. Kitov, Bulgaristan'da bulunan mezar anıtlarının büyük çoğunluğunun Trakya Orpheizmi ile bağlantılı olduğu görüşünü savunmakta ve myster dinlerin etkisinin bu mezarlarda görüldüğünü iddia etmektedir.

¹⁶² Kazıyı gerçekleştiren Arkeolog Georgi Kitov bu yuvarlak odayı güneş kültüyle ilişkilendirmektedir.

¹⁶³ Kitov, 1993: 18.

¹⁶⁴ Dimitrova, 2000: 48.

¹⁶⁵ İbid, 48., Kitov, 1994a.

¹⁶⁶ Dimitrova, 2000: 48.

10. Kotcherinovo Tümülsü:

1993 yılında Bulgaristan'daki Kotcherinovo kasabasında bulunmuştur. 13 metre yüksekliğinde, 61m. çapındaki bu tümülüsde, M.S. II. yüzyıla tarihlendirilen ilginç bir mezar ortaya çıkarılmıştır¹⁶⁷(Lev. XXXVII: a) 56 adet büyük amphoranın yan yana bir daire oluşturacak şekilde dizilmesiyle oluşturulan bu mezar tipi ilk olarak Hellenistik dönemde görülmüştür. Bulunan bu tümülüs amphoralı ritüellerin Roma Çağı'na kadar uzandığının da bir göstergesidir. Amphoraların ortasında ölünün yakıldığı bir mezar çukuru bulunmaktadır. Bu tipteki mezarlara Karadeniz sahil şeridinde bulunan Yunan koloni kentlerinden Apollonia Pontica, Orgame, Olbia, Participaeum ve Nymphaeum'da rastlanılmıştır(Lev. XXXVII: b-d).

Amphoraların daire oluşturacak şekilde dizildiği mezarlara, Akdeniz ve Ege bölgesinde rastlanılmamıştır. Amphoraların mezarlarda kullanılmasıyla ilgili bazı görüşler bulunmaktadır. Bu görüşlerden biri bu amphoraların libasyon amaçlı kullanıldığıdır. Bu ölü gömme tipinin İskit ya da Trak kavimlerinin etkilerine bağlayan başka bir görüş daha bulunmaktadır.¹⁶⁸

11. Mikri Doxipara Tümülsü:

Bu tümülüs Yunanistan'ın Türkiye ve Bulgaristanla sınırın kesiştiği Evros şehrine bağlı, Mikri Doxipara köyünün yakınında yer alır(Lev. XXXVIII: a). Kaçak kazıları engellemek amacıyla, 2004 yılında gerçekleştirilen bir kurtarma kazısı ile Antik Trakya için oldukça önemli sayılan bir mezar grubu ortaya çıkarılmıştır(Lev. XXXVIII: b). Mikri Doxipara tümülüsünün ortası kaçakçılar tarafından iş makinesiyle kazılmıştır. Bu yüzden yüzeye yakın bir noktada olduğu düşünülen mezar yapısı tamamen tahrip olmuş durumda ortaya çıkarılmıştır. Söz konusu mezar yapısına ait taş bloklar çevreye yayılmış halde bulunmuştur.¹⁶⁹

Tümülsün kazısı sırasında mezar tepesinin çeşitli yerlerinde dört adet kremasyonlu mezar çukuru(Lev. XXXVIII: c), beş adet atları kurban

---

¹⁶⁷ Bojkova, 1997: 67.

¹⁶⁸ Karadeniz kıyısındaki Yunan kolonilerinin spesifik nekropollerini günümüze kadar gelen bir fenemondir. Bu tümülüs mezarlar, amphoraların birer daire oluşturacak şekilde yan yana dizilmeleriyle oluşturulmuşlardır. Karadeniz'in doğusunda ve batısında günümüze kadar 12 adet amphoralı tümülüs mezarı ortaya çıkarılmıştır. Bu mezarlar kronolojik olarak M.Ö. Geç VI. yüzyıldan, M.Ö. IV. yüzyılın ortalarına kadar uzanan genişçe bir dönemi kapsamaktadır. Damyanov, 2005: 214.

¹⁶⁹ Triandaphyllos vd., 2005: 1.

edilmiş şekilde cenaze arabası bulunmuştur(Lev. XXXVIII: d). Kazıyı gerçekleştirenler tarafından, bu zengin mezar envaterli tümülüsün M.S. I. yüzyılın sonu ile M.S. II. yüzyılın başlarına tarihlendirilebileceği ifade edilmektedir. Ayrıca bu tümülüsün bir aile mezarlığı olarak da kullanıldığı düşünülmektedir.¹⁷⁰

---

¹⁷⁰ İbid, 4.

V. Doğu Trakya Tümülüslerinde Görülen Mezar Tipleri.

Doğu Trakya Tümülüsleri üzerine sistemli ilk kazı ve araştırmalar Cumhuriyetin ilk dönemlerinde başlamıştır. 1936-1939 yılları arasında Prof. Dr. Arif Müfid Mansel tarafından özellikle Kırklareli merkez ilçe ve Vize İlçesi civarlarındaki tümülüslerde kazı çalışmaları yapılmıştır. Bu kazıların sonuçları, kazıyı yöneten Mansel tarafından yayımlanmış olup, ele geçen buluntuların zenginliği ve önemi dikkatleri bu bölgedeki tümülüslere yöneltmiştir. Bu dönemden önce de İstanbul Arkeoloji Müzelerinde Trakya'dan geldiği bilinen (Eriklice Tümülüsü eserleri gibi) çeşitli buluntulara rastlanmaktadır. Bölgenin 1829 ve 1877 yıllarında Rus işgaline uğradığı zamanlarda, Ruslar tarafından yapıldığı bilinen kazılar vardır. Ancak bu kazılar ve sonuçlarıyla ilgili olarak ne yazık ki elimizde doyurucu bir bilgi bulunmamaktadır.

Daha sonraki yıllarda Trakya bölgesindeki illerde kurulan müzelerin gerçekleştirdiği kurtarma kazıları sonucunda, bölge tarihi açısından oldukça önemli sonuçlara ulaşılmıştır. Bu kurtarma kazıları sonucunda elde edilen bilgiler, tez çalışmamız sırasında faydalandığımız başlıca kaynaklar olmuştur.

Doğu Trakya'da tümülüslerinde görülen mezar tiplerini Erken Demir Çağı ile Geç Klasik, Hellenistik ve Roma Çağları olarak iki ayrı bölümde incelemek faydalı olacaktır.

A. Erken Demir Çağ Tümülüslerinde Görülen Mezar Tipleri.

Doğu Trakya'da Erken Demir Çağı'na tarihlendirilen Tümülüslerde başlıca iki ayrı mezar tipi bulunmaktadır.

1. Dolmenler.

Erken Demir Çağı tümülüslerinin en önemli temsilcisi olarak Doğu Trakya'da dolmenleri görmekteyiz. Doğu Trakya, dolmenlerin ülkemizde en yoğun olarak bulunduğu bölgedir. Dolmenler arkeoloji literatüründe megalitik anıtlar olarak geçmektedir. Her ne kadar kelime olarak megalitik anıt, iri taşlardan yapılmış büyük anıt anlamına gelmekte ise de; bunların dikilitaş (menhir), sırataş ve geçitli mezar odaları gibi bir çok değişik türü vardır. Genel olarak, iri taşlardan yapılmış yapılmadığına

bakılmaksızın, yer üstünde görülebilir mezar odası olan gömüler “ megalitik mezar” kavramı içine alınmaktadır.¹⁷¹

Dolmen kelimesi linguistik olarak Keltçe olup, “Tolmen” taş masa anlamına gelmektedir. Yeryüzünün birçok yerinde çeşitli tiplerde rastlanılan dolmenler her zaman ilgi çekmişlerdir. Öyle ki; Hristiyan dini Galya’da yayılmaya başlayınca yerli geleneklerle çarpışmamak için menhirlerin üstüne haçlar kazdırmış, fakat halkın bunlara tapmasına ancak M.S. 789 yılında İmparator Şarlman engel olabilmıştır.¹⁷²

Dolmenler Türkiye’de sadece Trakya ile sınırlı kalmamaktadır. Kastamonu Devrekâni’de iki, Antalya’da Karain’in önündeki ovada iki ve Limyra’da da üç tane dolmen bulunmaktadır.¹⁷³ Hatay, Gaziantep, Adıyaman, ve yoğun olarak Kars yöresinde de dolmenlere rastlanmaktadır. Adıyaman-Gaziantep-Levant ve Kars-Kafkaslar dolmenlerinin tarihi bağlantıları için ve dolayısı ile yayılımın biçimine yönelik yorumlar için arkeolojik materyale ihtiyaç duyulmaktadır. Göç teorilerine yardımcı olabilecek anlamda ne Kafkas ne de Levant ülkelerinde, elde sağlıklı arkeolojik malzeme bulunmaktadır. Bu nedenle, her üç bölge anıtlarının kuruluş zamanlarına yönelik yorumlara gitmek için henüz çok erkendir.¹⁷⁴

Doğu Trakya’da Şevket Aziz Kansu da çeşitli incelemelerde bulunmuştur; 1964-1968 yıllarında Edirne’nin bir ilçesi olan Lalapaşa ve çevresinde yaptığı incelemeler sırasında 19 civarında dolmen ve bazı dikilitaşları saptamıştır.¹⁷⁵ Bu yörede uzun yıllar boyunca araştırmalarda bulunmuş olan Prof. Dr. Mehmet Özdoğan’ın çalışmaları sonucunda, Doğu Trakya’da bulunan çok sayıda dolmen tespit edilerek belgelenmiştir.

Türkiye dolmenlerinin bir devamı olan Yunanistan’da Batı Trakya’daki ve özellikle Bulgaristan’daki dolmenler çok daha iyi araştırılmıştır. Bulgaristan’da Istranca, Sakar ve Rodop olmak üzere üç dolmen bölgesi vardır. Bu bölgede bilinen 750 kadar dolmenin yanı sıra çok sayıda kaya tapınağı da bulunmaktadır. Bulgaristan’daki dolmenlerin çoğunda bilimsel kazılar yapıldığı için, bunların plan ve yapısal özellikleri de oldukça iyi belgelenmiş, ayrıca bunlardan tarihlendirmeye yardımcı olacak malzeme de bolca ele geçmiştir. Genel kanı, Doğu Trakya dolmenlerinin son Tunç Çağı bitimi ile İlk Demir Çağı başlarına

---

¹⁷¹ Özdoğan, Akman, 1990: 406.

¹⁷² Mutlu, 1968: 39.

¹⁷³ Özdoğan, Akman, 1990: 409.

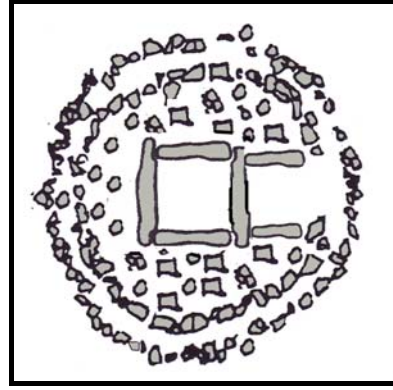
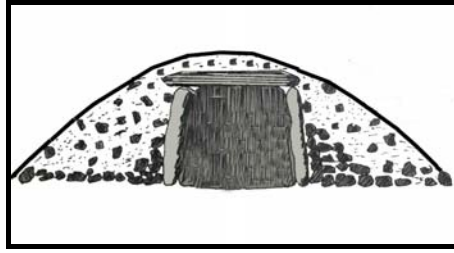
¹⁷⁴ Yükmen, 1998: 297.

¹⁷⁵ Kansu, 1963., Kansu, 1969.

tarikhlendiği, ancak bunlardan bazılarının kullanımının M.Ö.VIII-VII. yüzyıllara kadar sürdüğü şeklinedir.¹⁷⁶ Prof. Dr. Mehmet Özdoğan ve ekibinin yapmış olduğu yüzey araştırmaları sonucunda bölgede 1998 yılı itibarıyla 118 adet dolmen tespit edilmiştir. 1998 yılı çalışmalarıyla, daha önceleri Lalapaşa çevresi olarak bilinen dolmen yoğunluk alanlarının Kırklareli'nin kuzeyine kadar vardığı tespit edilmiştir. Dolmenlerin Kırklareli İlinde Doğuda Demirköy İlçesi, Güneyde ise Yündolan ve Çakıllı Köylerine kadar dağıldıkları anlaşılmıştır (Lev. XXXIX).

Doğu Trakya'da dolmenler genelde tek olarak bulunur. Ancak istisnai bir durum olarak Edirne'nin kuzey doğusunda yer alan Büyünlü köyünde bir tanesi geniş, diğer ikisi daha küçük olmak üzere bir arada bulunmaktadır(Lev. XL: a). Doğu Trakya'da deniz kıyısında bulunan dolmene henüz rastlanılmamıştır. Kolonizasyon hareketleri sırasında kıyıları çok yoğun bir şekilde yerleşim görmüştür. Bölgenin iç kısımlarında; erozyon, taşlarının başka amaçlarla kullanılması gibi nedenlerden dolayı ayakta duran çok az dolmen vardır ve bunların çok azı talan edilmemiş durumdadır.¹⁷⁷ Plan özellikleri bakımından Doğu Trakya dolmenleri tek odalı ve iki odalı olmak üzere iki ana guruba ayrılmaktadır.¹⁷⁸ Her iki gurubunda önünde dromos şeklinde bir giriş bölümü bulunmaktadır.

a. Tek Odalı Dolmenler.

Doğu Trakya'da kazılar sonucunda bu tipte ortaya çıkarılan tek dolmenli tümülüs, Kırklareli Vize'de bulunan Çakıllı tümülüsüdür¹⁷⁹(Lev. XL: a-d).

¹⁷⁶ Özdoğan, Akman, 1990: 408.

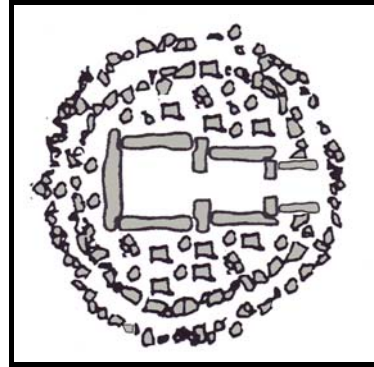
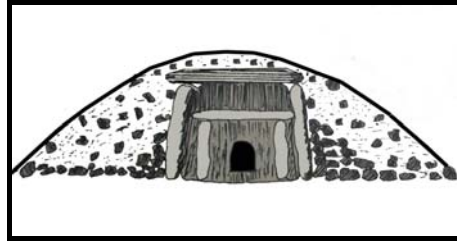
¹⁷⁷ Hoddinott, 1981: 73.

¹⁷⁸ Akman, 1998: 3.

¹⁷⁹ Kırklareli İli, Vize İlçesine bağlı Çakıllı kasabası yakınlarında bulunan bu tümülüsde Kırklareli Müzesi Müdürlüğü'nün başkanlığında, bir kurtarma kazısı gerçekleştirilmiştir. Bu tümülüsde mezar odası içinde üç adet insan iskeleti

Çakıllı dolmeni, yöreden sağlanan dikdörtgen, yassı kaya plakaların iki tanesinin uzun kenar, bir tanesinin de dar kenarı oluşturacak şekilde hafif bir tümsek üzerine yerleştirilmesiyle oluşturulmuştur. Bu kare mezar odasının üstüne de büyük bir dördüncü blok, kapak taşı olarak yerleştirilmiştir. Taşlar arasında herhangi bir bağlayıcı bulunmamaktadır. Mezar içerisine gömü gerçekleştirildikten sonra, diğerlerine oranla daha ince ve kaba yüzeyli bir kapakla mezar girişi kapatılmış ve arkası taşlarla desteklenmiştir. Taş dolgu tabakasının üzerine kalın bir toprak, bunun da üzerine tekrar bir taş dolgu tabaka ile üst kapağı da örttükten sonra, son olarak tekrar bir toprak dolgu ile esas mezar odası gizlenmiştir. Dolmenlerde ruh deliği olarak kabul edilen ve kamaralar arasında geçişi sağlayan delikli giriş taşı yerine burada, yekpare ve arkası desteklenmiş büyük bir kapak taşı dikildiği görülmektedir. Bu da muhtelif defalar kullanıma dolayısıyla birden fazla gömüye imkan veren dolmenlerin yanında; mezarın tek kullanımlık olduğu ve gömüden hemen sonra girişin büyük yassı bir taşla iyice kapatıldığı görülmektedir.¹⁸⁰ Bu tip mezar odasına Batı Trakya'daki Roussa, Katronia, Koila'da bulunan dolmenlerde rastlanılmaktadır(Bkz. Lev. XVI: a).

b. Çift Odalı Dolmenler.

Geçitli mezar odası olarak da adlandırılan bu dolmen tipinden günümüze kadar Doğu Trakya'da 118 adet bulunmuştur. Ancak bunlardan sadece Edirne Müzesi bahçesinde sergilenen Hacılar¹⁸¹ (Lev.

bulunmuştur. Ele geçirilen seramik parçalarından anlaşıldığı üzere Çakıllı Tümülüsü Geç Tunç Çağı sonu ile, Demir Çağı'nın başlarına tarihlendirilmektedir. Yılmaz, 1996a: 105-130., Yılmaz, 1997: 203-218.

¹⁸⁰ Yılmaz, 1996a: 105-130.

¹⁸¹ Lalapaşa İlçesi'ne bağlı Hacılar sınır köyünde bulunan bu dolmen, yerel şist taşından yapılmıştır. Hacılar dolmeni birbirine geçitli iki odadan ibarettir. İkinci oda dikdörtgen, Birinci ise kareye yakın bir plana sahiptir. Odaları ayıran bölümlerde, menfez veya donbaz denilen yarım daireye benzer geçitler bulunmaktadır. Dolmenin çevresi iri taşlarla bir halka biçiminde çevrelenmiştir. Birinci odanın bulunduğu yerde mezar eşyası olarak bırakılan seramik parçalarına rastlanılmıştır. Buluntular arasında iki büyük tören kabı ve ağırşak insutu halde ele geçmiştir. Ortaya çıkarılan kaplardan biri Troya

XLII: a-b). ile Lalapaşa İlçe merkezinde bulunan Arpalık¹⁸² (Lev. XLIII: a-d) dolmenlerinin bilimsel olarak kazıları gerçekleştirilmiştir. Yörede “Kapaklıkaya” olarak tanımlanan dolmenler, uzunlukları yaklaşık olarak 7,5 m., genişlikleri 2,8 m., yükseklikleri 3 m. ye varan anıtsal yapılardır. Tümünde esas mezar ve bunun çevreleyen yığma tepe(tümülüs) olarak iki ayrı birim vardır. Mezar üç bölümden oluşmaktadır. Kuzey-güney yönünde en arkada hücre şeklinde ana oda, bundan biraz daha küçük bir ön oda ile geçit ya da giriş kısmı bulunur. Her üç bölüm yapı olarak birbirine benzer: Boyutları 2-3 m. kadar olan tonlarca ağırlıktaki iri taş blokların, bağlayıcı harç kullanılmadan üst üste bindirilmesi ile yapılmışlardır. Bunlar odanın dört yanına dik olarak yerleştirildikten sonra üzerlerine yine iri taş bir bloğun kapak gibi oturtulmasıyla yapılmış hücre şeklindeki odalardan oluşmuştur. Gerek esas gerekse, ön odanın girişini kapatan taşlara, ruh deliği olarak adlandırılan ve kenarları yuvarlatılmış dörtgen ya da söbe biçimli küçük bir delik açılmıştır. Merkezinde kapaklıkaya bulunan taşlı yığma tepe güneyde dolmen aksına dik olarak yapılmış bir cephe duvarıyla sınırlanmaktadır. Cephe duvarı doğu ve batı yönünde alçalarak tek sıra halinde at nalı şeklinde tepeyi çevrelemektedir. İri taşların sınırladığı bu alanın içerisi, dolmene doğru yükselir bir şekilde, değişik büyüklükteki taşlarla, düzensiz olarak doldurularak tümülüs oluşturulur.¹⁸³

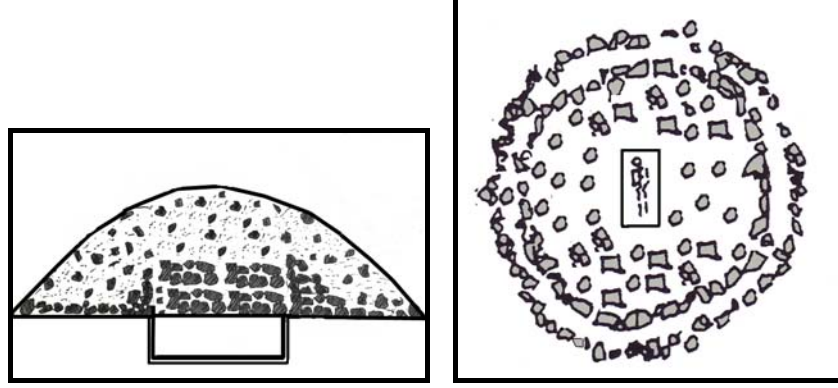
VII b2 tabakasındakiler gibi, büyük yumrucuklu olmak üzere, Son Tunç Çağı-İlk Demir Çağı geçiş dönemine tarihlendirilmektedir. Çakan, 1984: 1-2.

¹⁸² Arpalık dolmeni, iki mezar odası, bir giriş ile mezar anıtını çevreleyen taşlı tepe olmak üzere üç bölümden oluşmaktadır. Arpalık dolmeni dromos, temenos ve yığma tepesi ile, daha sonraki tümülüslerin öncüsü olduğunu kanıtlamaktadır. Dolmenin ön odasında bir birine karışmış halde üç insan iskeleti bulunmuştur. Arka ve ön odaların güneye bakan duvarlarında, söbe biçimli, ruh deliği olarak adlandırılan birer açıklık vardır. Hemen hemen bütün dolmenlerde görülen bu deliğin, genel olarak “ölünün ruhunun serbestçe girip çıkması” için bırakıldığı sanılmakta ise de, ikincil gömülerin gömülebilmesi için bir kapı işlevi de gördüğü kesindir. Ruh deliğini kapatmak için kullanıldığı düşünülen, tıpa gibi bir taşın giriş bölümünde bulunmuş olmasıdır ki, bu saptanmış tek örnektir. Kazı sırasında bulunan seramikler Bulgaristan’daki dolmen kazılarında da bulunmuş olan, paralel kültür guruplarından Çatalka ve Pseniçevo’dan da bilinen Buckelkeramik diye de adlandırılan bir seramik türüdür. Troya VIIb2 tabakasında da bu tip seramiğe rastlanılmıştır. Bu yumrucuklu seramik Arpalık dolmeninin Demir Çağ başlarında Anadolu’yu istila eden “Kavimler Göçü” ile bağdaştırılmasına neden olmuştur. Akman, Özdoğan, 1995: 3-6., Akman, 1995: 68-69., Özdoğan, Akman, 1990: 408.

¹⁸³ Akman, 1998: 3.

2. Çukur Mezarlı Taşlı Tepeler.

Erken Demir Çağı'nda Trakya'nın özellikle kuzey kesimlerinde, klasik tümülüslerle oranla çok daha alçak ve basık, yükseklikleri 1 ila 5 m. arasında değişen, dolmenlerden farklı olan tümülüsler de vardır. Bu tepelerin altında, dolmenlerde olduğu gibi yapılabilecek bir mezar odası yoktur, ölü, ana toprağa açılan ahşap ile çevrili bir mezar çukuruna inhumasyon olarak konmuş, bununda üzeri yine diğer tümülüslerden farklı olarak toprak ile değil, taş ile kaplanmıştır. Avrasya steplerinin kurgan geleneğini yansıtan bu tümülüsler, değişik dolguları nedeniyle "taşlı tepeler" olarak adlandırılmaktadır. Bu tümülüslerin M.Ö. 2600-800 yılları arasında kullanıldığı da bilinmektedir.

Son Tunç Çağı-İlk Demir Çağı topluluklarını simgeleyen bu mezar anıtlarından ülkemizde yalnızca bir tanesi Taşlıcabayır (Lev. XLIV: a-c) mezar tepesi kazılmıştır.¹⁸⁴ Taşlıcabayır mezar tepesinde, ölünün bu genel tanımdan farklı olarak taş bir platforma yatırıldığı, ölü armağanlarının da bu platformun çevresine iki grup halinde dizildiği anlaşılmaktadır. Taşlıcabayır tümülüsü kazısı ile, M.Ö. 1200'lerde yaşamış olan bir kültürün çok tartışmalı olan Kuzey Karadeniz ve Anadolu bağlantıları somut olarak kanıtlanmış ve ilk kez bu birlikteliği

¹⁸⁴ Taşlıcabayır, Kırklareli il merkezinin 5 Km. kadar güneyinde, Asilbeyli köyü yakınlarındadır. 1980 yılında tepenin üst dolgusu greyder tarafından hemen hemen tümü ile düzletilmiş, tepenin yalnızca 30 cm. lik bir kısmı kalmıştır. Prof. Dr. Mehmet Özdoğan tarafından kazısı yapılmıştır. Kurtarma kazısında mezar armağanı olarak bırakılmış toplam 51 kap tümlenebilmiştir. Tümü el yapımı olan kapların arasında en çok tek kulplu maşrapa ve küçük çömlekler vardır. Bu kap topluluğunun içinde iki kulplu bir kupa, biçim olarak Troya VIIb tabakasında bulunan örneklerle tam olarak benzeşmekle birlikte, Kuzey steplerine özgü ip baskı bezemesi ile bunlardan ayrılır. Taşlıcabayır mezarındaki en ilginç buluntu, dağıtılmış tepenin toprağına karışmış durumdaki dört emzikli büyük çömlektir. Geniş ve dik boynu olan bu çömleğin de yiv ve ip baskı yöntemi ile bezenmiştir. Bu çömleğin, Trak ölü gömme adetlerini anlatan antik yazarların sözünü ettiği, ölü gömme töreninden sonra, ölünün anısına kamışla bira içilen tören kabı olduğu kuşkusuzdur Taşlıcabayır tören kabı, bir mezar ile ilişkili olarak bulunmuş olan türünün tek örneğidir. Özdoğan, 2000b: 158.

veren bir toplu buluntu ortaya çıkarılmıştır.¹⁸⁵ Bu tipteki tümülüsler Doğu Trakya'da özellikle Kırklareli ve Edirne'nin dağlık bölgelerinde sıkça rastlanılmaktadır.

B. Geç Klasik, Hellenistik ve Roma Çağı Tümülüslerinde Görülen Mezar Tipleri.

Geç Klasik, Hellenistik ve Roma Dönemlerine tarihlendirilen tümülüslerde görülen mezar tiplerini çukur mezarlı tümülüsler, lahit mezarlı tümülüsler, basit kiremit mezarlı tümülüsler, içinde mezar olmayan tümülüsler, içinde sadece at iskeleti olan tümülüsler ve mezar odalı tümülüsler olmak üzere altı ayrı gurup içerisine sokabiliriz.

1. Çukur Mezarlı Tümülüsler.

Tunç Çağı'nın başından beri Trakya tümülüslerinde kullanılan tiplerden birisidir. Çukur mezarlı bu tümülüslerde hem inhumasyon hem de kremasyon görülmektedir.¹⁸⁶

Trakya tümülüslerindeki mezar çukurları, her dönemde kendilerine has özellikler göstermişlerdir. Erken Tunç Çağında, bu mezar çukurları tahta kalaslarla ya da sadece küçük ağaç dallarıyla örtülmüştür. Demir Çağında ise, mezar çukurları çoğu zaman basit toprak çukurlar şeklindedir. En çok çeşitlilik Roma çağında görülür. Bazı mezar çukurlarının kenarları kesme taş ile örülür yahut mezarın kenarlarına kiremitler yerleştirilir. Bazı örneklerde ise mezarın üstünün ahşapla örtüldüğü de görülmektedir. Birçok ceset, mezar çukurunun içinde yakılmıştır ve üzerine mezar hediyeleri bırakılmıştır. Bu mezarların

---

¹⁸⁵ İbid, 159.

¹⁸⁶ Balkanlar'da Geç Demir Çağı süresince belli bölgelerdeki ölü gömme gelenekleri - Rodoplar, Kuzeybatı ve Kuzeydoğu Trakya gibi- Erken Demir Çağı geleneklerini izlemiştir. Bununla birlikte bütün Trak bölgelerinde bazı yenilikler de oluşturmuştur. Düz mezarlık alanları ve tümülüslerde, farklı bölgesel kremasyonların ve ölü gömülerinin yer aldığı, bunların yanında kısmen ölü yakma ya da vücut parçalarını farklı yerlere gömme gibi uygulamaların da gerçekleştirildiği görülmektedir(Theodossiev, 2007: 12.). Trakya'da İnhumasyon, Tunç Çağından bu yana tümülüslerde baskın olan bir gelenektir. Ancak kremasyon genel olarak Erken Demir Çağı'nda ortaya çıkmıştır ve o zamandan itibaren her ikisi de varlıklarını sürdürmüştür(Archibald, 1998: 152.). Çoğunlukla ölü yakma (kremasyon) daha çok bir Orta Avrupa geleneği gibi algılsa da erken örnekler daha çok Yakın Doğu'da, hatta Hindistan'da, Anadolu'da ve Ege kültürü ile ilişkili yörelerde rastlanmaktadır. Bu ölü külü kültürü Güney Balkan kültürlerinde de görülmektedir. Kremasyon ile Karanlık dönemin yivli seramiğinin Yunanistan'a yayılması aynı yönden olmuştur. Her ikisi de dinsel bazı akımların Trakya yolu ile Balkanlar'dan girmesiyledir. Bu kremasyon geleneğinin Yunanistan'a yayılmasında doğunun etkisi yoktur (Buluç, 1994: 84, 85.).

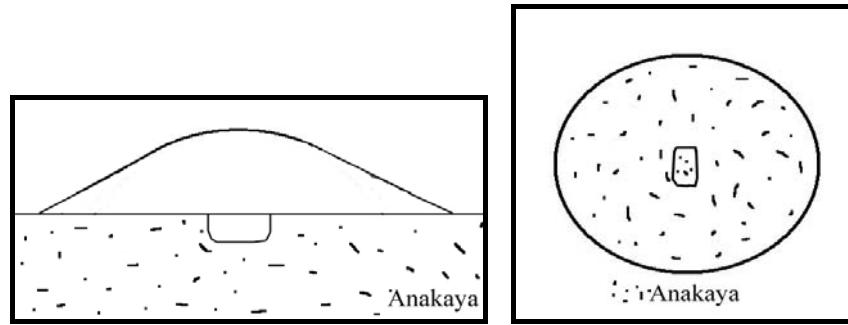
bazıları buluntu bakımından çok zengin, bazıları da oldukça yoksuldur.¹⁸⁷

Doğu Trakya'da Hellenistik ve Roma tarihlendirilen çukur mezarlı birkaç tane tümülüs ortaya çıkarılmıştır. Hellenistik ve Roma Çağlarına ait bu tümülüslerde henüz ahşaptan bir mezar bölmesi ile karşılaşılmamıştır.

Doğu Trakya'da bilimsel kazılar sonucunda ortaya çıkarılan ve Roma dönemine tarihlendirilen mezar çukurları, mezardan çok ölünün burada yakılması amacıyla bir nevi yakma çukuru (crematorium) olarak kullanılmıştır.

Çukur mezarlı tümülüsleri üç ayrı tipte incelemekte fayda bulunmaktadır.

a. Anakaya'ya Oyulan Çukur Mezarlar:

Bu tipte ortaya çıkarılan tek tümülüs Yündolan C Tümülüsüdür¹⁸⁸ (Lev. XLV: a-c). Tümülüsün merkezinde oldukça kalın bir yanık tabakasının altında, taşlarla dolu bir alanda yanık ahşap izlerine rastlanılmış ve bunun altında da oksitlenmiş ve çürümüş durumda buluntularla karşılaşmıştır. Mezarın yakınında da bir at iskeletinin kalıntıları bulunmuştur. Esas mezar, ana kaya üzerinde 80 cm. lik bir alanın oyulması suretiyle düzenlenmiş, tek sıra taş dizileri ile mezar

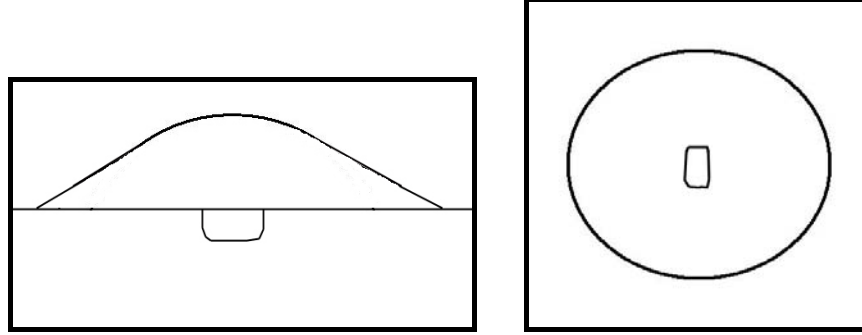
¹⁸⁷ Kitov, 1994b: 132.

¹⁸⁸ Kırklareli Merkez İlçeye bağlı, Yündolan Köyü'ne yaklaşık 5 km. mesafede, Koçasa mevkiinde bulunan dört büyük tümülüsden birisidir. 1999 yılında Kırklareli Müzesi Müdürlüğü'nün başkanlığında, Trakya Üniversitesi, Arkeoloji ve Sanat Tarihi Bölümü Öğretim Üyelerinin bilimsel danışmanlığında bir kurtarma kazısı gerçekleştirilmiştir. Tümülüs yaklaşık 7 m. yüksekliğinde ve 20 m. çapındadır. Kazı sırasında kuzeydoğu, kuzeybatı ve güneydoğusunda tören ritüellerinin gerçekleştirildiği yakma çukurları ve alanları bulunmuştur. Yılmaz, 2001: 74-76.

sınırının belirlendiği görülmüştür.¹⁸⁹ Buluntulardan ötürü mezar M.Ö. IV. yüzyıla tarihlendirilmiştir.¹⁹⁰

Anakaya üstüne açılan bu mezar, tümülüsün yapıldığı arazinin topoğrafyasından da kaynaklanmaktadır. Tümülüs anakayadan oluşan bir sırtın üzerine yapıldığı için böyle bir uygulamaya gidilmiştir.

b. Toprağa Açılan Çukur Mezarlar:

Bu mezar tipi toprak üzerine açılan basit çukurlardan oluşmaktadır. Doğu Trakya'da ortaya çıkarılan çukur mezarlı tümülüslerden birisi Tekhöyük¹⁹¹ tümülüsüdür (Lev. XLVI: a-d). Bu tümülüsün güneyinde, 4 m. derinlikte yuvarlak planlı, kenarları içersinde yakılmış yüksek dereceli ateşin etkisiyle kızıla dönüşmüş, içi kül dolu bir yakma çukuruna rastlanılmıştır. Yakma çukurunda küllerin arasında iri hayvan kemikleri, pişmiş toprak testi ve tabak parçaları ile patlayarak dağılmış cam parçacıkları bulunmuştur. Yakma çukurundan 3,40 m. uzaklıkta, 2 adet pişmiş toprak testininin yanında, 3,52 m. uzunluğu, 2,30 m. genişliği olan mezarın ortasında ölü kemik ve külleri, uç kısmında da ölü

¹⁸⁹ Yılmaz, 2001: 74-76.

¹⁹⁰ Mezarda ele geçirilen buluntular arasında, 1 adet demirden zırh, çok sayıda demir mızrak, atın iskeleti üzerinde bulunan demir gem, amphoralar, kırmızı figürlü bir krater, siyah astarlı büyük meyvelik, 1 adet lekanis, 1 adet askos, 1 adet gümüş omfaloslu phiale, 2 adet gümüş patera ve aşırı oksitlenmeden dolayı neredeyse özelliklerini yitirmiş halde ele geçmiş bronz kaplar bulunmaktadır. Buluntular arasındaki zırh, ve mızraklar ölen kişinin asker kökenli bir yönetici olabileceğini düşündürmektedir. Bulunan eserlerden özellikle metal olanlar, yukarıda bulunan yüksek dereceli ateşin etkisiyle oldukça bozulmuşlardır. Özellikle demir eşya adeta birbirlerine kaynaşmıştır. Mezarda bulunan kırmızı figürlü krater, siyah astarlı meyvelik, lekanis gibi buluntulardan dolayı mezar, M.Ö.IV. yüzyıla tarihlendirilmiştir. Yılmaz, 2001: 76.

¹⁹¹ Tekirdağ İli, Hayrabolu İlçesi, Hacılı Köyü sınırları içinde bulunan ve Tekhöyük adıyla anılan bu tümülüs, 8,5 m. yüksekliğinde ve 80 m. çapındadır. Tümülüsde iş makinalarıyla kaçak kazı yapılırken yapılan ihbar sonucu defineler yakalanmış ve burada Tekirdağ Müzesinin başkanlığında bir kurtarma kazısı gerçekleştirilmiştir. Öztürk, 1998: 381.

hediyeleri bulunmuştur.¹⁹² Mezarın kenarları yakma çukurunda olduğu gibi kızıl renge dönüşmüştür. Ölü kendi mezarı içinde yakılmış, ve yakıldıktan sonra da mezarın üzeri ahşap bir örtü sistemi ile kapatılmıştır. Ölü hediyeleri ise mezar örtüsünün üzerine konulmuş, ahşabın çürümesiyle de mezarın uç kısmına yıkılmışlardır. Mezar buluntularının ışığında bu tümülüs, M.S. I. yüzyılda, Roma Dönemi'nde yaşamış Trakyalı bir savaşçının mezarı olarak değerlendirilmiştir.¹⁹³

Edirne İli, Lalapaşa İlçesi'ne bağlı Çömlekakpınar köyünde bulunan İkiztepe B tümülüsünde de (Lev. XLVII: a-d) Roma dönemine tarihlendirilen bir çukur mezar bulunmuştur.¹⁹⁴ Tümülüsün güneyinde 1,5 m" lik bir alanda yakılan törensel bir ateş çukurunun içerisinden ve çevresinden çok yoğun bir şekilde yanmış ahşap parçalarının arasında, çeşitli formlarda seramik parçaları, erimiş cam parçaları ve çeşitli hayvanlara ait kemikler bulunmuştur. Büyük olasılıkla mezar sahibinin anısına düzenlenen bir cenaze yemeğinin şölen ateşi bu bölgede yakılmış ve bir ziyafet düzenlenmiştir.¹⁹⁵ Tümülüsün tam ortasında doğu-batı doğrultusunda bir mezar çukuru ortaya çıkarılmıştır. Mezar çukurunun tam ortasında oldukça yoğun küllü bir tabakanın içinde, mezar sahibinin çok az sayıda kalan ve yüksek ateşin etkisiyle oldukça bozulmuş durumda olan kemikleri yer almaktadır. Kafatasına ait kemik parçaları mezarın batısında bulunmuştur. Cesedin yakımı sırasında kullanılan ağaçların karbon kalıntıları, dikdörtgen mezarın tam ortasında yoğunlaşmaktadır. Mezar hediyeleri cesedin yakılmasının tamamlanmasından sonra mezar çukurunun çevresine bırakılmıştır.

---

¹⁹² Mezar çukurunun yanında 28 adet dövme başlı çivi ele geçmiştir. Bazı çivilerde ahşap, mezarda ele geçen bronz kandilde de tekstil kalıntıları görülmüştür. Tümülüsde bronzdan tek ve çift kulplu tava, bir adet yonca ağızlı testi, bir adet kandil, bir adet pişmiş toprak testi, bir adet amphora, birkaç adet tabak ve kase, gümüş kaplama tıp aletleri, bir adet demir mızrak ucu, bir adet demir kılıç gibi eserler bulunmuştur. Ayrıca bunların yanında patlayarak dağılmış seramik ve cam parçacıkları, demir çiviler, mezarın içine bırakılan, yanma neticesinde karbonlaştıkları için çürümeden ele geçen ceviz ve incir gibi yiyecek maddeleri de mezar buluntuları arasındadır. Öztürk, 1998: 381-383.

¹⁹³ Öztürk, 1998: 383.

¹⁹⁴ İkiztepe B tümülüsünde 2004 yılında Edirne Müzesi Müdürlüğü bir kurtarma kazısı gerçekleştirmiştir. İkiztepe B Tümülüsünün korunan yüksekliği 11,00 m., çapı ise 65 m. kadardır.

¹⁹⁵ Bulunan seramik parçalarının restorasyonunun tamamlanmasıyla birlikte 33 adet çeşitli tiplerde pişmiş toprak kap elde edilmiştir. 1 adet büyük şarap amphorası, 2 adet tek kulplu testi, 1 adet oldukça kaliteli bitkisel kabartma bezekli kylix, 1 adet orta boy kase, 3 adet balık tabağı, 15 adet kulpsuz içki kabı, 5 adet küçük boy içki kasesi ve 5 adet yayvan formlu içki kasesi bu cenaze törenin oldukça görkemli ve kalabalık bir topluluk tarafından tertiplendiğini gözler önüne sermektedir.

Mezar buluntularının tümü M.S. I. yüzyıla, Roma İmparatorluk dönemine tarihlendirilmektedir.¹⁹⁶

Tümülüsün batı eteğinde, korozyondan dolayı oldukça bozulmuş durumda ölünün taşındığı cenaze arabasının demir tekerlekleri, gövde aksamı ve arabanın gövdesindeki ahşap yük bölümüne ait bronz parçalar ortaya çıkarılmıştır. Arabanın güney ucunda cenazeyi taşıyan bir atın iskeleti ile de karşılaşmıştır. At, cenaze taşındıktan sonra kurban edilerek tümülüsün eteğine bırakılmıştır. Bulunan eserler mezar sahibinin genç bir savaşçı olduğunu göstermektedir.¹⁹⁷

1937 yılında, Kırklareli'nin Lüleburgaz İlçesi'nin 4 km. kadar doğusunda bulunan ve Umurca Hüyükleri adını taşıyan dört tümülüsden üçü Prof. Dr. Mansel tarafından araştırılmış "B" harfi ile ifade edilen 11 m. yüksekliğindeki ve 65 m. çapındaki bir tümülüsde, biri kenarda, diğeri ise tepenin merkezinde olmak üzere iki mezar bulunmuştur(Lev. XLVIII: a-g).¹⁹⁸ Basit çukurlardan ibaret olan mezarlardan birisi dış zemin seviyesinde bulunmaktadır. Birinci mezarın kenarları kerpiçle sıvanmış ve üzeri tahta kalaslarla örtülmüştür.¹⁹⁹ İkinci mezar ise, tepenin batı

---

¹⁹⁶ Mezar çukurunun içinde tek kulplu bir amphora, yonca ağzılı, kulpu aslan başı protomlu bronz bir oinechoe, içinde meşe palamudu yaprakları bulunan, kulpunun ucunda Medusa, kulpla gövdenin birleştiği yerde de kollarını açmış bir kurt figürünün olduğu bronz bir patera, 1 adet cam sürahi, 1 adet cam modulus, 1 adet üzeri yiv motifli cam bardak ve 1 adet cam rhyton, çift kulplu, orta boy bir kap, yakınında çift kulplu bir içki kabı, içki kabının batısında da içi açık sarı renk astarlı büyük bir kase ve onun hemen batısında da çift kulplu bir amphora bulunmaktadır. Mezar çukurunun güneybatısında bronz bir strigilis ve strigilise demir bir aparatla bağlanmış kulplu bir bronz bir patera da bulunmaktadır. Mezarın doğu ucuna ölünün ayaklarının bulunduğu bölüme dört adet pişmiş toprak unguenterium ve bir adet cam unguenterium bırakılmıştır. Mezarın kuzeyindeki kesite demir bir mızrak ucu yerleştirilmiştir. Yine mezarın güneyindeki kesitin tabanında da 1 adet demir mızrak ucu daha bulunmuştur. Mezarın kuzeybatısına 30 cm. uzunluğunda, altı parça halinde, ahşap saplı demir bir hançer bırakılmıştır. Mezar buluntularının sırasında iki adet altın yüzük bulunmuştur. İki yüzükte de akik taşından kameo bulunmaktadır. Yüzüklerin birisinde başında Attika tipi miğferle betimlenmiş Minerva büstü, diğeri ise ayakta başı profilden, vücudu sağa 4/3 oranında dönmüş, elinde Caduceus tutan Mercur betimlenmektedir. Yıldırım, 2005: 705-709.

¹⁹⁷ Yıldırım, 2005: 705-709.

¹⁹⁸ Mansel, 1940: 90.

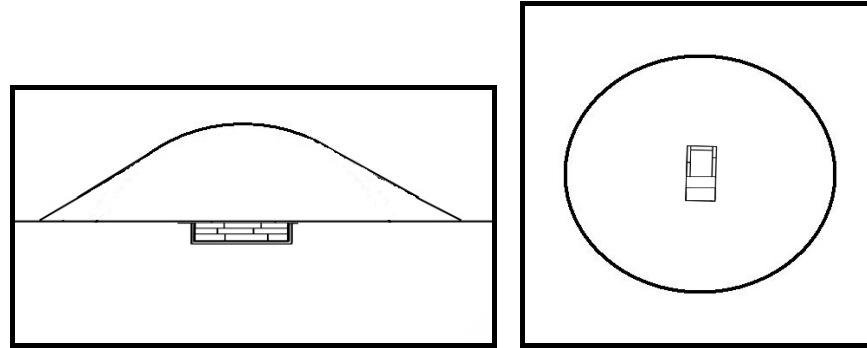
¹⁹⁹ Birinci mezarın içinde mezar sahibinin külü, altın küpeler, bir gümüş yüzük, tunç bilezikler, camdan yapılmış çeşitli şekil ve büyüklüklerde tuvalet şişeleri, sarı camdan yapılmış ve mükemmel halde korunmuş bir kavanoz, tava şeklinde (patera) uzun kulplu bir kap, kumaş ve deri parçaları ve birtakım vazolar bulunmuştur. Küçük çukurun etrafında yani, büyük çukurun içinde tunç bir lenger, cam kaseler, tahta bir çekmeceyi süsleyen Satyr ve Medusa aplikleri, anahtar muhafazası, anahtar, tunç zincirler, ve tahtası dahi kısmen korunmuş olan bu çekmecenin içinde, alt tarafı Neo-Attika üslubunda bir kabartma ile süslenmiş madeni bir ayna ve bundan başka çeşitli şekil ve tiplerde toprak vazolar bulunmuştur. Mansel, 1938: 18.

yamacında, merkezden 17 m. kadar mesafede ve zeminden 2 m. yükseklikte bulunmuştur. Bu mezar kuzey-güney yönünde 2,53 x 1,25 boyutlarında ve üzeri geniş ve yayvan tuğlalarla örtülü şekildedir.²⁰⁰ Buluntularından dolayı bu iki mezarın kadınlara ait olduğu düşünülmüştür. Dış mezarda bulunmuş olan ve İmparator Vespasianus'dan Hadrianus'a kadar gelen altı Roma sikkesi, bu mezarların M.S. II. yüzyıla ait olduklarını göstermektedir. Mezar çukurları içerisinde iskeletler değil, fakat evvelce yakılmış olan cesetlerin külleri bulunmuştur.²⁰¹

Vize B tümülüsünde iki farklı tipe mezar bulunmaktadır. Bunlardan birisi kiremitli basit bir mezar, diğeri ise içi kerpiçle sıvanmış çukur bir mezardır. Bu tümülüs kiremit mezarlı tümülüsler bölümünde detaylı şekilde anlatılacaktır.

Ana toprağa açılan basit, dikdörtgen çukurlardan oluşan mezarlara genellikle Roma dönemi tümülüslerinde rastlanılmaktadır. Bu çukurlar aynı zamanda kremasyonun da yapılmasına yaramaktadır. Mezar çukurlarının hemen yakınlarında ölü ziyafetinin verildiği, dini ritüellerin gerçekleştirildiği şölen çukurları da bulunmaktadır. Cenaze törenlerinin gece gerçekleştirildiğini gösteren bazı kanıtlar mevcuttur.²⁰²

c. Taş Örgülü Çukur Mezarlar:

²⁰⁰ Mezarın içinde yine bir kadın olduğu anlaşılan ölünün külü, bir altın küpe, bir gümüş kaşık, kırılmış bir cam kavanoz ve arkası kabartma süslemeli bir ayna bulunmuştur. Asıl önemli eşya ise mezarın etrafında ve bilhassa doğu ve kuzey taraflarında bulunmuştur. Tunçtan yapılmış çeşitli şekilde vazo ve lengerler, bir patera, bir kandil, bir şamdan, ve büyük bir çekmeceye ait oldukları anlaşılan kilit muhafazası, kilit kolları, anahtar, diyonizyak büstler ve maskelerden oluşan aplikler ve zincirler burada bulunmuştur. Tahta bir çekmecenin içinde ise, altı adet tuvalet şişesi ve bunların yanında taş allık paleti, allık ezmek için küçük bir kaşık, bir hilal, bir törpü ve iki dikiş iğnesi bulunmuştur. Mansel, 1938: 18.

²⁰¹ Mansel, 1940: 90.

²⁰² Bu şölen çukurlarının yakınlarında kullanılmış bir çok kandil bulunmuştur. Özellikle İkiztepe B tümülüsü ve Askertepe Tümülüsünde bu durum oldukça belirgindir.

Doğu Trakya'da kazılar sonucunda ortaya çıkarılan mezar tipleri arasında taş örgülü çukur mezarlarda bulunmaktadır. Bölgede bugüne kadar bu tipte üç tane mezar ortaya çıkarılmıştır. Günümüze kadar ulaşan bu tipteki mezarların hepsi Roma dönemine tarihlendirilmektedir.

Bu mezarlardan birisi 1940 yılında Tekirdağ'ın Saray İlçesi, Uzun Hacı Köyü'ndeki bir tümülüsde köylüler tarafından meydana çıkarılmıştır(Lev. XLIX: a-d). Taş örgülü bu mezar, köyün yaklaşık 1 km. doğusunda, köylüler tarafından küçük bir tümsek haline getirilmiş olan bir tümülüsün tam ortasında bulunmuştur. Ancak bu mezar günümüze kadar ulaşmamıştır. Mezar, etrafı düzgün kalker taşlarla çevrili ve üzeri yassı taş levhalarla örtülmüş bir çukurdan ibarettir. Köylüler mezarın içinde bulunan eserleri alıp götürmüşlerdir. Ancak tümülüsdeki eserlerin büyük bir bölümü kurtarılmıştır.²⁰³

Mezarın kısa tarafı doğu-batı istikametindedir. Uzun Hacı mezarı, 1,87 m. uzunluğunda, 0,76 m. genişliğinde, 0,75 m. derinliğindedir. Mezarın etrafını çeviren çeşitli ölçülerdeki yassı taş levhaların kalınlığı 0,22 m. yi bulmaktadır. 1940'da Köylüler tarafından kırılmayıp, mezarın batı ucunda yerinde bırakılmış olan taş kapağın uzunluğu 1,17 m., genişliği 0,46 m., kalınlığı ise 0,22 m. dir. Mezarı içerisinde bulunan eserlerden dolayı, M.S. II. yüzyılın başlarına tarihlenmek mümkündür.²⁰⁴

Doğu Trakya'da ortaya çıkarılan taş örgülü çukur mezarlı tümülüslerden birisi de Ortakçı tümülüsüdür²⁰⁵(Levha XL: a-c). Ortakçı tümülüsünün ortasında, doğu-batı doğrultusunda, üstlerinde yarısı kırılmış halde kaba işlenmiş kireç taşından bir mezar kapağı olan, başları batıya bakan iki adet insan iskeleti bulunmuştur. İskeletler kireç tabakasına benzer bir zeminde sırtüstü uzanmış şekilde bulunmuştur. İskeletlerden güney tarafta bulunanın elleri göğsün altında kavuşturulmuş haldedir. Bir diğer iskelete ise, tümülüsün kuzey yönünde rastlanılmıştır. Bu iskeletin sadece bacakları ele geçmiştir. Üç iskeletin de kotları -0,90

---

²⁰³ Tümülüsde bulunan eserler arasında, üzerinde sorguçlu miğfer bulunan ve Aegis taşıyan Athena tasvirli akik taşlı altın yüzük, defne yaprağı şeklinde bir çelenge ait bir adet altın varak, üzerinde koç başı protomu bulunan bir patera, kulplu bronz maşrapa (Trulla), yonca ağızlı tek kulplu oinechoe, oinechoenin kulpunun ağızla birleştiği noktada bir aslan protomu yer almakta olup, kulpun gövdeyle birleştiği yerde de cepheden bir Menad başı da kabartma olarak bulunmaktadır. Ayrıca çifte kulplu tunç bir vazo, Yonca ağızlı pişmiş toprak vazo, pişmiş toprak bir kandil ve cam bir kadehi de buluntular arasında sayabiliriz. Kenan, 1941: 48-52.

²⁰⁴ Kenan, 1941: 48-52.

²⁰⁵ Haziran 1993 tarihinde, Edirne Müzesi'nin başkanlığında, Trakya Üniversitesi öğretim üyelerinden Yrd. Doç. Dr. Özkan Ertuğrul'un bilimsel danışmanlığı altında gerçekleştirilen kazı ile ilgili olarak Edirne Müzesindeki kazı raporu ve bir eskizden başka bir şey bulunmamaktadır.

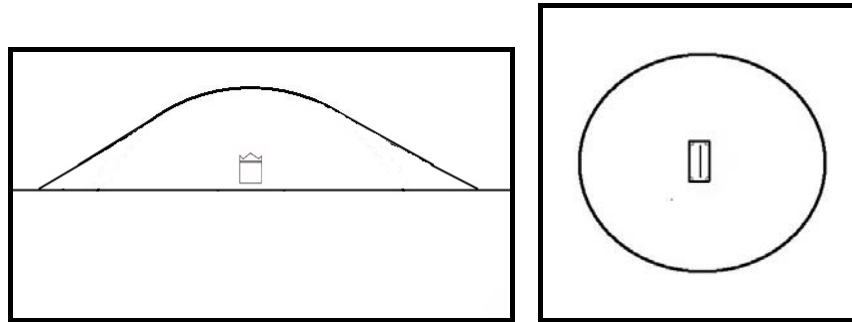

m. ile 1,00 m arasındadır. Tümülüsde birtakım mimari bloklar dağıtılmış bir şekilde ele geçirilmiştir. Tümülüsün batı tarafında 0, 20 m. çapında, içinde yoğun kül bulunan bir delik de bulunmuştur. Tümülüsün ortasında bulunan basit mezarın etrafının kaba işlenmiş taş levhalarla çevrelendiği ve bunun üstünün de blok taşla örtülü olduğu görülmüştür. Tümülüsde mezar buluntusuna rastlanılmamıştır.²⁰⁶

Taş örgülü çukur mezar tipine son örnek Kırklareli Vize’de bulunan Vize E tümülüsüdür. 1939 yılında Prof. Dr. Mansel tarafından tarafında ortaya çıkarılmıştır. Vize’nin 6 km. güneyinde bulunmakta olup, 8 m. çapında, 18 m. yüksekliğinde oldukça büyük bir tümülüsüdür. Esas mezar burada bulunamamıştır, fakat tepenin üst kısmında kenarları taş duvarlarla örülmüş 1,35 m. x 2,45 m. ölçüsünde ikinci derecede bir mezara rastlanılmıştır.²⁰⁷ Mezarda ortaya çıkarılan buluntular M.S. I. yüzyıla tarihlendirilmektedir.²⁰⁸

Doğu Trakya’da günümüze kadar ortaya çıkarılan bütün taş örgülü çukur mezarlar, Roma dönemine tarihlendirilmektedir.

2. Lahit Mezarlı Tümülüsler.

Lahitler, Trakya tümülüslerinde Klasik dönemden Roma döneminin sonuna kadar kullanılmıştır. Ancak Doğu Trakya’da Trakya’da Vize A Mezar yapısının içinde bulunan lahitten başka, Roma dönemine

²⁰⁶ Yayınlanmamış Ortakçı Tümülüsü Kazısı raporu.(Edirne Müzesi Arşivi) s.1-3.

²⁰⁷ Bu mezar içerisinde altından bir çelenk, altından oval bir camı kaplayan levha, bronz bir amphora, bronz candelabrum ayağı, bronzdan yapılmış kilit kolu, üzerinde bir süvarinin başına çelenk koyan Zafer tanrıçası kabartması bulunan demir miğfer yanaklığı, kulpu üzerinde Medusa başı tasviri bulunan tunç bir vazo, paslanmış silah kalıntıları, çeşitli cam kaplara ait kırıklar, üç tane pişmiş toprak kandil ve çeşitli kırık kap parçaları bulunmuştur. Belleten III, Haberler; 1939 senesi Trakya Harfıyatı, Belleten, Cilt III, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 1939, s.461.

²⁰⁸ Onurkan, 1988: 9.

tariflendirilene rastlanılmamıştır. Vize A tümülüsünde de görüldüğü üzere, lahitlerin bir mezar yapısına yerleştirildiği de görülmektedir.²⁰⁹ Lahit şeklindeki mezarlar Trakya mezar geleneğine özgü değildir. Sıklıkla Yunan kolonilerinin çevresindeki tümülüslerde görülürler. Trakya'nın iç kesimlerinde istisnai olarak oldukça az kullanılmıştır. Roma döneminde, daha çok Roma şehirlerinin nekropollerinde ya da yakınlarında bulunurlar. Taş, kil ya da ahşaptan yapılmışlardır. Taş ve kilden yapıldıklarında genellikle tek bir gövdeden ve bir de kapaktan oluşurlar ve de bütününe bakıldığında bir tapınak yapısına benzerler.²¹⁰

Doğu Trakya'daki tümülüslerde günümüze kadar içinde sadece lahit bulunan üç mezar ortaya çıkarılmıştır.

Kaçak kazılar sonucunda bulunan lahit mezarlı tümülüslerden birisi, Edirne'nin Süloğlu ilçesindeki Keramettin köyü yakınlarında, 5m. yüksekliğinde, 50m çapındaki bir tümülüsde ortaya çıkarılmıştır(Lev. LI: a-b). Tümülüsün kuzey eteğinde bulunan yekpare mermer lahitin tekne bölümü yaklaşık 2,10m. uzunluğunda, 0,80 m. genişliğindedir. Lahitin kapağı ise 0,20m. kalınlığında, 0,80 m. genişliğinde ve 1m. uzunluğundaki 2 düz levhadan oluşmaktadır. Bu mezar, kaçakçılar tarafından soyulduğu için içinde herhangi bir eser bulunamamıştır. Ancak tümülüsün çevresinde yüzeyde bulunan seramiklerden dolayı, söz konusu mezarın M.Ö. IV. yüzyıla tarihlendirilmesi mümkündür.

Yine lahitli bir mezara, Tekirdağ'ın 12 km. doğusunda, Tekirdağ-İstanbul karayolunun hemen bitişiğindeki Harekattepe tümülüsünde rastlanılmıştır(Lev. LII: a-i). Bu tümülüs, Antik dönemde Perinthos ile Bysanthe arasında bulunan Heraion Teichos (Karaevli altı) antik kentinin 1 km. batısındadır. Trakya'nın büyük boy tümülüslerinden biri olup, denize uzaklığı 200 m. kadardır. Bugünkü yüksekliği 14,5 m., çapı ise yaklaşık 90 m. kadardır.²¹¹

Bu tümülüsde yapılan kurtarma kazısında, tümülüsün merkezine yakın bir alanda, bir kapak taşı ve kapak taşının kenarında kırık olarak iki

---

²⁰⁹ Venedikov, Gerasimov, 1975: 60.

Doğu Trakya'da Kırklareli'nde bulunan ve Prof. Dr Arif Müfid Prof. Dr. Mansel tarafından kazılan Vize A ve Kırklareli B tümülüsleri ile Prof. Dr. Sait Başaran tarafından Ainos antik kentinde bulunan Çataltepe tümülüsünde benzer bir durum söz konusudur. Ayrıntılı bilgi için bkz. Vize A, Kırklareli B ve Çataltepe tümülüsleri.

²¹⁰ Kitov, 1994b: 133.

²¹¹ Işın, Özdoğan, 2000: 335.

İstanbul-Tekirdağ karayolunun ihtiyacı karşılayamamasından dolayı Harekattepe Tümülüsü, TCK tarafından yol genişletilme çalışmaları kapsamına alınmıştır. Bunun üzerine 1997 yılında Tekirdağ Müzesi Müdürlüğü tarafından kurtarma kazısı yapılmıştır.

adet mermer alabastron parçalarına rastlanılmış ve kapak taşı temizlendiğinde kapağın bir tür kalker ve fosil karışımı olan küfeki taşından yapıldığı anlaşılmıştır. Taşın kalınlığı 20 cm. civarında, boyutları ise 2,35 x 1m. dir. Kapak taşının altından 2,15 x 0,80 x 0,60 m. boyutlarında bir lahit mezar ortaya çıkarılmıştır. Lahit yekpare taştan, içi oyularak yapılmıştır. Üzerindeki toprağın basıncıyla lahitin üzerinde kırılmalar ve bozulmalar oluşmuştur. Mezarın iç yüzeyi demir oksitli kırmızı renkli bir boya ile boyanmıştır. Lahit mezarın içteki dört köşesi ile uzun kenar ortalarına dikine kazıklar çakılmış, bu kazıklara kaplama tahtası monte edilerek iç yüzey tahta ile kaplanmıştır. Ayrıca mezarın üzeri de tahtayla kaplanarak ahşap bir lahit oluşturulmuştur. Kaplanan tahta üzerine kakma tekniği ile şimşir ağacından yapılmış yaprak motifleri işlenmiştir. Bir tahtanın üzerinde bu motifler tam olarak saptanmış olup, mezar içinde şimşirden yapılmış yaprak ve ince dal parçalarına da rastlanılmıştır. Kakma yapılan ağaç çam cinsi bir ağaç olduğundan dolayı, büyük bir kısmı çürümüş şekilde ele geçmiştir. Ancak şimşir olduğu düşünülen kaplama parçaları gayet sağlam olarak bulunmuştur. Mezarın içi bir çeşit kil dolguyla yatak haline getirilmiş ve ölen kişinin başı doğu yönünde olacak şekilde sırt üstü yatırılmıştır. Kolları ve elleri yanda olacak şekilde bulunan iskelet, kaburgaları dışında sağlamdır. Kafatası kemiği güneydoğu köşeye düşük şekildedir.²¹² Lahit mezarda bulunan iskeletin kafatasının dikişlerinin kapanma dereceleri referans alınarak yapılan yaşlandırma, iskeletin 40-45 yaşlarında ölmüş olabileceğini göstermektedir.²¹³ İskeletin çenesinin altında mezarın tarihlendirilmesini sağlayan gümüş bir sikke bulunmuştur. Sikkenin ön yüzünde Apollon başı, arka yüzünde ise, ata binmiş bir süvari bulunmaktadır. Süvarinin üzerinde Φίλιππο (Philip II) yazısı okunmaktadır. Buna göre mezar, M.Ö. 359-336 yıllarına tarihlendirilmektedir.²¹⁴

Doğu Trakya’da ortaya çıkarılan bir diğer lahitli mezar 1993 yılında Kırklareli İli’nin Babaeski İlçesi, Alpullu kasabasının yaklaşık 2 km.

---

²¹² Mezarda bulunan iskeletin başında meşe dalı şeklinde altından yapılmış bir diadem bulunmuştur. Bu diadem bir benzeri Vergina’da Philip II’nin mezarında bulunmuştur. İkinci bir diadem ise sol kolun üzerinde bulunmaktadır. Bu diadem de sarmaşık dalı şeklinde olup, yapraklarının arasında çiçekler bulunmaktadır. Benzerine sadece Yunanistan’da Dion Müzesi’nde rastlanılmıştır. Kemiklerin ve tahtaların üzerinde yer yer deri ve kumaş kalıntıları saptanmıştır. Kumaş erguvan renginde olup üzeri küçük ve büyük boy kemik üzeri altın kaplama boncuklarla süslenmiştir. İskeletin sağ el parmağında, üzerinde kazıma olarak oturan bir Demeter ve onun karşısına Eros işlenmiş, altın bir yüzük bulunmuştur. Sol ayakta altı kösele olup, üç deri bantla bağlanan bir sandalet bulunmaktadır. Çok yıpranmış olan sandaletin altında zar kadar ince olan altın levhalar vardır. Işın, Özdoğan, 2000: 337.

²¹³ Özbek, Erdal, 2000: 78.

²¹⁴ Işın, Özdoğan, 2000: 337.

kuzey doğusunda yer alan Höyük Tepe Tümülüsü'nde ortaya çıkarılmıştır(Lev. LIII: a-h).²¹⁵ Neredeyse düzlenmiş olan tümülüsün kuzey batıdaki kalıntısı içerisinde mermer bir lahit bulunmuştur. Lahit, kuzeydoğu-güneybatı yönünde olup, 2,39 m. uzunluğunda, 1,15 m. yüksekliğinde, 1,08 m. genişliğindedir. Düz bir mermerden kabaca işlenmiştir. Kapak kısmında ve gövdesi üzerinde bazı kırıkları mevcuttur. Kapak semerdam çatı şeklindedir ve her dört köşede de antefix çıkıntıları bulunmaktadır. Lahit teknesi ve kapağında, kenet izleri bulunmakta ve bunlardan bir tanesi sağlam olarak durmaktadır. Lahit içerisinde iki adet insan iskeletine rastlanılmıştır. Her iki iskelette de başlar güneybatıya bakmaktadır ve iskeletler sırt üstü olarak mezara bırakılmıştır.²¹⁶

Bu tümülüsde bulunan malzemeler; Dügüncülü Höyüktepe Tümülüsünde birinci gömünün M.S. I. yüzyılın sonlarına, İkinci gömünün ise, M.S. II. yüzyılın ilk yarısına tarihlendirilmesini sağlamıştır.²¹⁷

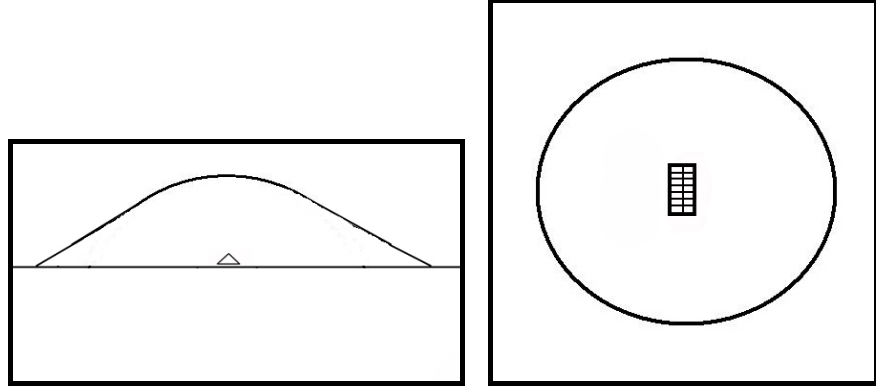
---

²¹⁵ Bu tümülüsde 1997 yılında Kırklareli Müzesi Müdürlüğü'nün başkanlığında, Trakya Üniversitesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Özkan Ertuğrul'un bilimsel danışmanlığı altında bir kurtarma kazısı gerçekleştirilmiştir.

²¹⁶ İskeletlerin başlarının altında, toprağa karışmış halde, toz haline gelmiş kırmızı kumaş kalıntıları bulunmuştur ve iskeletlerin ayaklarına örtülmüş yaklaşık 1 cm. kalınlığında tahtalara rastlanılmıştır. İskeletlerden birisi lahitin doğu köşesine sıkıştırılmış şekildedir. Diş yapısına ve kemik özelliklerine bakıldığında bu iskeletin bir erkeğe ait olduğu düşünülmektedir. Diğer iskelet öbürüne yakın olarak, hatta üzerine bırakılmış bir şekilde bulunmuştur. İkinci iskeletin kafatasının diğerine oranla küçük ve kemiklerinin daha narin olmasından dolayı bu iskeletin bir kadına ait olduğu düşünülmektedir. İkinci iskeletin daha sonra mezara bırakıldığı anlaşıldığından burada ikinci bir gömü olayının gerçekleştirildiği kazanlar tarafından düşünülmektedir. Yılmaz, 1995: 387-400.

²¹⁷ Ele geçen buluntulardan tuvalet kutusu ve tuvalet malzemeleri, ikinci iskeletin kuzey tarafında bulunan ayaklarının dibine bırakılmıştır. Lahitin içerisinden parçalar halinde ele geçmiş, pişmiş toprak bir testi, sağlam olarak ele geçmiş omuz üzerindeki kumaş gözeneklerinden ötürü üstünün kumaşla örtülü olduğu düşünülen bir başka pişmiş toprak testi, cam bir şişe, bazıları kırık olarak bulunmuş camdan parfüm şişeleri, 40'a yakın parçanın yapıştırılmasıyla oluşturulmuş bir adet yeşil camdan yapılmış modulus, bir adet cam kadeh, 1 adet üzeri boğa başı görümlü aplik tutamak, biri tam olmak üzere, boynuzdan yapılmış 2 adet tarak, 1 adet içinde sertleşmiş halde pudra ya da krem bulunan fildişi pudra kutusu, 2 adet oldukça bozulmuş durumda, ahşap tuvalet kutusu, 1 adet bilek taşı ve ahşap muhafazası, 3 adet bronz genç insan başı şeklinde aplik, 2 adet metal kuş figürü, 4 adet insan figürü şeklinde anahtar, çeşitli boylarda cam, kehribar ve diğer cins taşlardan boncuklar ve tümülüsün uzağına bir yere nakledilmiş olan toprağın içerisinde de 1 adet bronz kandil bulunmuştur. Yılmaz, 1995: 391-403.

3. Kiremit Mezarlı Tümülüsler.

Doğu Trakya tümülüslerinde görülen mezar tiplerinden birisidir. Kazılar sonucunda ortaya çıkarılan kiremit mezarlı tümülüslerin hepsi Roma dönemine tarihlenmektedir. Henüz daha erken dönemlere tarihlendirilen bir tümülüse rastlanılmamıştır. Roma döneminde düz nekropol alanlarında da kiremit mezarların kullanıldığını Trakya'da yapılan arkeolojik kazılar göstermiştir.²¹⁸

Doğu Trakya tümülüslerinde bu tipte üç örnek ortaya çıkarılmıştır. Bunlardan birisi Prof. Dr. Mansel tarafından Kırklareli Vize İlçesinde kazılan Vize B tümülüsüdür (Lev. LIV: a-e). Bu tümülüs, 4 m. yüksekliğinde, 30 m. çapında, alçak ve yayvan bir tümülüsüdür. Tümülüsün ortasında, tarla zemininden 0,50 m. aşağıda yan yana iki adet mezar bulunmuştur. Birinci mezarın genişliği 0,55 m., uzunluğu 2,05 m., ikinci mezarın genişliği 0,60 m., uzunluğu 1,65 m. dir. Mezar zeminleri düzlendikten sonra, zeminin üzerine ölülerin külü ve çeşitli eşyaları konulmuş²¹⁹ ve bunların da üzerleri balık sırtı şeklinde biri biriyle birleştirilmiştir. Bu bölümün üstü de kalın kenarlı tuğlalarla örtülmüştür. Toprağın basıncıyla tuğlalar kırılmış ve çökmüştür.²²⁰ Prof.

²¹⁸ Yıldırım, 2003: 245.

²¹⁹ Birinci mezarın içinde bir çelenge ait oldukları anlaşılan 58 adet meşe altın yaprak, uzun ağızlı cam bir şişe, iki kulplu seramik bir kap, mezarın orta kısmında altınla çevrilmiş kırmızı bir taş ve bunun altında da aşağıya doğru sarkan iki ince koldan oluşmuş basit bir küpe ve altın bir zincire geçirilmiş yarım ay şeklinde askılı bir gerdanlık, birisinin üzerinde Artemis tasviri bulunan iki altın yüzük, mezarın batı ucunda, iki kulplu tunç bir lenger ve bu lengerin içinde, uzun ağızlı tunç bir kevgir, bir tunç kandil, çeşitli cam ve toprak vazolar, bir patera, bir oinechoe, mezarın batı ucunda uzun boyunlu bir cam vazo bulunmuştur. İkinci mezarda ölünün külünden başka pişmiş toprak birtakım çıplak ve şişman çocuk heykelcik parçaları bulunmuştur. Mezarların güneyinde dik duran bir candelabrum eksik olarak bulunmuştur. Bu eserler büyük mezarın bir kadına ve küçük mezarın da toprak heykelciklerin gösterdiği kadarıyla bir çocuğa ait olduğunu göstermektedir. Mansel, 1940: 108-110.

²²⁰ Mansel, 1940: 108-110.

Dr. Mansel tarafından bu mezarda yatan kişiler bu tümülüsün yakınında bulunan Vize A mezarındaki kral ya da prensin karısı ve çocuğu olarak değerlendirilmiştir. Bu tümülüsden çıkan bronz eserler M.S. I. yüzyılın sonlarına tarihlendirilmektedir.²²¹

Bir diğer kiremitli basit mezar ise yine Vize İlçesinde, Prof. Dr. Mansel tarafından ortaya çıkarılmıştır. Vize H tümülüsü diye adlandırılan bu tümülüs, üçlü bir tümülüs grubunda yer almaktadır. Bu tümülüs 35 m. çapında, 1,80 m. yüksekliğindedir. Bu küçük tümülüsün içine doğru, batı yönünde 3 basit mezar bulunmuştur. Birinci mezar, üç yanı eğimli tuğlalarla sınırlanmış bir mezardır. İki adet cam vazo, bir adet pişmiş toprak testi, okside olmuş demir parçalar bu mezarın içinde bulunmuştur. İkinci mezar ise, içi kerpiçle sıvanmış 2,90 m. x 1,00 m. ölçüsünde basit bir çukurdur. Bu mezarın içinde ise açılır kapanır demir iskemle, cam vazolar, pişmiş toprak çeşitli kaplar, mermerden bir kemik muhafazası bulunmuştur. Üçüncü mezar ise, iki geniş tuğlanın balık sırtı şeklinde birleştirilmesinden oluşmuş basit bir mezardır ve içi boştur.²²²

Yine 1936 yılında Prof. Dr. Mansel tarafından Kırklareli Alpullu'nun 5 km. Kadar güneyinde, Sinanlı Köyü mezarlığı içinde bulunan küçük bir tümülüsün kazısı yapılmıştır(Lev. LV: a). Bu tümülüs 3 m. yüksekliğinde ve 20 m. çapındadır. Daha önceleri kaçak kazıcılar tarafından açılmış olmasından dolayı çevresinde sondajlar yapılmıştır. Tümülüsün üzerinde dört adet dikili taş bulunmaktadır. Sondajlarda evvelce açılmış ve dağıtılmış kiremit mezarlara ait boncuklar, ağırşaklar, fayanstan bir aslan heykelciği, pişmiş toprak vazolar bulunmuş ve bunlardan dolayı tümülüsün etrafındaki mezarlığın M.S. I. , II. yüzyıllara ait olduğu düşünülmüştür.²²³

4. Mezarsız Tümülüsler.

Doğu Trakya tümülüslerinde günümüze kadar bulunan mezarsız tümülüsler hakkında yeterince bilgi mevcut değildir. Boş, ritüel, sembolik, cenotaph (kenotaf), vb. olarak da adlandırılan bu mezarsız tümülüsler, M.Ö. I. bindeki ve Roma dönemindeki Trakya'daki mezar uygulamaları için oldukça ilgi çekici bir durumdur. Genel olarak, bu tümülüslerde insan gömüsü bulunmamaktadır. Çoğu zaman tümülüs yapımı sırasında uygulanan herhangi bir ritüelin izine de rastlanılmamaktadır. Bu tümülüslerin bir kısmının, kenotaf oldukları kabul edilmektedir.²²⁴ Trakya tümülüslerinde mezarsız olarak yapılan

²²¹ Onurkan, 1988: 8.

²²² Onurkan, 1988: 9-10.

²²³ Mansel, 1940: 90.

²²⁴ Theodossiev, 2000: 37.

tümülüsler sembolik birer anlam taşımaktadır. Evinden uzakta ölen savaşılar için yapılmış olma olasılıkları vardır.²²⁵

Doğu Trakya'da kazılan, ama içinde mezar bulunamadığından dolayı boş olduğu düşünülen altı adet tümülüs bulunmaktadır. Bunlardan birisi olan Alpullu tümülüsü, 1936 yılında Prof. Dr. Mansel tarafından kazılmıştır. Bu tümülüs 7 m. yüksekliğinde, 50 m. çapındadır. Tümülüsde herhangi bir mezara rastlanılmamıştır, fakat tümülüsün altında doğal zeminden 0,25-0,30 m. aşağıda, Tunç Çağı kültürlerinden birisinin yerleşim yeri bulunmuştur.²²⁶

Prof. Dr. Mansel, Edirne'nin Havsa İlçesi'ne bağlı Hasköy'de de yüksekliği 7 m., çapı 30 m. olan bir tümülüs daha kazmış ve bu tümülüsde de bir mezara rastlamamıştır(Lev. LV: b).²²⁷ Prof. Dr. Mansel tarafından kazılan Umurca C²²⁸, Vize D²²⁹, Vize G²³⁰ ve Vize I²³¹ tümülüslerinde de herhangi bir mezarla karşılaşılmamıştır.

5. At İskeleti Bulunan Tümülüsler.

Doğu Trakya'da özellikle Vize bölgesinde sadece atların gömülü olduğu tümülüsler de bulunmuştur. Bu da Trakyalı savaşıların tıpkı İskitler gibi atlarına çok önem verdiklerinin göstergesidir. Trakya'da ölen savaşıların atlarıyla gömüldüğü birçok tümülüs bulunmaktadır. Sadece atların gömülü olduğu tümülüslere ise, Vize'den başka bir yerde henüz rastlanılmamıştır.

Prof. Dr. Mansel'in Kırklareli Vize'de gerçekleştirdiği kazılarda sadece atların gömülü olduğu tümülüslerde ortaya çıkarılmıştır. Bunlardan birisi Vize C tümülüsüdür. Bu tümülüs 2,5 m. yüksekliğinde, 50 m. çapındadır. Tümülüsün doğusunda 2,5 m. derinlikte büyükçe bir ateşin yakıldığı alana rastlanılmış ve küller arasında üzerinde tüyleri de bulunan kır bir atın deri parçaları bulunmuştur.²³² Prof. Dr. Mansel bu atın sahibinin A mezarının içinde yatan kişi olduğunu belirtmektedir. Yine Prof. Dr. Mansel'in kazdığı 3 m. yüksekliğinde, 40 m. çapındaki Vize F tümülüsünde de bir kül tabakası içinde at iskeletine rastlanılmıştır.²³³

²²⁵ Georgieva 2000, Georgieva, 1995: 231-240.

²²⁶ Mansel, 1940: 90.

²²⁷ İbid, 90.

²²⁸ İbid, 91.

²²⁹ İbid, 111.

²³⁰ Onurkan, 1988: 10.

²³¹ İbid, 10.

²³² Mansel, 1940: 110.

²³³ Belleten III 1939, s.461.

6. Oda Mezarlı Tümülüsler.

Tüm Trakya tümülüslerinin mezar odalarının biçimsel gelişiminde iki dönem ayırt edilebilmektedir.

Birinci dönem, mezar odasının dikdörtgen olduğu M.Ö. V. yüzyılın ortası ile M.Ö. IV. yüzyılın ortasına tarihlenen dönemdir.

İkinci dönem ise, dikdörtgen mezar odalarının yapımına devam edilirken, taş bloklardan inşa edilen yuvarlak planlı odaların ortaya çıktığı, M.Ö. IV. yüzyılın ikinci yarısı ile M.Ö. III. yüzyıla kadar tarihlenen dönemdir.²³⁴

M.Ö. IV. yüzyıl ile birlikte Doğu Trakya tümülüslerinde dikdörtgen planlı, bindirme tonozlu mezar yapıları ile silindir tonozlu mezarlar ve arıkovanı biçimli tholoslar oldukça yaygın hale gelmiştir.²³⁵ Bu yuvarlak planlı mezar tipinin Trakya'da birden bire ortaya çıkması söz konusu değildir. Bu mezarları yapanların Mykenai'daki kuyu mezarlardan etkilendiği yönünde birçok görüş bulunmaktadır.²³⁶

Bu durum olasılıkla mimari bir gelişimin iki evresini yansıtmaktadır. Bu iki grup içinde bir sınıflandırma daha yapılabilir: tek odalı mezarlar ve iki ya da daha fazla odalı mezarlar.²³⁷

Doğu Trakya'daki dromoslu ve dromossuz tümülüs oda mezarları genellikle M.Ö. V. ile M.Ö. III. yüzyıllar arasına tarihlenir. Çoğunluğu İskit ve Bosphorus Krallığı'ndaki gibi M.Ö. IV. yüzyılda inşa edilmiştir.²³⁸ Trak anıtsal mezarlarının ve onların mimari özelliklerinin ortaya çıkışı; yerel aristokrasinin, sadece öncelikli olarak Anadolu, Yunanistan ve Makedonya değil, ayrıca İlyra ve İtalya(Etrüsk) ile olan çok çeşitli iletişimleri, ilişkileri ve etkileşimleri ile ortaya çıkan, ekonomik bir ilerlemenin sonucudur. Bu yüzden, Trak mezar yapılarının çoğu Geç Klasik Dönem ve Erken Helenistik Dönem mimarisi biçiminde inşa edilmiştir.²³⁹

Trakya tümülüslerinde günümüze kadar ortaya çıkarılan mezarların inşasında başlangıçta Attika ayak biriminin kullanıldığı, sonraları ise

---

²³⁴ Tsetshkhladze, 2005: 50.

²³⁵ Theodossiev, 2007: 14.

²³⁶ Genel olarak Kubbeli mezarların prototipi olarak Atreus'un mezarı kabul edilmektedir. Kitov, 1994b., Vassileva, 2005. Mansel, 1943.

²³⁷ Tsetshkhladze, 2005: 50.

²³⁸ İbid, 49.

²³⁹ Theodossiev, 2007: 14.

Roma ayak biriminin kullanıldığı kabul edilmektedir. Fakat bilinmektedir ki Antik Yunan'da ve Roma'da yükseklik için değişik ayak birimleri de kullanılmıştır. Mezarlar yapılırken önce bir başlangıç açısı oluşturulur ve tüm boyutlar bu başlangıç açısına dayandırılarak yapılırdı.²⁴⁰ Trakya mezar mimarisi, planlarının çeşitliliğiyle, kullanılan materyal ve tekniklerle ve binalarının sanatsal değerleriyle oldukça etkileyicidirler.²⁴¹

Trakya'da M.Ö. IV. yüzyıl boyunca, taş odalı mezarlar Trak topluluklarının üst düzey üyeleri arasında en çok tutulan form olmuştur. En eski ve en popüler dizayn; dromos, ön oda ve asıl mezar odası şeklindedir. At gömüleri dahil olmak üzere ritüel amaçlara adapte edilen dromos önündeki avlu karakteristik bir özellik olmuştur.²⁴²

Trakya tümülüs oda mezarları genellikle giriş öncesi avlu, dromos, ön oda ve asıl mezar odasından oluşur.

Dromos önündeki avluda genellikle cenaze töreni ritüellerinin yapıldığı görülmektedir. Çeşitli hayvan kurbanlarının, libasyonların ya da şölen kutlamalarının yapıldığı bölüm burasıdır.²⁴³

Mezar odalarının önemli bir bölümünde bulunan dromos, mezar sahibinin ekonomik durumu ve prestiji ile doğrudan ilgilidir. Yapının boylamsal kompozisyon ekseninde bulunan dromos, tören topluluğunu merkez odaya doğru yönlendirir. Eni dar olduğundan, binanın içindeki ritüelde yer alan insanların sayısı kısıtlıdır. Trakya'da ortaya çıkarılmış tümülüs yapılarının yarısında dromos yoktur.²⁴⁴

Doğu Trakya'daki bazı tümülüslerde asıl mezar odasının ekseninde olan ön oda ya da odalar, Yunan mezar odaları ile aynı amaca sahiptir. Diğer bir deyişle, genellikle mezar hediyelerinin konulduğu, cenaze törenlerinin yapıldığı mekandır.²⁴⁵

Asıl mezar odası olan ise, binanın varlık nedenidir. Yapının en kutsal yeri olduğundan etrafı da kutsaldır ve çevrilidir. Cenaze ritüellerinin merkezini oluşturmaktadır ve mimari kompozisyon olarak diğer odalardan da üstün gelmektedir.²⁴⁶

---

²⁴⁰ Vasileva, 2005: 181.

²⁴¹ İbid, 181.

²⁴² Archibald, 1998: 244.

²⁴³ Bkz. Naip Tümülüsü s.105.

²⁴⁴ Rousseva, 2000: 60-61.

²⁴⁵ İbid, 61.

²⁴⁶ İbid, 60-61.

Doğu Trakya tümülüslerinde günümüze kadar ortaya çıkarılan mezar odalarını birkaç ayrı plan tipinde incelemekte fayda bulunmaktadır.

a. Dörtgen Planlı Mezarlar:

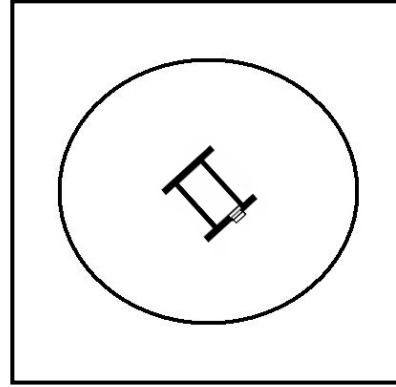
Doğu Trakya'da ortaya çıkarılan dörtgen planlı mezarların neredeyse tamamı Makedonya tipi denilen plan tipindedir. Makedonya tipi mezarlarda esas oda dikdörtgen planlı ve tonozludur; ayrıca arka ve yan duvarlarda bir ya da iki kline bulunur. Klineler, blok taştan yapılmış ya da taşa oyulmuştur. Gömü nadiren mezar zemininin altındaki bir lahitin içinde bulunur.²⁴⁷ Yunan veya Makedon taş ustalarının Trakya'da beşik tonozlu mezarların yapımında çalışmış olabileceği düşünülmektedir.²⁴⁸

Doğu Trakya tümülüslerinde günümüze kadar ortaya çıkarılan dörtgen planlı mezarlar, tek odalı ve çok odalı mezarlar olarak ikiye ayrılır.

1. Tek Odalı Mezarlar:

1a. Vize A Tümülüsü:

Tek odalı, dörtgen planlı mezarı olan tümülüslerden birisi Vize A tümülüsüdür. Prof. Dr. Mansel tarafından kazılmıştır(Lev. LVI: a-d). Vize ilçesinin 4 km. kadar güneyinde yer almaktadır. Vize A Tümülüsü, 50 m. çapında ve 9,5 m. yüksekliğindedir. Kazı sırasında 4,62 m. x 3,12 m. ölçülerinde, yerel kalker taşından harçsız olarak yapılmış ve üzeri yine aynı kalker taşından bir kemer ile örtülmüş bir mezar odası bulunmuştur. Kalın dört

köşe tuğlalarla kaplanmış olan odanın zemini bugünkü tarla seviyesinden 1,30 m. aşağıda bulunmaktadır. Duvarların kalınlığı yaklaşık olarak 0,50 m. dir. Odanın maksimum yüksekliği 2,74 m. yi bulmaktadır. Odanın duvarlarını ve kemerini oluşturan taşlar itinalı bir şekilde işlenmiş ve birbirlerine muntazam olarak birleştirilmiştir. Mezar odasının doğuya gelen kısa tarafında, mermer payeler ve dış kısmı silmeli bir üst eşikli 1,40 m. genişliğinde ve 1,17 m. yüksekliğinde bir kapı bulunmaktadır.

²⁴⁷ Tsetshkhladze, 2005: 54-55.

²⁴⁸ Boardman, 1994: 191.

Mezara girilmemesi için, kapının dışına 1,70m. yüksekliğinde ve 1,45 m. genişliğinde tek parça bir taş levha yerleştirilmiş ve bu levha üç büyük demir kenetle kilitlenmiştir(Lev. LVII: a-c).²⁴⁹

Odanın içerisinde, güney doğu köşesine yakın bir yerde, balık sırtı şeklinde, iki tarafa eğimli bir kapağı olan taş bir lahit bulunmaktadır(Lev. LVI: d). Gerek lahitin teknesi, gerekse kapağı oldukça düzensiz bir şekildedir. Lahitin uzunluğu altta 2m. üst kısımda ise 2,12 m. dir. , Yüksekliği batıda 0,90 m., doğu da ise 1,02 m. dir. Lahitin içine ölünün külü ve bir takım değerli eşyaları konulduktan sonra kapak tekneye demir kenetlerle bağlanmış ve lahitin dışı, mezar duvarına gelen uzun tarafı hariç olmak üzere, kalın bir alçı tabakasıyla sıvanmıştır. Bu alçı tabakasının üzerine serbest fırça bir takım işlemler de yapılmıştır. Lahitin uzun cephesinde, serpme siyah noktaları bulunan beyaz bir zemin üzerinde bir kapı ve bu kapının sağında ve solunda, kurdelalarla (taenia) süslenmiş girlandlar göze çarpmaktadır. Kapının çerçeveleri sarı ve mavi, kanatlarının üst kısımlarındaki kafesler ve alt kısım panoları ise kırmızımtırak kahve renklidir. Bu lahit cephesindeki kapı tasviri ve kırmızı kapağı ile, üzeri kırmızı kiremitlerle örtülü bir evi taklit etmektedir.²⁵⁰

Lahitin dışında mezar odasının içi de alçı ile sıvanmış ve rengarenk motiflerle süslenmiştir. Duvarın en altında 0,20 m. yüksekliğinde beyaz zemin üzerine serpme olarak kırmızı, mavi ve sarı noktalar bulunan damarlı polikrom bir mermeri taklit eden bir kaide frizi bulunmaktadır. Bunun üzerinde iç içe geçmiş kalın kırmızı, sarı renkli motifleri bulunan 1,25 m. yüksekliğinde ve 6,95 m. genişliğinde mermer plaka taklidi büyük panolar bulunmaktadır. Bu panoların üzerinde de kalın siyah çizgilerle yapılmış 0,32 m. yüksekliğinde bir friz bulunmaktadır. Bu friz koyu kırmızı bir zemin üzerine beyaz, sarı ve mavi renklerle işlenmiştir. Frizin içinde iki sıra yarım daire bulunmakta ve bu dairelerin altında ve üstünde de palmetler yer almaktadır. Ayrıca, beyaz ya da sarı, gayet ince ve zarif vazolarda süsleme amaçlı olarak kullanılmışlardır. Tavanda ise, mavi zemin üzerine yapılmış, sekiz kollu beyaz yıldızlar göze çarpmaktadır. Tavan böylece yıldızlı bir göğü temsil etmektedir(Lev. LVII, e-f).²⁵¹

Odanın doğu kısa tarafında ise, kapının üst eşiğinin silmesi üzerinde insan motifleri bulunan fresk, burada bulunan duvarın çökmesi sonucu zarar görmüş halde bulunmuştur.²⁵²

²⁴⁹ Mansel, 1940: 93-94.

²⁵⁰ İbid, 95-96.

²⁵¹ Mansel, 1940: 96.

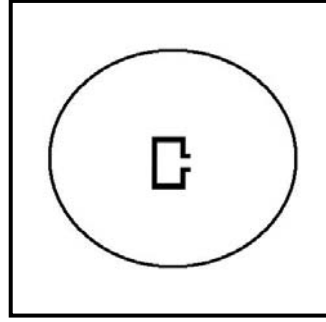
²⁵² İbid, 96-97.

Ölü külinün bulunduğu lahitin içinde ve mezarda birçok önemli eser ele geçmiştir(Lev. LVIII: a-f)²⁵³ Sözü edilen tüm eserlerin Roma'dan Trakya'ya ihraç edildiği veya Romalılar tarafından buradaki Trak krallarına ya da prenslerine hediye olarak gönderildiği olasılıkları üzerinde durulmaktadır. Romalılarla olan iyi ilişkilerinden ötürü Trakya tarihinde bu açıklamaya uygun olarak Astların kralı Rhoimetalkes uygun düşmektedir.²⁵⁴

Bu mezar yapısının Hellenistik dönemde sıklıkla kullanılan ve Makedonya tipi olarak da adlandırılan tonozlu mezar tipinden etkilendiği görülmektedir. Doğu Trakya'da günümüze kadar yapılan tümülüs kazılarında bulunan Roma Çağı'na tarihlendirilen tek oda mezardır. Diğer oda mezarlı tümülüsler Geç Klasik ve Hellenistik Çağlara tarihlendirilmektedir.

1b. Pınarhisar İslambey A Tümülüsü:

Kırklareli İli, Pınarhisar İlçesi'ne bağlı İslambey Köyünde bulunan bu tümülüs, defne arayıcıları tarafından tahrip edilmiştir.²⁵⁵ İslambey A tümülüsü olarak bilinen bu tümülüsde dikdörtgen planlı bir

²⁵³ Mezardaki lahitin içinde altın bir çelenge ait defne yaprağı şeklinde 60 kadar altın varak, bulunmuş olup, bunların bir kısmı lahitin batı kenarında tüle benzer bir kumaşa sarılmış halde deriden bir şeride tutturulmuştur. Altın varakların diğerleri ise, lahitin içine yayılmış kırmızı bir mantoyu süslemektedir. Lahitin ortasında; iki adet üzeri kabartmalı altın yüzük, lahitin içinde de beş adet gümüş kadeh, bir tane de kepçe, Lahitin doğusunda bulunan ağzı bezle kapalı pişmiş toprak şarap testisi olması muhtemel bir küp, mezar sahibine ait olması muhtemel, insan başı şekilde yapılmış gümüş kaplamalı bronz bir miğfer de bulunmuştur. Bu miğfer, Vize'de oturan Doğu Trakya krallarından birine, Romalılar tarafından, lahitte bulunan diğer kıymetli bronz ve gümüş eserlerle birlikte, hediye olarak gönderilmiş, yahut kendini bir Romalı hisseden bir Trak kralı ya da prensi için böyle bir miğfer sipariş üzerine Roma'da yapılmıştır. Miğferin yanında bronz zincirleri olan bir zırh, ahşap muhafazası ile birlikte demir bir kılıç, iki demir mızrak ucu, gümüş bir maşrapa, bronz bir trulla, lahitin baş ve ayak uçlarında birer candelabrum, bunların üzerinde tam yanmamış fitilleri ile birlikte duran bronz kandiller, tunçtan bir fener, iki adet yine tunçtan yapılmış vazo, tunçtan yonca yapraklı ağızlı, kulpun alt kısmında Menad başı, üstünde Silen başı bulunan oinechoe, bir adet kalın boyunlu kap, iki adet birinin üzerinde Satyr, diğerinin üzerinde keçi başı bulunan patera, bir adet lenger, bir adet tencere, uzun boyunlu, tek kulplu, mavimtrak camdan yapılmış üç adet sürahi, dört adet pişmiş toprak testi ve bir adet amphora bulunmuştur. Mansel, 1940: 97-100, Mansel, 1944: 170-171.

²⁵⁴ Onurkan, 1988: 107.

²⁵⁵ Ağustos 1992 yılında Kırklareli Müzesi'nin başkanlığında bir kurtarma kazısı yapılmıştır. Tümülüs daha önceleri tarla sahibi tarafından sürüldüğü için normal yüksekliğini kaybetmiştir.

mezar odası bulunmaktadır(Lev. LIX: a). Mezar odasının iç duvarları, dış duvarlarına oranla daha itinalı bir işçilik göstermektedir. Mezar odasının yüksekliğinin yaklaşık olarak 2,20 m., mezar odası giriş yüksekliğinin de 1,30 m. olduğu ve tavanının da büyük yassı taşların birbiri üzerine getirilmesiyle örtülmüş olduğu düşünülmektedir. Mezarın giriş duvarında süvari kabartmalı bir giriş taşı bulunmuştur. Mezar odasının duvarlarının yer yer çeşitli desenlerle süslendiği görülmektedir. İç duvar tabandan 0,75 m. seviyesinde, tüm iç cepheyi dolanan alçak kabartma tasvirlerle bezenmiştir²⁵⁶ (Lev. LVII: b-d). Mezarın tavan taşları sökülmüştür. Ancak bu mezar yapısının üst örtüsünün tonozlu olma ihtimali oldukça yüksektir.

İslambey A Tümülüsünde yamaç tarafında, mezar odasının kuzeyinde, ters V şeklinde toprağın kaymasını önlemek amacıyla bir koruma duvarı da bulunmaktadır. Mezarda bulunan kabartmalardan ve tümülüs dolgusunun yapımında kullanılmak için, civardan getirilen toprağın içerisindeki Kalkolitik dönemden, Hellenistik dönem sonlarına kadar uzanan seramik parçalarından dolayı bu tümülüs, M.Ö. II-I. yüzyıllar arasına tarihlendirilmiştir. Doğu Trakya'da bulunmuş tek örnektir. Mezar yapısı içerisinde küçük buluntuya rastlanılmamıştır.²⁵⁷

1c. Ortaca Tümülüsü:

Tekirdağ İli'nin Hayrabolu İlçesi, Ortaca Köyü'ndeki bir tümülüsde tahrip edilmiş halde bir mezar odası Prof. Dr. Mustafa Hamdi Sayar tarafından bulunmuştur. Mezar odasının önünde bulunan dromos büyük ölçüde zarar görmüştür. Tek odalı olan bu yapı, mimari özelliklerinden dolayı Hellenistik Döneme tarihlendirilmektedir²⁵⁸ (Lev. LX: a).

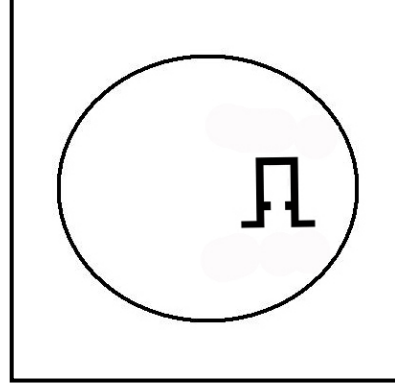
²⁵⁶ Bu kabartmalar arasında, söve taşı işlevi gören, Trakyalı süvari ana konudur; hareket halinde bir at, ata oranla daha küçük betimlenmiş süvari ve atın iki ön bacağı arasına yerleştirilen uzun ve pileli giysili, saçlı topuzlu bir kadın, sol elinde bir testi ile birlikte belirtilmiştir. 2. Sahne olarak şaha kalkmış bir at ve üzerinde çıplak tasvir edilmiş bir erkek motifi bulunmaktadır. Bacaklarının arasında koşan bir tazi bulunmaktadır. 3, 4, ve 5. Sahnelerdeki tasvirler İstanbul Arkeoloji Müzelerindedir. Bu kabartmalarda ise, sırasıyla (Bu taşın yarısı kırıktır.) şaha kalkmış bir at üzerinde, kamçılı süvari ve tazi betimlenmiş, bir diğeri ise, sahnenin üst kısmı kırık olmak üzere, boydan ayaklara kadar uzanan pileli ve bol kıvrımlı giysiler içinde "Üç Kızlar" sahnesi yer alır. Son sahne olarak, öne doğru eğilmiş bir kadınla, arkadan yaklaşan bir erkek tasvirinin erotik sahnesi işlenmiştir. Yılmaz, 1994: 165-173.

²⁵⁷ Yılmaz, 1994: 173-175.

²⁵⁸ Sayar, 1996: 108.

1d. Askertepe Tümülüsü:

Tek odalı mezar yapılarından birisi de Tekirdağ Şarköy sınırları içinde bulunan Beyoğlu köyündeki Askertepe tümülüsüdür. Askertepe tümülüsü yaklaşık olarak 16m. yüksekliğinde, 95m. çapındadır(Lev. LX: b) Tümülüsün hemen güney batısında, defineciler tarafından açılan yaklaşık 1 m. genişliğinde, 7 m. uzunluğundaki bir kaçak kazı çukurunun içerisinde andezit taşından yapılmış Makedonya tipinde bir mezar yapısı ortaya çıkarılmıştır.²⁵⁹

Ortaya çıkarılan bu mezar dikdörtgen planlı, tonozlu, tek odalı bir mezar yapısıdır(Lev. LX: c). Mezarın dış uzunluğu 7,8 m., genişliği ise 3,9 m.'dir. Mezar önündeki dromosun uzunluğu 2,5 m., genişliği 3,2 m.'dir.

Mezar odasının uzunluğu ise 4,07 m., genişliği 3 m., yüksekliği de 2,6 m.'dir. Mezar odasındaki crematoriumun uzunluğu 1,6 m., genişliği ise 0,79 m.'dir²⁶⁰ (Lev. LXII: a-b). Mezar odasının tonozu inşa edildikten sonra, tonozun üzeri büyük blok taşlarla düz bir şekilde kapatılmıştır. Tonozun üzerini örten taşların aralarına demir bağlantı çubukları ile kırlangıç kuyruklu demir kenetler yerleştirilmiş, aralarına da bağlayıcı olarak kurşun dökülmüştür.

Mezarın dromosunda mezar sahibinin cenazesini taşıyan atların yakılarak kurban edildiği bir tören alanı bulunmuştur²⁶¹ Tören ateşinin içinde çok sayıda amphora da bulunmuştur(Lev. LXI: b,c).

Mezar odasının içinde girişin karşısındaki kuzey duvarına bitişik durumda, crematorium vazifesini gören blok taşlar dağınık bir şekilde ortaya çıkarılmıştır²⁶²(Lev. LXI: d).

²⁵⁹ Bu mezar yapısının çatısının bulunduğu alanda, ölü ziyafeti sırasında yenilen hayvanların kemikleri ve ziyafet sırasında kullanılan amphora parçalarına rastlanılmış ve bronz bir saç iğnesi bulunmuştur(Resim 11). Büyük olasılıkla antik çağda mezar çatısının taşlarından bir ya da daha fazla sayıda taş, mezar hırsızları tarafından kırılarak içeri girilmiş ve mezar soyulmuştur. Akabinde gerçekleşen depremlerden ötürü de yapının tavanının büyük bölümü çökmüştür. Yıldırım, Işın: 2007.

²⁶⁰ Yıldırım, Işın, 2007.

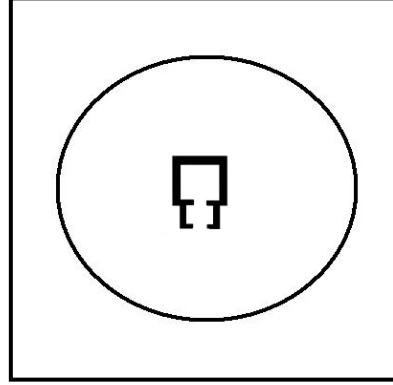
²⁶¹ At iskeletleriyle birlikte, M.Ö. IV. yüzyılın son çeyreğine tarihlendirilen üç adet parçalanmış halde Doğu Yunan amphorası ile pişmiş toprak bir kandil de bulunmuştur. Yıldırım, Işın: 2007.

Bu mezar yapısının, benzerlerine Balkanlarda, Kıbrıs'da²⁶³ (Lev. LXI: a) ve Kırım'da sıkça rastlanılmakta ve Makedonya tipi diye adlandırılmaktadır. Bu mezar tipi Büyük İskender'le birlikte oldukça yaygınlaşmıştır.

1e. Kırklareli A Tümülüsü:

Prof. Dr. Mansel tarafından Kırklareli'nin 3 km. kadar güneyinde, Aşağıpınar mevkiinde, Kırklareli-Asilbeyli yolunun sağında bulunan bir tümülüsde ortaya çıkarılmıştır.²⁶⁴

Kırklareli A tümülüsünde, güneye bakan bir dromos ve bu dromosun hemen arkasında asıl mezar odasından oluşan Makedonya tipinde bir mezar yapısı bulunmuştur(Lev. LXIII: a-d). Odanın içinde, methalin sol tarafında 3 basamak vardır.²⁶⁵

²⁶² Crematorium taşlarının arasında mezar sahibine ait olduğu düşünülen bir kül tabakası ile karşılaşmıştır. Bu kül tabakası temizlenirken klinenin kuzey duvarına bitişik duran batı köşesinde yanmış bir adet altın varak parçası bulunmuştur. Mezar yapısının içindeki topraktan mezar tavanının üstünde gerçekleştirilen ziyafete ait bulgular da ortaya çıkarılmıştır. Bu killi toprak içerisinde çeşitli hayvanlara ait çok sayıda kemik parçası ve ziyafet sırasında kullanılan amphoralara ait seramik parçaları da oldukça bol miktarda bulunmuştur. Yıldırım, Işın, 2007.

²⁶³ Kıbrıs Salamis'de bulunan 3 numaralı tümülüsdeki mezar yapısı ile Askertepe tümülüsünde bulunan mezar, plan tipi ve yapıldıkları dönem bakımından benzerdirler. Aralarındaki tek fark mezar yapılarının tonozları arasında bulunmaktadır. Salamis'deki mezar odası sivri tonozlu, Askertepe'de ise beşik tonozludur. Antik Salamis kentinin mezarlık alanı Salamis Ormanının batı ucundan başlayıp, güneybatıda Tuzla (Enkomi), kuzeybatıda ise Yeni Boğaziçi köyleriyle sınırlandırılan yaklaşık yedi kilometre karelik bir bölge içerisinde yer almaktadır. Bu alanda yapılan kazılarla, Geometrik dönemden Bizans dönemine kadar tarihlenen sayısız mezar bulunmuş ve ayrıca Cellarka Mezarlığının bir kısmı, Nikokreon Kenotafi ve arkeoloji literatürüne "Kral Mezarları" olarak giren 9 tümülüs mezar açığa çıkarılmıştır. Bunların bir kısmının soylu veya varlıklı kişilere, bir kısmının ise halktan kişilere ait oldukları belirlenmiştir. Karageorghis, 1967.

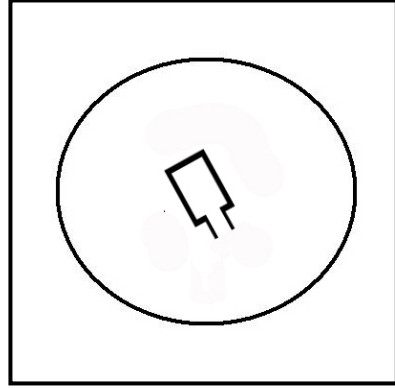
²⁶⁴ Bu mezarla ilgili olarak yörede yaşamış bir Rum papazı olan M. Kristodulos, 1828 yılında Rus işgali sırasında yapılan bir kazıda bir yapının meydana çıkarıldığını anlatmaktadır. Yörede incelemelerde bulunmuş İngiliz arkeologu F. W. Hasluck, bu üç tümülüsün 1828 ve 1878 yıllarındaki Rus işgallerinde kazıldıkları ve bu üç tümülüsden en güneye düşenin açıldıktan sonra tekrar kapatılmadığı şeklinde bir ifadesi bulunmaktadır. 1937-1938 yılı kışında bu üç tepeden ortada bulunanından tarla sahibi tarafından işlenmiş taş çıkartıldığı, burada bu taşlardan dolayı bir bina olabileceği düşüncesiyle Asilbeyli yolunun güney batısında bulunan "A" tümülüsü kazılmıştır. Mansel, 1940: 92., Mansel, 1943: 2.

Mezar yapısı 1,80 m. uzunluğunda, 1,13 m. genişliğinde bir dromos ve 3 m. genişliğinde ve uzunluğunda, en büyük yüksekliği 2,20 m. olan beşik tonoz ile örtülü kare bir mezar odasından ibarettir.²⁶⁶

Kırklareli A tümülüsü mimari özelliklerinden dolayı, M.Ö. IV-III. yüzyıllara tarihlendirilmektedir.²⁶⁷

1f. Çataltepe Tümülüsü:

Edirne'nin Enez İlçesi, Dardanel mevkiinde bulunan Çataltepe tümülüsü, 2006-2007 yılları arasında Prof. Dr. Sait Başaran tarafından kazılmıştır(Lev. LXIV: a). Çataltepe tümülüsü yaklaşık olarak 10 m. yüksekliğinde, 50 m. çapındadır. Tümülüsün güneyinden Aionos ile Via Egnatia'yı birbirine bağlayan bir yol geçmektedir.

Tepenin içerisinde yer alan tuf taşından yapılmış anıtsal mezar odası, kuzeybatı-güneydoğu yönünde düzenlenmiş olup, dromosu ve kapısı güneydoğuya bakmaktadır. Odanın üst örtüsünü oluşturan tonozun ait taşlar, odanın içine çökmüş durumda bulunmuştur. Mezarın kuzeybatı duvarının beşik tonozun başlangıç noktasına kadar olan bölümü, günümüze kadar sağlam gelmiştir. Diğer duvarların üst kısımları yığma tepenin eğimi doğrultusunda yıkılmıştır. Mezar odasının hemen girişinde iri blok taşlardan yapılmış taban döşemesinin içinde yer alacak şekilde, girişe yerleştirilen birisi mermer, diğeri kalker taşından olmak üzere, iki tane lahit bulunmaktadır(Lev. LXIV: b). Kuzeybatıda bulunan mermer lahtin üstünü semerdam biçimli iki adet kapak taşı örtmektedir. Hemen yanındaki kalker lahitte kapak bulunmamaktadır. Mezar odasının kuzeydoğusundaki toprak yığınının içinde bir şölen yeri ve bir başka lahit daha ortaya çıkarılmıştır(Lev. LXIV: c).

Mezarın taş işçiliği oldukça güzeldir. Duvarlar büyük panolar halinde ince kum katkılı kireç harcıyla sıvandıktan sonra beyaza boyanmıştır. Bu yapıyla duvarlara mermer kaplama süsü verilmiştir.²⁶⁸ Mezar tekniği ve kazıda bulunan seramikler bu mezarın M.Ö. IV. yüzyıla tarihlendirilebileceğini göstermektedir.

²⁶⁵ Mansel, 1943: 1.

²⁶⁶ Onurkan, 1988: 3.

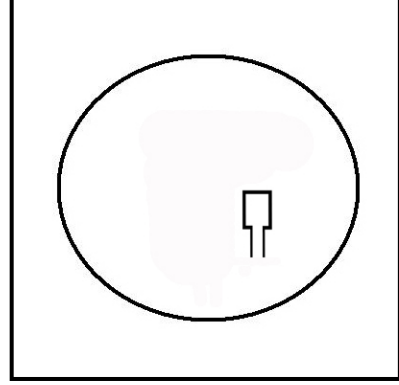
²⁶⁷ Delemen, 2000: 232.

²⁶⁸ Başaran, 2007: 65-66.

1g. Höyükbayırı Tümülüsü:

Tekirdağ'ın Malkara İlçesine bağlı Kınıklar köyünde yüksek bir sırtın zirvesinde bulunmaktadır. Höyükbayırı tümülüsü 9 m. yüksekliğinde 70 m. çapındadır(Lev. LXV: a). Tümülüsün güneydoğusunda defineciler tarafından gerçekleştirilen bir kaçak kazı sonucunda kumtaşından, sivri tonozlu bir mezar yapısı ortaya çıkarılmıştır(Lev. LXV: b-d).

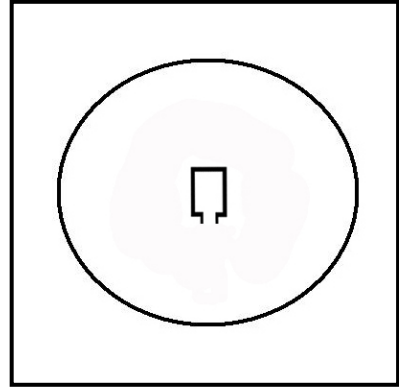

Mezar yaklaşık olarak 0,60 m. genişliğinde dar bir girişe sahiptir. Mezarın dromosu 4 m. uzunluğunda, 0,70 m. genişliğindedir. Dromos, 2,5 m. genişliğinde, 3 m. uzunluğunda ölçüleri olan sivri tonozlu bir mezar odasına ulaşır. Mezar girişinin hemen karşısında 2 m. uzunluğunda, 0,60 m. genişliğinde bir kline yer almaktadır.

Mimari özelliklerinden dolayı bu mezar yapısı M.Ö. IV. yüzyıla tarihlendirilmiştir.

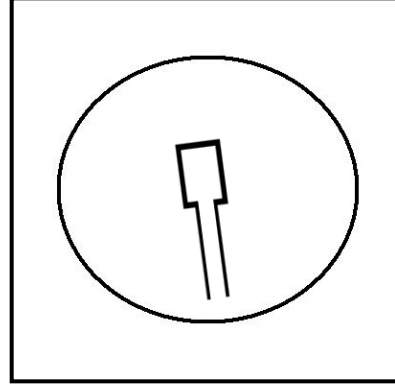
1h. Kumtepeler B Tümülüsü:

Kırklareli İli, Merkez İlçesine bağlı Üsküp beldesinin sınırları içerisinde yer almaktadır. Yüksek bir sırt üzerinde bulunan beşli bir tümülüs grubunun ortasında yer almaktadır. Bu tümülüs 4 m. yüksekliğinde, 30 m. çapındadır. Defineciler tarafından açılan bir tünel, kısa dromoslu, beşik tonozlu, dikdörtgen planlı, tek odalı bir mezar yapısını ortaya çıkarmıştır(Lev. LXVI: a-c). Kireçtaşı bloklardan yapılan bu mezar odası kısmen çökmüş durumdadır. Bu yüzden ölçüleri alınamamıştır. Mezar içerisindeki toprakta çok sayıda yanmış kemik ve Hellenistik döneme tarihlendirilen seramik parçaları bulunmuştur.

1i. Naip Tümülsü:

Kurtarma kazısı yapılan tümülsülerden biri, Tekirdağ il merkezinin yaklaşık 15 km güneybatısındaki Naip Köyü'ndedir(Lev. LXVII: a-f). Köyün kuzeydoğusunda yer alan tümülüs, Naip Tümülsü veya Kızlar Höyük Tepesi adlarıyla da bilinir.²⁶⁹

Kazı yapılmadan önce 18m. yüksekliğinde, 84m. çapındaki Naip tümülsüsünün altında uzun bir dromos ile tek bir odadan meydana gelen mezar yapısı yer almaktadır. Yapıda sarı renkli yöresel kireçtaşı kullanılmıştır. Dromos güney-güneydoğuya açılan, 6,1 m. uzunluğunda, üzeri kapalı bir koridor şeklindedir ve mezar odasına doğru tedricen daralır. Genişlik girişte 1,1 m., diğer uçta 1m.dir. Duvarlar kaba işli kesme taşlardan, düzgün sıralar oluşturacak şekilde ve harçsız örülmüştür. Yükseklik en alttaki taş sırasında 0,45 m, diğerlerinde 0,30-0,33 m. civarındadır. Blok genişliği ise tutarlılık göstermemektedir. Taş sıraları, ileriye kaydırılmış ve yüzeyleri eğik kesilmiştir. Böylece düz taşırma tekniğinde kapatılan dromos 2,1 m. yüksekliğinde, bakışimsız bir sivri kemer kesiti vermektedir. Zemin sıkıştırılmış topraktan oluşur. Dromos bir kapı ile sona erer. 1,2 m. yüksekliğinde, 0,84 m. genişliğinde olan kapı açıklığı, mermer söveler ve lento ile sınırlanmıştır. Sövelerin üst kesimi "ince düz silme - kalın İon kyması - kalın düz silme" içeren profili ile bir Attik-İon anta başlığı gibi biçimlendirilmiştir. Silmelerde herhangi bir bezeme görülmemektedir. 0,25 m yüksekliğindeki lentonun dromosa bakan yüzünde ise arşitrav benzeri düz bir kuşak ile dış kesimi yer alır.²⁷⁰

Kapının ardında, mezar odasına inen yedi basamak bulunur. Bu bölümün toplam uzunluğu 2,9 m.dir; genişliği ise dromos ucundaki kapıdan mezar odasının kapısına doğru, 1,04 m.den 1,15 m.ye kadar artar. Basamakların sonunda 2,3 m. yüksekliğinde, 1,15 m. genişliğinde bir

²⁶⁹ Naip Tümülsü'nün 1980'li yıllarda definecilerin uğrak yeri olması üzerine, Tekirdağ Müzesi harekete geçmiş ve bir kurtarma kazısına girişmiştir. Kazı, Ekim 1984 - Şubat 1985 tarihleri. Kazı başkanının raporlarından öğrenildiğine göre, 24 Aralık 1984 tarihinde mezar odası "sağlam ve el değmemiş olarak zengin buluntularıyla" meydana çıkarılmıştır. Fakat kazı sırasında iş makineleriyle çalışılmış, yağma toprak bütünüyle açılmış ve kazı sonrasında mezar yapısının üzerine tekrar bir miktar toprak yığılmıştır. Günümüzde Naipköy'ün kuzeydoğusunda bir tümülüs bulunduğunu söylemek ne yazık ki, mümkün değildir. Anısal tümülüsten geriye, sadece küçük bir tümsek ile örtülü mezar yapısı kalmıştır. Delemen, 2004: 1-4.

²⁷⁰ Delemen, 2004: 11-12.

kapı, mezar odasına açılır. Yığma tepenin güneydoğu kesimine rastlayan mezar odası, dromos ile aynı aksta, fakat taban seviyesi ondan 1,85 m. aşağıdadır. Oda kare bir plan göstermektedir. Kuzeydoğu kenar 3,06 m., diğer üç kenar ise 3,10 m. genişliğindedir. Mezar odasının maksimum yüksekliği 2,65 m.dir. Mezar odası bindirme tonozludur. Mezar odasının girişindeki duvarda ölünün yatırıldığı kline bulunmaktadır.²⁷¹

Klinenin önünde devrilmiş, fakat sağlam durumda mermer bir masa ortaya çıkarılmıştır. 0,61 m. yüksekliğindeki masa, eni 0,57 m., uzunluğu 1,5 m., kalınlığı 3,7 cm olan dikdörtgen biçimli bir tabla, levha biçimindeki iki ayak ve sabitleyici bir hatla sahiptir. Masanın üzerinde mezara bırakılan metal eşyaların yerleştirilmesi için yapılmış kabartma şeklinde çıkıntılar vardır. Mermer masanın yanında yine mermerden bir tabure bulunmuştur.²⁷²

Naip tümülüsü mimari özellikleri ve mezar odasında bulunan eserlerden ötürü M.Ö. IV. yüzyıl sonları ile M.Ö. III. yüzyıl başlarına tarihlendirilmiştir.²⁷³

2. Çok Odalı Mezarlar:

Doğu Trakya tümülüslerinde ortaya çıkarılan dörtgen planlı olup, birden fazla odası bulunan tek tümülüs Kırklareli C tümülüsüdür.

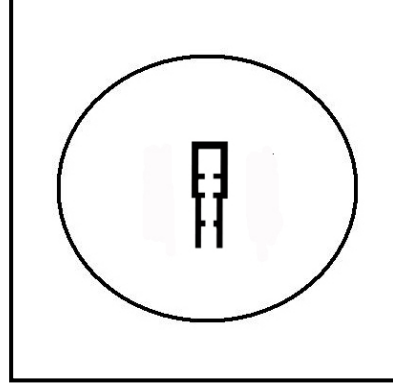
²⁷¹ Delemen, 2004: 11-12.

²⁷² İbid, 12-13.

²⁷³ Naip tümülüsünün mezar odasında altın bir çelenk, beş adet gümüş phiale, 1 adet gümüş testi, 1 adet gümüş kepçe ve süzgeç, gümüş bir tabak, 1 adet pişmiş toprak amphora, bir adet bronz tekne, bir adet patera, 1 adet bronz testi, 3 adet alabastron, 1 adet demir strigilis parçası, 1 adet bronz kandil, 1 adet bronz meşale, 1 adet bronz kalkan, 1 adet miğfer alınlığı, demir bir zırha ait parçalar ve demir mızrak uçları bulunmuştur. mezar envanterindeki metal eşyalar M.Ö. IV. yüzyılın son üçlüğüne yerleşir. Dolgudan çıkarılan unguentarium aynı yüzyılın son çeyreğine, mezar odasındaki Thasos amphorası M.Ö. 325-310 yıllarına aittir. Bir takım olarak imal edilmiş mermer eşyalar için, masa tablası M.Ö. 320 civarını terminus post quem vermektedir. Bu veriler ışığında Naip Tümülüs Mezarı'nın M.Ö. IV. yüzyılın son yirmi yılında inşa edildiği ve kapatıldığı belirlenebilir. Delemen, 2004: 113.

2a. Kırklareli C Tümülsü:

Prof. Dr. Mansel tarafından kazılan bu tümülüs, 19. yüzyılda açılıp soyulmuştur. C Tümülsünün altında bulunan mezar binası kuzey-güney aksı üzerinde arka arkaya dört odadan oluşmaktadır(Lev. LXVIII: a-b). Bu odalar yassı ve kapının içine doğru eğimli duran yan sögellerle çerçevelenmiş ve kısmen büyük taşlarla örülmüş kapılarla bağlantılıdır. İlk iki oda (1. Oda: 2,28 m. x 1,95, 2. Oda: 2,20 m. x

2,10 m.) arkadakilere nazaran daha dar olup bir nevi dromos vazifesi görmektedir. Üçüncü oda 3,12 x 2,13 m. ölçülerinde, asıl mezar odası olduğu anlaşılan dördüncü oda ise, 3,12 x 3,05 m. boyutlarındadır. Bu odanın üzerindeki beşik tonoz kısmen korunmuştur. Mezar odasının içinde; bir ölü yatağının ayakları palmetlerle süslü alt levhası bulunmuştur. Asıl mezar odasının duvarlarında ise, kırmızı ve mavi renkli fresk kalıntılarına rastlanılmıştır. İkinci odanın iki yanında, üçüncü odanın ise, yalnız bir yanında duvar önünde taş sedirler vardır.²⁷⁴ Prof. Dr. Mansel, A ve C tümülüslerinin mezar odalarını Bulgaristan'da Sakar mevkiinde bulunmuş ve Mikov tarafından yayınlanmış olan Dolmen mezarlarıyla karşılaştırmış ve bunlar üzerinde büyük benzerlik bulunduğunu belirtmiştir (Lev. LXVIII: c).²⁷⁵ Mimari özelliklerinden dolayı Kırklareli C tümülüsü, M.Ö. IV-III. yüzyıllara tarihlendirilmektedir.²⁷⁶ C tümülüsü, Kırklareli A Tümülsünün gelişmiş bir benzeridir.²⁷⁷ Doğu Trakya'da ortaya çıkarılmış tek örnek olan bu mezar yapısının taşlarının büyük bir bölümü sökülmiş olup, günümüzde görünür durumda değildir.

b. Yuvarlak (Tholos) Planlılar:

Doğu Trakya tümülüslerinde ortaya çıkarılan bir diğer plan tipi de yuvarlak planlı, kubbeli mezar yapılarıdır. Geleneksel kronoloji doğrultusunda kubbeli mezarların, Trakya'da özellikle de Kırklareli'nde, Makedonya yönetiminin ilk yıllarında dahi yapılmasına devam edilmiştir. Geçmişte, kısa ömürlü mezar eşyalarının kalıntıları, mezar yapılarının tarihlerini belirlemek için otomatik olarak kullanılmıştır. Tüm Trakya'da

²⁷⁴ Mansel, 1943: 31.

²⁷⁵ Sakar dolmen mezarlarıyla ilgili olarak; Mikov, V., *Annuaire du Musee National Bulgare* VI, 1932-1934.

²⁷⁶ Onurkan, 1988: 4.

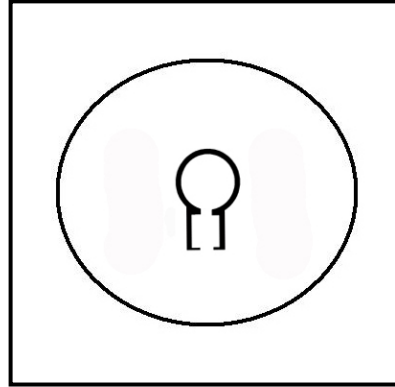
²⁷⁷ Delemen, 2000: 232.

M.Ö. 270'lerdeki Kelt istilası döneminde bu tip yapıların inşasında büyük bir durma söz konusu olmuştur.²⁷⁸

Doğu Trakya tümülüslerinde yapılan kazılar hem Makedonya tipinin hem de Kubbeli mezar tipinin aynı tarihler arasında kullanıldığını göstermektedir.

1. Kırklareli B Tümülüsü:

Prof. Dr. Mansel tarafından ortaya çıkarılmıştır. Bu mezar anıtı 5,33 m. uzunluğunda, 4,83 m. genişliğinde dikdörtgen bir oda ile 6,80 m. çapında yuvarlak bir mezar odasından oluşmaktadır (Lev. LXIX: a-c). Bu mezar odası 0,40 m. ve 0,45 m. yüksekliklerindeki düzgün kesilmiş, yerli kalker bloklardan, harçsız olarak yapılmıştır. Mezar odasının duvarları yaklaşık olarak 0,55 m. kalınlığındadır.

Bu duvarlara ait sadece 5 taş tabakası yerinde kalmıştır. Bina kuzey-güney yönündedir. Aynı mükemmel taş tekniğinde yapılmış olan yuvarlak odanın duvar kalınlığı 0,90 m. ile 1 m. arasında değişmekte ve bu odanın üzeri, arı kovanı şeklinde bir kubbe ile örtülmüş bulunmaktadır. Bu kubbe, bir birinin üzerine oturtulmuş, yukarı doğru darlaşan aynı merkeze sahip taş halkalardan yapılmıştır. Yükseklikleri 0,40 m. ile 0,45 m. arasında değişen bu halkalardan yalnız 8 tanesi, en üst halkalar noksan olmak üzere sağlam kalmıştır. En alt kısımdan başlamak üzere, taşların biraz içeri doğru kaydırılması ile halkaların daralması sağlanmış ve bu suretle pek küçülmüş olan en üst halkanın üzerini tamamı ile örtmek için büyük ve yassı taş yeterli gelmiştir. Fakat birbirlerinin üzerlerinden taşan taşların odanın içine bakan kısımları olduğu gibi bırakılmamış, yani kubbenin içinin kademeli bir şekil almasına izin verilmemiştir.²⁷⁹

Kubbenin içinde renkli freskli kuşaklar bulunmakta ve yuvarlak odanın içinde taş bir lahit de yer almaktadır. 2,18 m. uzunluğunda, 0,97 m. genişliğinde ve 0,77 m. yüksekliğindeki yerli kalker taşından yapılmış bir tekne şeklinde olan bu lahit, tersine çevrilerek doğrudan doğruya odanın toprak zemini üzerine yerleştirilmiştir.²⁸⁰ Prof. Dr. Mansel bu

²⁷⁸ Archibald, 1998: 288.

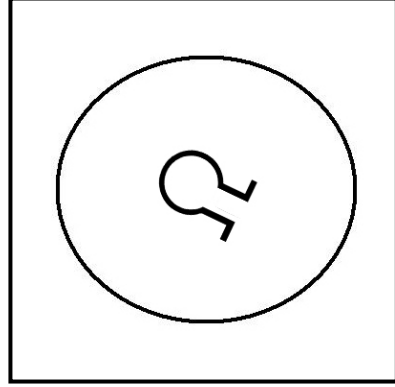
²⁷⁹ Mansel, 1943: 2-3.

²⁸⁰ Bu lahit Ruslar yahut defîne arayıcıları tarafından ortasından kırılarak açılmış ve içindekiler alınmıştır. Lahitin içinde ve çevresinde yapılan araştırmalarda üzerleri parlak

mezarı lahit çevresindeki seramiklerden ve mimarisinden ötürü M.Ö. IV. yüzyıla tarihlendirmiştir. Bu mezar anıtı da ne yazık ki, günümüze ulaşamamıştır.

2. Eriklice Tümülüsü:

Kırklareli B Tümülüsünde bulunan kubbeli mezarın bir benzeri yine Kırklareli'nin batısında, Eriklice Köyü'nün yakınlarında bulunmuştur(Lev. LXX: a-b). Bu mezar yapısı da günümüze ulaşamamıştır.²⁸¹ Söz konusu mezarla ilgili Prof. Dr. Mansel önemli bilgiler sunmaktadır:

Mezar odası 1,06 m. uzunluğunda bir dromos ve 3,92 m. çapında yuvarlak bir odadan ibarettir. Mezar odası büyük boyutlu yerel kalker taşlarından yapılmıştır. Mezar yapısının iç kısımları oldukça iyi işlenmiş, dış kısımları ise, toprak altında kalmasından dolayı kaba bir halde bırakılmıştır. Güney doğuya bakan kapının üzerinde silmeli bir arşitrav bulunmaktadır. Mezar odasının bu yüzündeki taşların daha itinalı bir işçilik gösterdiği görülmektedir. Böylece mezar girişinin bir cephe oluşturduğu görülmektedir. Giriş kapısının yüksekliği 1,82 m., alt genişliği 1,15 m., üst genişliği ise, 1,11 m. dir. Kapının yan sögeleri içeri doğru hafif eğilidir. Dromosun binayla tam olarak aynı doğrultuda olmaması dikkat çekicidir. Koridorun üzeri geniş ve yassı taş levhalarla örtülmüştür. Koridordan doğruca yuvarlak odaya geçilir. Bu odanın üzeri, dengeli olarak yükselen üç halkadan sonra, yukarıya doğru, birbirinin üzerinden taşmak suretiyle darlaşan 11 halkadan oluşan bir

---

siyah vernikli gayet iyi pişirilmiş vazo kırıkları bulunmuştur. Bu vazo kırıklarının tekniği ve astarı bunların M.Ö. V. ve yahut IV. yüzyıla ait Yunan eserleri olduklarını göstermektedir. Ayrıca ölünün yakılmış cesedine ait olması gereken bir hayli kül bulunmuştur. Lahitin batı yanında ise bir at iskeletine ait oldukları anlaşılan birtakım kemikler de ortaya çıkarılmıştır. Mansel, 1943: 3.

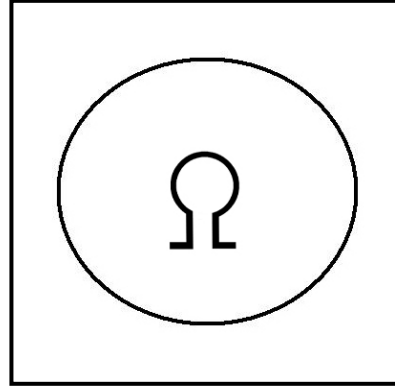
²⁸¹ Kristodulos adlı Kırklareli'li bir papazın "Trakya ve Kırkkilise" adlı 1897'de İstanbul'da basılmış eserinde, bu mezarla ilgili olarak bilgiler verdiği geçmektedir. 1891 de savunma amaçlı yapılmış tahkimat sırasında, ihtiyaç üzerine bu höyükten toprak alınması amacıyla kazı yapılmış, kazı sonunda bu höyüğün ortasında duvarları taşla örülmüş bir mezar binası ortaya çıkarılmıştır. Bu mezarda taş bir yatak üzerinde yatan ölüye ait kül ve bazı kemikler bulunmuştur. Bunun altında ise, bir atın kül ve kemiklerine rastlanılmıştır. Bundan başka altın kaplama, gümüş, bronz, demir ve pişmiş topraktan yapılmış birçok eser bulunmuştur. Bütün bu eserler İstanbul Arkeoloji Müzesine götürülmüştür. Bu eserler arasında gümüş bir phiale, gümüş bir vazo, gümüş ince yassı bir levha, bronz bir oinechoe, bronz bir miğfer, bronz bir candelabrum, bronz bir tencere, bronz oinechoe kulpları bulunmaktadır. Mansel, 1943: 4.

kubbe ile örtülmüştür. Kubbenin yüksekliği 3,45 m. yi bulmaktadır. Fakat kubbenin içi Kırklareli B tümülüsündeki mezar yapısında olduğu gibi düzgün değildir. On dördüncü halkadan sonra büyük ve yassı taş bir levha (1,04 m. x 1,00 m. x 0,22 m.) kubbenin üzerini tam olarak kapatmaya yeterli gelmiştir.²⁸² Mezar tekniği ve içindeki buluntulardan ötürü M.Ö. IV. yüzyıla tarihlendirilmiştir(Lev. LXX: c-e).

3. Karakoç Tümülüsü:

1963 yılında Kırklareli'nin 5 km. kadar kuzeyindeki Karakoç Köyünün içinde bulunan bir tümülüsde ortaya çıkarılmıştır(Lev. LXXI: a-b).²⁸³

Tümülüsün yüksekliği 5 m., çapı 30 m. dir. Mezarın çevresi işlenmemiş kaya parçaları ile çevrilmiştir. Dromosun ağzı şekilsiz iri kayalarla kapatılmış, bunların da üzeri toprakla örtülmüştür. Açılan dromosdan sonra içi toprak dolu olan mezar odasına girilmiştir. Oda ve dromos beyaz ve yumuşak yerel kireç taşı ile yapılmış sahte bir kubbe ile örtülmüştür. Çapı 2,95 m., yüksekliği 2,60 m. kadardır. Üzeri bindirme tekniğinde sahte kubbe ile örtülüdür(Lev. LXXI: c). İçeride bulunan 80 cm. lik toprak tabakası kaldırıldığı zaman, ana kayadan ibaret olan zemine ölü ve hediyeleri konulduktan sonra, bunların üzerinin 30 cm. kalınlığında kum ile örtüldüğü anlaşılmıştır. İskeletin başı doğu yönündedir²⁸⁴ (Lev. LXXI: d).

Gerek mezar binasının şekli ve tekniği, gerekse içinde bulunan eserler bu tümülüsün M.Ö. IV. yüzyıla ait olduğunu göstermektedir. İçinde bulunan Yunan kandili M.Ö. IV. yüzyıl için karakteristik olduğu gibi, madeni eşya taklidi omfaloslu pişmiş toprak gri kaplar da aynı dönemi işaret etmektedir. Çift kulplu mataraya benzer şekildeki vazunun bir benzeri Bulgaristan'da, Duvanlı'da M.Ö. IV. yüzyıla ait bir tümülüsde bulunmuştur.²⁸⁵

²⁸² Mansel, 1943: 4.

²⁸³ köylüler bu tümülüsden toprak alırlarken kubbeli bir mezarın giriş kısmını ortaya çıkarırlar. Durumu haber alan İstanbul Arkeoloji müzeleri duruma el koyar ve bu tümülüsde bir kurtarma kazısı gerçekleştirirler.

²⁸⁴ Yanına bırakılan hediyeler; İki pişmiş toprak kandil, tamamen okside olmuş durumda demir silah kalıntıları, ikisi tam, biri kırık halde gri topraktan yapılmış gümüş eşya taklidi üç tane omfaloslu kase, yine gri renkli çifte kulplu matara şeklinde vazo, gri tek kulplu bir kap, kırmızı topraktan kırık bir vazo ile tamiri mümkün olmayacak derecede parçalanmış halde bir bronz tas, palmet süslü bir bronz oinechoe ve çifte saplı ve saplarında kadın yüzü şeklinde aplikler olan bir kova bulunmuştur. Fıratlı, 1964: 108.

²⁸⁵ Fıratlı, 1964: 108.

4. Akviran Tümülüsü:

Tholos planlı bu tümülüs Kırklareli'nin Pınarhisar İlçesinde bulunan Akviran Köyü yakınında bulunmuştur. Karahasan höyüğü adındaki bu tümülüs, yaklaşık 6m. yüksekliğinde, 60m. çapındadır. Tümülüsün mezar odası da tıpkı Kırklareli B, Eriklice ve Karakoç Tümülüsleri gibi kubbelidir(Lev. LXXII: a-b). Bu tümülüs M.Ö. IV. yüzyıla tarihlendirilmiştir.²⁸⁶

5. Batkın A Tümülüsü:

Tekirdağ'ın Malkara İlçesine bağlı Batkın köyünün yakınlarında bulunur. Yaklaşık 4m. yüksekliğinde, 50m. çapındadır(Lev. LXXIII: a-c). Tümülüsün güneyinde defneciler tarafından açılmış büyük bir kaçak kazı çukuru bulunmaktadır. Bu mezar çukurunun içersinde yaklaşık 2,5m. çapında tholos planlı, kireçtaşından oldukça güzel taş işçiliğine sahip, dış sıralı bir mezar yapısı ortaya çıkarılmıştır. Kubbesi çökmüş olan mezar yapısının içi toprakla dolu haldedir. Mimari özelliklerinden dolayı M.Ö. IV. yüzyıla tarihlendirilmiştir.

Doğu Trakya tümülüslerinde günümüze kadar ortaya çıkarılan mezar tiplerini yukarıdaki sayfalarda tipolojik olarak açıklamaya çalıştım. Bu mezar tipolojisi bilimsel ve kaçak kazılar sonucunda ortaya çıkarılan mezarlar göz önünde bulundurularak hazırlanmıştır. İleriki yıllarda yapılacak arkeolojik kazılarla bulunacak farklı tiplerdeki mezarlar, bu tipolojinin değiştirilmesini gerektirebilir.

---

²⁸⁶ İbid, 108-109.

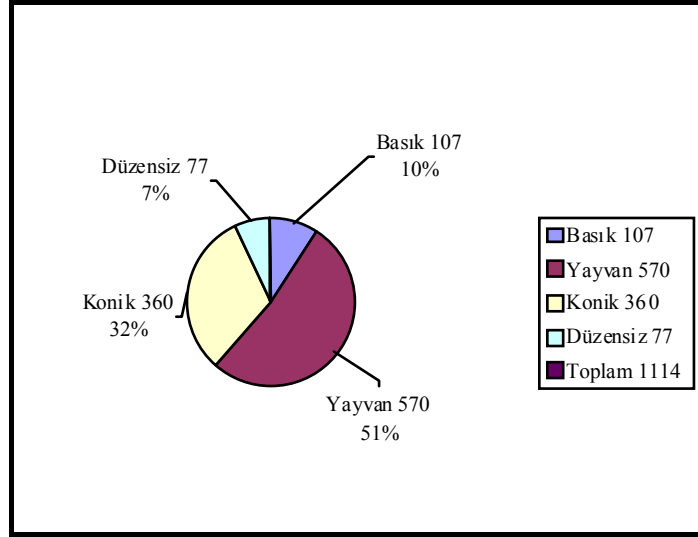

VI. Doğu Trakya Tümülüslerinin Dökümü.

Doktora tezinde kullanılmak üzere Doğu Trakya'da gerçekleştirilen yüzey araştırmasında toplam 1114 adet tümülüs, dolmen ve taşlı tepe tespit edilebilmiştir. Bu tespit edilen tümülüs, dolmen ve taşlı tepelerin sayısının artma olasılığı çok fazladır. Özellikle ormanlık alanlarda çalışma zorluğundan kaynaklanan bazı atlamalar, gözden kaçırmalar söz konusu olabilir. Tezin ekinde bulunan 1:400.000 ölçekli büyük Trakya haritası, Türkiye'nin coğrafi koordinat sistemine bağlı kalınarak hazırlanmıştır. İleriki yıllarda bu konu üzerinde çalışmak isteyen araştırmacılar. Tespit ettikleri yeni tümülüsleri bu haritaya kolayca ekleyebilirler(Levha CXXXIV).

Doğu Trakya'da tespit edilen tümülüslerle ilgili toplanan verilerin istatistiksel dökümleri konu başlıklarına göre yapılarak düzenlenmiştir.

A. Doğu Trakya Tümülüslerinin Günümüzdeki Formları.

Yaklaşık iki bin beş yüz yıllık bir süreç boyunca Doğu Trakya coğrafyasında tümülüs tipi ölü gömme geleneği kullanılmıştır. Doğu Trakya'da bulunan tümülüsler doğal olarak ilk yapıldıkları dönemdeki formlarını günümüze kadar koruyamamıştır. Bu durumun çeşitli nedenleri bulunmaktadır.

Bu nedenler arasında birinci faktör; tümülüslerin ilk yapımı sırasında kullanılan, havalandırılmış taze toprağın zamanla oturmasıdır. Bu duruma özellikle yağışların büyük etkisi olmuştur. Binlerce yıl boyunca kış ve bahar aylarında görülen bu yağışlar, tümülüsler üzerinde erozyona neden olmuştur.

İkinci faktör ise, 1960'larla birlikte tarım teknolojisinde ortaya çıkan yeni gelişmelerin sonucunda, Trakya coğrafyasında makineli tarım döneminin başlamış olmasıdır. Traktör ve diğer makineli tarım aletlerinin kullanımının da etkisiyle orta ve küçük boyutlardaki tümülüslerin tarla genişletilmesi amacıyla sürülmesine başlanmıştır. Böylelikle bu tümülüslerinin oldukça büyük bir bölümü, uzman gözler haricinde görülemeyecek kadar küçültülmüştür. Bu makineli tarım tahribatından sadece büyük boyutlarda olan tümülüsler ile tarım alanları dışında bulunan tümülüsler etkilenmemiştir. Bu gibi nedenlerden dolayı tümülüslerin yükseklikleri yapıldıkları dönemlere oranla önemli oranda irtifa kaybetmiştir. Bu yüzden kendi dönemlerinde kaç ayrı tip ve teknikte tümülüs yapıldığını belirlemek neredeyse imkansızdır.

İstatistikte de görüldüğü üzere tespit edilen 1114 tümülüsden % 51'i yani 570 adedi yayvan bir forma sahiptir. Yayvan formdaki tümülüslerin % 65'i tarım faaliyetleri nedeniyle, köylüler tarafından küçültülen tümülüslerdir(Lev. LXXIV, LXXV, LXXVI, LXXVII, LXXVIII, LXXIX, LXXX, LXXXI).

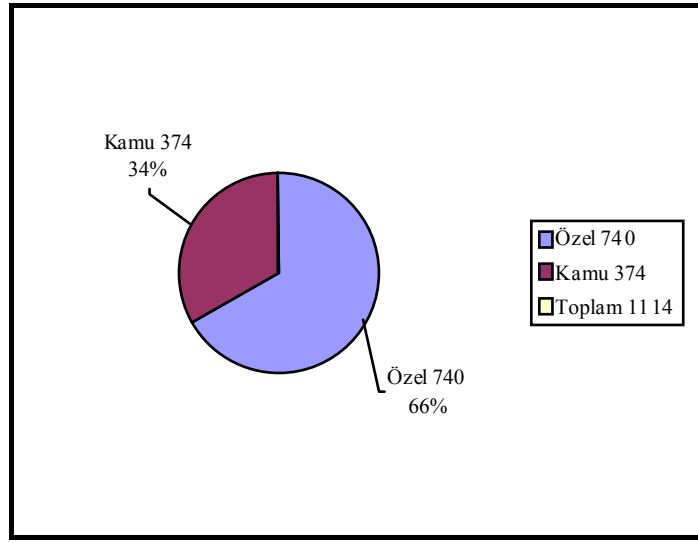
Sadece % 35'lik bir bölüm yapıldığı dönemde de yayvan olabilir diye ifade edebileceğimiz türden bir forma sahiptir. Yapıldığı dönemde de yayvan olabileceğini düşündüğüm bu tümülüslerin büyük bir çoğunluğu Erken Demir Çağı'na tarihlenmektedir(Lev. LXXXII, LXXXIII, LXXXIV, LXXXV, LXXXVI, LXXXVII, LXXXVIII, LXXXIX).

Tümülüslerde çok yaygın olarak görülen formlardan bir diğeri ise konik formdur. Tespit edebildiğim 1114 tümülüsden 360 adeti yani % 32'si bu forma sahiptir. Doğu Trakya'nın en büyük, anıtsal tümülüsleri de bunlar arasından çıkmaktadır. Yapıldığı dönemde de konik olması muhtemel olan bu formdaki mezarların büyük çoğunluğu Klasik Dönemlere tarihlendirilmesi gereken tümülüslerdir. Bu formdaki tümülüsler genellikle Doğu Trakya'daki antik kentlerin yakınlarında sıklıkla görülürler. Bu forma sahip tümülüslerin yükseklikleri genellikle 5 ile 20m. civarında değişmektedir. Ancak, 25 ile 30m yüksekliklere sahip olan Trakya'nın en büyük iki tümülüsün de formları koniktir(Lev. XC, XCI, XCII, XCIII, XCIV, XCV, XCVI).

Doğu Trakya'da yapıldığı dönemlerde basık olduğunu düşündüğüm tümülüslerin sayısı ise 107'dir. Bu da tespit ettiğim tümülüslerin % 10'u kadardır. Bu tümülüslerin yaklaşık % 50'si de Erken Demir Çağı'na tarihlendirilmesi mümkün olan tümülüslerdir(Lev. XCVII, XCVIII, XCIX, C, CI, CII, CIII, CIV).

Trakya tümölüslerinin oldukça önemli bir bölümünde, insan eliyle yapılan tahribat bulunmaktadır. Özellikle iş makineleri ile yapılan defineci tahribatları tümölüslerin formlarının çok büyük ölçüde zarar görmesine neden olmuştur. Maalesef defineci tahribatı kadar etkili bir diğer tahribat türü de bu tümölüslerin kamu ya da köy tüzel kişilikleri tarafından su deposu haline getirilmesidir. Bundan dolayı bu tümölüslerin yapıldıkları dönemdeki formlarını belirlemeye çalışmak neredeyse imkansızdır. Bu halde tespit edilmiş düzensiz tümölüslerin sayısı 77 adettir. Bu da toplam tümölüs sayısının % 7'si kadardır(Lev. CV, CVI, CVII, CVIII, CIX).

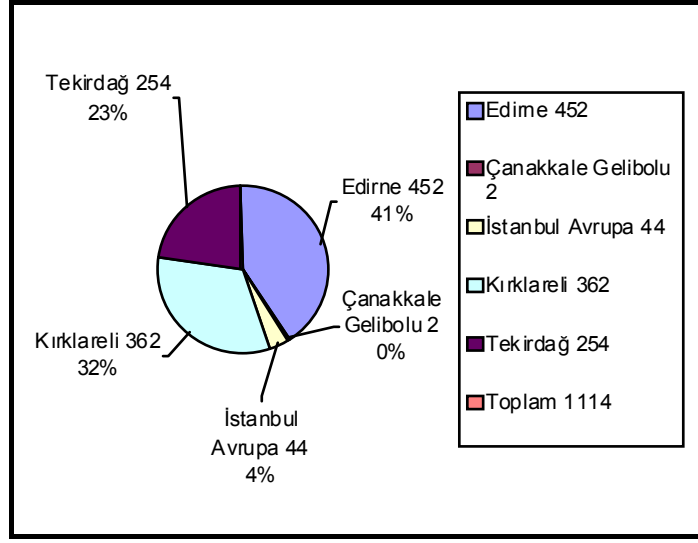
B. Doğu Trakya Tümölüslerinin Mülkiyet Durumu.

Doğu Trakya’da bulunan tümölüslerin 740 adeti yani % 66’sı özel mülkiyet sahiplerinin arazisi içerisinde. Kamusal alanda ise 374 adet tümölüs bulunmaktadır. Kamu kurum ve kuruluşlarının mülkiyet alanlarındaki tümölüslerin genel sayıya oranı da % 34’lik bir dilimi kapsamaktadır. Özel mülkiyet sınırlarında kalan tümölüslerin % 70’e yakın bir bölümü tarımsal tahribat nedeniyle oldukça zarar görmüştür. Yine özel mülkiyette bulunan tümölüslerin yaklaşık % 30’u kadarı da defineciler tarafından kısmen de olsa tahrip edilmiştir.

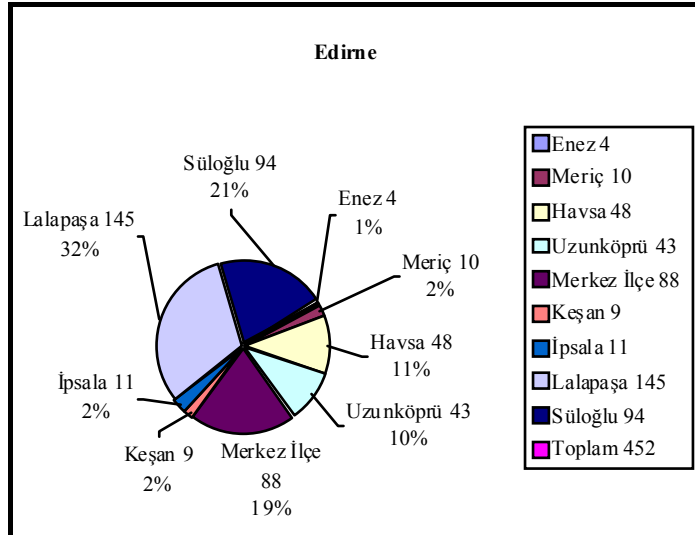
Kamu mülkiyetinde bulunan tümölüslerin % 80’i dağlık, ormanlık ve mera arazileri içinde bulunmaktadır. Mezar tepelerinin % 10’luk bir bölümü askeri bölge, diğer % 10’luk bölümü ise, çeşitli kamu kurum ve kuruluşlarının arazisi içinde yer almaktadır.

C. Doğu Trakya Tümülüslerinin İllere Göre Dağılımı.

Doğu Trakya’da tümülüs sayısının en fazla olduğu il Edirne’dir. Bu ilimizde 452 adet tümülüs bulunmaktadır. Edirne’den sonra en çok tümülüsün bulunduğu bir başka il ise Kırklareli’dir. Bu ilimizde 362 adet mezar tepesi tespit edilmiştir. Bu iki ilin arkasından ise Tekirdağ gelmektedir. Tekirdağ ilinde tespit edilen tümülüs sayısı 254 adettir. İstanbul İli’nin Trakya bölümünde yer alan Çatalca ve Silivri’de 44 adet tümülüs tespit edilebilmiştir. Çanakkale İli’nin Gelibolu İlçesi’nde de 2 adet mezar tepesi bulunabilmiştir.

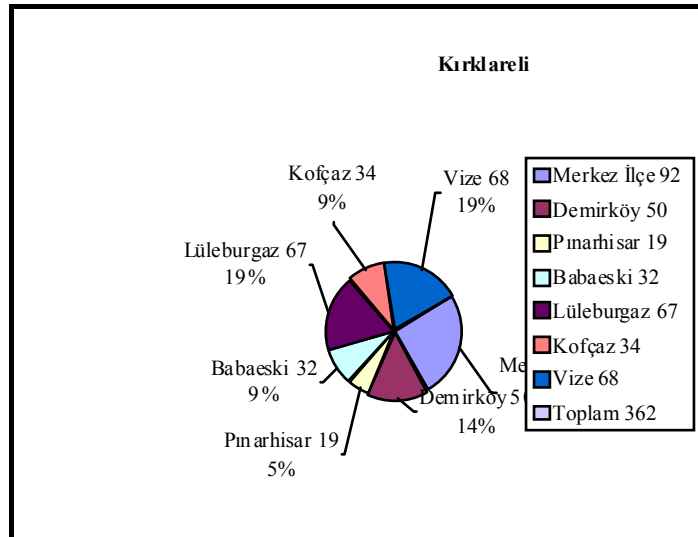
D. Trakya Tümülüslerinin İlçelere Göre Dağılımı.

Doğu Trakya’da en çok tümülüs Edirne’de bulunmaktadır. Ancak günümüzdeki siyasi yapılanma ve sınırlar elbette ki antik dönemler için geçerli değildir. Ancak tezin ekinde bulunan tümülüs lokalizasyonu haritasında da görüleceği üzere, bazı bölgelerde görülen tümülüs yoğunluğu oldukça dikkat çekicidir. Bu nedenle özellikle Lalapaşa, Süloğlu, Merkez ve Havsa ilçelerinde görülen tümülüs yoğunluğu, Doğu Trakya’da en fazla tümülüs yoğunluğunun olduğu alanlar olarak görülmektedir. Özellikle Antik kaynaklarda Lalapaşa ve Süloğlu İlçelerinin yakınlarında kurulu, bilinen bir antik kent bulunmamaktadır.

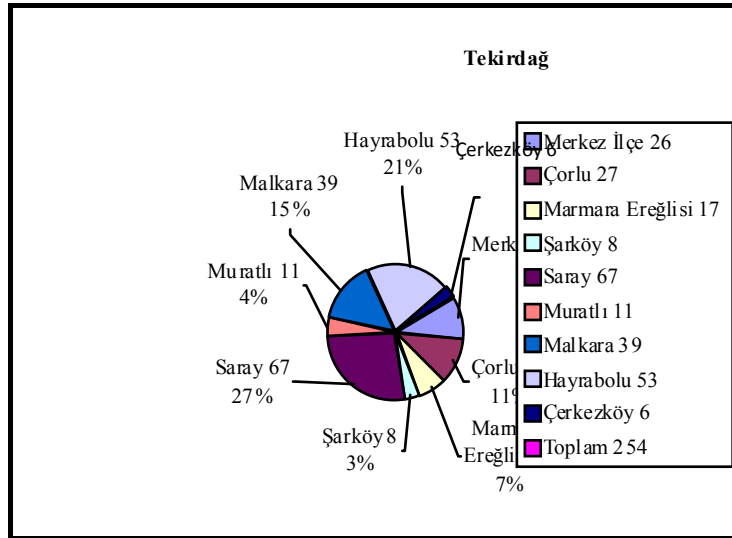
Bu geniş alan, Antik kaynaklarda Trak kavimlerinin, Trakya’nın iç bölgelerinde köy ya da kasaba benzeri, kentleşmemiş yerleşim yerlerinde yaşadıkları şeklindeki aktarımlarına uygun bir coğrafi yapı göstermektedir. Bu durumun küçük ölçeklerdeki bir benzeri, Uzunköprü ilçesi için de geçerlidir. İlçede yaptığım çalışmalarda şu ana kadar 43 adet tümülüs tespit ettim. Uzunköprü İlçesi çevresinde yer alan bu bölgede de bilinen herhangi bir antik kent yoktur. Özellikle ilçenin Ganos dağ silsilesi uzantılarının görüldüğü ormanlık ve tepelik alanlarında, kümeler şeklinde görülen tümülüsler, bu tarihi aktarımı doğrulayacak nitelikte bulgular vermektedir.

Edirne Merkez İlçe, Havsa, İpsala ve Enez İlçelerinde bulunan tümülüslerin çevrelerindeki antik kentlerle bağlantılı oldukları anlaşılmaktadır. Ancak Edirne Merkez İlçe ve Havsa İlçesinde kent merkezi civarında sadece birkaç adet tümülüs vardır. Buralarda bulunan tümülüslerin yine büyük bir çoğunluğu bu ilçelere bağlı olan uzak köylerin civarlarında yer almaktadır.

Kırklareli, Edirne'den sonra bölgede en çok tümülüsün bulunduğu ikinci ilimizdir. Özellikle antik dönem yerleşimlerinin olduğu Vize, Lüleburgaz gibi merkezlerin yakınlarında çok sayıda tümülüs bulunmaktadır. Kırklareli'de Merkez İlçe, tümülüs yoğunluğu açısından en fazla mezar tepesinin bulunduğu ilçedir. Ancak günümüz kent merkezi civarında sadece birkaç tane tümülüs bulunmaktadır. Asıl yoğunluk yine kent merkezinin sınırlarının dışındaki köylerde, Istranca dağlarının eteklerindeki ormanlık alanlarda ve akarsu vadilerinde görülmektedir.

Bu İlde bulunan tümülüslerin çok büyük bölümü antik kent ve yerleşim alanlarının sınırları dışında bulunmaktadır. Özellikle Kofçaz, Demirköy ve Kırklareli Merkez İlçe'nin dağlık ve ormanlık alanlarında bulunan tümülüslerin önemli bir bölümünün, Erken Demir Çağı'na tarihlendirilen tümülüsler olduğu görülmektedir.

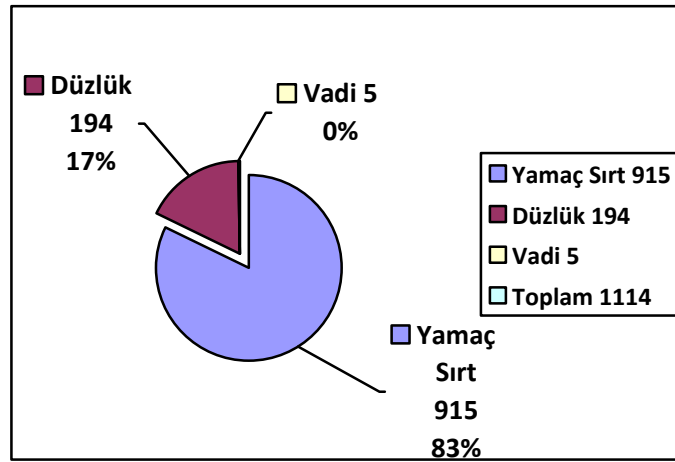
Tekirdağ İli ise, iç bölgelere oranla biraz farklılık göstermektedir. Burada Yunan koloni döneminde sahil kenarlarında kurulmuş birçok antik kent bulunmaktadır. Özellikle Perinthos antik kentinin bulunduğu Marmara Ereğlisi İlçesi, Tekirdağ Merkez İlçe sınırlarında bulunan Heraion Teichos gibi bir çok antik kentin yakınlarında tümülüsler bulunmaktadır. Bu bölgede Via Egnatia'nın geçtiği güzergahlarda da çok sayıda tümülüs vardır.

Tümülüs yoğunluğu diğer illerin kırsallarına oranla daha az olsa da, bu ilin de iç bölgelerindeki köylerin ve kasabaların civarında çok sayıda tümülüs olduğu görülmektedir. Özellikle Saray, Malkara ve Hayrabolu'nun köylerinde bu durumu daha iyi gözlemlemek söz konusudur. Tümülüslerin antik kent ve yollarla olan ilişkisi gözle görülür

bir durum olsa da, bunların oldukça önemli bir bölümünün iç bölgelerdeki küçük yerleşim birimleriyle bağlantılı olduğu görülmektedir.

İstanbul ve Gelibolu'da bulunan tümülüsler çevrelerindeki antik kentlerle bağlantılıdır. İstanbul'un Silivri İlçesinin hemen yakınında Selymbria antik kenti bulunmaktadır. Çanakkale'nin Doğu Trakya'da kalan bölümü olan Gelibolu İlçesi'ndeki tümülüsler de, Bolayır yakınlarındaki Lysimacheia antik kenti ile ilişkili olmalıdır.

E. Doğu Trakya Tümülüslerinin Yerleşim Konumları.

Doğu Trakya'daki tümülüslerin 915 adeti (% 83) alçak yamaç ve sırtlar üzerinde yer almaktadır. Ovalık diyebileceğimiz düz alanlarda 194 adet (% 17) tümülüs bulunmaktadır. Vadi yataklarında ise şimdiye kadar 5 adet tümülüs tespit edilmiştir.

Trakya tümülüsleri genel olarak sırt ve yamaçlarda bulunmaktadır. Yüksek dağ oluşumlarının bulunduğu Kırklareli'ndeki Istranca silsilesi ile Tekirdağ'daki Ganos dağlarının yüksek bölümlerinde tümülüslere rastlanılmamıştır. Bu dağ silsilelerinin uzantıları olan alçak sırt ve tepelerde ise, oldukça fazla sayıda tümülüs bulunmaktadır. Bunun nedeni tümülüslerin konumlandırılmasıdır. Bu mezar anıtları çok uzaklardan görülebilecek, dikkatleri üzerlerine çekebilecek bir şekilde planlanarak, buldukları yerler özenle seçilerek yapılmışlardır. Tümülüslerin oldukça önemli bir bölümünün Ergene ve diğer nehirler ile birleşen küçük akarsu yataklarının sırtlarında silsileler halinde uzandıkları görülmektedir(Lev. CX). Tümülüslerin konumu açısından akarsu vadileri çok büyük önem taşımaktadır.

Yunan Kolonizasyonu sırasında Trakya kıyılarında kurulan kentlerden olan Ainos(Enez), Perinthos(Marmara Ereğlisi), Heraion Teichos(Karaevlialtı), Salmydessos(Kıyıköy), Selymbria(Silivri), Rhaidestos(Tekirdağ) sahil kentlerinde de tümülüsler rastlanılmaktadır. Ancak bu kentlerdeki tümülüslerin sayısı, Doğu Trakya'nın iç bölümlerindeki tümülüsler kadar fazla değildir(Lev. CXXXIV).

1. Trakya Tümülüslerinin Antik Kentler ve Yollarla İlişkisi.

Doğu Trakya tümülüslerinin antik yollar ve şehirlerle oldukça önemli bağlantılarının olduğu görülmektedir. Trakya bölgesinde iki adeti ana yol, dört adeti de ara yol olmak üzere toplam altı adet antik yolun varlığı çeşitli kaynaklar tarafından aktarılmaktadır.²⁸⁷

a. Roma Ordu Yolu:

Bölgedeki en önemli antik yollardan birisi olan ve kuzeybatıdan gelen Roma Ordu yolu, güneye doğru sırasıyla Hadrianopolis (Edirne), Nikaia (Havsa), Burtizo (Babaeski), Bergule-Arkadiopolis (Lüleburgaz), Druzipiara (Misinli ya da Büyük karıştıran), Tzirallum (Çorlu) istikameti boyunca uzanmakta ve Perinthos'a (Marmara Ereğlisi) kadar inmektedir. Bu antik yol, bazı değişikliklere uğramakla birlikte, günümüzde E-5 karayolu olarak anılmakta ve hizmet vermeye devam etmektedir. Trakya tümülüslerinin yüzlercesi bu yol hattı boyunca uzanan yüksek sirtlarda bulunmaktadır. Tümülüsler, Roma Ordu Yolu'nun geçtiği antik kentlerin hemen yakınlarında ve bu kentlerin nekropol alanları içindedir. Özellikle Edirne, Lüleburgaz, Silivri ve Marmara Ereğlisi'nde bulunan bu tümülüslerin konumları, bu anıtları yaptıranlar tarafından özenle seçilmiştir.(Lev. CXXXIV).

b. Via Egnatia:

Via Egnatia adıyla bilinen antik yol, Cypsela'dan (İpsala) başlayarak sırasıyla Zorlanis (Keşan), Syracellae (Malkara), Apri (Kermeyan), Rhaidestos (Tekirdağ), Heraion Teichos'dan (Karaevlialtı) geçer ve Perinthos civarında Roma Ordu Yolu ile birleşir. Bu yol Marmara Ereğlisi'nden sonra Selymbria (Silivri), Athyra (Büyük Çekmece), Rhegion (Küçük Çekmece) üzerinden Byzantion'a (İstanbul) varır. Bu yol da günümüzde bazı ufak değişikliklere uğramakla birlikte, antik yol güzergahını takip etmektedir. Bu antik yol güzergahı üzerinde bulunan

---

²⁸⁷ Mansel, 1938., Talbert, 2000.

neredeysi bütün yerleşim merkezlerinde tümülüs tipi mezar anıtlarına rastlanılmıştır(Lev. CXXXIV).

c. Ainos-Hadrianopolis Hattı.

Ainos'dan (Enez) başlayarak sırasıyla Cypsela (İpsala), Yunanistan'daki Zervae (Karapınar) ve Platinoupolis (Dimetoka) istikametlerinden geçen bir başka antik yol da Hadrianopolis'de (Edirne) son bulmaktadır. Bu yol günümüzde aynı güzergahı koruyamamıştır. Bu yol güzergahında, özellikle Meriç nehrine bakan yüksek sırtlarda tümülüslere sıklıkla rastlanılmaktadır(Lev. CXXXIV).

d. Burgaz-Byzantion Hattı.

Bulgaristan'daki Burgaz'dan gelerek, sırasıyla Pudizo (Kofçaz), Bizye (Vize), Utsurgas (Pınarhisar), Cenofrurio (Sinekli), Adstatuas (kesin yeri bilinmiyor.), Çatalca, Melantiada (Yarımburgaz) zerinden Byzantion'a (İstanbul) varan antik bir yol daha bulunmaktadır. Bu yol güzergahında özellikle Saray ve Vize İlçeleri arasında bulunan bölümde 150 civarında tümülüs tespit edilmiştir(Lev. CXXXIV).

e. Byzantion-Burgaz Sahil Hattı.

Bölgenin Karadeniz sahilinde, İstanbul'un kuzeyinden başlayarak Salymdessos (Kıyı Köy-Midye), Thineas (İğneada) zerinden Burgaz'a ulaşan bir yol daha bulunmaktadır. Bu yolda günümüzde köyler arası küçük bir yol şeklinde dir(Lev. CXXXIV).

f. Apri-Sesthus Hattı.

Apri'den (Kermeyan) başlayarak, Gelibolu yarımadasında Sesthus antik kentine ulaşan başka bir antik yol daha vardır. Bu yol da günümüzde bazı değişikliklere uğramıştır. Bu yolun geçtiği güzergah kesin olarak saptanamadığı için Levha CXXXIV'de gösterilmemiştir.

Doğu Trakya'da bulunan antik yol güzergahlarının günümüzde de büyük ölçüde önemlerini korumakta olduklarını görüyoruz. Doğu Trakya'da bulunan tmlslerin %50'sinin antik yol ve yerleşimler civarındaki yüksek sırtlarda konumlandıklarını söyleyebiliriz.

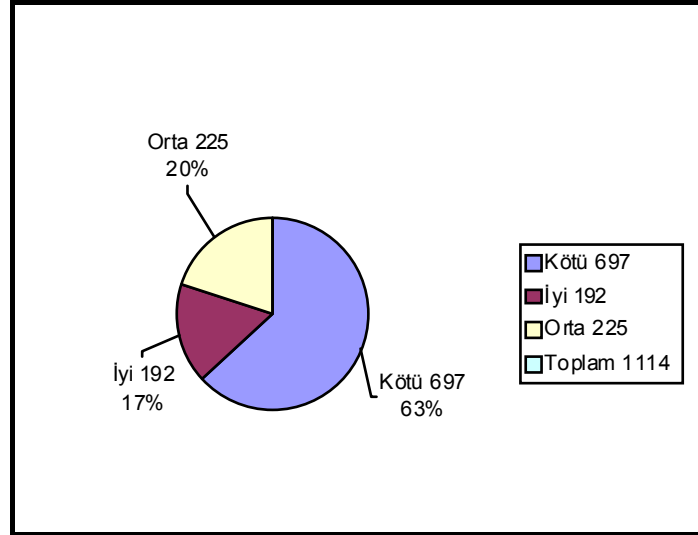
Bununla birlikte bu antik yol güzergahlarında olmayan ama yakınlarındaki önemli antik kentlere bağlı bulunan, bugün antik adlarını bilmediğimiz küçük köy ve kasaba benzeri yerleşimlerde de tümülüslere

rastlanılmaktadır. Tümülüsler bu alanlarda çok nadiren tek, genellikle guruplar halinde bulunurlar.

Bu gurupların sayısının ondan fazla olduğu yerler de vardır. Edirne'nin Lalapaşa İlçe merkezinde ve hemen yakınındaki Ortakçı, Taşlımüsellim ve Sarıdanişment köylerinde on, on beş kadar tümülüsün yan yana sıralı bir şekilde yapıldığı görülür. Özellikle Edirne'nin Süloğlu İlçesi'ne bağlı Küküler ve Arpaç köylerinin içinden geçen Süloğlu deresinin karşılıklı sırtlarında kırk kadar tümülüs bulunmaktadır. Bu tümülüslerin bazılarının çok büyük boyutlara sahip olduğu görülmektedir. Bu saydığımız yörelerin hiçbirisinde kayıtlarda bahsi geçen, antik kaynaklar tarafından aktarılan bir antik kent bulunmamaktadır. Ancak % 70'i geçen bir oranda hemen yanlarında günümüz köy ve kasabaları bulunmaktadır. Bu da antik yerleşmelerin devamlılığını gösteren bir kanıt olarak değerlendirilmiştir.

Çok sıkı orman dokusunun bulunduğu Kırklareli ve Edirne'nin bazı dağlık bölgelerinde, günümüz yerleşim alanlarının dışında tümülüslere nadiren rastlanılmaktadır. Bunların da büyük çoğunluğu Erken Demir Çağı'na tarihlendirilmesi mümkün olan küçük tümülüslerdir.

F. Doğu Trakya Tümülüslerinin Fiziki Durumları.

Doğu Trakya'da tespit ettiğim tümülüslerin sadece 192 adeti iyi sayılabilecek durumdadır. Korunabilen bu tümülüslerin % 60'a yakın bir

bölümü, ana yol, köy, kasaba ve de şehirlerin hemen yakınında bulunmaktadır. Bundan dolayı fazla tahrip edilmemişlerdir. Çok küçük bir bölümü kutsal alan vazifesi görmüş, bazen bir islam mezarlığı ya da türbesi şeklinde kullanılmıştır.

Dağlık arazide bulunan ufak boyutlu Erken Demir Çağı tümülüslerinin büyük bir bölümü iyi denilebilecek bir durumdadır. Buna rağmen bu tümülüslerde de ufak defineci çukurları bulunmaktadır.

Orta derecede tahribata uğrayan tümülüslerin sayısı 225 adettir. Bunlarda görülen tahribatın % 70'e yakını defineci tahribatıdır. Bu tümülüsler genellikle yerleşim yerlerinden uzakta yer alır. % 10'luk bir bölümü yol açma vb. kamu çalışmaları sırasında tahrip edilmiştir. Tarım kaynaklı tahribat da % 20'lik bir bölümü kapsamaktadır. Yörede yaşayan köylüler, tarlalarından daha fazla ekim alanı kazanmak için tümülüslerin eteklerini traktör pulluklarıyla sürmeye çalışmakta ve böylece zaman içerisinde tümülüsleri ufaltarak tarla haline getirmeyi amaçlamaktadırlar.

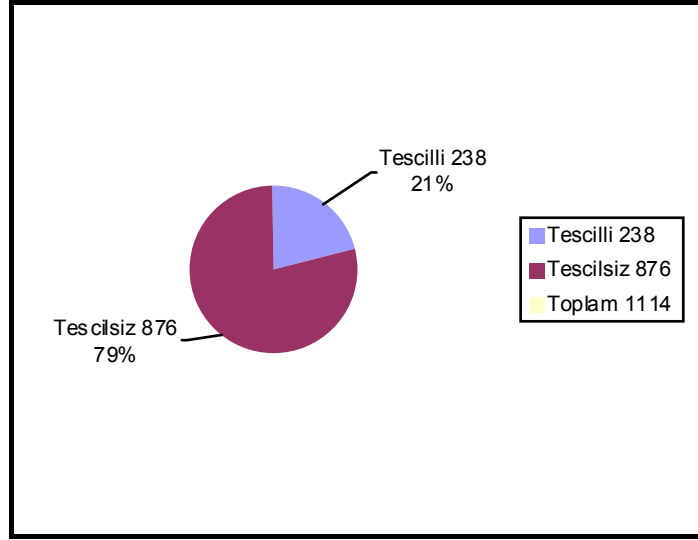
Kötü durumdaki tümülüsler ise 697 adettir. Yani tüm tespit edilebilen Trakya tümülüslerinin % 63'ü büyük ölçüde yok olmuş durumdadır. Bu durumun en önemli nedeni tarımdır. Tarımda ortaya çıkan makineleşme ile birlikte, düz tarım alanlarında bulunan orta boylu tümülüslerin çok büyük bir bölümü sürülerek neredeyse düzlenmiştir. Bu tümülüslerin tespiti sırasında 1950 ve 1978 yıllarına ait 1:25.000 ölçekli askeri harita koordinatları kullanılmıştır. Bu haritalarda bulunan tümülüslerin yerlerine GPS yardımı ile gidildiğin de bir çoğunun sadece 1-2 m.lik ufak yükseltiler haline getirildikleri görülmüştür. Burada bir zamanlar bir tümülüsün bulunduğu sadece haritalardaki mevki adlarından anlaşılabilir. Sırahöyükler, höyüktepe, kırmızıhöyük gibi adlarla belirtilen bu mevki adları tümülüslerden geriye kalanlar şeklindedir. Yörede yaşayan köylüler bu tepeleri hatırlamakta, bazen de tesadüfi bir şekilde içlerinde mezar bulduklarını da belirtmektedirler.

Kötü durumdaki tümülüslerde, iş makineleriyle yapılan çok büyük ölçekli defineci tahribatları da yaklaşık % 10'luk bir dilimi kapsamaktadır. Bu şekilde dağıtılan tümülüsler genellikle yerleşim yerlerine çok uzak, dağlık ya da ormanlık alanda olan tümülüslerdir.

Ayrıca Kamu kurum ve kuruluşları tarafından tahrip edilen bir çok tümülüs bulunmaktadır. 1980'lerde Edirne'yi İstanbul'a bağlayan otoyolun yapımı sırasında onlarca tümülüs iş makineleri ile ortadan kaldırılmıştır. Ayrıca Karayolları ve Köy Hizmetleri kurumlarının açtıkları ya da genişlettikleri yollar nedeniyle bilinçsizce tahrip ettikleri tümülüsler de bulunmaktadır. Yine Köy Hizmetleri kurumunun köylere

su sağlamak amacıyla köyün hemen yakınlarında yüksek bir yerde tümölüs varsa bunları kullanarak su deposu yaptığı da oldukça sık görölmektedir. Bu durumda otuza yakın tümölüs bulunmaktadır.

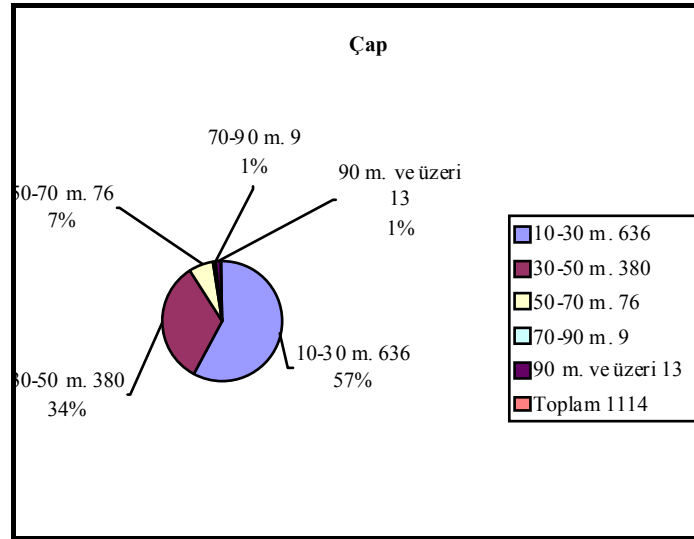
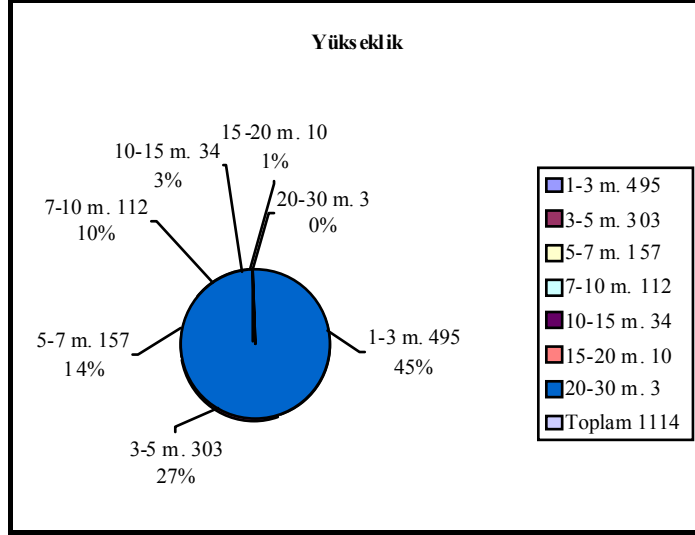
G. Doğu Trakya Tümölüslerinin Tespit ve Tescilleri.

Tespit ettiğim tümölüslerin sadece 238 adeti (% 21) tescillidir. Geriye kalan 876 adetinde (% 79) herhangi bir tescil durumu söz konusu değildir. Tescilli olan tümölüslerin neredeyse yarıya yakını tahribata uğramıştır.

Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulları'nın yaptıkları tescillerin tümölüslerin korunması için yeterli olmadığı anlaşılmaktadır. Sadece yerleşim yerlerinin hemen yakınlarında bulunan tescilli tümölüslerin korunabildiği görölmektedir.

H. Doğu Trakya Tümülüslerinin Günümüzdeki Yükseklikleri ve Çapları.

Trakya tümülüslerinden günümüze kadar korunarak gelmiş olanlarının yükseklikleri ve çaplarının birbirlerine orantılı bir şekilde yapıldığını görmekteyiz. Bu doğru orantılı durum neredeyse korunan bütün tümülüslerde görülür. Yüksekliğe bağlı olarak tümülüslerin çapları da genişlemektedir. Sadece bazı basık ve yayvan tümülüslerde bu durum farklılık gösterir(Lev. LXXXIII, LXXXIV). Tarım tahribatına uğrayan yüzlerce tümülüsün yükseklik ve çap oranları bozulmuştur. Bundan dolayı herhangi bir şekilde fikir edinmemiz söz konusu değildir.

Yapmış olduğum istatistiğe göre; özgün yükseklikleri 1 m. ile 3 m. arasında değişen tümülüsler, tespit ettiğim tümülüslerin arasında % 42'lik bir orana sahiptir. Bu 418 adet tümülüsden 178 adeti Erken Demir Çağına tarihlendirilen tümülüslerdir. Bu 1m. ile 3 m. arasında yüksekliklere sahip tümülüslerin çapları da, genel olarak 10 m. ile 30 m. arasında değişmektedir.

Özgün yükseklikleri 3 m. ile 5 m. arasında değişen 279 adet tümülüs bulunmaktadır. Bu yükseklik dilimindeki tümülüsler, % 28'lik bir oranla ikinci sırada yer alır. Bu dilimdeki tümülüslerin % 60'a yakın bir bölümü neredeyse tahrip olmuş durumdadır. Bu dilimde de tarım tahribatı oldukça belirgindir. Bu yükseklik grubunda Erken Demir Çağı'na tarihlendirilen sadece 1 adet tümülüs vardır. Bu da Kırklareli Vize ilçesinde bulunan Çakıllı tümülüsüdür(Bkz. Lev. XLI).

5 m. ile 7 m. arasında yüksekliğe sahip olan 152 adet tümülüs tespit edilmiştir. Bu da tüm tümülüsler içinde % 15'lik bir oranı temsil etmektedir.

7 m. ile 10 m. arasında yüksekliği olan 107 adet tümülüs mevcuttur ve bu da tespit ettiğim tümülüsler arasında % 11'lik bir oranı ifade etmektedir.

10 m. ile 15 m. arasında yüksekliği olan 34 adet tümülüs tespit edebildim. Bu 34 adet tümülüs % 3'lük dilimi ifade etmektedir. Bu dilimden itibaren anıtsal ölçülerdeki tümülüslerle karşılaşmaya başlarız.

15 m. ile 20 m. arasında 10 adet, 20 m. ile 30 m. arasında ise sadece 3 adet tümülüs bulunmaktadır. 10-15 m. den başlayan ve 30 m. ye kadar uzanan bu 47 adet tümülüsün, Trakya bölgesinde yaşamış ve oldukça önemli mevkilerde bulunmuş yönetici sınıfın bireylerine ait olduğu anlaşılmaktadır.

Genel olarak değerlendirildiğin de; Erken Demir Çağ tümülüsleri ezici bir oranla 1-3 m.lik yükseklik diliminde yer almaktadır. Yüksekliği 5 m. den başlayıp 30 m.ye kadar uzanan, kısmen de olsa pek dokunulmamış, korunabilen tümülüslerin çok büyük çoğunluğu Klasik, Hellenistik ve Roma dönemlerine ait olmalıdır.

Doğu Trakya'daki tümülüs tipi mezar anıtı yapma geleneğinde, 5 m. ile 10 m. arası yüksekliğe sahip olan tümülüslerin, diğer yükseklik dilimlerine oranla daha fazla sayıda yapıldığı yukarıdaki istatistikte görülmektedir. Tahrip edilen, tarla haline getirilen tümülüsler çıkarıldığı da bu oranın oldukça baskın bir şekilde göze çarptığı görülmektedir.

Tümülüslerin çaplarında da bu durum görülebilmektedir. 10 m. ile 30 m. arasında çapları olan tümülüslerin toplam tümülüslere oranı % 53 olarak görülmektedir. Bu çapları 10 m. ile 30 m.lik dilime giren 533 adet tümülüsün içinde Erken Demir Çağı tümülüsleri ile birlikte tarım tahribatına uğrayarak, yüksekliklerinin çok büyük bir bölümünü kaybetmiş olan tümülüsler de bulunmaktadır.

30 m. ile 50m. arasında değişen çaplara sahip 372 adet tümülüs bulunur. Genel dökümde % 37'lik bir dilime sahip olan bu tümülüslerin de büyük bölümünde, tarım tahribatının etkisi oldukça net bir şekilde görülmektedir.

50 m. ile 70 m. arasında çapları olan tümülüslerin sayısı 76'dır ve bu ölçülerdeki tümülüslerin tüm tespit edilen tümülüslere oranı % 8'dir. 70 m. ile 90 m. arasında 9 tümülüs, 90 m. ve üzeri çaplara sahip 13 adet tümülüs bulunmaktadır.

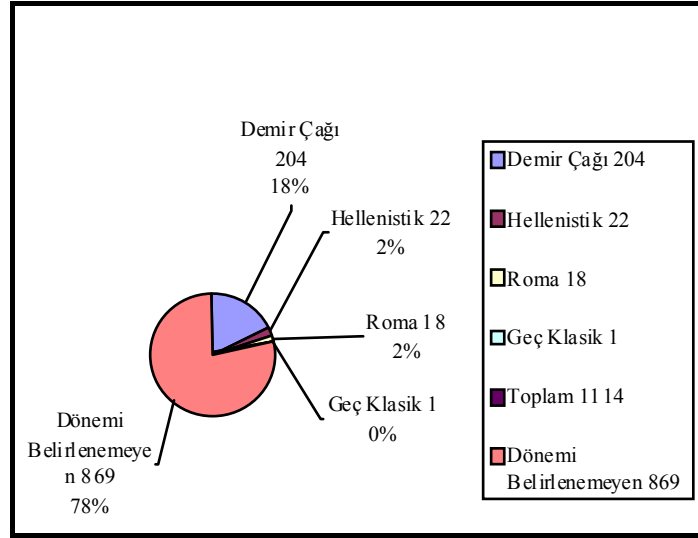
Tespit ettiğim tümülüslerin çapları değerlendirildiğinde de, Erken Demir Çağ tümülüslerinin hepsinin 10 m. ile 30 m.lik dilimde yer aldıkları görülmektedir. Erken Demir Çağı tümülüsleri hariç, 10 m. ile 30 m. arası çaplara sahip tümülüslerin neredeyse % 70'inin tarımdan kaynaklanan tahribatlar nedeniyle, özgün çaplarını koruyamadıkları anlaşılmaktadır. Ancak bu durum 30 m. ile 50 m.nin üzerindeki çaplara sahip tümülüslerde görülmez. Genel olarak Doğu Trakya'da bulunan korunmuş tümülüslerin büyük çoğunluğunun çaplarının 30 m. ile 70 m. arasında değiştiğini söyleyebiliriz. 70 m. ve üzerindeki çaplar tümülüs yüksekliklerinde de belirtildiği üzere çok üst düzey yöneticilerin mezarları olmalıdır.

Bu çok büyük ölçülere sahip olan tümülüsler arasında birinci sırada Çanakkale Gelibolu'da bulunan Sivritepe tümülüsü (Lev. CXI) gelmektedir. Bu tümülüs yaklaşık olarak 30 m. yüksekliğinde, 120 m. çapındadır. Çanakkale Boğazı'na hakim bir tepe üzerinde bulunan bu tümülüs, konumuyla oldukça dikkat çekicidir. Askeri bölge içerisinde yer alan bu tümülüsün içinde yaklaşık 20 m. uzunluğunda bir dromos bulunmaktadır. Askeri yetkililer fotoğraf çekilmesine ve ölçü alınmasına izin vermedikleri için çok detaylı bir araştırma yapılamamıştır. Tümülüsün içinde bulunan dromosun duvar örgüsünden dolayı bu yapıya tepenin Hellenistik döneme tarihlendirilebileceği düşünülmüştür.

Doğu Trakya'nın en büyük ikinci tümülüsü ise İstanbul Silivri'de bulunan Eski Çanta C tümülüsüdür(Lev. CXII). Bu tümülüs, 27 m. yükseklik ve 100 m.'nin üzerindeki çapıyla oldukça yüksek bir tepenin zirvesinde bulunmaktadır. Bu tümülüsün yanında, ölçüleri bu tümülüsden

oldukça küçük olan iki tümülüs daha bulunmaktadır. Eski Çanta C tümülüsü konumundan dolayı oldukça etkileyicidir. Üçüncü en yüksek tümülüs ise Tekirdağ Şarköy’de bulunan Kocahöyük tümülüsüdür(Lev. CXIII). Bu tümülüslerin arkasından 17 m.lik yükseklikleriyle Perinthos B(Lev. CXIV) ve Umurca A(Lev.CXV) tümülüsleri gelmektedir.

I. Doğu Trakya Tümülüslerinin Dönemleri.

Doğu Trakya tümülüslerinde yapılan arkeolojik kazılar, tümülüs tipi ölü gömme geleneğinin bu bölgedeki en erken örneklerinin Erken Demir Çağı ile birlikte ortaya çıktığını göstermektedir. Balkanlarda özellikle de Bulgaristan’da yapılan arkeolojik kazılar, Batı Trakya’da tümülüs tipi ölü gömme geleneğinin Erken Tunç Çağı başlarından itibaren kullanıldığını göstermektedir. Doğu Trakya’da yapılan bilimsel tümülüs kazılarının sayısının oldukça az ve bu yapılan kazıların da büyük bölümünün sadece kurtarma kazısı şeklinde olması, bu tip problemlerin çözülmesine yönelik pek bir katkı sağlamamıştır. Bu tümülüslerden sadece Kırklareli Taşlıcabayır tümülüsü, Lalapaşa Arpalık dolmenli tümülüsü(Lev. CXVI), Lalapaşa Hacılar dolmeni ve Kırklareli Vize Çakıllı dolmenli tümülüsü (Lev. CXVII) kazılmıştır. İleriki yıllarda daha sistematik araştırmaların yapılması bu tip soruların cevaplarının ortaya çıkarılmasını sağlayacaktır.

Doğu Trakya’da Erken Demir Çağı’na tarihlendirilen tümülüsler, diğer tümülüslere oranla daha kolay belirlenebilmektedir. Genellikle 1 m. ile 3 m. arası yüksekliğe ve 10 m. ile 30 m. arası çapa sahip olan bu tümülüslerin tepe dolgusunda küçük moloz taşlar kullanılmıştır(Lev. CXVIII, CXIX). Bir çoğunda bu tümülüsleri çevreleyen taş sırası bulunmaktadır(Lev. CXX). Erken Demir Çağı tümülüsleri arasında

içinde dolmen bulunan tümülüslerde önemli yer tutar(Lev. CXXI, CXXII, CXXIII, CXXIV, CXXV).

Erken Demir Çağı'na tarihlendirilen 204 adet tümülüs saptadım. Bunların tespit ettiğim tümülüslere oranı % 18'lik bir dilimi ifade etmektedir. Erken Demir Çağ tümülüslerinin ister dolmenli, isterse taşlı tepeli olsun çok büyük bölümünün bölgenin kuzey bölümünde, Istranca Dağlarının eteklerinde yer alan hakim tepelerde buldukları görülmektedir(Lev. CXXVI, CXXVII). Açıkta bulunan, üzerindeki tümülüs örtüsü kaybolmuş dolmenlere ise, bölgenin kuzeybatısında yer alan Edirne'nin Lalapaşa İlçesi ile Kırklareli'ne bağlı Kofçaz'ın kuzeyinde Istranca dağ silsilesinin eteklerinde sıklıkla rastlanılmaktadır. Doğu Trakya'da günümüze kadar 118 adet dolmen tespit edilmiştir.

Dolmenlere en batıda Edirne'nin Lalapaşa İlçesi'ne bağlı Donbay, Donköy ve Hanlıyenice köylerinde, en doğuda ve güneyde Kırklareli'nin Vize İlçesinde, en kuzeyde ise Kırklareli'nin Kofçaz İlçesi Topçular Köyü civarında rastlanılmıştır.

Doğu Trakya'da henüz Arkaik ve Klasik dönemlere tarihlendirilen bir tümülüs bulunamamıştır. Yapılan arkeolojik kazıların azlığı göz önüne alındığında bu dönemlere ait tümülüs yoktur demek doğru bir ifade olmayacaktır.

Doğu Trakya'da Erken Demir Çağı tümülüslerinden sonra en fazla Hellenistik döneme tarihlendirilen tümülüslerin olduğu görülmektedir. Ancak bu ifade günümüze kadar yapılan hem bilimsel hem de kaçak kazılar sonucunda elde edilen verileri kapsamaktadır. Yapılan çalışmaların azlığından dolayı genel bir yargıya varmak şu aşamada doğru bir nitelendirme olmayacaktır.

Hellenistik döneme tarihlendirilen toplam 22 adet tümülüs bulunabilmiştir Hellenistik mezarların çok büyük bir bölümü bilimsel kazılar sonucunda ortaya çıkarılmıştır(Lev. CXXVIII, CXXIX, CXXX, CXXXI, CXXXII, CXXXIII). Bu mezarların neredeyse hepsi M.Ö. IV. yüzyılda yapılmıştır. Hellenistik dönem mezarlarında özellikle kubbeli tholos mezarlar, Makedonya tipi tonozlu mezarlar ve lahit mezarların oldukça sık bir şekilde kullanıldığı görülmektedir.

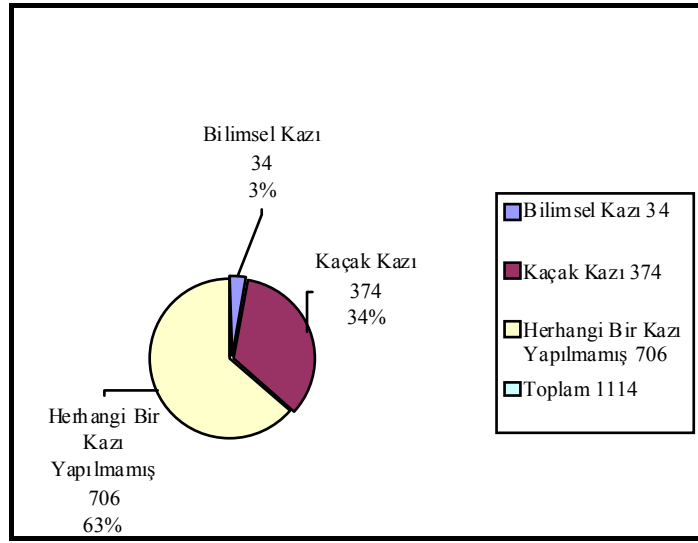
Trakya'da Roma dönemine tarihlendirilen 18 adet tümülüs bulunmuştur. Bunlar da yine arkeolojik kazılar sonucunda ortaya çıkarılmıştır. Özellikle Prof. Dr. Mansel'in Kırklareli Vize, Lüleburgaz çevresinde yapmış olduğu kazılar sırasında bulunduğu mezarların çok büyük bir bölümü, Roma dönemine tarihlendirilmiştir. Yine bölgedeki

müzelerin yapmış olduğu kurtarma kazılarında da Roma dönemine tarihlendirilen mezarlar bulunmuştur. Roma dönemine tarihlendirilen tümülüslerin tespit edilebilen tümülüslere oranı ise % 2'dir.

Roma dönemi tümülüslerinin genellikle M.S. I. ve II. yüzyıllara tarihlendirildikleri görülür. Bu dönem mezarlarından sadece Kırklareli Vize A tümülüsünde mimari bir oluşum söz konusudur. Bunların dışındaki tümülüslerde genellikle lahit, kiremit mezar ve çukur mezarlı gömüler şeklinde bir anlayış bulunmaktadır.

Doğu Trakya'da tümülüslerinin büyük bölümünde dönem tespiti yapılabilmesi söz konusu değildir. Erken Demir Çağı tümülüsleri hariç, bilimsel ya da kaçak kazılar sonucunda mezarlara ait herhangi bir ipucu ortaya çıkmadan, bu mezarları genel yargılarla tarihleyebilmek mümkün değildir. Bundan dolayı tespit etmiş olduğum tümülüslerin oldukça önemli bir bölümünde herhangi bir tarihlendirme yapılamamıştır.

İ. Doğu Trakya Tümülüslerinin Bilimsel ve Kaçak Kazı Durumları.

Doğu Trakya'da bulunan tümülüslerden sadece 34 adetinde bilimsel kazı gerçekleştirilmiştir. Bu da tespit ettiğimiz tümülüslerde % 3'lük bir orana karşılık gelmektedir. Bu bilimsel kazıların önemli bir bölümü de kurtarma kazısı şeklindedir. Sistemik kazılar, Cumhuriyetimizin ilk yıllarında Prof. Dr. Mansel tarafından sadece belirli bir bölgede gerçekleştirilen çalışmalardan ibarettir. Prof. Dr. Mansel'den sonra bir daha o boyutlarda bir çalışma gerçekleştirilememiştir.

Tümülüslerin çok büyük bölümünün tarım arazisi içerisinde kaldığını ve yapılan ziraat çalışmalarından dolayı da büyük tahribatlara uğradıklarını belirtmiştik. Bu tarım faaliyetleri sonucunda gerçekteki boyutlarını kaybeden tümülüslerin çoğunluğunda, gözle görülür bir kaçak kazı faaliyeti yapılmamıştır. Mezar anıtı vasıflarını yitirdikleri için artık defineciler tarafından fark edilememektedirler.

Tespit ettiğim tümülüslerden 200-250 adet civarındaki sağlam tümülüsde herhangi bir kaçak kazı faaliyetinde bulunulmamıştır. Kaçak kazı olmayan bu tümülüsler, yerleşim yerlerine ve ana yollara oldukça yakın oldukları için defineciler tarafından kazılamamaktadır. Yaklaşık 450 tümülüs ise tarımsal faaliyetlerden dolayı oldukça ufaldığı için definecilerin dikkatini çekmemektedirler.

İstatistikte de görüldüğü üzere, şu ana kadar 374adet tümülüsde kaçak kazı tespit edilmiştir. Bu kaçak kazıların önemli bir bölümü ufak kazı çukurları ve tüneller şeklindedir. Ancak, yaklaşık 60 kadarında iş makinesi ile yapılan büyük ölçekli kaçak kazı girişimi bulunmaktadır ki bu yöntem, kaçak kazılar arasında en çok tahribat veren yöntemdir.

Trakya'nın birkaç köyünde de tümülüslerin ne amaçla yapıldığı bilinmemekte, Osmanlı döneminde yapılan düşman izleme tepeleri şeklinde algılanmaktadır. Bu tip yargılara sahip olan köylerde de defineci tahribatına rastlanılmamıştır. Ancak Bilimsel kazıların çok az sayıda olması, sadece kurtarma kazıları şeklinde yılda bir ya da iki tümülüsün kazılması yeterli gibi gözükmemektedir. Araştırmam sırasında birçok tümülüsün yeni kazılara maruz kaldığı, güvenlik güçlerinin almış olduğu önlemlerin yeterli gelmediği görülmüştür. Bu gidişle yaklaşık 20 yıllık bir süreç içinde yerleşim yerlerinin uzağında olan yüzlerce tümülüsün kaçak kazıcılar tarafından soyularak tahrip edileceği görülmektedir.

VII. Doğu Trakya Tümülüs Lokalizasyonu.

Bu bölümde tespit ettiğim bütün Trakya tümülüslerinin bir listesi bulunmaktadır. Bu liste, Doktora tezinin ekinde bulunan 1: 400.000 ölçekli haritanın da aynı zamanda açıklayıcısıdır. Bu listede bulunan tümülüsler adlarıyla birlikte, buldukları İl, İlçe, köylere ve buldukları coğrafi koordinatlara göre listelenmiştir.

ÇANAKKALE GELİBOLU (Lev. CXXXV)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
ÇG1	Koruköy	40° 32' 67" K - 26° 49' 73" D	37	Sivritepe Tümülüsü	100 m.	Hel.
ÇG2	Evreşe	40° 39' 18" K - 26° 50' 39" D	3	Höyüktepe Tümülüsü	50-70	

EDİRNE MERKEZ (Lev. CXXXVI)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
EM1	Ahi	41° 47' 40" K - 26° 23' 02" D	3	Ahi Tümülüsü	30-50	
EM2	B. İsmailçe	41° 48' 39" K - 26° 27' 47" D	3	B. İsmailçe A Tümülüsü	10-30	
EM3	B. İsmailçe	41° 49' 06" K - 26° 28' 04" D	2	B. İsmailçe B Tümülüsü	10-30	
EM4	B. İsmailçe	41° 49' 13" K - 26° 28' 23" D	3	B. İsmailçe C Tümülüsü	10-30	
EM5	B. İsmailçe	41° 49' 20" K - 26° 28' 67" D	2	B. İsmailçe D Tümülüsü	10-30	
EM6	B. İsmailçe	41° 48' 86" K - 26° 27' 42" D	4	B. İsmailçe E Tümülüsü	10-30	
EM7	B. İsmailçe	41° 48' 53" K - 26° 29' 53" D	2	Beş Tepeler A Tümülüsü	10-30	
EM8	B. İsmailçe	41° 48' 51" K - 26° 29' 53" D	2	Beş Tepeler B Tümülüsü	10-30	
EM9	B. İsmailçe	41° 48' 52" K - 26° 29' 55" D	1	Beş Tepeler C Tümülüsü	10-30	
EM10	B. İsmailçe	41° 48' 52" K - 26° 29' 58" D	3	Beş Tepeler D Tümülüsü	10-30	
EM11	B. İsmailçe	41° 48' 52" K - 26° 29' 58" D	3	Beş Tepeler E Tümülüsü	10-30	
EM12	Ekmekçi	41° 44' 04" K - 26° 27' 46" D	5	Ekmekçi Tümülüsü	30-50	
EM13	Eskikadın	41° 42' 53" K - 26° 27' 08" D	4	Höyük Tepe Tümülüsü	10-30	
EM14	İğnesi	41° 48' 38" K - 26° 31' 32" D	6	İğnesi A Tümülüsü	10-30	
EM15	İğnesi	41° 48' 38" K - 26° 32' 32" D	3	İğnesi B Tümülüsü	10-30	
EM16	Karabulut	41° 46' 27" K - 26° 27' 03" D	1	Karabulut A Tümülüsü	10-30	Demir
EM17	Karabulut	41° 46' 26" K - 26° 27' 03" D	1	Karabulut B Tümülüsü	10-30	Demir
EM18	Kemalköy	41° 43' 16" K - 26° 23' 24" D	5	İkiztepe A Tümülüsü	10-30	
EM19	Kemalköy	41° 43' 18" K - 26° 23' 23" D	6	İkiztepe B Tümülüsü	10-30	
EM20	Kemalköy	41° 43' 19" K - 26° 23' 24" D	1	İkiztepe C Tümülüsü	10-30	
EM21	Kemalköy	41° 43' 37" K - 26° 22' 59" D	4	Beştepe A Tümülüsü	10-30	
EM22	Kemalköy	41° 43' 39" K - 26° 22' 57" D	1	Beştepe B Tümülüsü	10-30	
EM23	Kemalköy	41° 43' 42" K - 26° 22' 55" D	3	Beştepe C Tümülüsü	10-30	
EM24	Kemalköy	41° 43' 43" K - 26° 22' 55" D	2	Beştepe D Tümülüsü	10-30	
EM25	Kemalköy	41° 43' 44" K - 26° 22' 38" D	5	Beştepe E Tümülüsü	10-30	
EM26	Kemalköy	41° 43' 46" K - 26° 22' 57" D	1	Beştepe F Tümülüsü	10-30	
EM27	Kemalköy	41° 43' 47" K - 26° 22' 57" D	1	Beştepe G Tümülüsü	10-30	
EM28	Kemalköy	41° 43' 48" K - 26° 22' 58" D	1	Beştepe H Tümülüsü	10-30	
EM29	Kemalköy	41° 43' 44" K - 26° 23' 00" D	1	Beştepe İ Tümülüsü	10-30	

EM30	Kemalköy	41° 43' 42" K - 26° 22' 58" D	2	Beştepe J Tümülüsü	10~30	
EM31	Kemalköy	41° 43' 41" K - 26° 22' 58" D	1	Beştepe K Tümülüsü	10~30	
EM32	Kemalköy	41° 43' 53" K - 26° 24' 26" D	1	Karabayır Tepe	10~30	Demir
EM33	Kemalköy	41° 43' 31" K - 26° 24' 20" D	1	Bağlıksırtı Tümülüsü	10~30	
EM34	Kemalköy	41° 43' 19" K - 26° 24' 12" D	4	Kartaltepe Tümülüsü	10~30	
EM35	Kemalköy	41° 43' 02" K - 26° 24' 07" D	3	Çeşmesirtı Tepe	10~30	
EM36	Kemalköy	41° 45' 13" K - 24° 23' 09" D	2	Yeldeğirmeni Tepe	10~30	Demir
EM37	Sarayakpınar	41° 47' 16" K - 26° 27' 33" D	2	Sarayakpınar A	10~30	
EM38	Sarayakpınar	41° 47' 17" K - 26° 27' 33" D	2	Sarayakpınar B	10~30	
EM39	Sarayakpınar	41° 47' 21" K - 26° 27' 35" D	9	Sarayakpınar C	30~50	
EM40	Sarayakpınar	26° 27' 35" D - 26° 27' 47" D	2	Sarayakpınar D	10~30	Demir
EM41	Sarayakpınar	41° 47' 21" K - 26° 27' 52" D	5	Sarayakpınar E	50~70	
EM42	Sarayakpınar	41° 47' 19" K - 26° 27' 51" D	2	Sarayakpınar F	10~30	Demir

EDİRNE MERKEZ

ENV.NO	KÖY	COGRAFI_KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
EM43	Sarayakpınar	41° 47' 15" K - 26° 27' 47" D	3	Sarayakpınar G	10~30	
EM44	Sarayakpınar	41° 47' 28" K - 26° 28' 30" D	1	Sarayakpınar H	10~30	Demir
EM45	Uzgaç	41° 47' 20" K - 26° 26' 20" D	4	Uzgaç A Tümülüsü	10~30	
EM46	Uzgaç	41° 47' 20" K - 26° 26' 21" D	1	Uzgaç B Tümülüsü	10~30	Demir
EM47	Uzgaç	41° 47' 17" K - 26° 26' 26" D	2	Uzgaç C Tümülüsü	10~30	Demir
EM48	Yenikadın	41° 43' 08" K - 26° 25' 49" D	2	Üçtepeler A Tümülüsü	10~30	
EM49	Yenikadın	41° 43' 07" K - 26° 25' 48" D	3	Üçtepeler B Tümülüsü	10~30	
EM50	Yenikadın	41° 43' 04" K - 26° 25' 47" D	6	Üçtepeler C Tümülüsü	30~50	
EM51	Yenikadın	41° 42' 98" K - 26° 25' 77" D	3	Üçtepeler D Tümülüsü	10~30	
EM52	Yenikadın	41° 41' 53" K - 26° 25' 18" D	4	Çayırkuletepe Tümülüsü	10~30	
EM53	Hasanağa	41° 42' 49" K - 26° 38' 24" D	7	Hasanağa A Tümülüsü	30~50	
EM54	Hasanağa	41° 42' 59" K - 26° 37' 20" D	1	Hasanağa B Tümülüsü	10~30	
EM55	Süloğlu Yolu	41° 42' 09" K - 26° 37' 40" D	7	Maltepe Tümülüsü	30~50	
EM56	Kıyık Mh.	41° 40' 58" K - 26° 35' 02" D	8	Yıldıztepe Tümülüsü	30~50	
EM57	Demirhanlı	41° 41' 42" K - 24° 41' 05" D	3	Demirhanlı A Tümülüsü	30~50	
EM58	Demirhanlı	41° 41' 54" K - 26° 41' 09" D	3	Demirhanlı B Tümülüsü	30~50	
EM59	Demirhanlı	41° 41' 53" K - 26° 41' 49" D	5	Demirhanlı C Tümülüsü	30~50	
EM60	Elçili	41° 28' 42" K - 26° 38' 40" D	3	Kartaltepe Tümülüsü	10~30	
EM61	İskender	41° 37' 33" K - 26° 39' 27" D	5	İskender A Tümülüsü	10~30	
EM62	İskender	41° 37' 31" K - 26° 39' 26" D	1	İskender B Tümülüsü	10~30	
EM63	İskender	41° 37' 55" K - 26° 41' 20" D	2	İskender C Tümülüsü	10~30	
EM64	İskender	41° 38' 00" K - 26° 41' 29" D	2	İskender D Tümülüsü	10~30	
EM65	İskender	41° 37' 48" K - 26° 41' 44" D	1	İskender D Tümülüsü	10~30	
EM66	Tayakadın	41° 35' 38" K - 26° 40' 45" D	4	Karagöztepe Tümülüsü	10~30	
EM67	Küçükdöllük	41° 45' 03" K - 26° 39' 53" D	8	Küçükdöllük Tümülüsü	10~30	
EM68	Hıdırağa	41° 44' 39" K - 26° 39' 50" D	7	Hıdırağa A Tümülüsü	10~30	
EM69	Hıdırağa	41° 44' 06" K - 26° 40' 54" D	2	Hıdırağa B Tümülüsü	10~30	
EM70	Hıdırağa	41° 44' 09" K - 26° 40' 54" D	3	Hıdırağa C Tümülüsü	30~50	
EM71	Hıdırağa	41° 44' 13" K - 26° 40' 54" D	1	Hıdırağa D Tümülüsü	10~30	

EM72	Büyükdöllük	41° 44' 55" K - 26° 35' 16" D	12	Büyükdöllük A	30~50	
EM73	Büyükdöllük	41° 44' 54" K - 26° 35' 13" D	1	Büyükdöllük B	10~30	
EM74	Büyükdöllük	41° 44' 53" K - 26° 35' 11" D	2	Büyükdöllük C	10~30	
EM75	Büyükdöllük	41° 44' 51" K - 26° 35' 04" D	2	Büyükdöllük D	30~50	
EM76	Büyükdöllük	41° 44' 50" K - 26° 35' 02" D	2	Büyükdöllük E	10~30	
EM77	Büyükdöllük	41° 45' 38" K - 26° 35' 33" D	3	Küçükhöyük	10~30	
EM78	Muratçalı	41° 48' 21" K - 26° 37' 28" D	2	Muratçalı A	10~30	
EM79	Muratçalı	41° 48' 42" K - 26° 36' 27" D	5	Muratçalı B T	10~30	
EM80	Muratçalı	41° 47' 49" K - 26° 36' 37" D	3	Muratçalı C	10~30	
EM81	Korucu	41° 48' 10" K - 26° 40' 31" D	1	Korucuköy A Tümülüsü	10~30	
EM82	Korucu	41° 47' 22" K - 26° 30' 52" D	3	Mezarlıktepe Tümülüsü	10~30	
EM83	Karaağaç	41° 38' 43" K - 26° 31' 57" D	3	Karaağaç A Tümülüsü	10~30	
EM84	Karaağaç	41° 38' 39" K - 26° 31' 54" D	4	Karaağaç B Tümülüsü	10~30	
EM85	Karaağaç	41° 38' 36" K - 26° 31' 54" D	3	Karaağaç C Tümülüsü	10~30	
EM86	Karayusuf	41° 42' 57" K - 26° 42' 08" D	8	Çataltepe	50~70	
EM87	Güllapoğlu	41° 38' 43" K - 26° 38' 18" D	7	Mezarlıktepe Tümülüsü	50~70	
EM88	Tayakadın	41° 31' 39" K - 26° 51' 38" D	3	Karabayır Tümülüsü	10~30	

EDİRNE ENEZ (Lev. CXXXVII)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
EE1	Merkez	40° 42' 53" K - 26° 06' 36" D	4	Küçük Sancaktepe	10~30	Hel.
EE2	Gala Mevkii	40° 42' 54" K - 26° 05' 45" D	20	Büyük Sancaktepe	100 m.	Hel.
EE3	Merkez	40° 45' 03" K - 26° 10' 02" D	8	Galabaşı Tümülüsü	50~70	
EE4	Merkez	40° 43' 30" K - 26° 06' 25" D	8	Çataltepe Tümülüsü	30~50	Hel.

EDİRNE HAVSA (Lev. CXXXVIII)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
EH1	Bostanlı	41° 35' 16" K - 26° 57' 47" D	2	Bostanlı Tümülüsü	30~50	
EH2	Merkez	41° 32' 07" K - 26° 49' 49" D	3	Havsa Tümülüsü	10~30	
EH3	Hasköy	41° 38' 27" K - 26° 52' 33" D	6	Hasköy A Tümülüsü	30~50	
EH4	Hasköy	41° 38' 18" K - 26° 51' 11" D	3	Hasköy B Tümülüsü	10~30	
EH5	Hasköy	41° 38' 23" K - 26° 51' 02" D	1	Hasköy C Tümülüsü	10~30	
EH6	Oğulpaşa	41° 35' 10" K - 26° 45' 10" D	2	Karahöyük Tümülüsü	10~30	
EH7	Oğulpaşa	41° 35' 53" K - 26° 46' 58" D	5	Kocahöyük Tümülüsü	30~50	
EH8	Oğulpaşa	41° 38' 15" K - 26° 44' 36" D	2	Oğulpaşa A Tümülüsü	10~30	
EH9	Oğulpaşa	41° 35' 22" K - 26° 44' 41" D	1	Oğulpaşa B Tümülüsü	10~30	
EH10	Oğulpaşa	41° 34' 58" K - 26° 45' 50" D	2	Oğulpaşa C Tümülüsü	30~50	
EH11	Oğulpaşa	41° 34' 43" K - 26° 46' 10" D	2	Oğulpaşa D Tümülüsü	10~30	Demir
EH12	Oğulpaşa	41° 36' 63" K - 26° 46' 38" D	2	Oğulpaşa E Tümülüsü	30~50	Demir
EH13	Oğulpaşa	41° 36' 04" K - 26° 46' 46" D	2	Oğulpaşa F Tümülüsü	10~30	Demir
EH14	Oğulpaşa	41° 36' 05" K - 26° 46' 53" D	1	Oğulpaşa G Tümülüsü	10~30	
EH15	Oğulpaşa	41° 36' 06" K - 26° 46' 57" D	3	Oğulpaşa H Tümülüsü	30~50	
EH16	Oğulpaşa	41° 36' 05" K - 26° 47' 05" D	3	Oğulpaşa I Tümülüsü	30~50	

EH17	Oğulpaşa	41° 35' 06" K - 26° 44' 06" D	2	Oğulpaşa J Tümülüsü	10~30	
EH18	Oğulpaşa	41° 34' 02" K - 26° 45' 26" D	3	Oğulpaşa K Tümülüsü	30~50	
EH19	Oğulpaşa	41° 37' 10" K - 26° 44' 20" D	2	Sepetlerstepe Tümülüsü	30~50	
EH20	Oğulpaşa	41° 35' 11" K - 26° 46' 06" D	2	Üçkardeşlerinhöyük	30~50	
EH21	Oğulpaşa	41° 36' 43" K - 26° 44' 33" D	3	Üçtepeler A Tümülüsü	10~30	
EH22	Oğulpaşa	41° 36' 44" K - 26° 44' 31" D	1	Üçtepeler B Tümülüsü	10~30	
EH23	Oğulpaşa	41° 36' 46" K - 26° 44' 29" D	1	Üçtepeler C Tümülüsü	10~30	
EH24	Osmanlı	41° 35' 31" K - 26° 49' 15" D	3	Osmanlı A Tümülüsü	10~30	
EH25	Osmanlı	41° 35' 28" K - 26° 49' 15" D	4	Osmanlı B Tümülüsü	30~50	
EH26	Osmanlı	41° 35' 24" K - 26° 49' 14" D	1	Osmanlı C Tümülüsü	10~30	
EH27	Osmanlı	41° 35' 00" K - 26° 49' 32" D	3	Osmanlı D Tümülüsü	30~50	
EH28	Osmanlı	41° 35' 12" K - 26° 48' 44" D	3	Osmanlı E Tümülüsü	10~30	
EH29	Osmanlı	41° 35' 51" K - 26° 48' 21" D	1	Osmanlı F Tümülüsü	10~30	
EH30	Osmanlı	41° 35' 43" K - 26° 47' 50" D	4	Osmanlı G Tümülüsü	10~30	
EH31	Söğütlüdere	41° 37' 12" K - 26° 48' 07" D	3	Çifttehöyük A Tümülüsü	10~30	
EH32	Söğütlüdere	41° 37' 10" K - 26° 48' 08" D	4	Çifttehöyük B Tümülüsü	10~30	
EH33	Söğütlüdere	41° 37' 17" K - 26° 47' 07" D	1	Üçtepeler A Tümülüsü	10~30	
EH34	Söğütlüdere	41° 37' 18" K - 26° 47' 07" D	1	Üçtepeler B Tümülüsü	10~30	
EH35	Söğütlüdere	41° 37' 23" K - 26° 47' 05" D	1	Üçtepeler C Tümülüsü	10~30	
EH36	Habiller	41° 41' 21" K - 26° 45' 06" D	4	Habiller A Tümülüsü	30~50	
EH37	Habiller	41° 41' 19" K - 26° 45' 06" D	1	Habiller B Tümülüsü	10~30	Demir
EH38	Habiller	41° 40' 37" K - 26° 45' 06" D	3	Habiller C Tümülüsü	10~30	
EH39	Habiller	41° 40' 35" K - 26° 45' 06" D	2	Habiller D Tümülüsü	10~30	
EH40	Habiller	41° 40' 22" K - 26° 45' 02" D	1	Habiller E Tümülüsü	10~30	

EDİRNE HAVSA

ENV.NO	KÖY	COGRAFI_KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
EH41	Habiller	41° 38' 45" K - 26° 47' 55" D	4	Habiller F Tümülüsü	10~30	
EH42	Habiller	41° 39' 06" K - 26° 48' 07" D	1	Habiller G Tümülüsü	30~50	
EH43	Habiller	41° 39' 12" K - 26° 48' 09" D	5	Habiller H Tümülüsü	30~50	
EH44	Köseömer	41° 34' 02" K - 26° 54' 53" D	3	Gürlüktepe Tümülüsü	30~50	
EH45	Köseömer	41° 35' 23" K - 26° 55' 12" D	3	Kirpitepe Tümülüsü	10~30	
EH46	Köseömer	41° 34' 32" K - 26° 55' 05" D	2	Yediyalaktepe Tümülüsü	10~30	
EH47	Taptık	41° 32' 22" K - 26° 56' 36" D	7	Kocahöyüktepe Tüm.	50~70	
EH48	Merkez civarı	41° 31' 39" K - 26° 51' 38" D	3	Havsa A	10~30	

EDİRNE İPSALA (Lev. CXXXIX)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI_KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
Eİ1	Hacıköy	40° 59' 18" K - 26° 33' 44" D	5	Kırmızıtopraktepe Tüm.	30~50	
Eİ2	Hacıköy	40° 59' 55" K - 26° 31' 54" D	4	Hacıköy A Tümülüsü	30~50	
Eİ3	Pazardere	40° 58' 04" K - 26° 34' 44" D	6	Höyüktepe A Tümülüsü	30~50	
Eİ4	Pazardere	40° 58' 03" K - 26° 34' 39" D	3	Höyüktepe B Tümülüsü	10~30	

Eİ5	Pazardere	40° 58' 01" K - 26° 34' 41" D	1	Höyüktepe C Tümülüsü	10~30	
Eİ6	Pazardere	40° 58' 52" K - 26° 34' 42" D	4	Pazardere Tümülüsü	10~30	
Eİ7	Sarıcaali	40° 59' 50" K - 26° 23' 23" D	5	Büyüktepe Tümülüsü	30~50	
Eİ8	Tevfikiye	41° 03' 54" K - 26° 29' 38" D	3	Mezarlıktepe Tümülüsü	10~30	
Eİ9	Tevfikiye	41° 05' 15" K - 26° 27' 43" D	3	Tevfikiye A Tümülüsü	10~30	
Eİ10	Tevfikiye	41° 04' 14" K - 26° 27' 38" D	4	Tevfikiye B Tümülüsü	10~30	
Eİ11	Saprtepe	40° 53' 02" K - 26° 26' 27" D	4	Sancaktepe	10~30	

EDİRNE KEŞAN (Lev. CXXXX)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
EK1	Kılıçköy	40° 45' 59" K - 26° 30' 39" D	4	Kılıçköy Tümülüsü	30~50	
EK2	Alıç	41° 03' 11" K - 26° 38' 43" D	2	Tavşantepe Tümülüsü	30~50	
EK3	Altıntaş	41° 00' 54" K - 26° 43' 50" D	6	Derinova A Tümülüsü	30~50	
EK4	Altıntaş	41° 01' 02" K - 26° 43' 47" D	2	Derinova B Tümülüsü	10~30	
EK5	Çobançeşmesi	40° 57' 22" K - 26° 40' 23" D	5	Muzalıhöyüğü Tümülüsü	10~30	
EK6	Maltepe	41° 01' 08" K - 26° 38' 11" D	4	Höyüktepe Tümülüsü	30~50	
EK7	Altıntaş	41° 00' 10" K - 26° 41' 08" D	2	Altıntaş A	10~30	
EK8	Altıntaş	41° 00' 29" K - 26° 41' 21" D	2	Altıntaş B	10~30	
EK9	Altıntaş	41° 00' 38" K - 26° 43' 10" D	3	Altıntaş C	10~30	

EDİRNE LALAPAŞA (Lev. CXXXXI)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEM I
EL1	Çalidere	41° 55' 10" K - 26° 43' 38" D	4	Kocameşeler Höyüğü Tüm.	10~30	
EL2	Çalidere	41° 56' 53" K - 26° 42' 31" D	1	Koruboyu	10~30	Demir
EL3	Çalidere	41° 57' 04" K - 26° 42' 39" D	1	Maltepe A	10~30	Demir
EL4	Çalidere	41° 57' 05" K - 26° 42' 39" D	2	Maltepe B	10~30	Demir
EL5	Çalidere	41° 57' 05" K - 26° 42' 40" D	3	Maltepe C	10~30	Demir
EL6	Çalidere	41° 57' 04" K - 26° 42' 40" D	1	Maltepe D	10~30	Demir
EL7	Çalidere	41° 57' 04" K - 26° 42' 40" D	1	Maltepe E	10~30	Demir

EDİRNE LALAPAŞA

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
EL8	Çalidere	41° 56' 54" K - 26° 43' 24" D	5	Sekizdönümler Tümülüsü	10~30	
EL9	Çalidere	41° 56' 04" K - 26° 44' 15" D	4	Üçhöyükler A Tümülüsü	30~50	
EL10	Çalidere	41° 56' 02" K - 26° 44' 17" D	3	Üçhöyükler B Tümülüsü	10~30	
EL11	Çalidere	41° 55' 48" K - 26° 44' 00" D	3	Üçhöyükler C Tümülüsü	10~30	
EL12	Çömlekköy	41° 50' 08" K - 26° 36' 03" D	10	Hacettepe Tümülüsü	50~70	
EL13	Çömlekköy	41° 50' 24" K - 26° 36' 31" D	2	Mezarlıktepe	10~30	Demir
EL14	Donköy	41° 53' 46" K - 26° 38' 43" D	2	Donköy Tümülüsü	10~30	
EL15	Hacılar	41° 56' 14" K - 26° 47' 00" D	4	Büyüktepe Tümülüsü	10~30	
EL16	Küçünlü	41° 55' 49" K - 26° 47' 06" D	3	Çingenehöyüğü Tümülüsü	10~30	
EL17	Sarıdanişment	41° 52' 44" K - 26° 49' 31" D	1	Sarıdanişment A Tümülüsü	10~30	
EL18	Sarıdanişment	41° 52' 15" K - 26° 49' 30" D	5	Sarıdanişment B Tümülüsü	30~50	
EL19	Sarıdanişment	41° 52' 17" K - 26° 49' 29" D	5	Sarıdanişment C Tümülüsü	30~50	

EL20	Sarıdanişment	41° 52' 05" K - 26° 49' 36" D	4	Sarıdanişment D Tümülüsü	10~30	
EL21	Sarıdanişment	41° 52' 05" K - 26° 49' 32" D	5	Sarıdanişment E Tümülüsü	10~30	
EL22	Sarıdanişment	41° 52' 03" K - 26° 49' 32" D	4	Sarıdanişment F Tümülüsü	10~30	
EL23	Sarıdanişment	41° 52' 11" K - 26° 49' 32" D	2	Sarıdanişment G Tümülüsü	10~30	Demir
EL24	Sarıdanişment	41° 52' 39" K - 26° 48' 44" D	2	Sarıdanişment H Tümülüsü	10~30	
EL25	Sarıdanişment	41° 52' 38" K - 26° 48' 42" D	1	Sarıdanişment I Tümülüsü	10~30	Demir
EL26	Sarıdanişment	41° 52' 38" K - 26° 48' 42" D	1	Sarıdanişment J Tümülüsü	10~30	Demir
EL27	Sarıdanişment	41° 52' 38" K - 26° 48' 42" D	1	Sarıdanişment K Tümülüsü	10~30	Demir
EL28	Sarıdanişment	41° 52' 37" K - 26° 48' 42" D	1	Sarıdanişment L Tümülüsü	10~30	Demir
EL29	Sarıdanişment	41° 52' 37" K - 26° 48' 42" D	1	Sarıdanişment M Tümülüsü	10~30	Demir
EL30	Sarıdanişment	41° 52' 37" K - 26° 48' 63" D	1	Sarıdanişment N Tümülüsü	10~30	Demir
EL31	Sarıdanişment	41° 52' 37" K - 26° 48' 44" D	2	Sarıdanişment O Tümülüsü	10~30	Demir
EL32	Sarıdanişment	41° 52' 42" K - 26° 48' 47" D	6	Sarıdanişment O Tümülüsü	10~30	
EL33	Sarıdanişment	41° 52' 44" K - 26° 48' 47" D	4	Sarıdanişment R Tümülüsü	10~30	
EL34	Sarıdanişment	41° 52' 54" K - 26° 49' 33" D	6	Sathhöyük Tümülüsü	10~30	
EL35	Ömeroba	41° 55' 57" K - 26° 55' 44" D	1	Ali Hüyüğü Tümülüsü	10~30	
EL36	Ömeroba	41° 56' 40" K - 26° 55' 24" D	1	Ömeroba A	10~30	
EL37	Ömeroba	41° 56' 41" K - 26° 55' 23" D	2	Ömeroba B	10~30	
EL38	Ömeroba	41° 56' 41" K - 26° 55' 22" D	1	Ömeroba C	10~30	Demir
EL39	Ömeroba	41° 57' 43" K - 26° 55' 41" D	2	Ömeroba D	10~30	Demir
EL40	Ömeroba	41° 57' 41" K - 26° 55' 39" D	1	Ömeroba E	10~30	Demir
EL41	Ömeroba	41° 56' 55" K - 26° 55' 03" D	1	Ömeroba F	10~30	Demir
EL42	Ömeroba	41° 56' 20" K - 26° 55' 20" D	1	Ömeroba G	10~30	Demir
EL43	Ömeroba	41° 55' 52" K - 26° 55' 55" D	1	Ömeroba H Tümülüsü	10~30	
EL44	Ömeroba	41° 55' 59" K - 26° 56' 31" D	1	Ömeroba İ	10~30	Demir
EL45	Ömeroba	41° 55' 59" K - 26° 56' 26" D	1	Ömeroba J	10~30	Demir
EL46	Ömeroba	41° 56' 00" K - 26° 56' 30" D	1	Ömeroba K	10~30	Demir
EL47	Ömeroba	41° 56' 02" K - 26° 56' 32" D	2	Ömeroba L	10~30	Demir
EL48	Ömeroba	41° 56' 01" K - 26° 56' 31" D	1	Ömeroba M	10~30	Demir
EL49	Ömeroba	41° 56' 04" K - 26° 56' 33" D	1	Ömeroba N	10~30	Demir
EL50	Ömeroba	41° 56' 06" K - 26° 56' 34" D	1	Ömeroba D	10~30	Demir
EL51	Taşlımüsellim	41° 49' 20" K - 26° 46' 33" D	1	İkizhöyükler A Tümülüsü	10~30	
EL52	Taşlımüsellim	41° 49' 21" K - 26° 46' 34" D	3	İkizhöyükler B Tümülüsü	30~50	
EL53	Taşlımüsellim	41° 50' 04" K - 26° 47' 24" D	4	Sırahöyükler A Tümülüsü	30~50	
EL54	Taşlımüsellim	41° 50' 02" K - 26° 47' 23" D	3	Sırahöyükler B Tümülüsü	10~30	
EL55	Taşlımüsellim	41° 50' 00" K - 26° 47' 21" D	1	Sırahöyükler C	10~30	
EL56	Taşlımüsellim	41° 49' 58" K - 26° 47' 22" D	3	Sırahöyükler D Tümülüsü	10~30	

EDİRNE LALAPAŞA

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
EL57	Taşlımüsellim	41° 49' 56" K - 26° 47' 20" D	5	Sırahöyükler E Tümülüsü	10~30	
EL58	Taşlımüsellim	41° 49' 53" K - 26° 47' 20" D	2	Sırahöyükler F Tümülüsü	10~30	
EL59	Taşlımüsellim	41° 49' 54" K - 26° 47' 17" D	4	Sırahöyükler G Tümülüsü	10~30	
EL60	Taşlımüsellim	41° 49' 52" K - 26° 47' 13" D	7	Sırahöyükler H Tümülüsü	10~30	
EL61	Taşlımüsellim	41° 49' 48" K - 26° 47' 11" D	8	Sırahöyükler İ Tümülüsü	30~50	

EL62	Taşlımüsellim	41° 49' 33" K - 26° 46' 57" D	8	Sırahöyükler J Tümülüsü	30-50	
EL63	Taşlımüsellim	41° 50' 14" K - 26° 47' 37" D	3	Sırahöyükler K Tümülüsü	50-70	
EL64	Taşlımüsellim	41° 50' 21" K - 26° 48' 14" D	4	Sırahöyükler L Tümülüsü	30-50	
EL65	Taşlımüsellim	41° 50' 26" K - 26° 47' 08" D	2	Taşlımüsellim A Tümülüsü	10-30	
EL66	Taşlımüsellim	41° 50' 33" K - 26° 47' 11" D	2	Taşlımüsellim B Tümülüsü	10-30	
EL67	Arpalık	41° 50' 36" K - 26° 44' 15" D	4	Arpalık Dolmeni	10-30	
EL68	Merkez	41° 51' 14" K - 26° 45' 06" D	2	Lalapaşa A	10-30	Demir
EL69	Merkez	41° 49' 29" K - 26° 43' 04" D	2	Lalapaşa B Tümülüsü	10-30	
EL70	Vaysal	41° 55' 22" K - 26° 51' 10" D	3	Vaysal A	10-30	
EL71	Vaysal	41° 55' 21" K - 26° 51' 09" D	6	Vaysal B	10-30	
EL72	Vaysal	41° 57' 58" K - 26° 55' 54" D	3	Vaysal C	10-30	Demir
EL73	Vaysal	41° 57' 57" K - 26° 55' 52" D	2	Vaysal D	10-30	Demir
EL74	Merkez	41° 48' 40" K - 26° 44' 21" D	7	Yağmurhöyükler A Tüm.	10-30	
EL75	Merkez	41° 48' 43" K - 26° 44' 20" D	1	Yağmurhöyükler B Tüm.	10-30	
EL76	Merkez	41° 48' 37" K - 26° 44' 29" D	1	Yağmurhöyükler C Tüm.	10-30	
EL77	Merkez	41° 48' 49" K - 26° 44' 32" D	2	Yağmurhöyükler D Tüm.	30-50	
EL78	Merkez	41° 48' 57" K - 26° 44' 35" D	2	Yağmurhöyükler E Tüm.	10-30	
EL79	Merkez	41° 49' 00" K - 26° 44' 36" D	3	Yağmurhöyükler F Tüm.	30-50	
EL80	Merkez	41° 49' 02" K - 26° 44' 38" D	5	Yağmurhöyükler G Tüm.	10-30	
EL81	Merkez	41° 49' 03" K - 26° 44' 40" D	9	Yağmurhöyükler H Tüm.	50-70	
EL82	Merkez	41° 49' 05" K - 26° 44' 39" D	1	Yağmurhöyükler I Tüm.	10-30	
EL83	Merkez	41° 49' 07" K - 26° 44' 41" D	1	Yağmurhöyükler I Tüm.	10-30	
EL84	Merkez	41° 48' 21" K - 26° 44' 18" D	2	Yağmurhöyükler J Tüm.	10-30	
EL85	Merkez	41° 49' 07" K - 26° 44' 41" D	1	Yağmurhöyükler K Tüm.	10-30	
EL86	Çömlekakpınar	41° 51' 24" K - 26° 38' 50" D	3	İkiztepe A Tümülüsü	30-50	
EL87	Çömlekakpınar	41° 51' 02" K - 26° 37' 34" D	12	İkiztepe B Tümülüsü	50-70	
EL88	Çömlekakpınar	41° 50' 39" K - 26° 39' 15" D	2	Çömlekakpınar A Tüm.	10-30	
EL89	Çömlekakpınar	41° 49' 27" K - 26° 39' 58" D	2	Çömlekakpınar B Tüm.	10-30	
EL90	Çömlekakpınar	41° 48' 23" K - 26° 38' 13" D	1	İğrekbayırı Tümülüsü	10-30	
EL91	Çömlekakpınar	41° 49' 08" K - 26° 37' 30" D	3	Kavaraçtepe A Tümülüsü	10-30	
EL92	Çömlekakpınar	41° 49' 10" K - 26° 37' 30" D	1	Kavaraçtepe B Tümülüsü	10-30	
EL93	Çömlekakpınar	41° 51' 17" K - 26° 40' 35" D	9	Koyunçeşme A Tümülüsü	30-50	
EL94	Çömlekakpınar	41° 51' 16" K - 26° 40' 32" D	8	Koyunçeşme B Tümülüsü	30-50	
EL95	Çömlekakpınar	41° 51' 15" K - 26° 40' 53" D	2	Koyunçeşme C Tümülüsü	10-30	Demir
EL96	Çömlekakpınar	41° 51' 36" K - 26° 40' 18" D	4	Koyunçeşme D Tümülüsü	10-30	
EL97	Çömlekakpınar	41° 51' 47" K - 26° 40' 22" D	3	Koyunçeşme E Tümülüsü	10-30	
EL98	Hanlıyence	41° 52' 00" K - 26° 40' 33" D	2	Koyunçeşme F Tümülüsü	10-30	
EL99	Hanlıyence	41° 52' 11" K - 26° 40' 29" D	2	Koyunçeşme G Tümülüsü	10-30	
EL100	Yünlüce	41° 52' 02" K - 26° 40' 16" D	8	Koyunçeşme H Tümülüsü	10-30	
EL101	Yünlüce	41° 52' 35" K - 26° 39' 46" D	1	Koyunçeşme I Tümülüsü	10-30	
EL102	Çömlekakpınar	41° 51' 41" K - 26° 40' 07" D	2	Koyunçeşme I Tümülüsü	10-30	
EL103	Çömlekakpınar	41° 51' 41" K - 26° 40' 09" D	3	Koyunçeşme J Tümülüsü	10-30	
EL104	Hanlıyence	41° 51' 27" K - 26° 42' 25" D	2	Zambaklıtepe A Tümülüsü	10-30	
EL105	Hanlıyence	41° 51' 16" K - 26° 42' 12" D	2	Zambaklıtepe B Tümülüsü	10-30	

EDİRNE LALAPAŞA

ENV_NO	KÖY	COGRAFI_KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
EL106	Hanlıyenice	41° 51' 57" K - 26° 41' 11" D	1	Mezarlıktepe Tümülüsü	10-30	
EL107	Hanlıyenice	41° 52' 07" K - 26° 41' 58" D	2	Hanlıyenice Tümülüsü	10-30	
EL108	Hanlıyenice	41° 51' 34" K - 26° 41' 01" D	3	Koşukayalar A Tümülüsü	10-30	Demir
EL109	Hanlıyenice	41° 51' 34" K - 26° 41' 02" D	2	Koşukayalar B Tümülüsü	10-30	Demir
EL110	Hanlıyenice	41° 51' 35" K - 26° 41' 04" D	2	Koşukayalar C Tümülüsü	10-30	Demir
EL111	Hanlıyenice	41° 51' 38" K - 26° 41' 05" D	2	Koşukayalar D Tümülüsü	10-30	
EL112	Hanlıyenice	41° 51' 39" K - 26° 41' 02" D	3	Koşukayalar E Tümülüsü	10-30	
EL113	Hanlıyenice	41° 51' 39" K - 26° 41' 00" D	2	Koşukayalar F Tümülüsü	10-30	
EL114	Hanlıyenice	41° 51' 47" K - 26° 40' 55" D	3	Koşukayalar G Tüm.	10-30	Demir
EL115	Hanlıyenice	41° 51' 47" K - 26° 40' 54" D	2	Koşukayalar H Tümülüsü	10-30	Demir
EL116	Ortakçı	41° 44' 56" K - 26° 43' 32" D	1	Dokuztepelere A Tüm.	10-30	
EL117	Ortakçı	41° 45' 24" K - 26° 43' 08" D	3	Dokuztepelere B Tüm.	30-50	
EL118	Ortakçı	41° 45' 26" K - 26° 43' 08" D	5	Dokuztepelere C Tüm.	30-50	
EL119	Ortakçı	41° 45' 28" K - 26° 43' 08" D	3	Dokuztepelere D Tüm.	10-30	
EL120	Ortakçı	41° 45' 30" K - 26° 43' 09" D	1	Dokuztepelere E Tüm.	10-30	
EL121	Ortakçı	41° 45' 34" K - 26° 43' 11" D	1	Dokuztepelere F Tüm.	10-30	
EL122	Ortakçı	41° 45' 38" K - 26° 43' 13" D	2	Dokuztepelere G Tüm.	30-50	
EL123	Ortakçı	41° 45' 39" K - 26° 43' 16" D	1	Dokuztepelere H Tüm.	10-30	
EL124	Ortakçı	41° 45' 41" K - 26° 43' 16" D	3	Dokuztepelere I Tüm.	10-30	
EL125	Ortakçı	41° 45' 41" K - 26° 43' 19" D	3	Dokuztepelere I Tüm.	30-50	
EL126	Ortakçı	41° 45' 37" K - 26° 43' 15" D	1	Dokuztepelere J Tüm.	10-30	
EL127	Ortakçı	41° 45' 59" K - 26° 43' 24" D	2	Dokuztepelere K Tüm.	10-30	
EL128	Ortakçı	41° 45' 41" K - 26° 43' 16" D	1	Dokuztepelere L Tüm.	10-30	
EL129	Ortakçı	41° 45' 37" K - 26° 43' 31" D	1	Dokuztepelere M Tüm.	10-30	
EL130	Ortakçı	41° 45' 34" K - 26° 43' 30" D	1	Dokuztepelere N Tüm.	10-30	
EL131	Ortakçı	41° 47' 29" K - 26° 44' 10" D	5	Mezarlıktepe Tümülüsü	10-30	
EL132	Kavaklı	41° 48' 00" K - 26° 45' 07" D	6	Kavaklı A Tümülüsü	10-30	
EL133	Kavaklı	41° 47' 56" K - 26° 44' 45" D	7	Kavaklı B Tümülüsü	10-30	
EL134	Sinanköy	26° 41' 39" D - 26° 41' 39" D	3	Sinanköy A Tümülüsü	10-30	
EL135	Sinanköy	41° 47' 49" K - 26° 41' 21" D	7	Sinanköy B Tümülüsü	10-30	
EL136	Sinanköy	41° 50' 53" K - 26° 42' 09" D	2	Doğantepe A Tümülüsü	10-30	
EL137	Sinanköy	41° 50' 44" K - 26° 42' 06" D	1	Doğantepe B Tümülüsü	10-30	
EL138	Sinanköy	41° 48' 11" K - 26° 43' 04" D	1	Kanlıdelik A Tümülüsü	10-30	
EL139	Sinanköy	41° 48' 03" K - 26° 43' 18" D	1	Kanlıdelik B Tümülüsü	10-30	
EL140	Yünlüce	41° 51' 22" K - 26° 38' 24" D	3	İkizhöyükler A Tümülüsü	10-30	
EL141	Yünlüce	41° 51' 22" K - 26° 38' 28" D	5	İkizhöyükler B Tümülüsü	10-30	
EL142	Yünlüce	41° 51' 50" K - 26° 38' 13" D	6	Çalışırtı Tümülüsü	50-70	
EL143	Çömlekakpınar	41° 51' 07" K - 26° 39' 55" D	8	Yelkaraağaç Tümülüsü	30-50	
EL144	Çömlekköy	41° 50' 16" K - 26° 36' 30" D	4	Çömlekköy A	10-30	
EL145	Büyük Öğünlü	41° 53' 43" K - 26° 44' 09" D	3	Büyük Öğünlü Dolmenleri	10-30	

EDİRNE MERİÇ (Lev. CXXXXII)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI_KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
--------	-----	-------------------	------	-----	-------	--------

EME1	Merkez	41° 11' 32" K - 26° 24' 38" D	3	Höyüktepe Tümülüsü	30~50	
EME2	Merkez	41° 10' 43" K - 26° 24' 44" D	2	Meriç A Tümülüsü	10~30	
EME3	Kavaklı	41° 13' 38" K - 26° 32' 18" D	6	Çiftehöyük A Tümülüsü	30~50	
EME4	Kavaklı	41° 13' 34" K - 26° 32' 17" D	4	Çiftehöyük B Tümülüsü	50~70	

EDİRNE MERİÇ

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
EME5	Kavaklı	41° 13' 21" K - 26° 31' 54" D	3	Küçükhöyük Tümülüsü	10~30	
EME6	Küplü	41° 05' 34" K - 26° 21' 47" D	3	Höyüktepe Tümülüsü	10~30	
EME7	Nasuhbey	41° 14' 02" K - 26° 22' 22" D	4	Üçbüyükler A Tümülüsü	10~30	
EME8	Nasuhbey	41° 14' 01" K - 26° 22' 23" D	4	Üçbüyükler B Tümülüsü	10~30	
EME9	Nasuhbey	41° 14' 03" K - 26° 22' 26" D	4	Üçbüyükler C Tümülüsü	10~30	
EME10	Nasuhbey	41° 14' 04" K - 26° 22' 29" D	2	Üçbüyükler D Tümülüsü	10~30	

EDİRNE SÜLOĞLU (Lev. CXXXXIII)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
ES1	Merkez	41° 49' 15" K - 26° 57' 17" D	2	Höyüktepe	10~30	
ES2	Büyükgerdelli	41° 44' 35" K - 26° 56' 46" D	4	Dikilitaştepe Tümülüsü	10~30	
ES3	Büyükgerdelli	41° 45' 39" K - 26° 58' 12" D	2	Büyüktepe Tümülüsü	10~30	
ES4	Büyükgerdelli	41° 44' 46" K - 26° 58' 02" D	2	Tavşantepe Tümülüsü	10~30	
ES5	Domurcalı	41° 49' 14" K - 26° 48' 53" D	3	Çamlık Tümülüsü	10~30	Demir
ES6	Domurcalı	41° 48' 11" K - 26° 47' 48" D	7	Kabahöyük Tümülüsü	30~50	
ES7	Domurcalı	41° 49' 06" K - 26° 47' 44" D	3	Kırmızıhöyük Tümülüsü	10~30	
ES8	Domurcalı	41° 48' 48" K - 26° 48' 26" D	2	Ömerhöyük Tümülüsü	10~30	
ES9	Geçkinli	41° 45' 55" K - 26° 51' 02" D	3	Geçkinli A Tümülüsü	30~50	
ES10	Geçkinli	41° 45' 45" K - 26° 50' 58" D	1	Geçkinli B Tümülüsü	10~30	
ES11	Geçkinli	41° 44' 39" K - 26° 50' 53" D	2	Geçkinli C Tümülüsü	10~30	
ES12	Geçkinli	41° 44' 33" K - 26° 50' 37" D	5	Geçkinli D Tümülüsü	10~30	
ES13	Geçkinli	41° 44' 33" K - 26° 50' 36" D	1	Geçkinli E Tümülüsü	10~30	Demir
ES14	Geçkinli	41° 44' 34" K - 26° 50' 37" D	1	Geçkinli F Tümülüsü	10~30	Demir
ES15	Geçkinli	41° 44' 32" K - 26° 50' 34" D	1	Geçkinli G Tümülüsü	10~30	Demir
ES16	Geçkinli	41° 44' 31" K - 26° 50' 41" D	1	Geçkinli H Tümülüsü	10~30	
ES17	Geçkinli	41° 44' 30" K - 26° 50' 41" D	1	Geçkinli İ Tümülüsü	10~30	
ES18	Geçkinli	41° 44' 51" K - 26° 52' 47" D	2	Geçkinli J Tümülüsü	30~50	
ES19	Geçkinli	41° 44' 46" K - 26° 52' 40" D	2	Geçkinli K Tümülüsü	10~30	
ES20	Geçkinli	41° 44' 37" K - 26° 52' 42" D	6	Geçkinli L Tümülüsü	10~30	
ES21	Geçkinli	41° 44' 34" K - 26° 52' 43" D	2	Geçkinli M Tümülüsü	10~30	
ES22	Geçkinli	41° 44' 31" K - 26° 52' 43" D	1	Geçkinli N Tümülüsü	10~30	
ES23	Geçkinli	41° 44' 29" K - 26° 52' 43" D	2	Geçkinli O Tümülüsü	10~30	
ES24	Geçkinli	41° 44' 51" K - 26° 52' 47" D	5	Höyüktepe Tümülüsü	30~50	
ES25	Geçkinli	41° 45' 20" K - 26° 50' 51" D	8	Kocahöyük Tümülüsü	50~70	
ES26	Geçkinli	41° 44' 28" K - 26° 50' 36" D	5	Şehittepe Tümülüsü	30~50	
ES27	Hacıumur	41° 41' 28" K - 26° 46' 54" D	3	Kokaştepe A Tümülüsü	30~50	
ES28	Hacıumur	41° 41' 25" K - 26° 46' 52" D	6	Kokaştepe A Tümülüsü	30~50	
ES29	Hacıumur	41° 42' 05" K - 26° 46' 01" D	4	Üçtepeler A Tümülüsü	30~50	

ES30	Hacırumur	41° 41' 49" K - 26° 46' 04" D	3	Üçtepeler B Tümülüsü	30~50	
ES31	Keramettin	41° 46' 49" K - 26° 58' 55" D	5	Keramettin Tümülüsü	30~50	Hel.
ES32	Sülecik	41° 50' 32" K - 26° 51' 01" D	3	Dişlihöyük Tümülüsü	10~30	
ES33	Sülecik	41° 48' 15" K - 26° 50' 47" D	2	Kocamezarlık A Tüm.	10~30	
ES34	Sülecik	41° 48' 16" K - 26° 50' 46" D	2	Kocamezarlık B Tüm.	10~30	
ES35	Sülecik	41° 48' 26" K - 26° 51' 41" D	2	Sülecik Tümülüsü	30~50	
ES36	Taşlısekban	41° 48' 05" K - 26° 53' 38" D	2	Höyükler A Tümülüsü	30~50	
ES37	Taşlısekban	41° 48' 04" K - 26° 53' 37" D	1	Höyükler B	10~30	
ES38	Taşlısekban	41° 48' 10" K - 26° 53' 38" D	2	Höyükler C Tümülüsü	10~30	
ES39	Tatarlar	41° 49' 46" K - 26° 55' 16" D	1	Aksu A	10~30	Demir

EDİRNE SÜLOĞLU

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
ES40	Tatarlar	41° 49' 44" K - 26° 55' 16" D	1	Aksu B	10~30	Demir
ES41	Tatarlar	41° 49' 42" K - 26° 55' 14" D	2	Aksu C	10~30	Demir
ES42	Tatarlar	41° 49' 41" K - 26° 55' 15" D	1	Aksu D	10~30	Demir
ES43	Tatarlar	41° 49' 41" K - 26° 55' 13" D	1	Aksu E	10~30	Demir
ES44	Tatarlar	41° 52' 14" K - 26° 55' 25" D	2	Tatarlar A Tümülüsü	10~30	Demir
ES45	Tatarlar	41° 52' 13" K - 26° 55' 23" D	2	Tatarlar B Tümülüsü	10~30	Demir
ES46	Tatarlar	41° 51' 58" K - 26° 54' 43" D	1	Tatarlar C Tümülüsü	10~30	Demir
ES47	Tatarlar	41° 51' 11" K - 26° 54' 00" D	1	Tatarlar D Tümülüsü	10~30	Demir
ES48	Tatarlar	41° 49' 29" K - 26° 53' 30" D	2	Tatarlar E Tümülüsü	10~30	
ES49	Tatarlar	41° 49' 04" K - 26° 53' 28" D	3	Tatarlar F Tümülüsü	10~30	
ES50	Tatarlar	41° 48' 59" K - 26° 53' 59" D	2	Tatarlar F Tümülüsü	10~30	
ES51	Tatarlar	41° 50' 26" K - 26° 55' 52" D	7	Üçhöyükler A Tümülüsü	30~50	
ES52	Tatarlar	41° 50' 26" K - 26° 55' 50" D	7	Üçhöyükler B Tümülüsü	30~50	
ES53	Tatarlar	41° 50' 27" K - 26° 55' 50" D	5	Üçhöyükler C Tümülüsü	30~50	
ES54	Tatarlar	41° 50' 27" K - 26° 55' 52" D	1	Üçhöyükler D Tümülüsü	10~30	Demir
ES55	Tatarlar	41° 50' 28" K - 26° 55' 52" D	1	Üçhöyükler E Tümülüsü	10~30	Demir
ES56	Tatarlar	41° 50' 28" K - 26° 55' 53" D	2	Üçhöyükler F Tümülüsü	10~30	
ES57	Yağcılı	41° 46' 26" K - 26° 50' 11" D	3	Yağcılı A Tümülüsü	30~50	
ES58	Arpaç	41° 42' 09" K - 26° 53' 19" D	6	Arpaçtepe Tümülüsü	10~30	Roma
ES59	Arpaç	41° 40' 29" K - 26° 53' 53" D	5	Koruarpalı Tümülüsü	10~30	
ES60	Arpaç	41° 41' 20" K - 26° 53' 55" D	7	Yumurtatepe Tümülüsü	10~30	
ES61	Arpaç	41° 41' 59" K - 26° 54' 13" D	5	Cevizlikçi Tümülüsü	30~50	
ES62	Arpaç	41° 41' 31" K - 26° 53' 46" D	1	Kışlatepe B Tümülüsü	10~30	
ES63	Arpaç	41° 41' 32" K - 26° 53' 47" D	1	Kışlatepe C Tümülüsü	10~30	
ES64	Arpaç	41° 41' 32" K - 26° 53' 47" D	1	Kışlatepe D Tümülüsü	10~30	
ES65	Arpaç	41° 41' 33" K - 26° 53' 46" D	3	Kışlatepe E Tümülüsü	10~30	
ES66	Arpaç	41° 41' 33" K - 26° 53' 45" D	1	Kışlatepe F Tümülüsü	10~30	
ES67	Arpaç	41° 41' 34" K - 26° 53' 46" D	2	Kışlatepe G Tümülüsü	10~30	
ES68	Arpaç	41° 42' 00" K - 26° 52' 15" D	4	Bekçitepe Tümülüsü	10~30	
ES69	Küküler	41° 44' 12" K - 26° 54' 32" D	14	Kartaltepe Tümülüsü	70~90	
ES70	Küküler	41° 44' 09" K - 26° 54' 03" D	8	Ortadeğirmen Tümülüsü	10~30	
ES71	Küküler	41° 43' 11" K - 26° 54' 26" D	7	Küküler A Tümülüsü	10~30	

ES72	Küküler	41° 42' 17" K - 26° 54' 02" D	3	Üçtepeler A Tümülüsü	10-30	
ES73	Küküler	41° 42' 17" K - 26° 54' 02" D	2	Üçtepeler B Tümülüsü	10-30	
ES74	Küküler	41° 42' 19" K - 26° 54' 01" D	2	Üçtepeler C Tümülüsü	10-30	
ES75	Küküler	41° 42' 19" K - 26° 54' 04" D	4	Üçtepeler D Tümülüsü	10-30	
ES76	Küküler	41° 43' 44" K - 26° 54' 56" D	3	Halkalıtepe Tümülüsü	10-30	
ES77	Küküler	41° 43' 08" K - 26° 54' 32" D	3	Arpaçbağlık A Tümülüsü	10-30	
ES78	Küküler	41° 43' 08" K - 26° 54' 29" D	3	Arpaçbağlık B Tümülüsü	10-30	
ES79	Küküler	41° 43' 05" K - 26° 54' 24" D	5	Arpaçbağlık C Tümülüsü	10-30	
ES80	Küküler	41° 43' 03" K - 26° 54' 33" D	4	Arpaçbağlık D Tümülüsü	10-30	
ES81	Küküler	41° 43' 01" K - 26° 54' 38" D	3	Arpaçbağlık E Tümülüsü	10-30	
ES82	Küküler	41° 43' 01" K - 26° 54' 36" D	3	Arpaçbağlık F Tümülüsü	10-30	
ES83	Küküler	41° 43' 00" K - 26° 54' 33" D	9	Arpaçbağlık G Tümülüsü	10-30	
ES84	Küküler	41° 43' 00" K - 26° 54' 30" D	4	Arpaçbağlık H Tümülüsü	10-30	
ES85	Küküler	41° 42' 50" K - 26° 54' 26" D	3	Arpaçbağlık İ Tümülüsü	10-30	
ES86	Küküler	41° 42' 48" K - 26° 54' 25" D	3	Arpaçbağlık J Tümülüsü	10-30	
ES87	Küküler	41° 42' 43" K - 26° 54' 16" D	3	Arpaçbağlık K Tümülüsü	10-30	

EDİRNE SÜLOĞLU

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
ES88	Küküler	41° 42' 32" K - 26° 54' 13" D	4	Arpaçbağlık K Tümülüsü	10-30	
ES89	Küküler	41° 43' 31" K - 26° 53' 15" D	10	Kocatepe Tümülüsü	100 m.	
ES90	Küküler	41° 43' 38" K - 26° 53' 12" D	3	Dikinebayır A Tümülüsü	10-30	
ES91	Küküler	41° 43' 41" K - 26° 53' 12" D	8	Dikinebayır B Tümülüsü	10-30	
ES92	Küküler	41° 43' 43" K - 26° 53' 14" D	4	Dikinebayır C Tümülüsü	10-30	
ES93	Küküler	41° 43' 28" K - 26° 51' 59" D	1	Küküler B Tümülüsü	10-30	
ES94	Merkez	41° 45' 04" K - 26° 54' 39" D	10	Süloğlu A Tümülüsü	10-30	

EDİRNE UZUNKÖPRÜ (Lev. CXXXXIV)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
EU1	Kabahöyük	41° 13' 47" K - 26° 57' 33" D	12	Kabahöyük Tümülüsü	70-90	
EU2	Kabahöyük	41° 12' 59" K - 26° 57' 26" D	7	Donhöyük Tümülüsü	30-50	
EU3	Çavuşlu	41° 04' 57" K - 26° 46' 12" D	2	Çavuşlutepe Tümülüsü	30-50	
EU4	Çiftlikköy	41° 14' 10" K - 26° 38' 11" D	4	Çiftlikköy Tümülüsü	10-30	
EU5	Değirmenci	41° 18' 51" K - 26° 43' 17" D	5	Üçhöyükler A Tümülüsü	10-30	
EU6	Değirmenci	41° 19' 18" K - 26° 43' 53" D	8	Üçhöyükler B Tümülüsü	30-50	
EU7	Eskiköy	41° 17' 59" K - 26° 40' 05" D	6	Eskiköy A Tümülüsü	30-50	
EU8	Eskiköy	41° 18' 52" K - 26° 39' 42" D	6	Eskiköy B Tümülüsü	30-50	
EU9	Eskiköy	41° 18' 30" K - 26° 39' 13" D	5	Eskiköy C Tümülüsü	30-50	
EU10	Eskiköy	41° 18' 28" K - 26° 39' 10" D	4	Eskiköy D Tümülüsü	10-30	
EU11	Hamitli	41° 20' 23" K - 26° 41' 31" D	1	Taşlıhöyük Tümülüsü	10-30	
EU12	Kadıköy	41° 06' 38" K - 26° 39' 08" D	4	Kadıköy Tümülüsü	10-30	
EU13	Kırköy	41° 04' 53" K - 26° 42' 33" D	4	Höyüktepe Tümülüsü	10-30	
EU14	Kurttepe	41° 21' 27" K - 26° 42' 04" D	4	Höyüktepe Tümülüsü	30-50	
EU15	Kurttepe	41° 21' 56" K - 26° 42' 24" D	1	Üçbüyükler A Tümülüsü	10-30	

EU16	Kurttepe	41° 21' 55" K - 26° 42' 25" D	2	Üçbüyükler B Tümülüsü	10-30	Demir
EU17	Kurttepe	41° 21' 56" K - 26° 42' 27" D	2	Üçbüyükler C Tümülüsü	30-50	Demir
EU18	Kurttepe	41° 21' 56" K - 26° 42' 30" D	2	Üçbüyükler D Tümülüsü	30-50	Demir
EU19	Sığircılı	41° 24' 13" K - 26° 39' 49" D	4	Çifhöyük A Tümülüsü	30-50	
EU20	Sığircılı	41° 24' 10" K - 26° 39' 50" D	2	Çifhöyük B Tümülüsü	10-30	
EU21	Süleymaniye	41° 06' 58" K - 26° 46' 57" D	8	Süleymaniye A Tüm.	30-50	
EU22	Süleymaniye	41° 07' 00" K - 26° 47' 01" D	7	Süleymaniye B Tüm.	30-50	
EU23	Süleymaniye	41° 07' 00" K - 26° 47' 01" D	4	Süleymaniye C Tüm.	30-50	
EU24	Süleymaniye	41° 07' 01" K - 26° 46' 59" D	2	Süleymaniye D Tüm.	10-30	
EU25	Süleymaniye	41° 07' 03" K - 26° 47' 11" D	3	Süleymaniye E Tüm.	10-30	
EU26	Türkobası	41° 05' 24" K - 26° 37' 07" D	4	Höyüktepe Tümülüsü	30-50	
EU27	Yeniköy	41° 21' 29" K - 26° 45' 31" D	5	Yeniköy A Tümülüsü	30-50	
EU28	Elmalı	41° 11' 12" K - 26° 53' 50" D	5	Elmalı A Tümülüsü	10-30	
EU29	Elmalı	41° 11' 33" K - 26° 53' 15" D	2	Elmalı B Tümülüsü	10-30	
EU30	Elmalı	41° 11' 09" K - 26° 54' 00" D	2	Elmalı C Tümülüsü	30-50	
EU31	Elmalı	41° 11' 14" K - 26° 53' 58" D	5	Elmalı D Tümülüsü	30-50	
EU32	Elmalı	41° 11' 16" K - 26° 54' 01" D	6	Elmalı E Tümülüsü	30-50	
EU33	Elmalı	41° 11' 16" K - 26° 53' 59" D	3	Elmalı F Tümülüsü	10-30	
EU34	Çöpköy	41° 10' 18" K - 26° 49' 23" D	5	Tekhöyük Tümülüsü	10-30	
EU35	Karabürçek	41° 05' 18" K - 26° 49' 45" D	2	Karabürçek A Tümülüsü	30-50	
EU36	Yağmurca	41° 09' 23" K - 26° 50' 25" D	8	Yağmurca A Tümülüsü	30-50	
EU37	Yağmurca	41° 10' 48" K - 26° 49' 20" D	7	Yağmurca B Tümülüsü	30-50	
EU38	Yağmurca	41° 10' 45" K - 26° 49' 20" D	8	Yağmurca C Tümülüsü	30-50	

EDİRNE UZUNKÖPRÜ

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
EU39	Kavacık	41° 11' 08" K - 26° 40' 26" D	10	Höyüktepe Tümülüsü	70-90	
EU40	Kavacık	41° 12' 22" K - 26° 40' 03" D	4	Höyüktepe 2 Tümülüsü	30-50	
EU41	Kavacık	41° 12' 22" K - 26° 40' 03" D	4	Yaylabağı Tümülüsü	30-50	
EU42	Turnacı	41° 13' 05" K - 26° 57' 28" D	5	Turnacı A	10-30	
EU43	Turnacı	41° 13' 05" K - 26° 57' 32" D	1	Turnacı B	10-30	

İSTANBUL ÇATALCA (Lev. CXXXXV)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
İÇ1	Muratbey	41° 04' 06" K - 28° 29' 56" D	5	Höyüktepe	10-30	
İÇ2	Binkılıç	41° 24' 50" K - 28° 10' 43" D	3	Binkılıç Tümülüsü	10-30	

İSTANBUL SİLİVRİ (Lev. CXXXXVI)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
İS1	Çantaköy	41° 03' 58" K - 28° 05' 20" D	4	Çantaköy A Tümülüsü	30-50	
İS2	Çantaköy	41° 03' 51" K - 28° 05' 26" D	3	Çantaköy B Tümülüsü	10-30	
İS3	Eskiçantaköy	41° 06' 53" K - 28° 04' 08" D	14	Eskiçantaköy A Tüm.	70-90	

İS4	Eskiçantaköy	41° 06' 40" K - 28° 04' 04" D	9	Eskiçantaköy B Tüm.	50~70	
İS5	Eskiçantaköy	41° 06' 48" K - 28° 02' 55" D	26	Eskiçantaköy C Tüm.	100 m.	
İS6	Seymencivarı	41° 08' 06" K - 28° 10' 09" D	5	Höyüktepe Tümülüsü	30~50	
İS7	Küçükseymen	41° 09' 06" K - 28° 09' 07" D	11	Bağlarhöyük Tümülüsü	50~70	
İS8	Çeltik	41° 05' 80" K - 28° 06' 62" D	5	Höyüktepe Tümülüsü	30~50	
İS9	Alipaşa	41° 05' 50" K - 28° 12' 32" D	5	Patbıdar A Tümülüsü	50~70	
İS10	Alipaşa	41° 09' 50" K - 28° 12' 32" D	2	Patbıdar B Tümülüsü	30~50	
İS11	Ortaköy	41° 05' 27" K - 28° 23' 31" D	8	Höyüktepe Tümülüsü	50~70	
İS12	Değirmenköy	41° 06' 41" K - 28° 00' 13" D	7	İşarettepe Tümülüsü	30~50	
İS13	Ortaköy	41° 04' 31" K - 28° 24' 49" D	7	Ortaköy A	30~50	
İS14	Alipaşa	41° 03' 53" K - 28° 07' 23" D	8	Cambaztepe	10~30	
İS15	Danamandıra	41° 18' 22" K - 28° 15' 23" D	4	Bakacak A	10~30	
İS16	Danamandıra	41° 18' 22" K - 28° 15' 23" D	4	Bakacak B	10~30	
İS17	Danamandıra	41° 18' 22" K - 28° 15' 24" D	4	Bakacak C	10~30	
İS18	Danamandıra	41° 18' 21" K - 28° 15' 24" D	1	Bakacak D	10~30	Demir
İS19	Danamandıra	41° 18' 20" K - 28° 15' 24" D	1	Bakacak E	10~30	Demir
İS20	Danamandıra	41° 18' 20" K - 28° 15' 25" D	3	Bakacak F	10~30	
İS21	Danamandıra	41° 18' 17" K - 28° 15' 24" D	3	Bakacak G	10~30	Demir
İS22	Danamandıra	41° 18' 17" K - 28° 15' 24" D	3	Bakacak H	10~30	
İS23	Danamandıra	41° 18' 16" K - 28° 15' 24" D	4	Bakacak I	10~30	
İS24	Danamandıra	41° 18' 15" K - 28° 15' 23" D	4	Bakacak J	10~30	
İS25	Danamandıra	41° 18' 12" K - 28° 15' 28" D	7	Bakacak K	10~30	
İS26	Danamandıra	41° 18' 12" K - 28° 15' 29" D	2	Bakacak L	10~30	Demir
İS27	Danamandıra	41° 18' 13" K - 28° 15' 31" D	1	Bakacak M	10~30	Demir
İS28	Danamandıra	41° 18' 13" K - 28° 15' 31" D	2	Bakacak N	10~30	Demir
İS29	Danamandıra	41° 18' 14" K - 28° 15' 31" D	1	Bakacak O	10~30	Demir
İS30	Danamandıra	41° 18' 14" K - 28° 15' 31" D	4	Bakacak Ö	10~30	Demir
İS31	Danamandıra	41° 18' 14" K - 28° 15' 31" D	1	Bakacak P	10~30	Demir
İS32	Danamandıra	41° 18' 14" K - 28° 15' 31" D	1	Bakacak R	10~30	Demir

İSTANBUL SİLİVRİ

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDİNAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
İS33	Danamandıra	41° 18' 15" K - 28° 15' 34" D	1	Bakacak S	10~30	Demir
İS34	Danamandıra	41° 18' 15" K - 28° 15' 34" D	3	Bakacak Ş	10~30	Demir
İS35	Danamandıra	41° 18' 16" K - 28° 15' 35" D	2	Bakacak T	10~30	Demir
İS36	Danamandıra	41° 18' 17" K - 28° 15' 35" D	2	Bakacak U	10~30	Demir
İS37	Danamandıra	41° 18' 19" K - 28° 15' 36" D	2	Bakacak Ü	10~30	Demir
İS38	Danamandıra	41° 18' 23" K - 28° 15' 37" D	2	Bakacak V	10~30	Demir
İS39	Danamandıra	41° 18' 23" K - 28° 15' 37" D	1	Bakacak Y	10~30	Demir
İS40	Danamandıra	41° 18' 44" K - 28° 14' 58" D	2	Taşocakları A	10~30	Demir
İS41	Danamandıra	41° 18' 44" K - 28° 14' 58" D	1	Taşocakları B	10~30	Demir
İS42	Danamandıra	41° 18' 45" K - 28° 14' 57" D	1	Taşocakları C	10~30	Demir

KIRKLARELİ MERKEZ (Lev. CXXXXVII)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
KM1	Asilbeyli	41° 40' 29" K - 27° 14' 36" D	6	Asilbeyli A Tümülüsü	50~70	
KM2	Asilbeyli	41° 42' 45" K - 27° 13' 09" D	4	KIRKLARELİA Tümülüsü	30~50	Hel.
KM3	Asilbeyli	41° 43' 04" K - 27° 13' 43" D	3	KIRKLARELİB Tümülüsü	30~50	Hel.
KM4	Asilbeyli	41° 43' 12" K - 27° 13' 54" D	10	KIRKLARELİC Tümülüsü	50~70	Hel.
KM5	Çayırılı	41° 52' 17" K - 27° 04' 07" D	1	Çayırılı A	10~30	Demir
KM6	Çayırılı	41° 52' 49" K - 27° 03' 42" D	5	Çayırılı B Tümülüsü	30~50	
KM7	Çayırılı	41° 52' 47" K - 27° 03' 41" D	8	Çayırılı C Tümülüsü	10~30	
KM8	Çayırılı	41° 52' 48" K - 27° 03' 40" D	1	Çayırılı D Tümülüsü	10~30	Demir
KM9	Çayırılı	41° 52' 46" K - 27° 03' 38" D	3	Çayırılı E Tümülüsü	10~30	Demir
KM10	Çukurpınar	41° 50' 25" K - 27° 28' 13" D	3	Çukurpınar A Tümülüsü	30~50	
KM11	Çukurpınar	41° 50' 27" K - 27° 28' 10" D	3	Çukurpınar B Tümülüsü	70~90	
KM12	Dereköy	41° 56' 55" K - 27° 25' 17" D	9	Çakmakyayır Tümülüsü	30~50	
KM13	Dokuzhöyük	41° 39' 02" K - 27° 04' 07" D	5	Dokuzhöyük A Tümülüsü	30~50	
KM14	Dokuzhöyük	41° 38' 55" K - 27° 04' 04" D	7	Dokuzhöyük B Tümülüsü	30~50	
KM15	Dokuzhöyük	41° 38' 53" K - 27° 04' 01" D	8	Dokuzhöyük C Tümülüsü	30~50	
KM16	Dokuzhöyük	41° 38' 53" K - 27° 03' 58" D	8	Dokuzhöyük D Tümülüsü	30~50	
KM17	Dokuzhöyük	41° 38' 54" K - 27° 03' 56" D	8	Dokuzhöyük E Tümülüsü	30~50	
KM18	Dokuzhöyük	41° 38' 47" K - 27° 03' 55" D	6	Dokuzhöyük F Tümülüsü	30~50	
KM19	Dokuzhöyük	41° 38' 47" K - 27° 03' 53" D	7	Dokuzhöyük G Tüm.	30~50	
KM20	Dokuzhöyük	41° 38' 45" K - 27° 03' 50" D	1	Dokuzhöyük H Tümülüsü	10~30	
KM21	Dokuzhöyük	41° 38' 41" K - 27° 03' 44" D	5	Dokuzhöyük İ Tümülüsü	30~50	
KM22	Dokuzhöyük	41° 38' 00" K - 27° 02' 38" D	1	Dokuzhöyük J Tümülüsü	10~30	
KM23	Dokuzhöyük	41° 37' 34" K - 27° 02' 29" D	2	Dokuzhöyük K Tümülüsü	10~30	
KM24	Dokuzhöyük	41° 38' 50" K - 27° 03' 00" D	2	Dokuzhöyük L Tümülüsü	10~30	
KM25	Dokuzhöyük	41° 39' 08" K - 27° 03' 08" D	3	Dokuzhöyük M Tüm.	10~30	
KM26	Erikler	41° 52' 23" K - 27° 05' 05" D	2	Boncukhöyük A	10~30	Demir
KM27	Erikler	41° 52' 12" K - 27° 05' 01" D	2	Boncukhöyük B	30~50	
KM28	Erikler	41° 51' 03" K - 27° 06' 43" D	3	Tavşanhöyüğü Tüm	10~30	
KM29	Eriklice	41° 44' 51" K - 27° 10' 30" D	5	Eriklice A Tümülüsü	30~50	
KM30	Eriklice	41° 44' 52" K - 27° 10' 32" D	3	Eriklice B Tümülüsü	30~50	
KM31	Eriklice	41° 45' 10" K - 27° 10' 23" D	2	Höyüktepe	10~30	Demir
KM32	İnce	41° 40' 34" K - 27° 03' 50" D	1	İnce A	10~30	
KM33	Karadere	41° 56' 19" K - 27° 26' 10" D	5	Sırtoltepe Tümülüsü	10~30	
KM34	Karadere	41° 54' 16" K - 27° 27' 42" D	4	Kolibalıktepe Tümülüsü	10~30	
KM35	Karadere	41° 55' 57" K - 27° 25' 12" D	5	Tumbalar A Tümülüsü	10~30	

KIRKLARELİ MERKEZ

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
KM36	Karadere	41° 55' 58" K - 27° 25' 11" D	3	Tumbalar B Tümülüsü	10~30	
KM37	Karadere	41° 55' 58" K - 27° 25' 12" D	1	Tumbalar C Tümülüsü	10~30	

KM38	Karadere	41° 56' 39" K - 27° 25' 36" D	6	Tektumba Tümülüsü	10-30	
KM39	Karakoç	41° 46' 24" K - 27° 13' 39" D	7	Karakoç A Tümülüsü	30-50	Hel.
KM40	Karakoç	41° 47' 34" K - 27° 11' 50" D	3	Karakoç B Tümülüsü	10-30	Demir
KM41	Karakoç	41° 47' 33" K - 27° 11' 49" D	2	Karakoç C	10-30	Demir
KM42	Kayalı	41° 46' 10" K - 27° 07' 33" D	2	Kayalı A	10-30	Demir
KM43	Kızılıkdere	41° 41' 20" K - 27° 19' 20" D	3	Kızılıkdere	30-50	
KM44	Kocahdır	41° 39' 17" K - 26° 56' 35" D	1	Küçükhöyük Tümülüsü	10-30	
KM45	Kocahdır	41° 39' 17" K - 26° 56' 36" D	3	Kocahöyük Tümülüsü	30-50	
KM46	Kocahdır	41° 38' 20" K - 26° 54' 36" D	6	Gerenhöyük Tümülüsü	30-50	
KM47	Koruköy	41° 51' 43" K - 27° 19' 26" D	1	Koruköy A	10-30	Demir
KM48	Koruköy	41° 50' 57" K - 27° 18' 50" D	4	Koruköy B Tümülüsü	10-30	Demir
KM49	Koruköy	41° 50' 58" K - 27° 18' 51" D	1	Koruköy C	10-30	Demir
KM50	Koruköy	41° 51' 54" K - 27° 18' 27" D	2	Koruköy D	10-30	Demir
KM51	Koyunbaba	41° 45' 14" K - 27° 07' 00" D	3	Koyunbaba	30-50	
KM52	Kuzulu	41° 51' 59" K - 27° 16' 52" D	5	Höyüktepe Tümülüsü	10-30	
KM53	Üsküp	41° 45' 59" K - 27° 24' 10" D	2	Asliyetepe	10-30	Demir
KM54	Üsküp	41° 46' 21" K - 27° 24' 24" D	2	Bakırsuyutepe	10-30	Demir
KM55	Üsküp	41° 42' 59" K - 27° 22' 39" D	3	Höyüktepe Tümülüsü	10-30	
KM56	Üsküp	41° 46' 17" K - 27° 23' 03" D	4	Kışlatepe	30-50	Demir
KM57	Üsküp	41° 46' 05" K - 27° 23' 21" D	3	Kumtepeler A Tümülüsü	10-30	Demir
KM58	Üsküp	41° 45' 54" K - 27° 23' 08" D	4	Kumtepeler B Tümülüsü	10-30	Hel.
KM59	Üsküp	41° 45' 50" K - 27° 22' 49" D	8	Kumtepeler C Tümülüsü	30-50	
KM60	Üsküp	41° 45' 47" K - 27° 22' 48" D	4	Kumtepeler D Tümülüsü	30-50	
KM61	Üsküp	41° 45' 46" K - 27° 22' 46" D	4	Kumtepeler E Tümülüsü	30-50	
KM62	Üsküp	41° 45' 43" K - 27° 22' 42" D	4	Kumtepeler F Tümülüsü	30-50	
KM63	Üsküp	41° 45' 15" K - 27° 22' 19" D	3	Kumtepeler G	30-50	
KM64	Üsküp	41° 45' 18" K - 27° 22' 16" D	8	Kumtepeler H Tümülüsü	50-70	
KM65	Üsküp	41° 45' 14" K - 27° 22' 14" D	1	Kumtepeler İ	10-30	Demir
KM66	Üsküp	41° 45' 13" K - 27° 22' 14" D	1	Kumtepeler J	10-30	Demir
KM67	Üsküp	41° 45' 12" K - 27° 22' 13" D	3	Kumtepeler K	10-30	Demir
KM68	Üsküp	41° 47' 12" K - 27° 26' 30" D	12	ŞpKatepe Tümülüsü	70-90	
KM69	Üsküp	41° 46' 02" K - 27° 25' 30" D	2	Üsküp A	10-30	Demir
KM70	Üsküp	41° 46' 59" K - 27° 25' 40" D	8	Üsküp B Tümülüsü	30-50	
KM71	Üsküp	41° 46' 58" K - 27° 25' 27" D	10	Üsküp C Tümülüsü	30-50	
KM72	Üsküp	41° 46' 56" K - 27° 25' 29" D	2	Üsküp D	10-30	Demir
KM73	Yoğuntaş	41° 49' 19" K - 27° 00' 27" D	6	Bağtepe A Tümülüsü	30-50	
KM74	Yoğuntaş	41° 49' 16" K - 27° 00' 19" D	7	Bağtepe B Tümülüsü	30-50	
KM75	Yoğuntaş	41° 49' 16" K - 27° 00' 15" D	1	Bağtepe C Tümülüsü	30-50	

KM76	Yoğuntaş	41° 48' 17" K - 27° 01' 22" D	6	Sabuncu Höyüğü	30~50	
KM77	Yoğuntaş	41° 50' 09" K - 27° 03' 00" D	2	Semerlikaya A	10~30	Demir
KM78	Yoğuntaş	41° 50' 08" K - 27° 02' 59" D	1	Semerlikaya B	10~30	Demir
KM79	Yoğuntaş	41° 51' 06" K - 27° 01' 52" D	3	Yoğuntaş A	10~30	Demir
KM80	Yoğuntaş	41° 50' 17" K - 27° 02' 28" D	1	Yoğuntaş B	10~30	Demir
KM81	Yörükbayırı	41° 49' 29" K - 27° 20' 39" D	4	Çiftehöyük A	10~30	Demir
KM82	Yörükbayırı	41° 49' 30" K - 27° 20' 28" D	3	Çiftehöyük B	10~30	
KM83	Yündolan	41° 45' 15" K - 27° 20' 54" D	2	Koçasa A Tümülüsü	30~50	
KM84	Yündolan	41° 45' 15" K - 27° 20' 33" D	3	Koçasa B	10~30	Demir

KIRKLARELİ MERKEZ

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
KM85	Yündolan	41° 45' 18" K - 27° 20' 34" D	2	Koçasa C	30~50	Demir
KM86	Yündolan	41° 45' 16" K - 27° 20' 38" D	3	Koçasa D	30~50	
KM87	Yündolan	41° 45' 35" K - 27° 20' 43" D	10	Büyük Koçasa Tümülüsü	50~70	Hel.
KM88	Yündolan	41° 45' 16" K - 27° 20' 36" D	5	Küçük Koçasa Tümülüsü	30~50	Demir
KM89	Yündolan	41° 45' 16" K - 27° 20' 32" D	2	Yündolan C Tümülüsü	30~50	Hel.
KM90	Arizbaba	41° 36' 24" K - 26° 55' 14" D	1	Arizbaba	10~30	Demir
KM91	Üsküp	41° 46' 05" K - 27° 25' 32" D	3	Üsküp A	10~30	Demir
KM92	Üsküp	41° 46' 06" K - 27° 25' 33" D	1	Üsküp B	10~30	Demir

KIRKLARELİ BABAESKİ (Lev. CXXXXVIII)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
KB1	Merkez	41° 26' 15" K - 27° 04' 26" D	3	Malamarhöyük Tüm.	30~50	
KB2	B.Mandıra	41° 20' 06" K - 27° 06' 35" D	2	B.Mandıra A Tümülüsü	30~50	
KB3	B.Mandıra	41° 20' 10" K - 27° 06' 26" D	3	B.Mandıra B Tümülüsü	10~30	
KB4	B.Mandıra	41° 19' 53" K - 27° 07' 13" D	2	B.Mandıra C Tümülüsü	10~30	Demir
KB5	B.Mandıra	41° 19' 54" K - 27° 06' 55" D	4	B.Mandıra D Tümülüsü	30~50	
KB6	Demirkapı	41° 32' 47" K - 27° 00' 45" D	3	Demirkapı Tümülüsü	10~30	
KB7	Düğüncülü	41° 22' 09" K - 27° 09' 14" D	3	Büyüktepe Tümülüsü	30~50	Roma
KB8	Kadıköy	41° 29' 31" K - 27° 04' 54" D	4	Höyüktepe Tümülüsü	30~50	
KB9	Kadıköy	41° 29' 00" K - 27° 02' 26" D	2	Nişanlıhöyük Tümülüsü	30~50	
KB10	Karahalil	41° 36' 25" K - 27° 02' 47" D	3	Karahalil A Tümülüsü	10~30	
KB11	Karahalil	41° 35' 49" K - 27° 03' 20" D	3	Karahalil B Tümülüsü	10~30	
KB12	Kuzuçardağı	41° 32' 45" K - 27° 04' 22" D	1	Kuzuçardağı Tümülüsü	10~30	
KB13	Minnetler	41° 25' 23" K - 27° 00' 06" D	6	Minnetler A Tümülüsü	30~50	
KB14	Minnetler	41° 26' 11" K - 27° 00' 24" D	8	Minnetler B Tümülüsü	30~50	
KB15	Mutlu	41° 32' 15" K - 27° 00' 15" D	2	Mutlu A Tümülüsü	10~30	
KB16	Mutlu	41° 32' 08" K - 27° 00' 05" D	7	Mutlu B Tümülüsü	30~50	
KB17	Mutlu	41° 31' 50" K - 26° 59' 46" D	5	Mutlu C Tümülüsü	30~50	
KB18	Mutlu	41° 31' 20" K - 26° 59' 33" D	1	Mutlu D Tümülüsü	10~30	
KB19	Mutlu	41° 30' 29" K - 26° 59' 16" D	3	Mutlu E Tümülüsü	10~30	

	Mutlu	41° 29' 49" K - 26° 59' 00" D	2	Mutlu F Tümülsü	30~50	
KB21	Mutlu	41° 30' 14" K - 26° 59' 07" D	1	Mutlu G Tümülsü	10~30	
KB22	Mutlu	41° 30' 42" K - 26° 59' 24" D	5	Mutlu H Tümülsü	30~50	
KB23	Mutlu	41° 30' 39" K - 26° 59' 22" D	3	Mutlu İ Tümülsü	30~50	
KB24	Nadırlı	41° 23' 10" K - 27° 04' 13" D	2	Nadırlı A Tümülsü	10~30	
KB25	Nadırlı	41° 22' 34" K - 27° 04' 47" D	3	Nadırlı B Tümülsü	30~50	
KB26	Nadırlı	41° 22' 39" K - 27° 05' 03" D	2	Nadırlı C Tümülsü	10~30	
KB27	Taşköprü	41° 28' 24" K - 27° 00' 22" D	1	Höyüktepe Tümülsü	30~50	
KB28	Taşköprü	41° 28' 41" K - 27° 00' 41" D	2	Taşköprü A Tümülsü	30~50	
KB29	Taşköprü	41° 27' 41" K - 27° 01' 40" D	1	Taşköprü B Tümülsü	30~50	
KB30	Kuleli	41° 29' 36" K - 26° 55' 35" D	5	Kuleli A Tümülsü	30~50	
KB31	Kuleli	41° 29' 38" K - 26° 55' 39" D	6	Kuleli B Tümülsü	30~50	
KB32	Haznedar	41° 34' 22" K - 27° 00' 54" D	8	Haznedar Tümülsü	30~50	

KIRKLARELİ DEMİRKÖY (Lev. CXXXIX)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
KD1	Sivriiler	41° 48' 53" K - 27° 56' 03" D	9	Sivritepeler A Tümülsü	30~50	
KD2	Sivriiler	41° 48' 55" K - 27° 56' 06" D	7	Sivritepeler B Tümülsü	30~50	
KD3	Sivriiler	41° 48' 56" K - 27° 56' 07" D	7	Sivritepeler C Tümülsü	30~50	
KD4	Sivriiler	41° 48' 55" K - 27° 56' 09" D	8	Sivritepeler D Tümülsü	30~50	
KD5	Sivriiler	41° 47' 17" K - 27° 55' 17" D		Kırkmezarlara (45 adet)	10~30	

KIRKLARELİ KOĞÇAZ (Lev. CL)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
KK1	Merkez	41° 57' 32" K - 27° 09' 28" D	3	Koğçaz A Tümülsü	10~30	
KK2	Merkez	41° 57' 43" K - 27° 09' 30" D	2	Koğçaz B Tümülsü	10~30	Demir
KK3	Merkez	41° 57' 38" K - 27° 09' 08" D	1	Koğçaz C Tümülsü	10~30	Demir
KK4	Merkez	41° 57' 41" K - 27° 09' 07" D	6	Koğçaz D Tümülsü	50~70	
KK5	Ahmetler	42° 02' 27" K - 27° 13' 09" D	1	Ahmetler A	10~30	Demir
KK6	Ahmetler	42° 01' 17" K - 27° 14' 14" D	2	Ahmetler B Tümülsü	10~30	
KK7	Ahmetler	42° 01' 16" K - 27° 14' 13" D	4	Ahmetler C	10~30	Demir
KK8	Ahmetler	42° 01' 15" K - 27° 14' 11" D	4	Ahmetler D	10~30	Demir
KK9	Ahmetler	42° 01' 30" K - 27° 14' 07" D	1	Ahmetler E Tümülsü	10~30	
KK10	Çalayık	42° 02' 17" K - 27° 20' 21" D	1	Çalayık	10~30	Demir
KK11	Devletliagaç	41° 58' 54" K - 27° 01' 30" D	2	Devletliagaç A	10~30	Demir
KK12	Devletliagaç	41° 58' 56" K - 27° 01' 30" D	3	Devletliagaç B Tümülsü	10~30	
KK13	Devletliagaç	41° 58' 56" K - 27° 01' 32" D	1	Devletliagaç C Tümülsü	10~30	
KK14	Devletliagaç	41° 58' 56" K - 27° 01' 34" D	3	Devletliagaç D Tümülsü	10~30	
KK15	Devletliagaç	41° 58' 55" K - 27° 01' 32" D	3	Devletliagaç E Tümülsü	10~30	Demir
KK16	Kocatarla	41° 57' 41" K - 27° 04' 35" D	3	Bağlıkiçi	10~30	Demir
KK17	Kocatarla	41° 56' 42" K - 27° 05' 25" D	5	Onbaşbayırı	10~30	Demir
KK18	Kocatarla	41° 56' 42" K - 27° 04' 45" D	2	Mercimeklik A	10~30	Demir
KK19	Kocatarla	41° 56' 44" K - 27° 04' 46" D	3	Mercimeklik B	10~30	Demir
KK20	Kocatarla	41° 56' 44" K - 27° 04' 49" D	4	Mercimeklik C	10~30	Demir
KK21	Kocayazı	41° 58' 10" K - 27° 12' 33" D	5	Kocayazı A Tümülsü	30~50	

KK22	Kocayazı	41° 58' 09" K - 27° 12' 36" D	2	Kocayazı B Tümülüsü	10~30	
KK23	Karaabalar	42° 04' 16" K - 27° 17' 39" D	2	Karaabalar A	10~30	Demir
KK24	Karaabalar	42° 04' 20" K - 27° 17' 32" D	1	Karaabalar B	10~30	Demir
KK25	Karaabalar	42° 04' 12" K - 27° 16' 56" D	3	Karaabalar C	10~30	Demir
KK26	Karaabalar	42° 04' 14" K - 27° 16' 54" D	2	Karaabalar D	10~30	Demir
KK27	Karaabalar	42° 04' 15" K - 27° 16' 50" D	6	Karaabalar E	10~30	
KK28	Karaabalar	42° 04' 14" K - 27° 16' 50" D	2	Karaabalar F	10~30	
KK29	Karaabalar	42° 04' 15" K - 27° 16' 15" D	2	Karaabalar G	10~30	Demir
KK30	Karaabalar	42° 04' 17" K - 27° 16' 16" D	3	Karaabalar H	10~30	Demir
KK31	Topçular	42° 02' 44" K - 27° 08' 33" D	2	Topçular	10~30	Demir
KK32	Yukarıkanara	42° 01' 45" K - 27° 04' 59" D	3	Höyüktepelere A	10~30	Demir
KK33	Yukarıkanara	42° 01' 44" K - 27° 05' 02" D	4	Höyüktepelere B	30~50	Demir
KK34	Kocayazı	41° 58' 29" K - 27° 13' 07" D	3	Kocayazı	10~30	Demir

KIRKLARELİ LÜLEBURGAZ (Lev. CLI)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
KL1	Paşaköy	41° 22' 15" K - 27° 34' 28" D	2	Akça A Tümülüsü	30~50	
KL2	Paşaköy	41° 22' 14" K - 27° 34' 26" D	5	Akça B Tümülüsü	30~50	
KL3	Paşaköy	41° 22' 11" K - 27° 34' 23" D	8	Akça C Tümülüsü	30~50	
KL4	Paşaköy	41° 22' 09" K - 27° 34' 17" D	2	Akça D Tümülüsü	30~50	
KL5	Paşaköy	41° 22' 04" K - 27° 35' 30" D	2	Akça E Tümülüsü	30~50	
KL6	Paşaköy	41° 22' 04" K - 27° 35' 27" D	2	Akça F Tümülüsü	30~50	
KL7	Paşaköy	41° 22' 04" K - 27° 35' 23" D	1	Akça G Tümülüsü	30~50	
KL8	Ahmetbey	41° 26' 08" K - 27° 35' 01" D	8	Ahmetbey Tümülüsü	30~50	
KL9	Ahmetbey	41° 27' 21" K - 27° 34' 50" D	6	Bağhöyük Tümülüsü	30~50	
KL10	Ahmetbey	41° 28' 01" K - 27° 34' 34" D	3	Derehöyük Tümülüsü	10~30	
KL11	Ahmetbey	41° 27' 42" K - 27° 35' 47" D	6	Yassıhöyük Tümülüsü	10~30	
KL12	Ayvalı	41° 26' 19" K - 27° 17' 34" D	10	Ayvalı A Tümülüsü	30~50	
KL13	Ayvalı	41° 26' 19" K - 27° 17' 37" D	8	Ayvalı B Tümülüsü	30~50	
KL14	Ayvalı	41° 26' 21" K - 27° 17' 34" D	1	Ayvalı C Tümülüsü	10~30	
KL15	Ayvalı	41° 26' 05" K - 27° 18' 15" D	9	Tekhökük Tümülüsü	30~50	
KL16	Büyükkarıştıran	41° 16' 40" K - 27° 31' 56" D	7	Arabacı Höyük Tüm.	50~70	
KL17	Durak	41° 22' 51" K - 27° 20' 03" D	5	Durak Tümülüsü	30~50	
KL18	Emirali	41° 25' 40" K - 27° 32' 46" D	1	Emirali A Tümülüsü	30~50	
KL19	Emirali	41° 25' 42" K - 27° 32' 47" D	1	Emirali B Tümülüsü	10~30	
KL20	Emirali	41° 27' 57" K - 27° 32' 13" D	4	Kurthökük Tümülüsü	30~50	
KL21	Emirali	41° 27' 54" K - 27° 31' 38" D	5	Kuşhöyük Tümülüsü	30~50	
KL22	Emirali	41° 25' 32" K - 27° 32' 42" D	7	Şakirtepe Tümülüsü	50~70	
KL23	K. karıştıran	41° 19' 35" K - 27° 32' 14" D	3	Kazılmış Höyük Tüm.	30~50	
KL24	K. karıştıran	41° 19' 41" K - 27° 32' 58" D	4	Karıştıran Höyük Tüm.	30~50	
KL25	Oklalı	41° 20' 38" K - 27° 14' 06" D	2	Oklalı A Tümülüsü	30~50	
KL26	Oklalı	41° 20' 37" K - 27° 14' 07" D	3	Oklalı B Tümülüsü	30~50	
KL27	Oklalı	41° 20' 38" K - 27° 14' 05" D	1	Oklalı C Tümülüsü	10~30	
KL28	Sakız	41° 26' 46" K - 27° 27' 37" D	1	Sakız A Tümülüsü	30~50	
KL29	Sakız	41° 26' 43" K - 27° 27' 33" D	5	Sakız B Tümülüsü	30~50	

KL30	Sakız	41° 26' 37" K - 27° 27' 36" D	2	Sakız C Tümülüsü	30~50	
KL31	Sakız	41° 26' 36" K - 27° 27' 24" D	6	Sakız D Tümülüsü	30~50	
KL32	Sakız	41° 26' 35" K - 27° 27' 28" D	1	Sakız E Tümülüsü	30~50	
KL33	Sakız	41° 26' 37" K - 27° 27' 29" D	2	Sakız F Tümülüsü	30~50	
KL34	Sakız	41° 26' 21" K - 27° 27' 20" D	3	Sakız G Tümülüsü	30~50	
KL35	Sarıcaali	41° 23' 00" K - 27° 12' 35" D	2	İğrektepe Tümülüsü	50~70	
KL36	Sarıcaali	41° 23' 50" K - 27° 13' 04" D	3	Höyüktepe Tümülüsü	30~50	
KL37	Turgutbey	41° 27' 13" K - 27° 26' 28" D	3	Höyüktepe Tümülüsü	30~50	
KL38	Umurca	41° 24' 48" K - 27° 23' 38" D	17	Umurca A Tümülüsü	100 m.	
KL39	Umurca	41° 24' 50" K - 27° 23' 40" D	8	Umurca B Tümülüsü	50~70	Roma
KL40	Umurca	41° 24' 51" K - 27° 23' 37" D	1	Umurca C Tümülüsü	10~30	Roma
KL41	Umurca	41° 24' 55" K - 27° 23' 33" D	3	Umurca D Tümülüsü	30~50	Roma
KL42	Umurca	41° 25' 11" K - 27° 23' 47" D	6	Umurca E Tümülüsü	30~50	Roma
KL43	Umurca	41° 25' 06" K - 27° 23' 42" D	2	Umurca F Tümülüsü	30~50	Roma
KL44	Umurca	41° 24' 52" K - 27° 23' 39" D	1	Umurca G Tümülüsü	30~50	Roma
KL45	Umurca	41° 25' 55" K - 27° 26' 56" D	5	Umurca H Tümülüsü	30~50	
KL46	Yenibedir	41° 21' 16" K - 27° 25' 36" D	14	Kepirtepe Tümülüsü	100 m.	
KL47	Yenibedir	41° 23' 08" K - 27° 23' 39" D	4	Höyüktepe Tümülüsü	30~50	
KL48	Ahmetbey	41° 27' 32" K - 27° 37' 21" D	5	Ahmetbey A Tümülüsü	30~50	
KL49	Ahmetbey	41° 27' 43" K - 27° 37' 20" D	2	Ahmetbey B Tümülüsü	10~30	

KIRKLARELİ LÜLEBURGAZ

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP m	DÖNEMİ
KL50	Ahmetbey	41° 27' 42" K - 27° 37' 19" D	1	Ahmetbey C Tümülüsü	10~30	
KL51	B. Karıştıran	41° 17' 52" K - 27° 32' 20" D	3	Karıştıran A	10~30	
KL52	B. Karıştıran	41° 17' 52" K - 27° 32' 20" D	1	Karıştıran B	10~30	
KL53	Sakız	41° 25' 12" K - 27° 29' 25" D	7	Sakız H	30~50	
KL54	Evrensekiz	41° 24' 37" K - 27° 30' 45" D	5	Evrensekiz B	10~30	
KL55	Evrensekiz	41° 23' 16" K - 27° 30' 09" D	6	Evrensekiz A	10~30	
KL56	Evrensekiz	41° 24' 32" K - 27° 31' 10" D	1	Evrensekiz C	10~30	
KL57	Akçaköy	41° 23' 02" K - 27° 33' 56" D	1	Akça H	10~30	
KL58	Akçaköy	41° 23' 02" K - 27° 33' 56" D	1	Akça I	10~30	
KL59	Akçaköy	41° 23' 02" K - 27° 33' 56" D	1	Akça İ	10~30	
KL60	Akçaköy	41° 23' 02" K - 27° 33' 56" D	1	Akça J	10~30	
KL61	Akçaköy	41° 22' 50" K - 27° 34' 40" D	3	Akça K	10~30	
KL62	Ovacık	41° 18' 11" K - 27° 23' 56" D	4	Höyüktepe A	10~30	
KL63	Ovacık	41° 18' 11" K - 27° 23' 36" D	3	Höyüktepe B	10~30	
KL64	Karamusul	41° 19' 11" K - 27° 28' 43" D	1	Karamusul A	10~30	
KL65	Karamusul	41° 19' 11" K - 27° 28' 43" D	1	Karamusul B	10~30	
KL66	Karamusul	41° 19' 11" K - 27° 28' 43" D	1	Karamusul C	10~30	
KL67	Karamusul	41° 19' 22" K - 27° 29' 27" D	1	Karamusul D	10~30	

KIRKLARELİ PINARHİSAR (Lev. CLII)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP m	DÖNEMİ
--------	-----	-------------------	------	-----	-------	--------

KP1	Merkez	41° 35' 48" K - 27° 31' 06" D	8	Bağlarhöyük	50~70	
KP2	Merkez	41° 36' 07" K - 27° 32' 59" D	10	Höyüktepe Tümülüsü	50~70	
KP3	İslambeyli	41° 41' 00" K - 27° 36' 56" D	1	İslambeyli A Tümülüsü	30~50	Roma
KP4	İslambeyli	41° 412 49" K - 27° 37' 56" D	6	İslambeyli B Tümülüsü	30~50	
KP5	Akören	41° 42' 25" K - 27° 33' 40" D	8	Çayırlihöyük A Tümülüsü	30~50	
KP6	Akören	41° 42' 25" K - 27° 33' 47" D	6	Karahasan Höyüğü	50~70	Hel.
KP7	Akören	41° 42' 20" K - 27° 34' 09" D	2	Topraklık Höyüğü Tüm.	10~30	
KP8	Akören	41° 42' 19" K - 27° 34' 15" D	3	Şevkiağa Höyük Tüm.	10~30	Demir
KP9	Ataköy	41° 36' 02" K - 27° 27' 22" D	7	Kelhöyüktepe Tümülüsü	50~70	
KP10	Ataköy	41° 35' 27" K - 27° 26' 07" D	3	Ataköy A	10~30	
KP11	Ataköy	41° 36' 18" K - 27° 26' 59" D	3	Maltepe A	10~30	
KP12	Ataköy	41° 36' 30" K - 27° 27' 20" D	3	Maltepe B	10~30	
KP13	Sanayi Mh.	41° 37' 28" K - 27° 31' 25" D	10	Haydarbaba Tümülüsü	10~30	
KP14	İslambeyli	41° 40' 20" K - 27° 36' 49" D	4	İslambeyli C	10~30	
KP15	İslambeyli	41° 42' 51" K - 27° 37' 30" D	4	İslambeyli B	10~30	
KP16	Yenice	41° 43' 57" K - 27° 38' 17" D	2	Yenice A	10~30	
KP17	Yenice	41° 43' 47" K - 27° 38' 52" D	3	Yenice B	10~30	
KP18	Yenice	41° 43' 26" K - 27° 39' 15" D	2	Yenice C	10~30	
KP19	Yenice	41° 43' 19" K - 27° 39' 23" D	2	Yenice D	10~30	Demir

KIRKLARELİ VİZE (Lev. CLIII)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDİNAT	YÜK.	ADI	ÇAP m	DÖNEMİ
KV1	Merkez	41° 35' 12" K - 27° 48' 46" D	16	Göztepe Tümülüsü	10~30	
KV2	Merkez	41° 35' 06" K - 27° 46' 32" D	4	Karakoçak Tümülüsü	30~50	
KV3	Akpınar	41° 34' 42" K - 27° 48' 17" D	4	Kurtepe A Tümülüsü	30~50	
KV4	Akpınar	41° 34' 55" K - 27° 48' 22" D	2	Kurtepe B Tümülüsü	30~50	
KV5	Çakıllı	41° 31' 09" K - 27° 51' 24" D	5	Çakıllı Tümülüsü	30~50	Demir
KV6	Evrenli	41° 31' 50" K - 27° 50' 38" D	12	Kocatepe Tümülüsü	100 m.	
KV7	Evrenli	41° 32' 15" K - 27° 50' 13" D	17	Keltepe A Tümülüsü	10~30	
KV8	Evrenli	41° 32' 20" K - 27° 50' 12" D	10	Keltepe B Tümülüsü	50~70	
KV9	Evrenli	41° 32' 06" K - 27° 50' 05" D	9	Kaynarcatepe Tümülüsü	50~70	
KV10	Okçular	41° 32' 29" K - 27° 49' 40" D	7	Vize A Tümülüsü	50~70	
KV11	Okçular	41° 33' 17" K - 27° 48' 53" D	8	Okçular (Hantepe) Tüm.	30~50	
KV12	Okçular	41° 33' 30" K - 27° 49' 06" D	5	Okçular A Tümülüsü	30~50	
KV13	Okçular	41° 33' 16" K - 27° 49' 24" D	9	Okçular B Tümülüsü	30~50	
KV14	Merkez	41° 33' 47" K - 27° 46' 06" D	3	Aşarcılarntepe Tüm.	30~50	
KV15	Merkez	41° 33' 59" K - 27° 46' 26" D	6	Dadıçeşme Tümülüsü	50~70	
KV16	Yenimahalle	41° 33' 41" K - 27° 46' 21" D	8	Çifttehöyük A Tümülüsü	50~70	
KV17	Yenimahalle	41° 33' 36" K - 27° 46' 24" D	6	Çifttehöyük B Tümülüsü	50~70	
KV18	Yenimahalle	41° 33' 31" K - 27° 46' 24" D	3	Çifttehöyük C Tümülüsü	50~70	
KV19	Merkez	41° 33' 04" K - 27° 46' 19" D	7	Yarıktepe A Tümülüsü	30~50	Roma
KV20	Merkez	41° 32' 41" K - 27° 45' 40" D	13	Yarıktepe B Tümülüsü	30~50	Roma
KV21	Merkez	41° 32' 38" K - 27° 47' 09" D	5	Katırcıhöyüğü A Tüm.	30~50	
KV22	Merkez	41° 32' 40" K - 27° 47' 01" D	2	Katırcıhöyüğü B Tüm.	30~50	

KV23	Merkez	41° 32' 17" K - 27° 46' 18" D	4	Bağladeresi Tümülüsü	30~50	
KV24	Merkez	41° 33' 15" K - 27° 46' 01" D	5	VizeÇayırılığı A Tüm.	30~50	Roma
KV25	Merkez	41° 33' 14" K - 27° 45' 56" D	1	VizeÇayırılığı B Tüm.	10~30	Roma
KV26	Merkez	41° 33' 11" K - 27° 45' 54" D	1	VizeÇayırılığı C Tüm.	30~50	Roma
KV27	Merkez	41° 33' 11" K - 27° 45' 41" D	2	VizeÇayırılığı D Tüm.	30~50	Roma
KV28	Merkez	41° 33' 16" K - 27° 45' 42" D	4	VizeÇayırılığı E Tüm.	30~50	Roma
KV29	Merkez	41° 32' 58" K - 27° 45' 11" D	2	VizeÇayırılığı F Tüm.	30~50	
KV30	Düzova	41° 31' 42" K - 27° 46' 27" D	2	Düzova A Tümülüsü	30~50	
KV31	Düzova	41° 31' 31" K - 27° 47' 19" D	4	Düzova B Tümülüsü	30~50	
KV32	Düzova	41° 32' 50" K - 27° 46' 59" D	9	Kaçıvertepe Tümülüsü	50~70	
KV33	Düzova	41° 32' 17" K - 27° 46' 19" D	6	Kiremittepe Tümülüsü	50~70	
KV34	Düzova	41° 31' 26" K - 27° 48' 53" D	7	Kovantepe A Tümülüsü	30~50	
KV35	Düzova	41° 31' 25" K - 27° 48' 50" D	4	Kovantepe B Tümülüsü	30~50	
KV36	Düzova	41° 31' 14" K - 27° 49' 03" D	4	Kovantepe C Tümülüsü	30~50	
KV37	Düzova	41° 31' 09" K - 27° 49' 10" D	2	Kovantepe D Tümülüsü	50~70	
KV38	Akıncılar	41° 27' 19" K - 27° 39' 30" D	1	Küçüktepe A Tümülüsü	10~30	
KV39	Akıncılar	41° 27' 21" K - 27° 39' 32" D	5	Küçüktepe B Tümülüsü	30~50	
KV40	Akıncılar	41° 27' 07" K - 27° 39' 13" D	11	Kocatepe Tümülüsü	50~70	
KV41	Akıncılar	41° 26' 53" K - 27° 39' 08" D	3	Keltepe Tümülüsü	30~50	
KV42	Çakıllı	41° 29' 10" K - 27° 53' 11" D	2	Çakıllı B Tümülüsü	10~30	
KV43	Hasbuğa	41° 32' 20" K - 27° 44' 43" D	3	Hasbuğa A Tümülüsü	30~50	
KV44	Hasbuğa	41° 32' 18" K - 27° 44' 40" D	1	Hasbuğa B Tümülüsü	10~30	
KV45	Hasbuğa	41° 32' 28" K - 27° 44' 29" D	3	Hasbuğa C Tümülüsü	30~50	
KV46	Hasbuğa	41° 32' 23" K - 27° 44' 35" D	3	Hasbuğa D Tümülüsü	30~50	
KV47	Hasbuğa	41° 33' 02" K - 27° 44' 07" D	10	Reconuntepesi A Tüm.	50~70	
KV48	Hasbuğa	41° 33' 03" K - 27° 44' 09" D	6	Reconuntepesi B Tüm	10~30	
KV49	Hasbuğa	41° 32' 52" K - 27° 44' 03" D	6	Reconuntepesi C Tüm.	30~50	

KIRKLARELİ VİZE

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP m	DÖNEMİ
KV50	Hasbuğa	41° 29' 45" K - 27° 46' 38" D	12	Hantepe Tümülüsü	30~50	
KV51	Hasbuğa	41° 31' 15" K - 27° 45' 11" D	9	Bağlarstepe A Tümülüsü	50~70	
KV52	Hasbuğa	41° 31' 18" K - 27° 45' 01" D	1	Bağlarstepe C Tümülüsü	10~30	
KV53	Hasbuğa	41° 31' 39" K - 27° 45' 24" D	6	Topbağlarstepe Tümülüsü	10~30	
KV54	Hasbuğa	41° 31' 34" K - 27° 44' 55" D	7	Tavşantepe Tümülüsü	50~70	
KV55	Hasbuğa	41° 30' 10" K - 27° 43' 58" D	5	Üçtepeler A Tümülüsü	10~30	
KV56	Hasbuğa	41° 30' 11" K - 27° 44' 02" D	5	Üçtepeler B Tümülüsü	10~30	
KV57	Hasbuğa	41° 30' 14" K - 27° 44' 01" D	6	Üçtepeler C Tümülüsü	30~50	
KV58	Müsellim	41° 29' 21" K - 27° 46' 33" D	2	Müsellim A Tümülüsü	30~50	
KV59	Müsellim	41° 29' 21" K - 27° 46' 33" D	1	Müsellim B Tümülüsü	30~50	
KV60	Sergen	41° 03' 06" K - 27° 40' 39" D	4	Sergen A	10~30	
KV61	Sergen	41° 41' 58" K - 27° 42' 15" D	2	Sergen B	10~30	
KV62	Sergen	41° 41' 58" K - 27° 42' 17" D	2	Sergen C	10~30	
KV63	Sergen	41° 41' 56" K - 27° 42' 17" D	2	Sergen D	10~30	
KV64	Pazarlı	41° 36' 40" K - 27° 43' 44" D	6	Pazarlı A	10~30	

KV65	Çavuşköy	41° 34' 52" K - 27° 44' 20" D	1	Çavuşköy A	10~30	
KV66	Çavuşköy	41° 34' 50" K - 27° 44' 23" D	10	Çavuşköy B	30~50	
KV67	Kıyıköy	41° 37' 53" K - 28° 04' 44" D	4	Kıyıköy A	10~30	
KV68	Kıyıköy	41° 37' 54" K - 28° 04' 45" D	5	Kıyıköy B	10~30	

TEKİRDAĞ MERKEZ (Lev. CLIV)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
TMER1	Ormanlı	40° 48' 20" K - 27° 12' 54" D	3	Ormanlı	10~30	
TMER2	Tatarlı	40° 49' 51" K - 27° 14' 02" D	13	Tatarlı Höyüğü	70~90	Hel.
TMER3	Karansılı	40° 58' 09" K - 27° 11' 42" D	2	Bağlar tepesi	10~30	
TMER4	Develi	40° 58' 12" K - 27° 08' 95" D	5	Develi Höyük	30~50	
TMER5	Kaşıkcı	41° 02' 42" K - 27° 14' 23" D	9	Kaşıkcı	50~70	
TMER6	Ortaça	41° 04' 30" K - 27° 14' 01" D	10	Kazakhöyük	50~70	
TMER7	Kayı	41° 02' 33" K - 27° 30' 23" D	5	Kayı Tümülüsü	30~50	
TMER8	Generli	41° 00' 10" K - 27° 08' 53" D	7	Generli Höyük Tümülüsü	50~70	
TMER9	Seymenli	40° 59' 19" K - 27° 22' 22" D	4	Seymenli A Tümülüsü	30~50	
TMER10	Seymenli	40° 59' 20" K - 27° 22' 16" D	2	Seymenli B Tümülüsü	10~30	
TMER11	Seymenli	40° 59' 18" K - 27° 22' 12" D	2	Seymenli C Tümülüsü	30~50	
TMER12	Seymenli	40° 59' 32" K - 27° 21' 44" D	3	Seymenli D Tümülüsü	30~50	
TMER13	Seymenli	40° 59' 34" K - 27° 21' 39" D	3	Seymenli E Tümülüsü	30~50	
TMER14	Seymenli	40° 59' 48" K - 27° 20' 47" D	7	Seymenli F Tümülüsü	30~50	
TMER15	Seymenli	40° 59' 50" K - 27° 20' 33" D	2	Seymenli G Tümülüsü	30~50	
TMER16	Karaevli	41° 02' 19" K - 27° 40' 19" D	4	Yalnıztepe Tümülüsü	30~50	
TMER17	Karaevli	40° 59' 56" K - 27° 39' 10" D	16	Harekattepe Tümülüsü	50~70	Hel.
TMER18	Kınıklar	40° 55' 08" K - 27° 11' 20" D	9	Hüyükbayır Tümülüsü	50~70	Hel.
TMER19	Gazioğlu	40° 59' 38" K - 27° 37' 16" D	2	Sahil A Tümülüsü	30~50	
TMER20	Gazioğlu	40° 59' 38" K - 27° 37' 19" D	2	Sahil B Tümülüsü	50~70	
TMER21	Çamlık	40° 59' 18" K - 27° 35' 35" D	5	Çamlık Tümülüsü	50~70	
TMER22	Naip	40° 52' 43" K - 27° 24' 29" D	3	Naip Tümülüsü	10~30	Hel.
TMER23	Hüsünlü	41° 02' 47" K - 27° 37' 02" D	4	Hüsünlü A Tümülüsü	30~50	
TMER24	Hüsünlü	41° 04' 18" K - 27° 37' 02" D	3	Hüsünlü B Tümülüsü	30~50	
TMER25	Karacamurat	41° 04' 06" K - 27° 16' 04" D	2	Karacamurat Tümülüsü	30~50	
TMER26	Ormanlı	40° 47' 45" D	5	Askertepe Tümülüsü	10~30	

TEKİRDAĞ ÇORLU (Lev. CLVI)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
TÇ1	Deregündüzlü	41° 06' 26" K - 27° 38' 25" D	6	Kabahöyük Tümülüsü	30~50	
TÇ2	İğneler	41° 20' 33" K - 27° 37' 15" D	8	Aytepe Tümülüsü	50~70	
TÇ3	Misinli	41° 19' 16" K - 27° 34' 56" D	3	Misinli A Tümülüsü	30~50	
TÇ4	Misinli	41° 17' 57" K - 27° 38' 01" D	2	Misinli B Tümülüsü	30~50	
TÇ5	Pınarbaşı	41° 23' 43" K - 27° 38' 01" D	7	Kocahöyük Tümülüsü	50~70	
TÇ6	Sarılar	41° 07' 17" K - 27° 39' 02" D	5	Bardaklıbaba Tümülüsü	50~70	

TÇ7	Sarılar	41° 07' 32" K - 27° 39' 03" D	4	Muhtarhöyük Tümülüsü	30~50	
TÇ8	Sarılar	41° 07' 22" K - 27° 39' 40" D	5	Kanlıhöyük A Tümülüsü	30~50	
TÇ9	Sarılar	41° 07' 19" K - 27° 39' 36" D	2	Kanlıhöyük B Tümülüsü	10~30	
TÇ10	Sarılar	41° 08' 20" K - 27° 40' 53" D	7	İkiztepe A Tümülüsü	30~50	
TÇ11	Sarılar	41° 08' 20" K - 27° 40' 56" D	10	İkiztepe B Tümülüsü	50~70	
TÇ12	Sarılar	41° 08' 59" K - 27° 42' 40" D	2	Çorlu A Tümülüsü	10~30	
TÇ13	Seymen	41° 06' 02" K - 27° 57' 27" D	12	Seymen Höyük	70~90	
TÇ14	Vericillitepe	41° 07' 38" K - 27° 43' 58" D	5	Taşocağı Tümülüsü	70~90	
TÇ15	Kırkgöz	41° 12' 43" K - 27° 41' 35" D	3	Kocahöyük Tümülüsü	50~70	
TÇ16	Yenice	41° 00' 33" K - 27° 42' 21" D	8	Şerefli Tümülüsü	50~70	
TÇ17	Esenler	41° 12' 37" K - 27° 39' 04" D	2	Höyüktepe A Tümülüsü	30~50	
TÇ18	Esenler	41° 12' 35" K - 27° 39' 04" D	1	Höyüktepe A Tümülüsü	10~30	
TÇ19	Karamehmet	41° 18' 59" K - 27° 46' 28" D	2	Karaahmet A	10~30	
TÇ20	Karamehmet	41° 18' 40" K - 27° 44' 15" D	2	Karamehmet B	10~30	
TÇ21	Karamehmet	41° 18' 06" K - 27° 45' 20" D	2	Karamehmet C	10~30	
TÇ22	Karamehmet	41° 17' 06" K - 27° 47' 20" D	4	Karamehmet D	10~30	
TÇ23	Bakırca	41° 19' 20" K - 27° 47' 49" D	3	Bakırca Tümülüsü	10~30	
TÇ24	Ahimehmet	41° 18' 55" K - 27° 43' 16" D	5	Ahimehmet A	30~50	
TÇ25	Marmaracık	41° 11' 35" K - 27° 46' 56" D	1	Marmaracık A	10~30	
TÇ26	Marmaracık	41° 11' 00" K - 27° 47' 57" D	2	Marmaracık B	10~30	
TÇ27	İğneler	41° 21' 33" K - 27° 38' 14" D	1	İğneler Tümülüsü	10~30	

TEKİRDAĞ ÇERKEZKÖY (Lev. CLV)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP m	DÖNEMİ
TÇE1	Veliköy	41° 15' 40" K - 27° 55' 52" D	2	İkiztepe Tümülüsü	10~30	
TÇE2	Kızılpınar	41° 15' 34" K - 27° 59' 29" D	5	İkiztepe A	30~50	
TÇE3	Kızılpınar	41° 15' 36" K - 27° 59' 30" D	5	İkiztepe B	30~50	
TÇE4	Bahçeagılı	41° 21' 50" K - 27° 51' 49" D	3	Keltepe A	10~30	
TÇE5	Bahçeagılı	41° 21' 50" K - 27° 51' 49" D	1	Keltepe B	10~30	
TÇE6	Kapaklı	41° 20' 53" K - 27° 57' 20" D	1	İkiztepe Tümülüsü	10~30	

TEKİRDAĞ HAYRABOLU (Lev. CLVII)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP m	DÖNEMİ
TH1	Kandamış	41° 09' 04" K - 27° 14' 03" D	4	Kandamış	30~50	
TH2	Karayahşi	41° 10' 12" K - 27° 13' 39" D	2	Karayahşi	10~30	
TH3	Umurbey	41° 04' 24" K - 27° 03' 21" D	2	Yaya Höyük Tümülüsü	30~50	
TH4	Şalgamlı	41° 03' 26" K - 27° 00' 55" D	3	Şalgamlı	30~50	
TH5	Subaşı	41° 06' 50" K - 26° 54' 21" D	8	Subaşı Tümülüsü	30~50	
TH6	Umurca	41° 07' 29" K - 26° 55' 31" D	5	Umurca A Tümülüsü	30~50	
TH7	Umurca	41° 07' 30" K - 26° 55' 35" D	1	Umurca B Tümülüsü	30~50	Demir

TEKİRDAĞ HAYRABOLU

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP m	DÖNEMİ
--------	-----	-------------------	------	-----	-------	--------

TH8	Hasköy	41° 07' 35" K - 26° 56' 48" D	3	Hasköy A Tümülüsü	30~50	
TH9	Hasköy	41° 07' 16" K - 26° 58' 53" D	3	Hasköy B Tümülüsü	30~50	
TH10	Hasköy	41° 07' 16" K - 26° 58' 53" D	2	Hasköy C Tümülüsü	10~30	
TH11	Hasköy	41° 07' 20" K - 26° 58' 87" D	3	Hasköy D Tümülüsü	30~50	
TH12	Hasköy	41° 07' 20" K - 26° 59' 01" D	3	Hasköy E Tümülüsü	30~50	
TH13	Örey	41° 08' 51" K - 27° 00' 43" D		Örey A Tümülüsü	30~50	
TH14	Örey	41° 08' 36" K - 26° 59' 59" D	4	Örey B Tümülüsü	30~50	
TH15	Örey	41° 08' 36" K - 26° 59' 59" D	5	Örey C Tümülüsü	30~50	
TH16	Kutlugün	41° 05' 52" K - 26° 59' 14" D	5	Kutlugün A Tümülüsü	50~70	
TH17	Kutlugün	41° 05' 50" K - 26° 59' 15" D	4	Kutlugün B Tümülüsü	30~50	
TH18	Kutlugün	41° 05' 48" K - 26° 59' 17" D	2	Kutlugün C Tümülüsü	30~50	
TH19	Kutlugün	41° 05' 48" K - 26° 59' 17" D	2	Kutlugün D Tümülüsü	30~50	
TH20	Tatarlı	41° 08' 25" K - 27° 04' 08" D	3	Tatarlı	10~30	
TH21	Tatarlı	41° 08' 37" K - 27° 04' 50" D	6	Kurttepe Tümülüsü	30~50	
TH22	Aydınlr	41° 09' 07" K - 26° 57' 19" D	3	Kestirice A Tümülüsü	30~50	
TH23	Aydınlr	41° 09' 31" K - 26° 59' 24" D	3	Kestirice B Tümülüsü	30~50	
TH24	Aydınlr	41° 10' 47" K - 26° 57' 03" D	5	Kestirice C Tümülüsü	30~50	
TH25	Aydınlr	41° 10' 51" K - 26° 57' 02" D	2	Kestirice D Tümülüsü	30~50	
TH26	Aydınlr	41° 10' 54" K - 26° 57' 01" D	8	Kestirice E Tümülüsü	30~50	
TH27	Aydınlr	41° 11' 12" K - 26° 56' 45" D	9	Kestirice F Tümülüsü	30~50	
TH28	Aydınlr	41° 11' 07" K - 26° 57' 01" D	2	Kestirice G Tümülüsü	30~50	
TH29	Aydınlr	41° 11' 07" K - 26° 57' 21" D	2	Kestirice H Tümülüsü	30~50	
TH30	Karabürçek	41° 13' 14" K - 27° 00' 23" D	4	Karabürçek Tümülüsü	30~50	
TH31	Merkez	41° 13' 06" K - 27° 09' 05" D	10	Hayrabolu A Tümülüsü	50~70	
TH32	Merkez	41° 11' 53" K - 27° 09' 12" D	7	Hayrabolu B Tümülüsü	30~50	
TH33	Merkez	41° 11' 38" K - 27° 10' 38" D	4	Hayrabolu C Tümülüsü	30~50	
TH34	Merkez	41° 11' 57" K - 27° 10' 34" D	1	Hayrabolu D Tümülüsü	30~50	
TH35	Merkez	41° 12' 07" K - 27° 10' 43" D	3	Hayrabolu E Tümülüsü	30~50	
TH36	Merkez	41° 10' 02" K - 27° 10' 56" D	4	Hayrabolu F Tümülüsü	30~50	
TH37	Parmaksız	41° 08' 03" K - 27° 10' 43" D	6	Osmanhöyük Tümülüsü	30~50	
TH38	Parmaksız	41° 06' 10" K - 27° 10' 42" D	8	Mezarlık Höyük Tüm.	30~50	
TH39	İsmailli	41° 03' 15" K - 27° 08' 51" D	9	İsmailli A Tümülüsü	30~50	
TH40	İsmailli	41° 03' 17" K - 27° 08' 51" D	5	İsmailli B Tümülüsü	30~50	
TH41	İsmailli	41° 02' 58" K - 27° 07' 39" D	4	İsmailli C Tümülüsü	30~50	
TH42	Hacıllı	41° 03' 31" K - 27° 07' 51" D	9	Tekhöyük Tümülüsü	10~30	
TH43	Karayahşi	41° 11' 59" K - 27° 13' 26" D	5	Karayahşi A Tümülüsü	30~50	
TH44	Karayahşi	41° 11' 56" K - 27° 13' 36" D	6	Karayahşi B Tümülüsü	30~50	
TH45	Buzağıcı	41° 14' 30" K - 27° 09' 42" D	2	İkizhöyükler A Tümülüsü	30~50	
TH46	Buzağıcı	41° 14' 27" K - 27° 09' 41" D	1	İkizhöyükler B Tümülüsü	30~50	
TH47	Buzağıcı	41° 14' 44" K - 27° 11' 42" D	2	Tarlatepe Tümülüsü	30~50	
TH48	Büyükkarakarlı	41° 15' 24" K - 27° 14' 02" D	2	Mezarlıktepe Tümülüsü	30~50	
TH49	Büyükkarakarlı	41° 19' 33" K - 27° 12' 04" D	2	Aydinhöyük Tümülüsü	30~50	

TH50	Lahana	41° 17' 52" K - 27° 08' 10" D	3	Mandacıhöyük Tümülüsü	10~30	
TH51	Tuğçalı	41° 17' 52" K - 27° 10' 59" D	10	Höyüktepe Tümülüsü	50~70	
TH52	Örey	41° 09' 19" K - 26° 59' 43" D	5	Örey D Tümülüsü	30~50	
TH53	Umurca	41° 09' 06" K - 26° 57' 16" D	3	Umurca C Tümülüsü	10~30	

TEKİRDAĞ MALKARA (Lev. CLVIII)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
TM1	Evrenbey	40° 59' 01" K - 27° 01' 46" D	8	Höyüktepe Tümülüsü	30~50	
TM2	Kırıkali	40° 56' 54" K - 27° 03' 48" D	3	Kırıkali A Tümülüsü	10~30	Demir
TM3	Kırıkali	40° 57' 11" K - 27° 04' 24" D	9	Höyüktepe Tümülüsü	50~70	
TM4	İshakça	40° 54' 27" K - 26° 57' 09" D	5	İshakça Tümülüsü	30~50	
TM5	Batkın	40° 58' 21" K - 26° 56' 28" D	4	Batkın A Tümülüsü	30~50	Hel.
TM6	Batkın	60° 57' 54" K - 26° 53' 37" D	6	Batkın B Tümülüsü	50~70	
TM7	Kürtülü	40° 58' 47" K - 26° 49' 55" D	4	İkizhöyüktepe A Tüm.	30~50	
TM8	Kürtülü	40° 58' 50" K - 26° 49' 54" D	3	İkizhöyüktepe B Tüm.	10~30	
TM9	Hemit	41° 00' 27" K - 26° 48' 22" D	4	Hemit A Tümülüsü	30~50	
TM10	Hemit	41° 01' 35" K - 26° 48' 30" D	3	Hemit B Tümülüsü	10~30	
TM11	Yılanlı	40° 56' 41" K - 26° 44' 29" D	4	Hacıilyas Höyüğü Tüm.	30~50	
TM12	Yılanlı	40° 57' 47" K - 26° 43' 50" D	7	Tümbekler A Tümülüsü	30~50	
TM13	Yılanlı	40° 57' 44" K - 26° 43' 44" D	6	Tümbekler B Tümülüsü	30~50	
TM14	Yılanlı	40° 58' 08" K - 26° 43' 34" D	3	Tümbekler C Tümülüsü	30~50	
TM15	Demircili	40° 59' 37" K - 26° 44' 07" D	3	Demircili Höyük Tüm.	10~30	Hel.
TM16	Atatürk Ormanı	40° 56' 04" K - 26° 52' 33" D	5	Atatürk Ormanı	30~50	
TM17	Sarnıç	40° 58' 23" K - 26° 56' 28" D	4	Sarnıç A Tümülüsü	30~50	
TM18	Sarnıç	40° 58' 47" K - 26° 56' 39" D	3	Sarnıç B Tümülüsü	30~50	
TM19	Sarnıç	40° 59' 16" K - 26° 56' 38" D	2	Sarnıç C Tümülüsü	10~30	
TM20	Kozyörük	41° 00' 38" K - 26° 56' 53" D	2	Kozyörük A Tümülüsü	30~50	
TM21	Kozyörük	41° 00' 39" K - 26° 56' 51" D	5	Kozyörük B Tümülüsü	30~50	
TM22	Karacagür	41° 03' 46" K - 26° 58' 25" D	4	Karacagür Tümülüsü	50~70	
TM23	Kermeyan	40° 55' 43" K - 27° 05' 12" D	16	Apri A Tümülüsü	100 m.	
TM24	Kermeyan	40° 55' 26" K - 27° 05' 11" D	4	Apri B Tümülüsü	30~50	
TM25	Yenice	40° 53' 42" K - 27° 07' 08" D	4	Höyüktepe	30~50	
TM26	Müstecep	40° 50' 24" K - 27° 06' 00" D	5	Müstecep Höyüğü A	30~50	
TM27	Müstecep	40° 49' 55" K - 27° 06' 58" D	3	Müstecep Höyüğü B	50~70	
TM28	Sağlamtaş	40° 47' 08" K - 27° 06' 54" D	7	Höyücek Tümülüsü	30~50	
TM29	Kavakçeşme	40° 50' 54" K - 27° 01' 16" D	7	Kavakçeşme A Tüm.	50~70	
TM30	Kavakçeşme	40° 50' 22" K - 27° 01' 28" D	5	Kavakçeşme B Tüm.	30~50	
TM31	Çavuşköy	40° 52' 32" K - 26° 58' 36" D	3	Çavuşköy Tümülüsü	30~50	
TM32	Camiatik Mah.	40° 51' 12" K - 26° 54' 54" D	4	Tavşantepe Tümülüsü	30~50	
TM33	Camiatik Mah.	40° 50' 37" K - 26° 52' 54" D	6	Kartaltepe A Tümülüsü	30~50	
TM34	Camiatik Mah.	40° 50' 40" K - 26° 52' 29" D	2	Kartaltepe B Tümülüsü	10~30	

TM35	Camiatik Mah.	40° 50' 39" K - 26° 52' 40" D	3	Kartaltepe C Tümülüsü	10~30	
TM36	Camiatik Mah.	40° 52' 21" K - 26° 55' 23" D	5	Malkara A Tümülüsü	50~70	
TM37	Camiatik Mah.	40° 52' 21" K - 26° 55' 23" D	3	Malkara B Tümülüsü	10~30	
TM38	Bayramtepe	41° 01' 52" K - 26° 43' 03" D	3	Bayramtepe A Tümülüsü	30~50	
TM39	Bayramtepe	41° 02' 53" K - 26° 42' 18" D	5	Höyüktepe Tümülüsü	10~30	

TEKİRDAĞ MARMARA EREĞLİSİ (Lev. CLIX)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP m	DÖNEMİ
TMAR1	Yeniçiftlik	41° 01' 34" K - 27° 45' 43" D	2	Yeniçiftlik A Tümülüsü	30~50	
TMAR2	Yeniçiftlik	41° 01' 68" K - 27° 45' 71" D	2	Yeniçiftlik B Tümülüsü	30~50	
TMAR3	Yeniçiftlik	41° 01' 32" K - 27° 45' 24" D	2	Yeniçiftlik C Tümülüsü	10~30	
TMAR4	Perinthos	41° 01' 11" K - 27° 56' 45" D	10	Perinthos A Tümülüsü	50~70	
TMAR5	Perinthos	41° 00' 55" K - 27° 56' 42" D	17	Perinthos B Tümülüsü	100 m.	
TMAR6	Perinthos	40° 59' 47" K - 27° 57' 00" D	7	Perinthos C Tümülüsü	30~50	
TMAR7	Perinthos	40° 59' 23" K - 27° 56' 26" D	2	Perinthos D Tümülüsü	10~30	
TMAR8	Perinthos	40° 59' 36" K - 27° 55' 57" D	2	Perinthos E Tümülüsü	10~30	
TMAR9	Perinthos	40° 59' 06" K - 27° 55' 53" D	6	Perinthos F Tümülüsü	30~50	
TMAR10	Perinthos	40° 59' 02" K - 27° 55' 52" D	2	Perinthos G Tümülüsü	10~30	
TMAR11	Perinthos	41° 00' 15" K - 27° 55' 49" D	5	Perinthos H Tümülüsü	30~50	
TMAR12	Perinthos	41° 00' 21" K - 27° 55' 49" D	2	Perinthos I Tümülüsü	30~50	
TMAR13	Perinthos	41° 01' 45" K - 27° 55' 08" D	8	Perinthos J Tümülüsü	30~50	
TMAR14	Perinthos	41° 00' 48" K - 27° 52' 47" D	7	Perinthos K Tümülüsü	30~50	
TMAR15	Perinthos	40° 59' 11" K - 27° 53' 35" D	9	Perinthos L Tümülüsü	50~70	
TMAR16	Perinthos	40° 58' 19" K - 27° 53' 50" D	6	Perinthos M Tümülüsü	30~50	
TMAR17	Yeniçiftlik	41° 00' 59" K - 27° 47' 03" D	8	Aytepe Tümülüsü	50~70	

TEKİRDAĞ MURATLI (Lev. CLX)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP m	DÖNEMİ
TMUR1	Merkez	41° 09' 27" K - 27° 33' 01" D	3	Kızlarhöyüğü A Tüm.	30~50	
TMUR2	Merkez	41° 09' 21" K - 27° 32' 42" D	1	Kızlarhöyüğü B Tüm.	10~30	
TMUR3	Merkez	41° 11' 35" K - 27° 29' 29" D	1	Değirmenkırı Tümülüsü	10~30	
TMUR4	Merkez	41° 09' 19" K - 27° 29' 46" D	2	Muratlı Bağlarsırtı Tüm.	10~30	
TMUR5	Arzulu	41° 12' 45" K - 27° 26' 44" D	2	Arzulu	30~50	
TMUR6	Balabanlı	41° 07' 28" K - 27° 36' 46" D	4	Höyüktepe Tümülüsü	30~50	
TMUR7	İnanlı	41° 12' 40" K - 27° 28' 61" D	4	İnanlı Tümülüsü	30~50	
TMUR8	Kırkkepenekli	41° 11' 31" K - 27° 37' 55" D	2	Kırkkepenekli Tümülüsü	30~50	
TMUR9	Yavaşlar	41° 09' 39" K - 27° 20' 02" D	2	Höyüktepe Tümülüsü	30~50	
TMUR10	Yeşilsirt	41° 04' 52" K - 27° 26' 55" D	8	Tumbatepe Tümülüsü	30~50	
TMUR11	Yeşilsirt	41° 07' 17" K - 27° 27' 25" D	2	Sivritepe Tümülüsü	10~30	

TEKİRDAĞ SARAY (Lev. CLXI)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP m	DÖNEMİ
--------	-----	-------------------	------	-----	-------	--------

TS1	Beyazköy	41° 20' 12" K - 27° 42' 36" D	2	Beyazköy A Tümülüsü	10~30	
TS2	Beyazköy	41° 20' 15" K - 27° 42' 38" D	1	Beyazköy B Tümülüsü	10~30	
TS3	Beyazköy	41° 20' 03" K - 27° 42' 54" D	2	Beyazköy C Tümülüsü	10~30	
TS4	Beyazköy	41° 20' 08" K - 27° 42' 56" D	4	Beyazköy D Tümülüsü	10~30	
TS5	Beyazköy	41° 20' 32" K - 27° 42' 49" D	5	Beyazköy E Tümülüsü	30~50	
TS6	Beyazköy	41° 21' 22" K - 27° 42' 51" D	5	Beyazköy F Tümülüsü	10~30	
TS7	Beyazköy	41° 21' 23" K - 27° 42' 54" D	1	Beyazköy G Tümülüsü	10~30	
TS8	Beyazköy	41° 21' 15" K - 27° 42' 55" D	2	Beyazköy H Tümülüsü	10~30	
TS9	Beyazköy	41° 21' 19" K - 27° 42' 31" D	5	Pomakhoca Tepesi Tüm.	10~30	
TS10	Çövenli	41° 28' 25" K - 27° 42' 57" D	5	Karahöyük Tümülüsü	10~30	

TEKİRDAĞ SARAY

ENV.NO	KÖY	COGRAFI_KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
TS11	Edirköy	41° 29' 01" K - 27° 53' 15" D	2	Edirköy A Tümülüsü	10~30	
TS12	Edirköy	41° 29' 03" K - 27° 53' 16" D	6	Edirköy B Tümülüsü	10~30	
TS13	Edirköy	41° 29' 02" K - 27° 48' 32" D	5	Edirköy C Tümülüsü	10~30	
TS14	Edirköy	41° 29' 03" K - 27° 52' 28" D	3	Edirköy D Tümülüsü	30~50	
TS15	Edirköy	41° 28' 48" K - 27° 52' 32" D	3	Edirköy E Tümülüsü	10~30	
TS16	Edirköy	41° 28' 52" K - 27° 50' 24" D	3	Edirköy F Tümülüsü	30~50	
TS17	Edirköy	41° 29' 49" K - 27° 50' 28" D	8	Kabahöyük Tümülüsü	30~50	
TS18	Göçerler	41° 19' 48" K - 27° 45' 08" D	3	Göçerler A Tümülüsü	10~30	
TS19	Kadıköy	41° 27' 52" K - 27° 42' 26" D	6	Dörttepel A Tümülüsü	30~50	
TS20	Kadıköy	41° 27' 47" K - 27° 42' 21" D	1	Dörttepel B Tümülüsü	10~30	
TS21	Kadıköy	41° 27' 47" K - 27° 42' 18" D	2	Dörttepel C Tümülüsü	30~50	
TS22	Kadıköy	41° 27' 55" K - 27° 42' 19" D	4	Dörttepel D Tümülüsü	30~50	
TS23	Kadıköy	41° 27' 55" K - 27° 42' 16" D	5	Dörttepel E Tümülüsü	10~30	
TS24	Kadıköy	41° 27' 01" K - 27° 40' 52" D	9	Üçtepel A Tümülüsü	30~50	
TS25	Kadıköy	41° 27' 04" K - 27° 40' 54" D	4	Üçtepel B Tümülüsü	30~50	
TS26	Kadıköy	41° 27' 06" K - 27° 40' 55" D	10	Üçtepel C Tümülüsü	50~70	
TS27	Karapürçek	41° 29' 02" K - 27° 47' 43" D	12	Kocatepe A Tümülüsü	50~70	
TS28	Karapürçek	41° 29' 08" K - 27° 47' 27" D	1	Kocatepe B Tümülüsü	30~50	
TS29	Karapürçek	41° 28' 49" K - 27° 48' 38" D	2	Çiftliktepe A Tümülüsü	30~50	
TS30	Karapürçek	41° 28' 49" K - 27° 48' 41" D	6	Çiftliktepe B Tümülüsü	30~50	
TS31	Karapürçek	41° 29' 06" K - 27° 49' 15" D	1	Çiftliktepe C Tümülüsü	10~30	
TS32	Karapürçek	41° 29' 16" K - 27° 49' 31" D	1	Çiftliktepe D Tümülüsü	10~30	
TS33	Karapürçek	41° 29' 44" K - 27° 48' 19" D	10	Kurşunhöyük Tümülüsü	50~70	
TS34	Karapürçek	41° 29' 26" K - 27° 47' 45" D	1	Karapürçek Tümülüsü	10~30	
TS35	Osmanlı	41° 22' 15" K - 27° 42' 26" D	10	Kocatepe Tümülüsü	50~70	
TS36	Osmanlı	41° 22' 14" K - 27° 42' 24" D	1	Osmanlı A Tümülüsü	10~30	
TS37	Osmanlı	41° 22' 05" K - 27° 42' 03" D	4	Osmanlı B Tümülüsü	30~50	
TS38	Osmanlı	41° 22' 06" K - 27° 41' 59" D	2	Mezarlıktepe	10~30	Demir
TS39	Servi	41° 23' 22" K - 27° 44' 13" D	4	Servi A Tümülüsü	30~50	
TS40	Servi	41° 23' 33" K - 27° 44' 16" D	1	Servi B Tümülüsü	10~30	
TS41	Servi	41° 22' 47" K - 27° 44' 04" D	1	Servi C Tümülüsü	10~30	

TS42	Sofular	41° 25' 48" K - 27° 38' 02" D	2	Sofular A Tümülüsü	10~30	
TS43	Sofular	41° 25' 45" K - 27° 39' 43" D	4	Sofular B Tümülüsü	30~50	
TS44	Sofular	41° 25' 21" K - 27° 39' 13" D	1	Sofular C Tümülüsü	10~30	
TS45	Sofular	41° 25' 18" K - 27° 39' 09" D	4	Sofular D Tümülüsü	10~30	
TS46	Sofular	41° 25' 24" K - 27° 40' 22" D	2	Sofular E Tümülüsü	30~50	
TS47	Sofular	41° 25' 08" K - 27° 40' 01" D	1	Sofular F Tümülüsü	30~50	
TS48	Sofular	41° 25' 05" K - 27° 39' 54" D	1	Sofular G Tümülüsü	10~30	
TS49	Sofular	41° 24' 36" K - 27° 38' 34" D	4	Sofular H Tümülüsü	30~50	
TS50	Sofular	41° 25' 40" K - 27° 40' 49" D	5	Kelhöyüktepe Tümülüsü	30~50	
TS51	Sofular	41° 24' 15" K - 27° 38' 54" D	3	Raşıttepe Tümülüsü	30~50	
TS52	Yuvalı	41° 27' 08" K - 27° 47' 48" D	5	Yuvalı Tümülüsü	10~30	
TS53	Çayla	41° 24' 41" K - 27° 53' 06" D	3	Çırağan	10~30	
TS54	Çayla	41° 24' 18" K - 27° 52' 56" D	1	Çayla A	10~30	
TS55	Çayla	41° 24' 21" K - 27° 57' 58" D	1	Çayla B	10~30	
TS56	Uzunhacı	41° 21' 45" K - 27° 49' 06" D	4	Kocatepe Tümülüsü	10~30	
TS57	Uzunhacı	41° 21' 27" K - 27° 49' 39" D	2	Uzunhacı A	10~30	
TS58	Göçerler	41° 19' 06" K - 27° 46' 35" D	1	Görelitepe	10~30	
TS59	Göçerler	41° 19' 48" K - 27° 45' 08" D	3	Kızlar Höyüğü	10~30	

TEKİRDAĞ SARAY

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
TS60	Kurtdere	41° 24' 50" K - 27° 46' 45" D	3	Kurşuntepe Tümülüsü	10~30	
TS61	Kurtdere	41° 24' 36" K - 27° 47' 03" D	8	Kurtdere B	10~30	
TS62	Kurtdere	41° 24' 45" K - 27° 47' 08" D	3	Kurtdere A	10~30	
TS63	Bahçedere	41° 21' 51" K - 27° 44' 58" D	3	Hacıoğlu Tümülüsü	10~30	
TS64	Bahçedere	41° 21' 41" K - 27° 44' 57" D	1	Bahçedere Tümülüsü	10~30	
TS65	Sinanlı	41° 22' 36" K - 27° 45' 30" D	1	Sinanlı Tümülüsü	10~30	
TS66	Beyazköy	41° 20' 21" K - 27° 40' 21" D	4	Beyazköy I	30~50	
TS67	Büyükyoncalı	41° 22' 44" K - 27° 55' 14" D	4	Höyüktepe Tümülüsü	10~30	

TEKİRDAĞ ŞARKÖY (Lev. CLXII)

ENV.NO	KÖY	COGRAFI KOORDINAT	YÜK.	ADI	ÇAP_m	DÖNEMİ
TŞ1	Beyoğlu	40° 47' 44" K - 27° 10' 32" D	2	Alışık Höyük Tümülüsü	30~50	Hel.
TŞ2	Beyoğlu	40° 47' 57" K - 27° 10' 14" D	2	Höyükdibi Tümülüsü	50~70	
TŞ3	Beyoğlu	40° 47' 54" K - 27° 10' 19" D	20	Kocahöyük Tümülüsü	100 m.	Hel.
TŞ4	Beyoğlu	40° 48' 04" K - 27° 11' 56" D	6	Koruhöyük A Tümülüsü	30~50	Hel.
TŞ5	Beyoğlu	40° 48' 07" K - 27° 12' 01" D	16	Koruhöyük B Tümülüsü	100 m.	Hel.
TŞ6	Beyoğlu	40° 47' 59" K - 27° 10' 51" D	5	Kumbağlar A Tümülüsü	50~70	Hel.
TŞ7	Beyoğlu	40° 48' 01" K - 27° 10' 50" D	1	Kumbağlar B Tümülüsü	10~30	
TŞ8	Gölcük	40° 40' 56" K - 27° 05' 07" D	5	Gölcük Tümülüsü	10~30	

VIII. Değerlendirme ve Sonuç:

Doğu Trakya olarak da bilinen, Türkiye'nin Avrupa kıtasındaki toprakları, ülkemizde tümülüs yoğunluğunun en fazla olduğu bölgedir. Doktora tezim için yapmış olduğum yüzey araştırmaları sırasında Trakya'da bulunan Edirne, Kırklareli, Tekirdağ İllerinin tamamı ile, İstanbul İli'nin Silivri İlçesi ve Çanakkale İli'nin Gelibolu İlçesinde toplam 1114 adet tümülüs tespit ettim. Doğu Trakya'da görülen bu türde bir tümülüs yoğunluğuna ne Frigya'da ne de Lidya'da rastlanılmaktadır.

Tespit ettiğim tümülüslerin sadece % 3'lük bir bölümünde bilimsel arkeolojik kazıların gerçekleştirildiği görülmektedir.

Bölgedeki tümülüslerde gerçekleştirilen arkeolojik kazılar, Doğu Trakya'da tümülüs tipi mezar yapma geleneğinin M.Ö. 1200'lerle birlikte ortaya çıktığını göstermektedir. Ancak Batı Trakya diye de adlandırılan Bulgaristan, Yunanistan ve Balkanlar'ın birçok bölgesinde yapılan bilimsel çalışmalar, Trakya tümülüslerinin geçmişinin Erken Tunç Çağı'na kadar indiğini göstermektedir.²⁸⁸ Doğu Trakya'da günümüze kadar yapılan kazı ve araştırmalar sırasında Erken Tunç Çağı'na tarihlendirilen bir tümülüsle henüz karşılaşmamıştır.

Doğu Trakya tümülüslerinde görülen mezar tiplerini Erken Demir Çağı ile Geç Klasik, Hellenistik ve Roma Çağları olarak iki ayrı bölümde incelemek gerekir.

Erken Demir Çağı süresince Doğu Trakya'da ölümler, dolmenlere, kaya mezarlara ve taşlı tepeler olarak da adlandırılan taş dolgulu küçük tümülüslere gömülmüştür.

Erken demir Çağ tümülüslerinde başlıca iki tip bulunmaktadır: Dolmenli tümülüsler ve çukur mezarlı taşlı tepeler.

Doğu Trakya dolmenlerinin tek odalı ve iki odalı olmak üzere iki ana guruba ayrıldığı görülmektedir. İri taş bloklar ile, harç kullanılmadan yapılan bu mezar anıtları genellikle iki oda ile bir giriş bölümünden oluşmakta ve bunların üzerleri de toprak ve moloz taşlarla örtülmektedir. Her iki gurubunda önünde dromos şeklinde bir giriş bölümü bulunmaktadır.

---

²⁸⁸ Bkz. s.36.

Tek odalı dolmen tipinde Doğu Trakya'da ortaya çıkarılan tek tümülüs, Kırklareli Vize'de bulunan Çakıllı tümülüsüdür.²⁸⁹ Bu tümülüs ikisi uzun, ikisi kısa olmak üzere, düzgün işlenmiş büyük kaya blokların yan yana dikdörtgen bir oda oluşturulacak şekilde, harçsız olarak birleştirilmesinden meydana getirilmiştir. Bu dikdörtgen mekanın üstü de yine yekpare bir kaya blokla kapatılarak mezar odası oluşturulmuştur. Çakıllı tümülüsündeki kurtarma kazısında bulunan seramikler, bu mezar yapısının, Erken Demir Çağı'na tarihlendirilmesine neden olmuştur. Çakıllı tümülüsünün asıl önemi ilk defa dolmenli bir mezar yapısının bir tümülüsde ortaya çıkarılmış olmasıdır. Doğu Trakya dolmenlerinin pek çoğunda tümülüs örtüsü artık görülememektedir. Bu tümülüsün Vize Ovasında ortaya çıkarılmış olması da oldukça önemlidir. Vize'de günümüzden 70 yıl kadar önce yapılan tümülüs kazılarında ortaya çıkarılan mezarların hepsi Roma dönemine tarihlendirilmiştir. Bu tümülüsle birlikte Doğu Trakya'da tümülüs tipi mezar anıtlarının Erken Demir Çağı'ndan beri kullanıldığını söylemek mümkün olmuştur.

Çift Odalı dolmenler ise, geçitli mezar odaları olarak da adlandırılmaktadır. Bu mezar tipinde en arkada hücre şeklinde ana bir oda, bundan biraz daha küçük bir ön oda ile dromos bulunur. Her üç bölüm yapı olarak birbirine benzer: Boyutları 2-3 m. kadar olan tonlarca ağırlıktaki iri taş bloklarının, bağlayıcı harç kullanılmadan üst üste bindirilmesi ile yapılmışlardır. Bunlar odanın dört yanına dik olarak yerleştirildikten sonra üzerlerine yine iri taş bir bloğun kapak gibi oturtulmasıyla yapılmış odalardan oluşturulmuştur.

Dolmenli tümülüslerin çevresinde iri moloz taşlarla sınırlandırılan bir nevi temenos duvarı diyebileceğimiz bir duvar bulunmaktadır. Bu duvar, hem mezar yapısının sınırlarını belirler hem de çeşitli boylardaki düzensiz taşlarla yapılan tümülüs dolgusunun kaymasını engeller. Günümüze kadar Doğu Trakya'da sadece Arpalık ve Hacılar köyünde bulunan dolmenlerin bilimsel kazıları gerçekleştirilmiştir. Bu iki dolmende bulunan Erken Demir Çağı seramikleri, bu anıtların M.Ö. 1200'lerden M.Ö. 800'lere kadar kullanıldığını göstermektedir.

Erken Demir Çağ tümülüs tiplerinden çukur mezarlı taşlı tepeler ise, yükseklikleri 1 ila 5 m. arasında değişen küçük tepeler şeklindedir. Bu tepelerin altına, toprağa açılan bir çukur içerisine, ahşapla çevrili bir mezar odası yapılmaktadır. Ölü bu mezar odasına inhumasyon olarak konulur. Mezar odasının üzeri de diğer tümülüslerden farklı olarak toprak ile değil, taş ile kaplanmıştır. Avrasya steplerinin kurgan geleneğini yansıtan bu tümülüsler, değişik dolguları nedeni ile "taşlı tepe" olarak

---

²⁸⁹ Bkz. s. 69.

adlandırılmaktadır. Bu mezarların paralellere Balkanlar'da sıklıkla rastlanılmaktadır. Erken Demir Çağı topluluklarını simgeleyen bu mezar anıtlarından sadece, Kırklareli'nde bulunan Taşlıcabayır mezar tepesi kazılmıştır.²⁹⁰ Bu tipteki tümülüsler bölgede özellikle Kırklareli ve Edirne'nin kuzey ilçelerinde sıklıkla rastlanılmaktadır. Taş dolgulu bu mezar tepelerine Balkanlar'daki bir çok bölgede, Karadeniz'in kuzeyinde ve Kafkasya'da rastlamak mümkündür. Ancak arkeolojik materyallerin azlığı, henüz bu tümülüsleri yapanların Kuzey Karadeniz ve Kafkasya bağlantılarını tam olarak ortaya çıkarmaya yetmemektedir.

Doğu Trakya'daki Erken Demir Çağı tümülüslerinde günümüze kadar yapılan arkeolojik kazılarda bulunan "Buckelkeramik" adıyla bilinen bir seramik türü, bu tümülüslerin Erken Demir Çağ başlarında Balkanlar'dan Anadolu'ya doğru görülen "Kavimler Göçü" ile de bağdaştırılmasına neden olmuştur. Bu noktada Doğu Trakya'da bulunan Erken Demir Çağı tümülüsleri yalnızca Trakya için değil, Anadolu için de büyük önem taşımaktadır.²⁹¹ Hem Troia'da hem de Gordion'da son dönemde yapılan kazı ve araştırmalar bu tezi doğrulayacak nitelikte bulgular vermektedir. Traklar'la Frigler'in akraba olduklarına dair hem antik kaynakların hem de modern araştırmacıların çeşitli aktarımları bulunmaktadır. Her iki toplulukta da görülen tümülüsler ve bu tümülüslerdeki cenaze ritüelleri bu aktarımları doğrulayabilecek bulgular taşımaktadır. Ancak bu iddiaların kanıtlanabilmesi için konu üzerinde daha fazla arkeolojik çalışmanın yapılması gereklidir. Bu sorunun cevabının Doğu Trakya'daki Erken Demir Çağı tümülüslerinde saklı olduğunu düşünmekteyim.

Geç Demir Çağı'nda ise, Doğu Trakya tümülüslerinin erken dönemdekilere oranla daha büyük boyutlu yapıldıklarını görmekteyiz. Bazen bu tümülüslerin yükseklikleri 25 ila 30 metrelere, çapları da 100 ila 150 metrelere kadar uzanabilmektedir. Bu dönem büyük toplumsal değişimlerin görüldüğü bir dönemdir. Trakya bölgesinde küçük klanlar şeklinde yaşayan halkların, kabile sisteminden bir devlet sistemine doğru geçiş yaptıkları anlaşılmaktadır. Özellikle M.Ö. V. yüzyılla birlikte en büyük Trak kabilesi olan Odrysler'in Merkezi Trakya'da çok güçlü ve zengin bir şekilde ortaya çıktıkları görülmektedir. Bu duruma neden olan en önemli etkenlerden birisi, Yunan kolonizasyonu döneminde görülen şehirleşme faaliyetleridir. Böylece Traklar, kent olgusuyla tanışma fırsatı elde etmişler ve yanı başlarındaki güçlü kültürün etkisi altına girmeye başlamışlardır. Ancak yine de ölü gömme adetlerinde tümülüs tipi mezar yapma geleneğini terk etmemişlerdir. Fakat mezarlarda bulunan Yunan

---

²⁹⁰ Özdoğan, 2000b: 158.

²⁹¹ Özdoğan, Akman, 1992: 408.

etkisindeki mezar yapıları ve bu mezarlara bırakılan Yunan orjinli eserler, Trak toplumunun hızlı bir kültürel dönüşüme uğradığının da bir göstergesidir.

Geç Klasik, Hellenistik ve Roma Çağlarına tarihlendirilen tümülüslerde görülen mezar tiplerini çukur mezarlı tümülüsler, lahit mezarlı tümülüsler, basit kiremit mezarlı tümülüsler, içinde mezar olmayan tümülüsler, içinde sadece at iskeleti olan tümülüsler ve mezar odalı tümülüsler olmak üzere altı ayrı gurup içerisine sokabiliriz.

Birinci tip çukur mezarlı tümülüslerdir. Doğu Trakya tümülüslerindeki mezar çukurları, her dönemde kendilerine has özellikler göstermişlerdir.

Batı Trakya'da Erken Tunç Çağında, bu mezar çukurları tahta kalaslarla ya da sadece küçük ağaç dallarıyla örtülmüştür. Demir Çağında ise, mezar çukurları çoğu zaman basit toprak çukurlar şeklindedir. En çok çeşitlilik ise Roma çağında görülmektedir. Bazı mezar çukurlarının kenarlarının kesme taş ile örüldüğü yahut mezar çukurlarının kenarlarına kiremitlerin yerleştirildiği yapılan kazılar sonucunda ortaya çıkarılmıştır. Bazı örneklerde ise mezarların üstünün ahşapla örtüldüğü de görülmektedir. Birçok ceset, mezar çukurunun içinde yakılmıştır ve üzerine mezar hediyeleri bırakılmıştır.

Doğu Trakya'da ortaya çıkarılan çukur mezarlı tümülüsleri ise, üç ayrı tipte incelemekte fayda bulunmaktadır.

- a. Anakaya'ya oyulan çukur mezarlı tümülüsler,
- b. Toprağa açılan çukur mezarlı tümülüsler,
- c. Taş örgülü çukur mezarlı tümülüsler.

Anakaya'ya oyulan çukur mezarlı tümülüslerden Doğu Trakya'da sadece bir tane örnek bulunmaktadır. Kırklareli'ne bağlı Yündolan Köyü civarındaki C tümülüsü. Bu tümülüs içindeki buluntulardan ötürü M.Ö. IV. yüzyıla tarihlendirilmiştir.

Doğu Trakya'da ana toprağa açılan dikdörtgen şeklindeki basit çukurlardan oluşan mezarlara, Roma dönemine tarihlendirilen tümülüslerde oldukça sık rastlanılmaktadır. Bu çukurlar aynı zamanda kremasyonun da yapıldığı yerlerdir. Mezar çukurlarının hemen yakınlarında ölü ziyafetinin verildiği, dini ritüellerin gerçekleştirildiği şölen çukurları da bulunmaktadır. Doğu Trakya'da bu tipte ortaya çıkarılan tümülüsler; Tekhöyük, İkiiztepe B ve Umurca B tümülüsleridir.

Doğu Trakya’da kazılar sonucunda ortaya çıkarılan çukur mezar tipleri arasında taş örgülü çukur mezarlar da bulunmaktadır. Bu tipteki mezarlarda ana toprağa açılan mezar çukurunun kenarlarına düzgün kesme taş blokların dizildiği ve üzerlerinin de yine düzgün kesme taş bloklarla kapatıldığı görülmektedir. Günümüze kadar bu tipte üç adet mezar ortaya çıkarılmıştır. Bulunan bu taş örgülü mezarlar arasında Tekirdağ Saray’daki Uzunhacı tümülüsü mezar tekniği açısından dikkat çekicidir. Günümüze kadar ulaşan bu tipteki mezarların hepsi Roma dönemine tarihlendirilmiştir.

İkinci tip lahit mezarlı tümülüslerdir. Trakya tümülüslerinde Klasik dönemden Roma döneminin sonuna kadar kullanılmıştır. Ancak Doğu Trakya’da Vize A Mezar yapısının içinde bulunan lahitten başka, Roma dönemine tarihlendirilene rastlanılmamıştır. Vize A tümülüsünde de görüldüğü üzere, lahitlerin bir mezar yapısına yerleştirildiği de görülmektedir.²⁹² Lahitler, Trakya mezar geleneğine özgü değildir. Sonraki dönemlerde eski Yunan kolonilerinin çevresindeki tümülüslerde görülmüşlerdir. Lahit mezarlı tümülüslerin Trakya’nın iç kesimlerinde oldukça az kullanıldığı görülmektedir. Doğu Trakya’daki tümülüslerde günümüze kadar içinde sadece lahit bulunan üç adet tümülüs bulunmuştur. Bunlardan Harekattepe Geç Klasik Döneme, Keramettin Tümülüsü ve Dügüncülü Höyüktepe ise Hellenistik döneme tarihlendirilmiştir.

Üçüncü tip tümülüsler kiremit mezarlı tümülüslerdir. Kazılar sonucunda ortaya çıkarılan kiremit mezarlı tümülüslerin hepsi Roma dönemine tarihlendirilmektedir. Doğu Trakya’da içinde basit kiremit mezar bulunan Vize b ve Vize H tümülüsleri de Roma dönemine tarihlendirilmektedir. Doğu Trakya’da henüz daha erken dönemlere tarihlendirilen bir tümülüse rastlanılmamıştır.

Dördüncü tip tümülüsler ise, İçinde mezar bulunmayan tümülüslerdir. Doğu Trakya tümülüslerinde günümüze kadar bulunan mezarsız tümülüsler hakkında yeterince bilgi mevcut değildir. Boş, ritüel, sembolik, kenotaf, vb. olarak da adlandırılan bu mezarsız tümülüsler, M.Ö. I. bindeki ve Roma dönemindeki Trakya mezar uygulamaları için oldukça ilgi çekici bir durumdur. Genel olarak, bu tümülüslerde insan gömüsü bulunmamaktadır. Çoğu zaman tümülüs yapımı sırasında uygulanan herhangi bir ritüelin izine de bu tümülüslerde rastlanılmamaktadır. Bu tümülüslerin bir kısmının, kenotaf oldukları da kabul edilmektedir.²⁹³ Trakya’da mezarsız olarak yapılan tümülüslerin

²⁹² Ayrıntılı bilgi için bkz. Vize A ve Çataltepe tümülüsleri.

²⁹³ Theodossiev, 2000: 37.

sembolik bir anlam taşıdığı da düşünülmektedir. Evinden uzakta ölen savaşçılar için yapılmış olma olasılıkları oldukça fazladır.²⁹⁴ Ancak bazı tümülüslerde mezarın yerinin tümülüsü kazanlar tarafından bulunamamış olması da söz konusu olabilir.

Doğu Trakya'da kazılan, ama içinde mezar bulunamadığından dolayı boş olduğu düşünülen altı adet tümülüs bulunmaktadır. Bunlar Alpullu Tümülüsü, Hasköy, Umurca C, Vize D, Vize G ve Vize I tümülüsleridir.

Beşinci tip tümülüsler ise, içinde at iskeleti bulunan tümülüslerdir. Doğu Trakya'da özellikle Vize bölgesinde sadece atların gömülü olduğu tümülüsler de bulunmuştur. Bu da Trakyalı savaşçıların tıpkı İskitler gibi atlarına çok önem verdiklerinin göstergesidir. Trakya'da ölen savaşçıların atlarıyla gömüldüğü birçok tümülüs bulunmaktadır. Sadece atların gömülü olduğu tümülüslere, Vize'den başka bir yerde henüz rastlanılmamıştır. Doğu Trakya'da içinde at iskeletinden başka bir gömü bulunmayan tümülüsler Vize C ve Vize F Tümülüsleridir.

Altıncı tip tümülüsler oda mezarlı tümülüslerdir. Trakya tümülüslerinde görülen anıtsal ölçülerdeki mezar odalarının ortaya çıkmasındaki en önemli olgu, en önemli Trak kabilelerinden birisi olan Odryslerdir. Trak kabilelerinin en büyüğü de olan Odryslar'ın yükselişi ile birlikte, Trakya ve Makedonya'da M.Ö. I. binin başlarından itibaren tümülüs gömüleri yaygınlaşmaya başlamıştır.²⁹⁵ Doğu Trakya tümülüslerinde bulunan dromoslu ve dromossuz mezar odaları, genellikle M.Ö. IV. ile M.Ö. III. yüzyıllar arasına tarihlendirilir. Bu mezarların çoğu İskit ve Bosphorus Krallığı'ndaki gibi M.Ö. IV. yüzyılda inşa edilmiştir.²⁹⁶ Trakya tümülüslerinde anıtsal mezarların ortaya çıkışı, yerel aristokrasinin, sadece öncelikli olarak Anadolu, Yunanistan ve Makedonya değil, ayrıca İlyra ve İtalya(Etrüsk) ile de olan çok çeşitli ilişkileri ve etkileşimleri ile ortaya çıkan, ekonomik ilerlemenin bir sonucudur. Bu yüzden, Trak mezar yapılarının çoğu Geç Klasik Dönem ve Erken Helenistik Dönem mimarisi biçiminde inşa edilmiştir.²⁹⁷

Bu mezar anıtları aynı zamanda, Traklar'ın özellikle II. Philippos, Büyük İskender ve Lysimachos'un Trakya topraklarına yaptıkları seferlerle güçlendirdikleri Hellenistik dünya ile olan sıkı bağlantılarını da göstermektedir. Bununla birlikte Güney Bulgaristan ve Rodoplardaki

²⁹⁴ Georgieva 2000, Georgieva, 1995: 231-240.

²⁹⁵ Archibald, 1998: 151.

²⁹⁶ Kitov, 1991: 49.

²⁹⁷ Theodossiev, 2007: 14.

tümülüs buluntuları, Kuzey Ege kıyısındaki Trak kabilelerinin Karadeniz kıyısındaki Yunan kolonileri ile de ilişkileri olduğunu göstermektedir.²⁹⁸

M.Ö. I. binin ortalarında, Küçük Asya'ya, adalara ve Trakya'nın Ege kesimine olan Yunan koloni hareketleri, zamanla bu topraklardaki eski toplulukların kültürel hatıralarını da silmiştir. Bu insanlara Yunan politika modelleri, ekonomileri ve kültürü empoze edilmiştir. Politik ve ekonomik değişikliklerin bir sonucu olarak kültürel çevrenin değiştirilmesi, Hellenize edilmesi sonucunda, M.Ö. IV. yüzyıldan itibaren Trakyalıların manevi ve materyal kültürü çok önemli değişikliklere uğramıştır. M.Ö. III. yüzyıldan, özellikle de M.Ö. 270'lerde görülmeye başlanan Kelt akınlarından sonra zengin buluntulu mezarlara sahip, büyük boyutlu tümülüsler çok azalmış ve hatta bu tipteki tümülüsler yerlerini tüm nekropolü oluşturan küçük mezar tepelerine bırakmaya başlamıştır.²⁹⁹

Doğu Trakya'da Roma dönemi, tümülüs geleneğinin tekrar canlandığı dönemdir. Trakya'da bu döneme tarihlendirilen bir çok mezar ortaya çıkarılmıştır. Bu dönemde Hellenistik dönem tümülüsleri ile yarışmasına devasa ölçülere sahip tümülüsler yapılmıştır.³⁰⁰ Ancak özellikle Doğu Trakya'da bulunan ve Roma dönemine tarihlendirilen tümülüslerde, anıtsal anlamda mimariye sahip mezar yapıları çok sık görülmemektedir. Bu dönem içerisinde yapılan daha doğrusu günümüze kadar bulunan tek mezar odası, Kırklareli Vize'de bulunan A tümülüsünde ortaya çıkarılmıştır.

Bazı Bulgar bilimadamları, Erken Demir Çağı'na tarihlendirilen dolmenlerin Klasik ve Hellenistik dönem tümülüslerinde görülen oda mezarların gelişimine etkide bulduklarını savunmaktadırlar.³⁰¹

Özellikle Makedonya tipi mezarların planları ile çift odalı dolmenlerin planları karşılaştırıldığında, dromos, ön oda ve asıl mezar odası gibi bir takım yapısal benzerlikler göze çarpmaktadır. Dolmenler, bu mezar tipinin oluşmasında bir esin kaynağı olmuş olabilirler ancak, Trakyalıların inşa ettiği mezarlar genellikle daha yaygın olan Akdeniz oda mezar uygulamasının bir ifadesi olarak gözükmektedir.

Kültürel olguların teknolojik olguları maskeleydiği gerçeğine rağmen, saf teknolojik olguları kültürel olgulardan ayırt etmek önemlidir.

---

²⁹⁸ Kitov, 2000: 254.

²⁹⁹ Rousseva, 2000: 72.

³⁰⁰ Örnek olarak Kırklareli İli, Lüleburgaz ilçesinde bulunan Umurca tümülüslerini ve Kırklareli Vize İlçesindeki tümülüsleri verebiliriz.

³⁰¹ Kitov, 1994. Vassileva, 2000, Rousseva, 2000.

Trakya mezarlarında görülen Yunan duvarcılık teknikleri, demir kenetler, ve olağanüstü güzellikteki freskler; Yunanlı olmayan birçok (Lidya, Pers, Karya, Likya, ve Batı Akdeniz toplulukları dahil) topluluk tarafından yaygın bir biçimde benimsenen ve geliştirilen yeni teknikler olarak görülmelidir.³⁰²

Doğu Trakya tümülüslerinde günümüze kadar ortaya çıkarılan mezar odalarını dörtgen planlı mezar odaları ve yuvarlak planlı mezar odaları olmak üzere iki ayrı plan tipinde incelemekte fayda bulunmaktadır.

Dörtgen planlı mezar odaları; Doğu Trakya'da ortaya çıkarılan dörtgen planlı mezar odalarının neredeyse tamamı Makedonya tipi denilen plan tipindedir. Makedonya tipi mezarlarda esas oda dikdörtgen planlı ve tonozludur; ayrıca arka ve yan duvarlarda bir ya da iki kline bulunur. Klineleler, blok taştan yapılmış ya da taşa oyulmuştur. Gömü nadiren mezar zemininin altındaki bir lahitin içinde bulunur.³⁰³ Yunan veya Makedon taş ustalarının Trakya'da beşik tonozlu mezarların yapımında çalışmış olabileceği düşünülmektedir.³⁰⁴

Doğu Trakya'daki dörtgen planlı mezar odaları, tek odalı ve çok odalılar olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. Tek mezar odalı tümülüsler; Vize A Tümülüsü, Pınarhisar İslambey A Tümülüsü, Ortaca Tümülüsü, Askertepe Tümülüsü, Kırklareli A Tümülüsü, Çataltepe Tümülüsü, Höyükbayırı Tümülüsü, Kumtepelere B Tümülüsü ve Naip Tümülüsüdür. Mezar odasında birden fazla mezar bulunan tek tümülüs ise Kırklareli C Tümülüsüdür.

Yuvarlak planlı Mezar Odaları; Doğu Trakya tümülüslerinde görülen bir diğer plan tipi de yuvarlak planlı, kubbeli mezar yapılarıdır. Yuvarlak planlı mezar odaları M.Ö. II. binin sonları ve M.Ö. I. binin başlarında Balkanlarda ve Akdeniz'de yaşamış olan Pre-Hellenik kabilelerin karakteristik bir özelliğidir.³⁰⁵ Bu toprakları işgal eden Akalar, bu mezar tipini sıklıkla kullanmışlardır.³⁰⁶

Kubbeli mezarların yapımına, Doğu Trakya'da özellikle de Kırklareli'nde, Makedonya yönetiminin ilk yıllarında dahi devam edilmiştir. Bu yuvarlak planlı, kubbeli mezarların Orta Trakya'nın ve

³⁰² Archibald, 1998: 283.

³⁰³ Tsetshkhladze, 2005: 54-55.

³⁰⁴ Boardman, 1994: 191.

³⁰⁵ Kubbeli Mezar yapısının ortaya çıkışında hiç kuşkusuz Mykenai'deki Atreus'un mezarının büyük etkisi bulunmaktadır.

³⁰⁶ Rousseva, 2000: 59.

Rodopların karakteristik bir özelliği olduğu görülmektedir. Makedonya tipindeki mezar odaları, Makedonyalıların fethinden sonra bile, yöreye özgü bir geleneğin izi olan yuvarlak planlı, tholoslu mezar odalarının yerine geçememiştir. Hellenistik dönem boyunca bu iki plan tipi, II. Philippos'un takipçilerinin güçlü bir politik ağırlığa sahip olduğu Doğu ve Güneydoğu Trakya'da bir arada kullanılmıştır.³⁰⁷

Trakya'nın bütününde görülen yuvarlak planlı, kubbeli mezar odalarının inşası ve dizaynı, dolaylı da olsa, Batı Anadolu'daki mimari uygulamalar ile bağlantılıdır.³⁰⁸

Doğu Trakya tümülüslerinde yapılan kazılar, hem Makedonya tipinin hem de Kubbeli mezar tipinin M.Ö. IV. yüzyıl boyunca bir arada kullanıldığını göstermektedir. Günümüze kadar bölgede ortaya çıkarılan yuvarlak planlı mezar odası olan tümülüsler; Kırklareli B Tümülüsü, Eriklice Tümülüsü, Karakoç Tümülüsü, Akviran Tümülüsü ve Batkın A Tümülüsüdür.

Böylece, Doğu Trakya diye adlandırdığımız Türkiye Trakyası'nda bulunan tümülüslerin en erken örneklerinin Erken Demir Çağı'nda ortaya çıktığını görmekteyiz. Bu dönem tümülüslerinde görülen dolmenli ve taşlı tepeli tümülüsler, geç dönem tümülüslerinin atasıdır ve M.Ö. 1200-800 yılları arasındaki göçlerle bölgeye gelen Traklar'ın öncülerinden inşâ edilmişlerdir.

Bu bölgede M.Ö. IV. yüzyıldan daha erkene tarihlendirilen bir tümülüse henüz rastlanılmamıştır. Ancak bölgedeki tümülüs yoğunluğu ve bu tümülüslerde yapılan bilimsel kazıların azlığı, daha erken dönemlere tarihlendirilen tümülüsler yoktur dememizi güçleştirmektedir. Yapılan kazılar bu geleneğin Doğu Trakya coğrafyasında tümülüslerin 2000 yıllık bir geçmişe sahip olduğunu göstermektedir.

Doktora tezimi gerçekleştirebilmek için Doğu Trakya'da yapmış olduğum yüzey araştırmaları sırasında tespit ettiğim tümülüslerle ilgili bazı istatistiksel sonuçlar da ortaya çıkardım. Bu sonuçlara göre;

Doğu Trakya'da Erken Demir Çağı'na tarihlenen 179 adet tümülüs bulunmaktadır. Bunların tespit edilen diğer tümülüslere oranı, % 18'lik bir dilimi ifade etmektedir. Erken Demir Çağ tümülüslerinin ister dolmenli, isterse taşlı tepeli olsun çok büyük bölümünün bölgenin kuzey

---

³⁰⁷ Archibald, 1998: 245.

³⁰⁸ İbid, 283-284.

bölümünde, Istranca Dağlarının eteklerinde yer alan hakim tepelerde buldukları görülmektedir.

Doğu Trakya'da Erken Demir Çağı tümülüslerinden sonra en fazla sayıda Hellenistik döneme tarihlendirilen tümülüslerin olduğu görülmektedir. Ancak bu ifade günümüze kadar yapılan hem bilimsel hem de kaçak kazılar sonucunda elde edilen verileri kapsamaktadır. Günümüze kadar Hellenistik döneme tarihlendirilen 22 adet tümülüs bulunabilmiştir. Hellenistik dönem mezarlarının çok büyük bir bölümü bilimsel kazılar sonucunda ortaya çıkarılmıştır. Bu mezarların neredeyse hepsi M.Ö. IV. yüzyılda yapılmıştır. Hellenistik dönem mezarlarında özellikle kubbeli tholos mezarlar, Makedonya tipi tonozlu mezarlar ve lahit mezarların oldukça sık bir şekilde kullanıldığı görülmektedir.

Trakya'da Roma dönemine tarihlendirilen 18 adet tümülüs bulunmuştur. Bunlar da yine arkeolojik kazılar sonucunda ortaya çıkarılmıştır. Roma dönemi tümülüslerinin genellikle M.S. I. ve II. yüzyıllara tarihlendirildikleri görülür. Bu dönem mezarlarından sadece Kırklareli Vize A tümülüsünde mimari bir oluşum söz konusudur. Bunların dışındaki tümülüslerde genellikle lahit, kiremit mezar ve çukur mezarlı gömüler şeklinde bir anlayış bulunmaktadır.

Doğu Trakya'daki tümülüslerin oldukça büyük bir bölümünde dönem tespiti yapılamamaktadır. Erken Demir Çağı tümülüsleri hariç, bilimsel ya da kaçak kazılar sonucunda mezarlara ait herhangi bir ipucu ortaya çıkmadan, bu mezarları genel yargılarla tarihleyebilmek mümkün değildir. Bundan dolayı tespit etmiş olduğum tümülüslerin oldukça önemli bir bölümünde herhangi bir tarihlendirme yapılamamıştır.

Doğu Trakya tümülüslerinin suni tepeleri yapılırken en çok tercih edilen form ise koniktir. Arkasından yayvan ve basık formlara sahip tümülüsler gelmektedir. Yayvan olan tümülüsler genellikle Erken Demir Çağı'na tarihlendirilen tümülüslerdir.

Doğu Trakya'da tümülüs sayısının en fazla olduğu il Edirne'dir. Edirne'nin arkasından Kırklareli, Tekirdağ ve İstanbul İlleri gelmektedir. En az tümülüs ise Çanakkale Gelibolu'da bulunmuştur.

Doğu Trakya tümülüslerinin % 85'i yamaç ve sırtlarda yapılmıştır. % 14'ü ise düzlük alanlarda bulunmaktadır. Böylece tümülüslerin yapımında görünürlük ve etkileyici konumun belirleyici olduğu anlaşılmaktadır. Özellikle akarsu vadilerinde bulunan sırtlar, tümülüs yapımında çok sık tercih edilmiştir. Ayrıca Doğu Trakya

tümölüslerinin burada bulunan antik kentlerle ve yollarla doğrudan ilişkili olduğu da görülmektedir.

İlerleyen yıllarda yapılacak daha kapsamlı ve sistematik araştırmalar, tümölüs adı ile bilinen bu mezar tepeleri hakkında daha sağlıklı sonuçların ortaya çıkarılmasını sağlayacaktır.

IX. ÖZET.

Doğu Trakya, Türkiye’de tümülüs yoğunluğu açısından oldukça dikkat çekici bir bölgedir. Türkiye’de sayısal olarak en fazla tümülüsün bulunduğu bölgedir. Erken Demir Çağından, M.S. III. yüzyıla, yani Roma Çağı’nın ortalarına kadar uzanan uzun bir zaman dilimi boyunca tümülüsler, Doğu Trakya’da görülen en önemli ölü gömme geleneği olarak kullanılmışlardır.

Doğu Trakya’da tümülüs diye adlandırdığımız bu ölü gömme geleneği, M.Ö. 1200’le birlikte bölgeye gelen Trak kavimleri ile başlamıştır. Bu yeni gelen kavmin kullandığı mezar tepelerinde başlıca iki tip vardır: Dolmen ve taşlı tepe. Dolmenler ve taşlı tepeler özellikle Trakya’nın dağlık bölgelerinde görülürler. Bu mezar tepelerinin kullanımının M.Ö. VIII-VII.. yüzyıllara kadar sürdüğü anlaşılmaktadır.

Doğu Trakya tümülüslerinde M.Ö. V. yüzyılın sonundan itibaren taş örgülü mezar yapıları ortaya çıkmaya başlar, M.Ö. IV. yüzyıla birlikte Trakya tümülüslerinde iki ayrı tip belirginleşmiştir. Makedonya tipi ile, yuvarlak planlı, kubbeli mezar tipi.

Doğu Trakya tümülüslerinde taş örgülü mezar yapılarından başka kullanılan mezar tipleri de bulunmaktadır. Bunları çukur mezarlı tümülüsler, içinde lahit bulunan tümülüsler, basit kiremit mezarlı tümülüsler olarak ayırabiliriz.

Ayrıca bu çalışmada, Ord. Prof. Dr. Arif Müfid Mansel’le başlayan sistemli tümülüs kazıları ve bölgede bu konu üzerine yapılan bütün kazı ve araştırmalar karşılaştırılarak incelenmiştir.

Doğu Trakya’da tespit edilen tümülüsler 1: 400.000 ölçekli haritaya buldukları koordinatlar göz önünde bulundurularak işlenmiş ve dönemleri belirlenebilen tümülüsler de haritalarda ayrıca belirtilmiştir. Elde edilen sonuçların istatistiki bir değerlendirmesi de yapılmıştır. Bu harita çalışmasıyla Trakya’da bulunan tümülüslerin antik kentlerle ve yollarla olan bağlantıları da gözler önüne serilmiştir.

X. Summary

Turkey's European land also known as Eastern Thrace is a very significant region with its prolific grave types. The archaeological excavations of Eastern Thrace graves show that in this region the tradition of tumulus type graves was began in the Early Iron Age (1200-800 BC). However, the conducted excavations in Bulgaria, Greece, and in the many regions of the Balkans which is called Western Thrace, show that the tradition of tumulus type graves goes back to Early Bronze Age (Leshtakov 1994, 51, Leshtakov-Borisov 1995, 9-34, Hammond 1974, 141).

So far no tumulus has been found dated back to Early Bronze Age in the excavations and surveys conducted in Eastern Thrace.

While I was doing site surveys in Eastern Thrace for my PhD, excluding the dense woodland I found out 1114 tumuli. Some statistical results were obtained according to these tumuli (PL. CXXXIV).

During the construction of Thracian tumuli the most important phase is the selection of the location of grave mound. 837(%85) of the 1114 discovered tumuli are located on low slopes and ridges. On plane areas which we can call plains 153 (%14) tumuli exist. In valleys, so far 13 (%1) tumuli were discovered.

Generally, Thracian Tumuli were located on ridges and slopes. No tumulus was encountered on Istranca Mountains in Kırklareli where high mountain formations exist and on the high lands of Ganos mountains in Tekirdağ (PL. CXII). But on low ridges and mounds which are extensions of these mountain ranges there is a considerable number of tumuli. The reason of this fact is the siting of tumuli. These grave monuments were planned and made to be seen from very distant lands and to draw attention and their locations were diligently selected. The significant number of these tumuli extends along the ridges of small river beds which converge with Ergene and other rivers. In terms of locations of tumuli, river valleys are critically important.

Except Early Iron age, in the siting of Eastern Thracian tumuli ancient routes and cities were taken into consideration. Many ancient sources quoted that there were 6 ancient roads in Eastern Thrace two of which were main and 4 of which are crossroads (PL. CXXXIV) (Mansel 1938, Talbert 2000) One of the most important ancient roads is the Roman Military road nowadays known as E-5 highway and still serving with some modifications. Hundreds of Thracian tumuli are located on the

high ridges extending along this road. Tumuli are seen in large quantities in the immediate vicinity of ancient cities as necropolis areas where Roman Military Road crosses. Also an ancient road which is known as Via Egnatia converges with Roman Military road in the vicinity of Perinthos. Via Egnatia is still being used with some small route modifications. Almost in all of the settlements located on the route of this road tumulus type grave monuments were encountered. We can say that %50 percent of grave mounds in Eastern Thrace are located on the high ridges in the vicinity of ancient roads and settlements.

Nonetheless, tumuli are encountered small village like settlements connected to important ancient cities which we do not know their names today. On these areas tumuli are very rarely seen individually but mostly in groups. In some groups there are more than 10 tumuli. Especially In the center of the Lalapaşa district of Edirne and in Ortakçı near of Lalapaşa and in the villages of Taşlımüsellim and Sarıdanışment approximately 15 tumuli are lined up. Also in the opposite ridges of Süloğlu stream which runs through Küküler and Arpaç villages of Süloğlu district of Edirne, there are about 40 tumuli. The dimensions of some of these tumuli are tremendous. There is no recorded ancient site or settlement in any of these regions that we have just mentioned above. However, there are contemporary villages and towns around most of these regions. Remains of some small scaled old settlements are encountered around most of these villages. In the mountainous regions of Kırklareli and Edirne where covered by dense forests, tumuli are encountered excluding contemporary settlement areas. Most of these tumuli are small and in Stone piled grave mound forms probably from Early Iron Age. 45 tumuli in the vicinity of Sivrililer Village of Kırklareli Demirköy can be given as the most interesting examples of tumuli in forest land (PL. CXVI).

Major part of these discovered 1114 tumuli cannot be dated. Except Early Iron age tumuli, without discovering a clue by scientific or illegal excavations it is impossible to date these tumuli from a general point of view. Therefore, significant part of tumuli that I discovered was not dated (Page 134).

In Eastern Thrace, 179 tumuli exist which can be dated to Early Bronze Age. Major part of these tumuli whether dolmens or stone piled tumuli is located on the dominant mounds of the Istranca Mountains' outskirts.

There are two major types of Early Iron Age Tumuli: Dolmen and pit grave stone piled mounds (PL. CXXIII).

Eastern Thracian Dolmens are divided into two main groups as one chambered and two chambered. These tomb monuments made by massive upright Stones capped with a horizontal slab without using any mortar. Generally they comprise two chambers and an entrance covered by soil and Stones. Both two types of tumuli have an entrance part in front of them in form of dromos. The resembles of these kind of tumuli exist frequently in Roussa, Katronia and Kolia in Western Thrace (Triandaphyllos 1980, Triandaphyllos 1995).

The only exposed one chambered Dolmen Tumuli in Eastern Thrace is the Çakıllı Tumulus in Kırklareli Vize. The grave structure was made by placing two short and two long smoothly carved stones in form of a rectangle and fixing them without mortar. By capping a massive horizontal slab over this structure the grave chamber was made. The pottery findings of the salvage excavation of Çakıllı Tumulus dated this tumulus to Early Iron Age (Yılmaz 1996, Yılmaz 1997). For the first time a dolmen was brought to light in a tumulus and this makes Çakıllı Tumulus important. Tumulus cover can not be seen in most of the dolmens of Eastern Thrace (PL. XL, XLI).

Also the exposure of this tumulus on the plain of Kırklareli Vize renders it important. All tumuli discovered in the excavations conducted 70 years ago in Vize were dated to Roman period. This tumulus has shown us that tumulus tradition goes back to Early Iron Age in Eastern Thrace.

Two chambered Dolmens are also called as gated tomb chambers. In this tomb type at the rearmost there is a main chamber in cell form, another front chamber slightly smaller than this chamber and a dromos. All of three parts resemble each other structurally. They are constructed by superposing Massive Stones without using any mortar. These dolmens were constructed by placing of stones in the upright position to the four sides of the chamber and putting a massive horizontal stone slab over these upright Stones.

Dolmen Tumuli surrounded and restricted by huge rubble stones like a temenos wall. This wall not only fixes the boundary of the tumulus but also prevents the sliding of irregularly piled Stones of the tumulus. In Eastern Thrace only in Arpalık; the city center of Lalapaşa District and in Hacılar Village near to Lalapaşa, the scientific excavations of dolmens were conducted (Akman 1998, 69). (PL. XLII, XLIII) The discovered Early Iron Age pottery in these two dolmens can help us to date these dolmens 1200-800 BC.

Early Iron Age pit grave Stone piled tumuli are small soil mounds which their heights vary between 1 and 5 meters. In some of these mounds wooden sided chambers were made into a dug pit. The deceased were put into tomb chamber by making use of inhumation technique. The top of the tomb chamber was covered with Stone in contrast to other soil covered tumuli. These tumuli reflecting the cairn tradition of Eurasia moorlands because of their different stone piles also called in Turkish Thrace “rocky mounds”. The parallels of these kinds of tombs are frequently seen in the Balkans (Archibald 1998, Stoyanov 1997). From these tombs which symbolize the Early Iron Age communities only Taşlıcabayır mound in Kırklareli was excavated (Özdoğan 2000, 158). This type of tumuli is frequently seen especially in Kırklareli and in northern districts of Edirne (PL. XLIV). Also these stone piled tomb mounds are seen in many regions of Balkans, Black Sea region and Caucasia. But the scarcity of archaeological materials prevents to discover the connection of the constructors of these tombs with Balkans, Black Sea region and Caucasia.

The ceramic type known as “Buckelkeramic” found in the archaeological excavations up to the present in Eastern Thrace associated these tumuli “tribe’s migration” from Balkans towards Anatolia. At this point, Early Iron Age tumuli in Eastern Thrace carry weight with not only for Thrace but also for Anatolia (Özdoğan, Akman, 1992, 408). Both in Troia and Gordion the findings of recent excavations confirm this thesis (PL. XXV, XXVI). Both ancient resources and quotations of modern researchers state Thracians and Phrygians are relatives. Both of two communities’ tumuli’s and funeral rituals gives us some clues to verify these quotations. However to verify these claims further archaeological researches should be done. I believe that the answer to this question is hidden in the tumuli of Early Iron Age Tumuli of Eastern Thrace.

In Eastern Thrace beside Early Iron Age Tumuli, tumuli dated Hellenistic period are in great number. However, this statement has been made according to the obtained data until today by scientific or illegal excavations. There are 22 Hellenistic period tumuli most of which were discovered by scientific excavations. Except one of these tumuli, all of them were built in 4th century BC. In Hellenistic period graves, domed tholos tombs, Macedonian type vaulted tombs and sarcophagus are frequently used.

In Eastern Thrace 18 tumuli dated to Roman period were found. All these tombs were exposed during archaeological excavations. Roman

period tombs are generally dated to 1st and 2nd centuries AD. Among of these only the A tumulus in Kırklareli Vize has an architectural structure. Except this tumulus the other graves are in the concept of tiled tombs, sarcophagi and pit grave burials.

The burials of Late Classical, Hellenistic and Roman period tumuli can be divided into 6 groups as follows: Pit grave tumuli, sarcophagus tumuli, simple tiled grave tumuli, tumuli without a tomb inside, tumuli only have horse skeleton inside and chambered tumuli.

First type is pit grave tumuli.

In Early Bronze age in Western Thrace these pit graves were covered by wooden planks or only with tree branches. In Iron Age pit graves are usually simple pits. Most variety is seen in Roman period. Excavations revealed that sometimes sides of the pits built with ashlar or sometimes tiles were placed. In some instances tombs were covered by wood. Many corpses were cremated inside the burial pit and burial gifts left. In Eastern Thrace, pit graves of tumuli have unique features in every period.

It is useful to examine pit grave tumuli into three different types.

1. Pit grave tumuli which are carved into bedrock,
2. Pit grave tumuli which are dug into soil,
3. Pit grave tumuli with masonry.

In Eastern Thrace the only example of pit grave tumuli carved into bedrock is the C tumulus in Yündolan Village in Kırklareli According to the findings inside this tumulus was dated to 4th century AD (PL. XLV) (Yılmaz 2001, 76).

In Roman period of Eastern Thrace simple rectangular shaped pits frequently seen as tumuli. Also inside of these pits cremation take place. Next to burial pits, there are banquet pits where symposions, religious rituals take place. The exposed tumuli in this type, in Eastern Thrace are Hayrabolu Tekhöyük (Öztürk 1998, 383), Lalapaşa İkiztepe B (Yıldırım 2005, 707), and Lüleburgaz Umurca B (Mansel 1938, Mansel 1940, 90) tumuli (PL. XLVII).

Also in Eastern Thrace masonry pit grave tumuli were found out by excavations among pit grave tumuli. In these type of tombs, ashlar surround the sides of pit grave that was dug into soil, and again the pit is

covered by ashlar. Until today three graves of this type were exposed. Among of these Uzunhacı Tumulus that was found in Tekirdağ Saray is remarkable (PL. XLIX) (Kenan 1941, 48-52). Also among these type of graves there is the grave inside the Ortakçı Village Tumulus that was found in the salvage excavation conducted by Edirne Museum in Lalapaşa district in 1993. The grave inside the tumulus was dated to 2nd century AD. In Vize Tumulus A, excavated 1939 by Prof Dr. Arif Müfid Mansel but the main grave could not be found. However, another masonry pit grave was encountered at the top part of the mound which was dated to 1st century AD because of its findings (Onurkan 1988, 9).

Second type is sarcophagus tumuli. Sarcophagi were used in Thracian tumuli from Classical period to the end of Roman period (Venedikov-Gerasimov, 1975, 60). In Eastern Thrace only one tumulus found with sarcophagus from Roman period. That was discovered inside the Vize Grave A. As it is seen in Vize Tumulus A (Mansel 1940) and Enez Çataltepe Tumulus (Başaran 2007, 58-66). In Çataltepe Tumulus also there is another sarcophagus outside of the tomb chamber inside piled soil. Sometimes sarcophagi were located into a single grave structure (PL. LXIV). Sarcophagi are not peculiar to Thracian grave tradition. In later periods they were seen inside of the tumuli around the ancient Greek colonies. Sarcophagi tumuli were used very rarely in the inland of Thrace. Until today only three tumuli were discovered with sarcophagi inside. Among of these Harekattepe Tumulus (Işın-Özdoğan 2000) was dated to Late Classical period, Kerametin Tumulus and Dügüncülü Höyüktepe Tumulus (Yılmaz 1995, 393-403) were dated to Hellenistic Period (PL. LI, LII).

Third type is tiled grave tumuli. All of the tiled grave tumuli that were exposed by excavations belong to Roman period. Vize Tumulus B (Mansel 1940, 108-110), Vize Tumulus H (Onurkan 1988, 9-10) and Babaeski Sinanlı Village Tumulus all of which have a simple tiled grave inside are dated to Roman period (PL. LIV).

Fourth type is tumuli without a grave inside. We do not have knowledge about this kind of tumuli that were found so far in Eastern Thrace. This tradition is very interesting among the 1st Thousand A.D. and Roman period Thracian burial tradition. Inside of these tumuli there are no burial. Also In these tumuli most of the time no trace of a ritual was found performed during the construction of tumulus. It is accepted that some of these tumuli are cenotaph (Theodossiev 2000, 37). However, sometimes the excavators of the tumulus can not find the place of the grave.

In Eastern Thrace there are 6 tumuli excavated and believed to be empty since no grave were found inside. These are Alpullu Tumulus, Hasköy, Umurca Tumulus C, Vize Tumulus D, Vize Tumulus G and Vize Tumulus I (Mansel 1940, 90, Onurkan 1988, 10).

Fifth type is the tumuli only with a horse skeleton inside. In Eastern Thrace especially in Vize region tumuli with only buried horses inside were found. This fact points out how horses are important for Thracian warriors. In Thrace there are many tumuli where dead warriors buried with their horses. So far no tumulus discovered in Thrace only has a horse skeleton inside except for the ones in Vize. These tumuli are Vize Tumulus C and Vize Tumulus F (Mansel 1940, 110).

Sixth type is chambered tumuli. With the rising power of Thracian tribe Odrys' in the Balkans tumuli burials become common from second half of 1st thousand B.C. (Archibald 1998, 151). In Eastern Thrace, the tomb chambers with or without dromos generally dated between 4th and 3rd century B.C.

It is useful to examine the tomb chambers of Thrace into two groups as angular and circular planned tomb chambers.

Almost all of the exposed angular planned tomb chambers are in Macedonian type. In Macedonian type tombs the main chamber is angular planned and vaulted. Also in rear and side walls there are two klines. Klines are made of stones or carved into stones. Burials are rarely placed in the sarcophagi underneath the grave floor (Tsetshkhladze 2005, 54-55).

In Thrace angular type tomb chambers are divided into two as one chambered and two chambered. One chambered tumuli are: Vize Tumulus A (PL. LVI) (Mansel 1940, 93), Pınarhisar İslambey A Tumulus (Yılmaz 1994), Askertepe Tumulus (PL. 21), Kırklareli Tumulus A (Mansel 1940, 92, Mansel 1943, 2), Çataltepe Tumulus (Başaran 2007, 65-66), Höyükbayırı Tumulus (PL. LX, LXI), Kumtepelers Tumulus B and Naip Tumulus (Delemen 2004), The only tumulus which has more than tomb in the tomb chamber is the Kırklareli Tumulus C. (Mansel 1943, 31, Onurkan 1988, 4). Among of these Vize Tumulus A is dated to 1st century A.D. and the others are dated to 4th century B.C.

The other type of tomb chamber in Thrace is circular planned domed tombs. Circular planned tomb chambers is a typical feature of Pre-Hellenic Tribes who lived in the Balkans and Mediterranean in the

end of 2nd thousand B.C. and in the beginning of 1st thousand B.C. Admittedly the tomb of Atreus in Mykenai had an important role in the appearance of domed tombs. Achaeans who invaded these lands frequently used these type of tombs (Rousseva 2000, 59). The design and construction of circular planned, domed tomb chambers of Thrace are indirectly connected to architectural practices of Western Anatolia (Archibald 1998, 283).

In Eastern Thrace the construction of domed toms continued in the first years of Macedonian rule. These circular planned and domed tombs are a typical feature of Central Thrace and Rhodopes. Macedonian type tomb chambers could not take the place of traditional circular planned tholoi tomb chambers even after the conquest of Macedonians. In Hellenistic period these two plan types was used together in Eastern and Southeast Thrace where II. Philip and his successors had a political power (Archibald 1998, 245).

The excavations of Eastern Thrace tumuli revealed that both Macedonian type and domed tombs were used together throughout 4th century B.C. So far the exposed circular planned chambered tumuli are: Kırklareli Tumulus B (Mansel 1943 2-3), Eriklice Tumulus (Mansel 1943, 4), Karakoç Tumulus (Fıratlı 1964, 108), Akviran Tumulus (Fıratlı 1964, 108-109) and Batkın Tumulus A (PL. LXXI, LXXII, LXXIII).

Thrace has experienced great social changes in Classical and Hellenistic Periods. People of Thrace who were living in the form of small clines changed tribal system towards a state system. Especially in 5th century B.C. the biggest Thracian tribe Odrys' appeared in Central Thrace as so wealthy and strong. One of the most important factors caused this situation is the urbanization activities of Greek colonization period. Thus Thracians had the chance to meet with the urbanization fact and became to be influenced by the strong culture nearby them. However they did not leave the tumulus type graves in their burial tradition. But the tomb structures inside the tumuli and the Greek originated burial gifts points out the rapid change of Thracian culture.

The appearance of the monumental tombs inside Thracian tumuli is the consequence of economic growth caused by mutual relations of local aristocracy primarily not only with Anatolia, Greece and Macedonia but also Illyra and Italia (Etruscan). Most of the tomb structures of Thracian tumuli constructed in Late Classical Period and Early Hellenistic Period architectural style (Theodossiev 2007, 14).

These tomb monuments also prove the tight relations of Thracians with the Hellenistic world which II. Philip, Alexander the Great and Lysmachos reinforces with military expeditions to Thrace. At the same time the tumuli remains in Southern Bulgaria and Rhodopes prove the relations of Thracian tribes in North Aegean coastline with the Greek colonies in Black Sea coastline (Kitov 2000, 254).

In the middle of 1st thousand B.C., the Greek colonization migrations towards Asia Minor, islands and Aegean part of Thrace, wiped out the cultural remains of local old communities within time. To these people Greek political policies, economy and culture were imposed. As a result of cultural environment's being adapted or Hellenized due to the the political and economical changes, the moral and materialistic culture of Thracians have been significantly changed since 4th century B.C. In 3rd century B.C especially after Celtic Raids began to be seen in 270 B.C. the number of massive tumuli with rich burial gifts decreased steeply even these tumuli gave their place to small grave mounds comprising the whole necropolis (Rousseva 2000, 72).

Roman period is the period when the tumuli tradition began to awaken in Eastern Thrace. In Thrace many grave dating to this period were exposed. In this period gigantic scaled tumuli were constructed as if competing with the Hellenistic period tumuli. However especially in Eastern Thrace monumental tumuli are not seen frequently dating to Roman period. The only constructed tumulus within this period or rather the only discovered tomb chamber so far was exposed in Kırklareli Vize A Tumulus.

In the upcoming years more comprehensive and systematic researches provide more accurate results about these grave mounds which are known as tumulus.

KISALTMALAR VE KAYNAKÇA

Teknik Kısaltmalar:

Bkz.	: Bakınız
Lev.	: Levha
M.Ö.	: Milattan Önce
M.S.	: Milattan Sonra
Res.	: Resim
S.	: Sayfa
Vb.	: Ve bunun gibi
Vd.	: Ve diğerleri
ÇG	: Çanakkale Gelibolu
EE	: Edirne Enez
EH	: Edirne Havsa
Eİ	: Edirne İpsala
EK	: Edirne Keşan
EM	: Edirne Meriç
EMER	: Edirne Merkez
ES	: Edirne Süloğlu
EU	: Edirne Uzunköprü
İÇ	: İstanbul Çatalca
İS	: İstanbul Silivri
KB	: Kırklareli Babaeski
KD	: Kırklareli Demirköy
KK	: Kırklareli Kofçaz
KL	: Kırklareli Lüleburgaz
KM	: Kırklareli Merkez
KP	: Kırklareli Pınarhisar
KV	: Kırklareli Vize
TÇE	: Tekirdağ Çerkezköy
TÇ	: Tekirdağ Çorlu
TH	: Tekirdağ Hayrabolu
TM	: Tekirdağ Malkara
TMAR	: Tekirdağ Marmara Ereğlisi
TMER	: Tekirdağ Merkez
TMUR	: Tekirdağ Muratlı
TS	: Tekirdağ Saray
TŞ	: Tekirdağ Şarköy

Antik Kaynakça

- Heredotos “Heredot Tarihi”, Çev: Müntekim Ökmen, Remzi Kitabevi, İstanbul, 1991.
- Homeros “İlyada” Çeviren: Azra Erhat, A. Kadir, Can Yayınları, İstanbul, 1998.
- Homeros “Odysseia”, Çeviren: Azra Erhat, A. Kadir, Can Yayınları, İstanbul, 1992.
- Titus Livius “Roma Tarihi”, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul, 1995.
- Strabon “Geography”, Kitap 7 Bölüm 47, Penguin Classics Translation, London, 1986.
- Xenophon “Anabasis” (Onbinlerin Dönüşü) Çev: Tanju Gökçöl, Sosyal Yayınları, İstanbul, 1998.

Modern Kaynakça

Kaynakçada, Archäologischer Anzeiger (AA) 2005, II, 329-399’da verilen yöntem ve kısaltmalar kullanılmıştır.

- Akman 1998 M. Akman “Die Ausgrabung Der Megalitschen Dolmenlage in Lalapaşa”, Thracian and Phrygians: Problems of Parallelism, Ankara, 3-4 June 1995, METU, faculty of Architecture Press Ankara, 1998, s.65-70.
- Akman-Özdoğan 1995 M. Akman, M. Özdoğan, “Lalapaşa-Arpalık Mevkii Dolmeni Kurtarma Kazı-Onarım ve Çevre Düzenlemesi”, Yıl Sonu Bilimsel Raporu, Edirne Müzesi Arşivi, s.3-6.
- Akurgal 1995 E. Akurgal “Anadolu Uygarlıkları” Net Turistik yayınlar, İstanbul, 1995.
- Archibald 1998 Z.S. Archibald, “The Odrysian Kingdom of Thrace”, Oxford Monographs Classical Archaeology, Clarendon Press, Oxford, 1998.
- Andronikos 1992 M. Andronikos, “Vergina-The Royal Tombsand the Ancient City”, Athens, 1993.
- Başaran 2007 S. Başaran, “Ainos(Enez)”, Aktüel Arkeoloji Dergisi, Kasım, 2007, s.58-66.
- Becks-Thum 2001 R. Becks, D. Thum, “Şehrin Demir Çağı Başlarında Yıkılması, Arkeolojik Açından

- Sonun İrdelenmesi.” Troia, Düş ve Gerçek, Homer Kitabevi, İstanbul, 2001. s.419-424.
- Boardman vd. 1992 J. Boardman, I.E.S. Edwards, E. Sollberger, N.G.L. Hammond, “The Cambridge Ancient History”, Cambridge University Press, Cambridge, 1992.
- Bojkova 1997 A. Bojkova, “Burial Mound Near Kotcherinovo in the Valley of Upper Strouma”, Archaeology in Bulgaria, Vol I, No 1, 1997, s.67-76.
- Bokovenko 2005 N. A. Bokovenko, “Avrupa İskitleri Üzerinde Asyalı Etkiler” The Institute Of Anatolia & Eurasia Archaeology Of Anatolia & Eurasia Academic Periodical XX 1/2005.
- Buluç 1993 S. Buluç, “Anadolu’da Kremasyon-Ölü Yakma- Geleneği”, 1992 Yılı Anadolu Medeniyetleri Müzesi Konferansları, Anadolu Medeniyetleri Müzesini koruma ve Yaşatma Derneği, yayın No: 111-2, Ankara, 1993, s.83-101.
- Çakan 1984 Ü. Çakan, “Lalapaşa-Hacılar Dolmeni 1984 Yılı Kurtarma Çalışmaları”, Yayınlanmamış Kazı Raporu, Edirne Müzesi Arşivi, 1984, s.1-2.
- Damyarov 2005 M. Damyanov, “Graves with Circles of Amphorae in the Greek Necropoleis in the Black Sea”, Studia Archaeologica Universitatis Serdicensis, Supplementum IV, 2005, s.214-223.
- Delemen 2000 İ. Delemen, “Trakya Tümülsü Kazıları”, Türkiye Arkeolojisi ve İstanbul Üniversitesi, Başak Matbaacılık, Ankara, 2000, s.232-234.
- Delemen 2004 İ. Delemen, “Tekirdağ Naip Tümülsü”, Ege Yayınları, İstanbul, 2004.
- Dimitrova 2000 D. Dimitrova, “Doktrina v Arkitekturni Pametnitsi ot Balkanite i Mala Aziya”(VI-II V.P.R. Hr.) Starini, 2000, 1, s.44-59.
- Devries 2006 K. Devries, “Phryg Krallığı Midas’ın Ülkesi”, Arkeoatlas, Sayı 5, İstanbul, 2006, s.40-52.
- Ecsedy 1978 I. Ecsedy, “Some steppic and Aegean Components of the Early Bronze Age in

- South East Europe”, Thracia Praehistorica, Supplementum Pulpudeva 3. Semaines Philippopolitaines de l’Histoire et de la Culture Thrace. Plovdiv, 1978.
- Erzen 1994 A. Erzen, “İlkçağ Tarihinde Trakya”, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul, 1994.
- Ertuğrul 1993 Ö. Ertuğrul, “Ortakçı Tümülüsü Kurtarma Kazısı” Yayınlanmamış Kazı Raporu, Edirne Müzesi Arşivi, 1993.
- Fıratlı 1964 N. Fıratlı, Müze Dışı Arkeolojik Faaliyet ve Buluntulara Dair Haberler (5-Trakya’da İncelemeler), İstanbul Arkeoloji Müzeleri Yıllığı 11-12, İstanbul Arkeoloji Müzeleri Yayınları: XXIV, İstanbul, 1964, s.104-112.
- Filow 1917 B. D. Filow, “Denkmaeler der Thrakischen Kunst”, R M 32, 1917.
- Fol, Chichikova vd. 1986 A. Fol, M. Chichikova, T. Ivanov, T. Teofilov, “The Thracian Tomb Near the Village of Svestari”, Svyat Publishers, Sofia, 1986.
- Fol 2005 A. Fol, “The Thracians”, Tangra TanNakRa All Bulgarian Foundation, 2005.
- Gaidukevich 1998 V.F. Gaidukevich, “Das Bosporanische Reich” Berlin, 1971.
- Georgieva 1995 R. Georgieva, “Des tumuli sans tombes en Thrace”, TRSW: Report on the Third International Symposium on Funeral Archaeology; Co-editor of collection of papers, Expeditio Thracica, No. 1, Sofia, 2000.
- Georgieva 1998 R. Georgieva, “Burial Rites in Thrace and Phrygia”, Thracians and Phrygians: Problems of Parallelism, Proceeding of an International Symposium on the Archaeology, History and Ancient Languages of Thrace and Phrygia, METU Faculty of Architecture Press, Ankara, 1998, s.61-64.
- Georgieva 2000 R. Georgieva, “Thracian Burial”, Thracian Ethnology:Problems, Sofia, 1995, s.231-240

- Gergova 1987 D. Gergova, "Thracian Burial Rites of the Late Bronze and Early Iron Age", *Thracians and Mycenaeans*, Leiden-Sofia, 1989, s.231-240.
- Gimbutas 1977 M. Gimbutas, "The first Wave of Eurasian Steppe Pastoralists into Copper Age Europe", *Journal of Indo-European Studies* 5: 1977, s.277-338.
- Gimbutas 1980 M. Gimbutas, "The Kurgan Wave 2 (c.3400-3200 BC) into Europe and the Following Transformation of Culture", *Journal of Indo-European Studies* 8: 1980, s.273-315.
- Hammond 1974 N.G.L. Hammond, "The Tumulus-Burials of Leucas and Their Connections in the Balkans and Northern Greece" *The Annual of the British School at Athens*, No.69 1974 Athens s.129-144.
- Hoddinott 1981 R. F. Hoddinott, "The Thracians", Thames and Hudson, 1981.
- Işın-Özdoğan 2000 M. A. Işın, A. Özdoğan, "Harekattepe Tümülsü", 21. Kazı Sonuçları Toplantısı I. Cilt, Milli Kütüphane Basımevi, Ankara, 2000, s.335-348.
- İvanova 1953 A. P. İvanova, "Art of the Ancient Cities of the Northern Black Sea Litoral" Leningrad 1953.
- Kabağaç-Alova 1995 S. Kabağaç, E. Alova, "Latince Türkçe Sözlük" Sosyal Yayınlar, İstanbul, 1995.
- Kansu 1969 Ş. A. Kansu, "Edirne'de Bulunan Dolmenler ve Dikilitaşlar Hakkında Yeni Gözlemler", *Belleten XXXIII*, Ankara, 1969, s.577-579.
- Karageorghis 1967 Vassos. Excavations in the Necropolis of Salamis. I-V, vol 13, Nicosia, 1967.
- Kansu 1963 Ş. A. Kansu, "Edirne'nin Lalapaşa-Büyünlü Dolmenleri Hakkında İlk Not", *Belleten XXVII*, Ankara, 1963, s.491-492.
- Kenan 1941 R. Kenan, *Trakya'da Uzun Hacı Höyüğünde Bulunan Eserler*, *Belleten*, Cilt V, Sayı 17-18, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 1941, s.45-52.

- Kinçev 1995 M. Kinçev, “Hadgrobna Mogila(Golyamata Mogila) Do Selo Golyama Detelina, Obština Radevo” (Çast I), “Marnua-Istok”, Arheologieyski Provibanis, T. 3, Radnevo, 1995 s.35-63.
- Kitov 1991 G. Kitov, “Forma Sadarganie i Pregnaznackenie na Traciyskite Mogili”, Starini, Journal of Balkan Archaeology, Agato Publishing, Sofia, 1991-1, s.47-56.
- Kitov 1993 G. Kitov, “Newly-Discovered Equipment and Materials in the Thracian Tumular Necropolis Near Shipka and Sheynovo” Orpheus 3, 1993, s.9-25.
- Kitov 1994a G. Kitov, “Trakiyskite Mogili v Bilgaria”, Godišnik na Departament Arheologia-NBU, m I, 1994a, Sofiya, s.67-85.
- Kitov 1994b G. Kitov, “The Thracian Mound” Bulletin of the Ancient Orient Museum(BAOM) XV, Sofia, 1994, s.121-147.
- Kitov 1999 G. Kitov, “Royal Insignia, Tombs and Temples in the Valley of the Thracian Rullers”, Archaeologia Bulgarica III, 1, 1999, s.1-20.
- Kitov 2000 “Hellenistik Age Golden Ornaments from Tumuli Near Kazanluk”, Sofia, 2000, s.251-265.
- Kitov, 2001 G. Kitov, “Starosel-Centre Culturel Thrace” Orpheus 11-12, Sofia, 2001-2002, s.6-29.
- Kitov 2002 G. Kitov, “New Thracian Frescoes from Bulgaria”, Minerva, Vol 13, No. 3 May / June 2002, s.42- 44.
- Kitov 2003a G. Kitov, “Grobnitsata v Aleksandrovo”, İsvestiya na IM 2 Haskovo, 2003, s.149-174.
- Kitov 2003b G. Kitov, “The Griffin Tumulus”, Academia Litterarum Bulgarica Institutum Studiorum Thracicorum, Thracia XV Serdicaee MMIII, Sofia, 2003, s.303-312.
- Kohler 1980 E.L. Kohler, “Cremations of the Middle Phrygian Period at Gordion”, From Athens to Gordion, The Papers of a Memorial Symposium for Rodney S. Young, University of Pennsylvania, Pennsylvania, 1980, s.65-89.

- Leshtakov 1994 K Leshtakov., “ Chronology and Cultural Identification of the Early Tumular Graves from Dolno Sachrane Village Near Kazanluk”, Annuarie de L’Universite de Sofia “St. Kliment Ohridski” Faculte D’Histoire-Studia Arhaeologica, Tome I, Sofia, 1994.
- Leshtakov-Borisov 1995 K. Leshtakov, B. Borisov, “Nadgrobna Mogila IV ot Rannata Bronzova Epoha V Zemlishteto na Selo Golyama Detelina, Obština Radnevo”, “Maritsa-Iztok” Arheologiçeski Prouçvaniya T.3, Radnevo 1995. s.9-34.
- Liddel-Scott 1975 H.G. Liddel, R. Scott, “Greek-English Lexicon”, Seventh ed., (Oxford 1888) 1975.
- Mansel 1938 A. M. Mansel, “Trakyanın Kùltür ve Tarihi”, Resimli Ay Matbaası Şirketi İstanbul, 1938.
- Mansel 1940 A. M. Mansel, “Trakya Hafriyatı”, Belleten, Cilt 4, Sayı 13, Türk Tarih Kurumu, Ankara, 1940, s.90.
- Mansel 1943 A. M. Mansel “Trakya-Kırklareli Kubbeli mezarları ve Sahte Kubbe ve Kemer Problemi”, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 1943.
- Mansel 1944 A. M. Mansel, Vize’de Bulunan Maskeli Miğfer, Belleten, Cilt VIII, Sayı 30, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 1944, s.165-183.
- Mansel 1995 A. M. Mansel, “Ege ve Yunan Tarihi”, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 1995.
- Marazov vd. 1998 I. Marazov, A. Fol, M. Tacheva, I. Venedikov “Ancient Gold: The Wealth of the Thracians”, 1998, s.82.
- Mihailov 1972 G. Mihailov, “Trakite”, Sofia, 1972.
- Mikov 1913 V. Mikov, “Predistoricheski Selishta i Nachodki v Bulgaria” Sofia, 1933.
- Minns 1913 E.U. Minns, “Scythian and Greeks”, Cambridge, 1913.
- Nagler 1970 A. Nagler, “Kurgane der Mozdok-Steppe in Nordkaukasien”, Espelkamp, 1996.

- Nikolov-Georgiev 1970 B. Nikolov, V. I. Georgiev , “Arheologia”, 12, Sofia, 1970.
- Onurkan 1988 S. Omurkan, Doğu Trakya Tümülüsleri Maden Eserleri, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara ,1988.
- Ögel 1991 B. Ögel, “İslamiyetten Önce Türk Kültür Tarihi” TTK Basımevi, Ankara 1991.
- Özbek-Erdal 2000 M. Özbek, Y.S. Erdal, Harekattepe Tümülüsünden çıkarılan Kral İskeleti, 15. Arkeometri Sonuçları Toplantısı, Milli Kütüphane Basımevi, Ankara, 2000, s.78.
- Özdoğan 2000a M. Özdoğan, “Marmara Bölgesi Yüzey Araştırması”, Türkiye Arkeolojisi ve İstanbul Üniversitesi, Başak Matbaacılık, Ankara, 2000, s.308-313.
- Özdoğan 2000b M. Özdoğan, “Taşlıcabayır Kazısı”, Türkiye Arkeolojisi ve İstanbul Üniversitesi, Başak Matbaacılık , Ankara, 2000, s.158-159.
- Özdoğan-Akman 1992 M. Özdoğan, M. Akman, “1990 Yılı Trakya ve Marmara Bölgesi Araştırmaları”, IX. Araştırma Sonuçları Toplantısı, Ankara, 1992, s.405-423.
- Özfirat 2001 A. Özfirat, “Doğu Anadolu Yayla Kültürleri: M.Ö. II. Binyıl”, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul, 2001
- Öztürk 1998 Ö. Öztürk, Hayrabolu Hacılı Köyü Tekhöyük Tümülüsü Kurtarma Kazısı, 8.Müze Kurtarma Kazıları Semineri, Milli Kütüphane Basımevi, Ankara, 1998, s.381-391.
- Papadopoulos vd. 2007 J. K. Papadopoulos, L. Bejko, S.P. Morris, “Excavations at the Prehistoric Burial Tumulus of Lofkend in Albania: A Preliminary Report for the 2004-2005 Seasons”, American Journal of Archaeology (AJA) 111, 2007, s.47-105.
- Parzinger 2002 H. Parzinger, “Bemerkungen zum frühen Tierstil zwischen Kuban, Indus und Kuban”, TÜBA-AR V (2002), s. 33-53.
- Parzinger vd. 2003 H. Parzinger, V. Zajbert, A. Nagler, A. Plešakov, “Der Große Kurgan von Bajkara” Studien zu Einem Skythischen Heiligtum, Archäologie in Eurasien Band 16,

- Deutsches Archäologisches Institut-Eurasien-Abteilung, Verlag Philip von Zabern- Mainz am Rhein, 2003.
- Pavel 1985 O. Pavel, "The Birth of Greek Civilization", Pica Pica Press, Alberta, 1985.
- Rabadjiev 1995 K. Rabadjiev, "The Thracian King's Tomb (An Attempt at a New Interpretation)", *Annuaire de L'universite de Sofia, St. Kliment Ohridski, Faculte de Histoire-Studia Archaeologica, Tome 2, 1995*, s.115-134.
- Roosevelt 2006 C. H. Roosevelt, "Anıtsal Mezarlık Bintepeler", *Arkeoatlas, Sayı 5, İstanbul, 2006*, s.116-123.
- Rousseva 2000 M. Rousseva, "Thracian Cult Architecture", Jambol, 2000.
- Sagona 2004 A. Sagona, "Social Boundaries and Ritual Landscapes in Late Prehistoric Trans-Caucas and Higjland Anatolia, *Ancient Near Eastern Studies*" Supplement 12, Peeters 2004 s.475-538.
- Sayar 2006 M. H. Sayar, "Trakya Kavşaktaki Durak" *Arkeoatlas, Sayı: 5, İstanbul 2006*, s.162-167.
- Sayar 1996 M. H. Sayar, *Doğu Trakya'da Epigrafi ve Tarihi Coğrafya Araştırmaları 1995, XIV. Araştırma Sonuçları Toplantısı, I.Cilt, Milli Kütüphane Basımevi, Ankara, 1996*, s.107-110.
- Shishlina 2004 N.I. Shishlina, *North-West Caspian Sea Steppe: "Environment and Migration Crossroads of Pastoral Culture Population During the Third Millennium BC, Impact of the Environment on Human Migration in Euroasia"*, Kluwer Academic Publishers Amsterdam 2004 s.91-106.
- Sivas 2007 T. Sivas, "Frigler ve Frig Uygarlığı", *Friglerin Gizemli Uygarlığı, YKY, İstanbul, 2007*, s.9-14.
- Stoyanov 1997 T. Stoyanov, "Early Iron Age Tumular Necropolis Sboryonovo", *Historical Museum Ispruh, Sofia, 1997*.
- Stratan-Vulpe 1977 I. Stratan, A. Vulpe, "Der Hügel von Susan"i, in *PZ, 52 (1977)*, s.28-60.

- Talbert 2000 R. J. A. Talbert, "Barrington Atlas Of The Greek and Roman World", Princeton University Press, 2000.
- Tarasova 1980 N. Tarasova, "Primitive Art", The Hermitage, St. Petersburg, 2003, s.228-235.
- Theodossiev 2000 N. Theodossiev, "North-Western Thrace from the Fifth to First Centuries BC", BAR International Series 859, Oxford, 2000.
- Theodossiev 2007 N. Theodossiev, "Ancient Thrace during the First Millennium BC" Trakya'ya Adlarını Verenler: Traklar Sempozyumu, Edirne 2007(Baskıda),
- Tonçeva 1980 G. Tonçeva, "Necropole Tumulaire Pres du Village Belogradec du VIIe S. AV. N. EPE" Academia Litterarum Bulgarica, Thracia, V, Serdicae, 1980.
- Triandaphyllos 1980 D. Triandaphyllos, "Les Monuments Megalithiques En Thrace Occidentale", Pulpudeva IV Semaines Philippolitaines de l'histoire et de la culture thrace, Plovdiv, 1980, s.145-163.
- Triandaphyllos 1995 D. Triandaphyllos, "Thrace-Region of Eastern Macedonia and Thrace" Athens Academy Distinction, Athens, 1995, s.35-97.
- Triandaphyllos vd. 2005 D. Triandaphyllos, D. Terzopoloy, "Αμάξεις Και Καυσειε Νεκρον Τυμβο Της Μικρης Δοξίπας-ζωνης Του Δημου Κυπρινου", Το Αρχαιολογικο Εργο Στη Μακεδονια Και Στη Θράκη, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2005,
- Tsetshkhladze 1998 G. R. Tsetshkhladze, "Who Built the Schytian and Thrakian Royal and Elite Tombs.", Oxford Journal Archaeology 17(1), 1998.
- Tsetshkhladze 2005 G. R. Tsetshkhladze, "İskit ile Thrak Kral ve Seçkin Mezarlarını Kim İnşa Etti?" Karadeniz'in Tarih ve Arkeolojisi Üzerine, Ege Yayınları, İstanbul, 2005. (Yukarıdaki Makalenin Türkçesidir.)
- Vasileva 1980 Dafina Vasileva "A Propos du tombeau thrace pres de Kazanlak", Thracia III, Sofia, 1980.
- Vasileva 2005 D. Vasileva, "Trakiyskite Grobnidsi Arhitekturno-Metrično Izledvane", Sofiyski

- Universitet "Sr. Kliment Ohridski"
Istoričeski Fakultet, Kaledra Arheologia,
Serdicensis Supplementum III, Sofia, 2005.
- Vassileva 1994 M. Vassileva, "Phrygian Tumuli an
Argument for Thracian-Phrygian Kindship"
Sethopolis: Burial Tumuli in the South East
of Europe. First International Symposium
Kazanlak, Veliko Tarnovo, 1994, s.63-67.
- Venedikov,Gerasimov 1975 I.Venedikov, T. Gerasimov, "Thracian Art
Treasures" Sofia-London, 1975.
- Venedikov 1976 I. Venedikov, "Rock Tombs", Thracian
Monuments I. Thracian Megaliths, Sofia,
1976, s.82-127.
- Voight 2006 M. M. Voight, "Yassihöyük Başkent
Gordion", Arkeoatlas, Sayı 5, İstanbul,
2006, s.26-46.
- Webber 2001 C. Webber, "The Alexandrovo Tomb and
other Recent Discoveries", Slingshot 216,
July 2001, s.47-50.
- Wittke 2006 A.M. Wittke, "Kayaların Efendileri",
Arkeoatlas, Sayı 5, 2006, s.8-24.
- Yıldırım 2002 Ş. Yıldırım, "Doğu Trakya Tümülüsleri ve
Lokalizasyonu", Yayınlanmamış Yüksek
Lisans Tezi, Ankara, 2002.
- Yıldırım 2004 Ş. Yıldırım, "Makedonya kulesi Kurtarma
Kazısı 2003", 14. Müze Çalışmaları ve
Kurtarma Kazıları Sempozyumu" Nevşehir,
2004, s.243-250.
- Yıldırım 2005 Ş. Yıldırım, "The İkiztepe B Tumulus
Salvage Excavation", IV.th International
Thracology Symposium, Alexandroupoli,
2005, s.705-714.
- Yıldırım-Karakaş 2006 Ş. Yıldırım, G. Karakaş, "Edirne Müzeleri
ve Örenyerleri, YKY Yayınları, İstanbul,
2006.
- Yıldırım-Işın 2007 Ş. Yıldırım, M. A. Işın, "Askertepe
Tümülüsü Kurtarma Kazısı",
Yayınlanmamış Kazı Raporu, Tekirdağ
Müzesi Arşivi, 2007.
- Yılmaz 1999 A. Yılmaz " Pazırık Kurganlarında
Bulunmuş At Koşum Takımları Üzerindeki
Hayvan Mücadele Sahneleri." Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi,
Muğla, 1999.

- Yılmaz 1994 Z. Yılmaz, Pınarhisar İslambey A Tümülsü, IV. Müze Kurtarma Kazıları Semineri, Milli Kütüphane Basımevi, Ankara,1994, s.165-184.
- Yılmaz 1995 Z. Yılmaz, Dügüncülü Höyük Tepe Tümülsü, V. Müze Kurtarma Kazıları Semineri, Milli Kütüphane Basımevi, Ankara, 1995, s.387-415.
- Yılmaz 1996a Z. Yılmaz, Çakıllı Tümülsü Kurtarma Kazısı, VII: Müze Kurtarma Kazıları Semineri, Kuşadası 1996, Milli Kütüphane Basımevi, Ankara, 1996, s.105-130.
- Yılmaz 1996b Z. Yılmaz, “Kırklareli Sınırları İçinde Kalan Tümülsler”, T.Ü., Sosyal Bilimler Enstitüsü, Edirne, 1996. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Yılmaz 1997 Z. Yılmaz, “Çakıllı Tümülsü Kurtarma Kazısı ve Restorasyon Çalışmaları”, VIII. Müze Kurtarma Kazıları Semineri, Milli Kütüphane Basımevi, Ankara, 1997, s.203-218.
- Yılmaz 2001 Z. Yılmaz, Kırklareli Müzesi Yündolan C Tümülsü Kurtarma Kazısı, 11. Müze Çalışmaları ve Kurtarma Kazıları Sempozyumu, Milli Kütüphane Basımevi, Ankara, 2001.s.71-77.
- Young 1960 R. S. Young, “The Campaign of 1955 at Gordion, Preliminary Report”, AJA 64, No 3, s.249-266
- Young 1981 R. S. Young, “Three Great Early Tumuli”, The Gordion Excavations Final Reports I., University of Pennsylvania, Pennsylvania, 1981.
- Yükmen 2000 B. Yükmen, “1998 Yılı Gaziantep, Hatay, Kars İlleri Yüzey Araştırması”, 17. Araştırma Sonuçları Toplantısı 1. Cilt, 24-28 Mayıs 1999, Ankara, Milli Kütüphane Basımevi, Ankara, 2000. s.293-297.
- Zotoviç 1990 M. Zotoviç, “Investigations of Prehistoric Burial Mounds in the Poblacnica Valley and the Genesis of the Early Bronze Age in Western Serbia”, Starinar XL-XLI, 1989-1990, s.78-81.

Zuev-Ismagil 1999

V. J. Zuev, R. B. Ismagil, "Skythische Kurgane beim Dorf Gumarovo, südliches Uralvorland = Scythian Kurgans near the Village of Gumarovo, Southern Ural Foothills" *Eurasia Antiqua*, vol. 5, Mainz, 1999, s.271-294.

LEVHA LİSTESİ

Levha I:

Thrak kabilelerini gösterir harita. (A. Fol, I. Marazov, "Thrace and the Thracians", St. Martin's Press, 1977, p. 133.)

Levha II:

Antik yolları ve kentleri gösteren Trakya Haritası. (Talbert, 2000, Lev.52)

Levha III:

Trakya'da bulunan Antik Kentler. (Rumjana Georgieva, Tosho Spiridonov, "Ethnology Of The Thracians", Maria Rejo Univ. Press "Sv. Kliment Ohridski", Sofia, 1999, Fig.2.)

Levha IV:

a. Ukok Platosunda yapılan kurgan kazılarında bulunan ahşap mezar odalı gömüler. (Polosmak, Molodin, 2000, Fig. 31.)

b. Ukok Platosunda yapılan kurgan kazılarında bulunan ahşap mezar odalı gömüler. (Polosmak, Molodin, 2000, Fig. 34.)

Levha V:

Trans Kafkasya'daki Tunç Çağı kurgan mezarlarının buldukları yerleşim yerleri. (Nagler, 1996, Tafel 1.)

Levha VI:

Trans Kafkasya ve Doğu Anadolu'da Tunç Çağı'na tarihlendirilen yerleşim yerleri. (Sagona, 2004, s.476.)

Levha VII:

Moskova Milli Tarih Müzesi'nin Kuzey Kafkasya'da kurgan kazısı yaptığı yerleri gösteren harita. (Shishlina, 2004, fig.1.)

Levha VIII:

Trans-Kafkasya tümülüslerinde görülen derin çukurlu kurgan mezarları. (Sagona, 2004, Fig.4.)

Levha IX:

Trans-Kafkasya tümülüslerinde görülen geçit mezarlı kurgan örneği. (Sagona, 2004, Fig.8.)

Levha X:

Trans-Kafkasya tümülüslerinde toprak yüzeyinin üstüne yapılan ahşap mezar odalı kurgan örneği. (Sagona, 2004, Fig.9.)

Levha XI:

Trans-Kafkasya tümülüslerinde toprak yüzeyinin altına yapılan mezar odalarına bir örnek. (Sagona, 2004, Fig.10.)

Levha XII:

a. Kafkasya'da bulunan İskit yerleşme ve mezarları. (Tsetshkhladze, Gocha R., 2005, Res.1.)

b. Kırım'da bulunan İskit yerleşme ve mezarları. (Tsetshkhladze, Gocha R., 2005, Res.3.)

Levha XIII:

a. Golyama Detelina Köyü'nde bulunan Tunç Çağına tarihlendirilen tümülüsün planı. (Leshtakov, Borisov, 1995, Obr.2.)

b. Golyama Detelina Köyü'nde bulunan Tunç Çağına tarihlendirilen tümülüs buluntularının çizimi. (Leshtakov, Borisov, 1995, Obr. 10.)

Levha XIV:

Trakya'daki dolmenlerin dağılımını gösteren harita. (Sara Owen, "New Light on Thracian Thasos: A Reinterpretation of the (Cave of Pan)", The Journal of Hellenic Studies, Vol. 120. (2000), s. 139-143. fig. 3.)

Levha XV:

Bulgaristan'da bulunan Istranca Dağları yakınlarındaki Kupanov Hlyabovo dolmenlerin röleleri. (Archibald, 1998, Fig.2.15,2.16.)

Levha XVI:

a. Roussa'da bulunan dolmen ve Demir Çağ tümülüsünde bulunan pişmiş toprak kap. (Triandaphyllos, 1995, s. 45.)

b. Roussa'daki dolmende bulunan Demir Çağı'na tarihlendirilen buckelkeramik kap. (Triandaphyllos, 1995, s.46.)

Levha XVII:

Sboryonovo'da bulunan Erken Demir Çağı tümülüsleri ve klasik dönem tümülüslerini gösterir harita. (Stoyanov, 1997, Map.2.)

Levha XVIII:

a. Sboryonovo'daki Erken Demir Çağı tümülüslerinden birisinin planı. (Stoyanov, 1997, Plan 1.)

b. Sboryonovo'daki Erken Demir Çağı tümülüslerinden bir diğesinin planı. (Stoyanov, 1997, Plan 2.)

c. Sboryonovo'daki Erken Demir Çağı tümülüslerinde bulunan buckelkeramik kapların çizimleri. (Stoyanov, 1997, Table II.)

d. Sboryonovo'daki Erken Demir Çağı tümülüslerinde bulunan buckelkeramik kaplar. (Stoyanov, 1997, XXI.)

Levha XIX:

a. Varna Yakınlarındaki Belogradec Köyünde bulunan kurganlar (Tonçeva, Goranka, 1980. Pl. XVI.)

b. Varna Yakınlarındaki Belogradec Köyünde bulunan kurganların çizimleri (Tonçeva, Goranka, 1980. Pl I.)

Levha XX:

a. Arnavutluk'ta Lofkend'de bulunan Erken Demir Çağ tümülüsünün kazısı. (Papadopoulos, Bejko, Morris, 2007, Fig. 25.)

b. Arnavutluk'taki Lofkend'de bulunan Erken Demir Çağ tümülüsündeki mezarlardan ikisi. (Papadopoulos, Bejko, Morris, 2007, Fig. 14, 15.)

c. Arnavutluk, Lofkend'deki Erken Demir Çağ tümülüsünde bulunan mezarlardan ikisi. (Papadopoulos, Bejko, Morris, 2007, Fig. 17.)

Levha XXI:

- a. Sırbistan'daki Priboj na Limu'da kazılan Erken Demir Çağ tümülüslerinden birisi. (Zotoviç, 1990, Fig. 1.)
- b. Sırbistan'daki Priboj na Limu'da kazılan Erken Demir Çağ tümülüslerinden bir diğeri. (Zotoviç, 1990, Fig. 4.)
- c. Sırbistan'daki Priboj na Limu'da kazılan Erken Demir Çağ tümülüslerinde bulunan buckelkeramikler. (Zotoviç, 1990, Fig. 8.)

Levha XXII:

- a. Susani'de bulunan Erken Demir Çağı tümülüsü. (Stratan, I., Vulpe, A., 1977, Fig. 5.)
- b. Susani'deki Erken Demir Çağı tümülüsünde bulunan buckelkeramik kaplar. (Stratan, I., Vulpe, A., 1977, Fig. 7,8.)

Levha XXIII:

Sboryonovo ve diğeri bölgelerde bulunan Erken Demir Çağı tören kapları. 1.taşlıcabayır, 2. Vergina, 3. Velikaya Alexandrovka, 4. San Marcano, 5. Bistrica. (Stoyanov, 1997, Drw. 2.)

Levha XXIV:

- a. Arpalık Dolmeninde bulunan buckelkeramik içki kabı. (Edirne Müzesi, Fotoğraf: Şahin Yıldırım)
- b. Taşlıcabayır tümülüsünde bulunan Erken Demir Çağı Buckelkeramik kaplar.(Edirne Müzesi Arşivi.)
- c. Taşlıcabayır tümülüsünde bulunan Erken Demir Çağı Buckelkeramik tören kabı (Edirne Müzesi, Fotoğraf: Şahin yıldırım)
- d. Taşlıcabayır tümülüsünde bulunan Erken Demir Çağı Buckelkeramik çift kulplu içki kabı (Özdoğan, 2000.)

Levha XXV:

- a. Troia'da, VIIb2 kültür tabakasında bulunan ve Erken Demir Çağı'na tarihlendirilen Buckelkeramik kap örneği (Becks, Thum, 2001. Res. 485.)
- b. Buckelkeramik diye adlandırılan bu seramiğin Balkanlar üzerindeki dağılımını gösteren harita. (Becks, Thum, 2001. Res. 486.)

Levha XXVI:

Gordion'da bulunan Buckelkeramik kap parçaları. (Friglerin Gizemli Uygarlığı, YKY 2007, s.202.)

Levha XXVII:

- a. Midas Tümülüsü.(Arkeoatlas, Sayı 5, 2006, s.52. Gordion Projesi Arşivi)
- b. Vergina bulunan II. Philip'in mezarı ve diğeri mezarların planları. (Dimitrova, 2000: 57.)
- c. Vergina bulunan II. Philip'in mezarının girişi. (M.Andronikos,Vergina-The Royal Tombs Athens 1989)

Levha XXVIII:

- a. Kazanluk tümülüsünde bulunan mezarın kubbesindeki duvar resmi. (Vasileva, 2005: Tablo 11)
- b. Kazanluk tümülüsünün girişi.(Vasileva, 1980.)

- c. Kazanluk mezarının kesit ve planı. (R.F.Hoddinott, "Bulgaria in Antiquity", London, 1975.)
- d. Kazanluk mezarının koridorunda bulunan Yunanlılarla Trakların mücadele sahnesinin gösteren freskin rekonstrüksiyonu.(Johnny Shumate)

Levha XXIX:

- a. Mykenai'de bulunan Atreus'un kuyu mezarının çizimi. (Wilhelm Lübke, Max Semrau: Grundriß der Kunstgeschichte. Paul Neff Verlag, Esslingen, 14. Auflage 1908)
- b. Mezek Maltepe tümülüsünün çizimi. (Tsetskhladze, 2005: 90.)
- c. Mezek Kurtkale tümülüsünün çizimi. (Tsetskhladze, 2005: 90.)

Levha XXX:

- a. Aleksandrovo tümülüsünün plan ve kesiti. (Kitov, 2003: 151.)
- b. Aleksandrovo tümülüsünün kubbesinde bulunan duvar resmi. (Fol, 2005: 66.)

Levha XXXI:

- a. Bulgaristan'daki Starosel köyü yakınlarındaki Horizont tümülüsü içinde bulunan tapınak yapısı. (Fol, 2005: 51.)
- b. Mezar Odasının görünümü.(http://en.wikipedia.org/wiki/Image:017_Tempel_Thraci%C3%ABrs_bij_Starosel.jpeg)

Levha XXXII:

- a. Sveshtari tümülüsünde bulunan mezarı gösteren çizim. (Rousseva, 2000: 134.)
- b. Sveshtari tümülüsünde bulunan mezar yapısının planı. (Rousseva, 2000: 134.)
- c. Sveshtari tümülüsünde bulunan ana mezar odasının AA ve BB kesitleri. (Rousseva, 2000: 137.)
- d. Sveshtari tümülüsünde bulunan mezar yapısı. (Fol, 2005: 48.)
- e. Sveshtari tümülüsünün asıl mezar odasında bulunan karyatidler. (Ivan Marazov, Aleksandr Fol, Margarita Tacheva-Khitova, and Ivan Venedikov "Ancient Gold: The Wealth of the Thracians", 1998, s. 82.)

Levha XXXIII:

- a. Shoushmanets Tümülüsünün girişinin çizimi. (Dimitrova, 2000: 45.)

- b. Shoushmanets Tümülüsünün planı. (Dimitrova, 2000: 45.)
- c. Tümülüs girişindeki tonozu taşıyan stilize İon başlıklı sütun ve mezar girişi. (Fol, 2005: 176.)
- d. Mezar odasındaki kubbeyi taşıyan Dor başlıklı sütun. (Kitov, 1999: 53.)

Levha XXXIV:

- a. Griffin tümülüsünde bulunan mezarın planı ve kesiti. (Kitov, 2003: Fig. a-b)
- b. Griffin tümülüsünün fasadlı giriş kapısı. (Kitov, 2003: Fig. 4)
- c. Griffin tümülüsünün birinci ve ikinci mezar odasının girişleri. (Kitov, 2003: Fig. 7-8)
- d. Griffin tümülüsünde bulunan mezar odasının çeşitli görünüşleri. (Kitov, 2003: Fig. 9-10-11)

Levha XXXV:

- a. Otrousha tümülüsünde bulunan mezar yapısı.(Kitov, 1994a: Fig. 12)
- b. Otrousha tümülüsünde bulunan mezarın planı.(Kitov, 1993: Fig. 7)
- c. Otrousha tümülüsünün rekonstrüksiyonu.(Kitov,1993: Fig. 9)

Levha XXXVI:

- a. Zhaba Tümülüsünün planı. (Dimitrova, 2000: Fig 6.)
- b. Zhaba Tümülüsünün girişi. (Dimitrova, 2000: Fig 7.)
- c. Zhaba Tümülüsünün kazı sırasında girişinde bulunan cenaze töreninde kullanılan araba ve at iskeletleri. (Dimitrova, 2000: Fig 6.)

Levha XXXVII:

- a. Kotcherinovo tümülüsünde bulunan amphoraların daire şeklinde dizildiği mezar.(Bojkova, 1997: Fig. 3.)
- b. Karadeniz’de ortaya çıkarılan daire şeklindeki amphora dizili tümülüs mezarları. (Damyanov, 2005: Fig. 1.)
- c. Apollonia Pontica’da bulunan Kolokita tümülüsünde bulunan daire şeklinde amphora dizili tümülüs mezar. (Damyanov, 2005: Fig. 2.)
- d. Orgame nekropolünde bulunan bir tümülüsde ortaya çıkarılan daire dizgili amphoralı mezar. (Damyanov, 2005: Fig. 5.)

Levha XXXVIII:

- a. Mikri Doxipara Tümülüsü.(Triandaphyllos vd., 2005: Fig. 1.)
- b. Mikri Doxipara Tümülüsünde bulunan mezar çukurlarının ve cenaze arabalarını gösteren plan.(Triandaphyllos vd., 2005: 7.)

- c. Mikri Doxipara Tümülüsünde bulunan Kremasyon A adlı mezar çukuru ve mezar hediyeleri.(Triandaphyllos vd., 2005: Fig. 11.)
- d. Mikri Doxipara Tümülüsünde bulunan cenaze arabalarından birisi.
(Triandaphyllos vd., 2005: Fig. 7.)

Levha XXXIX:

Doğu Trakya dolmenlerini gösteren dağılım haritası.
(Akman, 1998.)

Levha XL:

- a. Büyünlü köyünde bulunan dolmenler. (Edine Müzesi Arşivi)
- b. Kırklareli Çakıllı tümülüsü.(Özkan Ertuğrul Arşivi)

Levha XLI:

- a. Çakıllı tümülüsünde ortaya çıkarılan tek odalı dolmen. (Özkan Ertuğrul Arşivi)
- b. Çakıllı tümülüsünün çizimleri. (Yılmaz, 1996.)
- c. Çakıllı tümülüsünde bulunan Buckelkeramik kap parçaları.(Yılmaz, 1996)

Levha XLII:

- a. Edirne Müzesi'ne taşınan hacılar dolmeni. (Şahin Yıldırım)
- b. Hacılar dolmenli tümülüsünde bulunan Buckelkeramik kap örnekleri. (Edirne Müzesi Arşivi)

Levha XLIII

- a. Lalapaşa Arpalık Dolmenli tümülüsü. (Şahin Yıldırım)
- b. Lalapaşa Arpalık Dolmenli tümülüsünü çeviren temenos duvarı ve mezar dolgusu. (Akman, 1998: Abb. 2)
- c. Lalapaşa Arpalık dolmenli tümülüsün planı.(Akman, 1998: Abb. 1)
- d. Tümülüsde bulunan Buckelkeramik kaplar. (Akman, 1998: Abb. 5)

Levha XLIV:

- a. Kırklareli Asilbeyli'de bulunan Taşlıcabayır tümülüsünün kurtarma kazısı. (Edirne Müzesi Arşivi)
- b. Kırklareli Asilbeyli'de bulunan Taşlıcabayır tümülüsünün kurtarma kazısında bulunan Buckelkeramik kaplar. (Edirne Müzesi Arşivi)
- c. Taşlıcabayır tümülüsünde bulunan tören kabı. (Edirne Müzesi Arşivi)

Levha XLV:

- a. Yündolan C tümülüsü. (Yılmaz, 2001.)

- b. Yündolan C tümülüsünde yapılan kurtarma kazısı.(Yılmaz, 2001.)
- c. Yündolan C tümülüsünde bulunan mezar çukuru.(Yılmaz, 2001.)

Levha XLVI:

- a. Tekhöyük tümülüsünde bulunan mezar ve mezar hediyeleri. (Tekirdağ Müzesi Arşivi)
- b. Tekhöyük tümülüsünün planı. (Öztürk, 1998: 389.)
- c. Tekhöyük tümülüsünün kesiti. (Öztürk, 1998: 389.)
- d. Tekhöyük tümülüsünde bulunan mezar çukurunun çizimleri. (Öztürk, 1998: 390.)

Levha XLVII:

- a. Lalapaşa İkiztepe B Tümülüsünün Planı.(Yıldırım, 2006: Fig. 3)
- b. Lalapaşa İkiztepe B Tümülüsünün kesitleri.(Yıldırım, 2006: Fig. 4)
- c. Lalapaşa İkiztepe B Tümülüsünde bulunan ateş çukuru ve içinde bulunan kaplar.(Yıldırım, 2006: Fig. 6)
- d. Lalapaşa İkiztepe B Tümülüsünde bulunan çukur mezar ve çizimi.(Yıldırım, 2006: Fig. 15)

Levha XLVIII:

- a. Umurca B tümülüsü. (Mansel, 1938.)
- b. Umurca B tümülüsünde bulunan 1. çukur mezar. (Mansel, 1938.)
- c. Umurca B tümülüsünde 1. çukur mezarda bulunan aplikler. (Mansel, 1938.)
- d. Umurca B tümülüsünde 1. çukur mezarda bulunan bronz çekmece süslemeleri. (Mansel, 1938.)
- e. Umurca B tümülüsünde 1. çukur mezarda bulunan bronz patera. (Mansel, 1938.)
- f. Umurca B tümülüsünde 1. çukur mezarda bulunan bronz oinechoe. (Mansel, 1938.)
- g. Umurca B tümülüsünde bulunan 2. çukur mezar. (Mansel, 1938.)
- h. Umurca B tümülüsünde 2. çukur mezarda bulunan cam modulus. (Mansel, 1938.)
- i. Umurca B tümülüsünde 2. çukur mezarda bulunan bronz ayna arkası. (Mansel, 1938.)
- j. Umurca B tümülüsünde 2. çukur mezarda bulunan bronz lenger. (Mansel, 1938.)

Levha XLIX:

- a. Uzunhacı köyündeki tümülüsde bulunan taş örgülü çukur mezar. (Kenan, 1941).

b. Uzunhacı köyündeki tümülüsde bulunan bronz patera ve tava. (Kenan, 1941).

c. Uzunhacı köyündeki tümülüsde bulunan bronz ve pişmiş toprak eserler. (Kenan, 1941).

d. Uzunhacı köyündeki tümülüsde bulunan altın eserler. (Kenan, 1941).

Levha L:

a. Ortakçı Köyü Tümülüsü.(Özkan Ertuğrul Arşivi)

b. Ortakçı Köyü Tümülüsü kurtarma kazısı.(Özkan Ertuğrul Arşivi)

c. Ortakçı Köyü Tümülüsünün çizimi.(Edirne Müzesi Arşivi)

Levha LI:

a. Kerametlin Tümülüsü.(Şahin Yıldırım)

b. Kerametlin Tümülüsünde bulunan sandukalı mezar.(Edirne Müzesi Arşivi)

Levha LII:

a. Harekattepe Tümülüsü.(Işın, 2000)

b. Harekattepe Tümülüsünün planı.(Tekirdağ Müzesi Arşivi)

c. Harekattepe Tümülüsünde bulunan sanduka.(Tekirdağ Müzesi Arşivi)

d. Harekattepe Tümülüsünde bulunan sanduka mezarın içindeki buluntular.(Işın, 2000)

e. Harekattepe Tümülüsünde bulunan altın kaplama boncuklar. (Tekirdağ Müzesi Arşivi)

f. Harekattepe Tümülüsünde bulunan palamut yapraklı altın taç.(Tekirdağ Müzesi Arşivi)

g. Harekattepe Tümülüsünde bulunan asma yapraklı altın taç.(Tekirdağ Müzesi Arşivi)

h. Harekattepe Tümülüsünde bulunan II. Philippos sikkesi.(Tekirdağ Müzesi Arşivi)

i. Harekattepe Tümülüsünde bulunan altın yüzük.(Tekirdağ Müzesi Arşivi)

Levha LIII:

a. Dügüncülü Höyüktepe Tümülüsü. (Yılmaz, 1995)

b. Dügüncülü Höyüktepe Tümülüsünün çizimi. (Yılmaz, 1995)

c. Dügüncülü Höyüktepe Tümülüsünde bulunan cam eserler. (Yılmaz, 1995)

d. Dügüncülü Höyüktepe Tümülüsünde bulunan bronz kandil, cam kadeh ve boğa protomu.(Yılmaz, 1995)

e. Dügüncülü Höyüktepe Tümülüsünde bulunan kemik taraklar ile fildişi ve ahşap kutular. (Yılmaz, 1995)

f. Dügüncülü Höyüktepe Tümülüsünde bulunan bronz aplik ve anahtarlar (Yılmaz, 1995)

g. Dügüncülü Höyüktepe Tümülüsünde bulunan eserlerden bir bölümü. (Yılmaz, 1995)

h. Dügüncülü Höyüktepe Tümülüsünde bulunan kolyeler ve sepet kalıntıları. (Yılmaz, 1995)

Levha LIV:

a. Vize B Tümülüsü. (Mansel, 1940)

b. Vize B Tümülüsünde bulunan kiremit mezar. (Mansel, 1940)

c. Vize B Tümülüsünde bulunan pişmiş toprak eserler. (Mansel, 1940)

d. Vize B Tümülüsünde bulunan altın eserler. (Mansel, 1940)

e. Vize B Tümülüsünde bulunan pişmiş toprak figürinler. (Mansel, 1940)

Levha LV:

a. Sinanlı köyündeki tümülüs. (Mansel, 1938.)

b. Hasköy tümülüsü. (Mansel, 1938.)

Levha LVI:

a. Vize A Tümülüsü. (Mansel, 1940)

b. Vize A Tümülüsünün planı. (Mansel, 1940)

c. Vize A Tümülüsünün kesiti. (Mansel, 1940)

d. Vize A Tümülüsünde bulunan mezar odasının planı. (Mansel, 1940)

Levha LVII:

a. Vize A Mezar odasının kesiti. (Mansel, 1940)

b. Vize A Tümülüsünde bulunan mezar odası. (Mansel, 1940)

c. Vize A Tümülüsünde bulunan mezarın girişi. (Mansel, 1940)

d. Mezar odasının içinde bulunan lahit mezar. (Mansel, 1940)

e. Vize A Tümülüsünde bulunan mezar odasının içi. (Mansel, 1940)

f. Vize A Tümülüsünde bulunan mezarın içi. (Mansel, 1940)

Levha LVIII:

a. Vize A Tümülüsünün mezar odasında bulunan eserler. (Mansel, 1940)

b. Vize A Tümülüsünün mezar odasında bulunan eserler. (Mansel, 1940)

c. Vize A Tümülüsünün mezar odasında bulunan gümüş kadeh. (Mansel, 1940)

d. Vize A Tümülüsünün mezar odasında bulunan bronz miğfer. (Mansel, 1940)

e. Vize A Tümülüsünün mezar odasında bulunan bronz miğfer. (Mansel, 1940)

f. Vize A Tümülüsünün mezar odasında bulunan gümüş kadeh. (Mansel, 1940)

Levha LIX:

- a. İslambey A Tümülüsünde bulunan tek odalı mezar. (Yılmaz, 1994)
- b. İslambey A Tümülüsünde bulunan Trakyalı süvari kabartması. (Yılmaz, 1994)
- c. İslambey A Tümülüsünde bulunan Üç Kızlar kabartması. (Yılmaz, 1994)
- d. İslambey A Tümülüsünde bulunan Trakyalı süvari kabartmalı söve taşı. (Yılmaz, 1994)

Levha LX:

- a. Ortaca tümülüsü. (Sayar, 1996)
- b. Tekirdağ Askertepe Tümülüsü.(Şahin Yıldırım)
- c. Tekirdağ Askertepe Tümülüsünde bulunan mezar odası.(Şahin Yıldırım)

Levha LXI:

- a. Kıbrıs'da Salamis'de bulunan 3 numaralı mezar.(Şahin Yıldırım)
- b. Tekirdağ Askertepe Tümülüsünün dromosunda bulunan at iskeletleri.(Şahin Yıldırım)
- c. Askertepe Tümülüsünün dromosunda bulunan amphoralar.(Şahin Yıldırım)
- d. Askertepe Tümülüsünün imezar odasının içi ve crematoriuma ait taşlar.(Şahin Yıldırım)

Levha LXII:

- a. Askertepe Tümülüsünün cephe ve dolgusunun kesitlerinin çizimleri.(Tekirdağ Müzesi Arşivi)
- b. Askertepe Tümülüsünün mezar odasının çizimleri.(Tekirdağ Müzesi Arşivi)

Levha LXIII:

- a. Kırklareli A Tümülüsünün girişi.(Şahin Yıldırım)
- b. Kırklareli A Tümülüsünün dromosu.(Şahin Yıldırım)
- c. Kırklareli A Tümülüsünün mezar odası.(Şahin Yıldırım)
- d. Kırklareli A Tümülüsünün çizimleri. (Mansel, 1943)

Levha LXIV:

- a. Çataltepe Tümülüsü.(Şahin Yıldırım)
- b. Çataltepe Tümülüsünde bulunan mezar odası.(Şahin Yıldırım)
- c. Çataltepe Tümülüsünün mezar odasının yanında bulunan lahit.(Şahin Yıldırım)

Levha LXV:

- a. Höyükbayırı Tümülüsü.(Şahin Yıldırım)
- b. Höyükbayırı Tümülüsünün girişi.(Şahin Yıldırım)
- c. Höyükbayırı Tümülüsünün dromosu.(Şahin Yıldırım)
- d. Höyükbayırı Tümülüsünün sivri tonozlu mezar odası.(Şahin Yıldırım)

Levha LXVI:

- a. Kumtepeliler B Tümülüsü.(Şahin Yıldırım)
- b. Kumtepeliler B Tümülüsünün içinde bulunan mezar odası.(Şahin Yıldırım)
- c. Kumtepeliler B Tümülüsünün içinde bulunan mezar odası.(Şahin Yıldırım)

Levha LXVII:

- a. Naip Tümülüsü.(Şahin Yıldırım)
- b. Naip Tümülüsünün dromosu.(Şahin Yıldırım)
- c. Naip Tümülüsünün mezar odasının girişi.(Şahin Yıldırım)
- d. Naip Tümülüsünün Tekirdağ Müzesindeki sergisi.(Şahin Yıldırım)
- e. Naip Tümülüsünün çizimi.(Tekirdağ Müzesi Arşivi)
- f. Naip Tümülüsünün beşik tonozlu mezar odası.(Şahin Yıldırım)

Levha LXVIII:

- a. Kırklareli C Tümülüsünde bulunan mezar odasının genel görünümü. (Mansel, 1943)
- b. Kırklareli C Tümülüsünde bulunan mezar odası.(Mansel, 1943)
- c. Kırklareli C Tümülüsünün planı.(Mansel, 1943)

Levha LXIX:

- a. Kırklareli B Tümülüsünün ön odası.(Mansel, 1943)
- b. Kırklareli B Tümülüsünün yuvarlak planlı odası.(Mansel, 1943)
- c. Kırklareli B Tümülüsünün çizimi.(Mansel, 1943)

Levha LXX:

- a. Eriklice’de bulunan kubbeli mezar odası.(Hasluck, 1910)
- b. Eriklice’de bulunan kubbeli mezar odasının çizimi. (Mansel, 1943)
- c. Eriklice tümülüsünde bulunan bronz miğfer.(Onurkan, 1988)
- d. Eriklice tümülüsünde bulunan bronz eserler.(Onurkan, 1988)
- e. Eriklice tümülüsünde bulunan bronz eserler.(Onurkan, 1988)

Levha LXXI:

- a. Karakoç Tümülüsü.(Şahin Yıldırım)
- b. Karakoç Tümülüsünde bulunan kubbeli mezar odası.(Şahin Yıldırım)
- c. Karakoç Tümülüsünün çizimi. (Fıratlı, 1964)
- d. Karakoç Tümülüsünde ele geçirilen eserler. (Fıratlı, 1964)

Levha LXXII:

- a. Akviran Tümülüsü.(Şahin Yıldırım)
- b. Akviran Tümülüsünde bulunan kubbeli mezar odası.(Şahin Yıldırım)

Levha LXXIII:

- a. Batkın A Tümülüsü.(Şahin Yıldırım)
- b. Batkın A Tümülüsünde bulunan yuvarlak planlı mezar odası.(Şahin Yıldırım)

c. Batkın A Tümülsünde bulunan yuvarlak planlı mezar odası.(Şahin Yıldırım)

Levha LXXIV:

EH27 Osmanlı D Tümülsü.

Levha LXXV:

EH28 Osmanlı E Tümülsü.

Levha LXXVI:

Eİ2 Hacıköy A Tümülsü.

Levha LXXVII:

EM61 İskender B Tümülsü.

Levha LXXVIII:

EL66 Taşlımüsellim B Tümülsü.

Levha LXXIX:

EL77 Yağmurhöyükler D Tümülsü.

Levha LXXX:

TÇ9 Kanlıhöyük B Tümülsü.

Levha LXXXI:

TS6 Beyazköy F Tümülsü.

Levha LXXXII:

EM42 Sarayakpınar F Tümülsü.

Levha LXXXIII:

EM69 Hıdırağa B Tümülsü.

Levha LXXXIV:

EM70 Hıdırağa C Tümülsü.

Levha LXXXV:

EL2 Koruboyu Çalidere.

Levha LXXXVI:

EL7 Maltepe E Çalidere.

Levha LXXXVII:

EL23 Sarıdanışment G.

Levha LXXXVIII:

EL39 Ömeroba D.

Levha LXXXIX:

EL45 Ömeroba J.

Levha XC:

EH25 Osmanlı B Tümülsü.

Levha XCI:

EL12 Hacettepe Tümülsü.

Levha XCII:

EL61 Sırahöyükler İ Tümülsü.

Levha XCIII:

ES25 Kocahöyük Tümülsü.

Levha XCIV:

ES89 Kocatepe Tümülsü.

- Levha XCV:**
KL2 Akça B Tümülüsü.
- Levha XCVI:**
TMUR10 Tumbatepe Tümülüsü.
- Levha XCVII:**
EM56 Yıldıztepe Tümülüsü.
- Levha XCVIII:**
EM61 İskender A Tümülüsü.
- Levha XCIX:**
EM85 Karaağaç C Tümülüsü.
- Levha C:**
EL93 Koyunçeşme A Tümülüsü.
- Levha CI:**
ES80 Arpaçbağlık D Tümülüsü.
- Levha CII:**
KB30 Kuleli A Tümülüsü.
- Levha CIII:**
KK25 Karaabalar C.
- Levha CIV:**
KK32 Höyüktepelere A.
- Levha CV:**
Eİ1 Kırmızıtopraktepe Tümülüsü.
- Levha CVI:**
Eİ11 Sancaktepe.
- Levha CVII:**
EM27 Beştepe G Tümülüsü.
- Levha CVIII:**
TÇ1 Kabahöyük Tümülüsü.
- Levha CIX:**
KK27 Karaabalar E Tümülüsü.
- Levha CX:**
Trakya Nehirleri ve Akışlı Havzalar Alanları, İmar İskan
Bakanlığı, Bölge Planlama Dairesi, 1970.
- Levha CXI:**
ÇG1 Sivritepe.
- Levha CXII:**
İS5 Eskiçantaköy C.
- Levha CXIII:**
TŞ3 Kocahöyük Tümülüsü.
- Levha CXIV:**
TMAR5 Perinthos B.
- Levha CXV:**
KL38 Umurca A.
- Levha CXVI:**

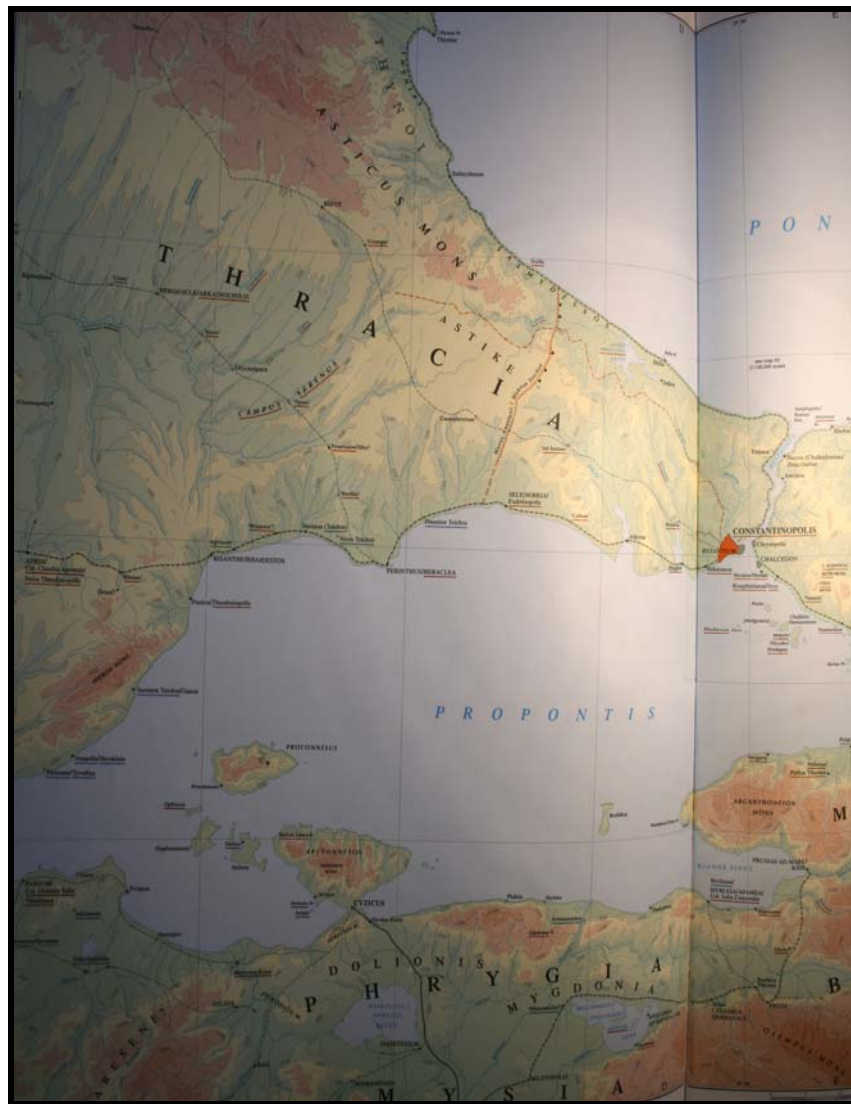
- EL67 Arpalık Dolmeni.
- Levha CXVII:**
KV5 Çakıllı Tümülüsü.
- Levha CXVIII:**
EL3 Maltepe A.
- Levha CXIX:**
KM66 Kumtepelere J.
- Levha CXX:**
KM53 Asliyetepe.
- Levha CXXI:**
EL68 Lalapaşa A.
- Levha CXXII:**
KM81 Çiftelöyük A.
- Levha CXXIII:**
KK30 Karaabalar H.
- Levha CXXIV:**
KK7 Ahmetler C.
- Levha CXXV:**
KK8 Ahmetler D.
- Levha CXXVI:**
KD5-49 Kırkmezarlar.
- Levha CXXVII:**
EL73 Vaysal D.
- Levha CXXVIII:**
EE4 Çataltepe Tümülüsü.
- Levha CXXIX:**
KM2 Kırklareli A Tümülüsü.
- Levha CXXX:**
TMER17 Harekattepe Tümülüsü.
- Levha CXXXI:**
TMER22 Naip Tümülüsü.
- Levha CXXXII:**
TŞ5 Korulöyük B Tümülüsü.
- Levha CXXXIII:**
TMER18 Höyükbayır Tümülüsü.
- Levha CXXXIV:**
Doğu Trakya'da Antik Yollar ve Tümülüsleri gösteren harita.
- Levha CXXXV:**
Doğu Trakya'da Tespit edilen tümülüsleri gösteren 1: 400.000 ölçekli harita.

Levha I

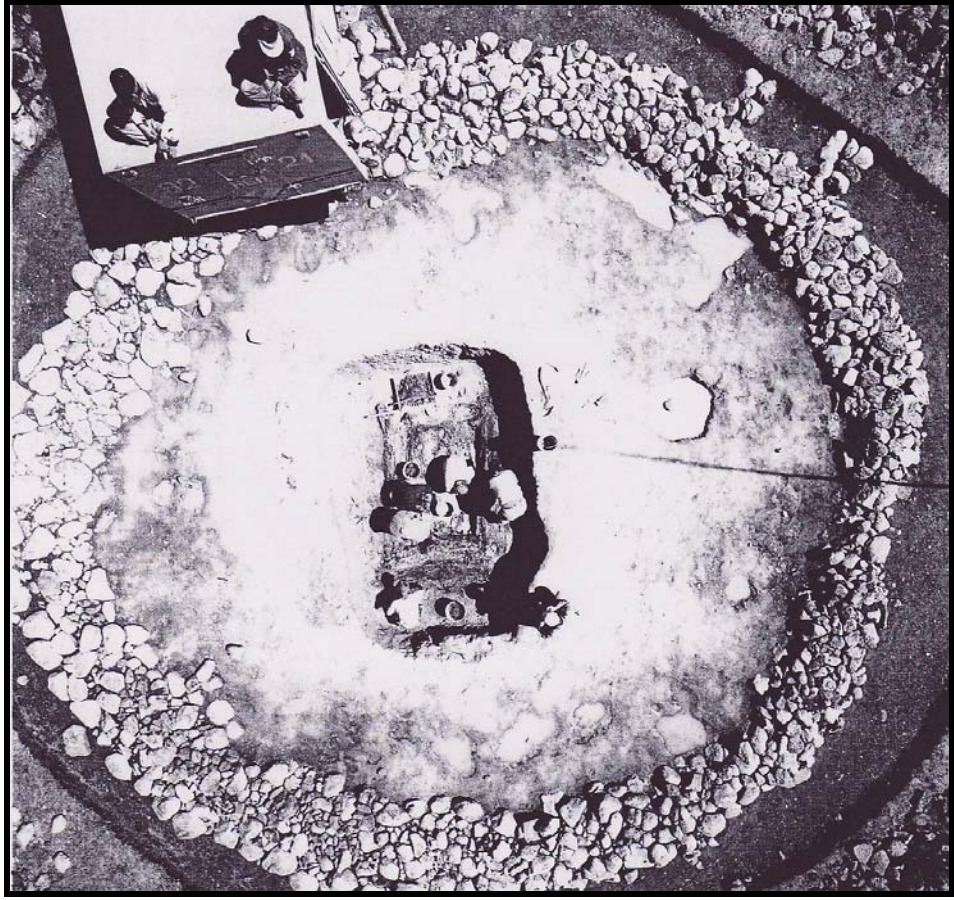
Levha II

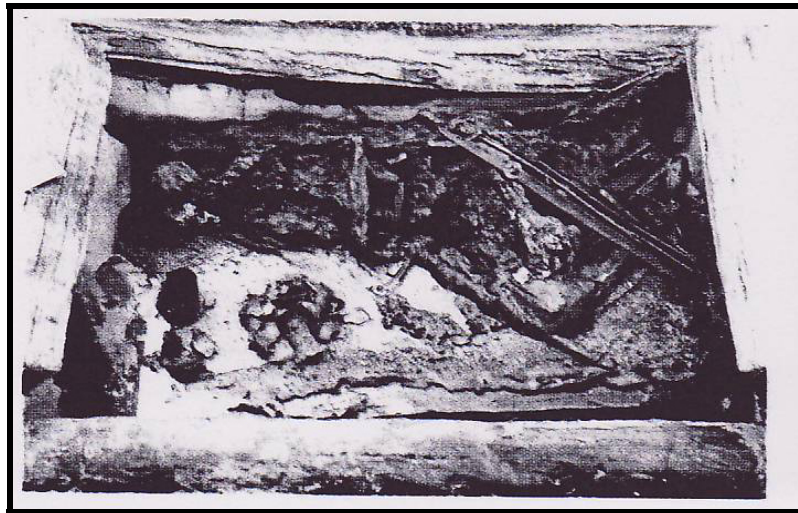
Levha III

Levha IV

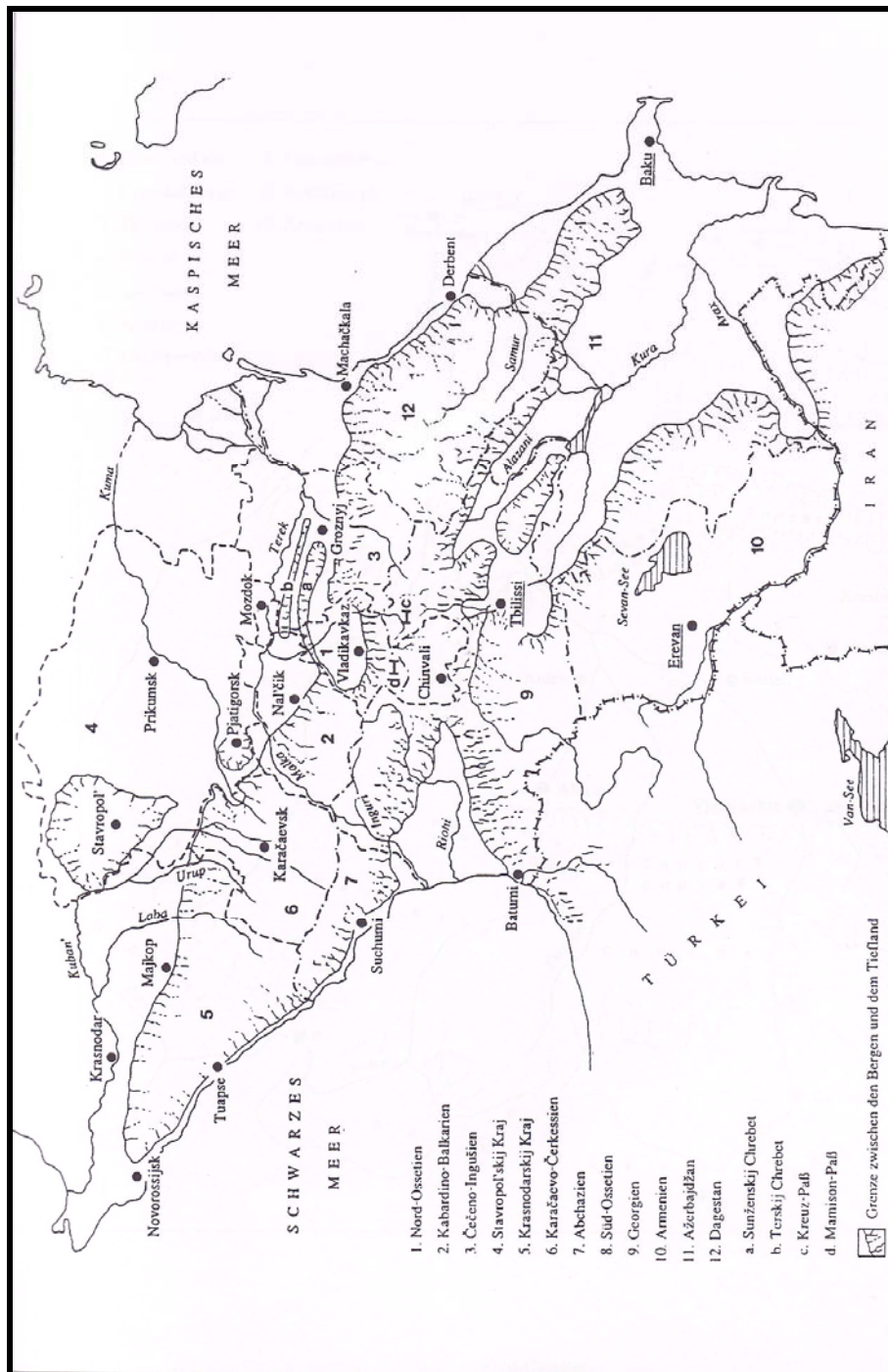

a.

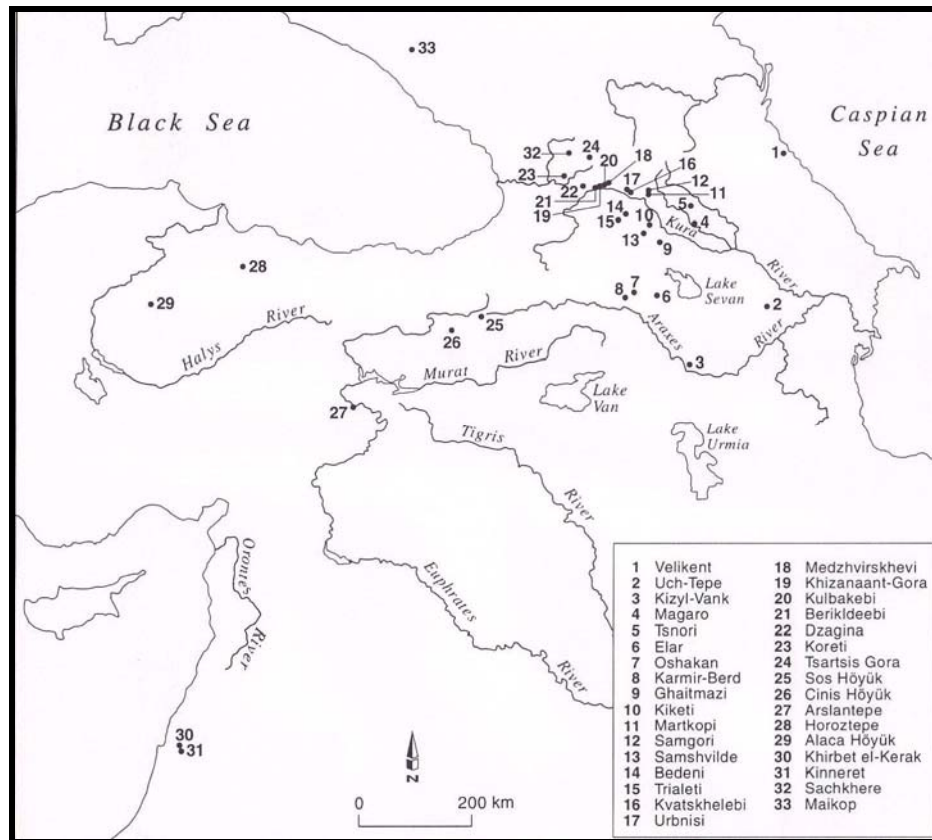

b.

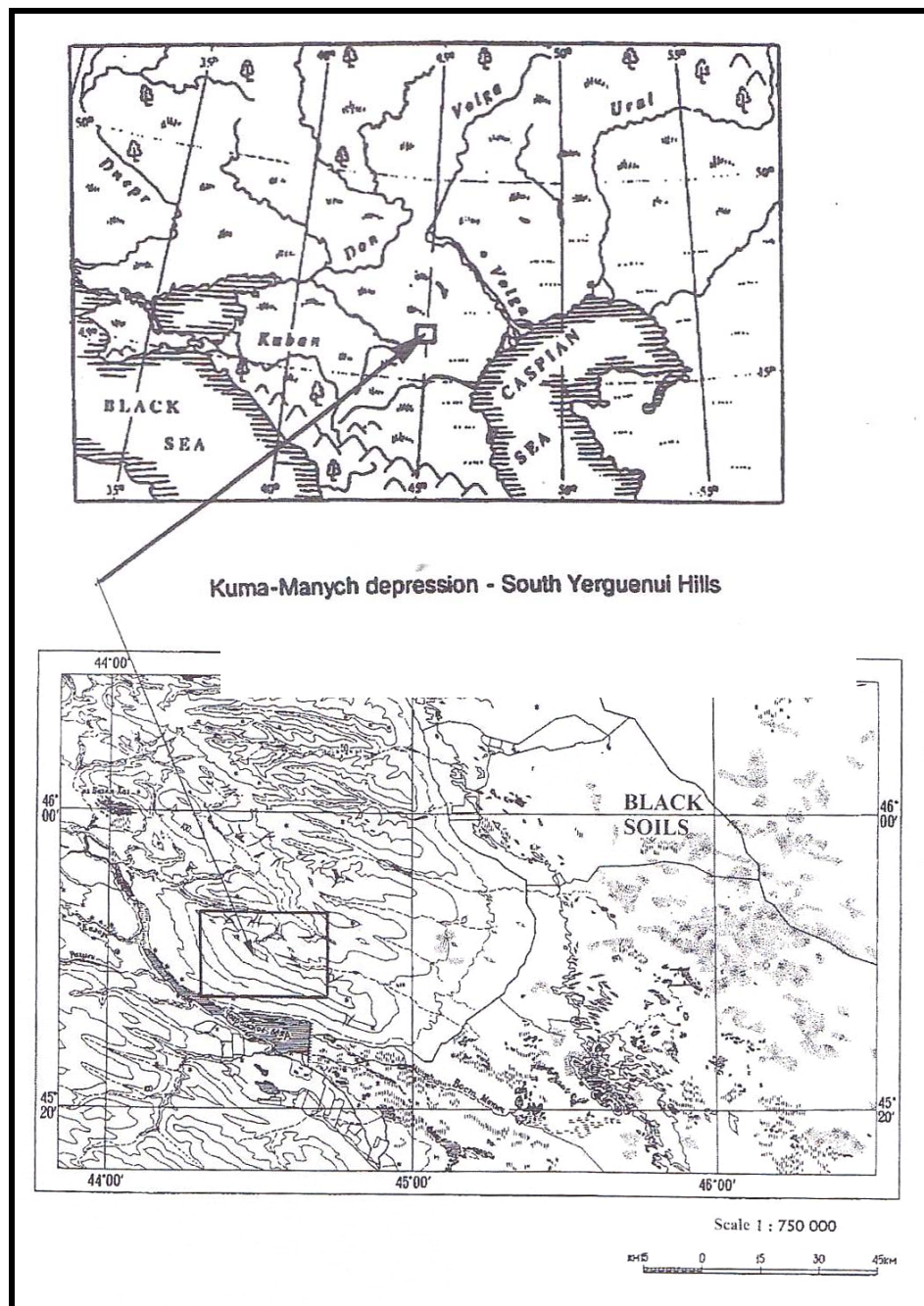
Levha V

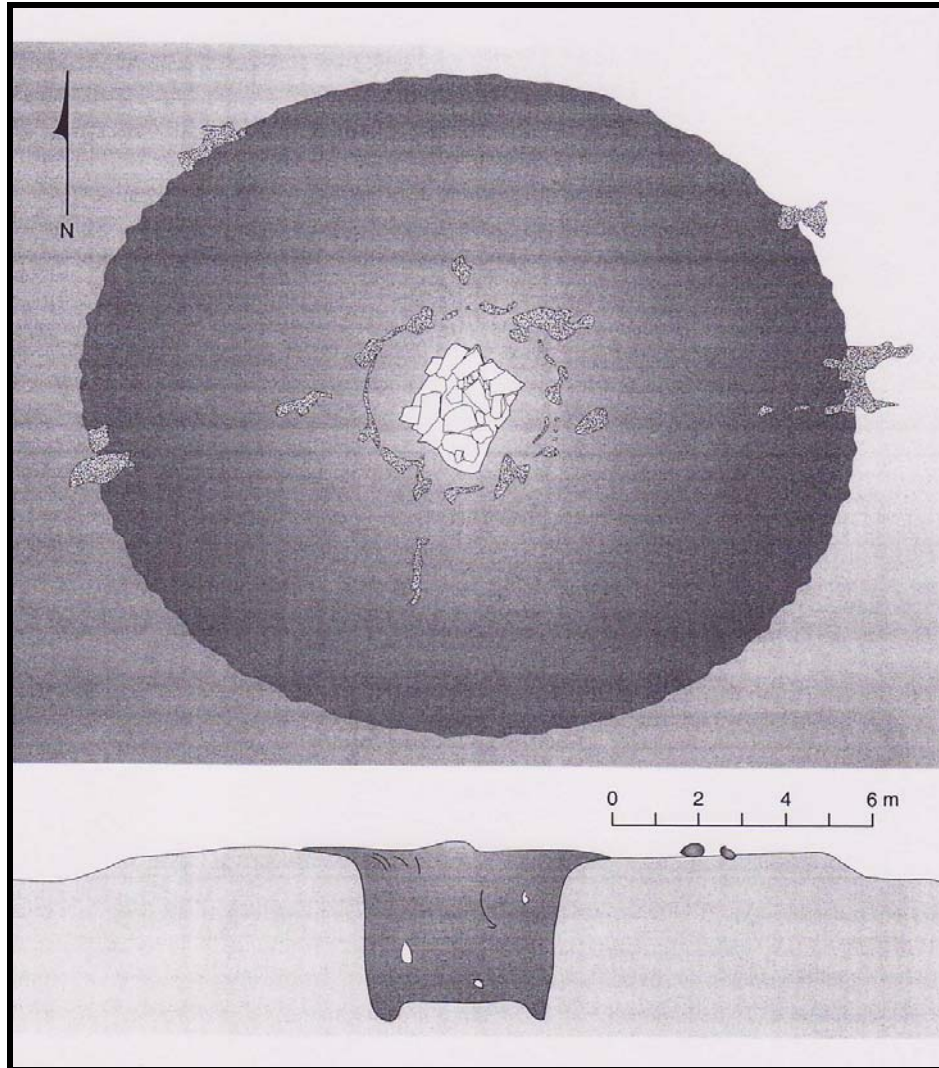
Levha VI

Levha VII

Levha VIII

Levha IX

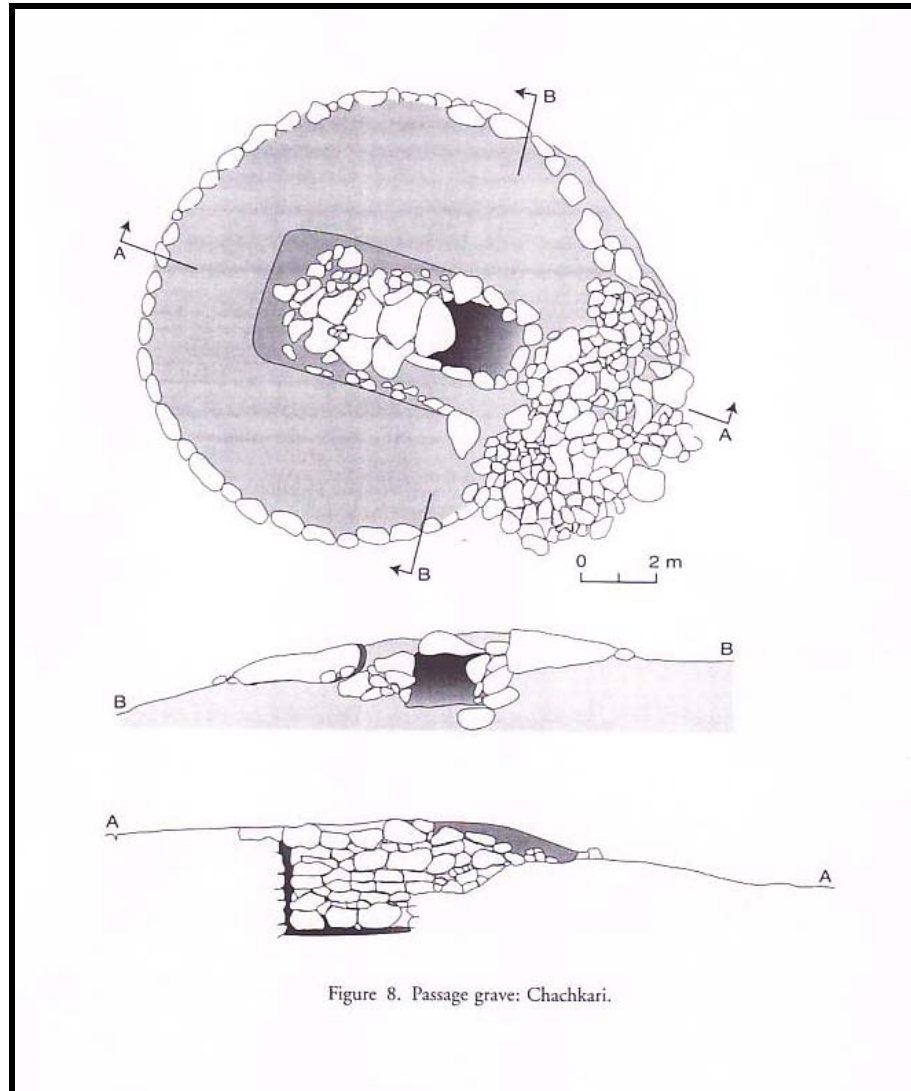
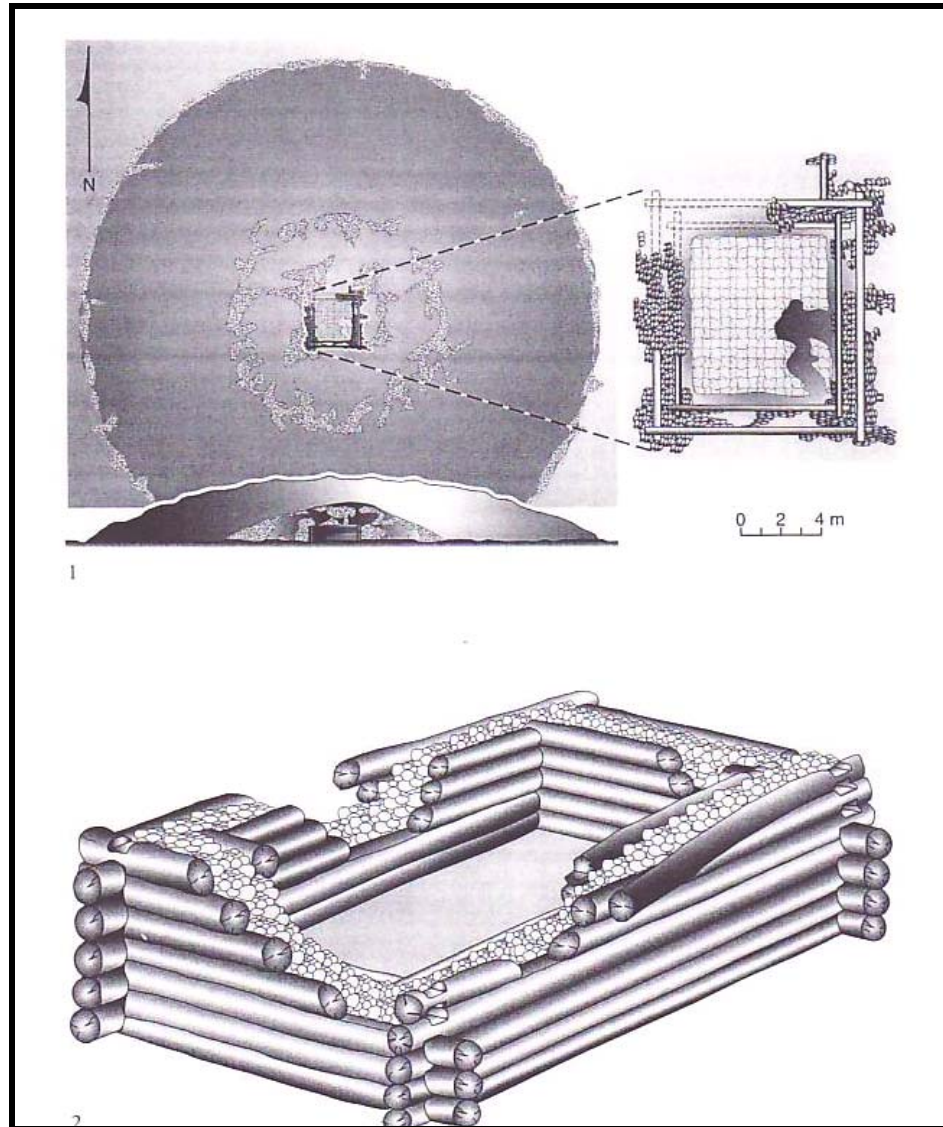

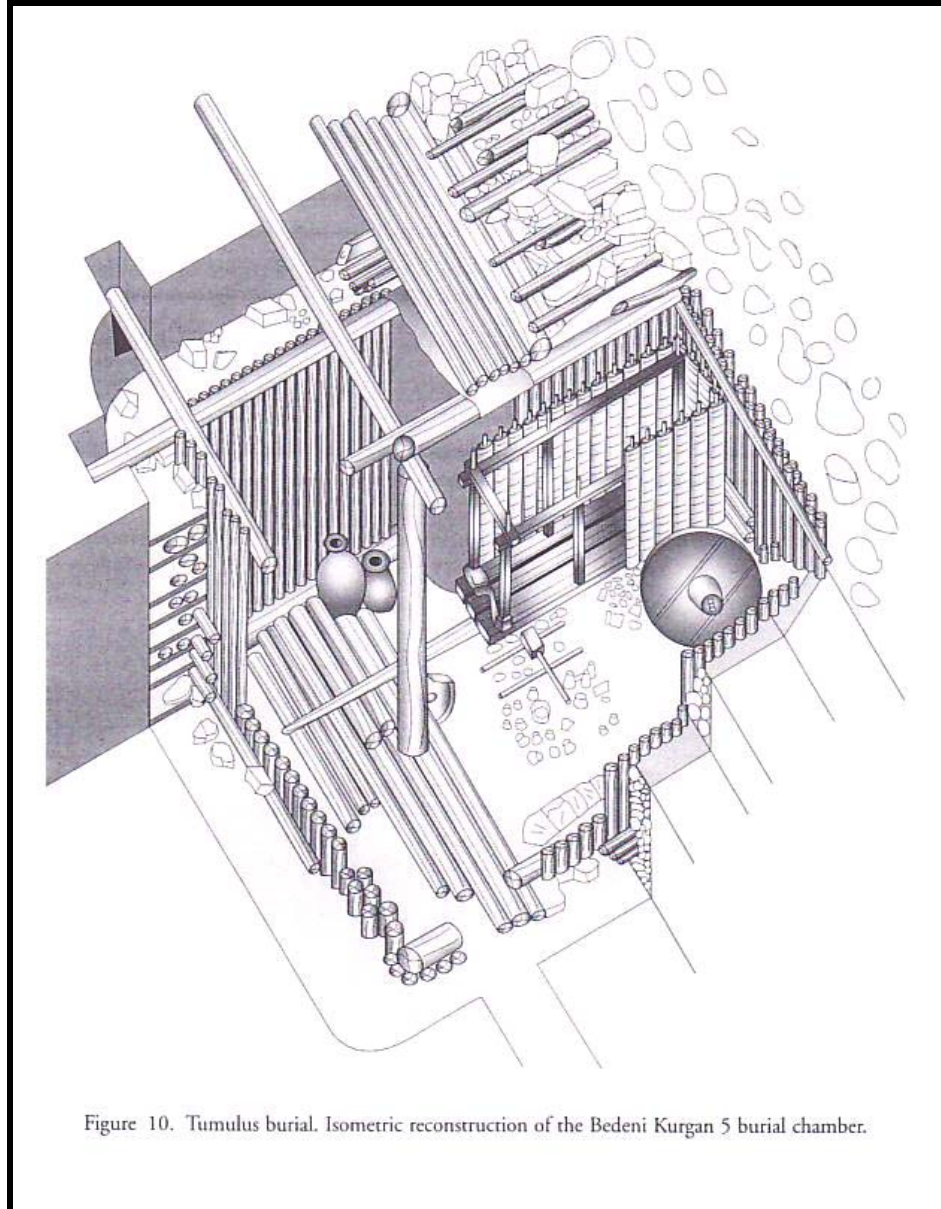
Figure 8. Passage grave: Chachkari.

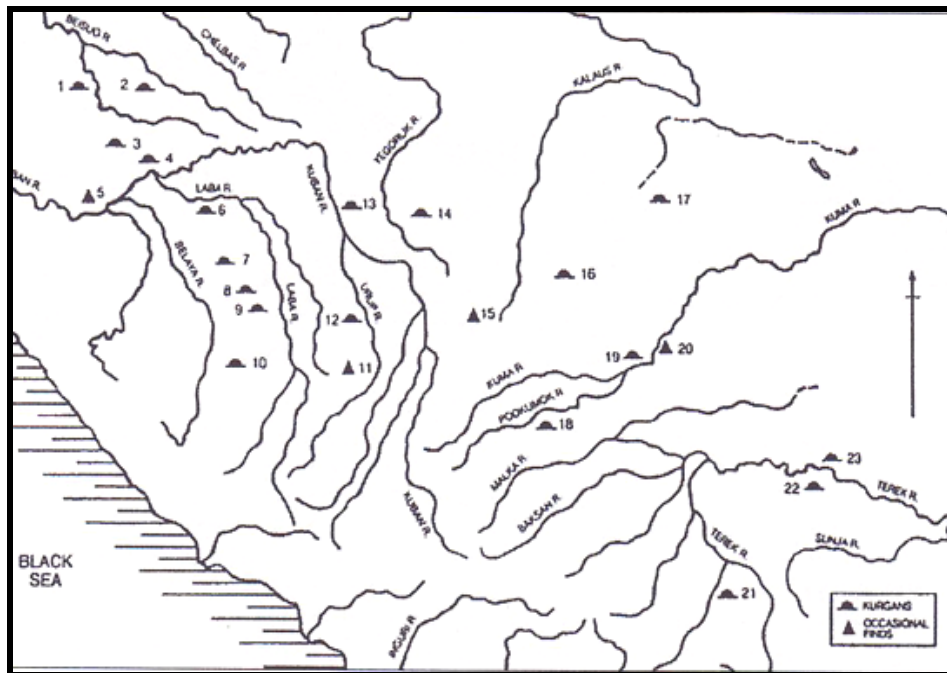
Levha X

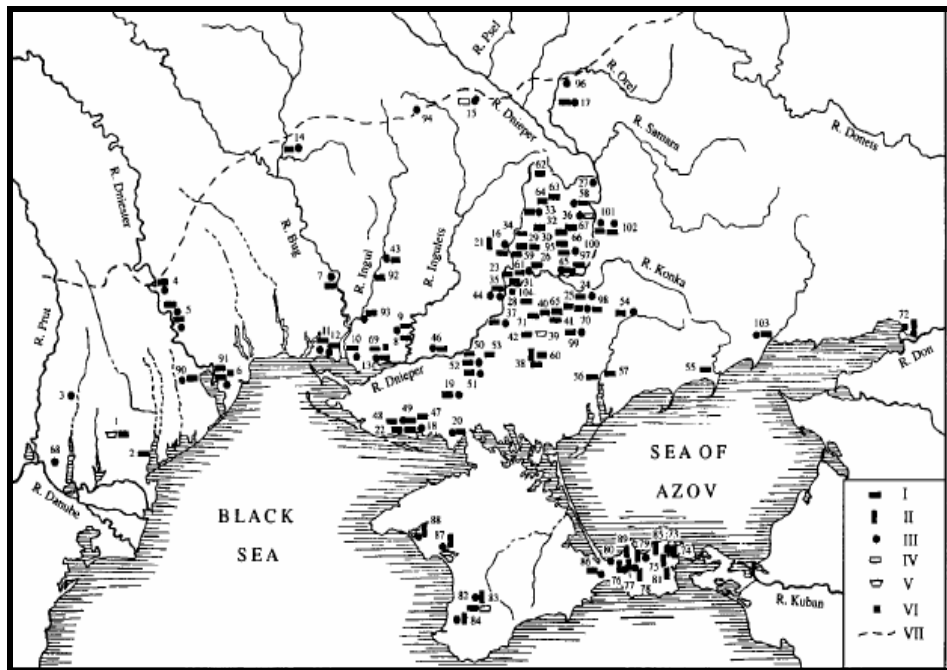
Levha XI

Levha XII

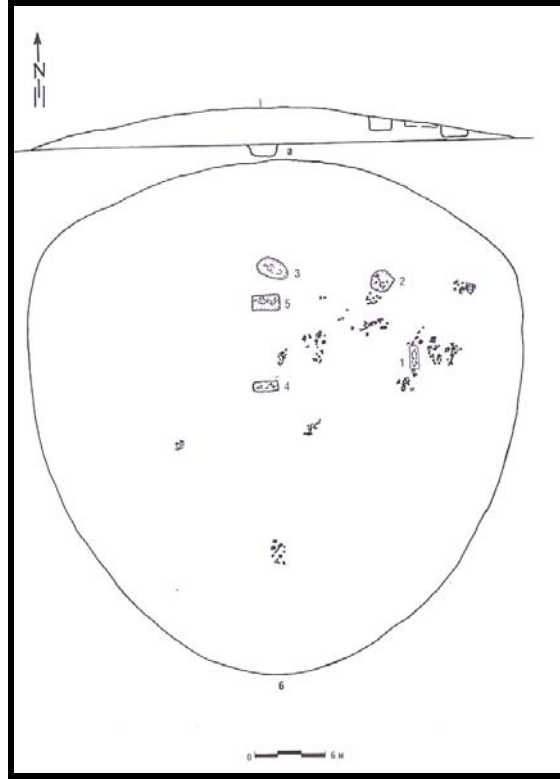

a.

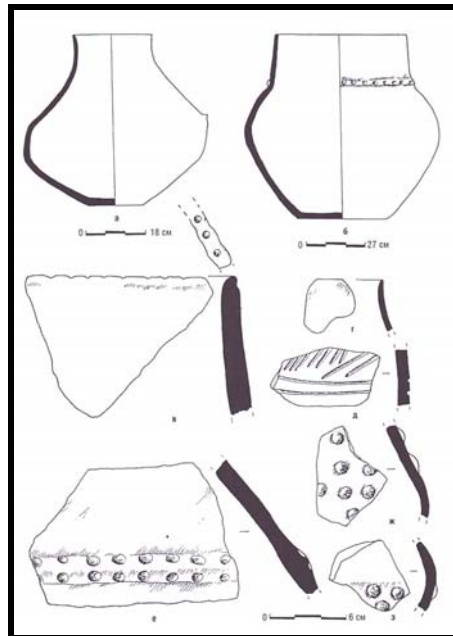

b.

Levha XIII

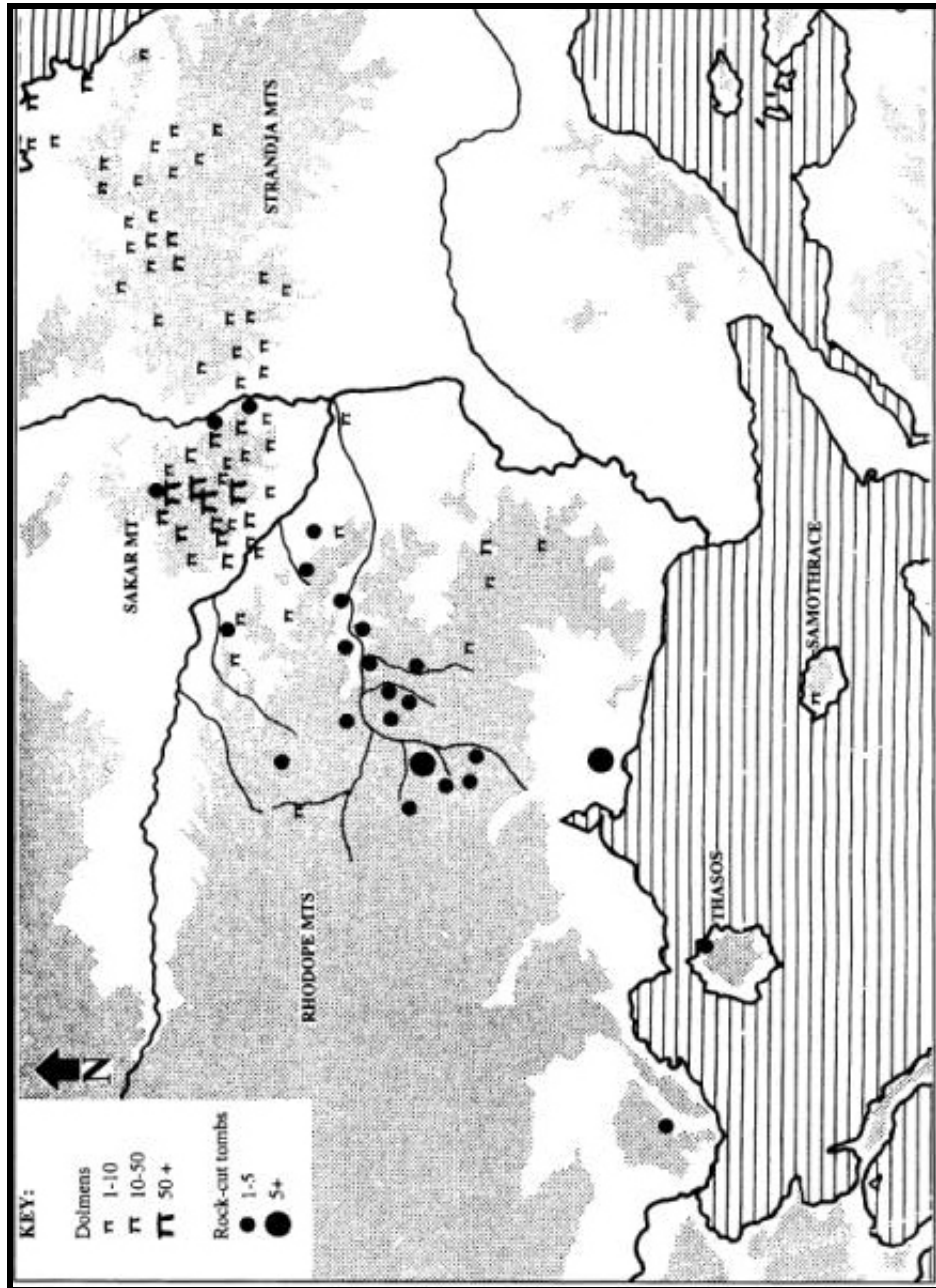

a.

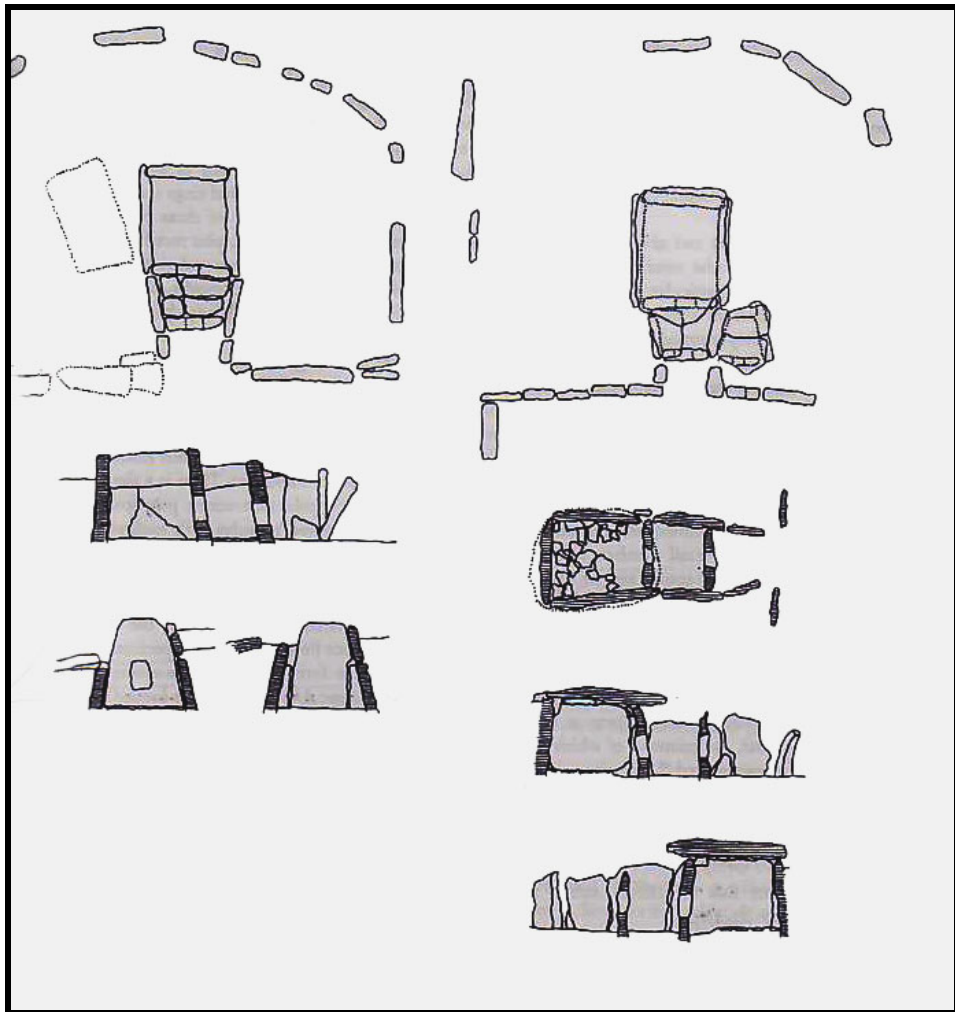

b.

Levha XIV

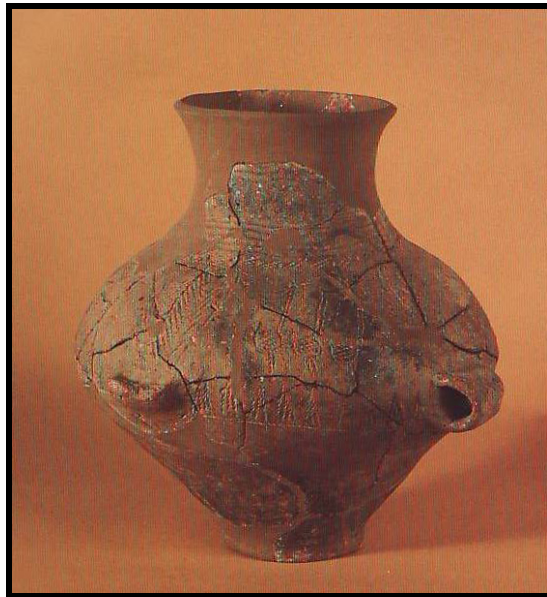
Levha XV

Levha XVI

a.

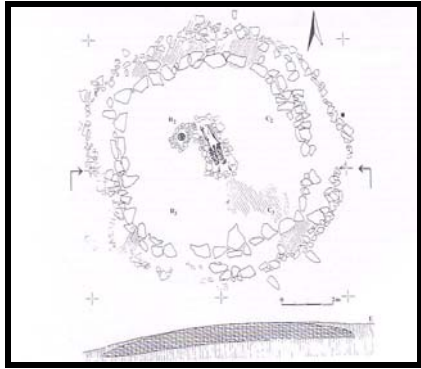

b.

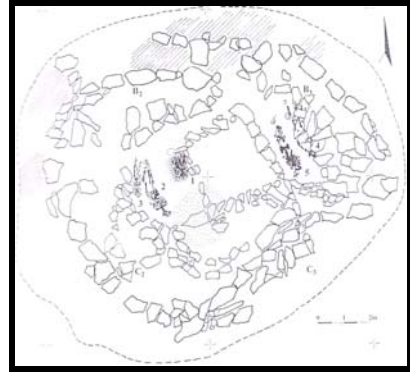

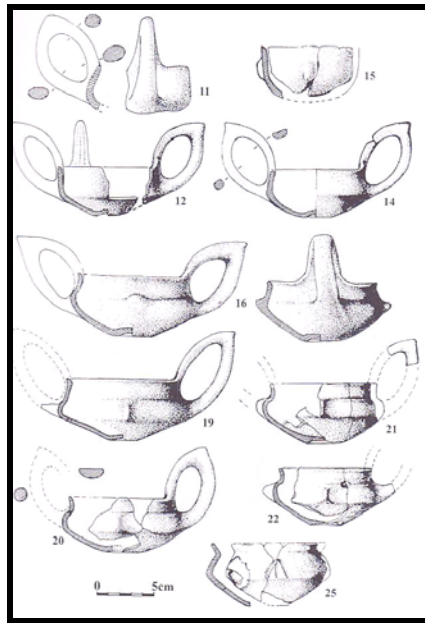
Levha XVIII

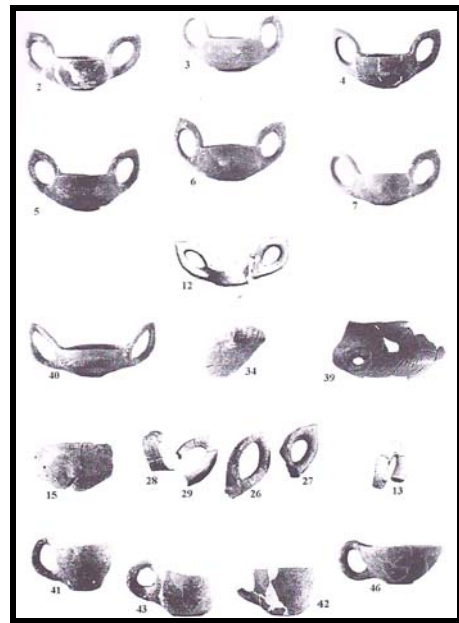
a.

b.

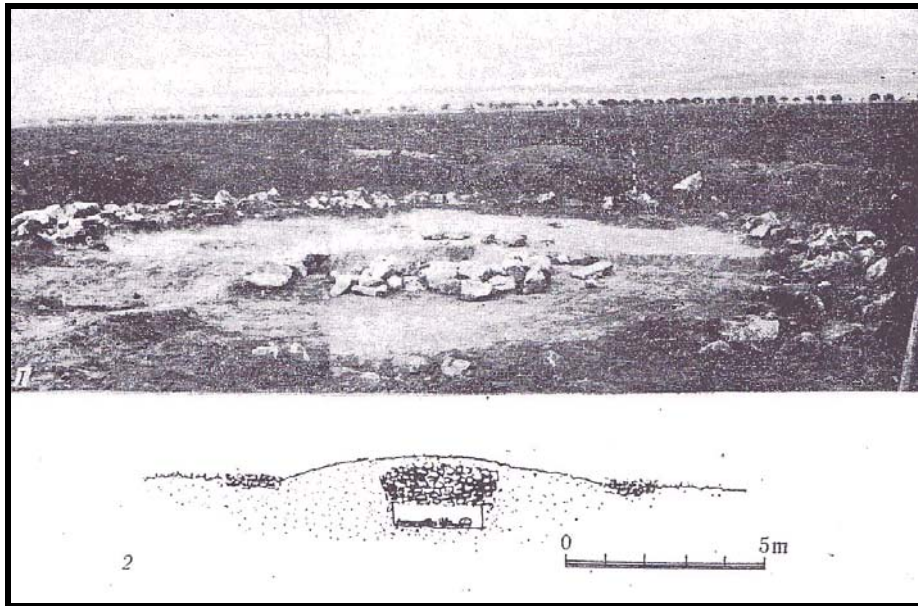

c.

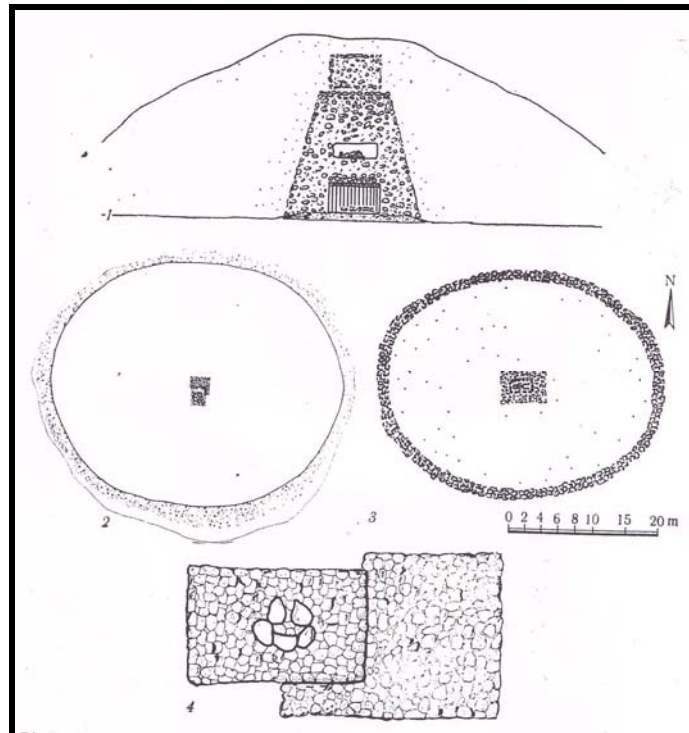

d.

Levha XIX

a.

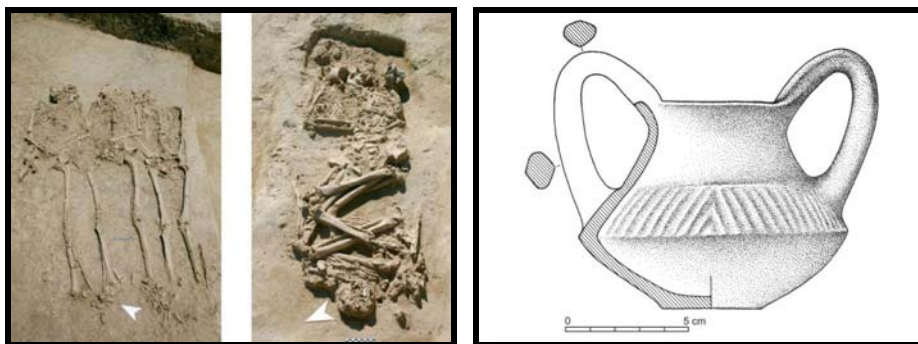

b.

Levha XX

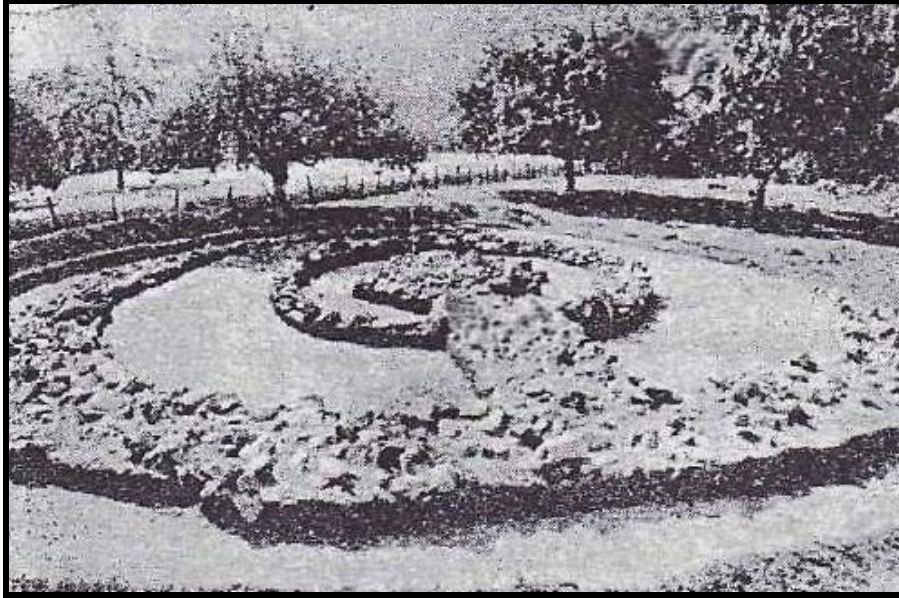
a.

b.

c.

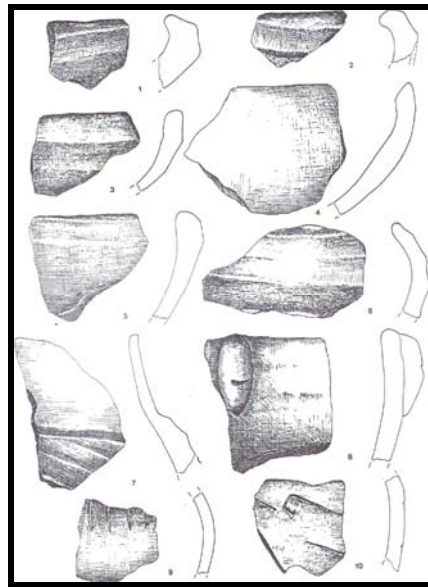
Levha XXI

a.

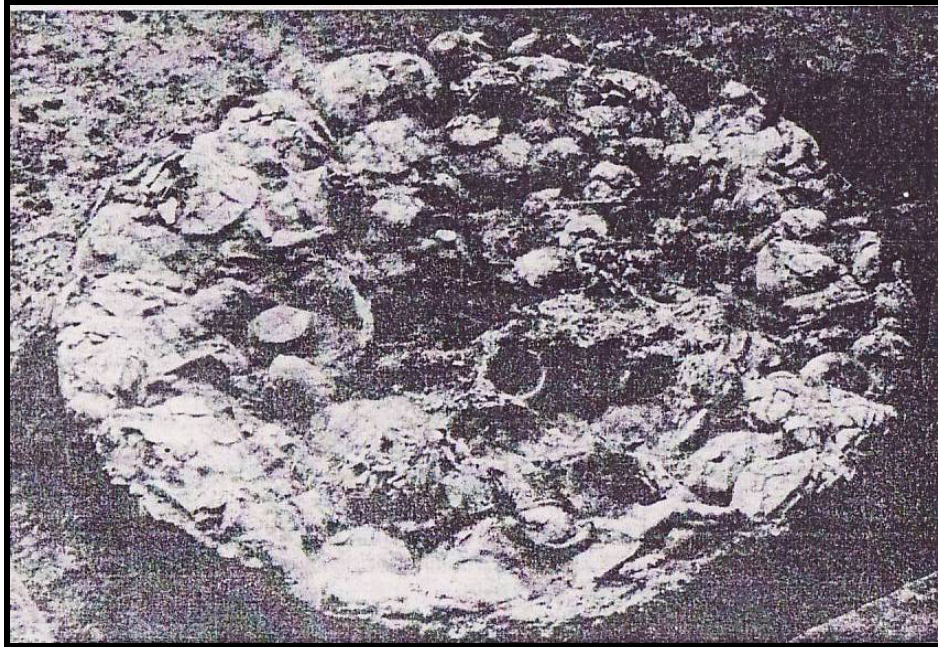

b.

c.

Levha XXII

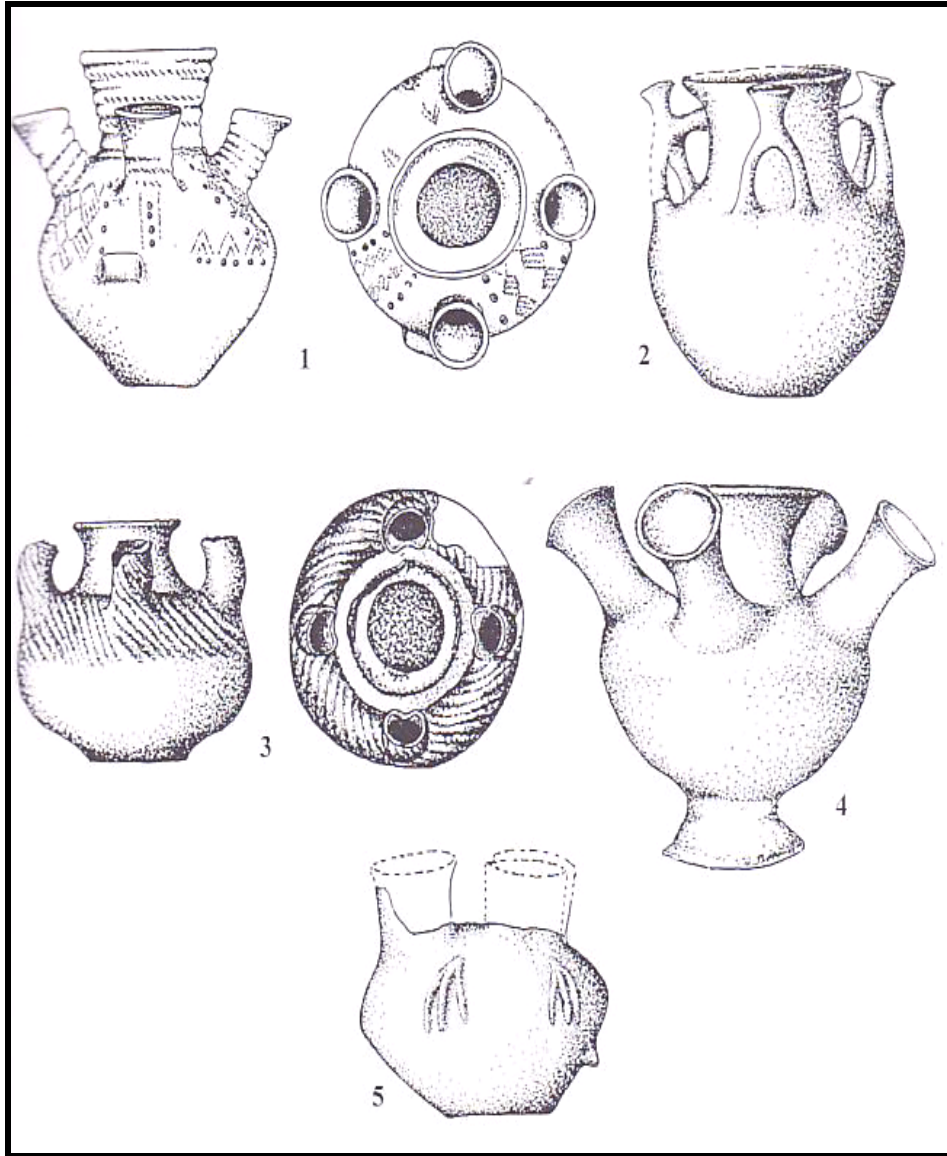

a.

b.

Levha XXIII

Levha XXIV

a.

b.

b.

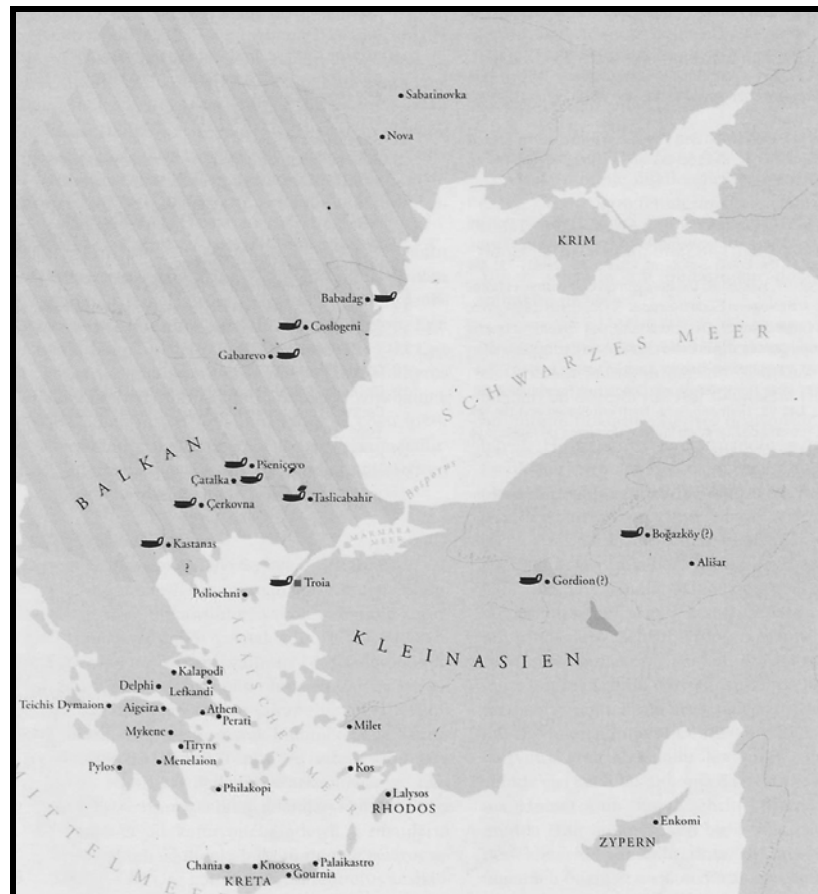

d.

Levha XXV

a.

b.

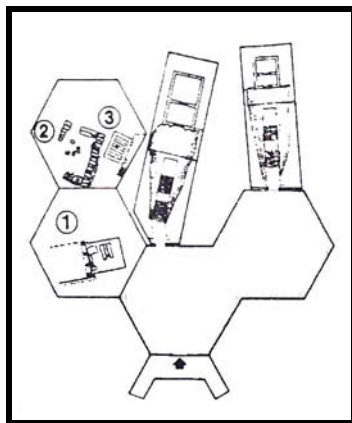
Levha XXVI

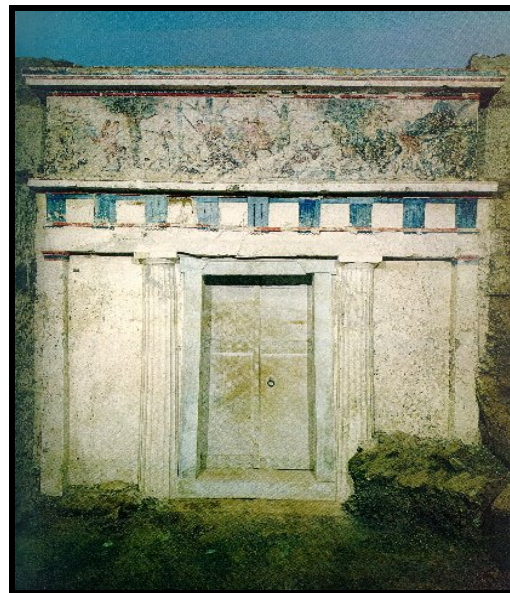
Levha XXVII

a

b

c

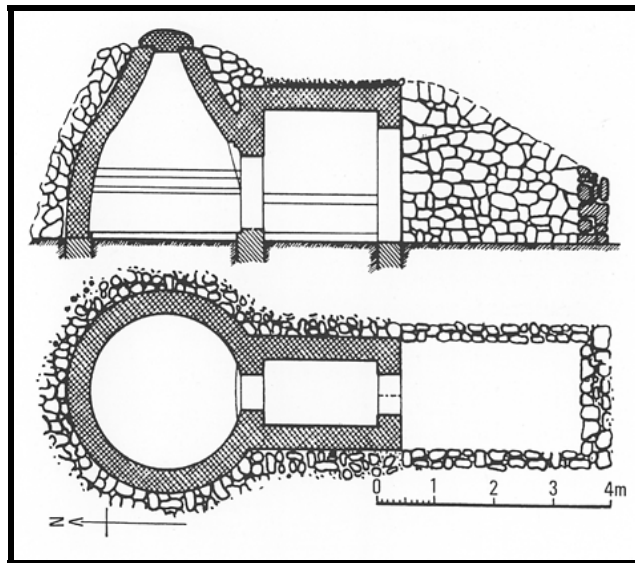
Levha XXVIII

a

b

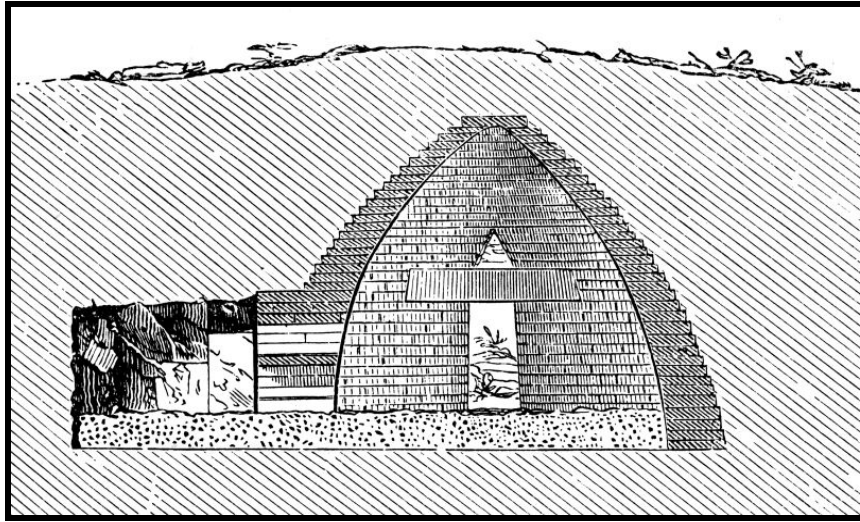

c

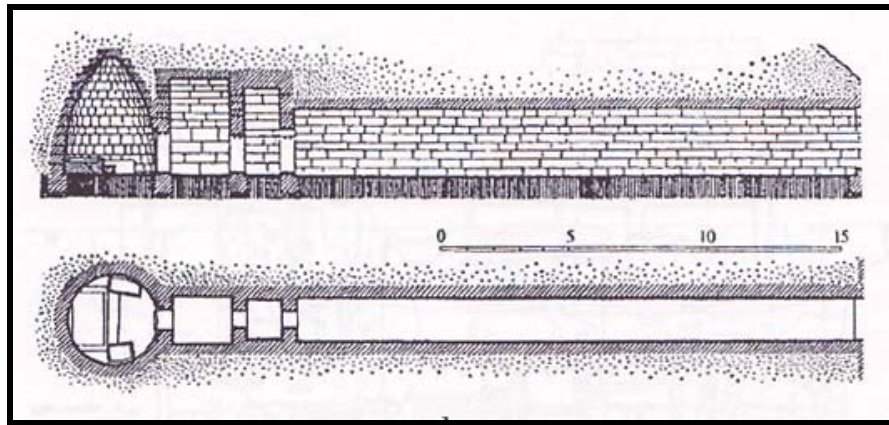

d

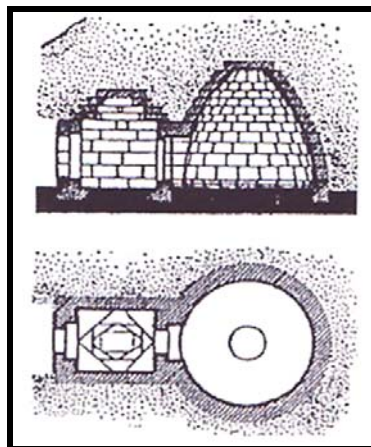
Levha XXIX

a

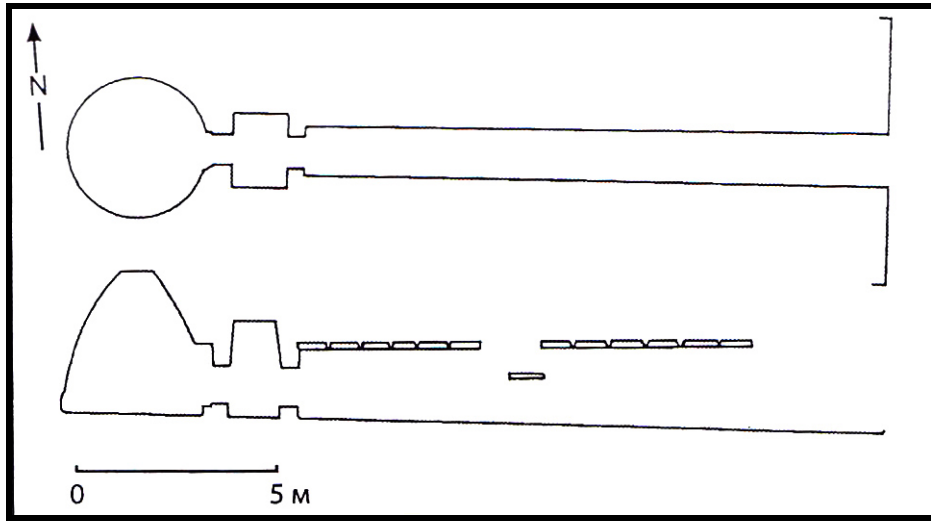

b

c

Levha XXX

a

b

Levha XXXI

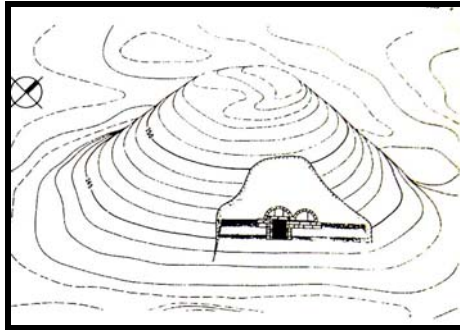

a

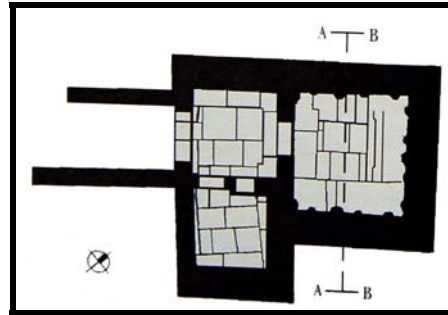

b

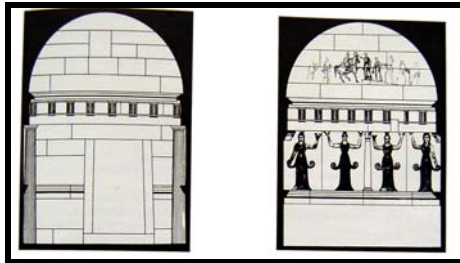
Levha XXXII

a

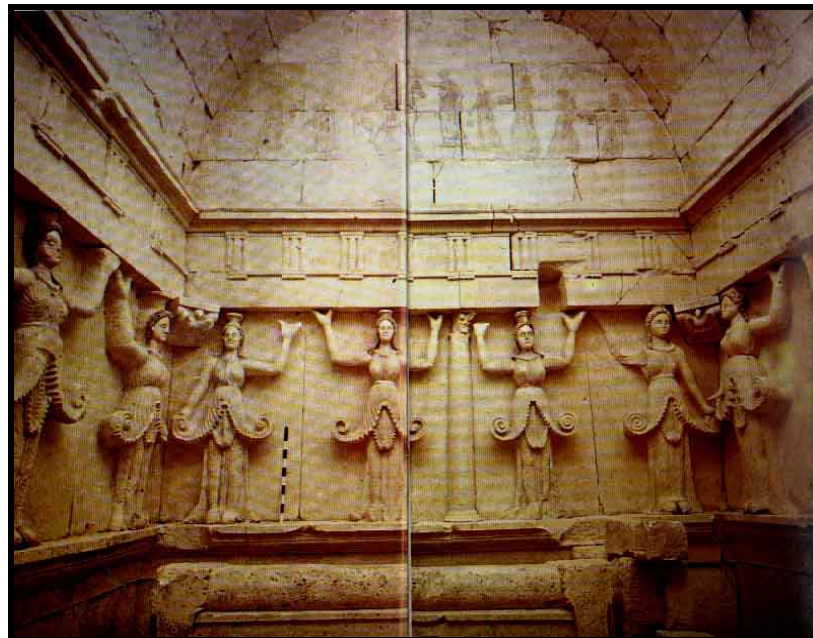
b

c

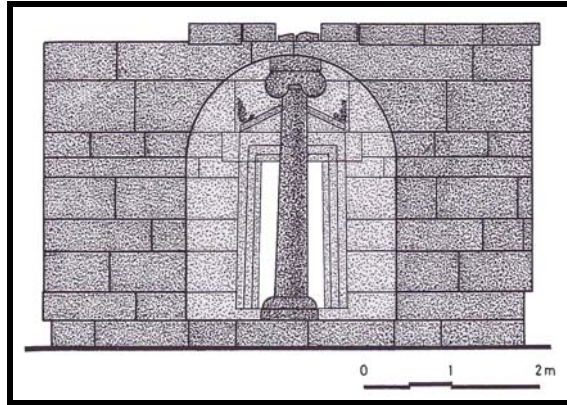

d

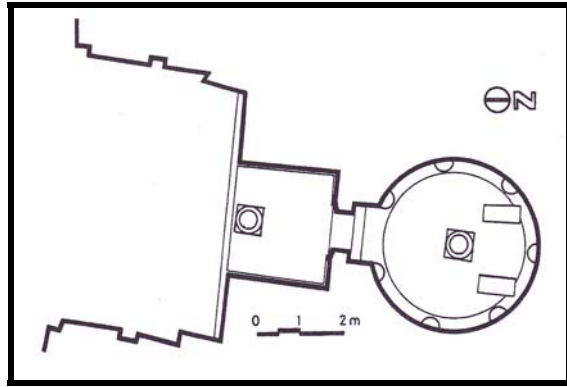

e

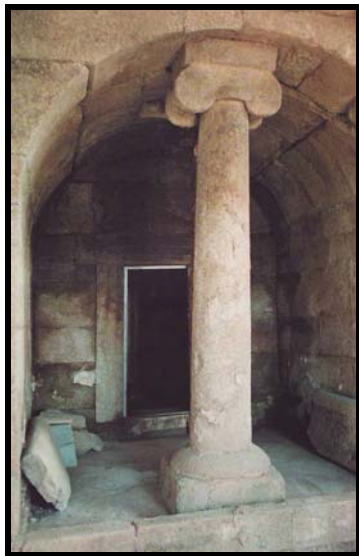
Levha XXXIII

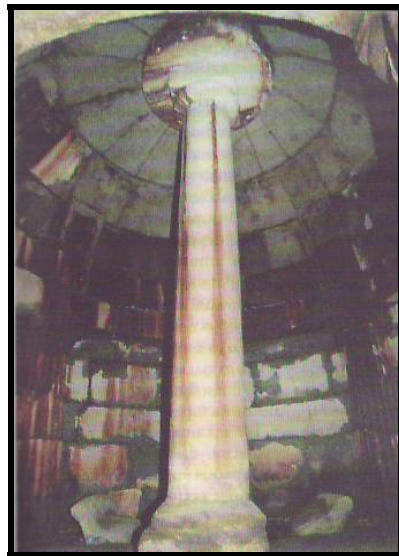
a

b

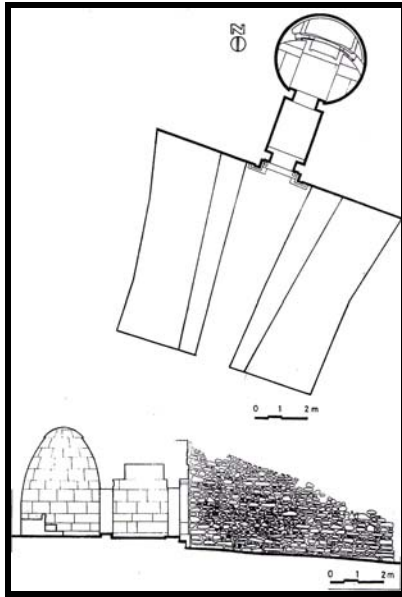
c

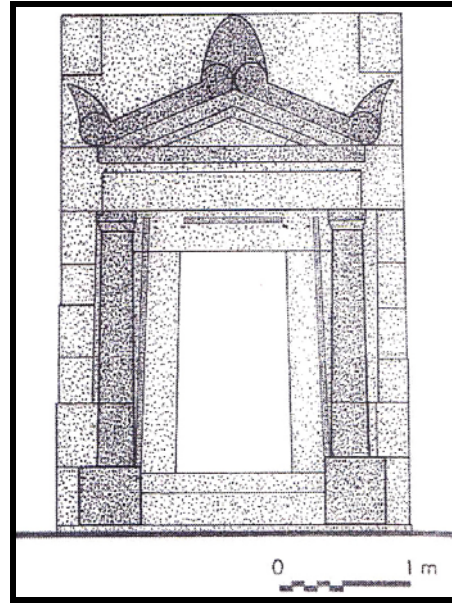
d

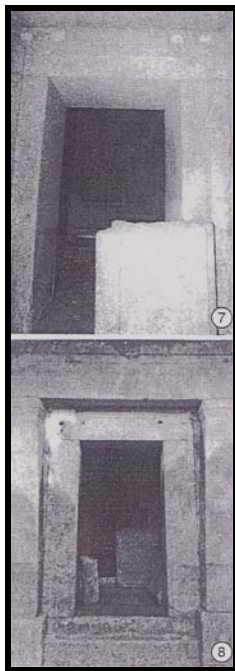
Levha XXXIV

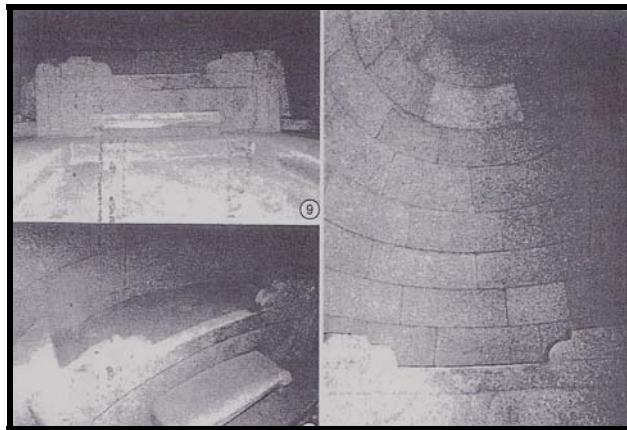
a

b

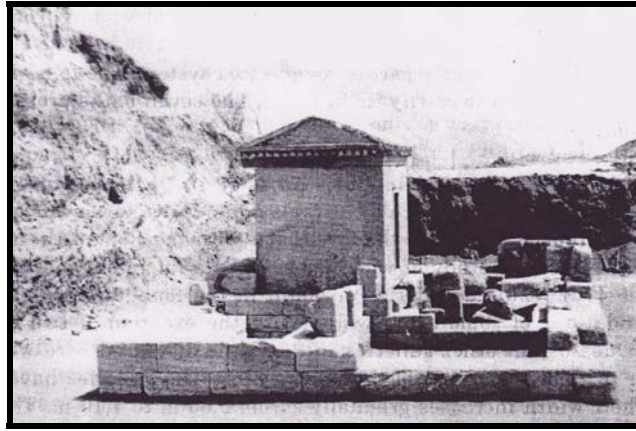

c

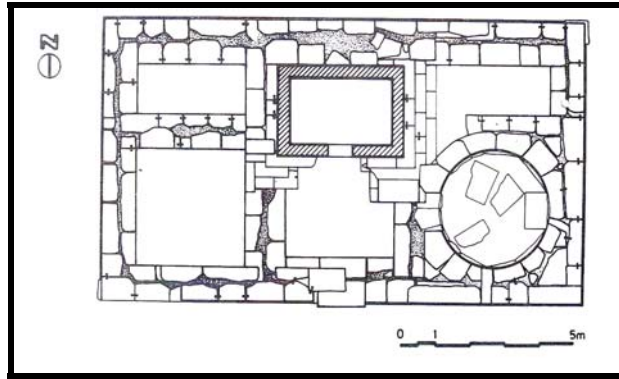

d

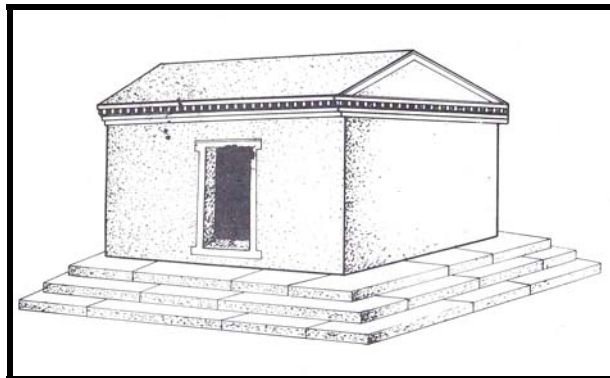
Levha XXXV

a

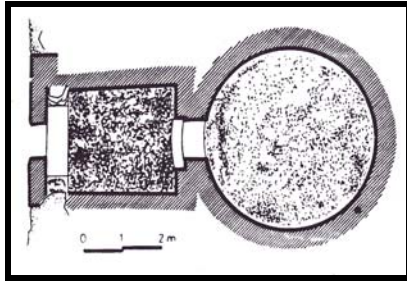

b

c

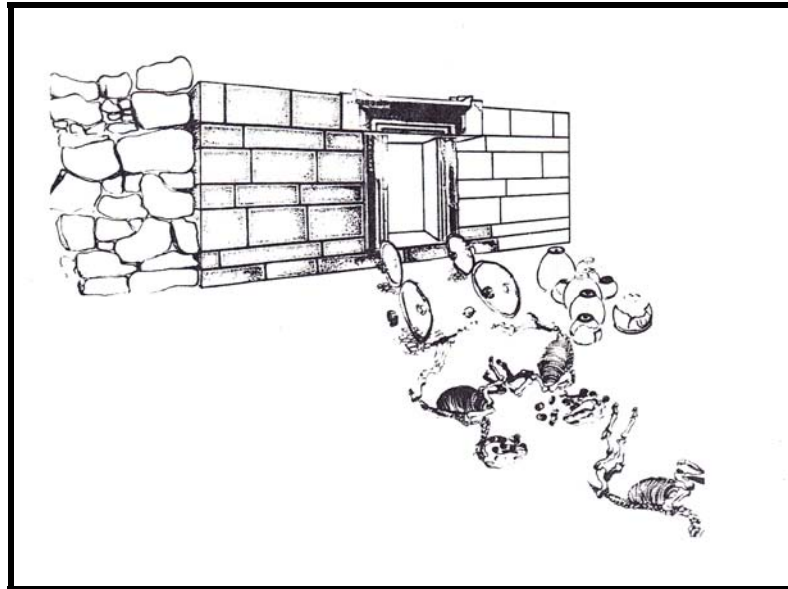
Levha XXXVI

a

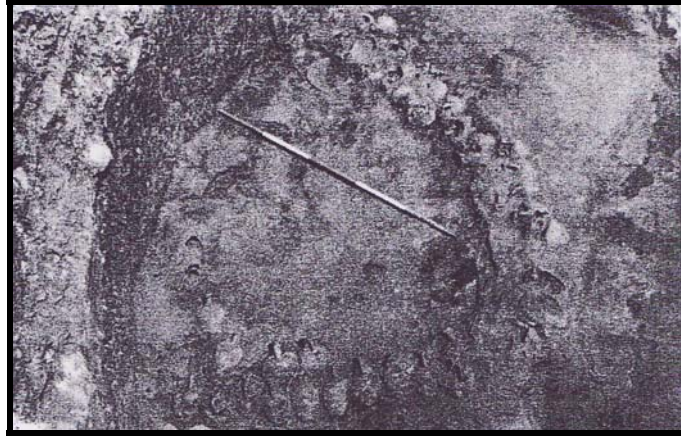

b

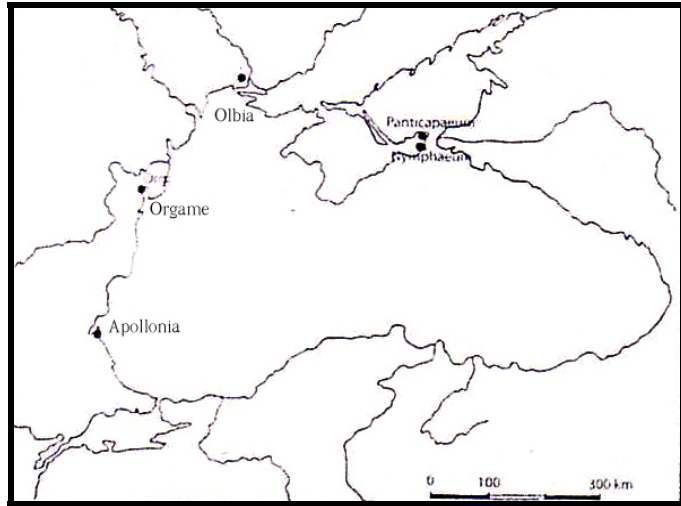

c

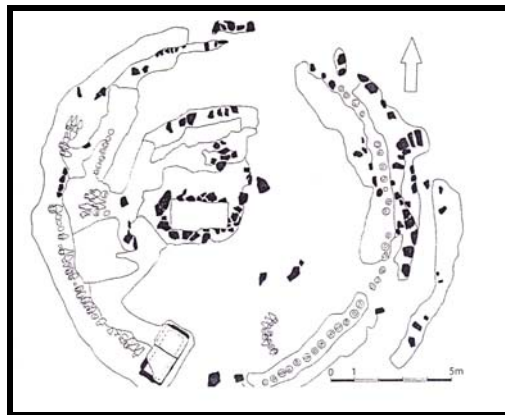
Levha XXXVII

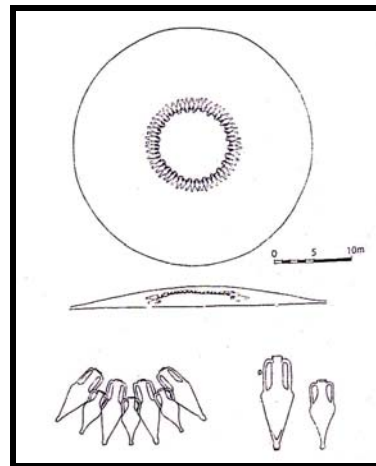
a

b

c

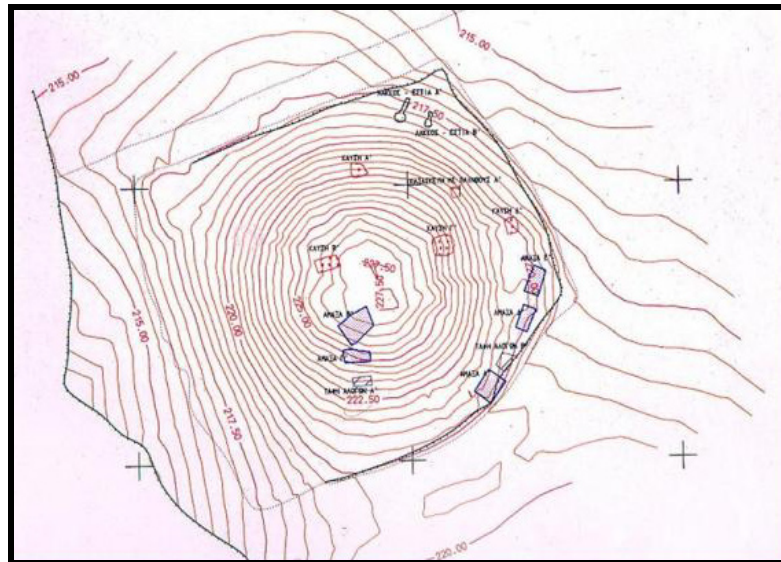

d

Levha XXXVIII

a

b

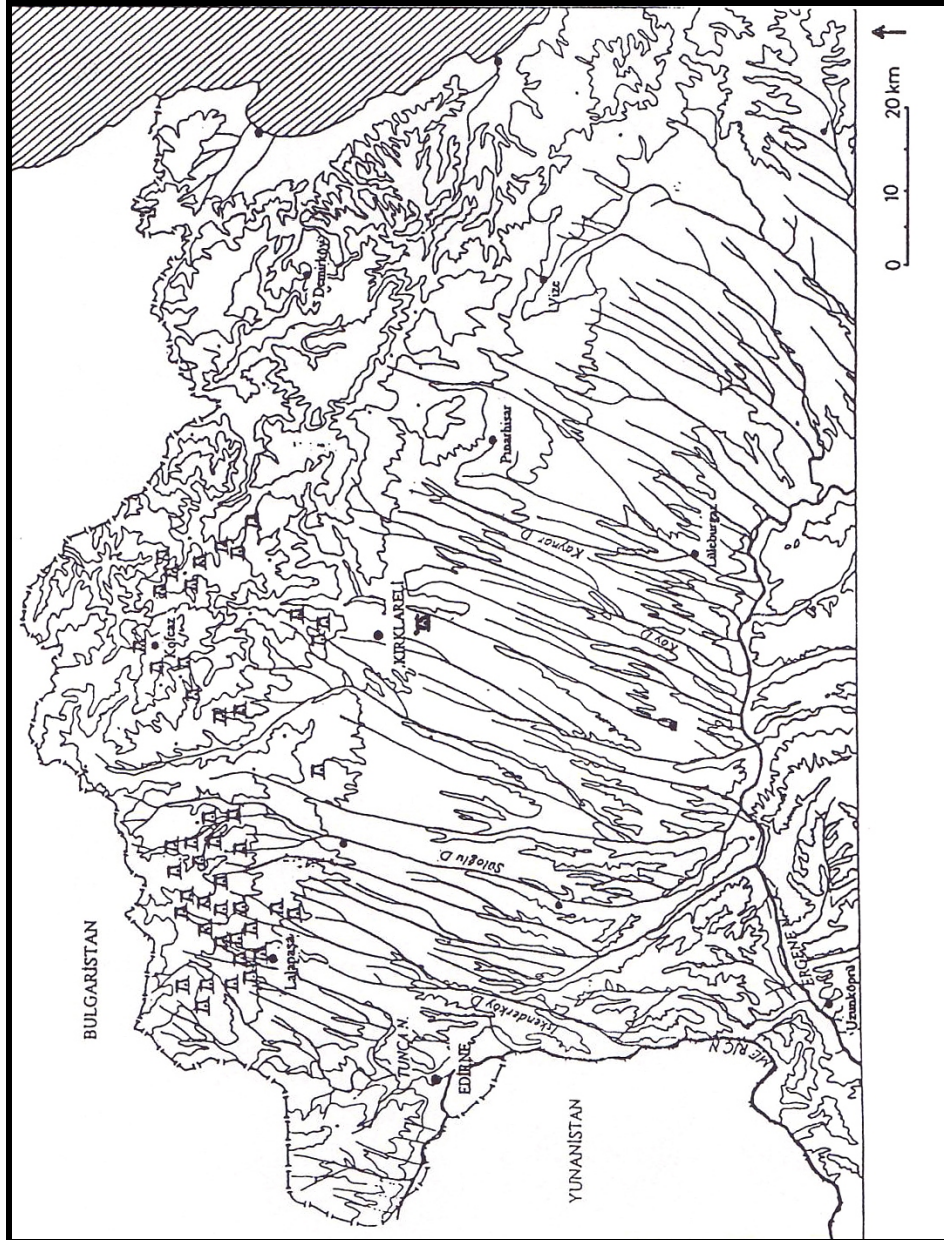

c

d

Levha XXXIX

Levha XL

a

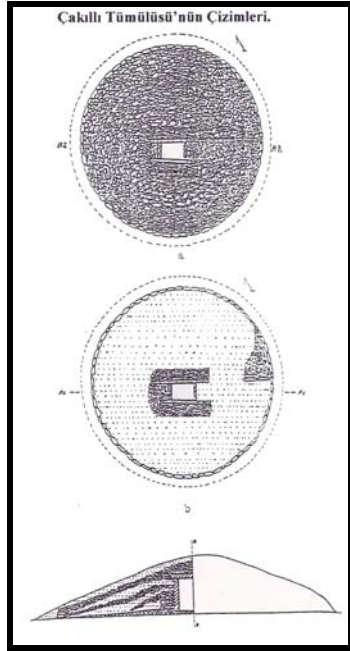

b

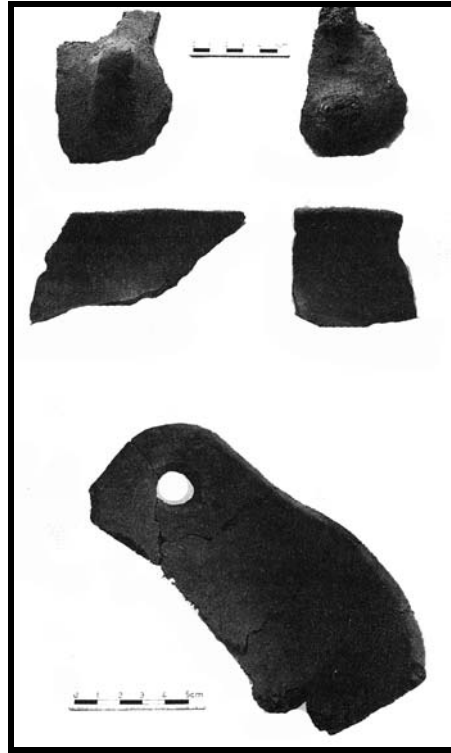
Levha XLI

a

b

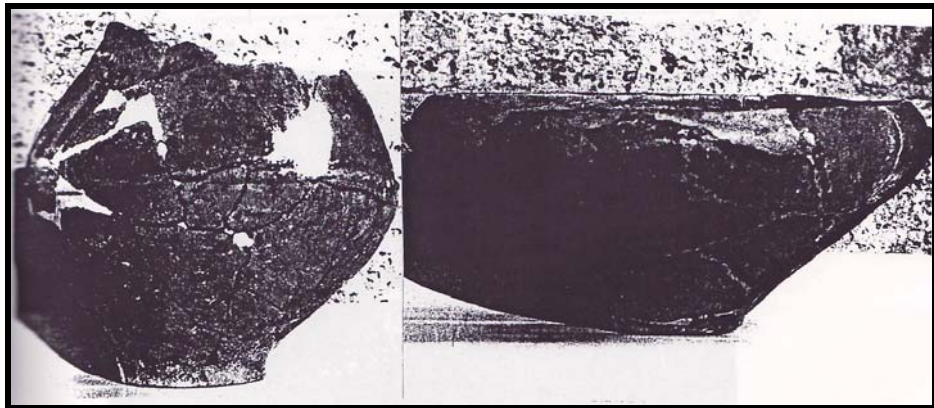
c

Levha XLII

a

b

Levha XLIII

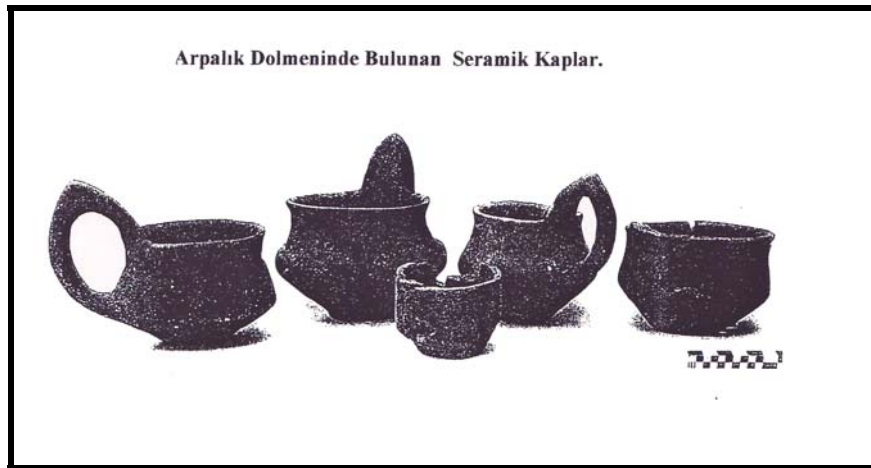
a

b

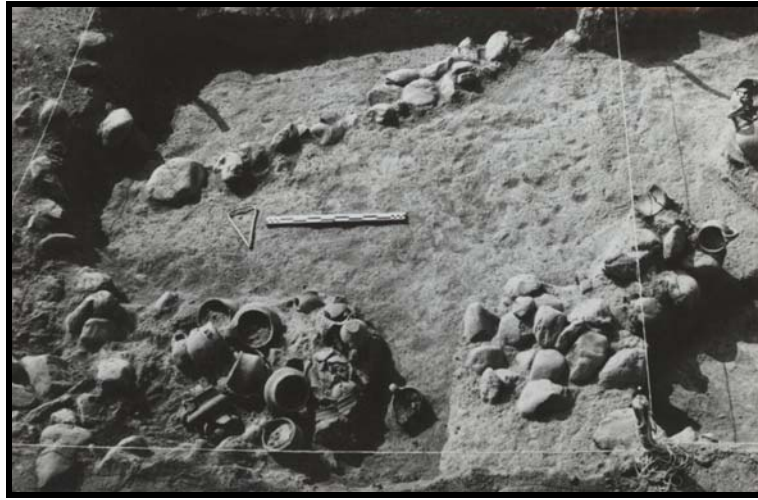

c

d

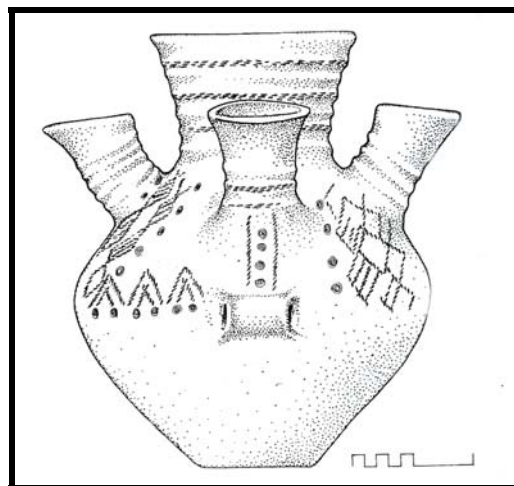
Levha XLIV

a

b

c

Levha XLV

a

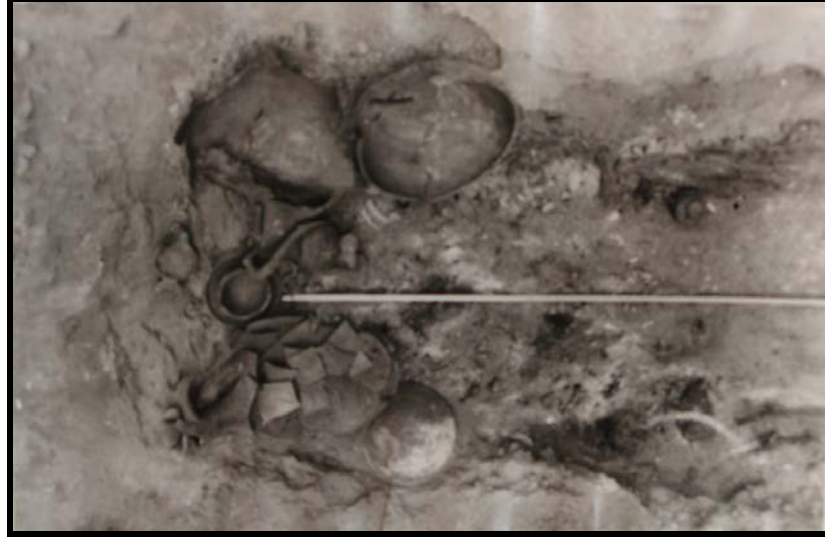

b

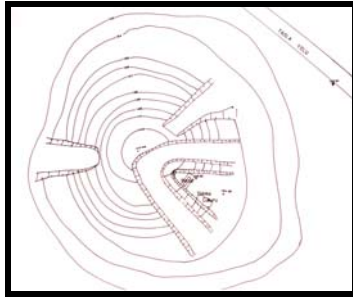

c

Levha XLVI

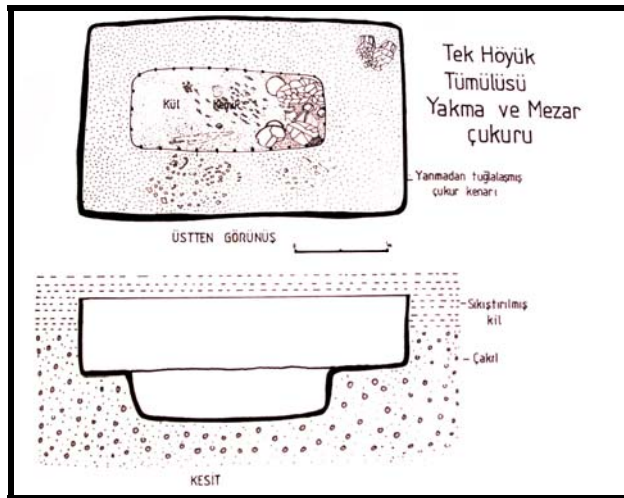
a

b

c

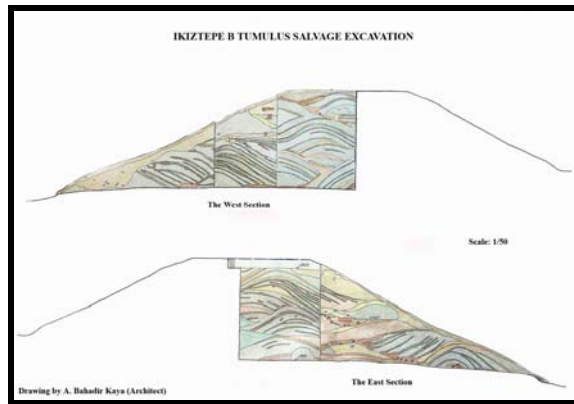

d

Levha XLVII

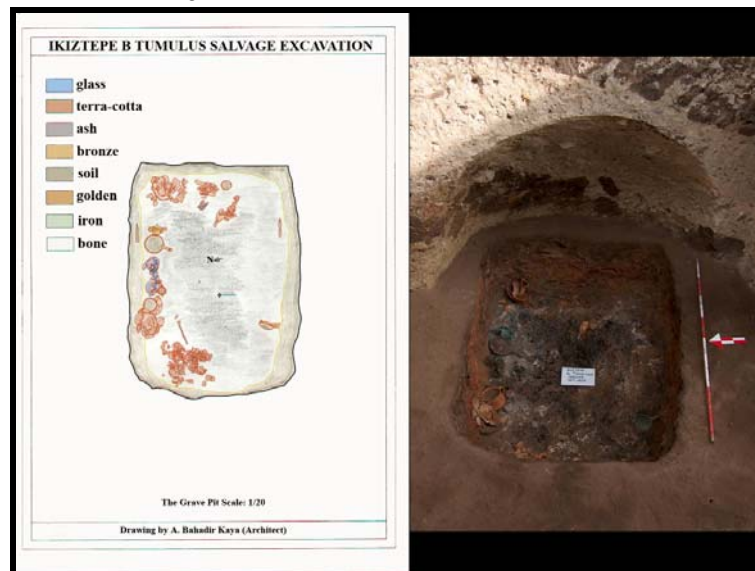
a

b

c

d

Levha XLVIII

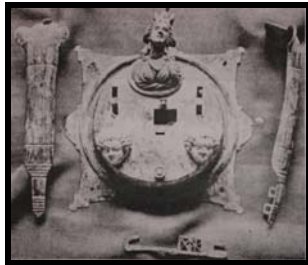
a

b

c

d

e

f

g

h

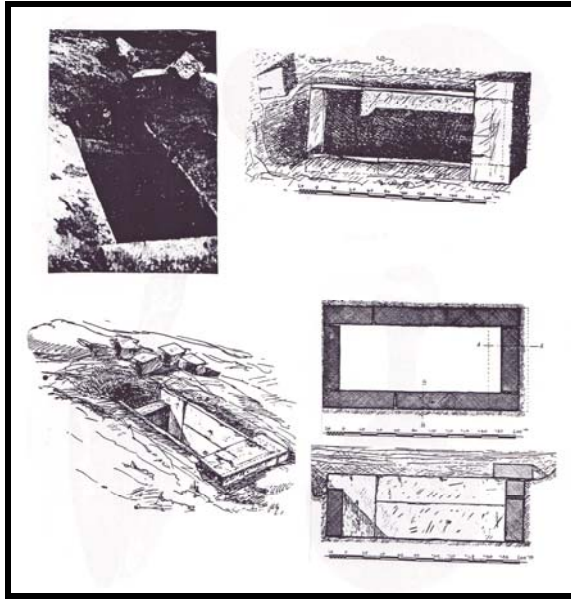

i

j

Levha XLIX

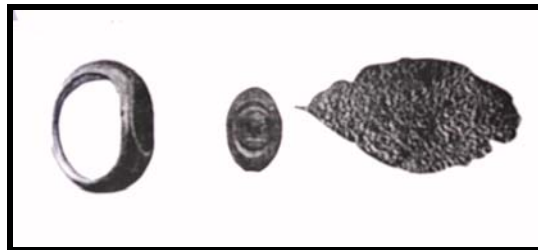
a

b

c

d

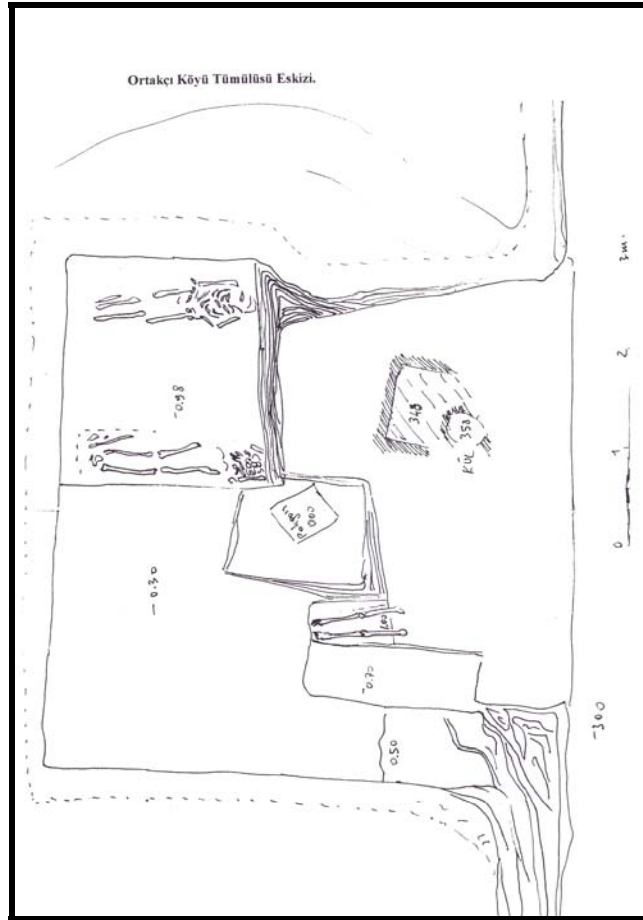
Levha L

a

b

c

Levha LI

a

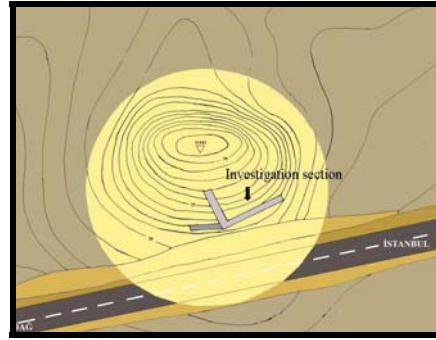

b

Levha LII

a

b

c

d

e

f

g

h

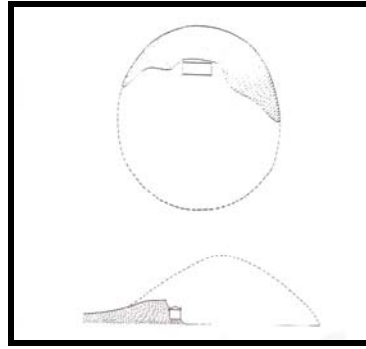

i

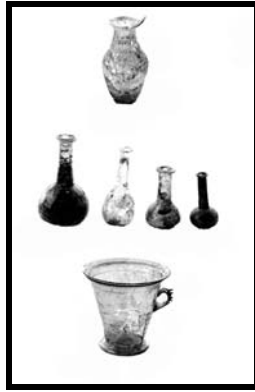
Levha LIII

a

b

c

d

e

f

g

h

Levha LIV

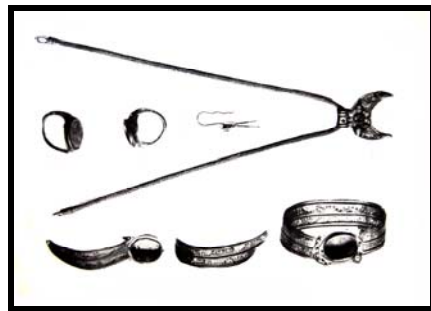
a

b

c

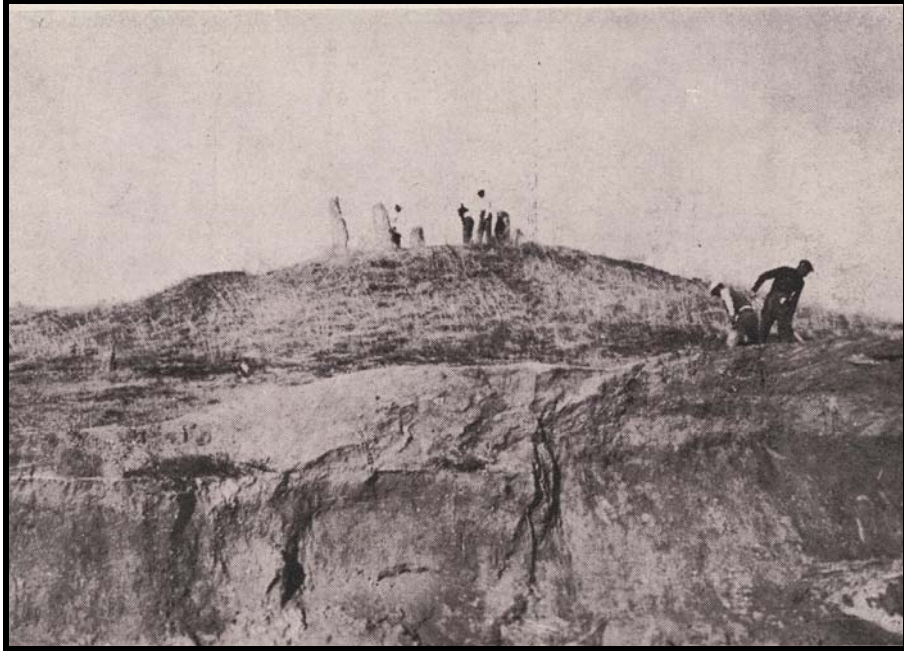

d

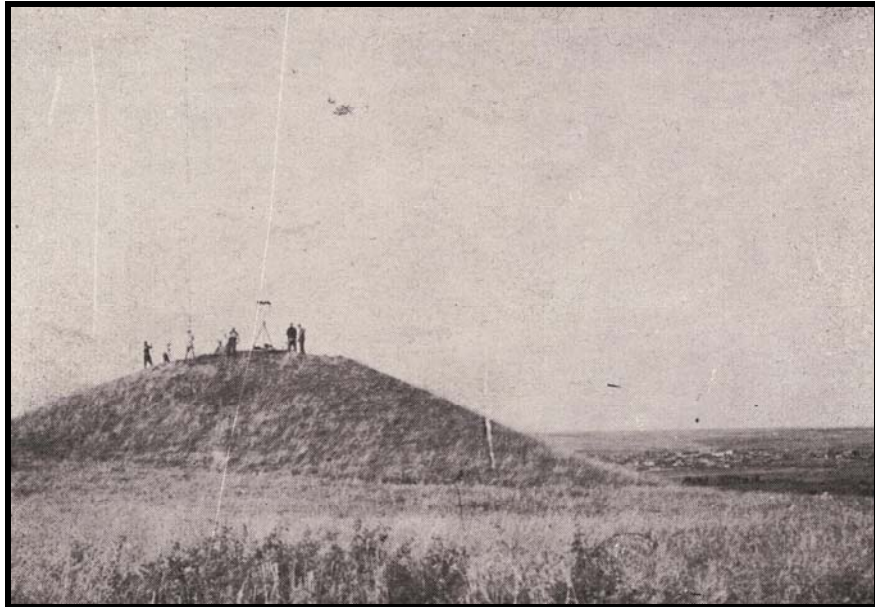

e

Levha LV

a

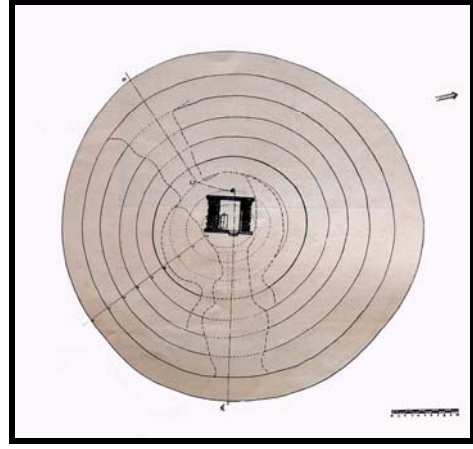

b

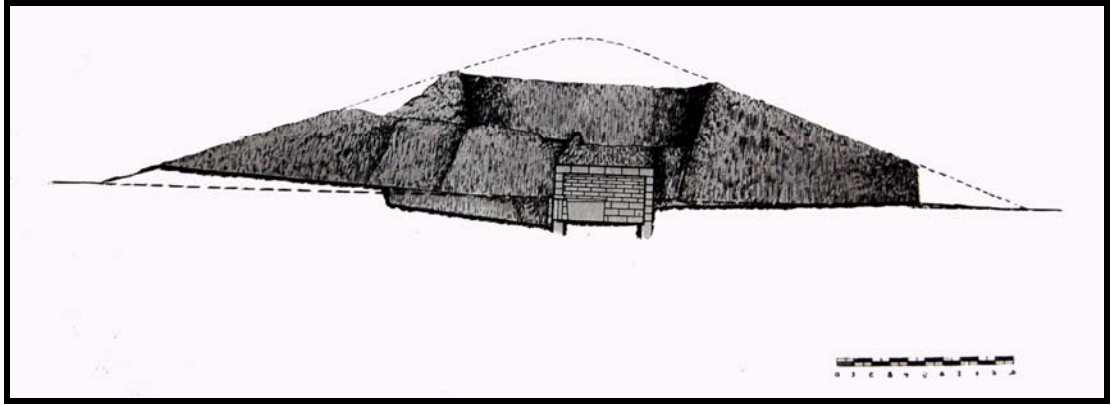
Levha LVI

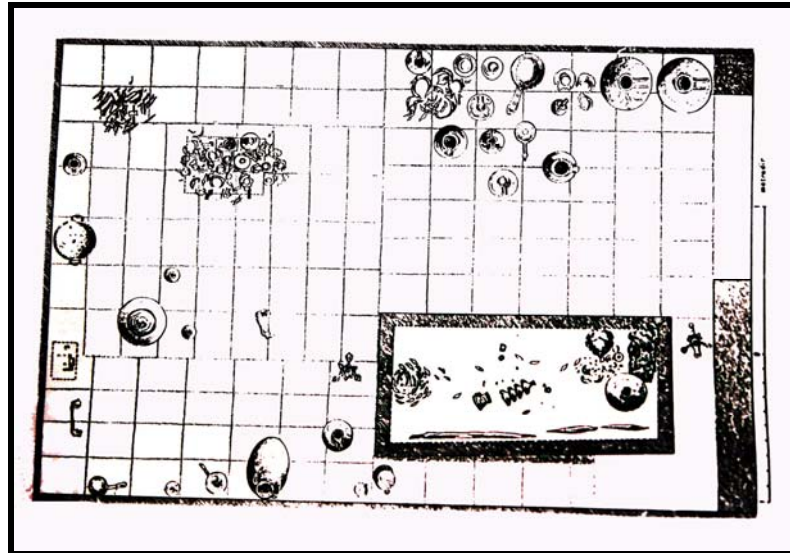
a

b

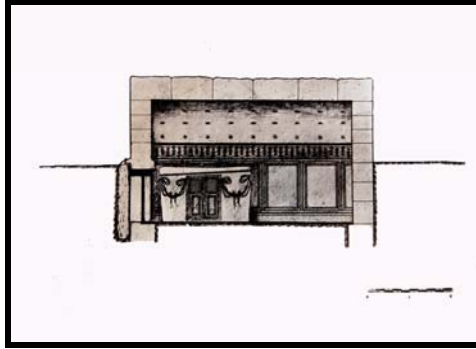

c

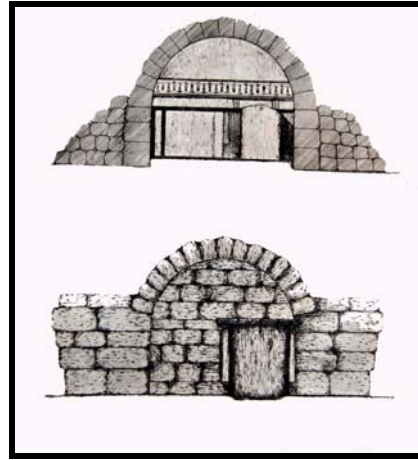

d

Levha LVII

a

b

c

d

e

f

Levha LVIII

a

b

c

d

e

f

Levha LIX

a

b

c

d

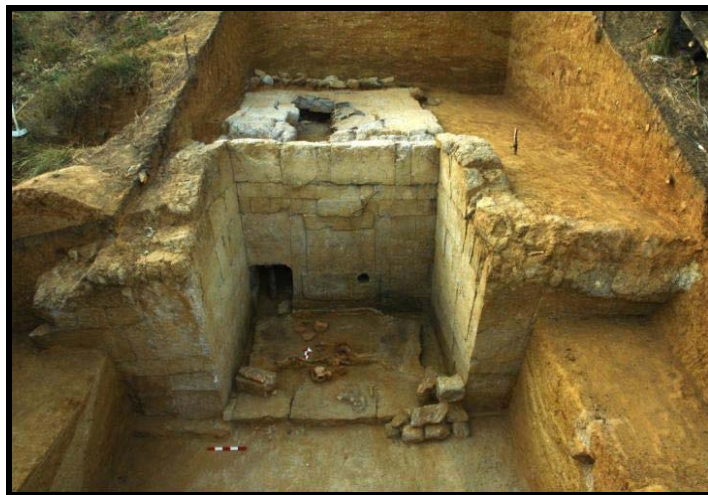
Levha LX

a

b

c

Levha LXI

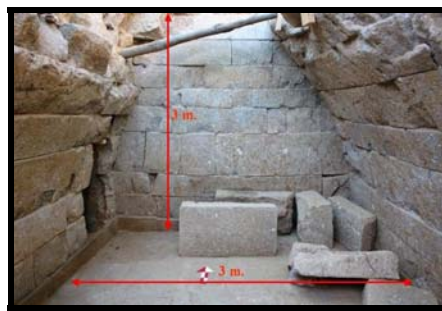
a

b

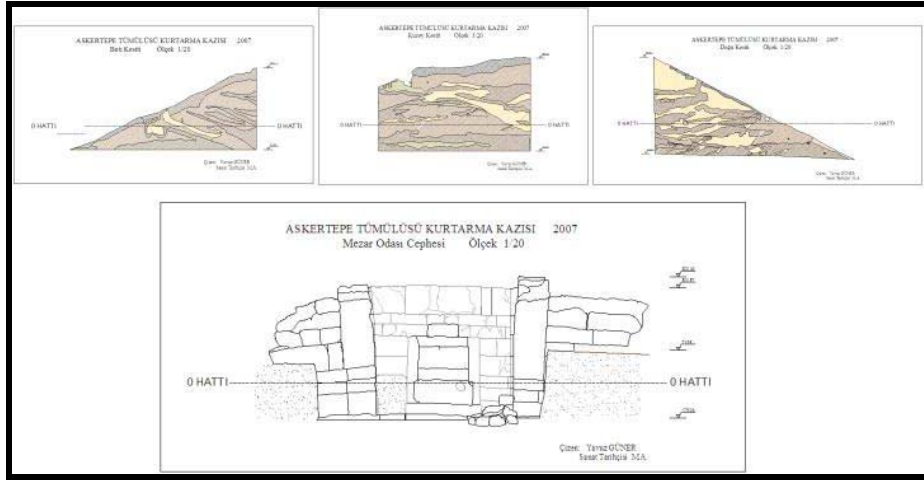

c

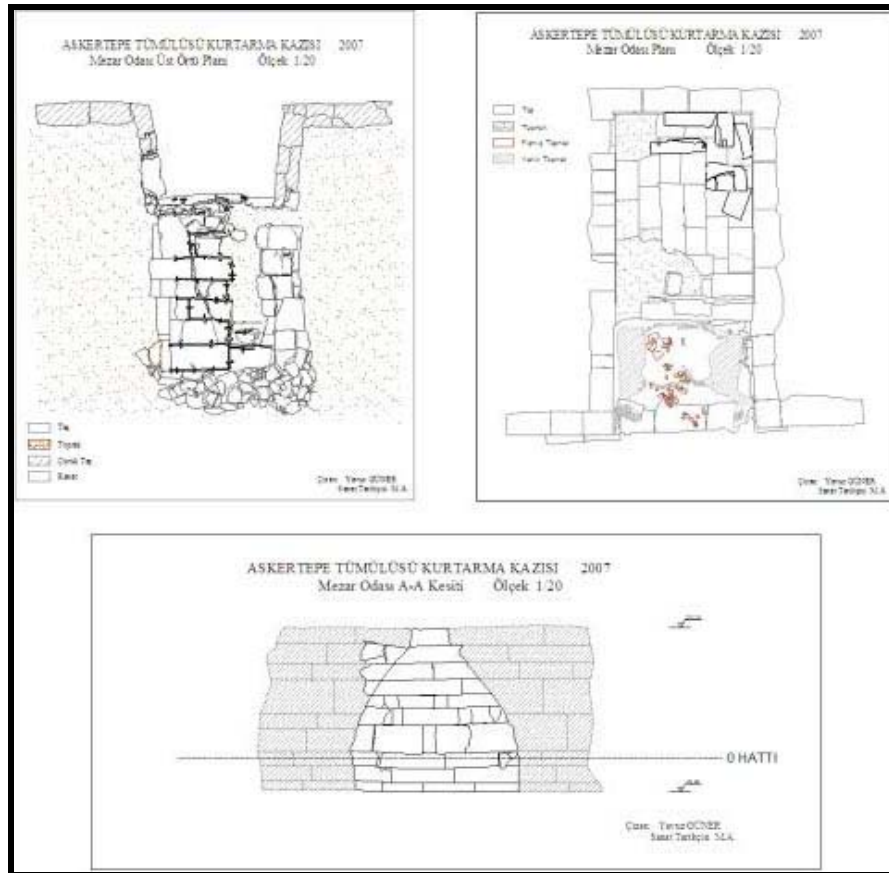

d

Levha LXII

a

b

Levha LXIII

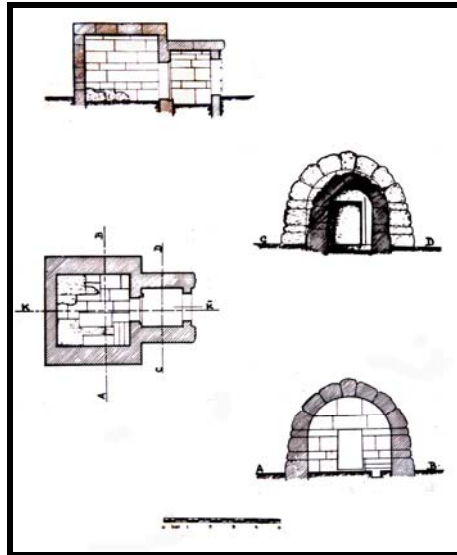
a

b

c

D

Levha LXIV

a

b

c

Levha LXV

a

b

c

d

Levha LXVI

a

b

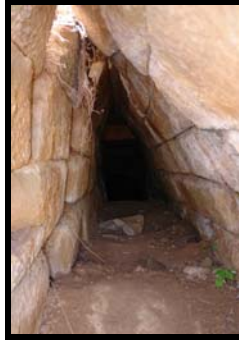

c

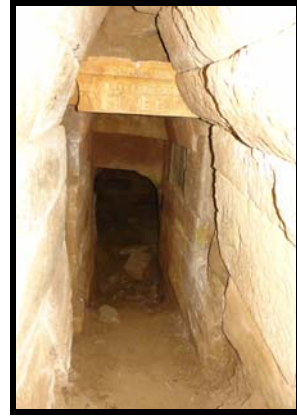
Levha LXVII

a

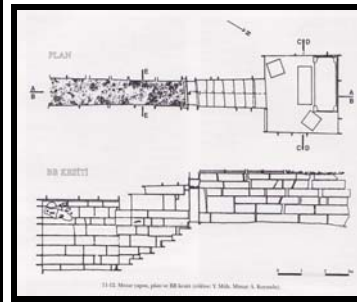
b

c

d

e

f

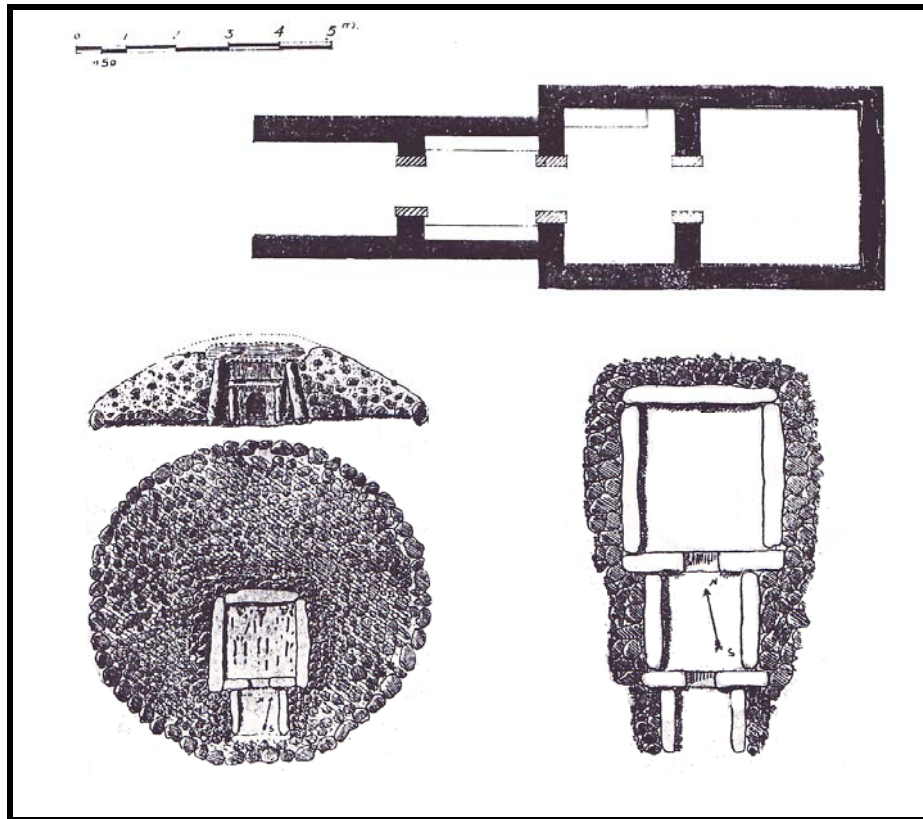
Levha LXVIII

a

b

c

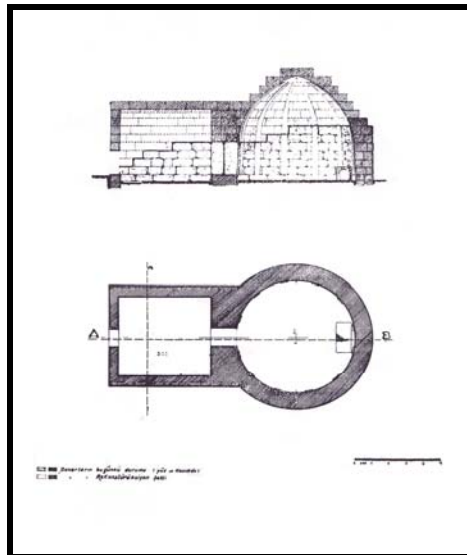
Levha LXIX

a

b

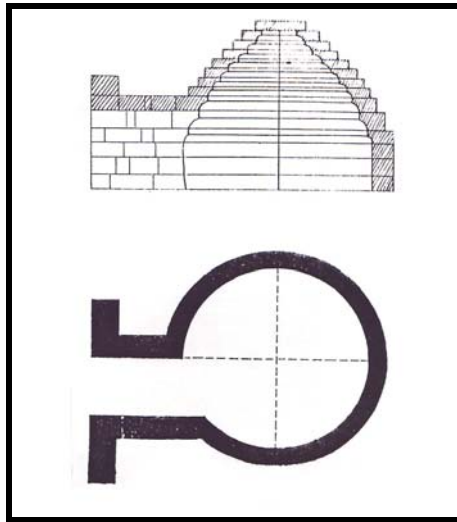

c

Levha LXX

a

b

c

d

e

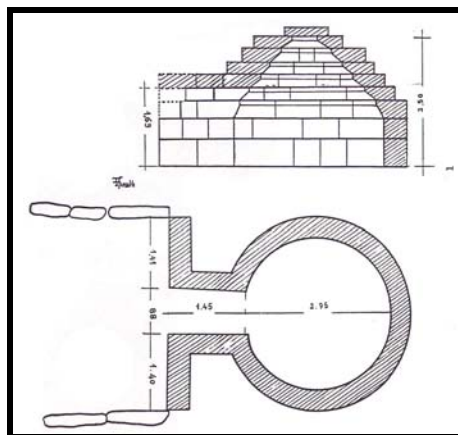
Levha LXXI

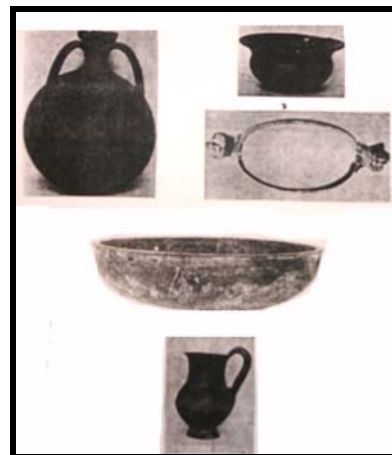
a

b

c

d

Levha LXXII

a

B

Levha LXXIII

a

b

c

Levha LXXIV

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		EH27	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Havsa	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 35' 00" K 26° 49' 32" D		3m.	120m.		Osmanlı		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Osmanlı D Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
				x			
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
						Tarım nedeniyle tahribat var.	
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.	x	50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUGU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİK KENT	VADİ	YAMAÇ SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha LXXV:

DOĞU TRAKYA TUMULUS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		EH28	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOGRAF NO		Edirne	Havsa	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 35' 12" K 26° 48' 44" D		3m.	138m.		Osmanlı		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Osmanlı E Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TUMULUS	
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
				x			
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
						Tarım nedeniyle tahribat var.	
ÇAPI							
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOGRAF			
							
NOTLAR							

Levha LXXVI:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		E12	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	İpsala	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
40° 59' 55" K 26° 31' 54" D		4m.	98m.		Hacköy		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Hacköy A Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
				x			
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
						Tarım nedeniyle tahribat var.	
ÇAP							
10-30m.		30-50m.	x	50-70M.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUGU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha LXXVII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ	KONUM		
LOKALİZASYONU		EM61	2007	İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO	Edirne	Merkez	
				MAH/KÖY	MEVKİİ	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM			
41° 37' 33" K 26° 39' 27" D		5m.	114m.	İskender		
		ADI		KADASTRAL DURUM		
		İskender A Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA
					1376-1377	1
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER
		x				
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE	TÜMÜLÜS		
				x		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR
				x		
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU	
			x		VAR	x
					YOK	
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU	
					Tarım nedeniyle tahribat var.	
ÇAPI						
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.
					90m. ve üzeri	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK
						x
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT
						ORMAN
						x
HARİTA				FOTOĞRAF		
						
NOTLAR						

Levha LXXVIII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ	KONUM		
LOKALİZASYONU		EL66	2007	İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO	Edirne	Lalapaşa	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM	MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 50' 33" K 26° 47' 11" D		2m.	235m.	Taşmüsellim lim		
		ADI		KADASTRAL DURUM		
		Taşmüsellim B Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER
		x				
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE	TÜMÜLÜS		
				x		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR
				x		
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU	
				x	VAR	YOK x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU	
					Tarım nedeniyle tahribat var.	
ÇAPI						
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.	70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK KUM
						x
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT ORMAN
						x
HARİTA				FOTOĞRAF		
						
NOTLAR						

Levha LXXIX:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS				ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ	KONUM		
LOKALİZASYONU				EL77	16.10.2004	İL	İLÇE	
LEJAND				HARİTA NO	FOTOĞRAF NO	Edirne	Lalapaşa	
COĞRAFİ KOORDİNAT				YÜKSEKLİK	RAKIM	MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 48' 49" K 26° 44' 32" D				2m.	215m.	Merkez		
				ADI		KADASTRAL DURUM		
				Yağmurlu yüksekler D Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA
MAL SAHİBİ				KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER
				x				
TÜRÜ				DOLMEN	TAŞLITEPE	TÜMÜLÜS		
						x		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR		
				x				
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU			
				x	VAR		YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU		
						Tarım nedeniyle tahribat var.		
CAPI								
10-30m.		30-50m.	x	50-70m.		70-90m.		90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK		KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE		MOLOZ	TOPRAK	KUM
							x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT		VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
							x	
HARİTA				FOTOĞRAF				
								
NOTLAR								

Levha LXXX:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		TÇ9	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Tekirdağ	Corlu	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 07' 19" K 27° 39' 36" D		2m.	231m.		Sarılar	Su deposu	
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Kanlıhöyük B Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
				x			
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
						Sürülmüş	
ÇAPI							
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.	
						90m. ve üzeri	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADI	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha LXXXI:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ	KONUM		
LOKALİZASYONU		TS6	2007	İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO	Tekirdağ	Saray	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM	MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 21' 22" K 27° 42' 51" D		5m.	112m.	Beyazköy		
		ADI	KADASTRAL DURUM			
		Beyazköy F Tümülüsü	ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER
		x				
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE	TÜMÜLÜS		
				x		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR
				x		
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU	
		x			VAR	YOK x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU	
				x	Tarım nedeniyle tahribat var.	
ÇAPI						
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.	70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK KUM
						x
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT ORMAN
		x				
HARİTA			FOTOĞRAF			
						
NOTLAR		Güneyinde defnedi çukuru var.				

Levha LXXXII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		EM42	23.06.2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Merkez	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 47' 19" K 26° 27' 51" D		2m.	242m.		Sarayakpınar		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Sarayakpınar F		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
						Mera	
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLİTEPE		TÜMÜLÜS	
				X			
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
				x			
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
			x		VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU
					x		Defineci tahribatı var.
CAPI							
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
			x				
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
		x			x	x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha LXXXIII:

DOĞU TRAKYA TUMULÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ	KONUM		
LOKALİZASYONU		EM69	06.11.2004	İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO	Edirne	Merkez	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM	MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 44' 06" K 26° 40' 54" D		2m.	155m.	Hıdırağa		
		ADI		KADASTRAL DURUM		
		Hıdırağa B Tümülsü		ADA	PARSEL	PAFTA
					1392	E17d2
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER
		x				
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE		TUMULÜS	
					x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR
				x		
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU	
				x	VAR	x
					YOK	
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU	
					Üzerinde Meteoroloji ısı ve basınç ölçme istasyonu bulunmaktadır.	
ÇAPI						
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.
					90m. ve üzeri	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK
						x
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT
						ORMAN
						x
HARİTA				FOTOĞRAF		
						
NOTLAR		Etrafı tel ile çevrilmiştir.				

Levha LXXXIV:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		EM70	06.11.2004		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Merkez	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 44' 09" K 26° 40' 54" D		3m.	156m.		Hıdırağa		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Hıdırağa C Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
				37	17	E17d2	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
				x			
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	x	YOK
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
				x		Üzerinde büyük bir defneci çukuru bulunmaktadır.	
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.	x	50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha LXXXV:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM			
LOKALİZASYONU		EL2	24.06.2007		İL	İLÇE		
LEJAND		HARİTA NO	FOTOGRAF NO		Edirne	Lalapaşa		
			491.492		MAH/KÖY	MEVKİİ		
COĞRAHİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		Çaldere	Eskibağlık		
41° 56' 53" K 26° 42' 31" D 41° 948' 11" K 26° 708' 48" D		Im.	416m.					
		ADI		KADASTRAL DURUM				
		Koruboyu		ADA	PARSEL	PAFTA		
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER		
						Mera		
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS			
			X					
FORMU	DÜZENSİZ	BASIK		YAYVAN	KONİK	NOTLAR		
				x				
KORUMA DURUMU	İYİ	ORTA	KÖTÜ		TESCİL DURUMU			
	x				VAR	YOK	x	
KAZI DURUMU	BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU		
					Yok			
CAPI								
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri	
DÖNEMİ	TUNÇ	DEMİR		ARKAİK		KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
		x						
DOLGU TÜRÜ	TAŞ	KİL		HÖYÜKTEPE		MOLOZ	TOPRAK	KUM
	x					x		
BULUNDUĞU YER	DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ		ANTİKKENT		VADI	YAMAÇ-SIRI	ORMAN
						x		
HARİTA				FOTOGRAF				
								
NOTLAR								

Levha LXXXVI:

DOĞU TRAKYA TUMULÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ	KONUM		
LOKALİZASYONU		EL7	24.06.2007	İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO	Edirne	Lalapasa	
			489.490	MAH/KÖY	MEVKİİ	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM			
41° 57' 04" K 26° 42' 40" D 41° 951' 05" K 26° 710' 96" D		1m.	421m.	Çaldere	Maltepe	
		ADI		KADASTRAL DURUM		
		Maltepe E		ADA	PARSEL	PAFTA
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER
						Mera
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TUMULÜS
				X		
FORMU	DÜZENSİZ	BASIK		YAYVAN	KONİK	NOTLAR
				x		
KORUMA DURUMU	İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
		x		VAR	YOK	x
KAZI DURUMU	BİLİMSSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU
				x		Kaçak kazı izleri var.
CAPI						
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.
					90m. ve üzeri	
DÖNEMİ	TUNÇ	DEMİR		ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK
		x				
DOLGU TÜRÜ	TAŞ	KİL		HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK
	x					x
BULUNDUĞU YER	DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ		ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ SIRT
	x					ORMAN
HARİTA				FOTOĞRAF		
						
NOTLAR						

Levha LXXXVII:

DOĞU TRAKYA TUMULUS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM			
LOKALİZASYONU		EL23	24.06.2007		İL	İLÇE		
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Lalapasa		
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ		
41° 52' 11" K 26° 49' 32" D 41° 869' 64" K 26° 825' 59" D		2m.	323m.		Sarıdanış- ment			
		ADI		KADASTRAL DURUM				
		Sarıdanışment G		ADA	PARSEL	PAFTA		
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER		
						Mera		
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TUMULUS		
				X				
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR		
		x						
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU			
		x			VAR	YOK	x	
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU		
ÇAPI								
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR		ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
			x					
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL		HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
							x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ		ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
		x						
HARİTA				FOTOĞRAF				
								
NOTLAR								

Levha LXXXVIII:

DOĞU TRAKYA TUMULÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		EL39	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Lalapasa	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 57' 43" K 26° 55' 41" D		2m.	403m.		Ömeroba		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Ömeroba D		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
						Mera	
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TUMULÜS	
				X			
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONK	NOTLAR	
				X			
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
		X			VAR	YOK	X
KAZI DURUMU		BİLİMSSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU		
					Yok		
CAPI							
10-30m.	X	30-50m.		50-70M.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
			X				
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
		X				X	
BULUNDUGU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAC-SIRT	ORMAN
						X	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR		Tumulusün içinde dolmen olma ihtimali vardır. Doğusunda dörtgen 2x3m. Ölçülerinde temel kalıntısı mevcut.					

Levha LXXXIX:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		EL45			İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Lalapaşa	
					MAH/KÖY	MEVKİİ	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		Ömeroba		
41° 55' 59" K 26° 56' 26" D		1m.	348m.				
		ADI	KADASTRAL DURUM				
		Ömeroba J	ADA	PARSEL	PAFTA		
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
						Orman	
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS		
			X				
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
				x			
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU		
				x	Ortası kazılmış.		
ÇAPI							
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
			x				
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
		x				x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha XC:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ	KONUM			
LOKALİZASYONU		EH25	2007	İL	İLÇE		
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO	Edirne	Havsa		
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM	MAH/KÖY	MEVKİİ		
41° 35' 28" K 26° 49' 15" D		4m.	140m.	Osmanlı			
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Osmanlı B Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
						Mera	
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
					x		
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
		x			VAR	YOK x	
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU		
					Yok		
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.	x	50-70M.		70-90m.	
						90m. ve üzeri	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha XCI:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		EL12	24.06.2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Lalapaşa	
			474		MAH/KÖY	MEVKİİ	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		Çömlekçöyü		
41° 50' 08" K 26° 36' 03" D 41° 835' 53" K 26° 600' 85" D		10m.	128m.				
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Hacettepe Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
						Mera	
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
					x		
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
		x			VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
				x		Kuzeyinde defineci çukuru var.	
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.		50-70m.	x	70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha XCII:

DOĞU TRAKYA TUMULUSU		ENV. NO:		ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM	
LOKALİZASYONU		EL.61		2007		İL	İLÇE
LEJAND		HARİTA NO		FOTOĞRAF NO		Edirne	Lalapaşa
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK		RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ
41° 49' 48" K 26° 47' 11" D		8m.		215m.		Taşlımtışel lim	
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Sırahöyükler İ Tümüflüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLİTEPE		TUMULUSU	
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
				x			
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
		x			VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
						Yok	
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.	x	50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAC-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha XCIII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		ES25	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Siloğlu	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 45' 20" K 26° 50' 51" D		8m.	207m.		Geçkinli		
MAL SAHİBİ		ADI		KADASTRAL DURUM			
Kocahöyük Tümülüsü				ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE	TÜMÜLÜS		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU		
ÇAPI		30-50m.		50-70m.	70-90m.	90m. ve üzeri	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
HARİTA		FOTOĞRAF					
NOTLAR							

Levha XCIV:

DOĞU TRAKYA TUMÜLÜSÜ		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		ES89	01.10.2004		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Süloğlu	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 43' 31" K 26° 53' 15" D		10m.	150m.		Köktüler		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Kocatepe Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE		TUMÜLÜS		
					x		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONK	NOTLAR	
					x		
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
		x			VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU		
					Kuzeyinde hafif bir çöküntü vardır.		
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.		50-70m.		70-90m.	
						90m. ve üzeri	x
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAC-SIRI	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha XCV:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		KL.2	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOGRAF NO		Kırklareli	Lüleburgaz	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 22' 14" K 27° 34' 26" D		5m.	130m.		Paşaköy	Mezarlık	
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Akca B Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS		
					x		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
					x		
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
		x			VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU		
					Etekleri sürülüyor.		
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.	x	50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUGU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAC-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOGRAF			
							
NOTLAR							

Levha XCVI:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		TMUR10	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Tekirdağ	Muratlı	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 04' 52" K 27° 26' 55" D		8m.	218m.		Yeşilsirt		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Tumbatepe Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
					x		
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
		x			VAR	x	YOK
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
						Etekleri sürülüyor.	
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.	x	50-70M.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜK TOP.	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha XCVII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		EM56	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Merkez	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 40' 58" K 26° 35' 02" D		8m.	145m.			Dörtkaya	
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Yıldıztepe Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
					68	215	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
					x		
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
		x					
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	x	YOK
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU
					x		Üstü düzenmiş. Doğusunda kaçak kazı çukuru var.
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.	x	50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR		ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK
							ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL		HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK
							x
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ		ANTİK KENT	VADI	YAMAÇ SIRT
							ORMAN
							x
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha XCVIII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ	KONUM		
LOKALİZASYONU		EM61	2007	İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOGRAFI NO	Edirne	Merkez	
COĞRAFI KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM	MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 37' 33" K 26° 39' 27" D		5m.	114m.	İskender		
		ADI		KADASTRAL DURUM		
		İskender A Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA
					1376-1377	1
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER
		x				
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE	TÜMÜLÜS	
					x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR
		x				
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU	
			x		VAR	x
					YOK	
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU	
					Tarm nedeniyle tahribat var.	
ÇAPI						
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.
					90m. ve üzeri	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK
						x
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENİ	VADİ	YAMAÇ-SIRT
						ORMAN
						x
HARİTA				FOTOGRAFI		
						
NOTLAR						

Levha XCIX:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		EM85	23.12.2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Merkez	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 38' 36" K 26° 31' 54" D		3m.	43		Karaağaç		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Karaağaç C		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN		KURGAN		TÜMÜLÜS	TAŞLITEPE
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
		x					
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
						Tepesine askeriye mevzi yapmış.	
ÇAPI							
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
		x					
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha C:

DOĞU TRAKYA TÜRÜMÜSÜ		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM			
LOKALİZASYONU		EL93	27.09.2004		İL	İLÇE		
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Lalapasa		
					MAH/KÖY	MEVKİİ		
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		Çömlekak			
41° 51' 17" K 26° 40' 35" D		9m.	214m.		pınar			
		ADI		KADASTRAL DURUM				
		Koyunçeşme A Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA		
				155	27	E17a3		
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL		VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x						
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜRÜMÜSÜ		
						x		
FORMU		DÜZENSİZ		BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
				x				
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU			
				x	VAR	x	YOK	
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
					x		Çok sayıda defneci çukuru var. Kesiti sürülmektedir.	
ÇAPI								
10-30m.		30-50m.	x	50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR		ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL		HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
							x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ		ANTİK KENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
							x	
HARİTA				FOTOĞRAF				
								
NOTLAR	Kesitte görülen yoğun yanık tabaka mezardaki kremasyona işaret etmektedir. Üzerinde ve çevresinde çeşitli dönemlere tarihlendirilen seramikler bulunmuştur. Kuzey kesitinde kesme taş bloklar vardır.							

Levha CI:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		ES80	01.10.2004		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Sıgırcı	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 43' 03" K 26° 54' 33" D		4m.	168m.		Kükütlü		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Arpaçbağlık D Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
		x					
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	YOK x	
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU
					x		Tepesinde 6m. Derinliğinde ve 2m. Genişliğinde defneci çukuru var.
ÇAPI							
10-30m.	x	30-50m.		50-70M.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR		ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL		HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK
							x
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ		ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT
							ORMAN x
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha CII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ	KONUM		
LOKALİZASYONU		KB30	2007	İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO	Kırklareli	Babaeski	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM	MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 29' 36" K 26° 55' 35" D		5m.	60m.	Kuleli		
		ADI		KADASTRAL DURUM		
		Kuleli A Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER
		x				
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE	TÜMÜLÜS		
				x		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR
		x				
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU	
			x		VAR	YOK x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU	
				x	Kaçak kazı ve tarım nedeniyle tahribat var.	
ÇAPI						
10-30m.		30-50m.	x	50-70m.	70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK KUM
						x
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT ORMAN
						x
HARİTA				FOTOĞRAF		
						
NOTLAR						

Levha CIII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		KK25	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Kırklareli	Kofçaz	
					MAH/KÖY	MEVKİİ	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		Karaabalar	Mezarlık	
42° 04' 12" K 27° 16' 56" D		3m.	483m.				
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Karaabalar C		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
						Mezarlık	
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
			x				
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU		
					Kocamezarlık		
ÇAPI							
10-30m.	x	30-50m.		50-70M.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
			x				
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
		x				x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha CIV:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM			
LOKALİZASYONU		KK32	2007		İL	İLÇE		
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Kırklareli	Kofçaz		
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ		
42° 01' 45" K 27° 04' 59" D		3m.	506m.		Yukarı Kanara			
		ADI		KADASTRAL DURUM				
		Höyüktepe A		ADA	PARSEL	PAFTA		
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER		
		x						
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE	TÜMÜLÜS			
				x				
FORMU	DÜZENSİZ	BASIK		YAYVAN	KONİK	NOTLAR		
		x						
KORUMA DURUMU	İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU				
			x	VAR		YOK	x	
KAZI DURUMU	BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU		
				x		Ortası kazılmış.		
CAPI								
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri	
DÖNEMİ	TUNÇ	DEMİR		ARKAİK		KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
		x						
DOLGU TÜRÜ	TAŞ	KİL		HÖYÜKTEPE		MOLOZ	TOPRAK	KUM
	x						x	
BULUNDUĞU YER	DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ		ANTİKKENT		VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
							x	
HARİTA				FOTOĞRAF				
								
NOTLAR								

Levha CV:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		Eİ1			İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	İpsala	
					MAH/KÖY	MEVKİİ	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM				
40° 59' 18" K 26° 33' 44" D		5m.	150m.		Hacıköy		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Kırmızıtopraktepe Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLİTEPE		TÜMÜLÜS		
				x			
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
		x					
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
						Su deposu yapılmış. Tarım nedeniyle tahribat var.	
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.	x	50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUGU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha CVI:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV.NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		E111	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	İpsala	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
40° 53' 02" K 26° 26' 27" D		4m.	104m.		Sarpdere		
MAL SAHİBİ		ADI		KADASTRAL DURUM			
Sancaktepe Höyüktepeler A				ADA	PARSEL	PAFTA	
KAMU		ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER		
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
KORUMA DURUMU		iyi	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU		
					Su deposu yapılmış. Tarım nedeniyle tahribat var.		
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.	x	50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRTI	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha CVII:

DOĞU TRAKYA TUMULUS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ	KONUM		
LOKALİZASYONU		EM27	22.06.2007	İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO	Edirne	Merkez	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM	MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 43' 47" K 26° 22' 57" D		1m.	120m.	Kemalköy		
		ADI	KADASTRAL DURUM			
		Beştepe G Tümülüsü	ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER
			x			
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE		TUMULUS	
					x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR
		x				
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU	
				x	VAR	YOK x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU	
				x	Hem sürülerek, hem kaçak kazıyla tahrip edilmiş.	
ÇAPI						
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.	70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK
						x
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRI
						x
HARİTA			FOTOĞRAF			
						
NOTLAR						

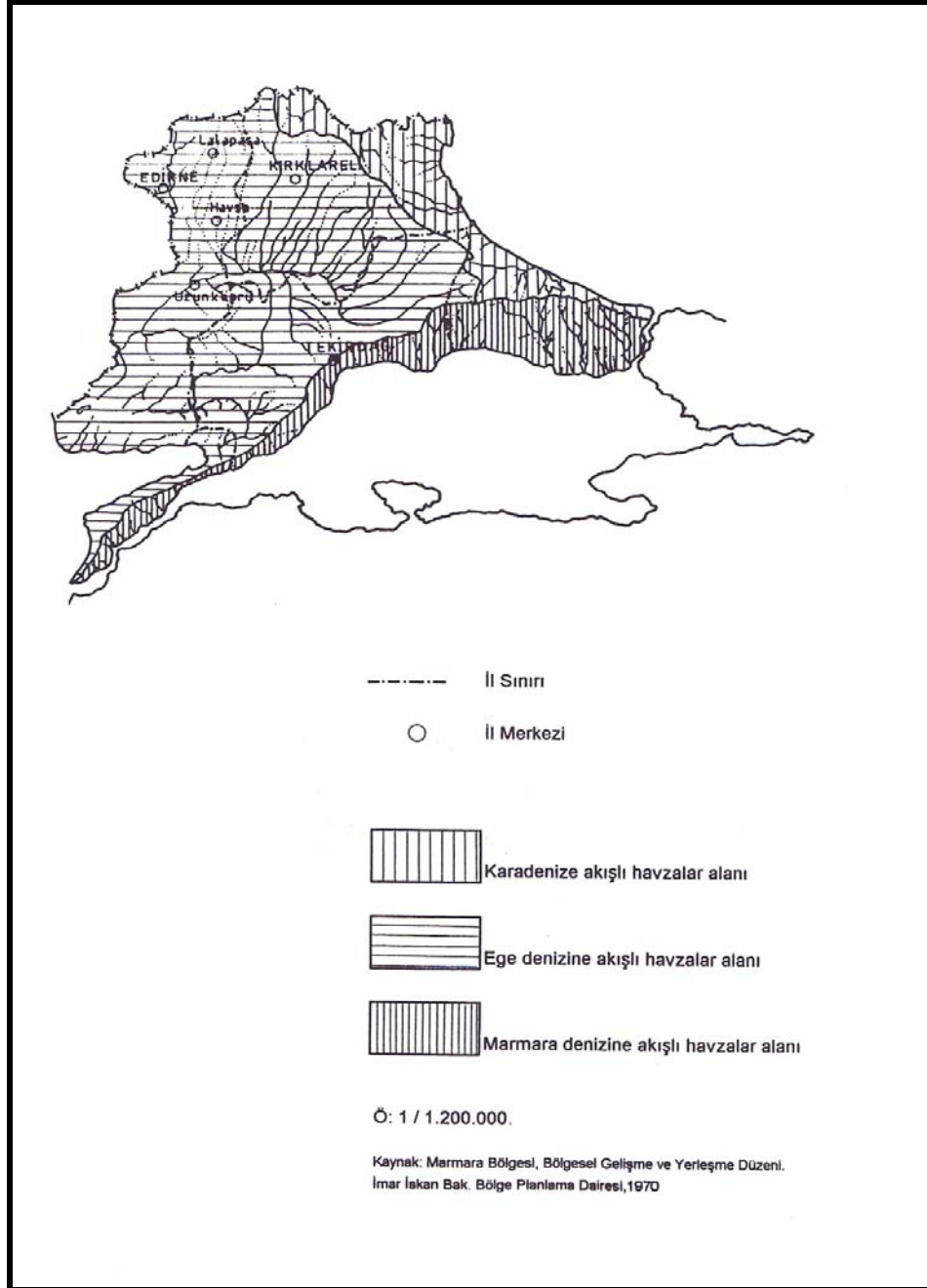
Levha CVIII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		TÇ1	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Tekirdağ	Corlu	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		Dereglindüzü		
41° 06' 26" K 27° 38' 25" D		6m.	226m.				
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Kabahöyük Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
					96	3	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
		x					
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	x	YOK
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU
					x		Tam ortadan iş makinesi ile yarılmış.
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.	x	50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİK KENT	VADI	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha CIX:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ	KONUM		
LOKALİZASYONU		KK27	2007	İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO	Kırklareli	Kofçaz	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM	MAH/KÖY	MEVKİİ	
42° 04' 15" K 27° 16' 50" D		6m.	490m.	Karaabalar		
		ADI		KADASTRAL DURUM		
		Karaabalar E Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER
		x				
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE	TÜMÜLÜS		
				x		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR
		x				
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU	
				x	VAR	YOK
						x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU	
				x	Kuzeyi dağıtılmış.	
ÇAPI						
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.
						90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK
						ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK
		x				x
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT
						ORMAN
						x
HARİTA				FOTOĞRAF		
						
NOTLAR						

Levha CX:

Levha CXI:

DOĞU TRAKYA TUMULUS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		ÇGI	29.07.2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Çanak:ale	Gelibolu	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
40° 32' 67" K 26° 49' 73" D		30m.	210-260m.		Koruköy	Sivritepe	
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Sivritepe Tümlülüğü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE	TUMULUS		
					x		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
					x		
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
			x		VAR	x	YOK
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU	
						Askeri Bölge	
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.		50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri
							120m.
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
						x ?	
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
		x				x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
1. Mühimmat Depo, 16. Mühimmat Bölük Komutanlığı sahası içerisinde yer almaktadır.							
NOTLAR		Mezar odasına doğru giden yaklaşık 2,5m. yüksekliğinde, 2,5m. genişliğinde kesmetaş tonozlu bir dromos yaklaşık 80-90m. kadar uzanmaktadır. Dromosun sonu bir duvarla örülerek kapatılmıştır. Dromos tümülüsün batı yönünde bulunmaktadır. Detaylı inceleme izin verilmediği için yapılamamıştır.					

Levha CXII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		İS5	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		İstanbul	Silivri	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 06' 48" K 28° 02' 55" D		27m.	243m.		Eskiçanta Köyü		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Eskiçantaköy C Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLİTEPE		TÜMÜLÜS	
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
					x		
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
		x			VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU		
					Çevresi sürülüyor.		
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.		50-70m.		70-90m.	
						90m. ve üzeri	x
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİK KENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR		Trakya'nın en büyük ikinci tümülüsü.					

Levha CXIII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		TŞ3	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Tekirdag	Şarköy	
					MAH/KÖY	MEVKİİ	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM				
40° 47' 54" K 27° 10' 19" D		20m.	196m.		Beyoğlu	Höyükdibi	
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Kocahöyük Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
			x				
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS		
					x		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
					x		
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
		x			VAR	x	YOK
KAZI DURUMU		BİLİMSSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU		
					yok.		
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.		50-70m.		70-90m.	
						90m. ve üzeri	140m.
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
						x ?	
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADI	YAMAÇ SIRT	ORMAN
		x	x				
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha CXIV:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ	KONUM		
LOKALİZASYONU		TMAR5	02.08.2007	İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO	Tekirdağ	Marmara Ereğlisi	
				MAH/KÖY	MEVKİİ	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM	Perinthos		
41° 00' 55" K 27° 56' 42" D		17m.	112m.			
		ADI		KADASTRAL DURUM		
		Perinthos B Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER
		x				
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE	TÜMÜLÜS		
				x		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR
					x	
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU	
				x	VAR	x
					YOK	
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU	
				x	İş makinesiyle çok büyük çukur açılmış.	
ÇAPI						
10-30m.		30-50m.		50-70m.		70-90m.
						90m. ve üzeri
						120m.
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK
						ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK
						x
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT
				x		x
HARİTA				FOTOĞRAF		
						
NOTLAR						

Levha CXV:

DOĞU TRAKYA TUMULUS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ	KONUM			
LOKALİZASYONU		KL38	2007	İL	İLÇE		
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO	Kırklareli	Lüleburgaz		
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM	MAH/KÖY	MEVKİİ		
41° 24' 48" K 27° 23' 38" D		17m.	137m.	Umurca			
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Umurca A Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TUMULUS	
						x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
					x		
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
		x			VAR	x	YOK
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU		
					Etekleri sürülüyor.		
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.		50-70m.		70-90m.	
						90m. ve üzeri	x
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha CXVI:

DOĞU TRAKYA TUMULUS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		EL67	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Lalapasa	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH.	MEVKİİ	
41° 50' 36" K 26° 44' 15" D		4m.	180m.		Arpalık		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Arpalık Dolmeni		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLİTEPE		TUMULUS	
		x					
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
				x			
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
		x			VAR	x	YOK
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU
		x	1995				
ÇAPI							
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
			x				
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
		x				x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
NOTLAR							

Levha CXVII:

DOĞU TRAKYA TUMULUSU		ENV. NO:		ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM	
LOKALİZASYONU		KVS		2007		İL	İLÇE
LEJAND		HARİTA NO		FOTOĞRAF NO		Kırklareli	Vize
						MAH/KÖY	MEVKİİ
COĞRAFI KOORDİNAT		YÜKSEKLİK		RAKIM			
41° 31' 09" K 27° 51' 24" D		5m.		155m.		Çakılı	
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Çakılı Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TUMULUSU	
		x					
FORMU		DÜZENSİZ		BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR
		x					
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	x	YOK
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
		x	1994-95	x		Mezar odası tahrip edilmiş.	
CAPI							
10-30m.		30-50m.	x	50-70M.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
		x					
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
		x			x	x	
BULUNDUGU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADI	YAMAC SIRT	ORMAN
		x					
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha CXVIII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM			
LOKALİZASYONU		EL3	24.06.2007		İL	İLÇE		
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Lalapasa		
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ		
41° 57' 04" K 26° 42' 39" D 41° 951' 17" K 26° 710' 94" D		1m.	421m.		Çaldere	Maltepe		
		ADI		KADASTRAL DURUM				
		Maltepe A		ADA	PARSEL	PAFTA		
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER		
						Mera		
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS		
				X				
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR		
				x				
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU			
			x		VAR	YOK	x	
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
					x		Ortasında defneci çukuru var.	
ÇAPI								
10-30m.	x	30-50m.		50-70M.		70-90m.	90m. ve üzeri	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR		ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
			x					
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL		HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
		x					x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ		ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ SIRT	ORMAN
							x	
HARİTA				FOTOĞRAF				
								
NOTLAR								

Levha CXIX:

DOĞU TRAKYA TUMULÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM			
LOKALİZASYONU		KM66	2007		İL	İLÇE		
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Kırklareli	Merkez		
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ		
41° 45' 13" K 27° 22' 14" D		1m.	374m.		Üsküp	Kumtepe		
		ADI		KADASTRAL DURUM				
		Kumtepe J		ADA	PARSEL	PAFTA		
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER		
						Mera		
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TUMULÜS		
				X				
FORMU	DÜZENSİZ	BASIK		YAYVAN	KONİK	NOTLAR		
				x				
KORUMA DURUMU	İYİ	ORTA	KÖTÜ		TESCİL DURUMU			
	x				VAR	YOK		x
KAZI DURUMU	BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU		
				Yok				
CAPI								
10-30m.	x	30-50m.		50-70M.		70-90m.	90m. ve üzeri	
DÖNEMİ	TUNÇ	DEMİR		ARKAİK		KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
		x						
DOLGU TÜRÜ	TAŞ	KİL		HÖYÜKTEPE		MOLOZ	TOPRAK	KUM
	x						x	
BULUNDUĞU YER	DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ		ANTİKKENT		VADI	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
							x	
HARİTA				FOTOĞRAF				
								
NOTLAR								

Levha CXX:

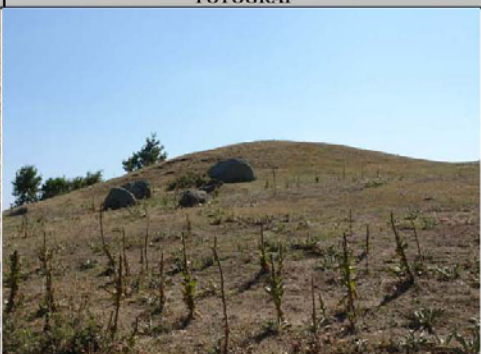
DOĞU TRAKYA TUMULUS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		KM53	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Kırklareli	Merkez	
					MAH/KÖY	MEVKİİ	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		Üsküp	Büyükkaylıye	
41° 45' 59" K 27° 24' 10" D		2m.	465m.				
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Aslıyetepe		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
						Mera	
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TUMULUS	
				X			
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
				x			
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
				x		Ortası tahrip edilmiş.	
ÇAPI							
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
			x				
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
		x				x	
BULUNDUGU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADI	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha CXXI:

DOĞU TRAKYA TUMULUSU		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM			
LOKALİZASYONU		EL.68	2007		İL	İLÇE		
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Lalapaşa		
					MAH/KÖY	MEVKİİ		
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM					
41° 51' 14" K 26° 45' 06" D		2m.	239m.		Merkez			
		ADI		KADASTRAL DURUM				
		Lalapaşa A		ADA	PARSEL	PAFTA		
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL		VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
						Mera		
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TUMULUSU		
		x						
FORMU		DÜZENSİZ		BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
				x				
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU			
				x	VAR	x	YOK	
KAZI DURUMU		BİLİMSEL TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU		
				x		Sadece arka odası ayakta.		
ÇAPI								
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.		
						90m. ve üzeri		
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR		ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
			x					
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL		HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
		x					x	
BULUNDUGU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ		ANTİKKENT	VADI	YAMAÇ SIRT	ORMAN
							x	
HARİTA				FOTOĞRAF				
								
NOTLAR								

Levha CXXII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		KM81	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Kırklarell	Merkez	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 49' 29" K 27° 20' 39" D		4m.	437m.		Yörük- bayırı	Mezarlık	
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Ciftelöyük A		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
						Mera	
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
		x					
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
				x			
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
				x		Ortasında kaçak kazı çukuru var.	
ÇAPI							
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
			x				
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
		x				x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİK KENT	VADİ	YAMAÇ SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR	İçerisinde dolmen benzeri bir mezar yapısı mevcut.						

Levha CXXIII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		KK30	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Kırklareli	Kofçaz	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
42° 04' 17" K 27° 16' 16" D		3m.	489m.		Karaabalar		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Karaabalar H		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
		x					
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
		x					
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
		x					
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
				x	VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
				x		Kaçak kazı ve tarım nedeniyle tahribat var.	
ÇAPI							
10-30m.	x	30-50m.		50-70M.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
			x				
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
		x				x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR		İçinde dolmen bulunmaktadır.					

Levha CXXIV:

DOĞU TRAKYA TUMULUS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		KK7	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Kırklarell	Kofçaz	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
42° 01' 16" K 27° 14' 13" D		4m.	678m.		Ahmetler Köyü		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Ahmetler C		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
						Mera	
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TUMULUS	
		x					
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
				x			
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
			x		VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
				x		Tepesi kazılmış.	
ÇAPI							
10-30m.	x	30-50m.		50-70M.		70-90m.	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
			x				
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
						x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADI	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
NOTLAR		Kaçak kazı çukurunun içinde dolmen var.					

Levha CXXV:

DOĞU TRAKYA TUMULUS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM			
LOKALİZASYONU		KK8	2007		İL	İLÇE		
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Kırklareli	Kofçaz		
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ		
42° 01' 15" K 27° 14' 11" D		4m.	675m.		Ahmetler Köyü			
		ADI		KADASTRAL DURUM				
		Ahmetler D		ADA	PARSEL	PAFTA		
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL		VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
							Mera	
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TUMULUS		
		x						
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR		
		x						
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU			
				x	VAR	YOK	x	
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
					x		Güneyi dağıtılmış.	
ÇAPI								
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR		ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
			x					
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL		HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
		x					x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ		ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ SIRT	ORMAN
							x	
HARİTA				FOTOĞRAF				
								
NOTLAR								

Levha CXVI:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		KD5-49	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Kırklareli	Demirköy	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 47' 17" - 41° 47' 21" K 27° 55' 17" D- 27° 55' 17" D koordinatlarına kadar uzanmaktadır.		2 3m.	93m.		Sivriiler	Kırkmezarlar	
MAL SAHİBİ		ADI		KADASTRAL DURUM			
KAMU		Kırkmezarlar (45 adet)		ADA	PARSEL	PAFTA	
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE		BELEDİYE	DİĞER	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
KAZI DURUMU		BİLİMSSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU		
CAPI		Defineci tahribatları mevcut.					
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
BULUNDUGU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAC-SIRT	ORMAN
NOTLAR		Ufak bir sırta toplam 45 adet ufak Demir çağı tumulusu yanyanadır. Bunlardan yaklaşık 10 tanesi defineciler tarafından tahrip edilmiştir. Mezarlar yak. 5-10m. çapında, 1-2m. yüksekliğe sahiptir. Oldukça sık bir orman örtüsü içindedirler.					

Levha CXXVII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		EL73	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Lalapaşa	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
41° 57' 57" K 26° 55' 52" D		2m.	390m.		Vaysal		
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Vaysal D		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
						Orman	
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
				X			
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
				x			
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
		x			VAR	YOK	x
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
						Kenarından yol geçmiş.	
CAPI							
10-30m.	x	30-50m.		50-70M.		70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
			x				
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
		x				x	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
						x	x
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

Levha CXXVIII:

DOĞU TRAKYA TUMULUSU		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		EE4	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Edirne	Enez	
COĞRAFI KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
40° 43' 30" K 26° 06' 25" D		8m.	24m.		Merkez	Dardanel	
ADİ		KADASTRAL DURUM					
Çataltepe Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA			
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE		TUMULUSU		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU		
KAZI DURUMU		x			VAR	x	YOK
BİLMSEL		TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
x		2006-2007		x		Etekleri sürülüyor.	
CAPI							
10-30m.		30-50m.	x	50-70m.		70-90m.	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADI	YAMAÇ-SIRT	ORMAN
				x		x	
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR	I.U. Prof. Dr. Sait BAŞARAN tarafından Arkeolojik kazıları gerçekleştirilmektedir. İçerisinde beşik tonozlu, tuf taşından yapılmış, çift lahitli bir mezar odası bulunmaktadır.						

Levha CXXIX:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM			
LOKALİZASYONU		KM2	2007		İL	İLÇE		
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Kırklareli	Merkez		
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ		
41° 42' 45" K 27° 13' 09" D		4m.	214m.			Asilbeyli		
		ADI		KADASTRAL DURUM				
		Kırklareli A Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA		
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER		
		x						
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS		
						x		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR		
				x				
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU			
				x	VAR	x	YOK	
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU		
		x	1936-37	x		Ortasında ve çevresinde kaçak kazı çukuru var.		
ÇAPI								
10-30m.		30-50m.	x	50-70m.		70-90m.	90m. ve üzeri	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK	ROMA	
						x		
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK	KUM	
						x		
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ SIRT	ORMAN	
		x						
HARİTA				FOTOĞRAF				
								
NOTLAR		yinde Makedonya tipi tonozlu bir mezar yapısı vardır.						

Levha CXXX:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM			
LOKALİZASYONU		TMER17	2007		İL	İLÇE		
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Tekirdağ	Merkez		
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ		
40° 59' 56" K 27° 39' 10" D		16m.	17					
		ADI		KADASTRAL DURUM				
		Harekattepe Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA		
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER		
		x						
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLİTEPE		TÜMÜLÜS		
						x		
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR		
				x				
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU			
			x		VAR	x	YOK	
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
		x	1997				Yol geçmiş.	
ÇAPI								
10-30m.		30-50m.		50-70m.	x	70-90m.	90m. ve üzeri	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR		ARKAİK		KLASİK	
							HELLENİSTİK	
							ROMA	
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL		HÖYÜKTEPE		MOLOZ	
							TOPRAK	
							KUM	
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ		ANTİK KENT		VADİ	
		x					YAMAÇ-SIRT	
							ORMAN	
HARİTA				FOTOĞRAF				
								
NOTLAR								

Levha CXXXI:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ	KONUM		
LOKALİZASYONU		TMR22	2007	İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO	Tekirdağ	Merkez	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM	MAH/KÖY	MEVKİİ	
40° 52' 43" K 27° 24' 29" D		3m.	65m.	Nalp		
		ADI	KADASTRAL DURUM			
		Nalp Tümülüsü	ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER
			x			
TÜRÜ		DOLMEN	TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
					x	
FORMU		DÜZENSİZ	BASIK	YAYVAN	KONİK	NOTLAR
		x				
KORUMA DURUMU		İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU	
				x	VAR	x
					YOK	
KAZI DURUMU		BİLİMSEL	TARİHİ	KAÇAK KAZI	TAHRİBAT DURUMU	
		x	1980 ler.	x	İçeride taşları sökülmüş.	
ÇAPI						
10-30m.	x	30-50m.		50-70m.		70-90m.
					90m. ve üzeri	
DÖNEMİ		TUNÇ	DEMİR	ARKAİK	KLASİK	HELLENİSTİK
						x
DOLGU TÜRÜ		TAŞ	KİL	HÖYÜKTEPE	MOLOZ	TOPRAK
						x
BULUNDUĞU YER		DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ	ANTİKKENT	VADİ	YAMAÇ-SIRT
						x
HARİTA			FOTOĞRAF			
						
NOTLAR		1980'lerde Müze tarafından kazısı yapıldı.				

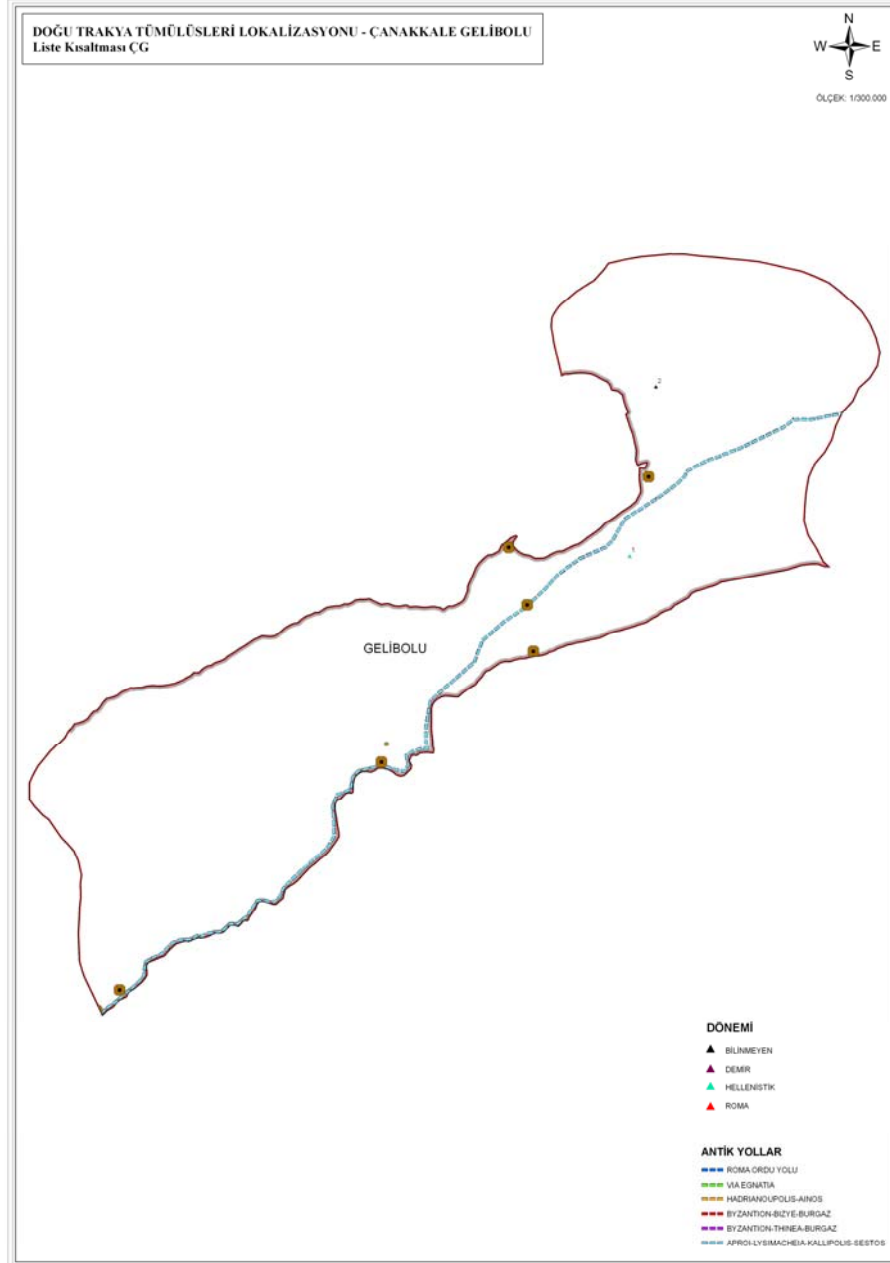
Levha CXXXII:

DOĞU TRAKYA TUMULUS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		TŞS	24.07.2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Tekirdag	Sarkışy	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
40° 48' 07" K 27° 12' 01" D		16m.	333m.		Beyoğlu	Askertepe	
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Askertepe-Koruhöyük B Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TUMULUS	
						x	
FORMU	DÜZENSİZ	BASIK		YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
					x		
KORUMA DURUMU	İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU			
			x	VAR	x	YOK	
KAZI DURUMU	BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
	x	07.2007		x		Mezar odası çökmüş. Defneci tahribatı var.	
CAPI							
10-30m.		30-50m.		50-70M.		70-90m.	90m. ve üzeri
							x
DÖNEMİ	TUNÇ	DEMİR		ARKAİK		KLASİK	HELLENİSTİK
							x
DOLGU TÜRÜ	TAŞ	KİL		HÖYÜKTEPE		MOLOZ	TOPRAK
		x					x
BULUNDUĞU YER	DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ		ANTİKKENT		VADİ	YAMAÇ SIRT
		x					x
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

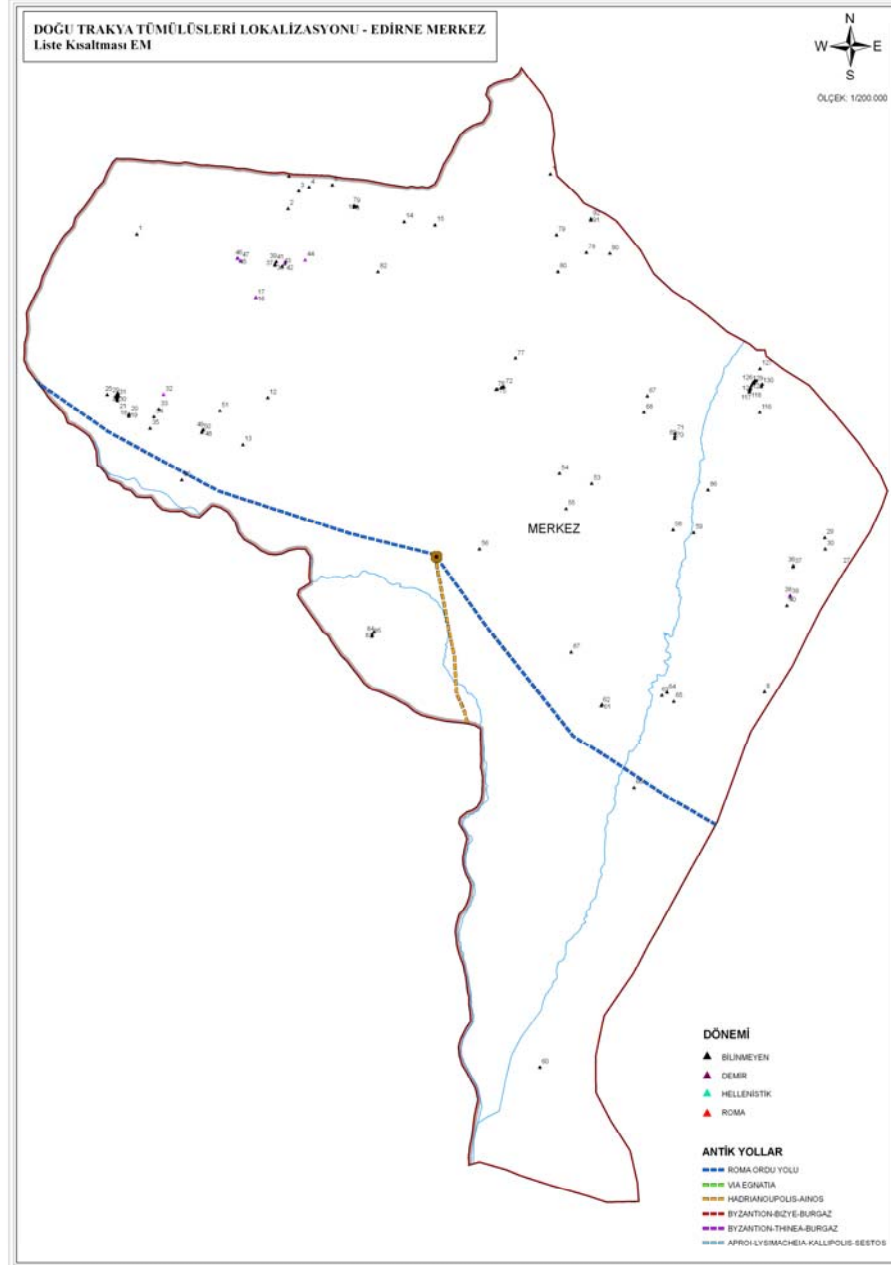
Levha CXXXIII:

DOĞU TRAKYA TÜMÜLÜS		ENV. NO:	ÇALIŞMA TARİHİ		KONUM		
LOKALİZASYONU		TMR18	2007		İL	İLÇE	
LEJAND		HARİTA NO	FOTOĞRAF NO		Tekirdağ	Merkez	
COĞRAFİ KOORDİNAT		YÜKSEKLİK	RAKIM		MAH/KÖY	MEVKİİ	
40° 55' 08" K 27° 11' 20" D		9m.	270m.		Kımklar	Hüyükbayır	
		ADI		KADASTRAL DURUM			
		Hüyükbayır Tümülüsü		ADA	PARSEL	PAFTA	
MAL SAHİBİ		KAMU	ÖZEL	VAKIF	BELEDİYE	DİĞER	
						Mera	
TÜRÜ		DOLMEN		TAŞLITEPE		TÜMÜLÜS	
						x	
FORMU	DÜZENSİZ	BASIK		YAYVAN	KONİK	NOTLAR	
					x		
KORUMA DURUMU	İYİ	ORTA	KÖTÜ	TESCİL DURUMU			
			x	VAR		YOK	x
KAZI DURUMU	BİLİMSEL	TARİHİ		KAÇAK KAZI		TAHRİBAT DURUMU	
				x		Etekleri ekiliyor	
ÇAPI							
10-30m.		30-50m.		50-70m.	x	70-90m.	90m. ve üzeri
DÖNEMİ	TUNÇ	DEMİR		ARKAİK		KLASİK	HELLENİSTİK
							x
DOLGU TÜRÜ	TAŞ	KİL		HÖYÜKTEPE		MOLOZ	TOPRAK
							x
BULUNDUĞU YER	DÜZLÜK	YERLEŞİM YERİ		ANTİKKENT		VADİ	YAMAÇ SIRT
							x
Tümülüsün güneydoğusunda sivri tonozlu kumtaşından kısa dromoshu bir mezar yapısı mevcuttur.							
HARİTA				FOTOĞRAF			
							
NOTLAR							

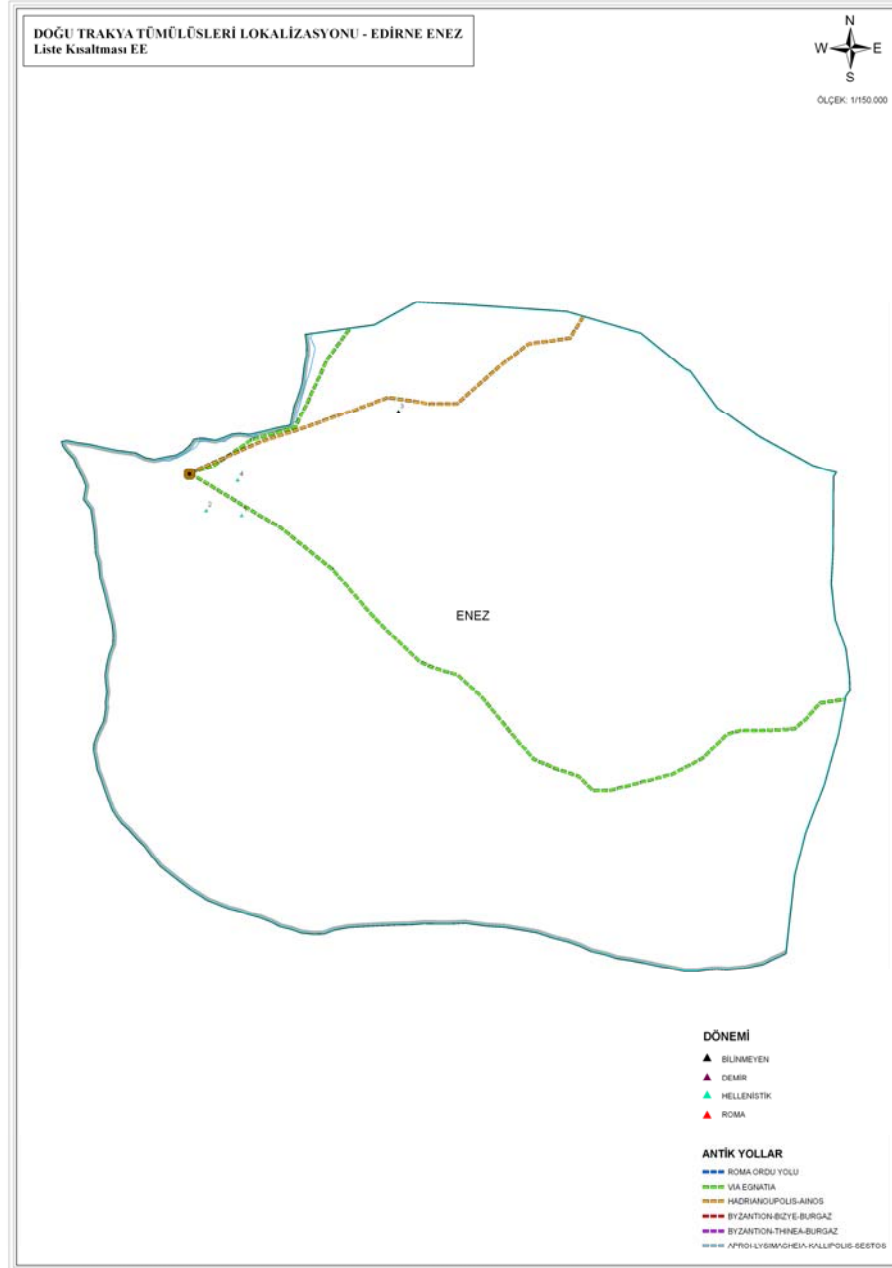
Levha CXXXV:

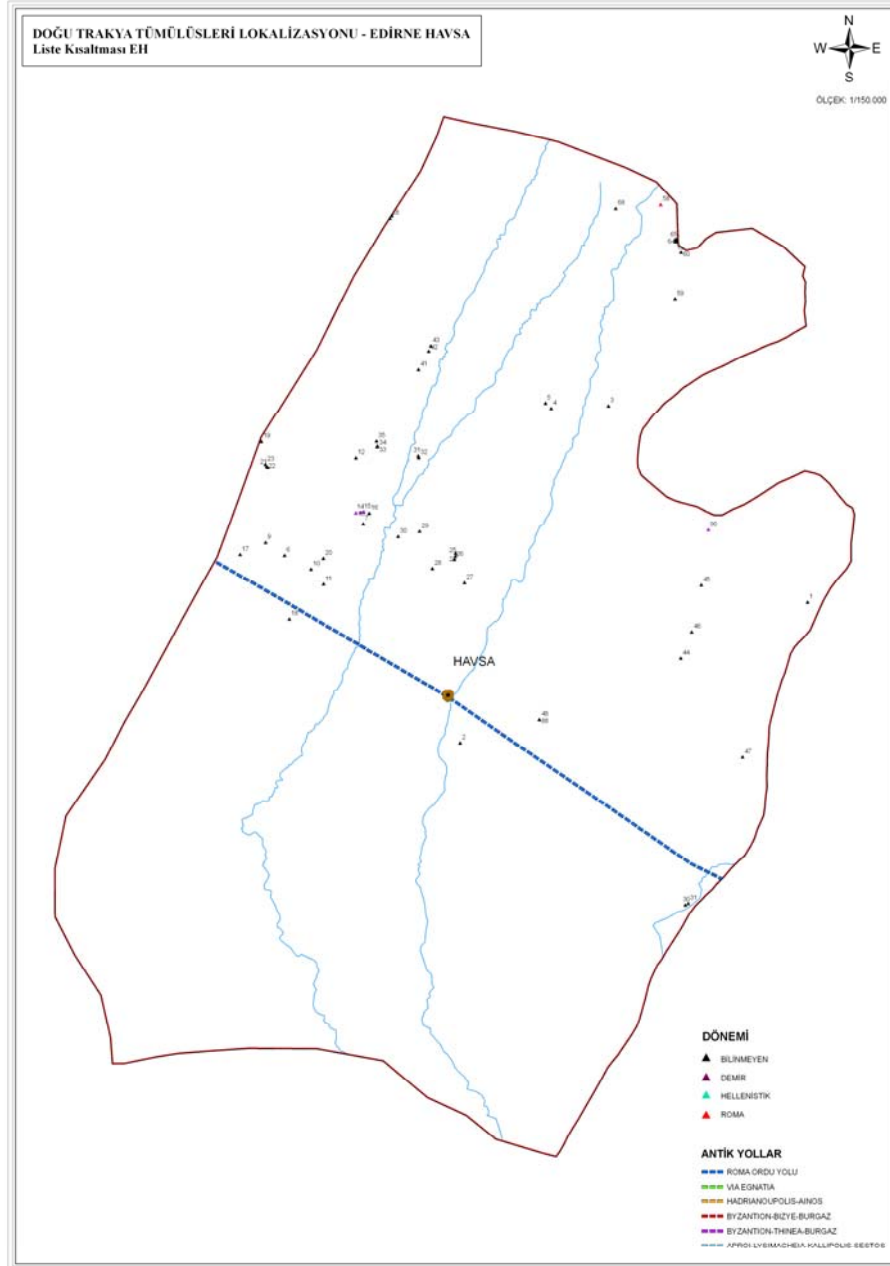
Levha CXXXVI:

Levha CXXXVII:

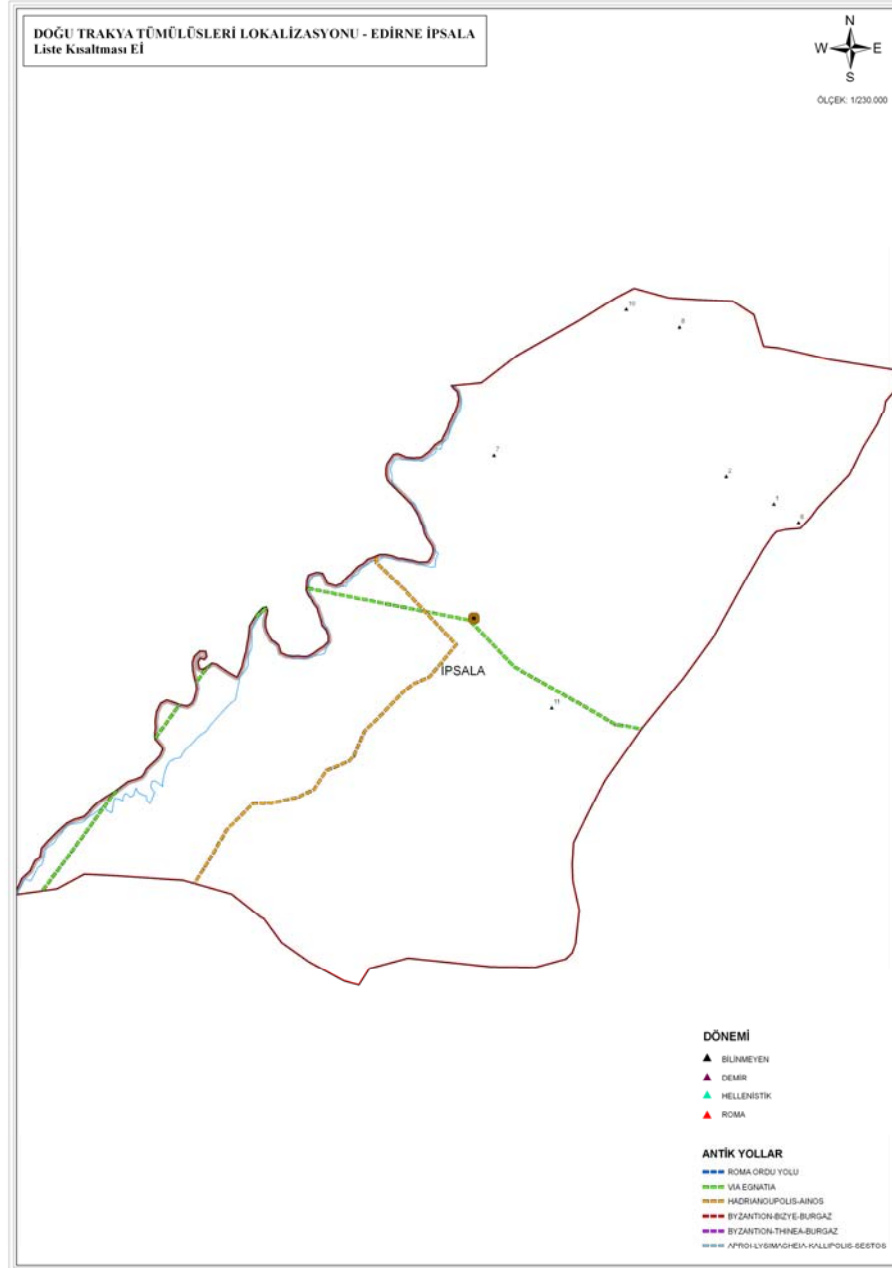

Levha CXXXVIII:

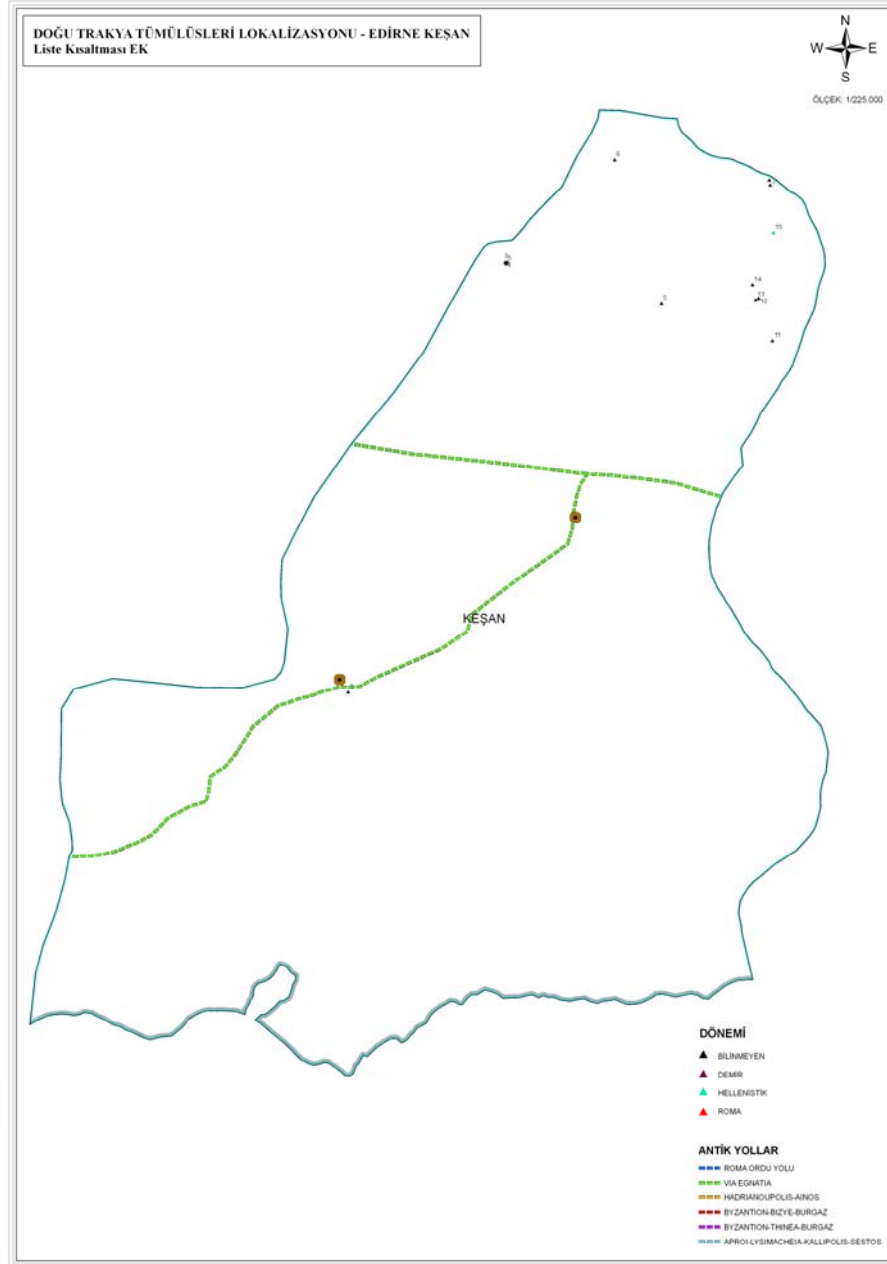

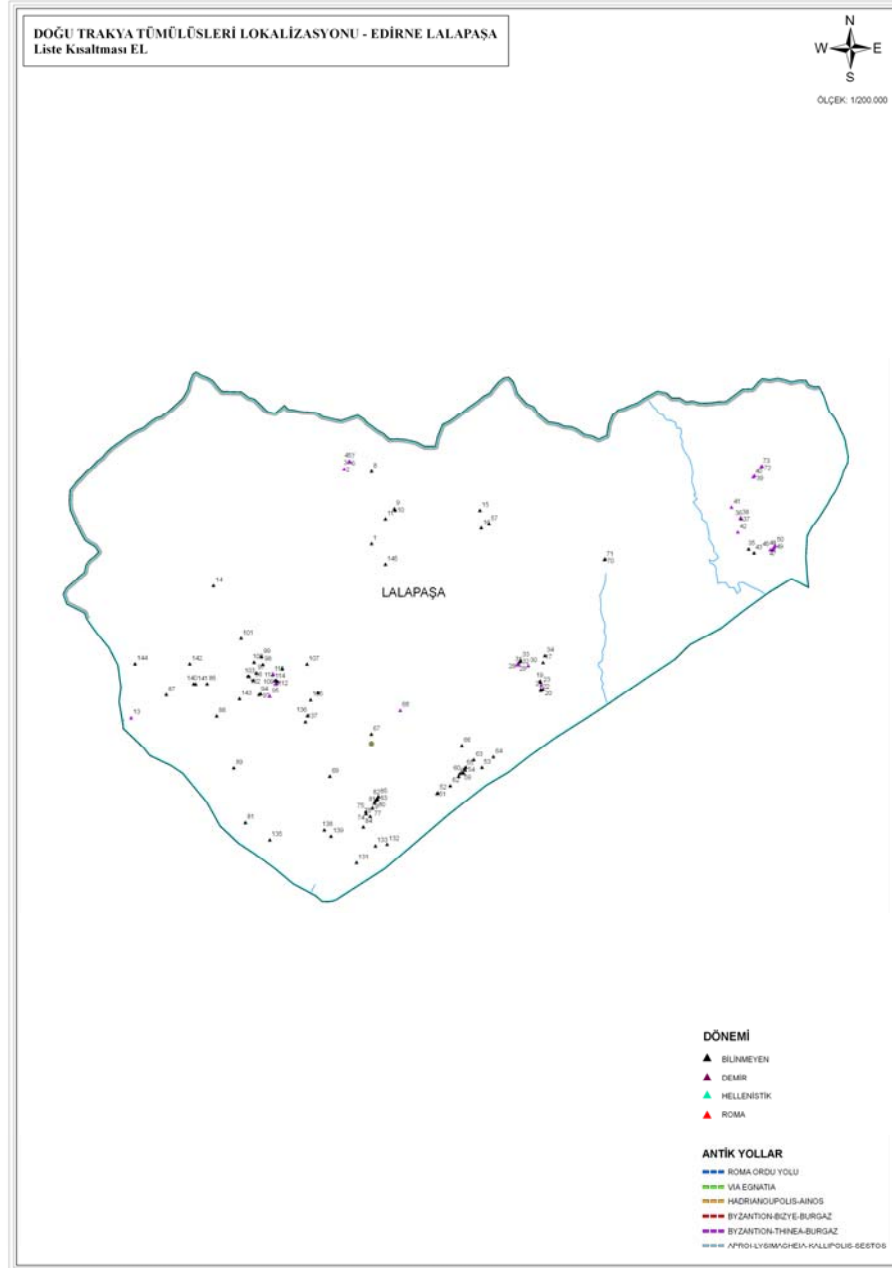
Levha CXXXIX:

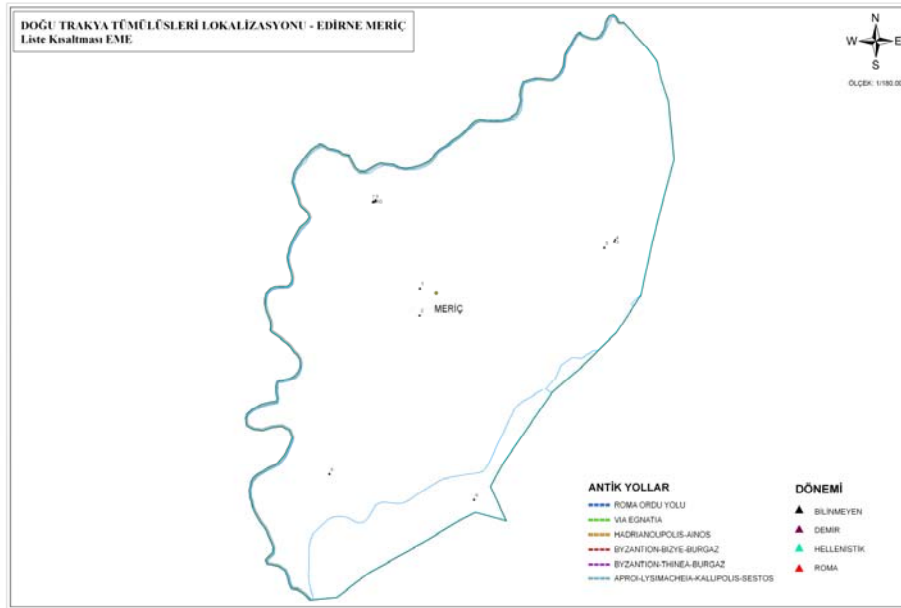
Levha CXXXX:

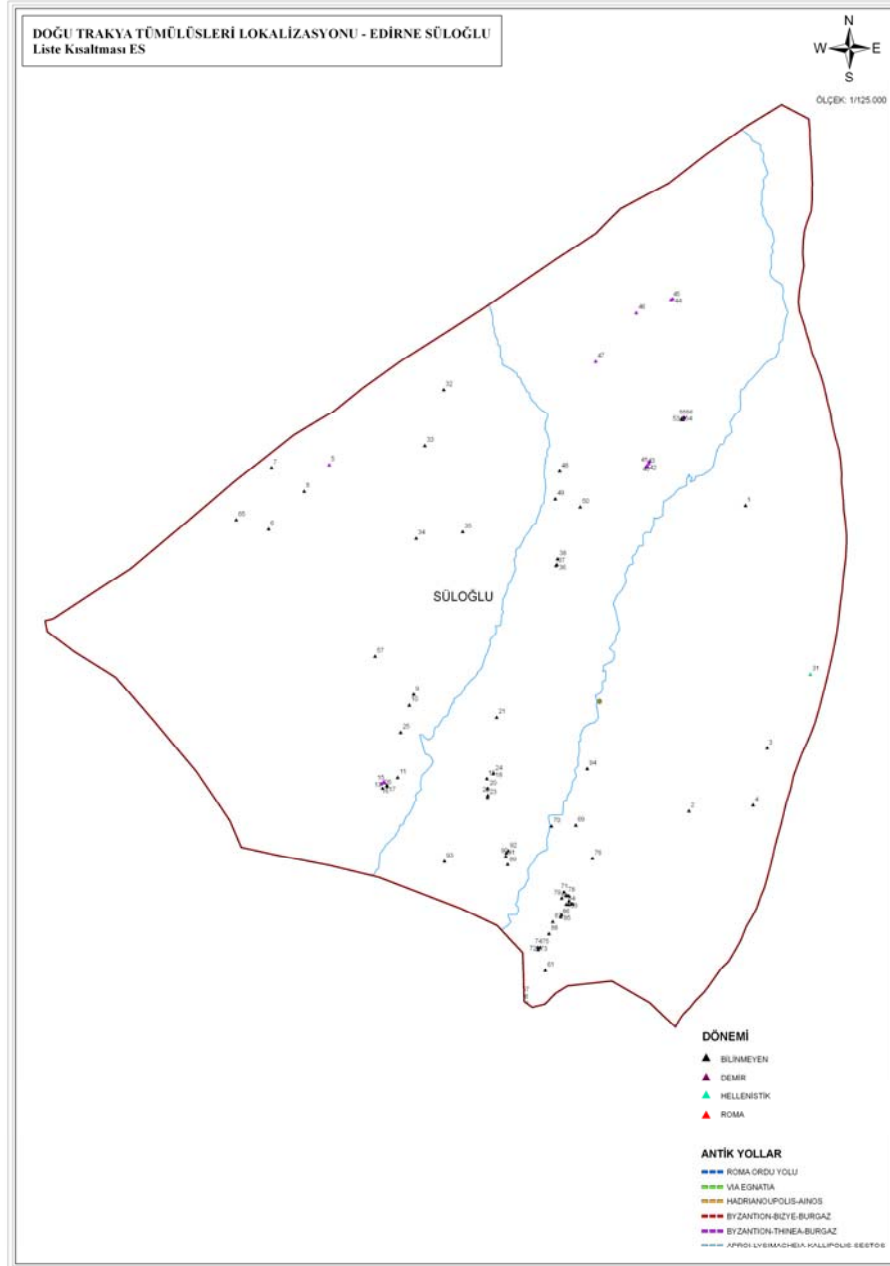
Levha CXXXXI:

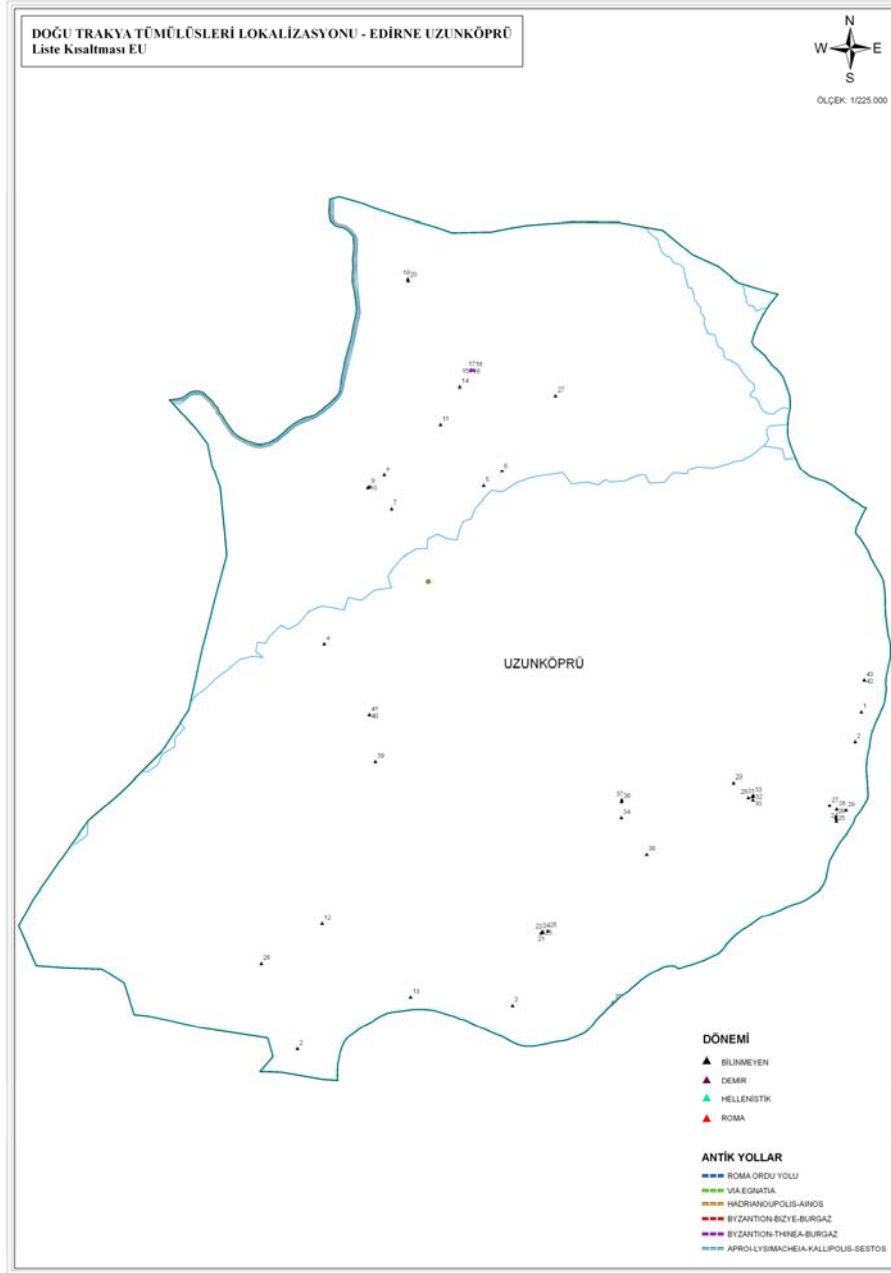
Levha CXXXXII:

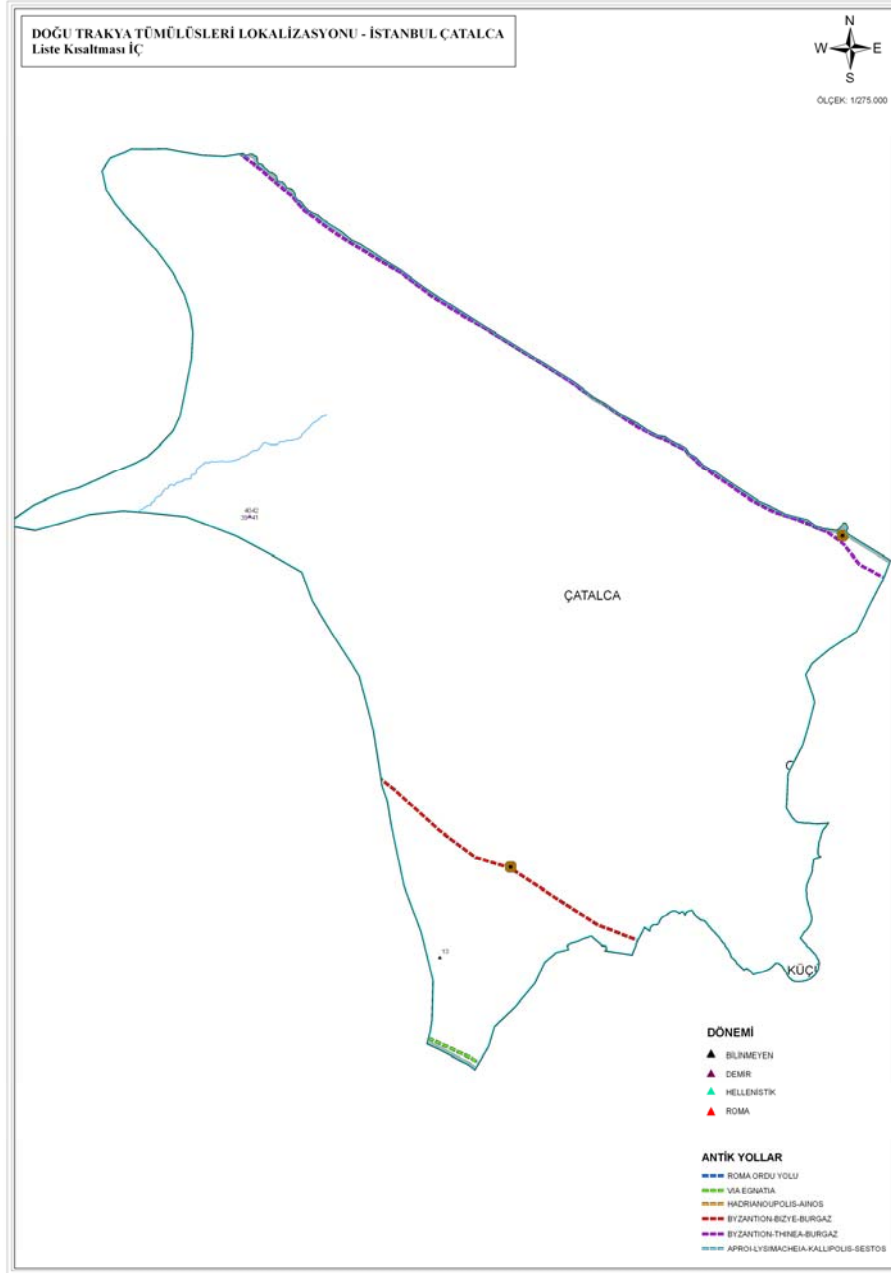
Levha CXXXXIII:

Levha CXXXXIV:

Levha CXXXXV:

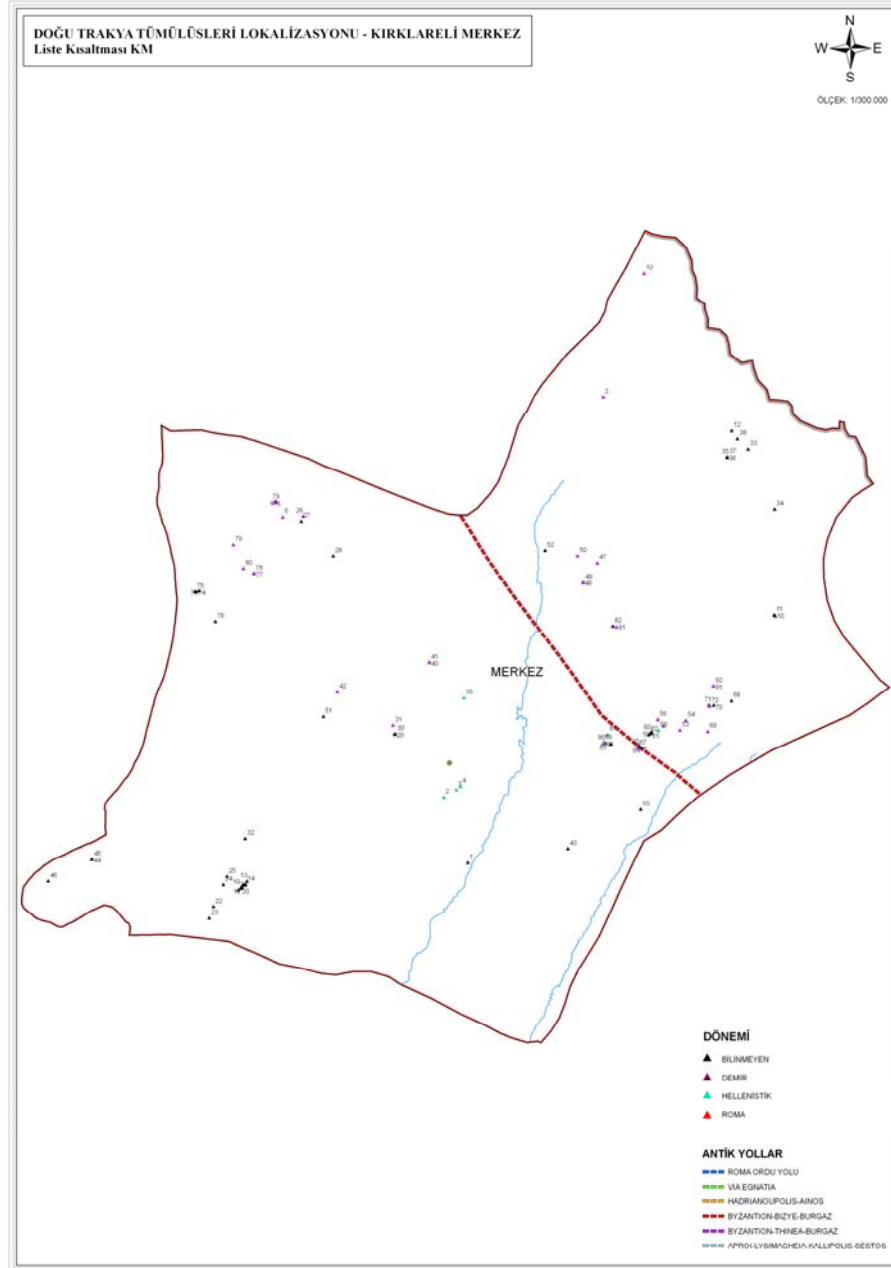

Levha CXXXXVI:

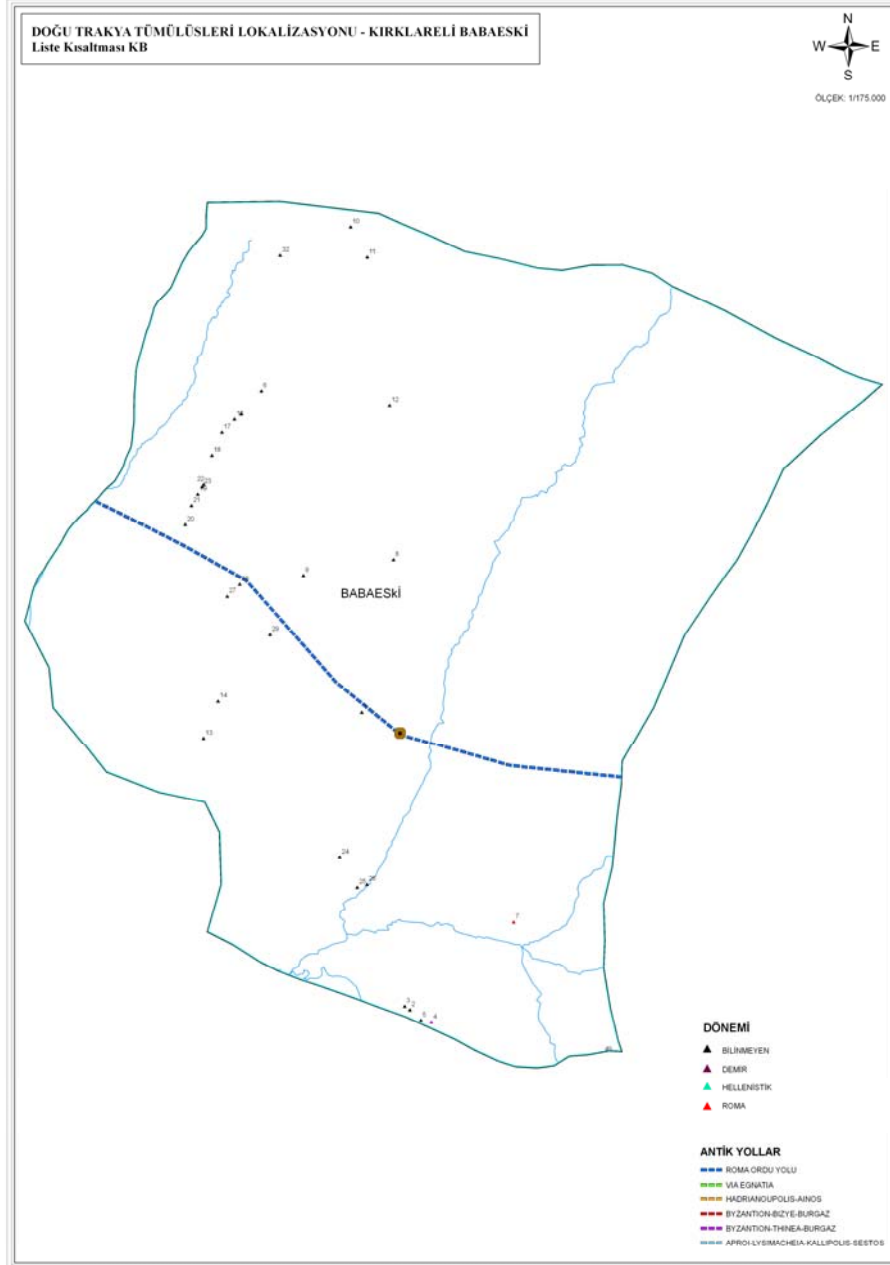

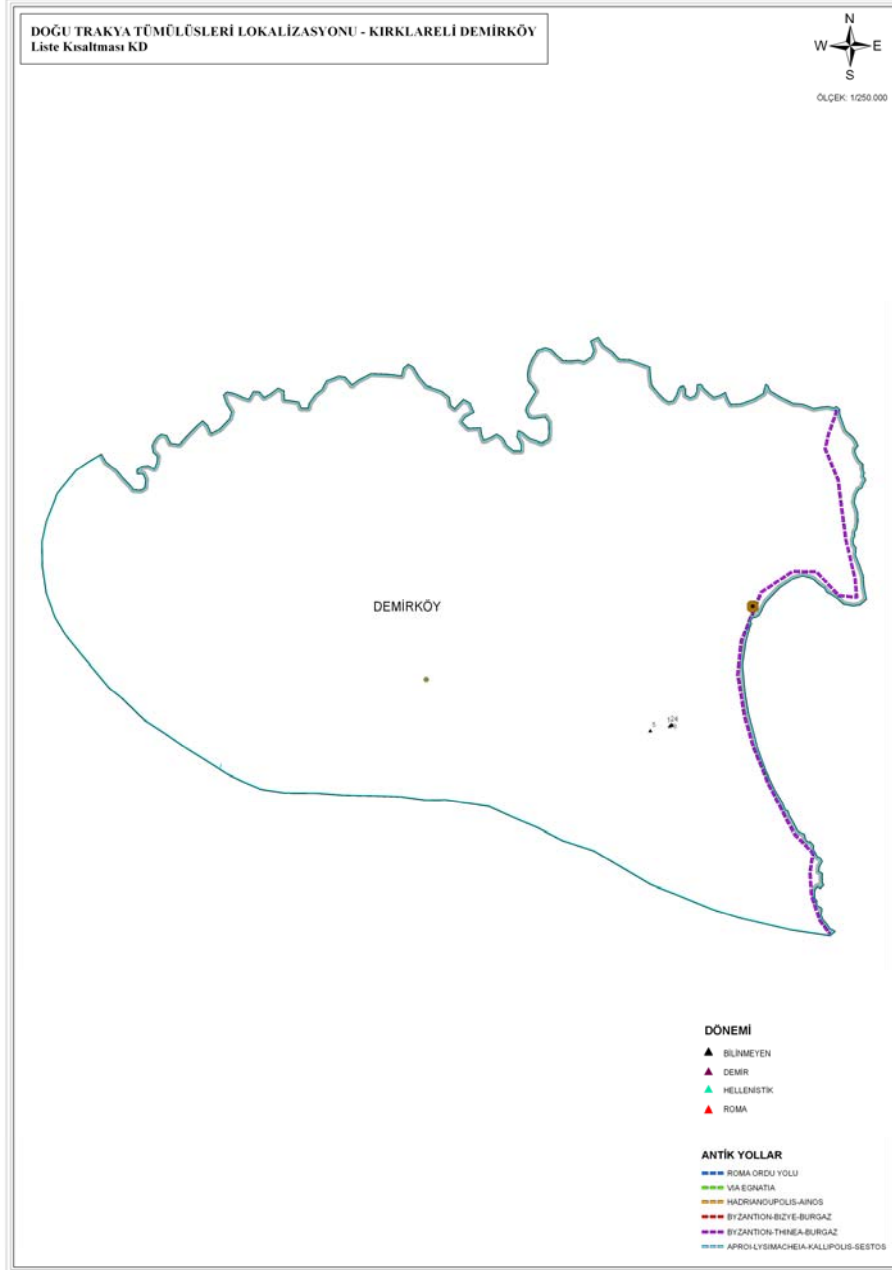
Levha CXXXXVII:

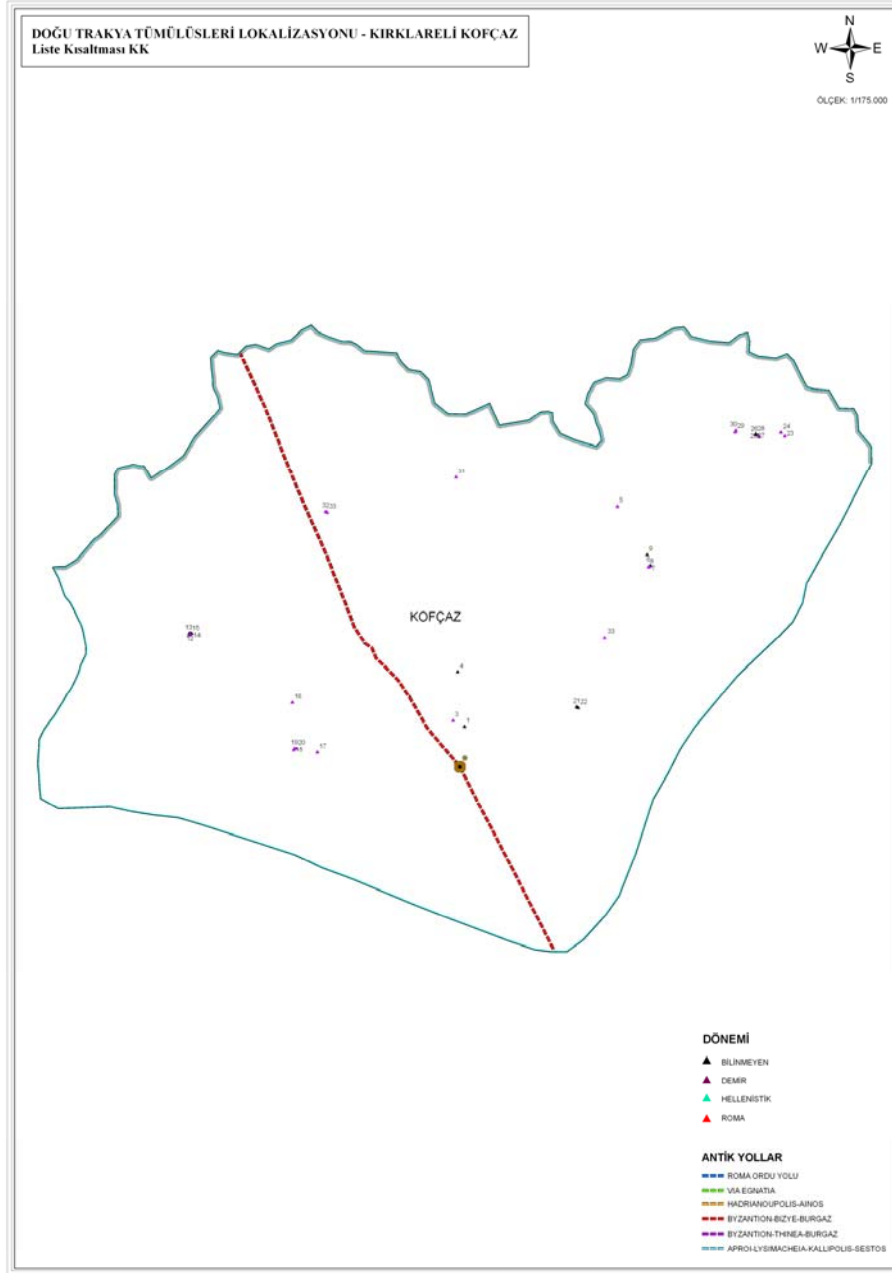
Levha CXXXVIII:

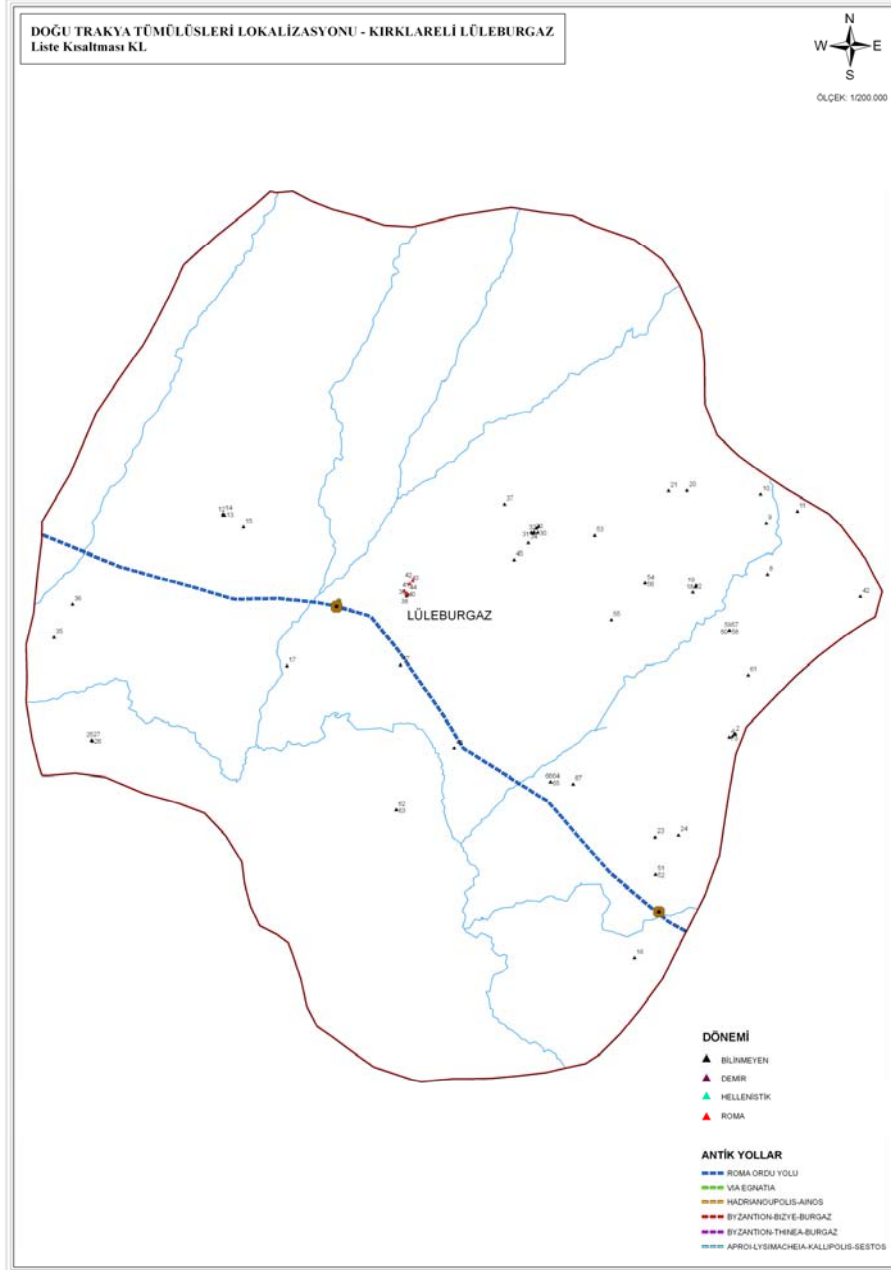
Levha CXXXXIX:

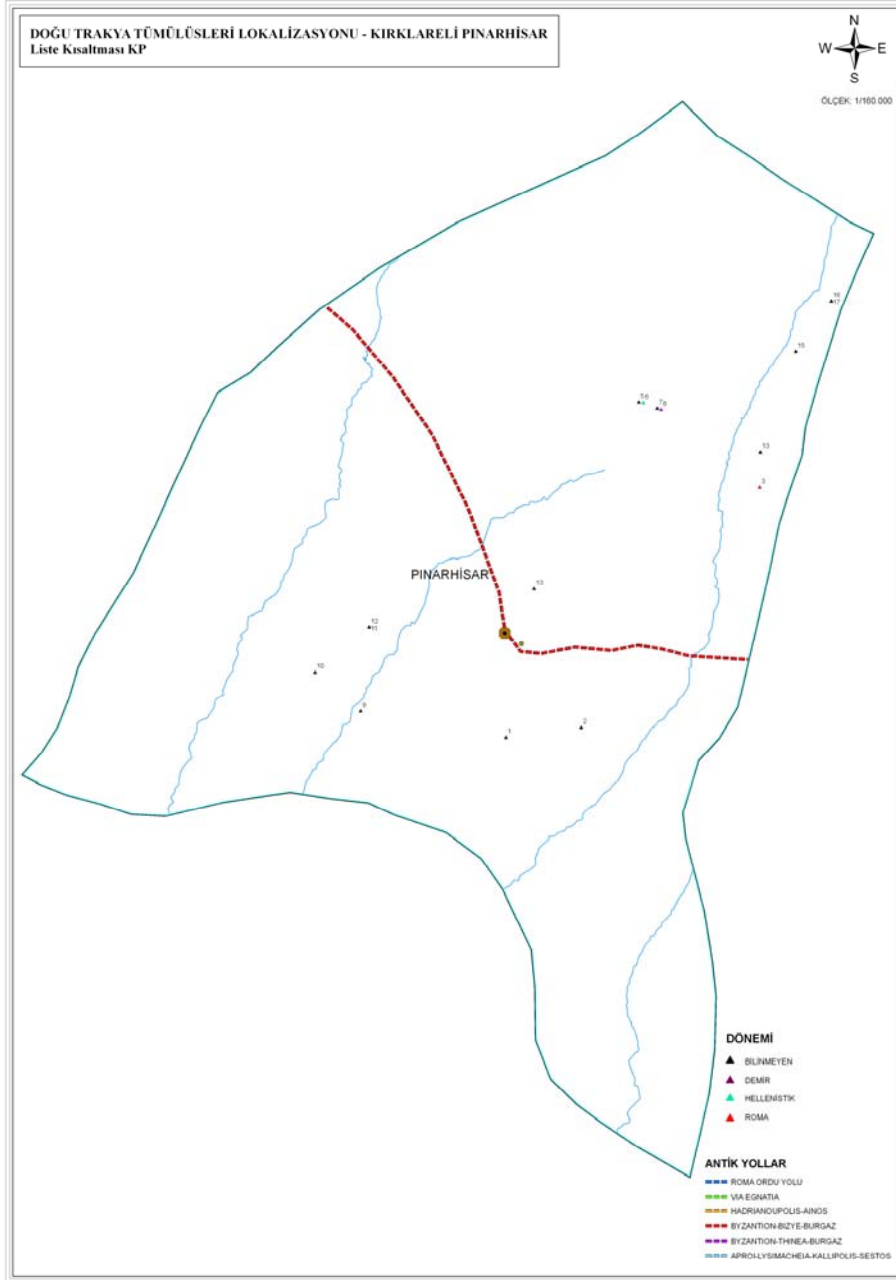
Levha CL:

Levha CLI:

Levha CLII:

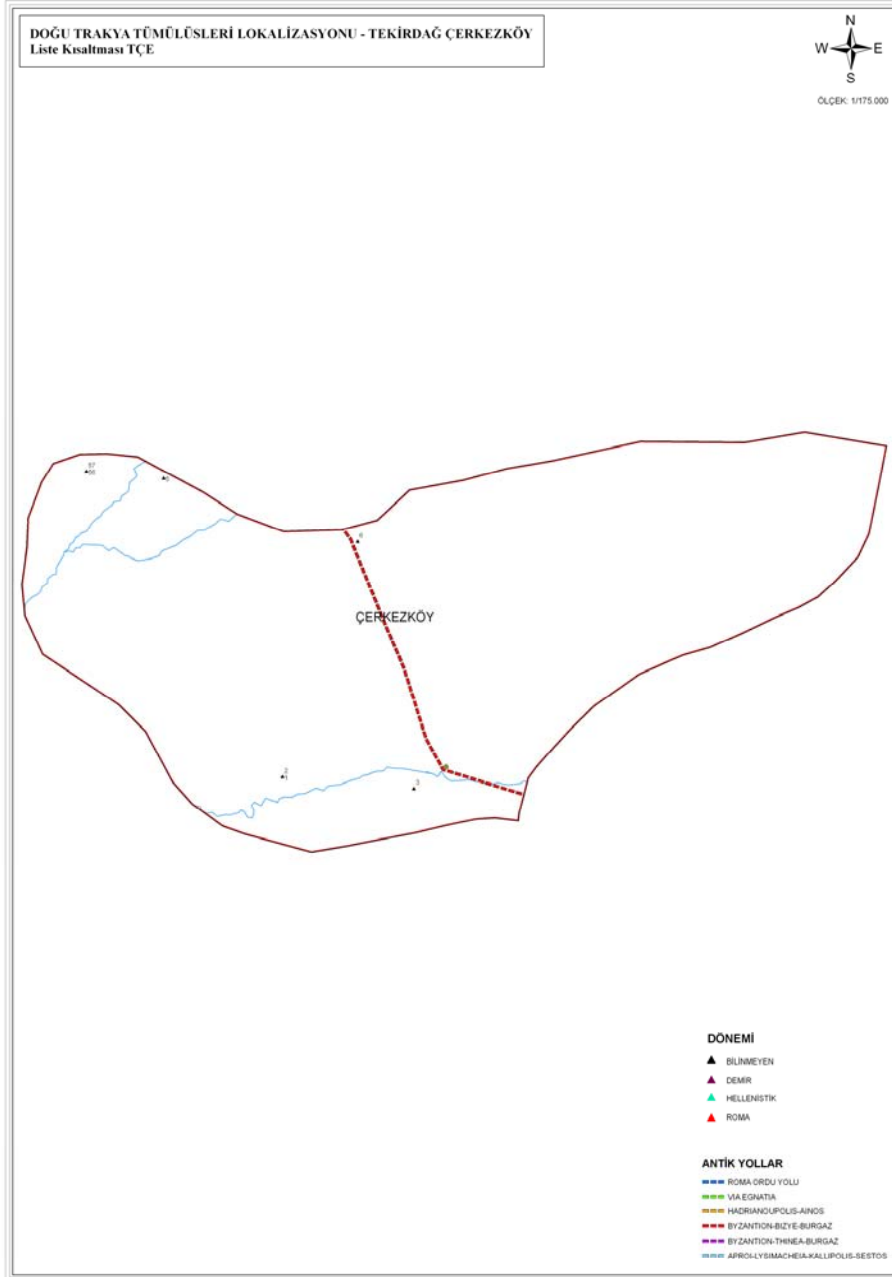

Levha CLIV:

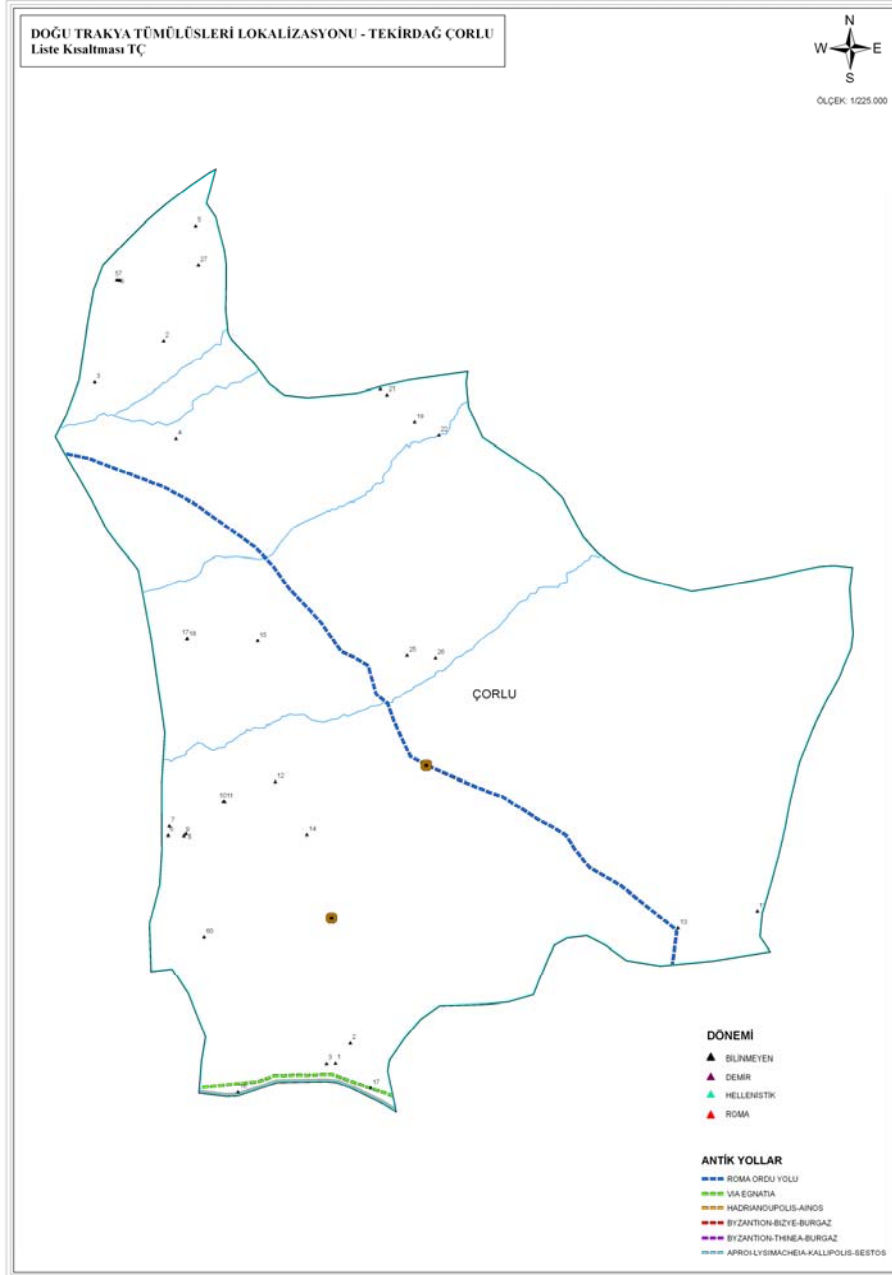

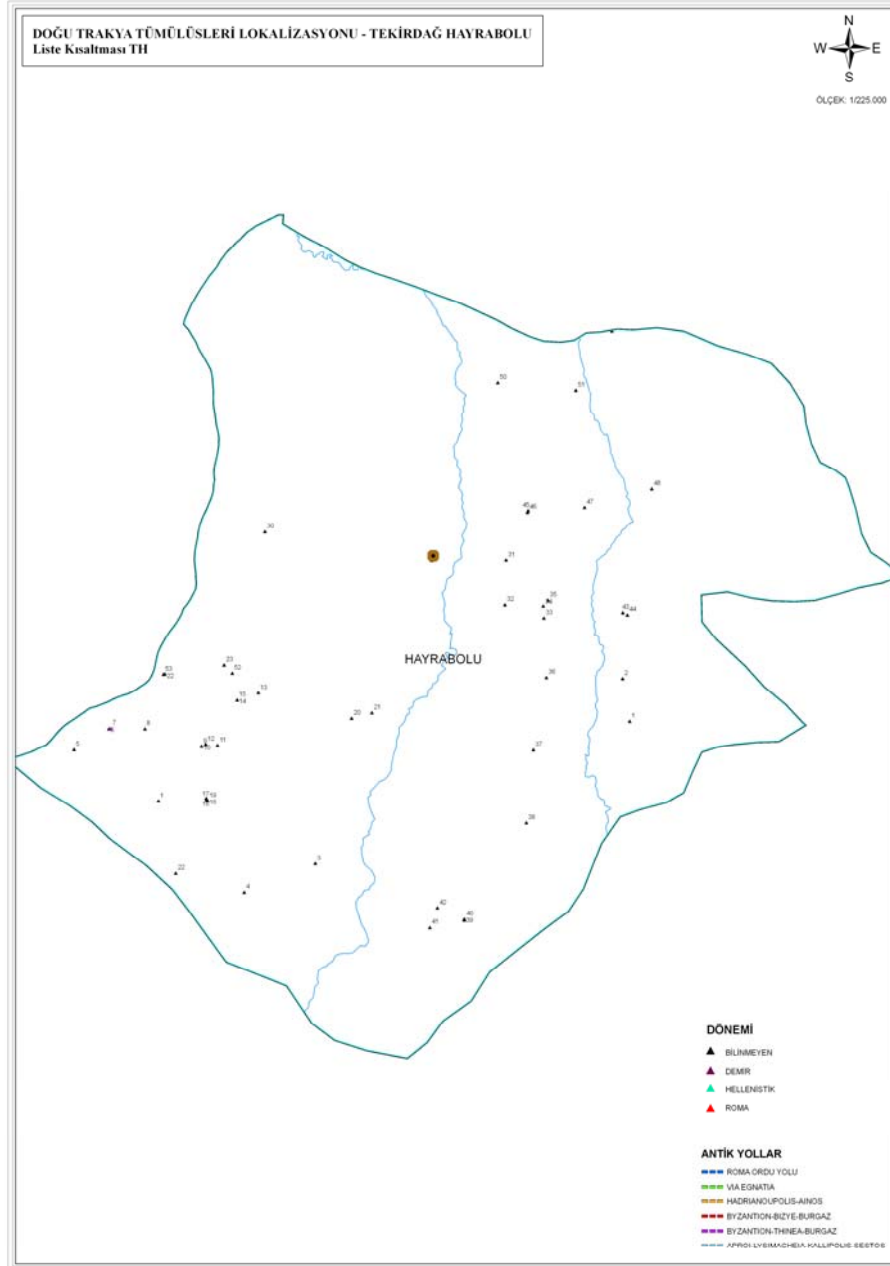
Levha CLV:

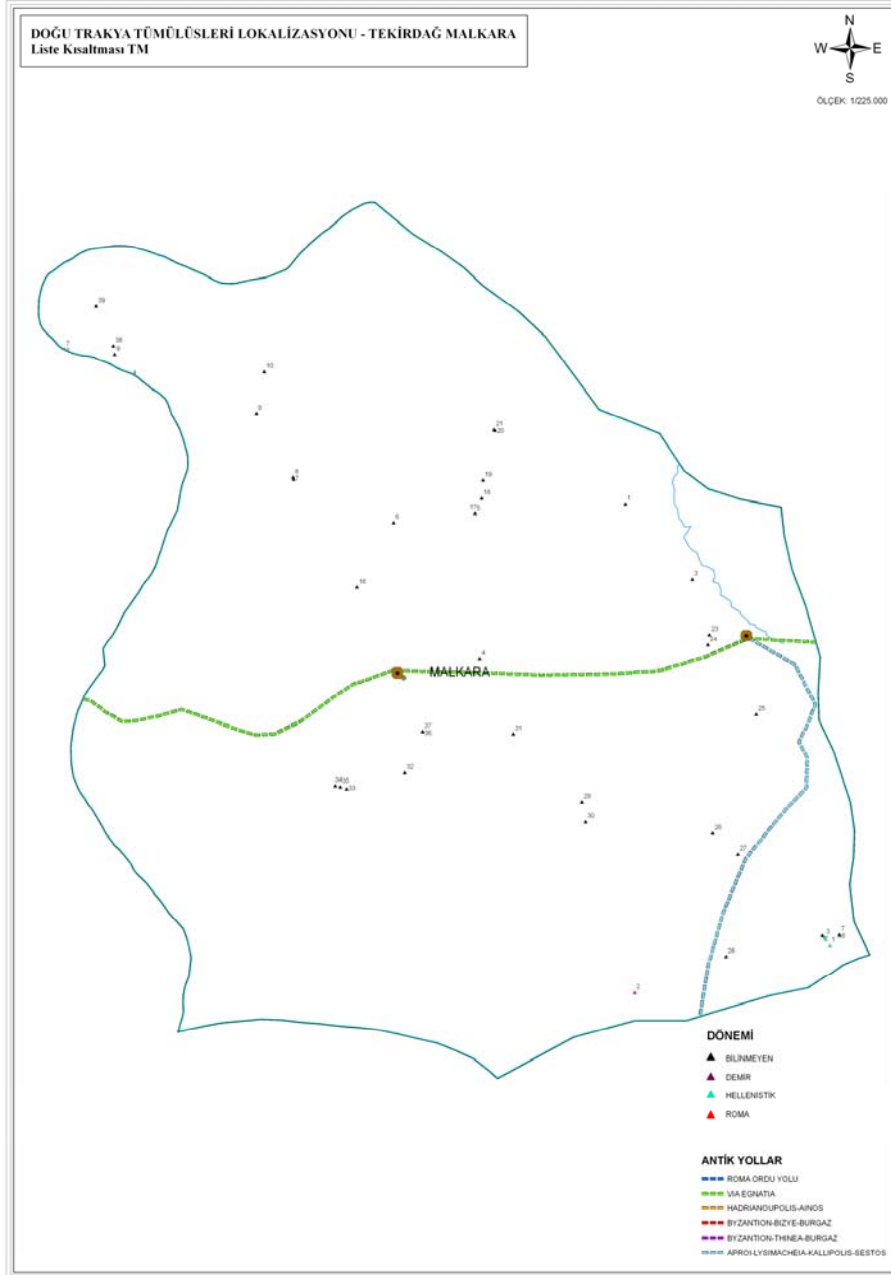
Levha CLVI:

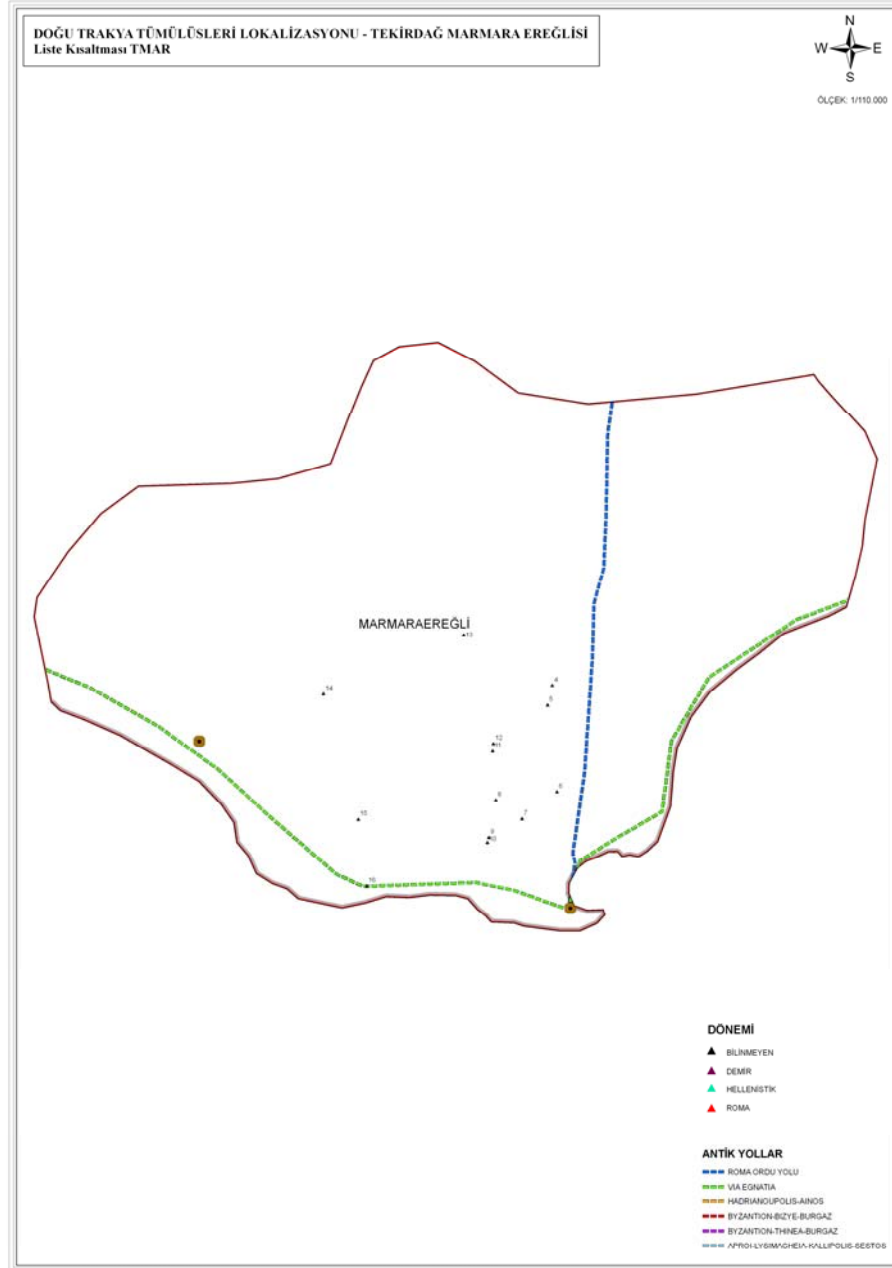
Levha CLVII:

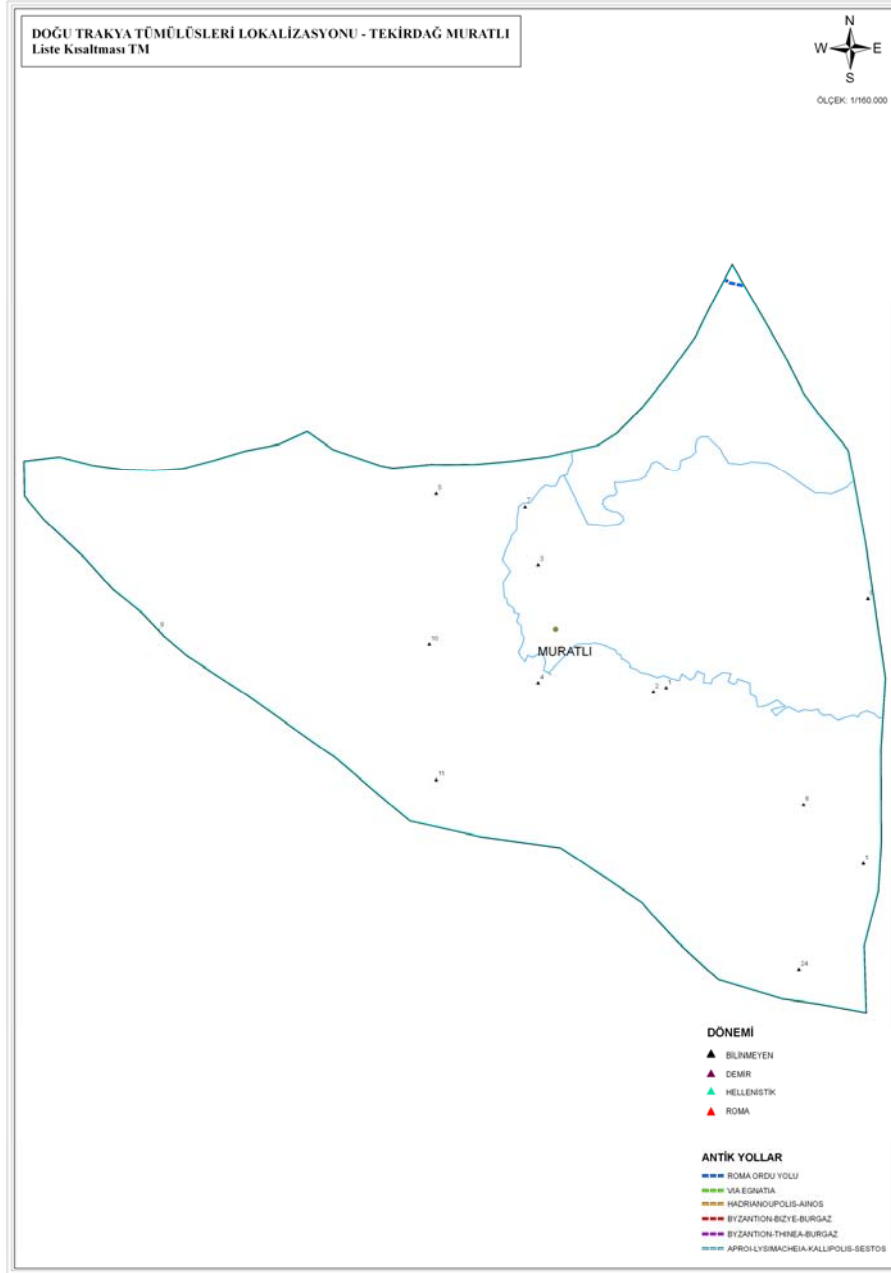
Levha CLVIII:

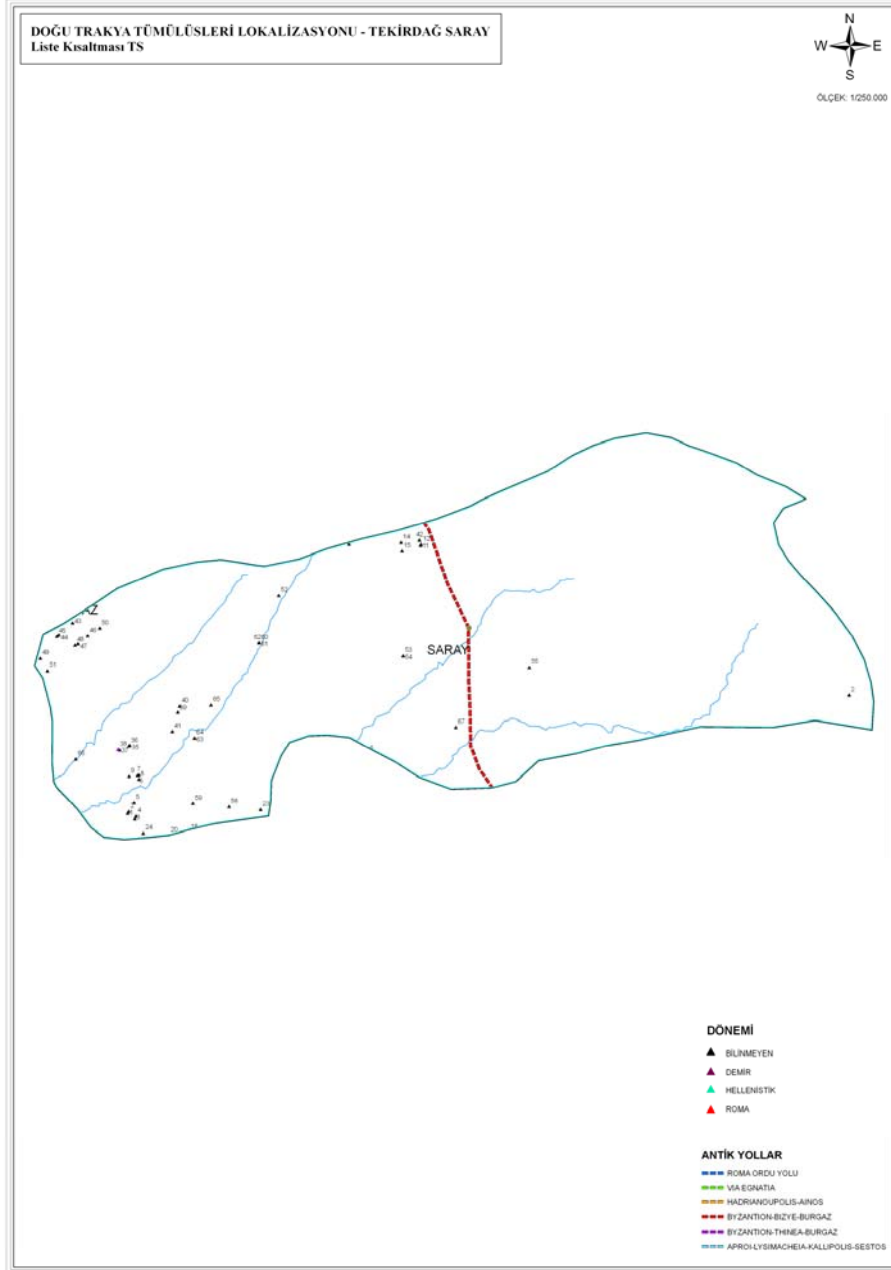
Levha CLIX:

Levha CLX:

Levha CLXI:

Levha CLXII:

